

تصوير أبو عبد الرحمن الكردي

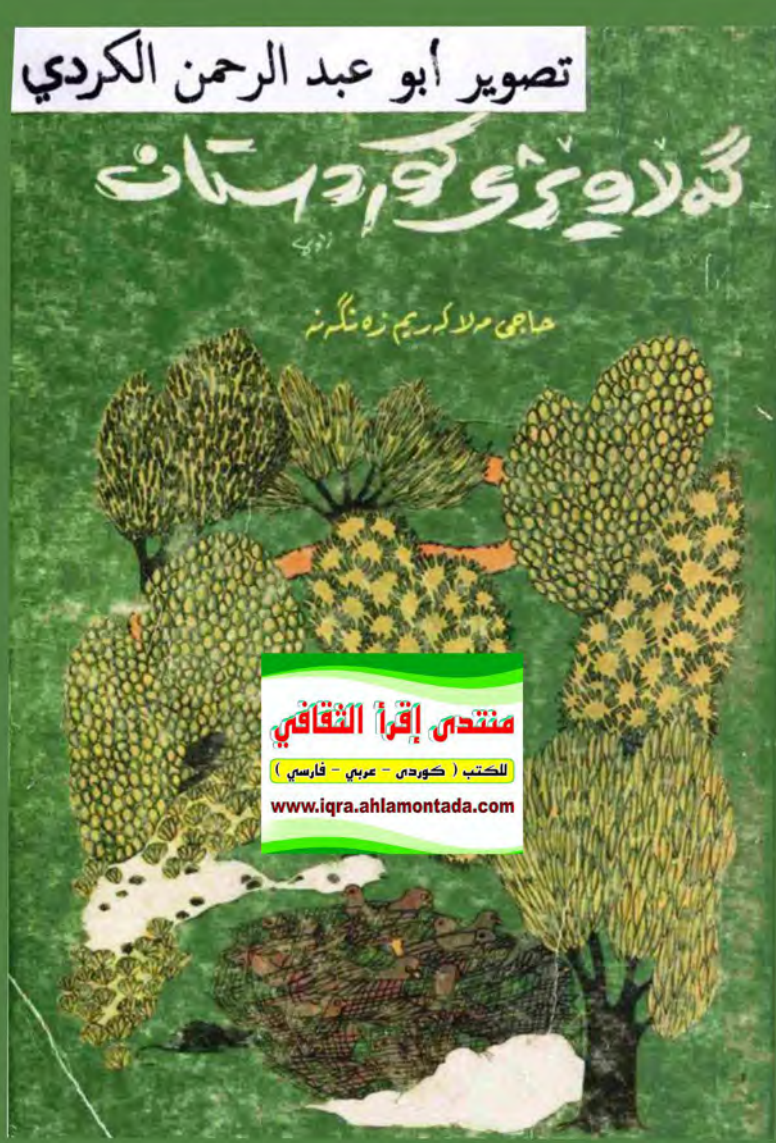
گهلاویزی کوردستان

عاشق مولا کریم زهنگه نه

منتقدی اقرأ الثقافي

للكتب (كوردی - عربی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

گهلاویژی کوردستان

که ئیله و دیمنه به کوردی

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبیری

•

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ناراس، گهره‌کی راه‌پین، همولیر

ژماره‌ی تله‌فون: ۲۲۳۲۰۲۱

سندووقی پوسته ژماره: ۱

گه لاویژی کوردستان

که ئیله و دیمنه به کوردی

وهرگێرانی: هاجی مەلا کەریمی زنگنه

پێشهکی: ه . محمد نوری طرف

ناوی کتیب: گهلاوڙی کوردستان یان گهلیله و دینه به کوردی
وهرگتیرانی: حاجی مهلا کهریم حاجی سعید زهنگه نه
سالی وهرگتیران: ۱۹۳۴ سلیمان
پیشه کی: د. محمد نووری عارف
بلاوگراوهی ناراس - ژماره: ۷۰
دهرهتانی هونه ری: به دران نه محمد حمید
به رگ: شکار عفان نه قشبه بندی
نوسینی سمر به رگ: خوشنوس محمدهد زاده
وینه کان: له کیشانی "سوزانه فریتزه" و له "کلیله و دمنه" چاپی ۱۹۸۱ "دار الشروق - بیروت"
وه رگراوه.
بیت لیدان: تمیر داوود
سه ره رشتیی چاپ: نارو حمان مه محمود
چاپی به کم - چاپخانه ی وه زاره تی په رورده، ههولتر - ۲۰۰۱
له کتیبخانه ی په روهه رایه تی گشتیی رۆشنبیری و هونه ره ههولتر ژماره (۳۰۱) ی سالی
۲۰۰۱ ی دراوهرتن

پيشه‌کي

د. محمد نوري عارف

رژيم‌کي هاوړني سالي ۱۹۷۶ به هوي هاورتي دتيرنم خوالتيخوشبوو هونه‌رمند شه‌مال سانب بويده‌کم جار ماموستا مه‌لا که‌ريم ناسي، نو کاته هه‌ردووکمان ماموستا بويون له کوليجي ناداهي زانکزي سلطمني، کاک شه‌مال وتي: با سه‌ري له ماموستا مه‌لا که‌ريم به‌دين، قسه‌کاني خوشه و ماوه‌يه‌ک له‌گه‌ليدا داده‌نيشين، رويشتين بوي‌ماله‌کي، واپک که‌وت له‌وي بوو، به‌خيرهاتني کوردين و سني قولتي دانيشتين، مه‌لا که‌ريم پياوړتي نارام و له‌سه‌رخو بوو، قسه‌کاني به‌تام و خوش بوون، نو سه‌رده‌مه، نو‌انه‌ي که‌هاوته‌ممني نو بوون و خوښه‌وار بوون، له‌حجره‌ي مزگه‌وته‌کاندا خوښه‌بوويان، له‌پال زماني عه‌ره‌بيدا بيتجگه‌ له‌زمانه‌کي خويان فارسيشيان ده‌زاني، که‌زاني من ماموستاي زمان و نه‌ده‌بي فارسيم، هاته‌سه‌ر باسي نه‌ده‌بي فارسي، ديار بوو که‌هوکري نو نه‌ده‌به بوو، دواي وتووتوژ و گفوتوگژ له‌باره‌يوه، باسي به‌ره‌مه‌به‌ناوبانگه‌کاني نه‌ده‌بي فارسي کرد، وه‌کو: گولستان و بوستان و ديواني حافظ و...هتد. نينجا قسه‌هاته‌سه‌ر باسي که‌ليله و دينه‌که‌ ناوبانگتيکي جيهاني هديه، له‌پيش نيسلام و دواي نيسلامي و هرگه‌تردراوته‌سه‌ر زمانه جياجياکاني دونيا، بيتگومان له‌نه‌ده‌بي فارسيشدا جتگاهيکي تايبه‌تي هديه و هه‌مووي چيروکي خوش و به‌که‌لک و پر له‌ناموتوگاريه. مه‌لا که‌ريم وتي: که‌ليله و دينه‌که‌ له‌فارسيه‌وه هرگه‌تردراوته‌سه‌ر زماني کوردي و ناوښتني (که‌لاوتري کوردستان) م بوي داناوه، وه‌کو ناگام لتيه، کراوه‌به‌زور زمان و لام حديف بوو که‌خوښه‌واراني کورد لتي بين به‌ش بن، دواي نه‌وه وتي: سالي‌هاي سالي به‌ته‌م‌اي نه‌وه‌که‌ بوم چاپ بکن، به‌لام هه‌ر و ماوه‌ته‌وه، نينجا ده‌ستوسه‌کي پيشان داپن، هه‌نديکم لن خوښه‌وه، بينيم به‌ کورديه‌کي خوش و شيرين و په‌وان سالي ۱۹۳۴ نووسيوړتیه‌وه، له‌راستيدا په‌خشاني کوردي و له‌سه‌رده‌مه‌دا و به‌و شيوه‌به‌نووسراپتته‌وه بيتگومان نرخ و به‌هايکي تايبه‌تي هديه و ده‌گمن و نايابه، که‌م روتشنييري کورد له‌سه‌رده‌مه‌دا بيربان له‌وه کردوتوه کتيتيکي واپکري به‌کوردی. چهنده‌ساليکي به‌سه‌ردا تيه‌پري و مه‌لا که‌ريم کوجي کرد و ناواته‌کي نه‌هاته‌دي و کتتبه‌کي هه‌ر واپه‌يوه و نه‌خرايه ژتير چاپ دواي نه‌وه سالي هات و سالي چوو نزيکه‌ي چاره‌که‌سه‌ده‌يه‌ک تي په‌ري به‌سه‌ر نو ديداره‌ي که‌کردمان له‌گه‌ل خوالتيخوشبوو مه‌لا که‌ريدا، روتري له‌ناکا و نه‌زيره خاني کچي خوالتيخوشبووم له

ههولیر بینی، به خیر هاتنم کرد و ده‌مزانى که ماوهى چند سالتیکه له هۆلنده ده‌وى و ئیستا بۆ سەردان هاتۆتەوه، دواى هەندى گفترگۆ وتى: کتیبیکم لەسەر شەمال نووسیه و (گەلاوێژى کوردستان) ی باوکیشم هیناوه به نیازی ئەوهى ههول بدم، بەلکو چاپیان بکەم، دەستتۆسه که به پێنوو سی کۆنى کوردی نووسرابوو، بەلام کاتى خۆى مامۆستا محەمەدى مەلا کەرىم خستۆیه تیبیه سەر پێنوو سی نۆتى کوردی و ئەوانه‌یشى له‌گەڵ خۆیدا هینابوو*، وتم ئەمه کارىکى زۆر باشه و چاپکردنى کتیبیه که ئاسانتر و خیراتر ده‌کات، به نەزیره‌خسانم وت: من ناماده‌م داوا له‌ سەرنوو سه‌رى ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وى ئاراس کاک بەدران نەحمەد بکەم بۆ چاپ کردنیان، دلنیام که خواسته‌که‌مان به‌جێ ده‌هینێ. دواى ئەوهى که ئەمەم به‌ کاک بەدران وت، دەستتۆسه‌کانى وه‌رگرت و بەلێنى دا که دواى هەلسە‌نگاندن چاپیان بکات. زۆرى پێ نه‌چوو، پۆڤى چاوم پێنى کهوت، وتى: (گەلاوێژى کوردستان) ی مەلا کەرىم خۆتێده‌وه و سه‌رئجى راکیشام و بینییم که کارىکى زۆر باشه و به‌ کوردیه‌کى شیرینى ئەو سه‌رده‌مه نووسراوه و له‌بەر کۆنى په‌خشانه‌کەى نرخیکی تایبه‌تى هه‌یه و به‌ریارى له‌ چاپدانیم دا و ئیستا به‌شیکى زۆرى لێ چاپکراوه و به‌م زووانه‌ ته‌واو ده‌پێ و داوات لێ ده‌کەم پێشه‌کىیه‌کى بۆ بنوو سی، منیش به‌لێنى ئەوه‌م پێن دا، دواى ئەوهى که ته‌واو بوو، دەستتۆس و لاپه‌ره چاپکراوه‌کانى پێدام، وا لێسه‌دا کورته‌یه‌ک ده‌نوو سم له‌ به‌ره‌ى ئەم وه‌رگێترانه کوردیه‌یه و مێژووى راپۆردووى ئەم کتیبیه گزنگه و جێگای تایبه‌تى له‌ ئەده‌بیاتى جیهاندا.

له‌ کۆتایى دەستتۆسى (گەلاوێژى کوردستان) دا نووسراوه: گەلاوێژى کوردستان له ۱۰ تەشرینی یەکەمی سالی ۱۹۳۴ دەست کراوه به‌ نووسینه‌وى و له ۲۰ تەشرینی دووه‌می سالی ۱۹۳۴ ته‌واو بووه. له‌و سه‌رده‌مه‌وه تا ئەمڕۆ گۆزانیکی یه‌کجار زۆر به‌سه‌ر په‌خشانی کوردیدا هاتۆوه، که ئەم گۆزانه و به‌و خیراییه و له‌و ماوه‌یه‌دا، له‌ زمانه‌کانى تر دا ده‌گه‌مه‌نه و له‌ زمانه‌کانى دراوسێشماندا به‌و شتیه‌یه‌ به‌دى ناكریت و گەلێن جیاوازه له‌گەڵ په‌خشانی کوردیى ئەمڕۆماندا، له‌ ڕوى وشه و زاراوه و لێكدانى وشه و ده‌رپین و داره‌شتنى رسته‌كاندا، هەر له‌بەر ئەو جیساو‌زییه زۆره، به‌ کۆن داده‌نریت، ئەو گۆزانه خیرایه‌ش که له‌ زمانه‌که‌ماندا، تا ئەمڕۆ ڕوى داوه، هۆى تایبه‌تى خۆى هه‌یه، نووسەر و

* نووسینه‌وه‌کى مامۆستا محەمەدى مەلا کەرىم له‌ چوار ده‌فته‌مرا بووه. وا ده‌باره به‌کتیک له‌ ده‌فته‌رەکان (ده‌فته‌رى سنجیم) له‌ناوچۆره بۆیه ده‌زگای ئاراس دلواى له‌ کاک نەحمەد ئاقا‌نه کرد که ده‌فته‌رى سنجیمان بۆ بنوو سته‌ره. نووش کاره‌کى بۆ نه‌جام داين و سه‌پاسى ده‌که‌ين.

نه‌دیب و رۆشنبیره‌کامان هم‌میشه هه‌ولیان داوه به کوردی په‌تی بنووسن و له جیاتی وشه بیتگانه‌کان وشه‌ی خۆمالی و په‌سه‌نی کوردی به‌کاربه‌یتن، چونکه ناشکرابه که زمانه‌ی به‌ره‌ی یشتی هه‌موو میله‌تیکه و مه‌رجیتی گرنه‌گه بۆ به‌ونی نه‌و نه‌توه‌یه و هیتشته‌وه و پاراستن و گه‌شه پیتدانی. نه‌وه‌ی که شایانی هاسه نه‌وه‌یه که نه‌و شتیه‌یه‌ی مه‌لا که‌رم گه‌لاوتی کوردستانی یێ نووسیه‌ته‌وه، کوردیی رۆشنیسانی قۆناغی نه‌و سه‌رده‌مه‌ بووه، به‌ی زۆرکردن له‌خۆ، نووسه‌ره‌که‌ی به‌ شتیه‌یه‌کی ساده و ناسان و په‌وانی نه‌و سه‌رده‌مه کتیه‌یه‌که‌ی له‌ فارسییه‌وه، وه‌رگه‌ت‌راوه بۆ سه‌ر کوردی، نه‌وه شتیه‌یه‌کی تاییه‌تمه‌نده به‌و قۆناغه، له‌ رووی لیتکۆلینه‌وه و دیراسه‌ی زمانی کوردی بایه‌ختیکی تاییه‌تی و به‌ نرخه هه‌یه.

په‌خشانی نه‌گه‌ر به‌ زمانی میله‌ته‌کانی ده‌وره‌په‌شتمان، وه‌کو؛ عه‌ره‌یی و فارسی و تورکی، له‌و سه‌رده‌مه‌دا نووسرا‌یه‌تیه‌وه، به‌ نوێ دانانرت و جیاوازییه‌کی نه‌وتۆی نییه له‌گه‌ل شتیه‌ی نووسینی نه‌مه‌ریاندا، چونکه له‌ کۆنه‌وه تا نه‌مه‌رۆ خاوه‌ن ده‌سه‌لاتن، زمانی عه‌ره‌یی هه‌ر له‌سه‌ره‌تای نیسه‌لامه‌وه تا نه‌مه‌رۆ نه‌توه مه‌سه‌لمانه جیا‌جیا‌کان به‌ره‌مه‌ی هه‌مه جۆره‌یان یێ نووسیه‌وه و خه‌زه‌تیا‌ن کردوه، له‌به‌ره‌نه‌وه‌ی که زمانی نا‌ین و زانست و ده‌سه‌لات بووه. فارسه‌کانیش خاوه‌نی ده‌سه‌لاتتیکه‌ی پتر له‌ (۲۵۰۰) دوو هه‌زارو پینچ سه‌د ساله‌ن، له‌ سه‌ره‌تاوه تا ده‌گاته په‌یدا‌بوونی نیسه‌لام زمانی په‌سه‌میا‌ن هه‌بووه، دوا‌ی نیسه‌لامیش تا نه‌مه‌رۆ هه‌ر هه‌یا‌نه‌و پیتی ده‌وت‌رتی فارسی ده‌ری یا‌ن فارسی نوێ. هه‌روه‌ها تورکه‌کانیش خاوه‌نی ده‌سه‌لاتتیکه‌ی زیاتر له‌ (۵۰۰) پینچ سه‌د ساله‌ن، زمانی په‌سه‌می خۆیا‌ن هه‌یه، کوردیش له‌ دوا‌ی نیسه‌لام سه‌ده‌ها سال میرنشین و ده‌سه‌لاتی سه‌ره‌خۆ و نه‌مچه سه‌ره‌خۆی هه‌بووه، به‌ دیالکتکه جیا‌جیا‌کانی زمانه‌که‌ی، به‌ره‌مه‌تیکه‌ی زۆری به‌جی هیتشته‌وه، به‌لام به‌ شتیه‌یه‌کی گشتی هه‌ر شیعر بووه، له‌ زه‌مانی با‌هه‌ تایه‌ر و دوا‌ به‌دوا‌ی نه‌و، سه‌ده‌ها شاعیری به‌ تواناما‌ن هه‌بووه، به‌لام ته‌مه‌نی په‌خشانی کۆتی کوردی، له‌ نزیکه‌ی دوو سه‌ده تیه‌مه‌ر نا‌کات، له‌و ماوه‌یه‌دا نه‌وانه‌ی که په‌خشانی کوردیا‌ن نووسیه‌وه له‌ په‌نجه‌ی ده‌ستی تیه‌مه‌ر نا‌کات، له‌وانه‌یه به‌ره‌مه‌کانیا‌ن وه‌کو کتیه‌ی له‌ نزیکه‌ی دوو سه‌د په‌ره‌یه‌ک دا جی‌گای به‌یتته‌وه، له‌ میترووی نه‌ده‌به‌که‌ماندا په‌خشان شان به‌شانی شیعر نه‌رۆشته‌وه، چونکه ده‌سه‌لات و میرنشینه کوردیه‌یه‌کامان زمانی کوردیا‌ن وه‌کو زمانی په‌سه‌می به‌کار نه‌هه‌تاوه، له‌ با‌تی زمانه‌که‌ی خۆمان به‌ زۆری زمانی فارسی و عه‌ره‌به‌یا‌ن به‌کار هه‌تاوه، زمانی میله‌ته‌کانی دراوستیمان وه‌کو پاسمان کرد زمانی په‌سه‌می، هه‌ر په‌کتی

لمو زمانانه له سنوورتیکی تاییه تی و له قه له مړه وی خویندا به کاره تران و دهه ترین، زانایان و نوو سهرانیان دهسه لاتدره کانی خوین هانیان داون و پشتیان گرتون، به لام نمو زه مینه له بهاره بز زمانی کوردی نه په خسا هو، زمانه که مان زمانی رسمی نه بوو، نو که سه ی که به کوردی بینووسیبا به تنها ههستی نه تموایه تی بوو که پالی پیوه نابوو، با بیینه وه سهر باسه که ی خویمان که (که لاوتزی کوردستان) ه، له سالی ۱۹۳۴دا مه لا که ریم له فارسییه وه به په خشان وهریگتر اوته سهر زمانی کوردی، وهرگتر دهسه لاتن پشتی نه گرتوه، که سن هانی نه داوه، په کت پشتیوانی نه بووه، که نه و کتیه بکات به کوردی و بوی چاپ بکات، تنها ههستی نه تموایه تی بزواندوویه تی، زانیویستی که، که له بهر و بزوشاییه که هیه و ویستوویه تی به پیتی توانای خوئی به شتیکی لی پر بکاته وه، وهر کوئی له پتیه کییه که یدا ده لی: «رچایه، برا خو شه ویسته کانم وهر که ته ماشام کرد، ناموژگاریه که که به کوردی بیت نه نوو سهرابوو وه، یا عهره بی، یا فارسی، هر که سه جوژه کتیبیکی بز زویانه که ی نووسیجو وه، وه (که لاوتزی کوردستان) که به ست و چوار زویان ترجمه کرابوو، منیش به کوردی که زویانی نه جدا مانه، نووسیمه وه، یارمه تی له خواوه.»

نانونیشانی کتیه که (که لاوتزی کوردستان) ه، که له فارسییه که یدا (انوار سهیلی) یه نم هاتوو نونیشانه که ی خستوته قالبیکی نه تموایه تیه وه و ناوی ناوه که لاوتزی کوردستان، (سهیل: سهیل) وشه کی عهره بییه و ناوی نه ستیره یه که له کوتایی گهرمای هاویندا دهرده که ویت، میوه لم کاته دا پت ده گات، له بهر نه وه ی که له (یهمه ن) دا به ته وای ده پیریت، پتی ده لیتن (سهیل یه مانی)، نم وشه یه له فارسییه شد به کار دیت، له زمانی کوردیدا پتی دهوتری (سیوهیل)، له په ندیکی پتیشانی کوردیدا نم وشه به کار ده تریت، له کاتیکدا نه کهر که سی بز ماوه یه کی دوور و دریز یه کت نه مینی و له پر یکدا چای پت بکه وی، پتی ده لی: «هوی به نه ستیره ی سیوهیل»، ناویکی تری هیه له کوردیدا که زور ناسراوه و پتی ده لیتن «که لاوتز» نه ستیره یه کی که شه و له کوتایی هاویندا کاتی که دهرده که ویت له شه ودا، له ناو خه لکدا باوه ده لیتن: «که لاوتز دهر که ویت و گهر ما نهما»، وهرگتر پارچه هوتر او دیه کی شاعیری به ناویانگی کورد (حمیدی) کردوه به سه ره تاکه ی لمزیر نونیشانی سورة (فاتحه الكتاب) به کوردی. ههروه ها له لاهره (۶) ی که لاوتزی کوردستاندا بهم جوژه ده لی:

«له زمانی نهو المظفر به هرام شاه کوری سولتان مه محمودی غازی غه زنه وی، که کیمی

بن نه‌مشال و زویان فصیح ابو المعالی نصرالله کورپی محمد کورپی حمید ترجمه‌می کرد به فارسی، ناو‌نرا «نه‌نواری سهیلی» یه‌وه مه‌لا که‌رم کورپی حاجی سه‌عید کورپی مه‌لا که‌رم ناوی نرا که‌لاوژی کوردستانه.

له راستیدا من نازانم مه‌لا که‌رم له سالی ۱۹۳۴د چ چاپتی که‌لیله و دینه‌ی لم‌تیر ده‌ستا بووه و له چ سالتیکدا چاپ کراوه، له‌وه ده‌جیت که‌ نهمی له پیتشه‌کی نه‌و چاه‌دا وه‌رگرتین که‌ لم‌تیر ده‌ستیدا بووه، به‌لام نه‌مه‌ بۆچوونیتی راست نیسه و هه‌له‌یه و راستیه‌که‌ی به‌م جزه‌یه: ابو المعالی نصرالله بن محمد له ده‌وروبه‌ری سالی (۵۳۶ کۆچی) که‌لیله و دینه‌ی وه‌رگتراه‌ته سه‌ر فارسی^(۱) دوا‌ی نه‌وه له کۆتایی سه‌ده‌ی نۆه‌می کۆچی (حسین واعظ الکاشفی) که‌لیله و دینه‌ی (ابو المعالی نصرالله بن محمد) هینا وه‌ندیکی لئ لا‌برد و هه‌ندیکی خسته‌سه‌ر و به‌شیه‌یه‌کی تر به‌ فارسی نووسیه‌وه و ناوی نا(انوار سهیلی) نه‌نواری سه‌هیلی^(۲). هه‌روه‌ها (براون) ده‌لئ: حسین کاشفی ناسراو به (واعظ) دانه‌ری کتییی (نه‌نواری سه‌هیلی) یه، که‌ ناسراوه به (مه‌ولانا کمال الدین حسین واعظ کاشفی) له سالی (۹۱۰ کۆچی) دا مردوه^(۳).

له‌به‌رنه‌وه‌ی که‌ (نه‌نواری سه‌هیلی) په‌یوه‌ندی به‌کاره‌که‌مانه‌وه هه‌یه و مه‌لا که‌رم له که‌لاوژی کوردستاندا ناوی باه‌کانی نه‌نووسیه‌وه و له‌وانه‌یه له چاه‌که‌ی نه‌ودا به‌و جۆزه بوویت و نایشزانین که‌ بنجینه‌ی وه‌رگتراه‌نه‌که‌ی چ چاپن بووه، لێ‌رده‌ا کورته‌یه‌ک له‌به‌اری نه‌نواری سه‌هیلییه‌وه ده‌نووسین و ناو‌نیشانی باه‌کانی ده‌خینه‌ روو:

له‌کۆتایی سه‌ده‌ی نۆه‌می کۆچیدا و له سه‌رده‌می سولتان حسین میرزا بايقرای نه‌وه‌ی ته‌مبورد (حسین واعظی کاشفی) ده‌ستی کرد به‌ نووسینه‌وه‌ی که‌لیله و دینه‌که‌ی (ابو المعالی) به‌جۆزیکێ تر و به‌رگتیکێ تریشی کرد به‌ به‌ردا، هه‌ندیکی لئ لا‌برد و هه‌ندی چیرۆکی تری خسته‌سه‌ر و، هه‌روه‌ها گۆزانکایشی کرد له ناو‌نیشانی باه‌کانیدا و شیه‌ری فارسی خسته‌ شوین شیه‌ره‌ عه‌ره‌بیه‌کان و هه‌ولی گۆپین و ناسان کردنی رسته و ده‌رپه‌نه‌کانیدا و پیتشه‌کشی (نظام الدوله‌ امیر شیخ احمد سه‌هیلی) کرد، که‌ یه‌کتی بووه له نه‌میره‌کانی سولتان حسین و ناوی نا (انوار سهیلی: نه‌نواری سه‌هیلی) و براون (پۆزه‌لاتناسی به‌ناوبانگی ئینگلیزی) به‌ باشترین وه‌رگتراه‌نه‌کانی که‌لیله و دینه‌ی داده‌نیت، به‌لام نوستاد (عبدالعظیم قریب) له باره‌ی شیه‌وه‌ی نووسینه‌که‌یه‌وه ده‌یخاته پله‌یه‌کی زۆر خواروو‌ی وه‌رگتراه‌نه‌که‌ی (ابو المعالی) یه‌وه و ده‌لئ: هۆیه‌که‌یشی نه‌وه‌بووه که

نه و کاته سهردهمی دواکومتی نهدمی فارسی بووه و له پلهی هیتاوه ته خوارهوه و دیسان ده‌لن: خوازه و لیکچوونی بێ هتیزی به‌کارهیتاوه و له شیوهی نووسینه‌که‌یدا زۆر له خۆکردنی پتوه دیاره، نهم (ئه‌نوازی سووه‌یلی) یه وه‌رگێردراوه‌ته سه‌ر زمانێ تورکی جه‌غه‌تایی و عوسمانی و دیسان کراوه به‌ زمانێ هیندی و ده‌که‌نی. ژماره‌ی باب‌ه‌کانی ئه‌نوازی سووه‌یلی چوارده‌ باب‌ه به‌م جوژه‌ی خوارهوه که به‌ فارسییه و له‌ژێردا به‌ کوردی نووسراوه، که ئه‌مانه‌ن:

باب اول: دراجتتاب نمودن قول ساعی و نمام.
بابی یه‌که‌م: له‌باره‌ی دوورکه‌وتنه‌وه له‌وانه‌ی که قسه‌ی خه‌لک ده‌گێرته‌وه.
باب دووم: در سزا یافتن بدکاران و شامت عاقبت کارشان.
بابی دووم: له‌باره‌ی سزادانی به‌دکاران له‌ ئه‌نجامی کاره‌کانیان.
باب سوم: در موافقت دوستان و فوائد معاضده. ایشان.
بابی سێهه‌م: له‌باره‌ی رێککه‌وتن له‌گه‌ڵ دۆستان و یارمه‌تیدانیان.
باب چه‌هارم: در بیان ملاحظه کردن احوال دشمنان.
بابی چواره‌م: له‌باره‌ی ناگاداربوون له‌ کاروباری دۆزمنان.
باب په‌نجم: در حضرت محافل شدن و از دست دادن.
بابی په‌نجه‌م: له‌باره‌ی زینانی بێ ناگایی و له‌ده‌ست دان.
باب ششم: در آفت تعجیل و شتاب زدگی درکارها.
بابی شه‌شهم: له‌باره‌ی زینانی په‌له و خه‌یرایی کردن له‌ کاره‌کاندا.
باب هه‌فتم: در حزم و تدبیر و بحیله خلاص یافتن.
بابی هه‌وته‌م: له‌باره‌ی ورایی و بیرکردنه‌وه و به‌فیتل خۆ رزگارکردن.
باب هه‌شتم: در احترازکردن: از ارباب حقد و حسد و اعتماد ناکردن بر تملق ایشان.
بابی هه‌شتمه‌م: له‌باره‌ی خۆ دوورخه‌ستنه‌وه له‌ کینه‌ توژان و هه‌سوودان و په‌شت نه‌به‌ستن به‌ زمان لووسییان.

باب نهم: در فضیلت عفو که ملوک را بهترین صفاتست.
بابی نۆهه‌م: له‌باره‌ی باشیی لێبووردن که بۆ پاشایان چاکترین سیفه‌ته.
باب ده‌م: در بیان جزاء اعمال بر طریق مکافات.
بابی ده‌هه‌م له‌باره‌ی جه‌زای کرده‌وه‌کان به‌ هۆی پاداشته‌وه.
باب یازده‌م: در حضرت افزودن طلبیدن و ازکارخود بازماندن.

بابی یانزههم: له باره‌ی زیانی زۆر داواکردن و له کاری خۆ دواکه‌وتن.

باب دوازدهم: در فضیلت علم و وقار.

بابی دوانزههم: له باره‌ی پله‌ی به‌لندی زانست و گه‌وره‌یی.

باب سیزدهم: در بیان اجتناب نمودن ملوک از اقوال اهل غدر و خیانت.

باب سیانزههم: له باره‌ی دووره‌په‌ریز برون له پاشایان و له قسه‌ی سته‌مکاران و به‌دکاران.

باب چهاردهم: در عدم التفات بانقلاب زمان و بنای کار بر قضا و قدر نهادن.

بابی چواردههم: له باره‌ی گوێ نهدان به‌دهور و زهمانه‌ی بێ بار و کاردا نه‌دمستی چاره‌نووس^(٤).

وه‌رگه‌تر دراوه‌کانی که‌لیله و دینه‌ بۆ سه‌ر زمانه‌ی فارسی:

١- رووده‌کی (عبدالله جعفر بن محمد) شاعیری گه‌وره‌ی سه‌ده‌ی چوارده‌می کۆچی، له سالتی (٩٤٠ زایینی) دا مردووه^(٥). بۆ یه‌که‌مه‌ین جار که‌لیله و دینه‌ که‌ به‌ کۆمه‌له‌ی بیدایه‌ی هیندی به‌ناویانگ بوو. (عبدالله بن مقفع) له پارسی میانه‌وه وه‌ریگه‌ترابووه سه‌ر عه‌ره‌یی و رووده‌کی به‌ شیعهر وه‌ریگه‌ترایه سه‌ر فارسی^(٦).

٢- که‌لیله و دینه‌ی به‌هرامشاهی: نه‌م کتێبه‌ به‌ناویانگه‌ترین و رازاوه‌ترین که‌لیله و دینه‌ی فارسییه، که‌ له که‌لیله و دینه‌که‌ی (عبدالله بن المقفع) وه‌ه کراره‌ به‌ فارسی به‌دهستی (ابو المعالی نصرالله بن محمد بن عبدالحمید منشی) نه‌نجام دراوه، به‌پیتی هه‌ندێ سه‌رچاوه‌ خه‌لکی شیرازیان ده‌لێن خه‌لکی (غهنزین) بوو. به‌هرامشاهی غه‌زنه‌وی (٥١١-٥٢٢ کۆچی) پترزی لیتگرتوه و له باره‌گای نه‌ودا کاری کردووه. (ابو المعالی) له ده‌زگای غه‌زنه‌وی به‌کاندا مایه‌وه، له نه‌نجامدا بوو به‌ وه‌زیری خوسره و مه‌لیک (٥٥٩ - ٥٨٣ کۆچی). عه‌فی له جوامع الحکایات دا و هه‌روه‌ها لباب اللباب له باره‌ی پله‌و پایه‌ی نه‌وه‌وه گه‌لێ شتیان نووسیه^(٧).

٣- انوار سه‌هلی «که‌لیله و دینه»: حسین کاشفی ناسراو به‌ مه‌ولانا کمال الدین حسین واعظ کاشفی دایناوه، که‌ له سالتی (٩١٠ کۆچی) دا مردووه. نه‌مه لاسایی کردنه‌وی که‌لیله و دینه‌که‌ی ابو المعالییهو به‌شێوه‌یه‌کی تر به‌ فارسی دایناوه^(٨).

٤- عیبار دانش: نه‌م که‌لیله و دینه‌یه (ابو الفضل بن بمارک ناسراو به‌ علامه‌) له هیندستان به‌ په‌خشانیکی جوان و ره‌وان نووسیوتی، ناوبراو یه‌کتی بووه له زانا و

وهزیره کانی (اکبر همایون)ی پاشای هیند، ابو الفضل له سالی (۱۰۱۱ کۆچی)دا کوژرا^(۹).

دهبێ نهوهیش بزانی که که لیله و دینه، ماوهیهکی زۆر دوای (که لاوتزی کوردستان)ی مهلاکه ریم، دوو جاری ترکراوه به کوردی. یه کهم (عومهر توفیق) له سالی ۱۹۷۰دا تهواری کردووه و بز دووم جار له سالی ۱۹۷۵دا چاپ کراوه تهوه له چاپخانهی کامهرانی له سلیمانی و بهرامبهر به وشه (باب)ی عهرهبی (دهرگا)ی داناره، که هه مووی دهکاته نۆزده دهرگا و، له عهره بیهوه کردوویهتی به کوردی و (۲۰۵) لاپهزیه، بهلام نالیت له چی چایتیکی عهره بیهوه وهری گتراه.

دووه میمان که لیله و دینه یهکی تره و (دلواهر) له عهره بیهوه وهری گتراه بز سه کوردی، سالی ۲۰۰۱ یه کهم چاپی ده ره جووه له کوردستان - سلیمانی، وهر گتیه پیتشه کیسهکی بز نووسیه به پتکهوتی ۲۲/۵/۲۰۰۱ و ده لێ: چهند کۆیله یهکی زۆر گزنگمان لێ هه لێژارد و وه زمان گتراه سه زمانی کوردی شیرین، کتیه که هه لێژاره به که له عهره بیهوه و (۱۹۹) لاپهزیه، ناوی چاپه عهره بیهکهی نه هیتراه.

لێره دا کورته یه که له باره ی که لیله و دینه وه ده خهینه روو، هه له سه رچاوه که یه وه که (په نجه ته نهره) یه، نینجا دینه سه ر باسی (ابن المقفع) و که لیله و دینه که ی نه و که هه له کۆنه وه بنچینه یه کی زۆر گزنگ بووه بز هه مو وهر گتیه دراوه ناو داره کانی جیهان. به ناو بانگترین کۆمه له چیرۆکتی که له سه ر ده می ساسانییه کاندا له سه نسکریت وه کرابێ به زمانی په هله فی، کتیبی که لیله و دینه یه و سه رچاوه به نهره تیه که ی (په نجه ته نهره) یه و پتیک هاتوه له پتیه باب و نه مرۆ له ژیر ده ستدا نییه.

له زه مانی نه نو شیرواندا (پورزوویه ی پزیشک) نه م کتیه به ی وهر گتیه سه زمانی په هله فی و کۆمه له داستانیکی تری له سه رچاوه ی هیندییه وه کو (مه ا بهارانه) وهر گرت و خستیه سه ری، به لام نه م سه رچاوه یه په هله فییه نیستا نه ماوه و ابن المقفع له سه ر ده می نیسلامدا نه و که لیله و دینه ی کرد به په خشان ی عهره به ی و دوای نه وه چهند شاعیرێ به شعر وه ریان گتراه سه زمانی عهره به ی، یه کتی له وانه (ابان لاحق) یه، که له م وهر گتیه نه ته نها چهند به ی پتیک ماوه. له وهر گتیه دراوه کانی که لیله و دینه نووسینه وه یاندا که لێ با به ت و شتی تری خراوه ته سه ر. یان هه ندێ جار لێی که م کراوه ته وه، له که لیله و دینه که ی ابوالمعالی نصرالله منشی دا باسی نه وه کراوه که (۱۰) ده بابی له هیندییه وه

وهرگيراوره و نيرانيه كان پيٽنج بابيان خستوٽه سر، به قسمي (ابن النديم) كهليله و ديمنه (۱۷-۱۸) باب يووه و همر هممان نووسر دهلي: كهليله و ديمنه يه كي بينره دوو بايي لهواني تر زياتر يووه. كهليله و ديمنه چ له سردهمي ساسانيه كان، واته پيٽس نيسلام و چ له سردهمي نيسلامدا به شتيويه كي تايبه تي بايه خي پٽ دراوه (۱۰).

ئينجا ديمنه سر باسي وهرگيٽر دراوه كوٽه كانی كهليله و ديمنه ٻو سر زمانه كانی جيهان هر له سرده تاوه كه بهم جوٽه:

سرچاوه هره كوٽن و بنه ره تيبه كه ي به زماني (هيندي) يووه، بورزوويه ي پزيشك له زماني نه نوشيروان، له پيٽس نيسلامدا وري گيٽراوه ته سر زماني (په هله في) و، وهرگيٽر انيكي ترش به زماني (تيتي)، له په هله فيه كه وه (ابن المقفع) له سالي (۷۵۰ زايي) دا كردوويه تي به عمره بي و له سالي (۵۷۰ ز) دا هر له په هله فيه وه كراوه به زماني سرياني كوٽن.

دواي نه وه هر سرچاوه عمره بيه كه ي (ابن المقفع) يووه به سرچاوه يه كي بنه ره تي و له مموه و هريان گيٽراوه ٻو سر زمانه كانی جيهان بهم جوٽه: له سالي (۱۲۵۱ ز) دا كراوه به نيسپاني كوٽن و له (سده ي ۱۳ ي ز) كراوه به لاتيني كوٽن و له (سده ي ۱۳ ي ز) يعقوب بن العازار كردوويه تي به عيبري و هر له م عيبريه وه له سالي (۱۲۷۰ ز) كراوه به لاتيني ناوه راست و جاريكي تر له عمره بيه كه ي (ابن المقفع) وه له سالي (۱۲۷۰ ز) كراوه به لاتيني ناوه راست و جاريكي يوحه نا كردوويه تي به عيبري و له عيبريه كه ي يوحه ناوه له سالي (۱۵۵۲ ز) كراوه به زماني نيتالي و له نيتاليه وه له سالي (۱۵۷۰ ز) كراوه به نينگليزي و ديسان له عيبريه كه ي يوحه ناوه له سالي (۱۴۹۳ ز) دا كراوه به نيسپاني نوٽي و هر له مموه له سالي (۱۵۴۸ ز) دا كراوه به نيتالي و ديسان له عيبريه كه ي يوحه ناوه له سالي (۱۴۸۰ ز) دا كراوه به نه لمانی و له نه لمانيه وه كراوه به دوو زمان واته زماني دانماركي له سالي (۱۶۱۸ ز) دا و زماني هوله ندي له سالي (۱۶۲۳ ز) دا، ديسان نصرالله بن عبد الحميد له (سده ي ۶ ي كوٽي) يه وه له عمره بيه كه ي (ابن المقفع) وه كردوويه تي به فارسي و هر له م فارسيه موه (كاشفي) له سده ي ۹ ي كوٽي) له ٽير ناو نيشاني (انوار سهيلي) دا كردوويه تي به فارسي و هروه ها له (انوار سهيلي) فارسيه وه: يه كه م كراوه به توڙكي له ٽير ناو نيشاني (همايون نامه) كه له سده ي (۱۰ ي كوٽي) دا، وهرگيٽر دراوه ٻو (سولتان سوله يمان). دووم به دستكاريه وه له هيندا

هر به‌زمانی فارسی نوسراوه‌توه له‌ژئیر ناوینیشانی (عیار دانش) که (ابو الفضل هندی) له سالی (۹۹۶ کۆچی) دا نووسیوتی، به‌لام له (همايون نامه) تورکییه‌که‌وه له سالی (۱۷۲۴ز) کراوه به قهره‌نسی، دیسان هر له (ابن المقفع) ه عهره‌بیه‌که‌وه له سالی (۱۰۸۰ز) دا کراوه به زمانی یۆنانی و هر له‌م یۆنانییه‌وه دوو وه‌رگیتران هه‌یه: یه‌که‌م (سلافۆنی کۆن)، دووهم نیتالی له سالی (۱۵۸۳ز) دا، دیسان هر له (ابن المقفع) وه له سه‌ده‌ی (۱۱ی ز) دا کراوه به سریانی نوێ و هر له‌م سریانییه‌وه له سالی (۱۸۸۰ز) دا کراوه به ئینگلیزی^(۱۱).

که‌لیله و دینه‌که‌ی (ابن المقفع) هر له‌سه‌رده‌می خۆپه‌وه و دوا‌ی خۆشی، بایه‌خیتیکی زۆری بین دراوه و به‌ درژایی میژوووه‌که‌ی وه‌رگیتردراوه‌ته سه‌ر زمانه‌ ده‌سه‌لاتداره‌کان و له‌ نه‌ده‌یی جیهانی‌شدا شوونی تاییه‌تی خۆی هه‌یه و کاریشی تی کردوون. له‌به‌ر نه‌وه به‌ پیتوستی ده‌زانم که له‌باره‌ی نژاد و بنه‌ماله و ژیان و به‌ره‌مه‌کانییه‌وه کورته‌یه‌ک پیتشکه‌ش به‌که‌م:

میژووونوس و لیکۆله‌ره‌کان باوه‌ریان وایه که (ابن المقفع) له نژادی فارسی بووه، بنه‌ماله‌که‌ی له گوندی (جوور) دا ژیاوه، که نه‌مه‌ژ ناسراوه به‌ فیروزناهاد و ده‌که‌وتیه‌ نزیک شیراز، و هه‌ندیکیش ده‌لێن له (خوز) ژیاوه، که (خوزستان) ه عهره‌ب پیتی ده‌لێن (ئه‌هواز) و یه‌کتیکه له‌پارتیزگاکانی خوارووی نێران له نزیک (به‌سه‌ره) و جه‌شیا‌ری له کتیبی (الوزراء و الکتاب-ص ۱۰۹) و ابن‌الندیم له کتیبی (الفهرست - ص ۱۷۸) دا، ده‌لێن خه‌لکی (جوور) ی سه‌ر به (شیرازه)، ئوستاد ملک الشعراء به‌هار له کتیبی (سبک شناسی-ج ۱، ص ۱۵۳) دا، ده‌لێن (جوور) کراوه به عهره‌بی (گور) ه^(۱۲).

لیکۆله‌ره نێرانییه‌کان باوه‌ریان وایه که ابن‌المقفع خه‌لکی ده‌روبه‌ری (شیراز) ی سه‌ر به ناوچه‌ی فارسه. زۆریه‌ی میژووونوسه‌کان ده‌لێن ناوی (روزبه) بووه، واته خۆش به‌خت، کامه‌ران، به‌ختیار. به‌لام ناوی هاوکی (دادویه) بووه. بۆ نه‌م واتایه (زییدی) ده‌لێن: ابو محمد عبدالله بن القفع زمان پاراو بووه و، ناوی (روزبه) یان (دازجشنس) بووه پیتش نه‌وه‌ی که بین به‌ نیسلام، و دوا و ته له‌باره‌ی ناوه‌که‌یه‌وه (ابن المقفع) خۆی له کتیبه‌که‌یدا البتیمه (تاج العروس ج ۵، ص ۴۷۹ طبعه‌ القاهرة) ناوی بردووه. ابن‌الندیم ده‌لێن: ناوی عبدالله بن القفع به فارسی (روزبه) بووه، پیتش نه‌وه‌ی بین به‌ نیسلام، ابا عمرو، کاتی که به‌و به‌ نیسلام پیتیان ده‌وت ابو محمد المقفع ابن مبارک (الفهرست، ص ۱۷۸

طبعة القاهرة). ناری ابن المقفع وکوناسراوه، هر له دایک بوونیسموه تا نه مژده له باوکیبیهوه بوی ماوه ته وه، ابن خهلله کان ده لئی: له لایمن حجاج کوری یوسف الثقفی که والی عیراق بوو (۷۵-۹۵ کۆچی) باج و خهراجی له ناوچهی فارس کۆ ده کرده وه، کاتن که لهو پاره و دستکمه وتانهی به کارده هینا بو پابواردن و خوشگوزهرانی، حجاج له مه زۆر توپه بوو و فه رمانی دا به لیدان و شکه نجه یه کی سه خستی، تا وای لئی هات که دهستی کۆله وار بوو، هر له وه ناونرا (المقفع)، دواي نموه کوره که پیشی به وه ناونرا و نینجا ناوبانگی به وه په یدا کرد. ههروه ها به جوژیکی تر، ده لئین باوکی (ابن المقفع)، باج و خهراجی له ناوچهی فارس کۆ ده کرده وه و (خالد عبدالله القسری) که والی عیراق بوو له سه ر نه م کاره دایمه زراند بوو، کاتن که (یوسف بن عمر الثقفی) بوو به والی عیراق و رقی لئی هه ستا فه رمانی دا به لیدانی به جوژیکی تا دهستی کۆل بوو. (وفیات الاعیان، ج ۱، ص ۲۷۰) (۱۳).

میژوو نووسه کان له بهاری له دایکبوونی (ابن المقفع) وه بوچوونی جیاجیایان ههیه، زۆریان له بواره پدان که له سالی ۱۰۶ کۆچی = ۷۲۴ زایینی له دایک بووه. ابن خهلله کانیش له م باوه پدایه و له کتیبی (وفیات الاعیان، ج ۱، ص ۱۸۸) دا ده لئی: کاتن که ابن المقفع کوژرا ته مه نی (۳۵) سال بوو، ههروه ها له شوئتیکی تری نه و کتیبه دا ده لئی: کوشتنی له ده ور بهری سالی (۱۴۲ کۆچی) دا بووه و نه مه به نزیکترین بیهر بوچوون داده نریت له بهاری سالی مردنییه وه (۱۴).

ابن المقفع له دایک و باوکیکی فارسی که له ناز و خوشیدا ده ژبان له (جوور) دا هاتۆته دنیاه، باوکی به پتوه بهریکی گه وره و خاوهن سامان بووه، له بهر نه وهی له مندالیدا، ژبانی به خوشی و کامه رانی بر دۆته سه ر و نه مه پیش زه مه نه یه کی وای بو ناماده کرد، که به توانی به نارامی له ناو زانست و زانیاریدا په روه رده بکری، ورده ورده فیتیری زمانی په هله فی بوو و شاره زایی په یدا کرد له شارستانیته ئیرانی کۆندا، به تاییه ته ده وره ی ساسانییه کان که به گه شه ترین سه رده می میژووی نهران داده نریت. له و کاته ی که (به سه ره) مه له بهندی زانایان و نووسه ران بوو (ابن المقفع) له ویدا فیتیری سه ره تاکانی زمان پاراوی و په وانبیتیری بوو، نزیککی و تیکه لاوی په یدا کرد له گه ل زانایان و شاعیراندا، فیتیری عه ره بییه کی زۆر باشی په تی بوو، (ابن الندیم) ده لئی: (ابو الجاموس) یه کت بوو له زانا عه ره به گه وره کانی نه وی، ابن المقفع پاراوی و په وانبیتیری له وه وه فیتیر بوو - الفهرست لابن

ندیم، ص ۴۵ - نهمه کارتکی گمورهی کرده سمر ابن المقفع و هردوو پژوهشگری به‌ناوبانگی فارسی و عدره‌بی تیدا کتوبوهوه و گه‌یشته قوولایی و ناخی هردوو نده‌بی عدره‌بی و فارسی. ابن المقفع نمونه‌ی بلیمه‌تی بوو، محمد سلام ده‌لئت: له عه‌جه‌مدا له ابن المقفع زیره‌کتری تیدا نه‌بوو، هروه‌ها له نده‌بی عدره‌بیدا بهره‌می نوتی هتیا به کایده و باشترین بهره‌می له په‌له‌فیه‌یه وه‌رگتیرایه سر عدره‌بی... (ضحی الاسلام، لاحد امین، جا، ص ۲۰۷) (۱۵۵).

زاناو نووسره‌کانی به‌سره (ابن المقفع) یان ناسی و ناوبانگی گه‌یشته وه‌زیر و میره‌کان، له باره‌گای نمواندا کاری ده‌کرد، بوو به نزدیکترین هاوړتی (عبد الحمید الکاتب) و ژبانتیکی باشی بو سازکرد له زمانی مروانی دوا خه‌لیفه‌ی بنی ثومه‌ییه (۱۶۶).

دوای که‌وتنی خه‌لافتی بنی ثومه‌ییه و دامه‌زراندنی خه‌لافت بنی عه‌بیاس ناوبانگی ابن المقفع له‌سره‌دا گه‌یشته هم‌وو کتوب و نه‌نجومه‌نتی، والی به‌سره نه‌میر عه‌بیاسی مامی خه‌لیفه سلیمان کوری عه‌لی نزدیک کرده‌وه له خوئی و کردی به ماموستای منداله‌کانی و دوای نموه، لای مامه‌کانی خه‌لیفه ناسراو له‌وانیش نزدیک بووه‌وه، له باره‌گای نمواندا کاری نیوسینی گرته نمستوی خوئی، به‌لام له پله و پایه‌ی هرز خوئی دور ده‌خسته‌وه دوای نموه‌بوژی له ناینی مانوه‌ی هتیا و بوو به نیصلام و ناوړا عبدالله (۱۶۷).

به‌ده‌ختی ابن المقفع له‌ودا بوو که سوله‌یمان له‌میرنشینی به‌سره لابرا و سوفیانی کوری مه‌عاویه‌ی کوری یه‌زید هاته شوتنی و زور رقی له ابن المقفع بوو، نه‌مه‌پش هوئی زوری هه‌بوو، ده‌لئت ابن المقفع گالته‌ی به سوفیانی کوری مه‌عاویه‌ی ده‌کرد، پرسپاری لت ده‌کرد، کاتن وه‌لامی دده‌ایوه، پیتی ده‌وت: راست ناکه‌یت و پیتی ده‌وت: «یا بن المغتلمة واللہ ما اکتفت امک برجال اهل العراق، حتی تعدم الی الشام - وفيات الاعیان، ج ۱، ص ۲۶۸» واته: نمی کوړی وا وا لیکراو... دایکت به هم‌وو پیاوه‌کانی عیراق تیری نه‌خوارد، تا خوئی که‌یانده خه‌لکی شام دیسان ابن خلکان له (وفیات الاعیان) دا ده‌لئت: سوفیانی کوری مه‌عاویه‌ی لووتیکی گموره‌ی هه‌بوو، هر کاتن که ابن المقفع به‌زیستبایه بو لای، بهم جزوه سه‌لامی لت ده‌کرد: (السلام علیکما)، مه‌به‌ستی له‌مه‌دا گالته پین کردن بوو، واته: خوئی پیاوئی بوو، لووتیشی له گه‌وره‌بیدا په‌اوړتکی تر بوو. (وفیات الاعیان لابن خلکان، جا، ص ۱۸۸، طبعه بولاق). هر له‌هر نموه‌بوو که سوفیان نه‌یثوانی زال بیت به‌سمر نمو کین و توره‌ییه‌ی که هه‌بیسو به‌رام‌بهر به ابن المقفع و،

ویستی که تولهی لث بسینتی و ناگری رق و قینی خوی دابرجکینتتهوه و، هر لهبر نهوهش بوو که له مانگی رهمه زانی سالی (۱۳۹ کۆچی) دا، نه بو جه عهفری مه نسور، کاتی که سوله یمانی مامی له ویلایه تی به سره لایرد و سوفیانی کوری مه عاوویه خسته شوینی، سوفیان نه مهی به همل زانی تا توله له ابن المقفع بکاتهوه، رۆژی ابن المقفعی هتایه سر تنوور و فه رمانی دا تا نه دامه کانی له شی بیرن و له بهر چاوی خوی فرقیان بده نه ناو تنووره کهوه، تا دوا پارچهی لمشی (۱۸).

ههروهها دهگینهوه، دهلتین له کاتی کدا که تمهه نی (۳۶) سی و شهش سال تپهیری نه کردبوو، نه بو سوفیان له حمامدا خنکاندی، یان دهلتین خستیه ناو بیر و بهرده هارانی کرد، ههروهها دهلتین نه دامه کانی له شی پارچه پارچه کرد (۱۹).

دیسان دهلتین له سالی (۱۴۲ کۆچی) دا، به دهستی سوفیانی کوری مه عاوویه له به سره به تاوانی زنده قه کوژرا (۲۰).

میتروونوسه کان له کوشتنیدا بیر و بۆجونی جیاجیایان ههیه، ههیه دهلتین: سالی (۱۴۵ کۆچی) کوژراوه، یه کینکی تر دهلتین: (۱۴۳ کۆچی)، کوژراوه، یان له به سره سالی (۱۴۲ کۆچی) کوژراوه، (هدیه العارفين، جا، ص ۴۳۸) و ابن الجوزی له کتیبی «مرآة الزمان» دا، دهلتین: سالی ۱۴۵ کۆچی کوژرا، ههروهها (عمر بن شبة) خاوهنی کتیبی (أخبار البصرة) دهلتین: له سالی ۱۴۳ کۆچیدا کوژرا، (وفیات الاعیان لابن خلکان، ج ۱، ص ۱۸۹) (۲۱).

بهرمه کانی (ابن المقفع):

ابن المقفع کتیبی زانستی له پهله فیه وه وهرگتراهه بز سه ره ره بی، وه کو: کتیبی ایساغوجی و قاطیفور یاس و باری میناس و انالوطیقای نه رستۆ. هه ندی لیکۆله ران باوه ریان وایه که نه م وهرگتیه دراوانه هینی محه مه دی کوری عبدالله بن المقفعه، له وهرگتیه دراوانه نوسخه یه که له کتیبخانه ی زانستگای سن ژۆف - بیروت و نوسخه یه کی تری له کتیبخانه ی مه شه ده هیه، نزیکتره له راستیه وه نه گه ره به هینی (عبدالله بن المقفع) دا هتیی. ههروهها وهرگتیهانی کتیبی نه ده بی و میترووی و داستانه میللییه تیرانییه کان و په ند و قسه ی نه مسته ق و گه لئ به ره مه می تری کراون به زمانی عه ره بی، که به شی زۆریان، گه وه ره ترین نووسه ری نیسه لام (روزیه) کوری دا فویه (ابن المقفع) وهرگتیه اون (۲۲).

ابن المقفع بود به هوی گزافانگی موزن له پهخشانی عهده پیدا، که به باشی شاره زای نه دبیاتی په هله فی و عهده بی بو، دهستی کرد به وهر گیترا نی کتیبه به ناویانگه کان له په هله فییه وه بق عهده بی وه کو کتیبی؛ گاهنامه، نایین نامه، که لیلیه و دینه، خداینامه (سیر الملوك، سیرة ملوك الفرس)، کتیبی مه زدهک، کتیبی تاج، ههروهها ژماره په کی زور له کتیب و نامه کانی تر، نم هه موو بهره مانه ی زور به سهرکه و تووی و زرنجیه وه کرد به زمانی عهده بی، بهم هه یوه به ختیرایی بایه خی یی دراو جتگای خزی گرت (۲۳).

سن کتیبی به ناویانگی ابن المقفع لمؤثر ناونیشانی: الأدب الکبیر، ناسراو به الدرّة الیتمیه، والأدب الصغیر، ورسالة الصحابة، لهسر هه موو کتیبه کانه وه جتگای تایه تی خویان هدی، ابن المقفع نم سن کتیبی راسته وخو له په هله فییه وه ودرنه گیتراوه، به لکو خزی دایان و بق کتیبی په کمیمان گه لن که لکی ودرگرتوه له سهراوه په هله فییه کان. الأدب الصغیر والأدب الکبیر له نیتوان نو سه رانی عهده پیدا به ناویانگ بیون و که لکیان لن وهرگرتون. (ابن قتیبه) له کتیبی (عیون الأخبار) دا گه لن سوودی لن وهرگرتون و جاره هایش ناویانی بر دووه و ههروهها که لکی له که لیلیه و دینه که یسی وهرگرتوه (۲۴).

په ربوویز هکان

- ۱- تاریخ ادبیات ایران- تألیف دکتر ذبیح الله صفا - جلد دوم- ص ۸۸۸.
- ۲- القصة في الأدب العربي - الدكتور أمين عبدالمجيد بدوي - دار المعارف - ص ۳۲۴.
- ۳- از سعدي تا جامي - تاريخ ادبي ايران - تألیف ادوارد براون انگلیسی، ترجمه و حواشی علی اصغر حکمت، ص ۶۳۹، ۶۴۰.
- ۴- القصة في الأدب الفارسي، الدكتور أمين عبدالمجيد بدوي، دار المعارف، ص ۳۲۴، ۳۲۶.
- ۵- گنج سخن، از رودکی تا بهار - تألیف دکتر ذبیح الله صفا، تهران ص ۷۱.
- ۶- تاریخ ادبیات ایران، پان ریپکا، ترجمه کیخسرو کشاورزی، چاپ اول، ۱۳۷، ص ۳۳۸.
- ۷- تاریخ ادبیات ایران، تألیف دکتر ذبیح الله صفا، جلد دوم، ص ۹۴۸، ۹۴۹.
- ۸- از سعدي تا جامي، تاریخ ادبیات ایران، تألیف ادوارد براون انگلیسی، ترجمه و حواشی، علی اصغر حکمت، ص ۶۳۹، ص ۶۴۰. پروانه هر نم سهراوه به لاپه ره ۷۳۶.
- ۹- از سعدي تا جامي، تاریخ ادبیات ایران، تألیف ادوارد براون... ص ۶۸۲، ۶۸۱.
- ۱۰- تاریخ ادبیات ایران پیش از اسلام، دکتر احمد تفضلی، تهران، ۱۳۷۷، ص ۳۰۳، ۳۰۴.
- ۱۱- کلیله و دمنه، ابن المقفع، دقت فیها وعلق علیها الشیخ الماس خلیل زخری - دار الاندلس، بیروت، ص ۳۱.
- و ههروهها پروانه: تاریخ الأدب العربي، حنا الفاخوري، بیروت-لبنان. طبعه ثامنه، ص ۴۵۱.
- ۱۲- عبدالله بن المقفع، تألیف محمد غفرانی الخراسانی، مطبعة العالم العربي، ۱۹۶۵، ص ۶۱.

- ۱۳- سرچاره‌ی پتشیور ل ۶۳.۶۲
- ۱۴- سرچاره‌ی پتشیور ل ۶۳
- ۱۵- سرچاره‌ی پتشیور ل ۶۶، ۶۵
- ۱۶- سرچاره‌ی پتشیور ل ۶۷
- ۱۷- سرچاره‌ی پتشیور ل ۷۱، ۶۹
- ۱۸- سرچاره‌ی پتشیور ل ۹۷-۹۸
- ۱۹- کلیلة ودمنة- عبدالله بن المقفع، دقق فیها وعلق علیها الشیخ الیاس خلیل زخریا دار الاندلس- بیروت، ص ۱۸.
- ۲۰- تاریخ ادبیات ایران- دکتر صفا، جلد اول، ص ۱۸۶
- ۲۱- عبدالله بن المقفع، محمد غفرانی، ۱۹۶۵، ص ۱۰۲.
- ۲۲- تاریخ ادبیات ایران، تألیف دکتر ذبیح الله صفا، جلد اول، چاپ دوازدهم، ۱۳۷۱-تهران، ص ۱۰۴، ص ۱۲۱.
- ۲۳- تاریخ ادبیات در ایران، دکتر صفا، جلد اول، ص ۱۸۵
- ۲۴- تاریخ ادبیات در ایران، دکتر صفا، جلد اول، ص ۱۸۵، ص ۱۸۷.

پیناسه‌ی وهرگینر

حاجی مه‌لا که‌ریم حاجی سه‌عبید زنگنه‌نہ سالی ۱۸۹۷ له شاری سلیمان‌ی له گه‌ره‌کی سه‌رشه‌قام هاتووته دنیا. تمه‌نی سن سال بووه باوکی کۆچی دواپیی کردووہ. داپکی نامینه خان رسول ناغایان که له دوله‌مه‌نده‌کانی زنگنه‌نہ بووه، به ختیری کردووہ و ناروووتیشه قوتابخانه‌ی روشدییه‌ی تورکی که تهنیا قوتابخانه‌ی بووه و هه‌تا پۆلی چوارهمی سه‌ره‌تاییی خوتندووہ. به‌لام خوتندن به هژی به‌پاریکی حکومتی عوسمانی ته‌واو نه‌کردووہ که قوتایی ده‌بوايه به پۆشه‌نیی رسمی بیهته قوتابخانه ده‌بریتی بووه له چاکه‌ت و پانتۆلی و شه‌په‌ی قه‌باغداره، نه‌م به‌پاره‌ی جیبه‌جن نه‌کردووہ و وازی له خوتندن هیتاوه. داپکی ده‌بخانه قوتابخانه‌ی دینی که پتی ده‌ترتا حوجره، پاشان ده‌چیهته قوتابخانه‌ی ماموستا و ناجیه‌خان که ناقره‌تیککی موسلمان و زیره‌ک بووه، له‌ویئ دستیی کردووہ به فته‌پوونی زمانی فارسی و تورکی و عه‌ره‌یی. له‌به‌رنه‌وی نووسه‌ر له قوتابخانه‌ی روشدییه‌ی فته‌ری نووسین و خوتندن و زمانی تورکی ده‌بیهته و زۆر زیره‌ک ده‌بیهته، له ماوه‌ی ۶ مانگدا قورئان ته‌واو ده‌کات و نازناوی مه‌لا که‌ریم به سه‌را ده‌ریئ. هه‌روه‌ها له ماموستا ناجیه‌خان به‌پاشی فته‌ری زمانی فارسی ده‌بیهته، ئینجا دس ده‌کات به خوتنده‌وه‌ی کتیبی فارسی و عه‌ره‌یی و، به هژی قورئانی پیرۆزه‌وه فته‌ری عه‌ره‌بیه‌کی باش ده‌بیهته.

له تمه‌نی ۱۸ سالیدا داپکی کۆچی دواپی ده‌کات. له‌و کاته‌دا ده‌چیهته یه‌کتیک له مرگه‌ته‌کانی سه‌رشه‌قام و ده‌بیهته به فقه‌ن پۆ نه‌وی نه‌بیهته به عه‌سکری تورک. به‌لام نه‌مه سه‌ری نه‌کرت و کرا به عه‌سکەر و په‌وانه‌ی شاری موسول کرا، چهند مانگیک عه‌سکری ده‌کات و پاشان را ده‌کات و دیته‌وه سلیمان‌ی. دوای نه‌وه ئینگلیز دینه سلیمان‌ی و مته‌جهرسون ده‌بن به حاکمی سیاسی. نه‌و کاته مه‌لا که‌ریم، مرید ده‌بن له مرگه‌موتی حاجی کاک نه‌حمه‌دی شیخ و هاتووچی گۆزی کاک نه‌حمه‌دی ده‌کات. پاشان خۆی ده‌ناسینن به مته‌جهرسون. مته‌جهرسون که ده‌زانیت زۆر زیره‌که، رۆژتیک پتی ده‌لن حکومتی عتراق کاره‌با ده‌هتی بۆ سلیمان‌ی و ده‌توانی له‌گه‌ل نه‌واندا کاری کاره‌با به‌که‌تی.

به هژی جوولانی سوها بۆ موسول بۆ داهه‌رکانده‌وه‌ی راه‌په‌رینی شیخ نه‌حمه‌دی بارزان، چهند جاریک چووته موسول. بیری و هه‌ستی کورده‌په‌تی له مته‌شک و دلیدا ده‌چه‌سه‌ن.

سالی ۱۹۳۴، شه‌وانه دواپی نووژ کردن دستیی ده‌کرد به وهرگینرانی کتیبی (کلبله و دمنه). چهند مانگیک له‌به‌ر چرا ته‌رجه‌مه‌ی ده‌کردن و به‌گۆره‌ی حیکایه‌ته‌کان وینه‌ی بۆ ده‌گیشان. دواپی راکیشانی کاره‌با بۆ چهند مالتیک وه‌ک مالتی مته‌جهرسون و شاه‌نده‌ر و شیخ مه‌حممود و شیخ قادر و همه‌می نه‌وره‌جمان ناغا و عه‌یزت به‌گ عوسمان پاشا، کاره‌بای بۆ مالتی خۆی راکیشا له گه‌ره‌کی ده‌رگه‌زین نزیک مالتی عه‌یزت به‌گ. له سایه‌ی بیرونی کاره‌باوه، به ماوه‌ی دوو سال له ته‌رجه‌مه‌ی که‌لیله و دینه بووه‌وه که تا ئیستا دانه‌که‌ی به ده‌ستووسی خۆی و وینه‌گیشانی نه‌و پارۆزراوه.

به نه‌خۆشی دل له مته‌ژوی ۱۹۸۰/۸/۲۱ کۆچی دواپیی کرد و له گردی شیخ نه‌ولا که ناسراوه به شهنی کاسه و که‌وچک نه‌ژرا.

سورة فاتحة الكتاب

به کوردی

(یا رسول الله) زهلیل و دل جهزیم، رحمة تین
موسستمه ند و بین قه رار و بین قه رینم، رحمة تین
راحتی قلب و وجود و عیززه تی نفسم نه ما
وه قتی مهرگه، حافیظی نیمان و دینم، رحمة تین
دادخواهی مهحشر و پشت و په ناهی موسنمینان
هم نشینی ذاتی دونیا و ناهه رینم، رحمة تین
با به (بسم الله الرحمن الرحیم) دست پین به کم
چونکه تینووی رحمة تم، دل ناگرینم، رحمة تین
کائنات (المحمد لله) هر له نووری رووی تو
نهی جه بیب و یاری (رب العالمین) م، رحمة تین
نهی وجودت مه نه عی نه لطافی (الرحمن الرحیم)
(مالک) ی تبعجاز و شمس (یوم الدین) م، رحمة تین
قائمی (ایاک نعبد) بیوم به ته بیغاتی تو
وا (وایاک) نه لیم، بو (نستعین) م، رحمة تین
(اهدنا) بو بهی (صراط المستقیم) م تو خودا
بو نیرانهی رتی (صراط الذین) م، رحمة تین
با له (انعمت علیهم) من نهم پین بهش خودا
خۆ سه کی کووی (السر المرسلین) م، رحمة تین
غهیری تو کن من له (المفضوب علیهم) لا نه دا
هه رووک (ولا الضالین. آمین) هیچ نه بینم، رحمة تین
توو خودا مغافل له (جهمدی) قهت مه به رۆژی جهزا
رووسیا هم، نهی (شقیح المذنبین) م، رحمة تین

رچایه، برا خۆ شهووسته کانم، و دکوو ته ماشام کرد نامۆزگاریه که به کوردی بیته نه نووسرا به وه. یا
عهدهی یا فارسی هه کهسه جۆره کتیبیکی بو نمو زوبانه گانی نووسیه به وه، وه (که لاوتۆزی کوردستان)
که به بهیست و چوار زوبان ته رجعه کرا به، منیش به کوردی که زوبانی نه جدادمانه، نووسیه وه.
پارمه تی له خودا وه. خه لقی شاری سلیمان، له که ره کی ده رگه زین.

مه لا کریم

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي هدانا للإيمان والاسلام. والصلاة والسلام على سيدنا ومولانا ومقتدانا
محمد وعلى آله وصحبه وسلم.

له پاش احمد و ثنا، غره‌زی نیمه نوویه خزمه‌تن بز نه‌وجوانی کورد جن بیتلن.
نسیحه‌تن به زویانی فارسی به‌یان کرابوو. نیمه‌یش به کوردی به‌یانی بکین. له عسری
پیشودا حکیمی به معرفت (به‌دهای) ناوی پی‌او‌تیکه له مه‌مله‌کته‌ی هیندوستان، له
زهمانی (دابیشلیم) کتیب‌تکی به زویانی حه‌یوانا‌تموه دانا ناوی (که‌لیله و دینه) یه، به
چوارده نصیحت دروستی کرد و هر نصیحه‌تن معرفت‌تیک نشان‌نهدا بز نه‌وانه‌ی
تمایش بکن له نه‌واعی سیاست و دۆستایه‌تی شاره‌زا نه‌بن. نم کتیبه سن فاتیده‌ی
هدیه. بز عه‌قل بلتیت پتگه نیشان‌نهدا. بز حکایت ناره‌زوو بکه‌یت له نه‌واعی
نده‌بیات و موصه‌وه‌رات به‌یان کراوه. بز قیصه‌ت هر که‌لیمه‌ین به یک نالتسون
موشاییه. وه پادشاهانی پیشوو موعامه‌له‌ی حوکمدارییان له‌سر قانونی نم کتیبه
کردوو. نه‌وه‌ل به زویانی هیندی نووسراپوو. له زهمانی نه‌وشیروان ترجمه‌مه کرا به
فارسی.

رۆژی له مه‌جلیسی نه‌وشیروان وتیان: له خه‌زته‌ی دابیشلیم پادشای هیند کیتابن
(به‌همن) تهرتیبی کردوو. کللی ده‌رگای عه‌داله‌ته. نه‌سası بناغی میلله‌ته. بز
سیاسه‌تی پادشاهان رحه‌مه‌ته. به زویانی ته‌یر و حه‌یوانا‌تموه به‌یان کراوه. وه‌قتن
نه‌وشیروان ناوی نه‌و کتیبه‌ی بیست، بز په‌یدا کردنی نه‌مری کرد به نه‌مه‌را و زه‌را.
عوموم قه‌اریان دا یه‌کتکی به فیکر ره‌وانه‌ی هیندوستان بکری به سیاست نه‌و کیتابه
ترجمه‌مه بکات. له‌و عه‌سه‌دها حه‌کیمت خه‌لقی فارس بوو، له عه‌قل و زیره‌کیدایه
نه‌مشال بوو. میقداری دینار تسلیم به حه‌کیم کرا. له‌سر نه‌مری نه‌وشیروان حه‌ره‌که‌تی
کرد، بز هیندوستان. به مودده‌یتیک هر جۆری بوو نه‌و کیتابه‌ی په‌یدا کرد، به زویانی
فارسی ترجمه‌می کرد، هیتایه خزمه‌تی نه‌وشیروان.

حوکومه‌تی عه‌داله‌تی نه‌وشیروان به واسطه‌ی نه‌و کیتابه‌وه بوو. له پاش نه‌وشیروان
چند پادشاهانی عه‌جه‌م له‌سر قانونی نم کتیبه حوکمدارییان نه‌کرد. تا زهمانی
خه‌لیفه‌ی دووم له عه‌باسییان نه‌بوو جه‌غفری مه‌نصور کوپی موحه‌مه‌د کوپی عه‌لی
کوپی عه‌بدوللا کوپی عه‌باس خودایان لن رازی بیت، خه‌بری نه‌و کیتابه‌یان بیست. به

همسو معامله که تدا به سعیتکی زور دستیمان کهوت. ترجمه میان کرد به عمره بی. دفعه بیکی که له زهسانی ابو المظفر بهرام شاه کوری سولتان مهحمودی غازی غزنه نوی، حکیمی بین نه مثال و زویان فصیح ابو المعالی نصرالله کوری مرحه محمد کوری حمید ترجمه می کرد به فارسی. ناو نرا (نه نواری سهیلی)، وه (مهلا کریم کوری حاجی سعید کوری مهلا کریم) ناوی نا (که لاوتزی کوردستان). به راستی نم کتیبه بین نه مساله. وه بویه به زویانی درنده و بالنده وه به بیان کراوه. نینسان له بین نه دهانه وه تهریبیهت وهر نه گریخت. نم کتیبه وه که غزنیهی پادشاهان له همسو جۆر فائیده دست نهغات. (أولاً) نه گهر ناره زووی نه ده ب نه کهیت له همسو جۆر نه ده بیات بۆ دونیا و ناخیرهت به عمل بیت به بیان کراوه. وه دووم نه گهر ناره زووی حیکایهت نه کهیت له نه نواع حیکایهتی غمرب به بیان کراوه. وه نه گهر ناره زووی ته ماشای شکل نه کهیت بۆ ته ماشا کردنی تازه پیشه یشتیه و کاغان موسه و وه* کراوه. به زویانی کوردی، زویانی

* وه درگتر زور وینهی بۆ نم کتیبه گنشاوه. وینهکان رنگاره و نه گیشن به لام له بهر نه وهی زور سادمن به پتیرستان نه زنی پلویان بکهینه وه. وینهی ترمان دانا که بههزی بهر بۆ د. مارف غمزنه داره وه دستمان کهوتن. نارلس.

نه جدادمانه نووسراوه تهوه. رجا نه کم له برا خوښه و بسته کانه نه گهر سه هو وه يان غه له تتيک هه بي قه لمي عملر به سه ريا بکيښن. وه هر چند وه قتم مرساعده ي نه نه کرد، به شو نم کيتاهم نووسيهوه. هيدايهت له خودا تمهنا نه کم. نم کيتابه به چواره نسيحهت نووسراوه تهوه، وه هر نسيحهته ي به ياني موعامه له يک نه کات. وه منښ يک نسيحهت له کيتابه که زياد دانه، هو به پازده نسيحهت. (ان شاء الله) هر يک له چنگي لځي به يان نه کريت. نه ما له پيش نسيحهته کان لازمه به يان کردني په يدا بووني کيتابه که مه علوم بکريت.

حيکيهت

نه گيتره وه له ممله که تي چين پادشايهک هو ساحب عدالته، دهرحق به نه مالي زور چاک هو. نه و شيرواني زه مانه هو. حاتم تمبيحهت هو. ناوي (هو يرون فال) هو. وه زيري پادشاه ناوي (خجسته راي) هو. وه زيره که عه قل و زيره کي به نه مهال هو.

پادشاه به بی و وزیر دستى بۆ نومورات دريژ نه نه کرد. رۆژى پادشاه ناره زوى راوى کرد، روى کرده وه زير وتى: فکرى راوم هه يه. نه سبابى راو رتيک بخره. وه زير له سهر نه مبرى شاه ميقدارى له مشکرى ناماده کرد. بۆ سو بجه ينى پادشاه و وزير له گهل له مشکر و نه سباب رويان کرده سه حرا. وه قتنى ده ست کرا به راو کردن باز به ناسمانا و تووله و تالجي به نوردان نو سه حرا به يان له نيچير پاک کرده وه. وه زير به نه مبرى پادشاه نه مبرى کرد به راو به تال کردن. وه قتنى گه رانه وه بۆ مهمله که ت گه رمى خوز تاوى گرتيوو. نو سه حرا به وهک کووروى ناسنگه ران جووشى سندنه يوو. نه سب له رۆيشتن، تير له فهين نه که وتن. پادشاه وتى: نهى وه زيرا! له م گه رما به دا رۆيشتنمان مه سله حه ت نييه. وه زير وتى: نهى پادشاه! نه م نه مبرى جه نابه ته. ناره زوو نه مفر موويت نو کتوه له پيشمانه وه دياره ساحيتب دره خته. نه چين له ژير سي به رى دره خته کان ميقدارى ئيسرا حه ت نه که ين. وه قتنى شيدده تى گه رما خه لاس بوو تيمه يش حه ره که ت نه که ين بۆ مهمله که ت. له سهر قسه ي وه زير رويان کرده کتوه که. وه قتنى نزیک به کتوه که بوون ته ماشايان کرد له هه موو نوع تير به سهر داره وه به خو تندن خه ريکن. دره ختى سنه به ر و عوود سهريان بۆ ناسمان بلند بو تموه. ناوى وهک مروارى نه هاته خو اروه. وه قتنى داخل به سهرى کتوه که بوون له ژير سي به رى دار تيکا جيتگى پادشايان داخست. مو قابيل به جيتگى پادشاه دار تيک شکا بوو و په رپوت بوو يوو. ناوى داره که بۆش بوو يوو، ههنگ هيتلانه يان تيا دروست کرد يوو. پادشاه چاوى به ههنگه کان کهوت، سونالى له وه زير کرد: نه م جانه ودره بال سوو کانه ناويان چييه و، نه م ها تو چۆ و رۆيشتنه يان له بهر چييه؟ وه زير وتى: نهى شه هريار! نه م جانه ودره رانه زۆر به مه نفه عه تن وه که ميک به نازارن. له تهره ف خودا وه ئيلهام دراون "واوحى ربک الى النحل ان اتخذى من الجبال بيوتا". مه قسه دى نه م نايه ته بۆ نه م جانه ودره رانه يه. ناويان ههنگه. پادشاه يه کيان هه يه ناوى (يه عسووب) ه. نه ختنى له وان له به دنه گه وره تره. عومومى نو ههنگانه له ژير حوکمى يه عسووبدان. پادشاه يان نه مبرى کرد وه له پيسى نه نيشن. وه له گولى بۆنخوش زه خيره نه بن. وه تهره ختى مي تو بۆ پادشاه دروست کرا وه. عومومى يان له ژير حوکمى پادشاه دان. به نه مبرى پادشاه، وه زير و ده رگاوان و ره نيس و چاوش و هه ريه که به وه زيفه ي خو يان خه ريکن. وه ستا و مو هه نديس شان ه دروست نه که ن کون کون هه چيان له يهک فهرق نه کرين. وه قتنى خانو وه که تمواو کرا، به نه مبرى يه عسووب دي نه ده روه، نه چن له گولى بۆنخوش نه نيشن، خو اردنى شيرين نه خۆن. به مو دده تتيكى کم له زکيانا به شه ربه تتيكى شيرين و ساف نه بيت وه داخلى کونى شان ه ي نه که من. نه بيت به ههنگون.

خودا فرمویه تی: «فیه شفا» للناس». نه‌ما وه‌قتن له دهره‌وه نه‌رۆنه‌وه جیتگی خۆیان له دەرگا دەرگاوان تفتیشیان نه‌کا. نه‌گەر له‌سەر نه‌مری پادشاه مایوون، نه‌یزن نه‌درین بۆ ژووره‌وه. وه‌ نه‌گەر وه‌فا و شه‌رتیان شکاندبوو، دەرگاوانه‌کان دوو له‌تی نه‌کهن و فره‌تی نه‌دنه‌وه. وه‌ نه‌گەر دەرگاوانه‌کان خه‌به‌ریان نه‌بوو بۆنی پیس به‌ لووتی پادشا دا چوو پادشاه به‌ نفسی خۆی نه‌و هه‌نگه‌ نه‌دۆزته‌وه، داخلی جیتگی سیاسه‌تی نه‌کات وه‌ له‌گه‌ڵ دەرگاوانه‌کان نه‌مر نه‌کات به‌ کوشتیان. وه‌ نه‌گەر واقیع بوو هه‌نگیتکی غه‌ریب رووی کرد بۆ لای نه‌وان، مه‌نعی نه‌کهن به‌جیته‌ ژووره‌وه. وه‌ نه‌گەر نه‌گه‌رایه‌وه هه‌نگه‌که نه‌کوژن. نه‌گه‌ر نه‌وه‌ جه‌مشید شاه‌تخت و سه‌لته‌نه‌ت و وه‌زیر و دەرگاوان و نه‌ساسی له‌سەر ته‌رتیبی هه‌نگ دانا و به‌ مه‌رته‌به‌ی ته‌واو گه‌یشت، ناوی چاگه‌ی به‌جه‌تی هه‌شت.

(هومایوون فال) نه‌و قسانه‌ی له‌ وه‌زیر بیست، رووی کرد بۆ لای داوه‌که. وه‌قتن ته‌ماشای هاتوچۆی کردن هه‌ر یه‌که مه‌قداری گۆل به‌قاچانه‌وه دیاوه و زه‌ره‌ر به‌ یه‌ک ناده‌ن. پادشاه ته‌حه‌ییوو ما. هومایوون فال وتی: نه‌ی وه‌زیر! عه‌جه‌با نه‌م جانه‌وه‌رانه زه‌ره‌ر به‌ یه‌ک ناده‌ن، عوموم وه‌ک یه‌ک به‌ هاتوچۆ کردن خه‌ریکن، نه‌ما خولقیان له‌گه‌ڵ به‌نی ناده‌م زۆری فره‌قه، به‌نی ناده‌م داها خه‌ریکی نازاری یه‌گه‌رن؟! وه‌زیر وتی: نه‌ی پادشا نه‌م جانه‌وه‌رانه له‌سەر یه‌ک ته‌بیعه‌ت خه‌لق بوون، وه‌ به‌نی ناده‌م له‌سەر ته‌بیعه‌تی موخته‌لیفه خه‌لق کراون وه‌ک رۆح و نفس و جه‌سه‌د، خه‌یر و شه‌ر. به‌سه‌ر یه‌کا رۆاون. قیسمتیکیان بۆ به‌هه‌شت وه‌ قیسمتیکیان بۆ جه‌هنه‌م خه‌لق بوون. نه‌وه‌ی بۆ به‌هه‌شت خه‌لق کراون خه‌ریکی نوێژ و پتگی شه‌ریعه‌ته. نه‌وه‌ی بۆ جه‌هنه‌م خه‌لق بوون. نه‌وه‌ی بۆ به‌هه‌شت خه‌لق کراون خه‌ریکی شه‌یتان موعامه‌له‌ نه‌کات. پادشاه وتی: نه‌ی وه‌زیر! وه‌ک تۆ به‌پانی نه‌که‌یت سه‌لامه‌تی ته‌نسان له‌ ته‌نها‌ییدا‌یه وه‌ نه‌سراحه‌ت له‌ عه‌زل بوونایه. وه‌کوو بیستومه ره‌فاقه‌تی به‌نی ناده‌م ناخری په‌شیمانیه‌ی له‌ دوا دیت. نه‌وانه عیبا‌ده‌تی خودا نا‌ره‌زوو به‌کن له‌ چۆلتی وه‌ یا له‌ غا‌رێ به‌ عیبا‌ده‌ت کردن خه‌ریکن. وه‌زیر وتی: نه‌وه‌ی تۆ نه‌فه‌رموویت هه‌قیقه‌ت پتگی راستیه‌یه. نه‌ما ره‌فاقه‌ت با‌عیشی فه‌ره‌جی دلّه. حوکه‌ما فه‌رموویانه: له‌ناو مه‌جلیسا دانیشه‌ت له‌ ته‌نها‌ی چاک‌تره‌ چونکه ته‌نها‌ی نه‌ریکی سه‌فاهه‌ته. خودای ته‌عالا به‌نی ناده‌می خه‌لق کردوه عوموم به‌ واسیته‌ی یه‌که‌وه مه‌عیشه‌ت په‌یدا نه‌کهن، مه‌سه‌لا وه‌ک ناسنگه‌ر و دا‌رتاش و پادشاه ره‌عیه‌ت. نه‌مانه به‌ یه‌ک موحتاجن. پادشاه وتی: نه‌ی وه‌زیر نه‌وه‌ی تۆ به‌پانت کرد راسته، نه‌ما له‌وه خۆف نه‌که‌م له‌مه‌و دوا به‌ واسیته‌ی قه‌وه‌ت وه‌یا سال و ده‌ولت زۆلم په‌یدا بییت. نه‌هالی به‌کونه ژیر هه‌بس و ره‌زاله‌تمه‌وه،

عوقوبه تیان به گەردنی من بەت. وەزیر وتی: ئەوی پادشاه! بۆ دەفەعی خەیاڵاتی جەنابت، عیلمتیک هەیه باعیشی ڕێگەیی عەدالەتە، وە ناسایشی میللەتە. پادشاه وتی: ئەو عیلمە ناوی چیشە؟ وەزیر وتی: چاوم پێ کەوتوو لە ئینجیلدا لە بابی حەوتەم (فەرقلیتا) نەتیت: لە تەئریخی میلادیی سەنەمی ۵۸۱ پیتغەمبەری دیتە سەر دنیا ناوی موبارەکی نەحمەدە، پڕەمەنان یەعنی عالمان ئەلین ناموسی ئەکبەرە. ئەو پیتغەمبەرە ساحیب شەرعیەتە، ساحیب مبعراجە، سیراجە، وەهەجە، کلیلی دەرگای جەننەتە، ئەووەلی ئەنبیایە، لە ناخری دنیا یە. یەعنی دوا ی ئەو پیتغەمبەر نایەتە سەر دنیا. بە وایستەیی جیسرفیلی نەمین قورئانی بۆ دیتە خواریوە. لەسەر ئەمری فەرموددی ئەو پیتغەمبەرە هەرچی بکەری گوناھی نییە. وە لەپاش وەفاتی خو لەفا لە جینی ئەو حوکم ئەفەر موی. وە پادشاهان لە ڕێگەیی شەرعیەتە هەرچی بکەن گوناھی نییە، وە قایمی سەلتەنەتی پادشاهان بە وایستەیی شەرعیەتە مومکین نەبیت، وە باقی بونی شەرعی بە وایستەیی پادشای عەدلەو ئەوەست. هومایون فال وتی: ئەو حاکمە عەدلە لەسەر شەرعیەتی موحەمەد موعامەلە بکات، سیفەتی مەنموران چیژە؟ وەزیر وتی: ئەو حاکمە لازمە لە قانونی سیاسەت بزانیت وە لە ڕێگەیی شەرعیەت دەر نەچیت. بە حوکمی "تساویرم فی الأمر" بە تەدبیری وزەرا و عولەما و حوکما حوکم بفرمویت. وە ئەگەر لە ڕێگەیی شەرعیەت لای دا بە موددەتییکی کەم مەملەکەتی لە دەست نەچیت، تووشی عەزابی دنیا و قیامەت نەبیت «وجزاً سیئە سیئە مثلها». وە لازمە پادشاهان لە گەل تایفە یە کدا بە تەدبیر خەریک بێ، وە لە تایفە یە ک خۆی بپارێزیت، چونکە مەنموران لەسەر دوو نەوعن، نەوعتیکیان زۆر بە ئیخلاص بۆ بەرز بوونەوی پادشاه و مەنفعەتی حوکومەت، بۆ ئیسراحتی میللەت سەعی ئەکەن. وە قیسمتیکیان غەیرەز مەنفعەتی خۆیان نەبیت ئارەزووی کە ناکەن. دائیما چاوەروانی ریشوون. ئەگەر کەس خزمەتیان بکەن مومکینە بە قاتیلی بپسرت بۆ حوزووری حاکم دەستی عەفوی بۆ دەرێژ ئەکەن. لازمە بۆ زانی موبارەکی پادشاه ئەو دوو تایفە بناستیت، وە راست قسە و ئەهلی فیتنە فەرق بکات تا بە وایستەیی فیتنەیی زوبانەو بیناغەیی مەملەکەتی تیک نەچیت. وە شەرایی پادشاهان ئەو یە بە فەرموددی عولەما و حوکما و وزەرا نوموورات ئەدا بفرمویت، وە هەر پادشایە ک لەسەر قانونی شەرعیەت موعامەلە ی ئەدا فەرمو مەملەکەتی ناوێدان نەبیت، وە میللەتی تۆرەقی ئەکات، وە ناوی عەدالەتی گوم ناییت، هەر وە ک دا بپیشلیسی هیندی قانونی سیاسەتی لەسەر قسەیی پڕەمەنی حکیم دانا مەملەکەت و میللەتی تۆرەقیی

کرد، وه هتا حالی حازر ناوی به عدالته مشهوره. نئی پادشاه! هر چند فکر نکم
له ناوی چاک چاکتر نادۆزمهوه.

وهقتن هومايون فال ناوی دابيشليم و برههمني بيست وهک غونچهی گول گهشاوه.
به رووی خۆشموه رووی کرده خجسته پای، وتی: نئی وهزیر مودهتیکه له دووی نم
قیسه نهگه پتم. (الحمد لله) به زوبانی موبارهکی جهنابت نموولتی قیسسه ناشکرا هوو.
نومید دهکم نموول تا ناخری قیسسهی دابيشليم و برههمني ههکیم بهیان بفرمویت.
نهر کرا به لشکر، روویان کردهوه بۆ مهملهکته. وهقتن داخل به مهملهکته بوون،
پادشاه لهسر تهختی سهلتهنهت قهراری گرت. نهری کرد به وهزیر، زوبانی عاقل کللی
دهرگای گه بجه. هرچی قسهی برههمني ههکیم له گهله دابيشليم کراوه، بهیان بفرموو.

حیکایهتی دابيشليم وه برههمني ههکیم

وهزیری دل رووناک به زوبانی فمسیح عهززی پادشای کرد وتی: نهگیزنهوه له
مهملهکتهی هیندستان پادشایهک هوو ناوی دابيشليم هوو، به زوبانی هیندی یعنی
شههت شاه. نوو پادشایه ده هزار زنجیره فیلی حهریسی دابهستیوو له لشکر و سوپاه و
نهسانی حهرب له حساب دهرووو هوو، وه له گهله فقیر و میللهت زۆر به شهفهقهت هوو
وه عدالتهی شوژهتی پهیدا کردهوو. مهملهکتهی له نیهایهتی ناوه دانیشیا هوو. به نفسی
خۆی له گهله موحاگهه خهریک هوو. سالی دوو روۆ موحاگهه دانه ترا. نوو دوو روۆه یا
دوو کسه وه یا سنی کسه موحاگهه میان نههوو. روۆی لهسر تهختی پادشایی قهراری
گرتوو، عوله ما و حوکه ماو نهشرافی مهملهکته عوموم له مهجلیسی حازر هوون. نهر
کرا به حازر هوونی رهققاسان و بهسته بیژان. بهزم ناراسته کرا. عوود و که مانچه، دهف و
نهی لیدرا. رهققاسان به رهقس کردن، گۆزانی بیژ به نهغمهی داوودی پیر و جوانی
نههتیایه رهقسهوه. له پاش رهقس نهر کرا به حازر هوونی تهعام. دهستیان کرد به نان
خواردن. له پاش نان خواردن دست شوژرا. هر کسه له جیگهی خۆی قهراری گرت.
عوله ما، وه حوکه ما، وه نهشراف هر یه که به جوۆی قسهیان هیتیایه ناوهوه. میقداری
سوئال و جواب له یهک کرا. نینتیهای قسه نهوه بوو رهئی زۆریان نهوهوو و تیان
سهخاوهت له هه موو شتیک جوانتیره. نموول نهری خودا نهری کردوو سهخاوهته
(السخاء شجرة في الجنة) یعنی سهخاوهت دارتیکه له بههشتدا. وهقتن دابيشليم گوئی
لهو قسهیه هوو رهگی مهرحمهتی کهوته حهره که. نهری کرد دهرکی خهزینه بکه نهوه وه

غریب و لیتقه‌وماو بانگ بکن. فہ قیر و فوقہرا و نہہلی کہسابت له خہیری پادشاہ بوژڈانہوہ. موددہتق بہو جوڑہ دہوامی کرد. شہوی بہ نیسراحت نووستبوو، له خہویا تہماشای کرد پیایوکی نورانی ہاتہ بہردہمی، رہسمی گہورہیبی بہجت ہینا، وتی: نہی پادشا موددہتیکہ دہرگای مہرحمہتت کردوہتہوہ، بہ واسیتہی ہناسہی فوقہراوہ خودا نہتہہخشق. بۆ سوہعہینق لازمہ سوار ہیبت بۆ تہرفی راستی مہملکہت جہرکہت نہکہیت بہ مہقسد نہگہیت، وہ خہزینہبک بہ ناوی موبارہکتہوہ دانراوہ له نہنواعی جہراہیرات، ہر نوع نارہزوو بفرہرسویت تیا مہوجوودہ. دابیشلیم له خۆشیی نہو قسہ بہ خہہری بۆوہ، ہلسا، بہ عیبادت کردنی خودا خہریک بوو تا رۆژ. وەقتی ہہتار ہدلہات نمری کرد نولاغ زین بکن. نولاغی خوسووسی زین کرا، وہ میقداری عولہما و حوکما له خزمہتیا سوار بوون روویان کرد بۆ رۆژہلاتی مہملکہت، بہ رۆزشتن و بہ تہماشای کردن خہریک بوون. له نسانای تہماشای کردن له کیتوہکہ غاری دہرکہوت. نزدیک بہغار بوون. پادشاہ چاری بہ دہرویشق کھوت له دہرکی غارہکہ دانیشتبوو. وەقتی دہرویش چاری بہ پادشاہ کھوت چوو بہ نیستیقبالی پادشاہ. رہسمی نہدہی بہ جن ہینا. پادشاہ مہیلی رفاقتی کرد. دہرویش بہ عقل زانیی پادشاہ نارہزووی دابہزین نہکات. وتی: نہی تاجی سہری میللت! سولہیان بہو ہہموو گہورہیبیہوہ مہرحمہتی لہگہل مہروولہ کرد. نومیڈ نہکم بہ قودوومی موبارہکت دلی بہندہ رووناک بکہیتہوہ، وہ ہر چہند له دستی بہندہ له دوعا زیاتر ہیچ نایت نومیڈ نہکم سہرم بہرز بکہیتہوہ، وہ خہزینہین لہبارکھموہ جتی ماوہ لہم غارہدا دہفن کراوہ نہمر بفرہرسویت بہ نہقل کردنی. قابیلی خہزینہیی جہناہتہ.

وہقتی پادشاہ نہو قسہی له دہرویش بیست خہوہکھی بۆ دہرویش بہیان کرد. دہرویش وتی: موبارہکہ مادہم له غہیبہوہ تہبلیغ کراویت حہلالی جہناہتہ. پادشاہ نمری کرد بہ ہلکہنہینی. میقداری ہلکہنراو دہرکہوت. سندووق بہ سندووق نایانہ بہر دہمی پادشاہ: سندووقتی دوو و سندووقتی یاقوت و سندووقتی نھلساس و سندووقتی قوفلی رۆصیی لئی درابوو. ہرچہندہ بۆ کلیل گہران نہو سندووقہ بکہنموہ کلیل نہبوو. پادشا کھوتہ مہراقوہ، وتی مومکینہ نہو سندووقہ نھشیای عہنتیکھی تیا ہیبت. نہمری کرد بہ پیپی ناسنگہری شکاندیان. له ناو سندووقہکہ سندووقتیکی بچووک دانراہوو، له ناو سندووقہکہ قوتوویہک دانراہوو. پادشا بہ دہستی موبارہکی قوتوویہکھی کردوہ پارچہ ناریشمن بہ خہتی سورانی نووسراہوو له قوتوویہکہ دا دانراہوو، عولہما و وزہرا و

حوکمه‌ما تهماشایان کرد، بزبان مه‌علوم نه‌بوو چی نووسراوه. پادشا که‌وته به‌حری مه‌راقمه‌وه، فه‌رمووی لازمه به‌کتن بدوزنه‌وه له‌م خه‌ته شاره‌زا به‌یت. عه‌رزبان کرد نه‌ی پادشا له مه‌مله‌کته‌ه که‌کیمه‌ه هه‌یه خه‌تی سووریانی نه‌زانیت، مو‌مکینه نه‌و که‌کیمه به‌یخوینیت‌ه‌وه. پادشا نه‌م‌ری کرد به‌ گه‌راندنه‌وه‌ی له‌شکر بۆ مه‌مله‌کته‌ه. وه‌قتی داخل به مه‌مله‌کته‌ه بوون که‌کیمیان لای پادشا حازر کرد. پادشا فه‌رمووی: زه‌حمت دانی تو بۆ نه‌م خه‌ته‌یه، به‌یخوینه‌روهه. که‌کیم تهماشای حورووفاتی ناو‌ریشمی کرد، وتی: نه‌ی پادشا نه‌مه وه‌سیه‌ت نامه‌ی هۆشه‌نگ شایه وه خه‌زینه‌ی بۆ جه‌ناهت داناوه. وه‌سیه‌ته‌که‌ی نه‌مه‌یه: نه‌ی دا‌بیش‌لیم! من له غه‌بسه‌وه ته‌بلیغ کراوم. نه‌م خه‌زینه بۆ تو‌م داناوه، وه خه‌زینه‌که نه‌قلی خه‌زینه‌ی خو‌ت نه‌که‌یت، وه حوکمداری سه‌لته‌نه‌ت له‌سه‌ر نه‌م چواره‌ه وه‌سیه‌ته دانه‌نیت. وه به مالی دنیا مه‌غرور نه‌بیت، هه‌ر رۆژه لای یه‌کتیکه. نه‌م وه‌سیه‌ته نامه زۆر لازمه بۆ پادشاهان. به‌م وه‌سیه‌ته مو‌عاهله به‌کن حوکموه‌تبان به‌رده‌وام نه‌بیت وه بنا‌غشی مه‌مله‌که‌تبان نا‌وو‌خیت وه می‌لله‌تبان ته‌ره‌قی نه‌کات. بینایه‌ک بینا‌غشی مه‌حکه‌م بوو رو‌وخاندنی زه‌حمه‌ته. به‌پانی وه‌سیه‌ته‌کان نه‌مه‌یه:

نه‌وه‌ل نه‌سیحه‌ت: مه‌نموور له پادشاه نزیک بوو خه‌زمه‌تی لازمه. وه به قسه‌ی فیتنه مه‌نموور عه‌زل نه‌که‌یت. عه‌زل کردنیان با‌عیسی و‌یرانیی مه‌مله‌که‌ته.

دووم نه‌سیحه‌ت: مو‌مانه‌عه‌تی دوو روو و فیتنه لازمه وه کوشتنیان جه‌لاله چونکه خودا فه‌رموویه‌تی: «والفئنة أشد من القتل».

سه‌یه‌م نه‌سیحه‌ت: زویان شه‌رینی له‌گه‌ل نو‌مه‌را لازمه. به دلنه‌وایی و به ته‌دبیری وزه‌را هه‌موو کاریک به ناسانی دروست نه‌بیت.

چواره‌م نه‌سیحه‌ت: به زوبان لو‌وسی دو‌شمن با‌وه‌ر نه‌کردنه، وه عاقل بوون له دو‌شمن با‌عیسی هیلاکه‌ته وه و‌یرانیی مه‌مله‌کته‌ه و می‌لله‌ته. نه‌مه به کوشتنیان لازمه.

په‌نجه‌م نه‌سیحه‌ت: نه‌سراف کردن حه‌رامه. خه‌زینه وه‌یا گه‌نج ده‌ستت که‌وت به‌یه‌وه‌هه سه‌رف کریت په‌شیمانیه‌ی له دوو دیت. «کلوا واشربوا ولا تسرفوا».

شه‌ه‌م نه‌سیحه‌ت: به‌ت ته‌دبیر کردن ده‌ست بۆ نه‌یش نه‌به‌یت وه عه‌جه‌له له نه‌یش نه‌که‌یت. له تاخ‌ری په‌شیمان بو‌ونه‌وه به‌ت فانه‌ده‌یه. «العجلة من الشيطان».

حه‌وته‌م نه‌سیحه‌ت: نه‌گه‌ر دو‌شمن نه‌ترافیان گرتیت له‌گه‌ل یه‌کتیکیان سو‌لح کردن لازمه. به ته‌دبیر و نه‌یقتدار نه‌بیت له ده‌ستی دو‌شمن نه‌جات بوون.

هشتم نسیحہ: رفاقت لہ گہل حسود و دانیشن لہ گہلیان زورہ۔ نینسانی
حسود داریک بنیڑیت بہری تال دینیت۔

نہم نسیحہ: تمہی پادشا لازمہ سلیم بن۔ عفو کردنی زور بیت۔ لہ نہوہلی دنیا
تا قیامت لہ بچووک گوناہ ہووہ، لہ گہورہ عفو کردن۔

دہم نسیحہ: نارہزوی پادشا لہسر زولم نہ بن۔ ہناسہی مہزلوومان زوو نہ گاتہ
حوزوری خودا۔ ریگہی عدالت گوم نایت۔ «ان احسنتم احسنتم لانسکم»۔

یازدہم نسیحہ: موغامہ لہ یک ہز مولک و میللت نہ فعدار نہ بیت کردنی دروست
نیہ۔ بناغہی موغامہ لہ بہ تدبیر کرا تیکچوونی نیہ۔

دوازدهم نسیحہ: وہقتی دلت گری غہزہی داگیرسا، بہ ناوی حیلیم بیکورنہوہ۔
وہحیلیم رہوشی پیغمبرانہ۔ «والکاظمین الغیظ والعافین عن الناس»۔

سیازدہم نسیحہ: نہلی خاتین و جاہیل و غمددار لایقی نومورات نین، دور ہون
لہو تانیفانہ لازمہ۔ نمین و ساحب عقل مہمور ہوو، تورہ قبی پادشاہ۔

چواردہم نسیحہ: رازی ہون بہ قہزاو قہدہر۔ سہر کردن لہ ژیر بہلا، شوکر کردن
لہسر نیعمت۔ نینسانی عاقل پی بہسراوی دہرد و بہلایہ۔ پیای جاہیل
خہریکی سہر و سفایہ۔

نہم چوارده و سہتہ بہیانم کرد ہر یکہ بہ درژی داستانیکی ہہ۔ وہ نگہر پادشاہ
نارہزو نہکات تا ناخری نہم نسیحہ تانہ بہ تواری بزانت ہرہکات ہز کیتی
سہرندیب جیگہ پتی ہزرتی نادم علیہ السلام، لہو کتیوہ مقصدی دست نہکہ ویت۔
خودا یارمہتی نہدات لہسر ریگہی ہیدایہت۔ پادشاہ نہو قسانہی لہ حکیم بیست
نہمری کرد بہ خلات کردنی حکیم، لہ پاشا و سہت نامہی ہلگرت، فہرموی: نہم
خہزینہ ہی نیشانی من درا خہزینہی رہمت ہوو، سپری خودا ہوو لہ من ناشرکرا کرا۔
(الحمد لله)، نہوی بہ عومومی پادشاہان لازمہ لہ لای من زورہ۔ نہمری کرد بہ صرف
کردنی خہزینہ بہ خیری ہوشہنگ شاہ۔ نہو رژہ بہ کہیف کردن خہریک ہوو لہ خوشی
نہو و سہت نامہیہ۔ ہز شوہی خموی نیسراحتی نہ کرد۔ لہ بہر خہیال کردن چوونی ہز
سہرندیب بہ چ نوع بن، لہ جیگہی خوی کتی بن بہ عدالت حوکم کات قابیلی
وہکالت بن؟! ہز سوہنیتی لہسر تہختی پادشاہی قمراری گرت، روی کردہ وہزیران،
وتی: نیمشو خموی نیسراحتہ نہ کردوہ لہر چوونم ہز سہراندیب۔ نتیوہ فکر تان چہیہ،

به یانی بکمن. مودده تیکه لسه ر ته دبیری نیهو حوکم کردوه، وه هر یکه ته دبیریکی لایقه به یانی به فرمون. نیش بن ته دبیر دروست نیبه. وه زیره کان عه رزبان کرد: بۆ نم سه فهره فکر لازمه. نئمه هه ردوکسان رتگه یه کی لایق نه دوزینه وه، بۆ سوچه نیت عه رزی جهنابتی نه که یین. پادشا فرموی موباره که. بۆ سوچه نیت هه ردوو وه زیر چونه دانیره، هه ر یکه لسه ر جتگه ی خۆی دانیشته. وه زیری گه وره چوه به رده می پادشا عه رزی کرد: نه ی پادشای عالم! به فکری من سه فهر کردن مونسب نابهری. نه گهر چی نم سه فهره مه نه فعه ت ده ست نه خا، نه ما ناره حه تیی زۆره، وه مه علومی جهنابته «السفر قطعه من السقر». سه فهر کردن به ده ست خۆته وه هاتنه وه مه معلوم نیبه. نئستا به نئسراحت له جتگه ی خۆت حوکمداری نه که ییت، مونسب نیبه نئسراحت به مه شه ققه ت ته بدیل بکرت. مه سه حه ت نه وه یه به واسیته ی سه فهر وه نه وه ت به سه ر نه یه ت به سه ر دوو کۆتره که هات. پادشا فرموی چۆنه؟

حیکایه تی بازنده و نهوازنده

وه زیر وتی: نه گه تره وه دوو کۆتر له دارستانن هیلانه یان دروست کردبوو. نه و دارستانه رتگه ی خه لقی لئ دوور بوو، تووشی زه حمه تی زه مانه نه بوون. یه کتکیان (بازنده) وه یه کتکیان (نهوازنده) ناو بوون. بازنده خه یالی سه فهری کرد، به نهوازنده ی وت: نه ی رۆحی شیرینم! فکرم هه یه به وه عده ی دوو سئ رۆژ سه فهری بکه م. خودا فرمویه تی:

«قل سبروا فی الأرض». ته ماشای عه جایب وه غه رایبی دونیا بکه م. حوکه ما فرمویانه: «السفر وسیلة الظفر». ناشکرا مه معلومه خه جهر تا له کالان ده رنه چیت برین ناکات. قه له م تا سه ری دوو له ت نه بیت خه تی (جه وه ری) نانوسئ. ناسمان دایم له سه فهرایه. به مه رته به ی بلندی گه یشتوه. نه رز له جتگه ی خۆی ثابته بووه به جتگه ی مار وه میروو. سه فهر نیشانه ی ده وه له ته. خه زینه ی بن نه مساله. دار نه گهر نئقتیداری سه فهر کردنی به وایه تووشی برین نه نه هات. نهوازنده وتی: نه ی ره فیتق تو مه شه ققه تی سه فهرت نه دیوو عه زیه تی سه فهرت نه کتشاوه. نه تبیستوه (الغریه کره) وه (الفرقة حرقة). سه فهر دارتکه به ری تال نه دات. سه فهر هه ورتکه پارانی زه لیلی نه بارتنیت. ره فیتی چاک به خه یالی سه فهر نه که ییت.

بازنده وتی: نه گه رچی سه فهر بوئی ناخۆشی لئ دیت، نه ما سه ر کردنی مه مله که تان وه تجربه ی ره فیتقان وه خوهراتی زه مان مه معلوم نه کات. سه فهر گوئیته که له ناو درکی تیژ

دپته دهره وه. عهتری گولټ به ناسانی دست ناکه ویت.

نوازنده وتی: نهی ره فلیق مه علومه سفره وهک باغی نیرهم وایه نهما به تنهایی سفره دروست نییه. ننگه دوو ره فلیق به ناره زوی یهک سفره بکنه بن نهمساله. وه هتا نیستا هردوکمان به خوشیی یهک ژباوین، چون هراقی ره فاقهت و غه می غه ربیی بۆت مومکین نهین. چها نکه کم له سر خه یالی سفره لاچۆ، باعیسی دوری تره فیهین نیختیار مه که.

بازنده وتی: نهی ره فلیق قسه ی هراق و خه فته تی ره فاقهت مه که. ننگه قه دهر له ره فاقهت تی توی خستم ره فلیقان زۆره، نیتر ده فته ری مه فقهت هه لنگره. دلیم بۆ سفره گری گرتوه، لازمه سه فنه ری بکه م. سفره به ردی مه که. نالتوون به مه که نهین ناناسریت.

نوازنده وتی: نهی ره فلیق نیستا تنافی مه که بیته نه پچرتنیت، له گه ل ره فلیقی تازه چون بۆت نه به سرتیت. حوکه ما وتوویانه: ته رکی ره فلیقی موافیق کردن باعیسی تکچرونی نیسراحه ته. نه وهی شرت و وه فای ره فاقهت بوو به نه سیحه ت عه رزم کردی. نیختیار به دهستی خۆته.

قسه ی هردووکیمان لیره دا ته وار بوو. دوعا خوازیمان له یهک کرد. بازنده له شه قه ی بالی دا، رۆیشت. نوازنده له هیلانه که به تنها ماهه وه.

وه قتن بازنده رووی کرده سه حرا میقداری رتگه رۆیشت، له دوور شاختکی به دی کرد، رووی کرده شاخه که. له دامینی شاخه که باغی دیار بوو، رووی کرده ناو باغه که، گولی تازه پشکووتبوو، میوه ی به داره وه شور بوو بوو. نهو شه وه له ناو نهو باغه دا به که یف پاییوارد. بۆ سوچه نیتی هه لفری، رووی کرده سه حرا. میقداری نیو سه عات رتگه رۆیشت، هور و تریشقه به ری ناسمانی گرت. له بریسکه ی به رقه و له دهنگی ره عد شیر خۆی نه خسته کونه وه. له ناکاو ته رزه و باران دای به یه کدا. دنیا وهک توفانی نوح که وته سه ر ناو. گه لا به داره وه نهما، عوموم ته رزه وه راندی. بازنده له وه قته دا جتگه نه بوو خۆی تیا بشارتیه وه. له بن گه لای دار هه ر نه وه بوو خۆی شارده وه. نهو شه وه به نیوه سر دووی هتا رۆژ له سه ر ما نه له رزا. فکری قسه ی ره فلیقی نه کرده وه. زۆر به شیمانیی حاصل کرد. وه قتن رۆژ هه لهات په رو بالی وشک بۆه. به فکری گه رانه وه هه لفری. له نه سنای فرینا واشه یه کی تی ژبال بۆی هاته خواره وه. بازنده له ترسی رۆحی

خۆی دا به نەرددا، نەززی کرد ئەگەر له دەست ئەو بەلایە نەجاتی بوو تا مودەدی حەیاتیی ناوی سەفەر نەیات. له ناکاو بازئێ پەیدا بوو تەماشای کرد و اشەپەک خەریگە کۆتەریک بەگرت. بە فکری لێ سەندنی کۆترەکه له چنگ و اشەکه بستییت هاته خوارەوه. و اشە قووەتی بازی نەبوو، هەردووکیان بە گژ یەکا چوون. کۆتر فرسەتی زانی خۆی کرد بەین درکیتکا، له چنگ هەردوو بەلای نەجاتی بوو. وەقتن شەوی بە سەراھات چوو بەین بەردیتک. ئەو شەوه بە برسییەتی ڕۆژی کردەوه. بۆ وەقتن هەتا و کەوتن له بەن بەردەکه هاته دەروە بە نەترافی خۆیدا تەماشای کرد نە باز و نە و اشە دیار نەبوون. هەلقەری بچیتەوه بۆ لای رەفیعەکەیی. له ڕێگە تەماشای کرد کۆترئێ نیشتۆتەوه، دانیککی زۆری له بەردەم ڕۆ کراوه. بازندە له تاو برستی هار بووبوو، نیشتەوه، هیشتا دەمی نەگەیشتە دان بە داووه بوو. بە زوبانی عیتاب ڕووی کردە کۆترەکه وتی: ئەی رەفیق! من و تۆ هەر دوو یەک جینسین، بۆج نەتوت ئەمە داوی شەیتانە؟ شەرتی وەفای میوانداری ئەمە یە لای تۆ؟ کۆترەکه وتی: ئەی غەریب له قەزاو قەدەر خۆ لادان مومکین نییە. بازندە وتی: ئەی رەفیق نەتوانیت لەم بەلایە نەجاتم بەدەیت؟ هەتا مردن تەوقی عەبدایەتی له مل کەم؟ جوابی دایەوه: ئەی فەقیر ئەگەر حیلەم بزاننیا یە خۆم له حەپس نەجات ئەدا، بمر نەوعە تۆ نەلتیبت باعیسی داوی تەیران نەنەبووم. عەجایب بۆ تۆ کە ماویت. حالی تۆ وەک حالی بەچکە حوشترەکه وایە، له ڕێگا هیلاک بووبوو، بانگی دایکی نەکرد: نەختن ورد بڕۆ. دایکی جوابی دایەوه: نابینیت هەوسارەکەم بە دەست غەیرەویە. ئەگەر بە دەستی من نەبوو پشتی خۆم له ژێر بار نەجات ئەدا، تۆیش له ڕێگە ئیسراحتت نەکرد. ئینتیها بازندە ڕێگەیی نەجاتی لێ مەعلوم کرا. له ترسی ڕۆح فرەفرە و پەله پەلی دەست پێت کرد. ڕۆژی تەواو نەبووبوو. سووی داووه که پچرا، له بەلای نەجاتی بوو، له ترسی ڕۆح برستیستی لەفکر چووبوووه. ڕووی کردە سەحرا، میقداری ڕێگە ڕۆشت، توشی ناوهداننیک بوو. سەوزایی له قەراغ ناوهداننیکە که چێنرابوو. دیواری بۆ موحافەزە زەرەعەکه دروست کرابوو. بازندە لەسەر دیوارەکه نیشتەوه. کوپتکی تازه پینگەیشتوو چاوی بە کۆترەکه کەوت. بە خەیاالی مەزەیی کەباب تیری بۆ کۆتر هایشت، دای له پالنی کۆتر. کۆتر سەرەو لێژ کەوتە خوارەوه، بیڕئێ لەین دیوارەکه کرابوو کەوتە بیڕەگەوه. وەقتن کوپەکه چوو بەین دیوارەکه تەماشای کرد کۆترەکه کەوتۆتە بیڕەگەوه. مومکین نەبوو بۆی بچیتە ناو بیڕەگەوه. جیتی هیشت. بازندە ئەو شەوه بە برستیستی لەناو بیڕا مایەوه. بە زەلیلی و مەحزونی بۆ فیراقتی نەوازندە نەگرایا. وەقتن ڕۆژ بوووه هەر نەوع بوو هاته سەر بیڕەکه.

فرسه‌تی زانی به ناسمانا بلند بټوه، نه‌وستا تا داخل به خودوودی هیلانه‌کمی بوو. وه‌قتن نموازنده له دوور چاوی به بازنده کهوت، چوو به پیره‌وه، میقداری سه‌عاتن ده‌میان له ناو ده‌می یک نا. نه‌واژنده وتی: ئی ره‌فییق! بټو چی وا زه‌عیف بوویت؟ بازنده وتی: دهردی‌کم کیشاوه به واسیته‌ی سه‌فروهه شه‌رتیک به نیسراحت بټو نه‌گتیره‌موه. (الحمد لله) نم دفعه‌یه به دیدارت که‌بیشتموه. هه‌تا به رټو زیندوو بم ناوی سه‌فهر نه‌بم. بټو نیحتیاجی نه‌بیت له هیلانه نه‌چمه دهره‌وه.

وه‌زیر وتی: ئی پادشاه نم مسالهم بټیه به‌یان کرد تا خه‌یالی سه‌فهر نه‌که‌یت. پادشا وتی: ئی وه‌زیری ناسیج.. مه‌شه‌ققه‌تی سه‌فهر زټره، نه‌ما مه‌نفعه‌تی سه‌فهر له‌حیساب نایه‌ت. مانگ و رټو دایم له سه‌فهر وه‌ستانهان نییبه. ناو به‌و روونگی و جوانییه، موده‌تی له جتیه‌ی خټی مایه‌وه ره‌نگی نه‌گټرتت و بټوگن نه‌بیت. نه‌گهر به‌چکه بازه‌که له‌گه‌ل بیتچوری قه‌له‌هاچکه بمایه، به شه‌ره‌فی ته‌ریبیه‌تی پادشاه نه‌نه‌گه‌یشت. وه‌زیر وتی: چټن بووه؟

حیکایه‌تی قه‌له‌هاچکه و باز

دابیشلیم فرموی: بیستومه جووتی باز له‌سه‌ر شاخنی هیلانه‌یان دروست کردبوو. سیمرخ قووه‌تی فرینی نوو جتیه‌کیان نه‌بوو بوو. وه‌قتن به‌چکه‌کیان هه‌له‌هینا هه‌ردو وکیان بټو په‌یدا کردنی خواردنی به‌چکه‌که فرین. دهرنگیان پټ چوو، نه‌هاتنه‌وه بیتچووه‌که سه‌ری له هیلانه هینایه دهره‌وه، بټو سه‌ر و خوار ته‌ماشای نه‌کرد. له ناکاو که‌وته خواره‌وه. قه‌له‌هاچکه‌یه‌ک بټو خواردن نه‌که‌را، ته‌ماشای کرد پارچه‌گوشتنی له‌سه‌ر شاخه‌که‌وه هاته خواره‌وه، وای زانی مشکه له دهنوکی قه‌ل به‌ره‌لا بووه. قه‌له‌هاچکه چوو به ناسمانا، به‌چکه بازه‌که‌ی گرتمه‌وه، به دلتیکی خوش بردی له به‌رده‌م بیتچووه‌کانی داینا. وه‌قتن که ورد بووه‌وه ته‌ماشای کرد دهنوک و نینټوکی پټی هه‌یه. بټی مه‌علووم کرا له جینسی بالداره و شکارییه. ره‌جمی پټ کرد. فکری کرد: خودا منی کردوه به باعیشی رټوچی نم ته‌یره. وا چاکه له‌گه‌ل بیتچووه‌کانی خټم فره‌قی نه‌که‌م، به نه‌ولادی خټمی قویوول بکه‌م. نیهایه‌ت وه‌ک بیتچووه‌کانی په‌روه‌ده‌ی کرد. بټو خواردن له‌گه‌ل بیتچووه‌کانی فره‌قی نه‌بوو. وه‌قتن نزیک باله فره‌ بوون، به‌چکه‌ی بازه‌که فکری کرد: نه‌گهر من برای نه‌مانم، بټوچ سووره‌مان وه‌ک یه‌ک نییبه؟ وه نه‌گهر من له‌م تایفه نیس، په‌روه‌ده‌م بټوچ نه‌که‌ن؟ نه خټم له نه‌سلی نه‌مان نه‌زانم و، نه خټم به بیتگانه حیساب نه‌که‌م. به‌و خه‌یاله‌وه زټر عاجز بوو.

رۆژێ قه‌له‌باچکه به به‌چکه‌ی بازه‌که‌ی وت: باعیسی دلتەنگیت چیبه، به‌یانی بکه هه‌تا دهرمانی بۆ په‌یدا بکه‌م. به‌چکه باز وتی: زۆر عاجزم. به‌یان کردنی مومکین نییه. مه‌سه‌له‌حه‌ت ئه‌وه‌یه ئیترمه‌ بده‌یت دوو سێ رۆژ به‌ ئه‌ترافی ئه‌م کتبه‌ دا بکه‌رێم، مومکینه دلم فهره‌حی تێ که‌وت. قه‌له‌باچکه به‌ عه‌قل بۆی مه‌علوم بوو له‌سه‌ر چ فکریکه. روه‌ی کرده بازه‌که وتی: ئه‌ی رۆحی شیرینه‌م ئه‌م قصه‌ی کردت جارێکی که‌ مه‌یکه. حوکه‌ما وتووایه: سه‌فه‌ر بۆنی جه‌هه‌نمه‌ ئه‌دات. ئامان خۆت تووشی عه‌زاب نه‌که‌یت. دوو تایفه‌ نیختیاری سه‌فه‌ر نه‌که‌ن. ئه‌وه‌ل بۆ مه‌عیشه‌ت په‌یدا کردن. دووهم له‌ ترسی خه‌تا فیرار کردن: (الحمد لله) تۆ له‌و دوو تایفه‌ نه‌یت. نه‌ ترس و نه‌ برسپیه‌تی ئه‌زان. سه‌فه‌ر کردنت باعیت به‌ چیبه. باز وتی: ئه‌وه‌ی به‌یانت کرد راسته، نه‌ما هه‌ر چه‌ند خه‌یال نه‌که‌م ئیتره‌ به‌ جیگه‌ی خۆم نازانم. ئیراده‌ی سه‌فه‌رم هه‌یه. قه‌له‌باچکه وتی: ئه‌وه‌ی من به‌یانی نه‌که‌م، نه‌سیحه‌تی خیره. نه‌ما قسه‌ی تۆ ده‌لاله‌ت له‌ حیرس و ته‌مه‌ع نه‌کات. ئینسانی ته‌مه‌عکار موفلیس و سه‌رگه‌ردانه. ئه‌ترسم ئه‌وه‌ت به‌سه‌ر بیه‌ت به‌سه‌ر پشیله‌ی پیرێژنه‌که‌ هات. باز وتی: چۆنه‌ ئه‌و مه‌سه‌له‌؟

جیگه‌یه‌تی پشیله‌ی پیرێژن

قه‌له‌باچکه وتی: ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ پیرێژن بوو له‌ خانوێکی تاریک به‌ فه‌قیری ئیداره‌ی نه‌کرد. له‌به‌ر ته‌نهایه‌ی ئولفه‌تی له‌گه‌ڵ پشیله‌یه‌ک گرتبوو. ئه‌و پشیله‌یه‌ له‌ عومری خۆی نه‌ بۆنی ته‌عام و نه‌ له‌زه‌تی گۆشتی دیبوو. ئیداره‌ی ئه‌وه‌ بوو چه‌فته‌ی جارێ و هه‌یا دوو جار مشکێکی نه‌گرت. هه‌موو خۆشیی پشیله‌که‌ له‌وه‌ زیاتر نه‌بوو. ته‌سادوف رۆژێ بۆ ته‌ماشای کردن سه‌رکه‌وته سه‌ریان. له‌ دوور پشیله‌یه‌ک ده‌رکه‌وت. ئه‌و پشیله‌یه‌، به‌ ته‌که‌به‌سو، سه‌عاتی هه‌نگاوێکی نه‌نا. نزیک به‌ پشیله‌ی پیرێژن بوو. وه‌قتی پشیله‌ی پیرێژن ئه‌و پشیله‌ی به‌و ئه‌وه‌ چاو پێکه‌وت، به‌ زوبانی خۆیان بانگی کرد: ئه‌ی ره‌فیق! ته‌شریفت له‌ کوێوه‌ دیت؟ ئه‌م شه‌وقه‌ت له‌ کوێ په‌یدا کردوه‌؟ جوایب دایه‌وه: خواردنی من له‌سه‌ر سینی پادشایه. هه‌موو رۆژ ئه‌وه‌نده‌ پلاو و تاسکه‌بابی و گۆشتی سووره‌وه‌ کراوه‌ ئه‌خۆم وه‌ هه‌تا یه‌ک چه‌فته‌ ئیشتیه‌هام خواردن ناها. پشیله‌ی پیرێژن وتی: پلاو و تاسکه‌بابی و گۆشتی سووره‌وه‌ کراو چۆنه، له‌زه‌تی چیبه؟ من له‌ عومری خۆم له‌ مشکێ خانووی پیرێژن زیاتر هه‌چم نه‌دیوه.

پشیله‌که‌ جوایب دایه‌وه: چه‌یفه‌ تۆ خۆت به‌ جینسی من حیساب که‌یت. تۆ له‌ جینسی

جالجالوکه و قرژال نه کهیت. نایینیت وهک مردوو له قهر هاتووته دهره وه؟ نه گهر بونی پاقلاره و کولیچه بیت به لووتتا مومکینه له غه بیه وه بانگ بکرتت (یحیی العظام وهی رمیم) زیندوو بیته وه. پشیلهی پیریژن به گریان وتی: نهی ره فقیق، حقی جینسییهت و دراوسیتیم به سه رته وه هیه. کهم سئ موعاونه تی زعییفی بکات خودا موعاونه تی نه کات. هیممهت بفرمویت به لکی به واسیتهی جه نابتوه ببورژیمه وه. پشیله که ره حسی بی کرد، وتی: شهرته نم دفعه یه بی تو داخل به سهر سینی نه بی. وه قتی نان خواردن خه برت نه ده من به یه که وه نه چین بز مالی پادشاه. پشیلهی پیریژن به وه وعده یه دل خوش بو. له سهر بان چوره خواروه لای پیریژن نه وه ل تا ناخر قسه ی بز پیریژن گتیر ای وه. پیریژن له روهی نه سیحه توه وتی: نهی فقیر به قسه ی نه هلی دنیا مفرور مه به. بیت له دائیره ی قناعهت نه که یته دهره وه. چاوی نه هلی تمهع به خاکی قهر نه بیت پر نابن. چاوی تمه عکار به سوژنی مردن نه بی نادوو رتته وه. نهو نه سیحه تانه ی پیریژن نه نسیری له پشیله نه کرد. به خه پالی گوشت خواردن روهی کرده وه بز لای پشیله که. وه قتی هردوو پشیله که روریان کرد بز مالی پادشاه، ممشوره (المریض محروم) نهو بی به خته ناوی مه حرومی به ناگری خه یالیا کرابوو، سه به ب نه وه بوو چیتشته کهری پادشا له دست پشیله شکاتیان کردبو، نه مر درابوو تیرانناز له همرو لایه که وه بز کوشتی پشیله حازر بوو بوون. پشیلهی پیریژن لهو مه سنه له بی خه بر بوو، له گهل بونی تماعی کرد وهک سه گی برسی چوره پتسه وه. هیتشتا ده می به گوشت نه که یشت شریخه له که وان هات. تیری دای له سهر سنگی، له ترسی رۆح فیراری کرد، وتی: گهر نه جاتم بیی له دست نه تیره، من و مشکلی خانوی داپیره. به گریان رۆشته وه بز خزمهت پیریژن..

قه له باچکه وتی: هیتانه وهی نه میسالم بز نه وه یه بهم به شه شوکر بیت. ناشوگری له سهر نیعمهت کوفره. باز وتی: نه وهی به یانت کرد عومومی نه سیحه ته و ریگی مه رحه مه ته، نه ما خواردن و خواردنه وه بز حه یوان هاتوو، وه ههر کهس نار هزوی مه رته به ی بلندی بکات له سارد و گهر می زه مان خوف ناکات وه به جتگی بهر حوکم رازی نابن وه ریگی بهرز به ره حه تی مومکین نابن. قه له باچکه وتی: نه م خه یاله له سهری تز دایه مومکین نابن وه ههر کهس نار هزوی حوکمداری بوو به بی له شکر بزوی مومکین نابن. باز وتی: تیری ده نوک و نینوکم هیه، موحتاج به له شکر نیم. مه گهر حیکایه تی پیاهه ره شیده کهت نه بیستوه به قوه تی شمشیر له سهر ته ختی سه لته نهت دانیشته؟ قه له باچکه وتی: چۆن بووه؟

باز وتی: نه گهترنموه پیاوتیکی فهقیر حال ههتا نانی پهیدا نهکرد لیباسی نهبوو. ههتا لیباسی پهیدا نهکرد نزدیک به مردن نهبوو. له دهرهجهی موحتاجیدا ئیدارهی نهکرد. چهند سالن عومری تالی راپوارد. نینتهها خودا رهحمی یین کرد نهولادیکی نیرینهی یین عهتا فدرموو نیشانهی روستههی لهناوجهوانیا شوعلهی نهدا. به واسیتهی قودوومی کورهکهوه دهرگای رهحمهتی بو کرایموه، رۆژ به رۆژ دهولهتیان له زیادی بوو. کورهکه عومری گهیشته ههشت سالن، نرایه مهکتبه. موعهللیم نهیوت: بلیق نهلف، کورهکه نهیوت: تیر. موعهللیم نهیوت: بلیق تی، کورهکه نهیوت: شمشیر. نیهایهت سهری زوبان و بنی زوبانی تیر و شیر بوو. وهقتن بلووغ بوو، باوکی وتی: نهی کووم فکرم ههیه ههتا ماوم ژنت بو بیتم چونکی نهفس و شهیتان رینگهی خراپه نیشان نهدا. له پیش نهوهی عیشق غهلهبه بیتیت ژن هیتان باعیسی خیره. به واسیتهی مال و ژنهو نینسان له گونا دور نهبیت. کورهکه وتی: ژنی خۆم نارهزروی بکم ممشهققهت نانیمه بهر جهنابت. باوکی وتی: نهو ژنهی نارهزروی توی لهسهره، نیشانم بده لیم مهعلوم بهن کتیه. کورهکه چوه ژورهوه شمشیری هیتایه دهرهوه. وتی: باه نهم شمشیره له گۆنهی دهسگیران جوانتره. له دانی مار تیژ تره. به قوهتی نهم شمشیره کچی یادشاه داگیر نهکم وهقتی بهخت موساعده بکات. مارهیی کچی یادشاه شمشیره. نیهایهت بهو فکروه رۆژی روهی کرد بو باغی یادشاه. کچی پادشای به زۆر راکیشاو به مقصدهی خۆی گهیشته.

باز وتی: نهم میسالهم بوئه هیتایهوه لیت مهعلوم یین دست لهم خهپاله ههتاگرم تا به مقصدهی خۆم نهگم. قهلهباچکه بوئی مهعلوم کرا نیش چیه. ناعیلاج نیزنی دا. دوعا خوازبیان له یهک کرد. باز میقداری فری. تا هیلاک بوو، لهسهر شاخن نیشتهوه. تهماشای کرد کموتیک به لهنجمولار و قاسپه قاسپ نزدیک به باز بووه. باز پهلاماری دا گرتی، لهگۆشتی سنگی تیر بوو (ولحم طیر ما یشتهون). تهسکینی به دلی دا، وتی: (الحمد لله) خودا رهحمی یین کردم له جیگهی نا نهمسل نهجاتم بوو. نهمه نهوهول سهفهره. نومید دهکم ههتا بیت روو له خیر یین. چهند رۆژی به گرتنی کهو و سوئسکه راپوارد. رۆژی تهماشای کرد باز له دامینی شاخهکهوه میقداری سوار بهراو خهریک بوون. له ناسمان باز بو گرتنی تهیرو، تووله و تانجی له شاخهکه بلاو بوویونهوه. پادشای نهو ویلایهته بوو زۆر نارهزروی راوی نهکرد. بازی به دست پادشاه بوو، قهسدهی تهیرتکی

کرد، بازه‌ک‌هی لای قه‌له‌باچکه پیشده‌ستی‌ی بازی پادشای کرد، ته‌یره‌ک‌هی له چنک دهره‌یتنا. وه‌قتی پادشاه ته‌ماشای قوه‌تی نه‌و بازه‌ی کرد، نارزه‌زوی کرتنی کرد. نه‌مری به‌ نوم‌ه‌را دا له هم‌مو لایه‌که‌وه داویان بۆ باز نایه‌وه. عاقیبه‌ت بازه‌که‌یان گرت، هیتنایان بۆ خزمه‌ت پادشاه، به‌ ده‌ستی خۆی په‌روه‌ده‌ی نه‌کرد. لای پادشاه به‌ پمه‌ندی مه‌شه‌هور بو. به‌ واسیته‌ی سه‌فه‌روه له ره‌فاقه‌تی قه‌له‌باچکه نه‌جاتی بو، به‌ ره‌فاقه‌تی پادشاه گه‌یشت. نه‌م مه‌ساله‌م بۆیه هیتنایه‌وه مه‌نه‌عه‌تی سه‌فه‌ر له حیسه‌اب نایه‌ت. خودا فه‌رمویه‌تی: «فامشوا فی مناکبها».

داییشلیم ره‌وی کرده وه‌زیری بچووک، وتی: بۆ مه‌سه‌له‌ی سه‌فه‌ر قسه‌ی تۆ چیه‌ی؟ وه‌زیری بچووک ره‌سمی ته‌عظیمی به‌ جیه‌یتنا، وتی: نه‌ی پادشاه عه‌زه‌یه‌تی سه‌فه‌ر وه‌ ره‌زاله‌تی غوره‌یه‌ت لایقی نه‌فسی پادشاه نییه. له‌به‌ر نه‌وه پادشاه سته‌به‌ری سه‌ری مه‌یله‌ته و پاسه‌وانی ره‌عه‌یه‌ته. نه‌گه‌ر پادشا نه‌بیته مه‌یله‌ت به‌ قه‌تل و قیستالی یه‌ک خه‌ریک نه‌بن. به‌ موده‌تیک‌ی که‌م مه‌مله‌که‌ت به‌ چۆلی نه‌مه‌یتیت. سه‌فه‌ر بۆ نه‌فسی پادشاه زۆر خه‌ته‌ره. پادشا وتی: نه‌ی وه‌زیر ترس بۆ ژن هاتوه، سام و ترسانن نیشی شیره‌انه. مه‌علومه هه‌تا پادشاهان خۆیان نه‌ئینه درکه‌ستانه‌وه ره‌عه‌یه‌ت گۆلی نیسه‌راحت ناکه‌نه‌وه و فه‌قیران سه‌رناکه‌نه سه‌ر سه‌رینی نیسه‌راحت. ئیوه بزانه‌ن فه‌رقی پادشاه و ره‌عه‌یه‌ت دوو شه‌رته. هه‌رچی پادشایه ته‌دخت و سه‌لته‌نه‌ت و نه‌مری یه‌ن عه‌تا کراوه، هه‌رچی مه‌یله‌ته نیسه‌راحت و موطیع و به‌رحوکه‌می یه‌ن دراوه. پادشاه و مه‌یله‌ت هه‌ردوکیان تالیبی نیسه‌راحت بن نه‌ حوکه‌می پادشاه و نه‌ ره‌حه‌تی مه‌یله‌ت باقی نه‌مه‌یتیت. نه‌گه‌ر پادشاه نارزه‌زوی نیسه‌راحت و خواردن‌ی کرد مه‌یله‌ت زوو مه‌حو نه‌بیته‌وه. قه‌ولی حوکه‌مایه: سه‌عی کردن بۆ پادشاهان باعیث به‌ توره‌قی مه‌یله‌ته. نینسان فه‌کری نیشی کرد هه‌تا بۆی نه‌چیت ده‌ستی ناکه‌ویت. مه‌سه‌له‌حه‌ت نه‌ویه به‌ پینی خۆم بۆ په‌نگه‌ی خیره‌که‌ت به‌که‌م، وه‌ک په‌نگه‌که نارزه‌زوی جیه‌گی خۆی کرد به‌ سه‌عییک‌ی زۆر ده‌ستی که‌وت. وه‌زیره‌کان و تیان چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

داییشلیم فه‌رموی: نه‌گه‌تره‌وه له نه‌ترافی به‌سه‌ره جه‌زیره‌یه‌ک بوو ده‌لگیر و هه‌وا خۆش، به‌ هم‌مو نه‌ترافیا ناو نه‌رویت، دارستانی بۆ ناسمان به‌لند بووه‌و. له‌خۆشی جه‌زیره‌که ناو نه‌راهو (فه‌ره‌ح نه‌فزا). نه‌و جه‌زیره‌یه په‌نگی هیلانه‌ی تیا دروست کردبوو، شیره‌ی توند

تهببعت موقابه‌لی له‌گه‌ل ئه‌و پلنگه‌ بۆ نه‌ئه‌کرا. درنده‌ قودره‌تی داخله‌ بونی ئه‌و
 جه‌زیره‌یان نه‌بوو. ئه‌و پلنگه‌ بی‌چو‌تکی بوو، ئاره‌زووی نه‌کرد له‌ جی‌گه‌ی خۆی دای‌نیت،
 مه‌رگ مه‌ره‌له‌تی نه‌دا (اذا جاء أجلهم لا يستأخرون ساعة ولا يستقدمون). پلنگه‌که
 مرد. ئه‌ما چه‌ند ساله‌ بوو درنده‌ ئاره‌زووی ئه‌و بی‌شه‌یان نه‌کرد. وه‌قتی بۆیان مه‌علوم بوو
 پلنگ مردوه‌ به‌ یه‌ک ده‌فه‌ هه‌وجومه‌یان کرده‌ جه‌زیره‌که‌وه‌. بی‌چوه‌ پلنگه‌که‌ موقابه‌لی یه‌
 نه‌ئه‌کرا، فیراری کرد. ئه‌و درنده‌ شیریان به‌ پادشای خۆیان قوبو‌ول کرد. به‌ نی‌سراحت له‌
 ناو جه‌زیره‌که‌ دا رایان نه‌بوارد. ئه‌ما وه‌قتی بی‌چوه‌ پلنگه‌که‌ رووی کرده‌ سه‌حرا ته‌رکی
 وه‌ته‌نی کرد، پتگی‌ که‌وته‌ جه‌زیره‌یک، له‌گه‌ل درنده‌ی ئه‌و جه‌زیره‌یه‌ ره‌فاقه‌تی گرت.
 ده‌ردی خۆی بۆ درنده‌کان گتیره‌یوه‌، ته‌له‌بی نی‌مدادی کرد، نه‌وانیش وتیان نی‌مه‌ قووه‌تی
 شه‌رکردغان نی‌یه‌، نی‌ستا جه‌زیره‌ی فه‌رح نه‌فزا به‌ ده‌ست درنده‌یوه‌یه‌، پادشاه‌هێکیان هه‌یه
 زۆر به‌ قووه‌ت، ته‌یر قودره‌تی فه‌رنی نی‌یه‌ به‌سه‌ر فه‌رح نه‌فزادا به‌فری. نی‌مه‌ چۆن نه‌توانین
 موقابه‌لی شیره‌ بکه‌ین، وه‌ به‌رگه‌ی حه‌مله‌ی شیره‌ ناگرین، وه‌ نه‌گه‌ر تو‌ فکری وه‌ته‌ن
 نه‌که‌یت مه‌سه‌له‌حت ئه‌وه‌یه‌ به‌جیت به‌ دل‌تکی ساف خزمه‌تی شیره‌ نی‌ختیار بکه‌یت. پلنگ
 له‌به‌ر ئه‌وه‌ (حب الوطن من الايمان) چۆه‌ بۆ جی‌گه‌ی خۆی. وه‌قتی نزیک به‌ جه‌زیره‌ بۆه
 له‌گه‌ل یه‌کتی له‌ خزمه‌تکاران به‌ خزمه‌ت شیره‌ گه‌یشت. شه‌رتی ئه‌ده‌بی به‌جی هینا. به
 دل‌تکی ساف خزمه‌تی شیره‌ نه‌کرد. حورمه‌تی لای شیره‌ رۆژ به‌ رۆژ له‌ زیادی بوو، مه‌رتبه‌
 به‌ مه‌رتبه‌ گه‌وره‌ بوو هه‌تا بوو به‌ وه‌زیر. نی‌نتیه‌ها رۆژی واقیعاتی له‌ نه‌ترافی جه‌زیره‌که‌
 رووی دا. له‌و وه‌قته‌ دا دنیا زۆر گه‌رم بوو. له‌ گه‌رمی رۆژ دنیا سوور بوویه‌وه‌. ته‌یر
 قودره‌تی فه‌رنی نه‌بوو. له‌به‌ر گه‌رمی شیره‌ که‌وته‌ مه‌راقه‌وه‌. له‌و وه‌قته‌ دا پلنگ داخل به
 خزمه‌تی شیره‌ بوو، له‌گه‌ل ته‌ماشای کرد شیره‌ عاجزه‌، رووی کرده‌ شیره‌ عه‌زی کرد: جه‌نابت
 به‌ر قه‌رار بیت، واسیته‌ی دل‌ته‌نگیت چییه‌؟ شیره‌ قسه‌ی بۆ پلنگ کرد. پلنگ له‌ مه‌سه‌له‌
 حالی بوو، وتی: نه‌گه‌ر ئه‌م‌ری عالیی له‌سه‌ر به‌ت به‌نده‌ ئه‌م خزمه‌ته‌ به‌جی دینم. شیره‌
 روخسه‌تی دا، له‌گه‌ل می‌قداری درنده‌ پلنگ رۆیشت. وه‌قتی نی‌شه‌که‌ی به‌جی هینا، ئانه‌ن
 له‌گه‌ل درنده‌کان گه‌راپه‌وه‌. یه‌کتی له‌ درنده‌کان رووی کرده‌ پلنگ، وتی: وه‌قت گه‌رمه‌،
 سه‌عاتی سه‌بر بگرت هه‌تا فیتک نه‌کات، ئه‌و وه‌قته‌ حه‌ره‌که‌ت کردن مه‌سه‌له‌حه‌ته‌.
 نه‌له‌مه‌دو لیللا نی‌شه‌که‌ به‌جی هیناوه‌ به‌مه‌راهی جه‌نابت دروست بوو، عه‌جه‌له‌ کردن بۆ
 چییه‌؟ به‌جی له‌ ژیر سی‌به‌ری ئه‌و دارانه‌ نی‌سراحت بکه‌ین و نه‌ختی ناوی سارد نه‌خۆینه‌وه‌
 بۆ فیتکی عه‌س حه‌ره‌که‌ت بکه‌ین زۆر مونا‌سه‌به‌. پلنگ جوابی دایه‌وه‌: رۆح فیدایی من له

پادشا مه‌علوموه. شهرتی وه‌فا نییه من نيسراحت بکهم و پادشاه به مه‌راقوه بتلپتتهوه. نيسراحتی نيحه باعيسى مه‌راق زياد کردنی پادشايه. هه‌تا زوو به‌خزمت پادشا بگه‌ين چاکه. وه‌قتن هه‌ره‌که‌تيان کرد و داخل به‌ خزمت پادشاه بوون. قسه‌ی پلنگ يه‌که يه‌که عه‌رزی شير کرا. شير ناهه‌رینی له پلنگ کرد. وتی: ره‌حتی ده‌ست يه‌کئن نه‌که‌ويت ناره‌حتی وه‌لی نيحه‌تی به‌لاوه گران بپتت. نيسنا مه‌علوموه پلنگ ساحب وه‌فايه، لایقی پادشایی فه‌رح نه‌فزايه. له‌سه‌ر نه‌مري شير پلنگ کرايه‌وه به‌ پادشای فه‌رح نه‌فزاو، بيشه‌که ته‌سليم به‌ پلنگ کرايه‌وه له جتگه‌ی شیر به‌ حوکمرانی دانپشت.

دبیشليم وتی: هینانه دبی نهم میسالم بۆ نه‌وه بوو نیوه بو‌تان مه‌علوم بپتت ده‌ست که‌وتی مه‌ته‌ب به‌بن زه‌حمت مومکین نابین. مه‌علوموه رۆژ له‌ مه‌شریق هه‌لدپت و له‌ مه‌غریب ناوا نه‌بپتت. نه‌گه‌ر يه‌که سه‌عات نيسراحت بکات غولغوله نه‌که‌ويتته ناو مه‌خلووقه‌وه. وه‌ که‌س له‌ سه‌فه‌ر ناومپتد نه‌به‌وه خوسوس نهم سه‌فه‌ره بۆ من واسپته‌ی رتگه‌ی عه‌داله‌ته و بۆ ده‌سته‌که‌وتنی عیلمتکه باعيسى نيسراحته بۆ میلله‌ت (ان ذلک من عزم الامور). وزه‌را بۆیان مه‌علوم کرا مومانه‌عه‌تی پادشا مومکین نابپتت. موباره‌کبادییان کرد، وه‌ له‌سه‌ر نه‌مري وزه‌را نه‌سبایی سه‌فه‌ر دروست کرا.

پادشا که‌وته به‌حیری فکه‌روه بۆ خوسوس یه‌کیتکی نه‌مین له‌ جتگه‌ی پادشاه به‌ حوکمداری دانرئ. به‌ نه‌مري پادشاه مه‌جلس گبیرا. به‌ نيستیفاقی ئومه‌را، وزه‌را و میلله‌ت يه‌کیتکیان له‌ جتگه‌ی پادشاه ته‌عین کرد. پادشاه رووی کرده وه‌کیله‌که فه‌رمووی: من ئیراده‌ی سه‌ره‌ندیب نه‌که‌م، بۆ تو لازمه‌ خه‌وی نيسراحت له‌ خۆت حه‌رام بکه‌یت. رتگه‌ی عه‌داله‌ت بگه‌رتته پیتش. حه‌قی مه‌زلومان له‌ زالم بسپینی به‌ نه‌مري شه‌ریعت حوکم بکه‌یت و، له‌ قانونی عه‌داله‌ت نه‌چپته ده‌روه‌وه، ناره‌زووی ره‌حه‌تی میلله‌ت بکه‌یت و، ده‌ستی ته‌عه‌ددا درتژ نه‌که‌یت. بۆت مه‌علوم بین هه‌ناسه‌یه‌ک دونیا ژتر و ژورر نه‌کات. وه‌ به‌ته‌خت و سه‌لته‌نه‌ت مه‌غروور نه‌بپتت. نهم رۆحه‌ لای به‌نی ناده‌م نه‌مانه‌ته، به‌ وه‌عه‌دی چهند رۆژی له‌ به‌ده‌ن ده‌ره‌نه‌چپتت. وه‌ رچا نه‌که‌م نهم وه‌سپه‌تانه فه‌راشۆش نه‌که‌یت. له‌پاشا هاته ده‌روه‌وه، به‌ پیتش ده‌می له‌شکرا هاتوو چووی ده‌ست بین کرد و میقدارئ نه‌سیحه‌تی نه‌وانی کرد. دوعا خوازینی له‌ میلله‌ت کرد، له‌گه‌ل میقدارئ له‌شکر له‌ مه‌مله‌که‌ت چوونه ده‌روه‌وه، روویان کرد بۆ رتگه‌ی سه‌ره‌ندیب. به‌حر و به‌ریان بری، وه‌ له‌ گه‌رمی و هیلاکیی رتگه‌ گه‌یشتن. نيستیها داخل به‌ حودوودی سه‌ره‌ندیب بوون. وه‌قتن نزیک به‌ شاری سه‌ره‌ندیب بوونه‌وه، رووی پادشا وه‌ک گولی هه‌نارسوور

هدلگه راو حمدو سه‌نای خودای به‌جتن هیتنا. وه‌قتن داخل به شاری سه‌ره‌ندیب بوون، دوو
 سن رۆژ بۆ نیسراحت له‌شاره‌که‌دا به‌گه‌ران خه‌ریک بوون، باری فه‌زله‌مو نه‌و میقداره
 له‌شکره له‌شاره‌که‌دا دانرا، وه‌پادشاه و هه‌ردوو وه‌زیر و کاتب پرویان کرد بۆ سه‌ر
 شاخه‌که. وه‌قتن داخل به‌سه‌ر شاخ بوون به‌تمایشا کردن خه‌ریک بوون. غارتکی تاریک
 ده‌رکه‌وت، پادشا بۆی مه‌علوم بوو جینگه‌ی حکیمی ساحیب‌تعدبیره، ناوی (بیدبای
 بیره‌مه‌ن)ه. به‌هیندی (پیل‌پای) ناو نه‌برا. نه‌و حکیمه له‌عه‌قل و قسه‌کردندا بپن
 نه‌مسال بوو ده‌ستی له‌دنیا هه‌لگر تیبو، شوو و رۆژ به‌عباده‌ت مشغول بوو. دابیشلیم
 میقداری له‌بهر غاره‌که‌دا ویتستا. حکیمی دل رووناک هاته‌به‌رده‌م غاره‌که، بانگی کرد:
 «ادخلوها بسلام امنین». پادشاه به‌سوورته‌ی شاهانه‌ی چووه‌ژووره‌وه، ره‌سمی ته‌عزیمی
 به‌جتن هیتنا، سه‌لامی له‌حکیم کرد. حکیم جوابی دایه‌وه. وه‌قتن پادشا ته‌مایشای
 حکیمی به‌هتمنی کرد، له‌سوورته‌ی ته‌حه‌بیور ما. به‌سوورته‌ی به‌نی ناده‌م بوو، به‌سیف‌ت
 وه‌که‌مه‌لاتیکه‌بوو. حکیم به‌عه‌قل بۆی مه‌علوم بوو پادشاه بۆ سوئال چووه. فه‌رموی:
 دانیسه، به‌یان به‌فرموو واسیته‌ی زه‌حمه‌ت کیشانت چیه؟ دابیشلیم بینینی خه‌وه‌که و
 دۆزینه‌وه‌ی خه‌زینه‌که‌ی و وه‌سیه‌ت نامه‌ی هۆشه‌نگ شای، نه‌وه‌هل تا ناخر، بۆ حکیم
 به‌یان کرد. حکیم به‌زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌وتی: نافه‌رین بۆ غیره‌ت و عداله‌تت. مووه‌فقه‌قیه‌تت
 بۆ ره‌حه‌تی میلیه‌ت نه‌وه‌نده‌رتگه‌ی زه‌حمه‌تت کیشاوه. نینشاللا ناوی چاکه‌ت گوم
 نابن. له‌وه‌قتی سوئال و جواب پادشاه وه‌سیه‌ته‌کانی هۆشه‌نگ شای بۆ حکیم یه‌که‌یه‌که
 گتیرایه‌وه. حکیم عومومی حیفز کرد، وه‌نیمه‌ش سوئال و جوابی دابیشلیم و بیره‌مه‌نی
 حکیم به‌ناوی (گه‌لاریژی کوردستان)ه‌وه، به‌چوارده‌نه‌سیحه‌ت به‌یان نه‌که‌ین و،
 نه‌سیحه‌ت له‌ناخری چوارده‌نه‌سیحه‌ته‌کان به‌ناوی (ته‌وه‌ددود)ی جاریه له‌زه‌مانی
 خلیفه‌هاروونوپره‌شید، عومومی مه‌سه‌له‌ی شه‌رعیه‌یه و نه‌ده‌بییه، به‌یانی نه‌که‌ین.
 هیدایه‌ت له‌خودا ته‌مه‌ننا نه‌که‌م.

نه‌سیحه‌تی نه‌وه‌هل

باوه‌ر نه‌کردن به‌قه‌سی حه‌سوود و دوو زویان

دابیشلیم فه‌رموی: مه‌عنای وه‌سیه‌تی نه‌وه‌هل نه‌لێت مه‌نموور له‌پادشا نزیک بوو
 حورمه‌تی لازمه وه‌به‌قه‌سی فیتنه‌مه‌نموور عه‌زل نه‌که‌یت، وه‌عه‌زل کردنیان باعیس به
 وێرانی مه‌مله‌که‌ته، وه‌په‌رتشانی میلیه‌ته. رتگه‌ی چۆنه؟ وه‌خوسوس که‌ستی به‌روتبه

گه‌یشت، وه‌ه‌س‌س‌و‌د‌ان‌ ن‌ار‌ه‌ز‌و‌و‌ ب‌ک‌م‌ن‌ ن‌ه‌و‌ م‌ه‌ن‌س‌و‌ر‌ه‌ ع‌ه‌ز‌ل‌ ب‌ک‌ر‌ت‌، چ‌و‌ن‌ د‌ل‌ی‌ پ‌اد‌ش‌ا‌ ل‌ه‌و‌ م‌ه‌ن‌س‌و‌ر‌ه‌ و‌ه‌ر‌ن‌ه‌گ‌ی‌ت‌ن‌. و‌ه‌ ت‌ه‌د‌ی‌ب‌ی‌ر‌ی‌، پ‌اد‌ش‌اه‌ ف‌ه‌ر‌ق‌ ب‌ه‌ ق‌س‌ه‌ی‌ د‌ر‌و‌ ب‌ک‌ات‌، و‌ه‌ ب‌ه‌ ز‌و‌ی‌ان‌ی‌ ل‌و‌س‌ی‌ ه‌س‌س‌و‌د‌ ب‌ا‌و‌م‌ ن‌ه‌ک‌ات‌؟ د‌ا‌و‌ای‌ د‌ه‌ر‌م‌ان‌ی‌ ل‌ه‌ ح‌ک‌ی‌م‌ی‌ س‌ا‌ح‌ی‌ب‌ ت‌ه‌د‌ی‌ب‌ی‌ر‌ ن‌ه‌ک‌م‌.

ح‌ک‌ی‌م‌ ج‌و‌اب‌ی‌ د‌ای‌ه‌و‌ه‌، و‌ت‌ی‌: ن‌ه‌س‌اس‌ی‌ پ‌اد‌ش‌اه‌ی‌ ل‌ه‌س‌ر‌ ن‌م‌ ن‌ه‌س‌ی‌ح‌ه‌ت‌ه‌ ن‌ه‌م‌ی‌ت‌ی‌ت‌. ل‌از‌م‌ه‌ پ‌اد‌ش‌اه‌ ن‌ه‌ه‌لی‌ ف‌ی‌ت‌ت‌ه‌ ل‌ه‌ م‌ج‌ل‌ی‌س‌ د‌ه‌ر‌ک‌ات‌، و‌ه‌ ل‌ه‌ م‌ه‌م‌ل‌ه‌ک‌ه‌ت‌ د‌و‌ر‌ی‌ خ‌ات‌م‌ه‌، و‌ه‌م‌ه‌ن‌ع‌ی‌ غ‌ه‌ب‌ی‌ه‌ت‌ ک‌ر‌د‌ن‌ی‌ ن‌و‌م‌ه‌ر‌ا‌ ب‌ک‌ات‌. ن‌ه‌گ‌ه‌ر‌ پ‌اد‌ش‌اه‌ ب‌ه‌ ق‌س‌ه‌ی‌ ف‌ی‌ت‌ت‌ه‌ م‌ه‌ن‌س‌و‌ر‌ی‌ ع‌ه‌ز‌ل‌ ک‌ر‌د‌، ب‌اع‌ی‌س‌ی‌ ت‌ی‌ک‌چ‌و‌ن‌ی‌ س‌ه‌ل‌ت‌ه‌ن‌ه‌ت‌ه‌. و‌ه‌ ل‌از‌م‌ه‌ ب‌ز‌ پ‌اد‌ش‌اه‌ان‌ ن‌ا‌گ‌ر‌ی‌ ق‌ه‌ه‌ر‌ی‌ ب‌ه‌ ق‌س‌ه‌ی‌ ف‌ی‌ت‌ت‌ه‌ ه‌د‌ل‌ت‌ه‌ گ‌ی‌ر‌س‌ی‌ت‌ن‌ی‌ (و‌ال‌ف‌ت‌ن‌ه‌ ا‌ش‌د‌ م‌ن‌ ال‌ق‌ت‌ل‌). و‌ه‌ ن‌ه‌گ‌ه‌ر‌ ر‌ی‌ت‌گ‌ی‌ ف‌ی‌ت‌ت‌ه‌ ک‌ر‌ای‌ه‌و‌ه‌ ب‌و‌ ح‌و‌ز‌و‌ر‌ی‌ پ‌اد‌ش‌ا‌، و‌ه‌ک‌ م‌ه‌س‌ل‌ه‌ی‌ ش‌ی‌ر‌ و‌ گ‌اک‌ه‌ ن‌ه‌ب‌ی‌ت‌. د‌ا‌ی‌ش‌ی‌ل‌ی‌م‌ ف‌ه‌ر‌م‌و‌ی‌: چ‌و‌ن‌ ب‌و‌ه‌؟

ح‌ی‌ک‌ای‌ه‌ت‌

ب‌ر‌ه‌م‌ه‌م‌ن‌ ف‌ه‌ر‌م‌و‌ی‌ ن‌ه‌گ‌ی‌ت‌ر‌ن‌ه‌و‌ه‌ ب‌از‌ر‌گ‌ان‌ی‌ ب‌و‌و‌ د‌ان‌ی‌س‌ا‌ ب‌ه‌ س‌ه‌ف‌ه‌ر‌ ک‌ر‌د‌ن‌ خ‌ه‌ر‌ی‌ک‌ ب‌و‌و‌. م‌ه‌م‌ل‌ه‌ک‌ه‌ت‌ان‌ی‌ ز‌و‌ر‌ د‌ی‌ب‌و‌و‌. س‌ار‌د‌ و‌ گ‌ه‌ر‌م‌ی‌ی‌ ز‌ه‌م‌ان‌ی‌ ت‌ه‌ج‌ر‌ه‌ب‌ه‌ ک‌ر‌د‌ب‌و‌و‌. ر‌و‌ز‌ی‌ ن‌ه‌خ‌و‌ش‌ ک‌ه‌و‌ت‌. د‌ه‌ر‌د‌ه‌ک‌ه‌ی‌ ه‌د‌ت‌ا‌ ن‌ز‌ی‌ک‌ ب‌ه‌ م‌ر‌د‌ن‌ ب‌و‌و‌. ن‌ه‌و‌ ب‌از‌ر‌گ‌ان‌ه‌ س‌ن‌ ن‌ه‌و‌ل‌اد‌ی‌ ن‌ی‌ر‌ی‌ن‌ه‌ی‌ ب‌و‌و‌. د‌ه‌س‌ت‌ی‌ ک‌ر‌د‌ ب‌ه‌ و‌ه‌س‌ی‌ه‌ت‌ ب‌ز‌ ن‌ه‌و‌ل‌اد‌ه‌ک‌ان‌ی‌، و‌ت‌ی‌: ب‌و‌ت‌ان‌ م‌ه‌ع‌ل‌و‌وم‌ ب‌ی‌ن‌ ی‌ه‌ک‌ د‌و‌و‌ ر‌و‌ز‌ ع‌و‌م‌ر‌م‌ م‌ا‌و‌ه‌. م‌ن‌ ن‌ه‌م‌ر‌م‌ و‌، خ‌و‌ت‌ان‌ و‌ غ‌ی‌ر‌ه‌ت‌ت‌ان‌. ن‌ه‌ی‌ ن‌ه‌و‌ل‌اد‌م‌، م‌ن‌ ت‌م‌ا‌ش‌ا‌ ن‌ه‌ک‌م‌ ک‌ه‌س‌ت‌ان‌ ت‌ال‌ب‌ ب‌ه‌ ک‌ه‌س‌ا‌ب‌ه‌ت‌ ن‌ی‌ن‌ و‌ ب‌ه‌ م‌ال‌ی‌ د‌ن‌ی‌ا‌ م‌ه‌غ‌ر‌و‌ر‌ن‌. ن‌ه‌گ‌ه‌ر‌چ‌ی‌ ب‌ه‌ ب‌ی‌ن‌ م‌ه‌ش‌ه‌ق‌ق‌ه‌ت‌ م‌ال‌ت‌ان‌ د‌ه‌س‌ت‌ ک‌ه‌و‌ت‌و‌ه‌، ب‌ه‌ ن‌ی‌س‌ر‌اف‌ س‌ه‌ر‌ف‌ ک‌ر‌د‌ن‌ی‌ ح‌ه‌ر‌ام‌ه‌ (ک‌ل‌و‌ا‌ و‌ا‌ش‌ر‌ی‌و‌ا‌ و‌لا‌ ت‌س‌ر‌ف‌و‌ا‌). ب‌و‌ت‌ان‌ م‌ه‌ع‌ل‌و‌وم‌ ب‌ی‌ن‌ م‌ال‌ی‌ د‌ن‌ی‌ا‌ س‌ه‌ر‌م‌ای‌ه‌ ب‌ز‌ د‌ن‌ی‌ا‌ و‌ ق‌ی‌ام‌ه‌ت‌. د‌ه‌و‌ل‌ه‌ت‌ س‌ن‌ خ‌اس‌ی‌ه‌ت‌ی‌ ب‌و‌ د‌ن‌ی‌ا‌ ه‌د‌ی‌ه‌.

ن‌ه‌و‌و‌ل‌ خ‌و‌ش‌ ر‌ا‌ب‌ا‌ر‌د‌ن‌ و‌ ن‌ار‌ه‌ز‌و‌و‌ ش‌ک‌ان‌د‌ن‌ و‌ م‌و‌ح‌ت‌ا‌ج‌ ن‌ه‌ب‌و‌ن‌، ب‌ه‌ م‌ال‌ م‌و‌م‌ک‌ی‌ن‌ ن‌ه‌ب‌ی‌ت‌. د‌و‌و‌م‌ م‌ه‌د‌ح‌ و‌ ح‌و‌ر‌م‌ه‌ت‌ و‌ س‌ر‌ پ‌و‌ش‌ی‌ن‌، ب‌ه‌ و‌اس‌ی‌ه‌ی‌ د‌ه‌و‌ل‌ه‌ت‌و‌ه‌ د‌ه‌س‌ت‌ ن‌ه‌ک‌ه‌و‌ی‌ت‌. س‌ی‌ت‌ه‌م‌ ش‌و‌ر‌ه‌ت‌ ب‌ه‌س‌ر‌ س‌ا‌ح‌ی‌ب‌ ن‌ه‌س‌ل‌د‌ا‌ پ‌ه‌ی‌د‌ا‌ ن‌ه‌ک‌ات‌ و‌ ق‌س‌ه‌ی‌ م‌ه‌ق‌ب‌و‌ل‌ ن‌ه‌ب‌ی‌ن‌ و‌، چ‌ن‌د‌ه‌ ک‌ه‌س‌ان‌ی‌ ب‌ه‌ و‌اس‌ی‌ه‌ی‌ د‌ه‌و‌ل‌ه‌ت‌ی‌ د‌ن‌ی‌ا‌و‌ه‌ ن‌ائ‌ی‌لی‌ ر‌ه‌ح‌م‌ه‌ت‌ی‌ خ‌و‌ر‌د‌ا‌ ب‌و‌ن‌. پ‌ی‌ا‌و‌ی‌ ع‌ا‌ق‌ل‌ ب‌ه‌ب‌ی‌ن‌ ف‌ان‌ی‌د‌ه‌ م‌ال‌ س‌ه‌ر‌ف‌ ن‌اک‌ه‌ن‌. (ن‌ع‌م‌ الم‌ال‌ الص‌ال‌ح‌ ل‌ل‌ر‌ج‌ل‌ الص‌ال‌ح‌). ز‌و‌ر‌ ک‌ه‌س‌ ه‌د‌ی‌ه‌ ب‌ه‌ و‌اس‌ی‌ه‌ی‌ م‌ال‌ی‌ ز‌و‌ر‌ه‌و‌ه‌ ب‌ه‌ پ‌اد‌ش‌اه‌ان‌ ن‌ز‌ی‌ک‌ ب‌و‌ن‌. ن‌ه‌ی‌ ن‌ه‌و‌ل‌اد‌م‌ ن‌ی‌ه‌و‌ه‌ ب‌ز‌ان‌ن‌ ح‌ه‌و‌ز‌ی‌ک‌ پ‌ه‌ر‌ ب‌ه‌ ل‌ه‌ ن‌ا‌و‌ و‌ ن‌ا‌و‌ی‌ ن‌ه‌ی‌ه‌ت‌ه‌ س‌ه‌ر‌، ک‌ه‌م‌ ک‌ه‌م‌ ن‌ا‌و‌ی‌ ل‌ی‌ن‌ ب‌ه‌ر‌ن‌ ب‌ه‌ م‌و‌د‌د‌ه‌ت‌ی‌ و‌ش‌ک‌ ن‌ه‌ب‌ی‌ن‌. ب‌ه‌ح‌ر‌ی‌ ن‌ا‌و‌ی‌ ن‌ه‌ی‌ه‌ت‌ه‌ س‌ه‌ر‌ ت‌و‌ز‌ی‌ و‌ش‌ک‌ای‌ی‌ س‌ه‌ر‌ د‌ی‌ن‌ی‌ت‌ش‌ه‌ د‌ه‌ر‌. ن‌ه‌ی‌ ن‌ه‌و‌ل‌اد‌م‌، و‌ه‌ک‌ م‌ن‌ ب‌ه‌ ت‌ی‌ج‌ار‌ه‌ت‌ و‌ س‌ه‌ف‌ه‌ر‌ خ‌ه‌ر‌ی‌ک‌ ب‌و‌و‌م‌ ن‌ی‌ه‌و‌ش‌ و‌ه‌ک‌ م‌ن‌ س‌ه‌ع‌ی‌ ب‌ک‌م‌ن‌. ن‌ه‌ل‌ی‌ن‌ ب‌ا‌و‌ک‌م‌ان‌ پ‌ی‌س‌ر‌ ب‌و‌ه‌، ع‌ه‌ق‌س‌ل‌ی‌ ن‌ه‌م‌ا‌و‌ه‌. ب‌ز‌

پاشه پوژتان جه رگم سو تا وه. کوره گوره بیان وتی: نهی باب، نهوی تو نه فرمویت بی ته وه ککولیسه. بهنی نادم هه تا ژینی له دنیا مابن رزقی له تهرهف خوداره بو دیت و، رزقی خودا بو ژنیمی ره وانه کردین بز کهس ناخورتیت، وه رزقی به نسیب نیمه نه بو بیت دستمان ناکه ویت. مادام وایه که ساهت بکین و که ساهت نه کین وهک یکه. مدهگر حکایه تی دوو سازاده که ت نه بیستوه؟ شاهیدی حالمانه. یه کتیکیان به بی مه شقه ت پادشایی و خه زینه ی دست کهوت، وه یه کتیکیان به واسیته ی پادشاهی وه به کوشت چوو. باوکیان پرسی: چۆن بووه؟ به یانی بکه.

حکایه ت

کوره گوره بیان وتی: له مه مله که تی حه له ب پادشایه ک بو ره عیبه ت په روهر، له عداله ت و به رحمیله بی نه مسال بوو. نهو پادشایه دوو کوری بوو. کوره کان دانیما به نیسی خراپه و له هو و له عه ب خه ریک بوون. له دائیره ی نینساف چوو بوونه دهره وه. پادشا عاقل و دنیا دیده بوو. خه زینه و مالی له حساب ده رچوو بوو. له ترسی مه غروری و بی عه قلسی کوره کانی به فکریا هات خه زینه که ی تسلیم به دست نه مینداری بکات. له نه ترافی حه له ب عابیدتیک بوو دایم به تا عه ت کردنی خودا خه ریک بوو. پادشاه له گه ل نهو عابیده زور ناشنا بوون. عابید چوه لای پادشاه بو چاو پینکه وتن. پادشا به مخفی خه زینه و ماله که ی تسلیم به عابید کرد، بو پاشه رۆژی کوره کان موخافه زه ی بکات. له نیوه ی شهو دا خه زینه که بیان به مخفی نه قل کرده جیگه ی عابید. وه سیه تی بو عابید کرد: هه ره و هتتی مناله کان موخاج بوون، ورده ورده تسلیمیان بکات. بو سبچه ینتی پادشاه نهمری کرد خه نده قبان هه لکه ند، روهی کرده کوره کان: خه زینه که م لئاو نهو خه نده قه دا شاردوه ته وه، وه نپوهش ناگه هداری نه حوالی خۆتان بکن، وه هه ره و هت موخاج بوون خه زینه که هه لده نموه ورده ورده لئی سه رف بکن. چهند رۆژی نه خۆشیی پادشاه توهلی کیتشا. به نیراده ی خودا پادشاه و عابیده که هه ردوکیان به رۆژی نهمری خودایان کرد (انا لله وانا الیه راجعون). وه هتتی له کفن و ته عزیه ی پادشاه بوونه وه، نه ما بی خه بهر بوون خه زینه که له مالی عابید دفن کراوه، وایان بو مه علوم بوو بوو له خه نده قه که دا دفن کراوه. کوره گوره بیان له جیگه ی پادشا دانا. عومومی میلله ت مو تیعه نهمری بوون. کوره بچووک به بی وه زیغه مایه وه و حورمه تی لای برا گه وره نه بوو. کوره که خه یالی کرد وتی: مادهم له پادشایی و خه زینه مه حرووم بووم، وا چاکه له گۆشه یه ک به عیباده ت

خهریک بم. دنیا بئ و دفایه، وهفای تا سر بۆ کهس نه بوه. مهسله حهت ئه وه به بجم بۆ
 خزمهت عابیده که یه رفیقی باو کم، له خزمهت ئه ودا به عیبادهت مهشغوول بم، بۆ
 ناخیرهت چاکه. بهو فکره له شار چوه دهره وه. رووی کرد بۆ جیگه ی عابید. وهقتن داخل
 به جیگه ی عابید بو، بۆ مه علوم کرا عابید مردوه. کوره که له جیگه ی عابید
 دانیهت، به عیبادهت کردن خهریک بو. له ژیر خانووی عابیده که دا جۆ که ناویک بو.
 ناوه که بۆ زه راعهت نه رۆیهت. ناوی جۆ که وشک بو. رۆژی کوره که به پاک کردنه وه ی
 جۆ که که خهریک بو. له بهر موحتاجی ناو فکری کرد نه گهر ناوی نم جۆ که وشک بیت
 باقی بو نم لیره بئ فانیده به. وا چاکه جۆ که که هه لکه نم هه تا نیگه به نم ناو. دهستی کرد
 به جۆ که هه لکه نین هه تا نزیک به خه زینه که بو. وهقتن گه یشته سه ر خه زینه، شوکری
 خودای کرد. به قه در ئیحتیاجی خو ی سه رفی نه کرد. نه ما کوره گه وره که یان به ته که ببور و
 ئیسرائف به خه راج کردن خهریک بو، وه غه می ره عیهت و لهشکری نه بو وه برای
 بچو وکی به فکرا نه نه هات. له پاش موده تیک دوشمنی بۆ په یدا بو. دوشمنه که به
 لهشکری زۆر و سیلاحه وه جو و میان کرده سه ر کوره پادشاه. کوره پادشاه لهشکر و
 سوپای ریکهست وه به ئومیدی دهره تانی خه زنه که داخل به قه سر بو. هه ر چه ند نه رزی
 هه لکه ند، بۆ خه زنه که گه را هه بچی ده ست نه که وت. که وته به حری مه راقه وه. نا ئومیدی
 حاصل کرد. له تاو هوجوومی دوشمن هه ر نوع بو لهشکر و سوپای هه لگرت له
 مه مه لکه ت چوه دهره وه، به رامبه ر به دوشمن سه فی را کتیشا. وهقتن ده ست کرا به تیر
 هاویشتن، له نا کاو تیرئ له ته رف دوشمنه وه هات دای له سه ر دلی کوره پادشاه، ده ست
 به جت نه مری خودای کرد. ته سادوف له ته رف لهشکری کوره پادشاهه تیرئ رۆیهت دای
 له سه ر دلی پادشای دوشمن، (ئه ویش نه مری خودای کرد). هه ردو لهشکر به ی پادشاه
 مانه وه. هاوار که وته هه ردو لهشکروه، نزیک بو ناگری فیسته له هه ردو ته رف
 داگیره سیته. به ته دبیری وزه را سولحیان کرد و قه راریان دا له نه ولادی پادشاه به کتیک
 بکه ن به پادشاه. نه مر درا مه جلس ته شکل بکرت. به قه راری مه جلس قه راریان دا
 کوره بچو وکی پادشاه موده تیکه ته رکمی وه ته نی کردوه له خانووی عابیدیک به عیبادهت
 مهشغووله. میقداری ئه شراف و میقداری وزه را چونه مالی عابیده که کوره که یان هینا له
 جیگه ی باوکی کردیان به پادشاه، وه خه زینه که یان نه قتل کرده خه زنه ی پادشاهه. به
 واسیته ی ته وه ککوله وه خه زینه ی باوکی و جیگه ی باوکی ده ست که وته وه. نم مه سه له یه م
 بۆ هه تیا به وه رزقیک به نیسب بو بیته لازم به سه عی نا کات. پشت به ته وه ککول به ستن

له کهسابت چاتره.

کوره که نم قسمی تهاو کرد. باوکی فرموی: نوری به یانت کرد عومومی راسته. خودا له قورنانی که رعیدا فرمویه تی: (لیس للانسان الا ما سعی). نان په پیدا کردن به سعی و به عزیت نه بیت، به دانیشتن و به تهملی نان په پیدا نابیت. مه گهر قسمی پیاره که ت نه بیستوه به چاو بیتکه وتنی باز و قهله رشکه تهرکی کهسابت کرد؟ کوره پرسی: چونه، به یانی بفرمو.

حکایت

باوکی وتی: نه گیترنه وه درویشی به دارستانیکدا رزیشت، تهماشای کرد بازی میقداری گوتی به چنگه وه گرتوه به نه ترافی دارتیکدا نه گهرت. درویش دیققتی کرد قهله رشیک بن په رویال له هیلانه دا که وتوه. باز که چوه سر هیلانه که، نه خته نه خته گوتته که نه پهرت، نه یخاته دم قهله رشکه که وه. درویش وتی: سوبحانه للالا قهله رشیک بن په رویال له هیلانه دا که وتوه، بن خواردن نییه. رازیقی رزق خودایه، جاری قودرتی له همسو عالمه وه هیده. منیش وا چاکه له گوتته یه که به رحه تی دانیشم، نه ونده زحمته تی خوم ندهم. فرموده تی خودایه: «ان الله هو الرزاق ذو القوة المتین». رزیشت له گوتته یه که دانیشت، میقداری سن شو به بن خواردن نیداره تی کرد، سکی به پشتیه وه نووسا، قووه تی هلسانی نه ما، عیباده تی نهو سن روزه تی فوتا. خودای تهعالا نیلهامی فرمووه سر پیخه مبهری نهو عهسره، له حالانی درویش که تی خه بردار کرد. فرموی به واسیته می کهسابت وه رزق بۆ عهبد نه نیرم. ته بلیقی درویش بکه وه که باز بیت مهنه عت به قهله بگه یه نیت، وه که قهله نه بیت مهنه عت له باز وه رگرت، له (الکاسب حسیب الله) بن به هره نه بیت. حوکه ما فرمویانه: رزق ته قسیمه، نه ما نسیبایی بۆ رهوانه کراوه. له پادشاه هتا فقیر به کهسابت موحتاجن. به بن کهسابت نان بۆ کهس پیدا نه بوو نابیت. کوری ناوهر استیان دهستی کرد به قسه کردن، وتی: باه، نیتمه قووه تی ته وه ککولی کوللیمان نییه، لازمه کهسابت بکه بن. هره وهقت دهستان کرد به کهسابت موحتاج نه بین به مال و ژن، ته دبیری نهو وه قته چیسه، بفرمو. باوکی جوابی دایه وه: نهی نه ولادم، مال دهست کهوتن ناسانه، ناگه هداری زحمته ته. نه گهر که سن بوو به ساحیب مال، لازمه دوو وه زیفه بناسیت: نهووه له ن موخافه زهی ماله که می بکات له دهست دز و جهرده. پیایو ساحیب مال دوزمنی

زوره، وه پاره لای هه موو کهس شیرینه. دووم لازمه له سه رمایه که ی سهرف نه کات، وه مه نغه عه تی که سابه تی ههر چند بوو به ئیذاره سهرفی کات. وه نه گهر به مه نغه عه تی ماله که ئیذاره ی نه کرد و سه رمایه ی خوارد، به موده ده تیگی کم زه لیل و داماو نه بیته، هه رووک و توویانه بهر نه گهر ناوی نه هاته سهر، توژی و شکایی سهر دیتیته دهر. مه گهر حیکایه تی مشکه کات نه بیستوه به قهر و غمه وه خزی کوشت؟

کوره که سونالی کرد چۆن بووه؟

حیکایه ت

باوکی وتی: بیستوه مه فلاحیگ بوو میقداری گه نفی کرد بوو ژوو ریکه وه دهرگای عه ماره که ی به قور به ست رۆژی لازماتی. ته سادوف مشکن له ژیر عه ماره که هاته دهره وه. گه م وردده وردده به کونه که دا نه چوه خواره وه (وفي السماء رزقکم). ته نسیری له مشک کرد. مشک زۆر بهو نیعمه ته که یف خویش بوو. به موده ده تیگی کم خه یالی قاروونی و سه لته نه تی فیرعه ونهی که وته سهر. میقداری مشکی گه ره کی جه مع کرد، به یانی خه زینه ی بۆ کردن. عومومی مشکه کان بوون به عه بد و به پادشای خزیان قه بوول کرد. خزمی دوور و ره فیقی کۆن کۆن بوونه وه، سوینیان به سهری نهو نه خوارد. به خزمه ت کردن مه شغوول بوون و به ره سمی خزیان ههر یه که له سهر وه زیفه یه ک دانران. ده ستیان کرد به مه دح کردن. وتیان: قوربان، هه تا سهری جه نابت سه لامه ت بین گه م له بارین کم ناکات. هه موو رۆژیک ههر چند گه م نه هاته خواره وه نه یان خوارد و غه می پاشه رۆژیان نه بوو. ته سادوف له وه عه سه ردا گرانی په یدا بوو، فلاح ناره زووی فرۆشتنی گه نه که ی کرد. وه قتن دهرگای عه ماری کرده وه تیغ کری گه نه که زۆری کم کرد وه. زۆری مه راق خوارد. وای به مه سه له حه ت زانی گه نه که نه قل کات. وه قتن فه لاح نه قلی گه نه که ی کرد مشکه کان خه به ردار نه بوون. نه ما مشکیکی زیره ک فهرقی به ته په ته پی قاجی فه لاح کرد، له کونه که سه رکه وته سهری. بۆی مه علوم بوو گه نه که نه قل کرا. چوه خواره وه مشکه کانی خه به ردار کرد. مشکه کان ههر یه که له کونیکه وه، وه لی نیعمه تی خزیان جیه نشت. ره فیقی خواردن و خزمی درۆ بوون. ههر یه ک بۆ لایه ک تفر و توونا بوون. مشکه ههر چند بهو لاو بهو لای خزیان ته ماشای کرد که سیانی نهدی. بانگی کرد: سه به بی چیه له من تووان؟ ره نگه سه رخویش بووم عه زه تم داون. نیهایه ت به کونه که دا سه رکه موت، ته ماشای کرد نه سهری گه م نه ماوه. عه ماره که چۆل کراوه، وتی:

ساحیب عمار بووم، هر خۆم پاشا بووم
 له ناو ره فیکان رۆسته می زال بووم
 وه فا نه ماره، باعیسی چیمه
 ره فیکمی نیستا نانی - نانی به

ئوه نده گریا سه ری دا به ئه زدا، میتشکی که وته خواره وه مرد. ئه م میساله م بۆیه
 هینایه وه بۆتان مه علوم بیت حورمده ت به واسیته ی بوونه وه به. کوپی بچوکیان هه ستا
 دهستی باوکی ماچ کرد، وتی: باه، نینسان دهستی کرد به که سابه ت و مه نغه ته تی بو،
 خه رچ کردن چۆن لایقته ؟ باوکی وتی: نه ی ئه ولادم دوو رتگه ی هه به. ئه ووه ل نیسراف
 حه راهه، به و نه وعه سه رفی نه کات ته عنه ی خهلق بهینیتته سه ر خۆی. نیسراف کردن
 وه سوسه ی شه ی تانه (ان المبذین کانوا اخوان الشیاطین). لازمه رتگه ی شه ربه ت
 بگرتته پیتش.

به قسه ی حوکه ما و نه مری عوله ما
 به خیل و نیسراف به یه ک دانرا

دووم شه رته لغاوی شه ی تان له دم نه که یه ت، خۆت مورفیلیسی دنیا و قیامه ت نه که یه ت.
 (بشر مال البخیل بحادث أو وارث). هر سه کوه که نه و نه سیحه ته یان له باوکیان
 بیست. هر یه که به که سابه تیک مه شفغوول بوون. کوپه که وه ره که یان دهستی کرد به
 تیجاره ت، به سه فه ر کردن خه ریک بوو. دوو گای به قوه ته تی بوو، شیری توند ته بیعه ت له
 بۆره ی نه و گایانه فکری پادشایی نه نه ما. فیلی ساحیب قوه ت مورقابه له ی نه و گایانه ی
 نه نه کرد. له ده ره جه ی گه ره یی و قوه تدا بوون. جه سه دیان وه ک فیله، حهمله یان وه ک
 شیر. به یه ک رۆژ نه چوون به غداد تا هه ولتیر. نه و دوو گایه یه کیتکیان (شه تره به) و
 یه کیتکیان (مه نده به) ناو بوون ساحیبی نه و گایانه به نه فسی خۆی خه زمه تی نه کردن. زۆر
 خۆشه ویست بوون. نیهایه ت رۆژی سه فه رتکی هاته پیتش. هه ر دوو گاکه ی بار کرد.
 رۆیشت بۆ سه فه ر. قۆناغی نه و رۆژه یان دوور بوو. له رتگه تووشی جۆگه و ناویک بوون،
 قور و زۆنگاوتکیان هاته پیتش. گاکان هیلک بوو بوون. شه تره به له ناو قورا چه قی.
 میقداری خه ریک بوون، هینایانه ده ره وه، نه ما قوه ته ی هه لسانی نه بوو. تیجاره که
 سه جبوور بوو یه کیتکی بۆ کرد به نۆبه چی ناگه هدرایی بکات، هه تا دوو سه ر رۆژ
 نه به ورتته وه، له پاشا داخل به کاروانی بکاته وه. تیجاره که له گه ل کاروان رۆیشتن.

شتره به و نژد چیه که مانوه. کارای نژد چی سه بری کرد تا دوو رۆژ. له ته نهایی بین تاقت بوو، شتره بهی به جیهیتشت و رۆشت. وهقتن داخل به کاروان بوو خه بری مردنی شتره بهی به تبحار دا. مهنده به له م عراقی شتره به نه خۆش کهوت و مرد، نه ما شتره به له پالوه دهستی کرد به گیا خواردن، میقداری قووه تی پیدا کرد هه لسا به سر خۆی. به دم له وه رهوه رۆشت، داخل به ناو سهوزاییه ک بوو. له ناو نهو سهوزاییه دا چهند رۆژی مایه وه. تیر گیا بوو، قووه تی نهو وه لی پیدا کرده وه. له بهر مه غرووری و خۆ تا قی کرد نهوه خه یالی بۆزاندنی کرد، به قووه تیکی ته واو بۆزاندی. نه ما نهو بێشه به شیریکی توند ته بیعت له نهو وه لی جوانییه وه تا نهو وه قته له سهر ته ختی پادشایی حوکمدار بوو، له نه نوعی دهنده له ژیر دهستیا بوو، وه له عوسری خۆی کهمی له خۆی زیاتر نه نه زانی، وه قووه تی قیل و بهر به لایه وه وجودی نه بوو. نه ما نه گای دیبوو و نه دهنگی گای بیستبوو. وهقتن بۆهی گا هات سه رسام بوو، رۆح هاته لیبوی، قووه تی حه ره که تی نه ما. له بهر نه وهی دهنده کان فمرق نه کهن له جیهگی خۆی هه لئه سا. نه ما له ژیر حوکمی نهو شتره دا دوو چه قه ل هه بوو، په کتکیان (که لیله) و په کتکیان (دینه) ناو بوون، له دهره جهی زیره کی و قسه زانی دا بوون، له فکر و قانونی مشهوری دنیا بوون، نه ما

دینه له فکرو تمه‌عدا له کلیلله زیاتر هوو. به‌عه‌قل زانیی شیر له ترسی گا قووه‌تی هه‌لسانی نییه، رووی کرده کلیلله وتی: تمه‌اشای پادشاهت کردووه قووه‌تی هه‌لسانی نهماوه؟

به‌ناو چه‌وانییا وا ده‌رکسه‌وتووه

له ده‌نگی گاه‌وژ ناوکی کسه‌وتووه

که‌لیلله جواپی دایه‌وه: تو‌حه‌قی نهم سوناله‌ت نییه. قسه‌کردن له پادشاهان بین نه‌ده‌بییه، نیمه‌نان خوژی پادشاهین، له ژیر سیبه‌ری پادشاهدا نیسراحت نه‌که‌ین. بۆ نیمه‌قسه‌کردن ده‌رحق به‌سیرری پادشاه زۆر بین نه‌ده‌بییه. نهم قسه‌ی تو‌کردت لایقی نیمه‌نییه، وه‌نزیک بوونغان به‌پادشاه مومکین نییه. وه‌زیفه‌ی پادشاهان له کوئی، بن توورک و چه‌م و ناو له کوئی، وه‌هرکه‌س له نیشتیک نه‌زانن، ده‌ستی بۆ درتژ بکات، نه‌وه‌ی به‌سه‌ر دی به‌سه‌ر مه‌یوونه‌که‌هات.

دینه‌پرسی: چۆن بووه‌به‌یانی به‌هرموو.

حیکایه‌ت

که‌لیلله وتی: نه‌گه‌ترنه‌وه مه‌یوونتی تمه‌اشای کرد دارتاشن له‌سه‌ر دارن دانیشتووه، به‌مشار داره‌که نه‌به‌رتنه‌وه. دوو پوازی له داره‌که داوه بۆ ناسانی هاتوچۆی مشاره‌که. ههر وه‌قت مشاره‌که‌ی تنگ نه‌بوو پوازی نه‌وو‌له‌ی ده‌رنه‌هینا له نزیک مشاره‌که داینه‌کوتا. ته‌سادوف دارتاش بۆ حاجه‌تی ناو هه‌ستا رۆشت. داره‌که به‌جی ما. مه‌یوونه‌که‌که جیگه‌ی دارتاشی به‌خالی دی، چوو هه‌ر داره‌که ده‌ستی برد بۆ مشار، کلکی له‌قلیشی داره‌که‌وه چوو خواروه. سنگی نه‌وو‌له‌ی ده‌رکیشا، داره‌هاته‌وه یه‌ک، مه‌یوون بوو به‌ته‌له‌وه. کابرای دارتاش هاته‌وه. مه‌یوونه‌فه‌قیره‌که ده‌ستی کرد به‌گریان. دارتاش ده‌ستی کرد به‌لیدان و سزا دانی وتی: مه‌یوون و دارتاشیمان گوتوه؟ نه‌وه‌ندی لئ دا هه‌تا کوشتی. مه‌یوونه‌که‌مرد. نهم مه‌سه‌له‌یم بۆیه هینایه‌وه هه‌ر که‌س نیشتی بکات له ده‌ره‌جه‌ی خوژی زیاتر بین په‌شیمانیه‌ی له دوو دیت، نیسراحتی بۆ مومکین نابن. دینه وتی: هه‌ر که‌س ناره‌زووی نزیکیی پادشاهی هوو بۆ نان خواردن نیسه، به‌لکی له هه‌ر جیگه‌یه‌ک بیه‌ت سکی پر نه‌بیته‌وه، نهما نزیک بوون به‌پادشاه باعیه‌سی هورمه‌ته. که‌س نزیک به‌پادشا هوو نه‌وو‌له‌ن روتبه و مه‌عاشی دانیه‌یه وه مومکینی نه‌بیته‌ دۆست و ره‌فیه‌ی له به‌لا نه‌جات بدات، دوشمنی دوچاری به‌لا بکات. بۆت مه‌علوم بیه‌ت هه‌ر که‌س

به واسیتهی تمه‌عه‌وه هاتوچۆی پادشاهی کرد، له ژێر دائیره‌ی حه‌یوانا‌تایه‌. سه‌گی برسی به‌ نئیسقانی‌تیک دل‌خۆش‌ نه‌بیت. پشیل‌ه‌ی سه‌پله‌ به‌ لوقمه‌یه‌ک نه‌فسی کوپ‌ر نه‌بیت. بیه‌ستوومه‌ شیر نه‌گه‌ر که‌رویشک‌نه‌ بگرت و حه‌یوانه‌ کۆتیه‌یه‌ک به‌دی بکا که‌رویشک‌ه‌که نه‌جات نه‌دات، روو له‌ حه‌یوانه‌که نه‌کات. ته‌له‌به‌ی جیت‌ه‌گی پلند بکه‌ هه‌تا مو‌مکینه‌ت نه‌بیت و مانه‌وه‌مان باش نییه‌. لیت مه‌علوم بووه‌ ناو له‌ نوور په‌یدا بووه‌، مو‌دده‌تیک له‌ جیت‌ه‌گی خۆی مایه‌وه‌ بۆگه‌ن نه‌بیت، خو‌اردنه‌وه‌ی بۆ که‌س مو‌مکینه‌ نییه‌. که‌لیله‌ وتی: روتبه‌ و مه‌نمووریه‌ت بۆ که‌سه‌تیکه‌ یا ته‌حسیلی مه‌کته‌به‌ی کردبیت وه‌یا به‌ نهرس بۆی به‌جۆ مابیت. تیه‌مه‌ له‌م دوو تایفه‌ مه‌حروومینه‌، جیت‌ه‌گه‌مان بن تووت‌رکه‌، لایقی روتبه‌ و مه‌نمووریه‌ت نابینه‌، چونکه‌ (نان بۆ نانه‌وا، گوشت بۆ قه‌ساب) دانراوه‌. ته‌رکی نه‌م خه‌یالاتانه‌ بکه‌، تۆ له‌ کوپ، روتبه‌ی وه‌زاره‌ت له‌ کوپ؟ نه‌م قه‌سانه‌ت بۆنی ناخۆشی لێ دیت.

دینه‌ وتی: ده‌ستمایه‌ی گه‌وره‌یه‌ی به‌ نه‌سل و نه‌سه‌ب نییه‌، نه‌ما به‌ زیره‌کی و قانونه‌. هه‌ر که‌س عه‌ق‌لی ته‌واو بوو ورده‌ ورده‌ روتبه‌ی زیاد نه‌کات، وه‌که‌سه‌ عه‌ق‌لی نه‌بوو نه‌گه‌رچی روتبه‌ی وه‌زیری بیت ناخری جیت‌ه‌گی زه‌جر و زیندانه‌. حوکه‌ما وتوویانه‌: باری گران به‌ زه‌حمه‌ت هه‌لته‌گیریت، به‌ ناسان دانه‌نریت. مه‌سه‌لا به‌ردیک‌ی گران به‌ زه‌حمه‌ت بخره‌ته‌ سه‌ر شانه‌ت، به‌ ناسان به‌ری نه‌ده‌یته‌وه‌. مه‌سه‌له‌ی مه‌نمووریه‌ت زۆر به‌ زه‌حمه‌ت ده‌ست نه‌که‌وتیت و به‌غه‌فله‌ت عه‌زێ نه‌بیت. هه‌روه‌ک حوکه‌ما فه‌رموویانه‌: پیاوی گه‌وره‌ ته‌حه‌مۆلی وه‌ک فه‌قیه‌ر نییه‌، قه‌بوولی هه‌موو مو‌عامه‌له‌یه‌ک ناکات، چونکه‌ که‌سه‌ گه‌وره‌ بوو ئولفه‌ت به‌ لیباسی نایاب و خو‌اردنی پاکه‌وه‌ نه‌گرتیت. ته‌رک کردن زۆر زه‌حمه‌ت، نه‌ما نینسانی ده‌رویش هه‌ر نوع‌ بیت مو‌دارای مو‌مکینه‌ نه‌بیت به‌ شه‌رتیک ته‌مه‌ل نه‌بن. مه‌گه‌ر مه‌سه‌له‌ی دوو ره‌قیه‌که‌ت نه‌بیه‌ستوه‌ یه‌کتیکیان به‌ واسیته‌ی زه‌حمه‌ت‌ه‌وه‌ به‌ روتبه‌ی پادشاهی گه‌یشته‌ و، یه‌کتیکیان به‌ واسیته‌ی ته‌مه‌لیوه‌ له‌بن شاخه‌که‌ دا مابۆه‌؟

که‌لیله‌ وتی: چۆن بووه‌؟

حیکایه‌ت

دینه‌ وتی: نه‌گه‌ر نه‌وه‌ دوو ره‌قیق بوون یه‌کتیکیان (سالم) و یه‌کتیکیان (عاجام) ناو بوون، به‌ پێگه‌ دا نه‌رۆیشتن. پێگه‌یان که‌وته‌ بن شاختیک. ته‌ماشایان کرد هه‌وزێ دروست کراوه‌، نه‌ترافی هه‌وزکه‌ به‌ گول و ریحانه‌ و لاولاو چینه‌راوه‌. ناوی هه‌وزکه‌ وه‌ک مرواری

نه چیتته خوارموه. هردوکیان به نیسراحت له سهر نهو حهوزه دانیشتن. وهقتن نیسراحتیهان کرد له نهترافی حهوزه که وردیونوه بهردیکی سیمی به خهتی سهوز نووسراوه: نهی موسافیر بهخیر بین! به واسیتهی جهنابتانهوه نم جیگه به پروناک بژوه. نیمه بژ حورمهتی میوان هرچی چاکه حازرمان کردوه، نهما نهووه لهن شمرت نه مهیه نهوول دهفعه داخل بهناو نم تاوه بین، له شه پزل و له غهرق نهترسن. وهقتن له ناو په پسته وه شترئ له بهرد دروست کراوه به شان هه لگیرتت به یک و چان تا سهر شاخه که پاکهیت، له بانگ کردنی جانوهوران نهترسیت. وهقتن درنده هه لسه ت بدن خۆف نهکیت. درک دامینت بگری نهکویت و رانهوستیت. وهقتن داخل بهسهر شاخه که بوویت، به مهقسده نهکیت، وهه تا نینسان خۆی نهخاته ناو بهلاوه تووشی مهفعهتی دنیایی نابیت، وه پیایئ سهفهری رتگه نهپرت له مهزلدا نیسراحت ناکات. نهگه روری نهرز پر بیت له نالتوون، مسقالتیکی به پیای ته مهل ناکات. غانم وتی: نهی رهفیق موافهقهتم بکه بههکهوه داخلی نم ته له سمه بین، یاخود به مهقسدهمان نهگه بین، وهیا ناومان له دنیا گوم نهکین. سالم وتی: نهی رهفیق نم قسهیه له قسه ناچیت. خهتن نووسراوه نهتیجهی مهعلوم نییه. نینسان بهین تجربه خۆی بخاته داوی بهلاوه، باعیسی جههالهته. نینسانی عاقل زههری به یهقین دهروانی به فکر نهخواردوه. پیای عاقل رهحتهیی حازری به مدسه قهتهی قهرزی نهداوه. پیای به تمهع دايم موفلیسه. رجا دهکام به رهحتهی دانیشه.

غانم وتی: نهی رهفیق، دانیشتن واسیتهی تمهلی و مال ویرانییه. هه لسه وپانندن باعیسی ته رهققی و ته جهللییه. نینسان ههتا عه رهقی ههلاکت له ناو چهوان پهیدا نهکات. نانی نیسراحتیهی دست ناکهویت. مهعلومه هه مسو به شه ری تاره زووی نیسراحت نهکات، نهما نانی دست ناکهویت. نانی رهحتهی دست کهس نهکوتوه، نیسته دست نیمه بکهویت. کلیلی خهزتهنی زهمانه بهین زهحمهت به دست کهس نهکوتوه. مومکینه نیمه خهریکی نم قسه ده بین رهعجمان زايع ناروات.

سالم وتی: نم قسهی تو بون کرووزی لی دیت، نینسانی عاقل بی تجربه خۆی ناخاته بههری بی بنهوه. لازمه نینسان دست بژ نیشن درتژ بکات عه قلی خۆی بخاته ناو تای ترازویهک و بهلا بخاته ناو نهو تای. هه لایهکیان گران بوو موغامه لهی بی بکات. نیتستا نیمه بزمان مهعلوم نهبوه نم نووسینه راسته وه یا درۆیه، بهلکی به قهشمهری نم خهته نووسراوین. بهلکی سهراوهی نم کارتزه گوگرد بی نینسان بسووتینن

و، به لکی پهرینه‌وه‌وی نه‌و شتیره‌ی که‌له به‌رد دروست کراوه هه‌لگرتنی بۆمان مومکین نه‌بێ. وه‌فه‌رزه‌ن هه‌لگیرا قوه‌ت نابێ به‌یه‌ک وچان به‌گه‌ینه‌ سه‌ر شاخه‌که، وه‌ به‌لکی هه‌ر نه‌وع بوو نه‌مانه‌ جتی به‌جی بوو هیچیه‌یان ده‌ست نه‌گه‌وه‌یت. قه‌تعییه‌ن من ده‌ست بۆ نه‌م نیشه‌ درێژ ناگه‌م. خۆم ناخه‌مه‌ نیشه‌ بێ سه‌رو پتوه‌. وه‌ نه‌ختیاری خۆت به‌ ده‌ست خۆته‌. نه‌چیت من حه‌ق‌قم نییه‌.

غانم وتی: نه‌ی ره‌فیع، من ده‌ست له‌م نیشه‌ هه‌لناگرم. شه‌رتیکه‌ کردومه‌. به‌ وه‌سه‌سه‌ی (شیاطین الانس والجن) خۆم ته‌عتیل ناگه‌م. بۆم مه‌علووم بووه‌ ره‌فاقه‌تی منت بێ ناگرێ، نیقتیدارت نییه‌ بێ به‌نیته‌ نه‌م درکستانه‌وه‌. نه‌ما رجا ده‌که‌م بۆ ته‌ماشای کردن له‌م جیگه‌یه‌ پاوه‌سته‌ به‌ دوعا کردن مه‌شغوول به‌ و ناگه‌هداری ره‌فیع شه‌رتی مه‌ردانه‌یه‌.

سالم وتی: بۆم مه‌علووم بوو ده‌ست له‌م مه‌قسه‌ده‌ هه‌لناگریت، وه‌ به‌قسه‌ی من قانیع نابیت، وه‌ من قوه‌ته‌ی نه‌م ته‌ماشای کردنه‌م نییه‌، چونکه‌ باعیس به‌ دل ته‌نگییه‌. وه‌ هه‌ردوکیان هه‌ر ئه‌شیا‌یه‌کیان بوو کردیان به‌ دوو که‌رتوه‌، دوعا خوازییان له‌ یه‌ک کرد. سالم رۆشیت، وه‌غانم چوه‌ سه‌ر کارێزه‌که‌. وتی:

له‌ناو نه‌م به‌حه‌ره‌ خۆم نه‌خه‌نکینم

گه‌وه‌هه‌ری مه‌رادم له‌بێن ده‌ردینم

وه‌قتی داخه‌ل به‌سه‌ر کارێز بوو ته‌ماشای کرد عه‌جبه‌ب کارێزی بوو.

له‌دووور وه‌ک کارێز ته‌له‌یمم کرابوو

له‌فهورات زۆرتر به‌حه‌ری سیاه‌ بوو

غانم بۆی مه‌علووم کرا ته‌له‌یمه‌، نه‌ما مه‌ردانه‌ له‌ ناو په‌رپه‌وه‌، به‌ گورجی ده‌ستی برد شتیره‌که‌ی هه‌لگرت نایه‌ سه‌رشانی، به‌ راکردن هه‌تا سه‌ر شاخه‌که‌ نه‌وه‌ستا. وه‌قتی داخه‌ل به‌ سه‌ر شاخه‌که‌ بوو ته‌ماشای کرد له‌ پشت شاخه‌که‌وه‌ مه‌مله‌که‌تێ دیا‌ره‌ باغ و گولزاری دل نیحیا نه‌کاته‌وه‌. به‌ ته‌ماشای کردنی شاخه‌که‌ خه‌ریک بوو. له‌ ناگاو ده‌نگت له‌شتیره‌ به‌رده‌که‌وه‌ هات، نه‌و سه‌حه‌رایه‌ هاته‌ له‌رزه‌. ده‌نگی شتیره‌که‌ گه‌شسته‌ شاره‌که‌. نه‌هلی شاره‌که‌ عوموموم هاته‌ ده‌روه‌، روه‌ویان کرد بۆلای غانم. وه‌قتی داخه‌ل بوون به‌ شاخه‌که‌ هاته‌ن به‌رده‌می غانم، ره‌سمی نه‌ده‌بیان به‌جی هێنا، غانیان سواری ئولاغ کرد، چوونه‌وه‌ مه‌مله‌که‌ت. سه‌رو نه‌ندامی غانم به‌ گولاو و کافوور نه‌زافه‌ت کراو لیباسی پادشاهییان له‌به‌ر کرد، له‌سه‌ر ته‌ختی سه‌لته‌نه‌ت قه‌راری گوت. غانم سونالی نه‌و ته‌له‌یمه‌ی کرد،

جوابیان دایه‌وه: ئه‌ی پادشاه، حوکه‌مای به‌فکر سه‌رچاوه‌ی ئه‌و کارتیزه‌یان ته‌لیسم به‌ند کردووه. هه‌ر وه‌قت که‌سه‌ی نزیک ئه‌و سه‌رچاوه‌ بوو، نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه ئه‌به‌تته پادشاه‌ی ئه‌م مه‌مله‌که‌ته، وه پادشای ئه‌م مه‌مله‌که‌ته ئه‌م‌ری خودا ئه‌کا، ئه‌وی له‌ جینگه‌ دانه‌نریت. به‌ واسیته‌ی بانگ کردنی شتیره‌که‌وه‌ بۆمان مه‌علووم ئه‌به‌تته پادشاه بۆ مه‌مله‌که‌ت هاتووه. به‌م نه‌وعه‌ موده‌ده‌تیکه‌ حالته‌ی پادشای ئه‌م مه‌مله‌که‌ته وه‌هایه. نیسته‌تا پادشاهییه‌ مه‌مله‌که‌ت عانییدی جه‌نابته. ئیسه‌ عوموم بۆ خزمه‌ت حازرین. ئه‌و وه‌قته‌ غانم بۆی مه‌علووم کرا به‌ واسیته‌ی مه‌شه‌ققه‌ته‌وه‌ به‌روته‌یه‌ی پادشاهی‌ که‌یشت. ئه‌م مه‌سه‌له‌م بۆیه‌ هینایه‌وه‌ تا بزانیته‌ ده‌ست که‌وتنی ناز و نیعمه‌ت به‌به‌ن مه‌شه‌ققه‌تی زه‌مانه‌ ده‌ست ناکه‌وتیت. من تا له‌ شتیر نزیک نه‌بم نیسراحه‌ت ناکه‌م.

که‌لیله‌ وتی: رتگه‌ی ئه‌م نیسراحه‌ته‌ چۆن په‌یدا ئه‌که‌یت؟

دیننه‌ وتی: حالی حازر فرسه‌ته، چونکی شتیر خو‌فناک نه‌بینم، خو‌م ناشکرا به‌که‌م. موهمکینه‌ به‌ نو‌شدارووی نه‌سیحه‌ت فه‌رحه‌ن به‌خه‌مه‌ ده‌لی شتیره‌وه، به‌ واسیته‌ی قسه‌کردنه‌وه‌ نزیک به‌ پادشاه‌ بیه‌م و روته‌یه‌ک بۆ خو‌م ته‌عیین به‌که‌م.

که‌لیله‌ وتی: نزیک بوونت به‌ شتیر چۆن موهمکین نه‌به‌یت؟ وه‌ نه‌گه‌ر موهمکین بوو ره‌سم و نادایی پادشاهان نازانیت.

دیننه‌ وتی: نینسان عاقل و زیره‌ک بوو بۆ ره‌سم و نه‌ده‌ب موحتاج نابیت. هه‌ر که‌س به‌ ره‌شیدی خۆی پشت نه‌ستووو بوو موحتاج به‌ نه‌سیحه‌ت ناکات، ده‌ست بۆ هه‌ر مه‌قسه‌ده‌ی درێژکات به‌سه‌هلی ده‌تسه‌ ده‌ست. وه‌ نه‌گه‌ر ته‌ره‌قی رووی کرده‌ نینسان رتگه‌ نیشان نه‌دات. هه‌روه‌ک بیستومه‌ پیاویکی کاسب نه‌ستیره‌ی تالعی جوولایه‌وه، بوو به‌ پادشاه، ناوی سه‌له‌ته‌نه‌تی له‌ دنیا دا بلاوه‌بۆوه. رۆژێ پادشاه‌تیک کاعه‌زی بۆ نووسی: ئه‌ی دارتاش، تۆ سه‌نه‌تی شه‌ه‌که‌کیشان باش نه‌زانیت. قانون و ته‌دابییری هوکوومه‌تیت له‌ کین وه‌رگرتووه؟ جوابی بۆ نووسییه‌وه: ئه‌و که‌سه‌ی پادشاهییه‌ به‌ من عه‌تا کرد، قانون و نووسوراتی ته‌علیم کردم. خودای ته‌عالا ده‌رگای ره‌حمه‌تی له‌ که‌سه‌ن کرده‌وه‌ هه‌مسو نه‌سبابه‌تکی بۆ نه‌نیریت.

که‌لیله‌ وتی: ناوی هه‌ر که‌س به‌ گه‌وره‌ بیره‌ت له‌گه‌ل مه‌نسوریه‌ت یه‌ک نیسه‌. مه‌نسوریه‌ت بۆ دوو تایفه‌ دانراوه. ئه‌وه‌له‌یان ئه‌وه‌یه به‌ نیرس بۆی جه‌ن مابیت. دووه‌میان ئه‌وه‌یه ته‌حسیلی مه‌که‌ته‌یه‌ی کردبه‌ت. له‌م دوو تایفه‌ دووریت. ئومیدی وه‌زاره‌ت

چون نه کدیت؟ مومکینه نریک به شیر بوویت نه جهل دامانت بگریت.

دینه وتی: هر کهس ناره زووی روتبه بکات لازمه له ریگه ی قانون شاره زابیت، زهین و فکری وردی بهیت. منیش به نه زه تیگی ژور ریگه ی نو و قانونانم دوزبوه توه. بوم مه معلوم کراوه هر کهس ناره زووی نریک بوونی پادشای کرد له سمری واجبه پینج ریگه بگریت. نه ووه لهن ناگری قه هری به ناوی حیلیم بکوژتینتوه. دووم له وه سوسه ی شهیتان و ناره زووی نفس خوی لادات. سیه هم بوغزو فیتنه هه لگیرساندن به عاده ت نه گریت. چوارم دلی له سهر بناغهی راستی دانیت. پینجه م له موحا که مه دا به نهرمی له سهرخو سونال و جواب وه رگریت. هر کهس نم ریگه یه بزانتیت، ناره زووی نریک بوون به پادشا بکات به مه قسه د نه گات.

که لیله وتی: وه قتن نریک بوویت به پادشاه له سهر ج فکری جیگی ره حه تی پیدا نه کدیت؟

دینه وتی: به راستی خزمه تی نه کم، وه فکری خو م نه خه مه سهر ته بیهه تی، وه نهر کردنی نیجرا نه کم، وه هر نیشی منغه عه تی بو پادشا بوو و باعیسی تهره قعی میلله ت بوو. به سه عی جن به جیتی نه کم، وه هر وه قت موقه دهری رووی دا بزائم زهره ری بو پادشاه نه بیت به قسه ی شیرین و به نهرمی پادشاه خه به ردار نه کم. هر وه قت نم نه وعه موعاه له تهره ف منه وه زاهیر بوو حورمه ت لای پادشا پیدا نه کم وه قسه م لای پادشا مه عقوول نه بیت. به بن ته دبیری من ده ست بو هیچ نوموراتی دریز ناکات.

که لیله وتی: وا مه معلوم نه کات قهرارت داوه و نیسزات کردوه به خزمه ت پادشاه بگه یه. نه ما هوشیاری نه حوالی خو ت به. حوکه ما فه رمو یانه: بو سن نیش چونه پیشه وه دروست نییه. نه ووه لهن خزمه تی پادشاه. دووم خو اردنه وه ی زهر. سیه هم قسه ناشکرا کردن له ژن. هرچی داخل بیت بهو سن نیشه له قیسی بن عه قلان حساب نه گریت. حوکه ما پادشاهیان به شاخ ته شبیه کردوه، نه گهرچی شاخ مه عدنه ی دوور و جه وه ره، نه ما جیگی پلنگ و نه ژده هایه. ره فاقه تی پادشاه وه ک به حر وایه، یا تیا غه رق نه بیت، وه یا به زه حمه ت نه جاتی نه بیت. ناو به حر پره له گه وه ره و یاقوت، نه ما سه لاهه تی له که نارایه.

دینه وتی: هر چیت فه رمو عومومی ریگی راستیه، وه نه زائم پادشاه ناگره. هر کهس نریکی بوو له سوتانن نریکه. نه ما بازرگان ترسی زهره ری تیجاره ت بکات،

مه‌نغه‌تی یه‌ک به ده ناخوات. سټ نیش هه‌یه‌ده‌ست ناکه‌ریت مه‌گه‌ر به عه‌قل: خزمه‌تی سولتان، سه‌فه‌ری به‌حر، موقابه‌له‌ی دوشمن. من خۆم به‌به‌ن عه‌قل حیساب ناکه‌م، بۆچ له‌ نزیک بوونی پادشاه به‌ترسم.
که‌لیله‌ وتی:

به‌عه‌قل و فه‌هم ته‌واوی
بۆچ ده‌سته‌نه‌ژنو داماوای

نه‌گه‌رچی زۆرم له‌گه‌ل وتی و توکه‌مت به‌یست. خه‌یالی وه‌زاره‌ت که‌وتۆته سه‌ر، موباره‌که فه‌رموو، نۆشت بټ. هه‌ردوکیان له‌قسه‌ بوونه‌وه. دوعا خوازیمان له‌یه‌ک کرد. دینه‌ رۆزشت، داخه‌ل به‌ خزمه‌تی شیر بوو. سه‌لامی له‌شیر کرد. شیر سونالی کرد نه‌مه‌ خه‌لقی کوپیه‌؟ عه‌رزبان کرد: قوریان، نه‌مه‌ کوپی فلان خزمه‌تکاره‌ که‌ موده‌ته‌ن ده‌رگاوان بوو. شیر وتی: ناسیحه‌وه. له‌ پاشا بانگی کرده‌ پتیشه‌وه. دینه‌ چوو پتیش ده‌می شیر، په‌سی نه‌ده‌بی به‌جټ هینا. شیر وتی: تا نیتستا له‌ کوپئ بوویت؟ دینه‌ وتی: به‌ روخسه‌تی باوکم هاتومه‌ خزمه‌ت جه‌ناه‌ت. نه‌گه‌ر موهیممن پرووی دا، به‌ نه‌مری که‌عبه‌ی حاجات و قیبه‌له‌ی مرادات بنده‌ به‌ فکر دروستی به‌که‌م، بۆ پرووناکیی دلی پادشاه خۆم تقوم به‌که‌م. مومکینه‌ موهیممن به‌ وزه‌راو نه‌شراف سه‌هل ناکریت، به‌ خزمه‌تکارټکی به‌چووک جټ به‌جټ به‌کریت. مه‌علومه‌ نه‌وی به‌ قه‌له‌متراشن دروست نه‌به‌ت به‌ سه‌د شمشیر دروست نابیت. وه‌ نه‌گه‌ر به‌ ده‌سته‌ گوټ نابم، به‌ عه‌مه‌ل سووتاندنی ژیر دیزه‌ دیم. وه‌قتن شیر نه‌و قسانه‌ی له‌ دینه‌ به‌یست، له‌ فه‌ساحه‌تی زمانی ته‌حه‌ببورو ما. پرووی کرده‌ مه‌نمووران، فه‌رمووی: نه‌م کوپه‌ ده‌رگاوانه‌ زۆر زیره‌ک و عاقله‌، نینسانی به‌چووک نه‌گه‌رچی هه‌ینه‌تی به‌چووک، نه‌ما عه‌قلی زۆره‌. مه‌سه‌لا ده‌نکه‌ کیبیریتن به‌و به‌چووکیه‌ داگیرسیت به‌خریته‌ کۆمه‌له‌ پووشن عومومی نه‌سووتن. نینسانی عاقل و زیره‌ک به‌ هه‌ینه‌ت دیاره‌.

وه‌قتن دینه‌ نه‌و قسانه‌ی له‌شیر به‌یست، بۆی مه‌علوم کرا زویان لووسیتیی ته‌فسیری له‌ شیر کردوو، وه‌ک گوټ که‌شایه‌وه. زویانی به‌ وه‌عز کرده‌وه. وتی: له‌سه‌ر عومومی ئومه‌را و وزه‌را لازمه‌ هه‌ر نیشټکی موهیم پرووبات و دلی پادشاه ناره‌حده‌ت بکات، نه‌و ئومه‌را و وزه‌رایه‌ نيسراحه‌ت نه‌که‌ن هه‌تا نیشه‌که‌ دروست نه‌که‌ن، وه‌ هه‌ر که‌س به‌ عه‌قلی خۆی ته‌ده‌بیرئ بدۆزیته‌وه‌ و عه‌رزئ پادشاهی بکات، وه‌ بۆ زاتی پادشاه مه‌علوم نه‌به‌ت سا‌حیب عه‌قل و ته‌ده‌بیر چ تایفه‌یه‌ک پرو له‌ خیره‌، له‌ پادشاه مه‌علوم نه‌به‌ت نه‌و که‌سانه‌ لایقی

روتبه‌ی گه‌وره و معاشی زیاد نه‌بن. مه‌سه‌لا هه‌تا گه‌نم له ژئیر خاک دهر نه‌کات، بۆ موخافه‌زه کردنی سه‌عی ناکریت. وه‌قتی سه‌وز بوو ناو نه‌دریت، له خواردنی حیوان موخافه‌زه‌ی نه‌کریت وه‌ مه‌نفعه‌تی زۆری لێ نه‌بهریت. لازمه‌ تیشه‌یش هه‌ر که‌سه‌مان به‌ قه‌ده‌ر عه‌قلمان ته‌دبیر و ره‌ئی عه‌رزی پادشاهی بکه‌ین، چونکه‌ تیشه‌ وه‌ک درک و خاکی، پادشاه وه‌ک پوژ و هه‌وره. به‌ واسیته‌ی پادشاهه‌ گۆل و لا‌ولاو ناو ده‌خواته‌وه.

شیر وتی: ته‌دبیر کردنی عاقلان و مه‌نفعه‌تی بوونیان چۆن مه‌علووم نه‌بی؟

دینه‌ وتی: لازمه‌ بۆ زاتی پادشا ته‌ماشای حه‌سه‌ب و نه‌سه‌ب نه‌کات. مه‌سه‌لا چهند مه‌نمووری بێ هه‌نهر بیت، وه‌ له‌ جیته‌گی باوکیان مه‌نموور بن بۆ پادشاه مه‌نفعه‌تی نییه‌. نه‌ما بۆ نومووراتی پادشاه نه‌نسانی قانوون ناس و به‌ فکر لازمه‌، وه‌که‌سه‌ ته‌حسیلی مه‌که‌ته‌ی نه‌که‌ر ده‌یت لایقی نومووراتی پادشاهی نییه‌. میقداری مه‌دح و سه‌نای شیرێ کرد.

وه‌قتی شیر نه‌و قسه‌ شیرینه‌ی له‌ دینه‌ بیست زۆر لای مه‌عقول بوو. له‌ نزیک خۆی جیته‌گی بۆ ته‌عیین کرد، بوو به‌ وه‌زیر. بیناغه‌ی نیشی شیر له‌سه‌ر ته‌دبیری دینه‌ دانه‌نرا. دینه‌ ورده‌ ورده‌ به‌ عه‌قل و زیره‌کی لای شیر موسته‌به‌ر بوو، بوو به‌ مه‌حه‌رمی سپهری پادشاه. داتیما له‌ قسه‌ و قانوونی حوکومه‌تی خه‌ریک بوون. نه‌نتیها پوژۆی خه‌لوه‌تیان کردبوو دوو به‌ دوو، دینه‌ فرسه‌تی زانی سوئالی له‌ شیر کرد: واسیته‌ چیه‌ موده‌تیکه‌ ئاره‌زوی راوت نه‌ماوه‌؟ ته‌ماشای نه‌که‌م له‌ جیته‌گی خۆت هه‌لناسیت. مومکینه‌ دلی جه‌ناپت په‌رده‌ی عیجزی په‌یدا کردوه‌. نه‌که‌م له‌ به‌نده‌ مه‌علووم ده‌یت ده‌قی نه‌و عیجزه‌ نه‌توانم بکه‌م. شیر فکری واهو خه‌یالی دلی له‌ دینه‌ ناشکرا نه‌کات. له‌ ناگه‌ر شه‌تره‌به‌ بوئانی. له‌ پوژه‌ی شه‌تره‌به‌ خه‌یالی پادشاهی له‌ سه‌ری شیر چوه‌ ده‌روه، به‌و دیو و به‌ دیوی خۆیا نه‌که‌وت، نا عیلاج قسه‌ی راستی بۆ دینه‌ به‌یان کرد. شیر وتی: عاجزی و هه‌لنه‌ساندنم واسیته‌ی نه‌و ده‌نگه‌ عه‌جایبه‌یه‌. نازانم. چ ده‌نگیکه‌؟ مومکینه‌ ده‌نگی موقابیلی قوه‌تی بیت. نه‌که‌م مه‌سه‌له‌ واهن، بوونی من له‌م بیشه‌ دا چاک نییه‌. دینه‌ وتی: شاهم، شه‌یره‌ز نه‌و ده‌نگه‌ هیچ خۆفی که‌ت نییه‌؟ شیر وتی: نییه‌. دینه‌ وتی: نه‌و ده‌نگه‌ زۆر بێ ته‌همیه‌ته‌. وجودی نه‌وه‌نده‌ نییه‌ موله‌کن به‌ نیریس بۆ جه‌ناپت به‌ جیماوه‌، له‌ خه‌وفی نه‌و ده‌نگه‌ ته‌رکی که‌یت پرۆیت. لازمه‌ زاتی پادشاه وه‌ک شاخ سه‌بت بیت. به‌ واسیته‌ی بایه‌کی تونده‌وه‌ نه‌م دیو و نه‌و دیو نه‌کات. شه‌رت نه‌وه‌ نییه‌ هه‌رچی ده‌نگ و

به‌دنی گوره بوو به قووهت بن. تهماشا ناکه‌یت به شمری بهو نووعه به دارئ نئیسقانی ورد نه‌بیت؟ نه‌تبیستوو قولنگ بهو گوره‌بیبیه به چنگ بازیکوه نه‌سیر نه‌بیت، قووه‌تی فرینی نابن؟ هه‌ر کهم له‌دنگی گوره خووف بکات بهو دهرده نه‌چیت تووشی پتوبیه‌که بوو بوو.

شیر سونالی کرد: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

دینه وتی: نه‌گپه‌نوه پتوبیه‌ک پتگی‌ک کموته قوناغتی‌ک، بۆ خواردن نه‌گه‌را. گه‌یشته بن دارئ. ته‌پلی لمسه‌ر داره‌که قایم کرابوو، هه‌ر وه‌قت با له‌داره‌که نه‌که‌وت نه‌یدا له‌ته‌پله‌که ده‌نگتی‌کی گه‌وره‌ی لئ نه‌هات. پتوبی تهماشای کرد له‌بن داره‌که مریشکی به‌چینه کردن خه‌ریکه. پتوبی فکری کرد په‌لاماری مریشک بدات. ده‌نگ له‌ته‌پله‌که‌وه هات. پتوبی تهماشای کرد شتیکی گه‌وره لمسه‌ر داره‌که‌یه. وای زانی به‌قه‌ده‌ر ده‌نگی و زلیی گۆشتی هیه، به‌ته‌مه‌عی خواردن به‌داره‌که دا سه‌رکه‌وت. په‌لاماری ته‌پلی دا درانی، وه‌قتی بۆی مه‌علوم کرا له‌پارچه پتستن و که‌له‌هه‌یزنگی زیاتر نه‌بوو دای به‌سه‌ر خو‌یا ده‌ستی کرد به‌گریان. زۆر په‌شیمانیه‌ی حاسل کرد، وتی: حه‌یف به‌واسیته‌ی نه‌و ده‌نگه‌گه‌وره‌وه مریشکی‌کی هه‌لالم له‌ده‌ست ده‌رچوو، به‌و دهرده‌وه نه‌وه‌نده‌گریا هه‌تا مرد. نهم میساله‌م بۆیه هیتا‌یه‌وه له‌جه‌نابت مه‌علوم بیت نئیسانی نه‌ستوو زۆر بن هیتزه، وه‌ نه‌گه‌ر نه‌میری جه‌نابت سادر نه‌بیت نه‌چم هه‌قیقه‌تی حالانی گا ته‌فتیش نه‌که‌م. شیر قسه‌ی دینه‌ی بن خووش بوو، ئیزنی دا، رۆشت بۆ لای شه‌تره‌به. وه‌قتی دینه‌هه‌رکه‌ته‌تی کرد شیر په‌شیمان بۆوه له‌ناردنی دینه. فکری کرد وتی: نئیشتیکی زۆر خراپم کرد و نامه‌ردیم به‌سه‌ر خووم هیتا. حوکه‌ما فه‌رموویانه: لایقی پادشاهان نیسه‌ سری خووی لای ده‌تایفه ناشکرا بکات. نه‌وو‌هل لای که‌سی بن جورم و بن گونا هه‌پس کرا بن و دارکاربیان کردییت. دووم لای که‌سن له‌تاره‌ف پادشاهه‌ مالی تالان کرابن. سینه‌م لای که‌سن له‌مه‌نمووریه‌ت هه‌زل کرابیت. چواره‌م لای که‌سن به‌فیتنه و فه‌ساد مه‌شغوول بیت. پتینه‌م لای که‌سن جه‌زا درابن و ره‌فیقی عه‌فو کرابن. شه‌شم لای که‌سن له‌سه‌ر گونا هه‌ره‌فیقی زیاد نه‌زیه‌ت درابن. هه‌وتم لای که‌سن خزمه‌تی زۆر بن و که‌م حورمه‌ت بن. هه‌شته‌م لای که‌سن ته‌عقیبی دوشمن بکات له‌تاره‌ف پادشاهه‌ مه‌نع کرابن. نه‌هه‌م لای که‌سن ناره‌زویی زه‌ره‌ری پادشاه بکات. ده‌هه‌م لای که‌سن له‌تاره‌ف پادشاهه‌ به‌مه‌نموور

قویول نه کرابین. سر ناشکرا کردن له گمل نم ده تایفه بو پادشاهان زور خه تهره. له سر
 پادشاه لازمه هه تا دین و دیانه تی کسم تهجره به نه کات سر ی خوی بو به بیان نه کات.
 حه یف بئ تمده بپر و بئ تهجره به قسه ی سر ی خۆم له بیتگانه ناشکرا کرد. به بئ نیمتیحان
 ناردنی دیمه بو لای شه تره به له عه قلی عاقلان دور بو، چونکه دیمه زور زیره که. نه گهر
 رۆژی له درگای من نازاریکی پیدا کرد، فیتنه هه لئه گیرستین، دوشمنی من له قیسسه
 خه به دردار نه کات. له مه عنای (ان بعض الظن اثم) ده رچوم. له پاش نهمه هه دردی
 توش بم، موسته حه ققم، خۆم به سر خۆم هیناوه. نیشی خۆ کردو درمانی نیسه. به
 خه پالانه به دیو و به دیوی خویا نه کات، نینتیزاری هاتنه وه ی دیمه بو. له دور
 دیمه درکوت، شیر ته سکینی دلی هات، له جیگه ی خوی قهراری گرت. وه قتی دیمه
 داخل بو به خزمه تی شیر، رسمی خزمه تی به جئ هینا، زویانی به مدح و سه نا کرده وه.
 وتی: نه ی پادشاه له به لای زه مان دور بیت، خودا بهر قهرارت کات. نه وه دنگه به
 گوتی جه نابتا هاتوه، دنگی گایه که به گیا خواردن خه ریکه، نه به ره ز خواردن و نووستن
 نه بیت، فکری که ی نیسه، وه غیره تی له ملی و سکی زور دوره. شیر وتی: قوه تی
 چۆنه؟ دیمه وتی: قوه تی بۆم مه علوم نه کراوه، چونکی به زاهیر سام و هه به ته نیسه.
 شیر وتی: قوه ت به سام و هه به ته مه علوم ناکرئ. حوکه ما فه رمویانه: ره شه پای به
 قوه ت زهره به گیا ناگه به نیت، سپی چنار له ره گ و ریشه دینیتته ده ره وه. په هله وانان
 هه تا مو قابه له ی یک نه کن قوه تیان له یه ک مه علوم ناکرئت. قوه ت و ره شیدی به نی
 نادم رۆژی حه رب مه علوم نه بیت. دیمه وتی: نه ی پادشاه، من به عه قلی بۆم مه علوم
 بووه زور که م غیره ته و قوه تی مو قابیل به گه وره یی نیسه، وه نه گهر رو خسه تی جه نابت
 هه به نه چم نه به نیتن به خزمه ت کردن خاکی به ریئت به زویان بلیستیتته وه، ته وقی
 خزمه تکاری له گه ردن نه قش به کات. شیر له قسه ی دیمه دلخۆش بو. نیشاره تی کرد به
 هینانی. دیمه رۆشت بو لای شه تره به. نه وه له دفعه سونالی له شه تره به کرد: له کویوه
 هاتویت، چۆن گه یشتویتته نم بیشه به و بئ خۆف نه سووریتته وه؟ شه تره به نه وه له تا
 ناخر قیسسه ی خوی بو دیمه به بیان کرد. وه قتی دیمه له حالاتی خه به دردار بوو رووی کرده
 شه تره به، وتی: بۆت مه علوم بئ ساحیتی نم بیشه شیر، پادشاهی عومومی
 حه دیواناته، وه من فروستادم بو لای تو. نه گهر گوناهی له تو سادر بووه عه فوت نه کات،
 لازمه به بئ راوستان بچین بو خزمه ت شیر، وه نه گهر له گمل من نه هاتیت چیت به سر
 هات گوناهی خۆت به گه ردن خۆت. لازمه به گورجی جوابی بو به ره مه وه. شه تره به ناوی

شیری له زوبان دینه بیست ترس و خوفی پیدا کرد. وتی: به راستی تنه‌نمین بکیت، له سیاستی شیر مه‌خفوزم بکیت، له خزمهت جه‌ناپتا دیم، به خزمهت شیر موشه‌ررف بیم. دینه به زویانی لوس و سوسندی زور هر نوع بوو دلی شه‌تره‌به‌ی تنه‌نمین کرد قوسور و خدیانهت له‌گه‌ل شه‌تره‌به نه‌کات. هردوکیان به جووته چون بز خزمهت شیر. دینه پیش شه‌تره‌به گموت. خدبهری هاتنی شه‌تره‌به‌ی عمرزی شیر کرد. وه‌قتی شه‌تره‌به داخل به خزمهتی شیر بوو ره‌سی خزمهتی به‌جته‌ینا. شیر به توندی له شه‌تره‌به‌ی پرسی: چزن داخل بهم خودووده بوویت؟ به چ ولسیته‌یک گه‌پشتوویته نم همیشه‌به؟ شه‌تره‌به حالاتی نه‌وودل تا ناخر بز شیر به‌یان کرد. وه‌قتی شیر حالاتی شه‌تره‌به‌ی بز مه‌علوم کرا، رروی تن کرد. وتی: به شهرتن لم همیشه نه‌چسته دهره‌وه بز کس مومکین ناپن دمستی ته‌عددات بز درپژکات. خوانی نسیمه‌تی من بز عوسومی حیوانات کراوه‌ته‌وه. سد هزاری وهک تو لیتی بخوات کم ناپه‌ته‌وه، هر باقیسه، وه‌نیش قوسورم دهره‌ق ره‌عیهت نه‌کردوه، وه عه‌داله‌تی من مه‌شهوره له دنیا دا، وه‌تنه‌نمین به هه‌تا مردن نه‌توانیت بریت به نیسراحت. وه‌قتی شه‌تره‌به نه‌و قسانه‌ی له شیر بیست، وهک غونچه‌ی

گول گمشایه وه، وه شهرتی کرد له رووی سیدقه وه له خزمهت کردن قوسور نهکات. شیر روتبهی به شهتره به دا . رۆژ به رۆژ روتبهی له زیادی بوو. مهحبهبهتی شهتره به له دلی شیر دا قهراری گرت، وای لئ هات بوو به وهزیر. ئینتیها، بئ ته دبیری شهتره به دهست بۆ هیچ نومووراتئ نه نهرا. ته دبیر کردنی شیر و شهتره به دوو به دوو له خهلوها نهکرا. دینه خزمهتی لای شیر نهما. دینه بۆی مهعلووم بوو روتبهی شهتره به ته رقهقی کرد، نهفسی پیسی کهوته حهره که، به دل قهری له شهتره به گرت، چونکه ناگری دلی حسوود گر بگری، نهوهل جگهره ی نهسووتینن. بهو قهره وه نه شمو و نه رۆژ نارامی نهبوو. بۆ شهکوهی حالی خۆی چوه لای که لیله. رووی کرده که لیله، وتی: ته ماشای و بجدانی شیر نهکهیت؟ به جان و دل خزمهتم کرد، وه ترس و خۆفی له گا پهپدا کردبوو، به عهقل و زوبانی شیرین سهلم کرد. شهتره بهم کرد به خزمهتکار، ورده ورده روتبهی درایه ههتا بوو به وهزیر، له جتگی من دانرا. ئیستا پادشاه بهبئ نهمری شهتره به دهست بۆ هیچ نومووراتئ درۆژ ناکات، وه حورمهتم لای پادشاه نهما. ته دبیر چییه؟ که لیله جوابی دایه وه، ئهو شیرهی وت:

ئیتقرارت نهکرد من کهم فههم نیم

توولی نهکیشا، به چاری خۆم دیم

ته دبیری خۆته، دهرمانی بۆ کهس پهیدا نابیت. ئهو برینه به دهستی خۆت کردوته، بۆ هیچ حهکیمت چار ناکریت. له تۆ نهوه قهوما له عابیده که قهوه ا. دینه پرسی: چۆنه، بهیانی بفرموو.

حیکایهت

که لیله وتی: نهگپتهوه پادشاهن خه رقه یهکی چاکی بهخشی به عابیدی. کابرایهکی دز لهو موغامه له به خه بهردار بوو، تهماعی کرده خه رقه که، بهحیله چوه لای عابید، بوو به دهرۆش. موددهتن خزمهتی عابیدی کرد ههتا وای لئ هات عابید نهمین بوونی له دهرۆش پهیدا کرد. شهوتیک له ناوهقت خه رقه ی هه لگرت رۆشت. وهقتئ عابیده که خهبری بووه ته ماشای کرد نه خه رقه که و نه دهرۆشه که دیاره. به فکر مهعلوومی کرد خه رقه که دهرۆش دزیویهتی، ههلسا رووی کرده رینگه بۆ دۆزینه وهی خه رقه که. ته ماشای کرد جووتئ گا کتوی شهپانه. نهوهنده شاخیان له یهک داوه خۆئئ له لهشیان نهروات. ته سادوف رتویهک هات دهستی کرد به خۆئئ خواردن. لههر ته مهع خه بهردار نهبوو.

گاکان له یهک وهستانهوه. پټوی کهوته مابهینی همدوکیان. شاخی گاکان گیرایه پهراسوی پټوی، کوشتبان. پټوی زوزران له واسیتهی تمهعهوه خوی به کوشت دا. عابید نهوهی تمهاسا کرد و رقیشت. شهو مابوو، نزیکی شارکه بووهوه. دهرهوازی شارکه داخوابوو. عابید تمهاسای نهکرد جیگهیهک بدوزیتتهوه تا رۆژ نیداره بکات. ژنی له سهریانموه چاری به عابید کهوت بوی مهعلوم کرا غهریبه، چوو دهرگای لټ کردهوه، برديه مالهوه. عابید چوهه ژورهوه، به تمهسببحات مهشغول بوو. نهما ژنهکه گهوواد بوو، چهند نافرتهتیکي لاهوو، خراپهیان نهکرد. پارهکهیان گهوواده وهری نهگرت. یهکتی لهو ژنانه زۆر جوان بوو، دۆستی ههبوو له نیتوارهوه دۆستهکهی لای نهو نهنووست هتا رۆژ. گهووادهکهیان فکری فهوتاندنی دۆستی ژنهکهی کردبوو، لهبهر نهوه نۆتهتی به کهس نه نهدا. نهو شهوی عابید چوهه نهوی گهووادهکه قهسدی کوشتنی دۆستی ژنه جوانهکهی کرد. گهووادهکه عهرهقی زۆری بۆ تیکردن. همدوکیان تهواو سهرخۆش بوون، خمویان لټ کهوت. گهووادهکه میقداری زههری هینا، کردیه لولهیهکهوه، سهرتیکي نایه کونه لووتی دۆستی ژنهکهوهو دهمی گرت به سهری لولهکهوه. لهو وهفتهدا کابرا پژی. ژههرهکه چوهه قورگی ژنه گهووادهکهوه، له جیگهی خوی رۆچی دهرچوو. عابید فکری کرد وتی: چال بۆ ههر کهس ههلهکه نیت، خوی تیی نهکهویت. نهو شهوه به ههزار سال له عابید رقیشت. وهقتی هتاوکهوتن رقیشته دهرهوه، بهناو شارکه دا نهگهرا. کهوشدروویهک خوی به مریدی عابید نهزانی، چاری به عابید کهوت. بۆ تههرهروک برديه مالهوه. نهمری کرد به منالهکانی حورمهتی عابید زۆر بهگرن و خوی بانگ کرابوه سهه بانگ کرابوه سهه زیافتهت. ژنی کهوشدروو دۆستی ههبوو، زۆر نارهزوی وهسلی نهکود. نهو رۆژه بوی مهعلوم بوو کهوشدروو لهسهه زیافتهته. جوابی له دۆستهکهی گیتراهوه وهقتی مهغریب بچیتته لای. تهسادوف دۆستی ژنهکه گهیشته بهر دهرگا، کهوشدروو هاتهوه، فهرقی کرد بۆ خزمهت ژنهکهی نهچیتت. کهوشدروو چوهه مالهوه، دهستی کرد به لټدانی ژنهکهی هتا هیلاک بوو. له پاشا بهستییهوه به کۆلهکهوه. عابید فکری کرد رجا له کهوشدروو کات ژنهکه له عهزاب نهجات بدات. هتا لهفکر بووهوه کهوشدروو خوی لټ کهوت. تمهاسای کرد ژنی دهلاک پهیدا بوو. رپوی کرده ژنی کهوشدروو، وتی: خوشکتی، بۆج فلان کهست به تمه کرد و نههاتیت؟ دۆستایهتی نهویه تۆ بهجیت هینا؟ نهوا دۆستهکهت له مالی تيمه دانیشتهوه نینتیزاری دیدنی تۆ نهکات. سویندی به دهما هاتوهه تيمشهوه نهچیتته لای هاتووچوو کردنی به نهبهدی نهمنیتت. قوربانتم به تهبیر چیهه. ژنی کهوشدروو به

هتواشی بانگی کرده پیشه‌وه، وتی: نیمرۆ که ریپاوه که شیتت بووه. له خۆیه‌وه هاتمه‌وه، دهستی کرد به لیتدانم، وه نه‌مه حاله‌مه که نه‌بیینیت به‌ستومیه‌وه به‌م کۆله‌که‌وه، وه نه‌گه‌ر شه‌رتی خوشکایه‌تی به‌جه‌ن دیتیت و وه‌فای دۆسته‌که‌م نه‌زانیت، من به‌که‌روه‌وه، تۆ له جینگه‌ی خۆم نه‌به‌سته‌وه، هه‌ر ئیستا نه‌چم دلی دۆسته‌که‌م ناشت نه‌که‌مه‌وه، دیمه‌وه تۆ نه‌چیتمه‌وه بۆ مالی خۆت، تا قیامه‌ت خۆم و دۆسته‌که‌م مه‌منون نه‌بین. ژنی ده‌لاک رازی بو، ژنی که‌وشدروی کرده‌وه خۆی له جینگه‌ی نه‌و به‌سترایه‌وه. ژنی که‌وشدروو رۆزیت بۆ لای دۆستی. ته‌سادوف که‌وشدروو خه‌به‌ری بووه‌وه. هه‌ستا داری هه‌لگرت، ده‌ستی کرد به‌لیتدانی ژنه‌که‌ه. ژنه‌هاواری له‌ هه‌ستا. که‌وشدروو ده‌ستی برد گازنی هه‌لگرت، لووتی ژنه‌که‌ی به‌ری، وتی: دیتله‌ سه‌گ سو‌یندم نه‌خوارد هاوار به‌کیت لووت نه‌پم. نه‌وه جه‌زات به‌ن. سه‌به‌ینن لووتت به‌ره به‌ دیاری بۆ دۆسته‌که‌ت. ژنه‌که‌ له‌ ترسا به‌ن ده‌نگ بو. خۆی به‌ خۆی نه‌وت حالیکه‌ی سه‌یره. به‌زم یه‌کیتکی که‌ نه‌یکات، مه‌شه‌قغه‌ت من کیشام. وه‌قتی ژنی که‌وشدروو هاتمه‌وه ته‌ماشای کرد ژنی ده‌لاک لووتی به‌راوه، عوزر خواهی بۆ هینایه‌وه له‌ کۆله‌که‌ی کرده‌وه و خۆی به‌ کۆله‌که‌وه به‌سته‌وه. ژنی ده‌لاک لووتی به‌ ده‌ستیه‌وه گرت، رۆزیت بۆ ماله‌وه. موته‌حه‌بیر ما‌بو، ده‌من به‌ن نه‌که‌نی. ده‌من نه‌گه‌ریا. عابید نه‌و حالاتانه‌ی چار پیتکه‌وت، له‌ نیشی خودا موته‌حه‌بیر ما‌بو. مه‌قداری نیو سه‌عاتی تولى کیشا. ژنی که‌وشدروو ده‌ستی کرد به‌ دوعا. وتی: خودایه، له‌ سه‌هری مار و می‌روو ناگه‌هداری. فه‌رقی تاریکی و رووناکی بۆ چاری قودره‌ت نیسه. مه‌علومه‌ نه‌م پی‌اوه بوه‌تانم به‌ن نه‌کات، به‌ن گونا‌ه لووتی به‌یوم، خودایه تۆ سه‌تتار و غه‌قوور و ره‌حیمی. لووت با‌عیسی زینه‌تی ئیسانه. به‌ که‌رم و به‌ ره‌حمی خۆت لووتم له‌ جینگه‌ی خۆی چاک که‌یه‌ته‌وه. له‌ وه‌قته‌دا میترده‌که‌ی خه‌به‌ر بووه‌وه، گوئی له‌ دوعاکانی ژنه‌که‌ بو، رووی تن کرد، وتی: نه‌ی سو‌زانسی نا‌ه‌سه‌ن، تۆ به‌ی نه‌م سه‌کر و حیه‌له‌یه‌یه. دوعای گونه‌هکاری رووره‌شی وه‌ک تۆ چۆن گیرا نه‌بین، وه موحتاجی نه‌هلی فساد چۆن ره‌وا نه‌بیت؟ هوکه‌ما فه‌رمویانه:

ته‌له‌بی دوعا وه‌ختی له‌ خوا‌که

دل و زویانت هه‌ردوکیان پاکه‌

سه‌به‌ینن دۆسته‌که‌ت لووتت چاک نه‌کاته‌وه. له‌ پر ژنه‌که‌ بانگی کرد: نه‌ی زالم هه‌له‌سه ته‌ماشای قودره‌تی خوا‌که، چونکه‌ نه‌له‌مد و لیللا له‌ گونا‌ه دوور به‌یوم لووتم به‌ جینگه‌ی خۆیه‌وه نووسایه‌وه و له‌ ته‌عنه‌ی بیتگانه نه‌جاتم بو. که‌وشدروو دل ساف وه‌قتی چرای

داگیرساند تهماشای کرد لووتی له جیگهی خۆی ماوه، دست به جی به بی گوناهیی ژنه که
 ئیعترافی کرد، دست و پیتی ژنه که ی ماچ کرد، تله بی گمردن نازاییی لێ کرد، سوتندی
 بۆ خوارد هتا به رۆح زیندوو بی خه یالی خراپه دهرحق ژنه که ی نه کات، به قسه ی فیهنه
 باره نه کات، له ژیر نه مری ژنه که ی دهر نه چیت، بۆ ههر شتی که موحتاج بوو به ژنه که ی
 بلیت داوا له خودا کات چونکه پهرده بۆ دوعای ژنه که ی نییه، زوو گیرا نه بیت، نه ما ژنی
 ده لاک چوو مالموه، فکری ئیشی لووتی نه ما، له ته دبیری مه کر و حیله دا بوو پنگه یه ک
 بدۆزیته وه له دست مه ترده که ی و ته عنی دراوسن خۆی نه جات دات. ته سادوف یه کن له
 ده رگای دا، وتی: فلان کهس ناساغه، وه ره دستن چه جاماتی بگره. ده لاک بانگی
 ژنه که ی کرد: نه و جاننایه نه سبابه کانی تیا به بدمرئ، ژنه که فرسه تی زانی، هه لسا
 گوێزانی دایه، وه ستا گوێزانه که ی له دست گرت. وتی: گوێزان به تنها چی لێ بکم،
 فره ی دا، وتی: جانتام لازمه. ژنه که هاواری دست پین کرد: نای لووتم! نای لووتم! ژنه که
 خۆی به نه رزدا تل نه دا. له هاوار هاوار دراوستیکانی کۆتوبونه وه. تهماشایان کرد کراسی
 ژنه که خۆنایویه و لووتی به راه. پرویان کرده ده لاک: وه ستا له سه ر چی لووتی نه و
 زه عیفه ت به یوه، گوناهی چیه؟ وه ستا نه زویانی ئیقرار وه نه زویانی ئینکاری بوو، وه ک
 که رو لال وه ستا. فکری نه کرد یاره بی نه مه خه وه یا ناشکرایه. نه و مه سه له که وه ته دم
 خزم و نه قره بای ژنه که. وه قتن رۆژ بۆ وه، عابید رۆشته ده ره وه چوو بۆ دیدنی قازی،
 ناشنایه تی کۆنیان بوو. نه ما نه قره بای ژنه که وه ستای ده لاکیان هه لگرت چون بۆ
 مه حکه مه ی شرع، وتیان: قازی نه فه ندی تله بی حوقوقمان نه که یین، نه م ده لاکه به بی
 گونا ه لووتی نه و ژنه ی به یوه، قازی سونالی له ده لاک کرد: له سه ر چی لووتی نه و ژنه ت
 به یوه، عه بیدارت کردوه؟ ده لاک زویانی جوابی نه بوو. قازی به نه مری شرع نه مری کرد
 لووتی ده لاک له جیاتیی لووتی ژنه که به یین. عابید هه لسا وتی: قازی نه فه ندی سه ره که.
 له مه عنای قسه ی من بفکری. دز خه رقه ی منی نه به ردوه، گا کتویه که ان رۆویه کیان
 نه که وشتوه، زه ره ژنه که وادی نه کوشت، ژنی ده لاک که وشدروو لووتی نه به یوه نه مانه
 عوموم خۆمان به سه ر خۆمان هیتاوه. قازی له ده لاک خۆش بوو، نه مری کرد به عابید:
 لازمه حه قیه ته ی نه م قسانه به یان به ره مویت. عابید له نه وه ل تا ناخر شه ی دیبوی بۆ
 قازی به یان کرد، وتی: نه گه ر من ناره زووی دهر ویش گرتتم نه نه بوو، دز به خه رقه که م شاد
 نه نه بوو. نه گه ر رۆی ته مه عی خۆین خواردنی نه نه کرد، سکی به شاخی گا کتویه که ان نه
 نه درا. نه گه ر ژنه که واده که قسه دی کوشتنی جوانه که ی نه نه کرد، زه ره که نه نه که یاره وه

قورگی بیکوئی. نه‌گەر ژنی ده‌لاک واسیته‌ی به‌یه‌ک گه‌یانندی دوو گونا‌ه‌کار نه‌ه‌بو، لوتی به‌ ده‌ست که‌وش‌دروو نه‌ نه‌ه‌را. قازی نه‌فه‌ندی بۆت مه‌علوم بێ پێگه‌ی چاکه‌ چاکه‌یه‌، پێگه‌ی خراپه‌ خراپه‌یه‌. تۆش ناگه‌هدار به‌.

که‌لیله‌ وتی: ئەم مه‌ساله‌م بۆه‌ هه‌تایه‌وه‌ تا لیت مه‌علوم بیت ته‌دبیری خۆته‌، بۆ که‌س چار نا‌کرت. قسه‌ و نه‌سیحه‌تی من ته‌نسیر له‌ تۆ نا‌کات. له‌ نه‌وه‌له‌وه‌ پێم وتیت: نه‌ی ره‌فیق، نزیک بوون به‌ پادشاهان فیتنه‌ و به‌لایه‌. بۆ جینی ئیمه‌ دروست نییه‌ نزیک به‌ شیر بکه‌وین، چونکه‌ جیگه‌ی ئیمه‌ ناو توورکه‌لانه‌ و نیجاده‌ بوونی شیر به‌ پادشاه‌ خه‌لق کراوه‌. زۆرم له‌گه‌ل وتی بێ فائیده‌ بوو. نیستا ته‌دبیری تۆ لای من نه‌ماوه‌.

دینه‌ وتی: فه‌رموده‌کانت عوموم روو له‌ راستیه‌یه‌. مه‌علومه‌ ئەم نیسه‌ خۆم کردومه‌. ئەما نو‌مید ده‌که‌م ئەم گرتیه‌ی سه‌ر دلم به‌ واسیته‌ی نو‌فوسی مو‌باره‌کته‌وه‌ بکرتیه‌وه‌ و پێگه‌یه‌ک به‌ عه‌قل و زیره‌کی خۆت بدۆزیته‌وه‌ له‌ مه‌راق نه‌جات بيم.

که‌لیله‌ وتی: نه‌وه‌ل ده‌فه‌ه تۆ فکری وه‌زاره‌تت کرد، من دوورینی ئەم ئیشه‌م کردبوو. وه‌ نیستایش نه‌گه‌ر به‌ قسه‌ی من نه‌که‌یت له‌سه‌ر ئەم خه‌یاڵاته‌ لا‌چۆ، کونجی قه‌ناعت بگه‌ر. وه‌ نه‌گه‌ر هه‌وای وه‌زیری داویه‌ له‌ سه‌رت ته‌دبیری لای من نییه‌، خۆت حاکی نه‌فسی خۆتی. وام بۆ مه‌علوم بووه‌ فکری تۆ بۆنی خوینی لێ دیت، قسه‌ کردم له‌گه‌ل تۆ بێ فائیده‌یه‌.

دینه‌ وتی: نه‌توانم به‌ حيله‌ کارێ بکه‌م شه‌تره‌به‌ له‌م نزیکانه‌ دوور به‌خه‌مه‌وه‌، له‌ وه‌زیری عه‌زێل بکه‌م، ئەما نه‌ترسم پێم به‌لێن نا‌نیسانی کرد، وه‌ نه‌گه‌ر از بێنم لای بچووک بێ حورمه‌ت بيم. وه‌ مه‌قسه‌دی من فیتنه‌ و به‌خاله‌ت نییه‌، مه‌قسه‌م جیگه‌ی خۆمه‌، چونکه‌ حوکه‌ما فه‌رموویه‌: بۆ پێنج پێگه‌ سه‌عی کردن شه‌رتی عه‌قله‌. نه‌وه‌ل ته‌له‌ب کردنی رو‌تبه‌یه‌ک حورمه‌ت په‌یدا بکات. دووم خۆ پاراستن له‌ زه‌ره‌ری به‌ ته‌جره‌به‌ مه‌علوم کرا‌ه‌ن. سیه‌م مو‌حافه‌زه‌ی نیستی مه‌نه‌عه‌تدار بیت. چواره‌م خۆ ده‌ره‌تانه‌ له‌ پێگه‌ی هه‌لاکه‌ت. پێنجه‌م جه‌لب کردنی نه‌شیایه‌ک ده‌فه‌ی دوشمی بێ بکرت. وه‌ له‌ جه‌نا‌ه‌ت مه‌علوم بێ ئاره‌زووی من له‌ جیگه‌ی خۆم زیاتر نییه‌. له‌لام زۆر زه‌حمه‌ته‌ شه‌تره‌به‌یه‌ک دوینی دوشم به‌ شیر بوو ئەمه‌رۆ له‌ جیگه‌ی من وه‌زیره‌. نیستا نه‌وه‌ به‌ مه‌سه‌له‌ت نه‌زانم فیتلی بدۆزمه‌وه‌ له‌ شه‌تره‌به‌ ئەم پێشه‌یه‌ جێ به‌تیت و پێگه‌ی فیرار بکرتیه‌ پیش. منیش له‌ جیگه‌ی خۆم به‌ دلێکی خۆش دانیشم و نیسه‌راحه‌تییکی ته‌واو بکه‌م، وه‌ له‌ جووته‌

چۆلەكەكە كەمتر نېم كە ئىنتىقامى خۇيان لەواشە سەند.

كەلبىلە وتى: چۆن بوۈە؟

ھېكايەت

دېنە وتى: ئەگىر نەۋە جوتوۋى چۆلەكە لەسەر لەقەدارى ھىلانەيان دروست كىردى،
ۋاشەيەك لەسەر ئەۋ شاخە ھىلانەي كىردى. ئەۋ ۋاشەيە ۋەقتى لە شاخ ئەھاتە خوار ۋە
ھەرەك بىروسكە تىز ئەرۋىشت. زۆر دانىسا خەرىكى راۋكردنى چۆلەكە بوۈ. ۋەقتى
پەلامارى كۆمەلە چۆلەكەي ئەدا لە ھەزار يەككىكى لە ژىر چىنگ دەرنەنەچوۈ. جوتوۋە
چۆلەكە قەقىرەكان ھەر ۋەقت بىتچوۋيان ھەلئەھىتا، نىزىك بە فېرىن ئەبوۈن، ۋاشەكە ئەچوۈ
عمومومى نەبىردن دەر خواردى بىتچوۋەكانى خۇي ئەدا. چۆلەكەكان لە ۋاسىتەي (حب الوطن
من الايمان) تەركى ئەۋ ھىلانەيان بۆ نەنەكرا. چەند سالتى بەۋ رەزالەتە دەۋامىيان كىرد.
ئىنتىھا سالتى بىتچوۋيان ھەلئەھىتا، نىزىك بەۋە بوۈبوۈن بېرىن، باۋكەۋ داىكەيان زۆر بە
عەجەلە تەعلىمى فېرىن بە بىتچوۋەكان ئەكرد. ۋەقتى بىتچوۋەكان زىروكە-زىروكىيان
ئەكرد، داىكە ۋ باۋكەكانىيان ئەگرىيان. يەككى لە بىتچوۋەكان زۆر زىرەك بوۈ، بە عەقىل بۆى
مەعلوم بوۈ داىكە ۋ باۋكەيان ترسىكى ھەيە. سەبەبى گىرىانى لە داىك ۋ باۋكى پىرسى.
جوابىيان داىۋە: ئەي ئەۋلام لە نىمە مەپرسە، لە فرىتسكى چاۋمان ۋ لە كۈنى جگەرمان
بېرسە. بۆت مەعلوم بېن چەند سالە نىمە جگەرمان كۈن كۈن بوۈە لە دەست ۋاشەي زالم.
بە تەۋاۋى حالاتى ۋاشەي بەيان كىرد. بىتچوۋەكە وتى: لازمە نىمە ساىبىر بىن بە قەزاۋ
قەدەرى خۇدا. خۇدا دەرد ئەداۋ دەرمانى بۆ ئەنئىرتت. لەسەر نىمە لازمە تەدبىر ۋ ئىۋەش
سەعى بىكەن، بەلكى دلى ئىۋەۋ سەرى نىمە لە ھىلاكەت دەرچىتت. بۆ دۆزىنەۋەي ئەم
بەلایە روۋ بىكەن بۆ سەحرا، لە يەككى دەرمانى ئەم ھىلاكەتە بېرىسن. جوتوۋە چۆلەكە بەۋ
قەسەيە دلپان خۇش بوۈ. يەككىكىيان باقى ماىۋە بۆ خىزمەت كىردنى بىتچوۋەكان ۋ
يەككىكىيان فېرى روۋى كىردە سەحرا، مىقدارى رۆزىشت، لەسەر دارى نىشتەۋە، فېكرى كىرد
سونال لە كىن كات، دەرمانى چۆن بدۆزىتەۋە؟ قەرازى كىرد توۋشى ھەر رۆج لەبەرى ھات
دەردى خۇي بۆ بەيان كات. تەسادۇف توۋشى قاقنەز ھات. ئەۋ قاقنەزە تازە لە مەعدەنى
ناگر ھاتبۈە دەرۋە. ۋەقتى چۆلەكە چاۋى بىن كەۋت عەجىب تەمىرتكە، شىكلى غەرىبە،
چوۋە بەردەمى، بەزەلبىلى رەسمى ئەدەبى بەجىتھىتا. قاقنەز تەماشاشى حالاتى چۆلەكەي
كىرد، سونالى كىرد: بۆچ عاجزىت؟ ئەگەر ۋاسىتەي بىرسىيە تىيە، دوۋ سى رۆز لىرە بە، بە

نیسراحت بیبویژیره. وهنگه دردیکی کهت ههیه، بهیانی بکه، به قهدهر مال سهعی بکه. چۆلهکه به گریان حالاتی زولمی واشهی بۆ قاقنهز گهپایهوه. وهقتی قاقنهز نهو قسانهی بیست، دللی گری سهند، وتی: دل خوش به نینتیقامت نهستیم. نیمشهو ناگر نهتم به هیلانهی واشوه، خۆی و پتچوههکانی نهسووتینم. چۆلهکهکه دل خوش بو. قاقنهز وتی: هیلانهی خۆتم نیشان بده. بهبین خۆف لای چۆلهکهکانت نیسراحت بکه. شهوی من دیم بۆ لای تو، وهه هیلانهی واشهکهم نیشان بده، ناگریان تن بهر نهدهم. چۆلهکه به دللیکی خوش رووی کردهوه هیلانهکی. وهقتی شهوی بهسراهات، قاقنهز میقداری ناوجنسی خۆی کوژدوهوه، میقداری نهفت و کوژدیان ههلگرت، روویان کرد بۆ لای چۆلهکه، به نیشارهتی چۆلهکه هیلانهی واشهیان دۆزیهوه. واشه لهگهله پتچوههکانی نیسراحت نووستبوون. قاقنهز نهفت و کپهرتیان پڑانه هیلانهی واشه، لهپر گری سهند. واشه و پتچوههکانی عوموم سووتان. چۆلهکهکان له هیلاکهت نهجاتیان بو.

دینه وتی: ئەم مەسئەلەیم بۆه ههنایهوه نینسانی بهجووک ههه چهند قوههتی نییه، نهما فکری به قوههتی ههیه.

کهلیله وتی: مهعلومهه حالی حازر شهترهه وهزیره، روتبهی له عوموموی نومهرا زیاتره، ساحتیب قوههته. شتیر بن تهدهبیری شهترهه دهست بۆ هیچ نیشی درتۆ ناکات. حورمهتی زۆر لای شتیر پهیدا کردهوه، دههرونی مهحبهتی شهترهه له دللی شتیر زۆر زهحمهته، چونکی پادشاهان روتبهیان به ههه کهس عهتا کردو رووی مهحبههتیان به ههه کهس دا، به خیانهتییکی گهوره نهبن مهئموور عهزل ناکا.

دینه وتی: لهوه زیاتر تهدهبیری پاشا عوموم لای من بو، وه نیتستا من مههروم بووم، شهترهه له جتگهی من وهزیره. مومکینه بهم نزیکانه شتیر به واسیتهی شهترههوه توشی زهههه ببن. حوکهما فهروویانه: واسیتهی مولک ویرانیی پادشاهان شهه دهههجهیه. نهوههل دوورکردنی عولهما لهخۆی. دووه لهشکری بن سیلاح بنتریتته سهه دوشمن ستههم قههراوی و بهقسهی ژنان موعامهله بکات. چوارم نههر بکات بهویرانیی مهملهکهت. پینجهم توند تهبیههت و ساحتیب زههرو لیدان بن. شهشم خولقی جههلی بن، مهسهلا له جتگهی سولج نههرکات بهشهه. له جتگهی شهه نههرکات به سولج. سولج وه یا شهه ههه یکه له جتگهی خۆی بهکار دتت. له جتگهی گوول، گوول بهروینه، له جتگهی درک، درک.

که لیلله وتی: وا نهمزانم بۆ کوشتنی شه تره به پشتینت به ستووه نار ه زوو نه که میت شه تره به به هیلکهت به ریت. بۆت مه علوم به هه هه کس نار ه زوو ی نازاری که سیتیکی بیت، ناخری په شیمانسی له دوو دیت، وه هه کس ته ماشای خراپه بکات و عیبهره تی لئ وهریگریته نه وه ی به سه ر دیت به سه ر پادشا زالمه که هات:

ناخری که وته سه ر رتگی چاکه.

دینه پرسسی: چۆن بووه؟

هیکیهت

که لیلله وتی: نه گیتنه وه له مه و پیتش پادشایتیک بوو زالم، دهستی ته عه ددای به سه ر نه هلی مه مله که تدا درتژ کردبوو، په عیهت هاتبوونه په زاله ته وه، دهستی دو عایان بۆ ناسمان بلند کردبوو. رۆژی پادشا چوو بۆ راو. وه قستی له راو هاته وه نه مری کرد به جارچی به ناو مه مله که تدا جار بدات له سه ر نه مری پادشا هه کس مالی که سن بدزی وه یا بیخوات، له جیاتی یه ک فلس یه ک دانی ده رنه کیشریته، وه هه ر کهس قه تل بکات نه کوژرتته وه، وه هه ر کهس عه ره ق بخوات قه تران نه کرتته قورگیه وه، وه هه ر کهس دزی کرد دهستی نه برن. زولم کردن نه ما. شاره که نه مین بوو. وای په عیهت خسته نیسراحه ته وه ده رگیان به شه و داننه خرا، حه یواناتیان به پاسه وان نه چوه سه حراو نه هاته وه مالی ساحیبی.. رۆژی یه کتی له مه حه ره مگانی خاصه سونالی له پادشا هه کرد: وه رگه راندنی زولمهت به عه دالهت واسیته ی چی بوو؟ پادشا هه جوابی دایمه وتی: رۆژی چوو بۆ راو، ته ماشام کرد سه گن په لاماری رتویه کی دا، قاچی شکاند. رتوی له ترسا خوی کرد به کونیکدا. نه وه نده ی به مین نه بوو کار برای به ردی له ده ست بۆ وه دای له قاچی سه گه که، قاچی شکا. نه وه نده ی به مین نه بوو ئولاغی له قه ی دا له قاچی کابرا، قاچی کابرا شکا. میقداری رتگه رۆشتن، قاچی ئولاغه که چوو به کونه مشکدا، قاچی شکا. وه قستی نه مانم دی فکر هاته وه سه ر خۆم، بۆم مه علوم بوو ناخری خراپه خراپه یه. له و واسیته وه ته رکی زولم کرد.

که لیلله وتی: نه م میسه له م بۆیه هیتایمه وه له نیسی خراپه به ترسیته.

حه دیسی سه حیه: (من حفر بشرا لاییه وقع فیه). بیه ر بۆ هه ر که سن هه لکه نی به نیسب خۆت نه بیت.

دینه وتی: من فکری زولم نیسه. مه زلوم نه بدیعیای حوقوقی له زالم کرد گوناھی

نیبه. مه زلوم فکری نازاری زالم بکاتوه به نازاری بگه بنیت، زور پین خوشحال نه بن. که لیلله وتی: وام بز معلوم کراوه به رهحتهی شه تره به بز تو دور ناکه ویتسه وه چونکی شه تره به قوه وت و رهقی له تو زیاتره و له تو گوره تره. بچوک موقابه لهی له گمل گوره پین ناکری.

دینه وتی: بیناغه ی نیش به قوه وت و گوره یی نیبه. ته دبیر و عدقل له قوه وت و گوره یی زیاتره. نه وهی به ته دبیر دروست نه بن، به قوه وت چار ناکریت. مه گره نه بیستوه قه لی به ته دبیر و حله ماریکی له ناو برد؟

که لیلله وتی: چۆن بووه، به یانی بفرموو.

حیکایه ت

دینه وتی: بیستومه قه لی له کونه به ردی له سه ر شاختیک هیلانه ی دروست کردبوو، نزیک به هیلانه که ی کونه ماری بوو. نه و ماره پین رهزا بوو، به هه ناسه ی گیای سه وزی وشک نه کرد. ناوی ده می زه هری هیلاکه ت بوو. هه ر وه قه ت قه ل بیچووی هه لسه هینا، ماره که نه چو نه یخوارد. جگه ری قه له که کون کون بوو بوو. قه ل شکاتی نه و زلمه ی برده لای چه قه ل، به چه قه لی وت: نه ی ره فیک په ریشان بووم به ده ست زلم کردنی ماری به د نه تواره وه. فکرم هه به حه قی خوم له مار بستیم. چه قه ل وتی: به چ فکری حه قه ت له مار نه ستی؟ قوه وت ته به سه ر مارا مومکین نیبه. قه ل وتی: فکرم نه وه به وه قه ت مار خه وی لی که وت، نه چم به چنگ چاری ده ردینم. وه قه ت کویتر بوو نیقتیداری ناین بیته سه ر هیلانه که م بیچووه کانه بخواست. چه قه ل وتی: نه و فکری تو له عه قلی عاقلان دووره. عه قلداران به و نه وه خویان تووشی هیلاکه ت نه کردوه. نه بیته به ماسیگره که. بز مردنی قرزانتیک خوی به مردن دا.

قه ل پرس: چۆن بووه، به یانی بفرموو.

حیکایه ت

چه قه ل وتی: ماسیگری بوو. له سه ر گزمه ناوی قه راری گرتبوو. ناو گزمه که پ بوو له ماسی. رۆز به رۆز به قه ده ر کیفایه ت ماسی نه گرت، نه یخوارد. چه ند سالی به و نه وه نه یاره ی نه کرد. وه قه ت پیر بوو قوه وتی نه ما، له گرتنی ماسی سه ست بوو بوو. به خوی وت. به پیری گه یه تهم. له سه ر نه م ناوه زه خیره م نیبه. وه قه ت نه ماوه. وا چاکه به حله میقداری

زه‌خیره دابنیم بۆ پاشه رۆژ. به عاجزی، به شه‌له شه‌له چوره قه‌راغ ناوه‌که. قرژانگیتیک چوره پیتشه‌می ماسیگره سونالی کرد: بۆج وا عاجزیت؟ ماسیگره جوابی دابه‌وه: مردنم له‌م حاله خۆشتره و له تۆمه‌علومه ژبانی من به واسیته‌ی ماسیی نهم گۆمه‌وه‌یه. چهند ساله من که‌م خواردن نه‌بووم، وه ماسییه‌کانیش که‌م نه‌بوونه‌وه. نیمرۆ ته‌ماشام کرد دوو پیایوی تۆپه‌وان به قه‌راغ نیره‌دا رۆیشتن، وتیان نهم گۆمه ماسیی زۆره. یه‌کتیکیان وتی: فلان جۆگه ماسیی زۆره، لازمه نیمرۆ بچین ماسیی نه‌و جۆگه‌یه بگرین. بۆ سه‌حه‌بنی دیتینه‌وه. ماسیی نیره عوموم نه‌گرین. له‌و وه‌قته‌وه نه‌و قسه‌یه‌م بیستوهه، رۆج هاتوه‌ته سه‌ر دهنوکم. قرژانگ نه‌و قسه‌ی له ماسیگره بیست. گه‌راپه‌وه خه‌به‌ری به ماسییه‌کان دا. ماسییه‌کان که‌وته مه‌راقه‌وه ته‌دبیریان کرد له‌گه‌ل قرژانگ بچنه خزمه‌ت ماسیگره چاره‌یان بۆ بدۆزیتشه‌وه. عومومی ماسییه‌کان له‌گه‌ل قرژانگ چون بۆ لای ماسیگره، وتیان: له زوبان جه‌ناپته‌وه قسه‌یه‌ک به نیتجه گه‌یشتوهه، ده‌رمانی چیه‌یه؟ ته‌دبیریکمان بۆ بدۆزه‌وه. حوکه‌ما فه‌رمویانه: دوشمنی عاقل له‌ دۆستی نه‌زان چاکتره. وه‌مه‌علومی جه‌ناپتانه ژبانی تۆ به واسیته‌ی نیتجه‌وه مومکین نه‌بین. نابن قوبول بکه‌یت نه‌ جه‌ناپت و نه‌ نیتجه توشی هیلاکه‌ت بین. مه‌سه‌له‌ه‌ت چیه‌ به‌یانی به‌فه‌رموو.

ماسیگره وتی: له‌و وه‌قته‌وه نه‌و قسانهم بیستوهه، هتزی نه‌ژنۆم نه‌ماوه. له‌وه زیاتر به چاک نازانم نیوه نه‌قل بکه‌م، له‌م نزیکانه گۆمی شاره‌زام، ناویکی رووناک، زینخی، وه‌ک پیروزه‌ دیاره، له‌ رینگه‌ی به‌نی ناده‌مه‌وه دووره‌و، قوولی گۆمه‌که به‌ نه‌وعیتکه هیچ غموواسن ناتوانی بچیتته ناری، وه نه‌گه‌ر قوبول نه‌که‌ن عومومستان نه‌قلتی نه‌و گۆمه نه‌که‌م. ماسییه‌کان عوموم قوبولیان کرد، وتیان وه‌قت دره‌نگه. ماسیگره وتی: لازمه هه‌ر رۆژی میقداریکتان نه‌قل بکه‌م. ماسییه‌کان رازی بوون. ماسیگره رۆژی میقداری ماسیی به‌ ده‌نووک نه‌برد له‌ ده‌وری گۆمه‌که نه‌بخوارد. چهند رۆژی به‌و فیتله ماسیی نه‌خوارد. نه‌ما ماسییه‌کان نه‌وی باقی ما‌بوون ده‌خیل و نامانی ماسیگره نه‌بوون زوو نه‌قلیان بکات. قرژانگ فه‌ری گۆمی تازه‌ی که‌وته سه‌ر. رووی کرده ماسیگره: لازمه نه‌قلم بکه‌یت، بۆ ره‌فیه‌کاتم به‌ن تا‌ه‌ت بووم. ماسیگره فه‌ری کرد دوشمنی له‌مه زیاتر نیسه، وا لازمه نه‌میش به‌ جیتگه‌ی نه‌وان بکه‌به‌نم. خواردنی نهم ماسییه‌یه‌سه‌هله. قرژانگی هه‌لگرت، رووی کرد بۆ جیتگه نیتسانی ماسییه‌کان. وه‌قتن قرژانگ چاری به نیتسانی ماسییه‌کان که‌وت بۆی مه‌علوم بوو قسه‌ی ماسیگره فیتل بوو، درۆیه. قرژانگ فه‌ری کردوه وتی: عاقل بۆی مه‌علوم کرا دوشمن قه‌سدی نه‌کات، سه‌عی بۆ نه‌جاتی

نکات زۆر بێن غیره تیبیه. وه ئیستا من بۆ نهجاتی خۆم سهعی بکهم حال له دوو نوع خالی نابن. نهوه لا نهگهر نهجاتم بوو به مهردی ناو نه بریتیم. وه نهگهر نهجاتم نه بوو ناو گوم نهگهر ههروهک وتویانه: دوشمن روو به روو هات، بۆ دهفعی زههره پهله کردن لازمه تا رۆح دیتته دهه. قرژانگ ههردوو قاچی برد بۆ گهردهنی ماسیگره، توند گرتی. ماسیگره قووهتی نهماهو له بهر پیری، بێ هۆش بوو، کهوته خوارهوه، مرد، رۆحی دهه رجوو. قرژانگ له گهردهنی بووهوه، رووی کردهوه جیگهکی نهوهولی. خه بهری حیلهی ماسیگره ی بۆ باقیی ماسییهکان بهیان کرد. تهعزیهی مردنی ماسییهکان له فکر چووهوه له خۆشیی مردنی ماسیگره.

چه قهله به قهلی وت: ئهم ميسالهم بۆیه هیتا یهوه تا بزانت زۆر کهس بوون به مهکر و حیلهی خۆیان له ناو چوون (ولا یحییق المکر السیی. الا باهله). بۆت مهعلوم بێن من رێگه یهک به تو نیشان نهدهم باعسی نهجات بێن نهگهر موخته دیری.

قهله وتی: ههه ئهمرئ له تهرف جهنا بتهوه بکری باعسی مهمنوونیه. چه قهله وتی: روو بکهره ناوه دانیهک، لیباسی ههله خرابن، بهدنه نوک ههله گره. ورده ورده بفره، له چاو ساحیب لیباسه که گوم نه بیت ههتا نهگه بته سهه ماره که، لیباسه که بده به سهه ماره که دا. وه قهتت ساحیب لیباس چاوی به ماره بکهوئ نهیکوژیت، تو له دهست زولعی ماره نهجاتت نه بێن. قهله بهو تهده بهره رووی کرده ناوه دانیهک، تهماشای کرد ژنه به غوسل کردن خه ریکه. قهله دهنوکی مالی به سهرکه یی ژنه که دا، بردی. ژنه که خۆی پۆشته کردهوه، شوین قهله کهوت ههتا نزیک به کونه ماره بووهوه. قهله سهرکه یی خسته خوارهوه به سهه ماره که دا. وه قهتت ژنه که نزیک به سهرکه یی بووهوه، چاوی به ماره کهوت، بهردی بۆ ماره هاوشت، کوشتی. چوو سهری پان کردهوه سهرکه یی که ی ههله گرت و رۆشت.

دینه وتی: هیتا نهوهی ئهم ميسالهم بۆ نهوه بوو تا بۆت مهعلوم بێن نهوهی به تهده بهر دروست نه بێن، به قووهت مومکین نابن.

که لیلله وتی: شه تره به قووهت و فکری له تو زیاتره، ههه چهنه تو مهکر و حیلله کۆنکه یتهوه، شه تره به یه یهک دهقیقه بلاوی نهکاتهوه. مومکینه تو له که مینیی شه تره به نهجاتت نه بێن، شه تره به ئیشی تو تهواو نهکات. قسهی که رویتشه کهت نه بهستروه، فکری گرتنی رتویه که ی کرد، خۆی تووشی به لا کرد.

دینه وتی: چۆن بووه؟

که لیلہ وتی: نہ گیسر نہ وہ گورگیتکی برسی له سه حرا بؤ خواردن نه گه پرا، تووشی
 کهرویشکئی هات له بن سیبه ری ده وه نیکدا نووستبوو. گورگ پروی کرده کهرویشک.
 کهرویشک خه ببری بووه. فکری راکردنی بوو، گورگ بانگی کرد، وتی: خۆت هیلاک
 مه که، بی فاتیهدیه له دستم ده رناچیت. کهرویشک له ترسا له جیگهی خزی وشک بوو.
 به گریانه وه وتی: نه زانم نه میری چه یوانات برسیسه تی بی تاقتی کردوه نه ما به
 زه عیفتیکی بۆن ناخۆشی وه ک من تیر ناخوات، وه نه گهر به مه سله حتی نه زانیت له م
 نزیکانه کونه رتویهک شارزام. له بهر قه له وی قوه تی رۆشتنی نهماوه. وام بۆ مه علوم
 کراوه گۆشتی له ناوی حدیات خۆشتره وه له شکر شیرینتره. وه نه گهر به زه حمه تی
 نه زانیت، من به فیئل دهر خواردی جه ناهتی نهدم. کیفایه تی خواردنی تۆ نه کات. وه نه گهر
 نه دۆزرایه وه به نده نه سیرم له ژیر دستی جه نابتا هه ر نوع ناروزو نه کهیت حهددی زیادیم
 نییه. گورگ به قسه ی کهرویشک رازی بوو. پرویان کرد بۆ کونی رتوی، نه ما نه وه رتویه
 زۆر زیره ک و عاقل بوو، دهرسی شه یانی دا نهدا. دنیا ی زۆر دیبوو، چند هه زار ته له ی
 به پای کلکی ته قانده بوو، له زیره کیدا بی نه مسال بوو. کهرویشک له گه ل نه وه رتویه دا له
 قه دیمه وه مونا زه عه یان بوو بوو. به فرسه تی زانی حقه ی خۆی بکاته وه. گورگی هینایه
 دهرگای کر نه رتوی. خۆی چوه ژوروه وه، سه لامی له رتوی کرد به ره سمی خۆیان. رتوی
 نه حترامی زۆری گرت. سوئالی له کهرویشک کرد: مومکینه به نیش ته شریف هاتیی؟
 کهرویشک وتی: موده تیکه به خزمه ت نه گیشتووم و له قوسووریم بیوره، وه نیستا
 فروستادم له تهره ف عزیز ی میسروه داخل به م ناحیه بووه، شۆره تی سالحیی جه ناهتی
 بیستوه، نیراده ی چاوپتیکه وتنی جه ناهتی هه یه، وه نه گهر ته شریف نار دین
 چاوپتیکه وتنی پادشاه نه فه رمسویت، مویاره که. وه نه گهر وه قت موساعه ده ناکات،
 ده فعه یه کی که به خزمه ت نه گه ین. حالی حازر پادشا له دهره وه وستاوه، وه نه گهر نه
 جه نابه. رتوی له قسه کردنی کهرویشک بۆی مه علوم کرا نیش له کوپیه. فکری کرد وا
 لازمه زه هری خۆیان دهر خواردی خۆیان بدهم. له پاشا رتوی هه ستا، وتی: دایه سا بۆ
 خزمه تی میوان سفره م کردوه تمه وه، وه خواردن لای من نیشته یای نایه ت. لازمه ته عامی
 حازر بکم لایقی خواردنی عزیز ی میسر بیت، چونکی عه زیز منی سه ره رز کردوه.
 لازمه خانوه که پاک بکه مه وه وه فره شی لایقانه رابه خم. کهرویشک ای بۆ مه علوم کرا
 زوبان لووسی ته نسیری له رتوی کردوه. کهرویشک وتی: قوربان، زه حمه ت لازم ناکات.

عەزیز پەساونیکى بىن ھەوايە. ئارەزوى تەعام و جىتگە ناكسا ئىيللا ئەرە نەبىن و بىز تەبەرپروك ھاتۆتە خزمەتت. پتوى وتى: «ازا انزل الضيف، نزل برزقه». شەرتى مېواندارى لازمە. من حازرم. كەرويتشك چوۋە دەرەو، مژدەى بە گورگدا پتوى خەلەتا. (لكل جديد لذة)، تەعريفى گۆشتى پتوى بىز گورگ كرد. گورگ بىز خواردنى گۆشتەكەى دانى تىژ كرد، ئەما پتوى لەو ھەپتەش چالنىكى قولى لە كۈنەكەدا ھەلەكەندىبو، بىز پۆزىتىكى تەنگانە سەرى چالەكەى بە پەوش داپۆشيبو، لە جىتگە بەكى كەو كۈنىتىكى بىز دەرچوونى خۆى كەدبو، پتوى پتگەى نەرەولى گوم كرد، پتگەى خستە سەر چالەكە. لە كۈنەكەو بانگى كرد: فەرەمون، مېوانى خۆشەوېستا! كەرويتشك بەشەوقتىكى تەوار، گورگ بە ئارەزوى گۆشت خواردن، چوۋە كۈنە پتويىەو، ۋەقتى بە خۇيان زانى ھەردووكيان كەوتنە چالەكەو.

گورگ بۆى مەلوم بوو فېتلى كەرويتشكە، پەلامارى كەرويتشكى دا، ھەلېدېرى، خواردى. پتوى بەسەلامەتى لە كۈنەكە چوۋە دەرەو.

كەلېلە وتى: ئەم مېسالەم بۆيە ھتايەو ھۆت مەلوم بېت ئىنسانى عاقل تووشى دارى بەلا ناپېت، ۋە كەسى عەقلى بوو بە قەسى فېل باوەر ناكات.

دېنە وتى: چاك نەفەرمووت، ئەما بۆم مەلوم بوو شەتەبە مەغرورە ۋە لە فەكرى من بىن خەبەرە. نازانن من دوشمىم دەرەحق پەيدا كەدوۋە. جېلە لە دۆستايەتېدا دروست نەبىن، مەگەر ھىكايەتى بېچوۋە شېرەكەو كەرويتشكەت نەبىستوۋە چۆن كەرويتشك بە عەقل وردىى خۆى شېرى لەناو برد؟

كەلېلە پەرسى: چۆن بوو؟

ھىكايەت

دېنە وتى: ئەگېتەرەو لە ئەترافى بەغدا سەوزايىبەك بوو بۆنى بەھەشتى لى ئەھات. كولى رەنگا رەنگ عەكسى چاۋى نەبرد. لە ھەمسو نەوع ھەيوانات و دېرۋندەو بالندە جىتگەيان تىا دروست كەدبوو. لە نىزىك ئەو باغە شېرىكى توند تەبېھەت پەيدا بوو بوو. ھەمسو پۆز مېقدارى ھەيواناتى ئەو باغەى ئەگرت ئەپخوارد. ھالى ھەيوانەكان زۆر تەھلوكە بوو، ئىسراھەتېيان نەمابو. نىھايەت پۆزى عومومى ھەيوانەكان كۆبونەو ھەيوانە خزمەت شېر، نىزھارى خزمەتكارىيان كرد، شېرىيان بە پادشاي خۇيان قوبول كرد. قەرارىان دا لەئىر ئەمرى شېر نەچنە دەرەو. وتىيان: ئەى پادشاه، تېمە لە ژىر ھىمايەى

جهنابتا نژین و تدبیرتکمان بدهسته‌وه‌یه، نه‌گهر موافه‌قعت نه‌فه‌رموویت. شیر وتی: به‌یانی تدبیره‌که‌تان بکهن. وتیان: فکرمان هه‌یه قورعه بکیشین، ناوی هه‌رکس دهرچوو نه‌و رۆژه بۆ خواردنی جهنابت حازر بکرتت. نه‌میری جهنابت چپیه؟

شیر موافه‌قعتی کرد. وتیان: لازمه له جهنابت شهرت و په‌یمان وه‌ریگرین، وه نئیمه نه‌مینی له حالی خۆمان په‌یدا بکه‌ین. شیر به‌ په‌سمی خۆیان شهرت و قه‌راریان به‌ست. چه‌ند موده‌تی له‌سه‌ر نه‌و قه‌راره ده‌وامیان کرد. ناوی هه‌ر چه‌یوانتی له قورعه ده‌رئه‌چوو، بوختیان نه‌کرد، له‌به‌رده‌می شیر دانه‌را نه‌یخوارد.

رۆژی قورعه به‌ناوی که‌رویتشکیتک دهرچوو، بۆ خواردنی شیر حازرکرا. که‌رویتشک پروی کرده‌ه‌ه‌یه‌که‌کانی، وتی: نه‌توانن سه‌عاتی ته‌نخیرم بکهن هه‌تا له‌ده‌ست زولمی نه‌م بێن ره‌حه‌مه نه‌جاتان بده‌م؟ وتیان: موباره‌که. که‌رویتشک ته‌نخیر بوو تا میعادێ خواردنی شیر به‌سه‌رچوو. شیر که‌رووی قه‌هری داگیرسا. دانی به‌ دانا نه‌نا، که‌رویتشک هه‌یواش هه‌یواش چوو بۆ خزمه‌تی شیر. ته‌ماشای کرد شیر برسپیه‌تی بێن تا‌قه‌تی کردوه، مووی به‌ده‌نی راست بووه‌ته‌وه، کلک به‌ نه‌رزدا نه‌مالی، نزیک به‌وه‌ه‌وه‌ شهرت بشکیتتی. که‌رویتشک به‌ ملیکی که‌چه‌وه‌ سه‌لامی له شیر کرد. شیر به‌ توندی جوابی دا‌یه‌وه، پرسى: نه‌حوالی چه‌یوانات چۆنه؟ که‌رویتشک وتی: له‌سه‌ر په‌وشتی قه‌دیم ما‌ون. ئیسمرۆ بۆ ناشای جهنابت که‌رویتشکیان حازر کردبوو، من هه‌تنام بۆ خزمه‌تت. له‌ رتگه‌ تووشی یه‌ک شیر هاتم، به‌ زۆر که‌رویتشکه‌کی له‌ سه‌ندم. هه‌رچه‌ند پارامه‌وه‌و ته‌بلیغم کرد: نه‌مه‌ بۆ خواردنی پادشای چه‌یوانات حازر کراوه‌ و‌ج‌و‌ودێ نه‌زانیم، وتی: لایقی خواردنی منه. که‌س ئیقتیداری نیسه‌ له‌ من زیاتر لایقی پادشایی به‌ت، نه‌ی پادشا! نه‌وه‌نده لاف و‌ خۆه‌ه‌لکیشانی کرد، من بێن تا‌قعت بووم، فیرارم کردو داخل به‌ خزمه‌تی جهنابت بووم.

شیری برسی ده‌ماری قه‌هری که‌وته‌ه‌ره‌که، رقی هه‌لسا، وتی: عه‌جه‌با که‌سه‌ی هه‌یه‌ مو‌قابله‌ی قووت و په‌لجیه‌ی من بکات! نه‌ی که‌رویتشک، نه‌توانی جیگه‌ی نه‌و شیره‌ به‌ من نیشان بده‌یت، ئینتیقامی تۆو حه‌ققی خۆم بکه‌مه‌وه؟ که‌رویتشک وتی: قوریان، چۆن ناتوانم، چونکه‌ نه‌وه‌نده قسه‌ی بێ نه‌ده‌بانه‌ی ده‌ر‌ه‌ق جه‌نابت کردوه، مو‌م‌کینم بوا‌یه‌ کاسه‌ی سه‌ریم نه‌کرد به‌ ناو‌خۆزی په‌یواری سه‌حرایی. نه‌وه‌ی وت و پێش شیر که‌وت. شیری دل ساف به‌فریبی که‌رویتشک مه‌غرور بوو. که‌رویتشک شیری برده‌ سه‌ر بیرئ. ناوی بی‌ره‌که‌ له‌ نه‌یاهه‌تی روونیا بوو بێن شو‌به‌ه‌ عه‌کسی نه‌نسان دیار بوو. که‌رویتشک

وتی: نهی پادشا، دوشمنی غمددار له ناو نم بیرده دایه. به تنها ناتوانم بچمه سر بیرده که. لازمه پادشا من بگریته باووش، هه تا نو غمدداره نیشان بدهم. شتیر کهرویشکی گرتنه باووش، چووهره سر بیرده که، چاوی به سووره تی خوئی کهوت، وایزانی شتیره کهی دوشمنی کهرویشکی بدهمه وه گرتووه. چاوی تاریک بوو. کهرویشکی دانا، خوئی خسته ناو بیرده کهوه، نقوم بوو، خنکا. کهرویشک بهسه لامه تی گه رایه وه لای ره فیه کهانی. خبهری مردنی شتیری به حیوانه کان دا، وتی:

لوقمه هیک له پاش زالمی بی دین

خوشتیره له عومری سهد ساله ژین

عومومی حیوانه کان نافرینیان له کهرویشک کرد. همدو سه نای خرایان به جین هینا.

دینه وتی: هینانه وهی نم میسه سالم بۆ نه وه بوو بۆت مه علوم بی نه وهی به عقل دروست نه بی، به قووهت مومکین نابین.

که لیلله وتی: هیلاک بوونی شه تره به به بی زحمهت مومکین نابین، وه نه گهر زحمهت به شتیر بگات زۆر بی نه ده بیسه چونکی عاقلان به ره حه تی خوئیان زحمه تی وه لی نیعه تیان نه داوه، رچا نه که م له سر نم فکره لاچۆ، وه نه گهر به قسم ناکه تی ره فاقه تمان له یه که حه راهه.

دینه رووی له که لیکه وه رگتیرا له ره فاقهت جیا بو نه وه. دینه له وه قتی فرسه تدا نزدیک به شتیر بوو. به ملیتی که چه وه ده ستو نه زهری شتیر وه ستا.

شتیر وتی: موده تیکه دیار نیت، قودوومت ختیر بی.

دینه وتی: نومید نه که م ناخری ختیر بی. شتیر وتی: حه وادیسات چییه؟

دینه وتی: نهی شاهم، خه به رتیکم بیستووه. نه گهر نه مری جه نابت هه یه به بیان بکرت. شتیر وتی: مه سنه له چییه، بیگتیره وه. دینه وتی: لازمه به خه لوه تی یه که یه که عه رزی جه نابتی بکه م. شتیر وتی: نیستا فرسه ته، له مه خه لوه تی زیاتر نابم. ته نخیر به قسه مه ده. ته نخیر بوون نافاتی لی په یدا نه بی. مه علومه گوشت دوو رۆژ مایه وه بۆن په یدا نه کا. هه تا گری نه هاتووه ته رتیکه، قسه به یانی بکه، به لکی زوو عیلاج بکرت. دینه وتی: مه علومی جه نابته قسه ی حه ق له بهر ته بیعهت زۆر ناخوشه. ده رمانی ده رد لای نه خوش زۆر تاله. لازمه نه وه که سه ی گوئی له قسه نه گرت تیکه یشتنی بی، یه که یه که

قسه وه گرئ، بیخاته ناو دلپه وه و قوفلی لئ بدات. شیر وتی: خوت نهیزانی من له
 عومومی پادشاهان به فکر ترم، وه عه قلم به هم سوو نوعه قسه بک نهشکن، وه
 خوسوس کسه له مه کتبه دهر جووه له قانون شاهزایه به منمور دامناوه. وه تویش
 لازمه هر هه وادیساتیکت بیستوه بۆم به بیان بکهیت. دینه وتی: بهنده له پرووی جهناپتا
 خویراتم پهیدا کردووو موردهس کراوم بۆ هر نوع خویراتن تهقدیمی جهناپتی بکم. وه
 مهعلومی زاتی پادشایه بهنده نکهک به ههرام نه بووم. بۆ بهرز بوونهوی پادشا زۆر سهعی
 نهکم و دلی پادشا بهردی مهحهکه، وه عومومی نومدراو رهعبهت له جهناپت مهعلوم
 بووه. شیر وتی: بۆم مهعلوم بووه خیانهت له تو نابینیت، وه زیرهکی و عهقلی له
 عومومی نومرا ناشکرا بووه، وه قسهی تو موشابهههی غههز ناکا. دینه وتی: عومری
 پادشا بهرقمرارین لازمه تهفتیشی نهحوالی نومدرا بکات، وه نومدراپش لازمه پوچی
 خوئی فیدای سهری پادشا بکات. حوکهما فرموویانه: سن نوع هه به لازمه ناشکرا
 کردنی. نهوهل خیانهت له پادشا. دووه به بیان کردنی نازار لای حهکیم. سینه م ناشکرا
 کردنی فقیری لای دۆست. هرکس نهمانه ناشکرا نکات خهیانهتی له نفسی خوئی
 کردوووه. شیر وتی: جهلازایه تیر، تو له مهویش له من مهعلوم بووه، لازم بهدرزوه
 نکات، هه وادیس چیه بیگتروه ههتا زوه به ته دبیر جن بهجن بکری.

دینه بۆ مهعلوم بووه ههسانی دا له بهری پتی شیر و قسهی رهواجی پهیدا کرد، وتی
 نهی پادشا، شهتره به له گهله نومدرا قسهی کردوووه به بک، وتوووتی: قسوهت و
 حهصیهتی شیرم بۆ مهعلوم کراوه. نهگه قسوهت نهکا به شهریک لهم بیشه به دهی
 نهکم، وه نینه خومان به سه رهستی ئیداره نهکین. نهه قابیله بهو نوعی تهکه بهر
 پهیدا کات فکری پادشاهی بکات. به عهقل وانهزام شهیتان میزی به لووتیا کردوووه،
 فکری پادشایی له میشکیا تیکهله بووه، دهرچونی زۆر زهحهته.

شیر وتی: نهی دینه، بهو نوعه تو نهیگتیرهته وه له عهقل دووره. نهو مهسه له بهت له
 کوئی بیستوه؟ حهقیقهتی له کوئی مهعلوم کراوه؟ نهگه شهتره به نو فکری کردین
 ته دبیر چیه؟ دینه وتی: مهعلومه روتبهی شهتره به. لازمه بۆ پادشاهان، کسه به روتبه
 له پادشا نزیک بوون، زوو دوری خاتهوه. نهگه پادشا نهوه نکات نیش له دست
 نهچیت، وه عهقلی جهناپت له بهنده زیاتره، نهوی به چاک نهزانی نهوه بکه. توول
 کیشانی باش نییه. لهوه نهترسم به تهغه بلین:

نهم روزه چ رۆژتیکه که عالمه شلمهواره هر کس که به نوعن جگه‌ری قیسه کراوه

حورکه‌ما فەرموویانه: فکری نینسان نوع نووعه. نوووهل نینسان هه‌یه دوروینی نه‌کات، له پیش ئه‌وه‌ی تووشی به‌لا بێت خۆی نه‌جات نه‌دات. دووهم نینسان هه‌یه هه‌تا به چاره‌یه‌یه‌تی، ناکه‌وێته په‌له‌په‌ل. سێههم نینسان هه‌یه وه‌قتی تووشی به‌لا هات (صم بکم) هه‌چی بۆ ناکریت، وشک رانه‌وستی. موافیقی ئه‌مانه هه‌یکایه‌تی سێ ماسیه‌که‌به له گۆمه‌که‌دا به‌یه‌که‌وه به‌ون. شیر پرسیی: چۆن بووه؟

هه‌یکایه‌ت

دینه وتی: به‌ستوومه گۆمه‌ناوی بوو له رێگه‌ی به‌نی ئاده‌م‌وه دورو بوو. سێ ماسی له‌ناو ئه‌و گۆمه‌دا ئه‌سوورانه‌وه. ته‌سادوف سالتی له به‌هه‌را باران زۆر باری، لافاوی ئاو هه‌لسا، گۆمه‌ناوه‌که‌ی درێ. دوو تۆرهبان رێگه‌یان که‌وته سه‌ر ئه‌و گۆمه‌، ته‌دبیریان کرد بۆ سوپه‌یه‌نی تۆر بێت، ئه‌و سێ ماسیه‌ به‌گرن. ماسیه‌کان له‌و ته‌دبیره خه‌به‌ردار به‌ون نوووه‌لیان عاقل بوو ته‌جربه‌ی زه‌مانی زۆر کرده‌بو، له‌ده‌ست چهند به‌لایه‌ک نه‌جاتی بوو، شه‌وی فکری رۆشنتی کرد. خۆی به‌ خۆی وت: عه‌قل و زه‌ره‌کی وا ده‌رئه‌که‌وێت نزیک به‌لا‌بوو به‌شه‌وه نه‌خه‌ویت. هه‌ر ئه‌و شه‌وه له گۆمه‌که رۆشنتی. بۆ سه‌به‌یه‌نی تۆرهبانه‌کان چوونه سه‌ر گۆمه‌که، تۆرهبان خسته گۆمه‌وه، دوو ماسیه‌که‌یان گرت. په‌کتیکیان فکری کرد: بۆچ وه‌ک ره‌فیه‌که‌م منیش فیرارم نه‌کرد؟ په‌شمانی حاصل کرد. فکری کرد، وتی: عیلاجی ده‌رد ده‌رمان په‌یدا کردنه. وا چاکه به‌ حه‌له خۆم نه‌جات بده‌م، هه‌رچنده وتوبانه ئه‌وه‌قتی ته‌نگانه ته‌دبیر کار ناکات، ئه‌ما مومکینه ده‌فعی به‌لا به‌کات. ماسیه‌که‌ خۆی کرد به‌ مردوو که‌وته سه‌ر ئاو، تۆرهبانه‌کان ده‌ریان هه‌تتا خسته‌یانه قه‌راخ جۆگه‌که. ماسی به‌هلقه‌ بلقی خۆی خسته‌وه ئاو ئاوه‌که، له‌ده‌ست تۆرهبانه‌کان ده‌رچوو، رۆشنتی. ماسیه‌که‌ی ئاخریان له‌ناو تۆرهبانه‌دا مایه‌وه، میقداری به‌ ئه‌ترافی تۆرهبانه‌دا سوورایه‌وه، ده‌رچوونی نه‌بو، تۆرهبانه‌کان هه‌تایانه ده‌روه، گرتیان و رۆشنتی.

شیر له گه‌یرانه‌وه‌ی ئه‌و قسانه فکری کرد شه‌تره‌به به‌کووتی. به‌ دینه‌ی وت لازمه ته‌دبیری له‌ کوشتنی شه‌تره‌به به‌که‌ین. دینه وتی: هه‌تا زوو بیکووتی دره‌نگه، ته‌نخیر بوونی ئافات په‌یدا نه‌کات. په‌روه‌رده‌کردنی به‌دنه‌سل رێگه‌ی خه‌تیره. شیر وتی: زۆر مه‌سه‌نه‌له‌یه‌کی غه‌ریبه، چونکی هه‌تا ئه‌ستا له چاکه زیاتر خراپه‌م ده‌رحق به‌شه‌تره‌به

نه‌بووه، وه شه‌تره‌به‌یش خولقی خراپه‌ی لڼ دهر نه‌که‌وتوووه، شه‌تره‌به‌ه‌ک به‌ حه‌رام نیه‌ه. مومکینه‌ فیتنه‌ نمو قسانه‌ی بۆ دروست کردی. دینه‌ وتی: عومومی فهرموده‌کانت لایقه، مه‌گهر نه‌تبیستوووه ههر ره‌نجی له‌گه‌ل سه‌له‌ بدرت زایعه، وه نه‌گهر ریگه‌ی به‌رزبوونه‌وه به‌ سه‌له‌ بده‌یت سه‌رچاوه‌ی سه‌لته‌نه‌ت تیک نه‌دات. شیر وتی: ریگه‌ی نیداره‌کردن له‌گه‌ل مهنمووران چۆن دروسته؟ دینه‌ وتی: لازمه‌ بۆ نه‌فسی پادشاهان قه‌هری زۆر له‌ مهنموور نه‌گری مه‌حررومیان بکات، بچه‌ ژیرحیمایه‌ی دوشمنه‌وه. نه‌ونده‌ رووی شه‌فه‌قه‌ت نه‌که‌نه‌ مهنموور، روتبه‌و مالیان له‌ حساب ده‌رچیت، فکری پادشاهییان بکه‌وتته‌ سه‌ر.

له‌به‌ینی خۆف و رجادا بن. روتبه‌ لازمه‌ به‌وه‌عه‌ده‌ مودده‌ بیت، دائیما ترس و نومیدیان چاولی بیت. لازمه‌ بۆ پادشاه‌ کوشتن و چه‌پسی و عه‌فوو روتبه‌و عه‌زل کردنی له‌گه‌ل نومراا ببیت. نه‌گهر به‌و نه‌وعه‌ نه‌بن نومراا زوو عیسیان نه‌کن. هه‌ره‌که‌ به‌ فکری به‌گلگیتکه‌وه‌ نه‌بن.

شیر وتی: نه‌ی دینه‌، وام بۆ مه‌علوم بووه‌ شه‌تره‌به‌ له‌و نا نه‌سل و سه‌لاته‌ دووره، زۆر دلی سافه‌، چونکی مووده‌تیکه‌ نریک به‌خۆمه‌، له‌ قانون و سیاسه‌ت شاره‌زا بووه، ساحیب وه‌فایه‌. وه‌ هه‌تا نه‌ستا له‌ نیعه‌مه‌ت زیاتر زه‌حمه‌تی له‌ من نه‌دیوه، چۆن نه‌توانی نمو قسانه‌ له‌ رووی منا بکات؟ دینه‌ وتی: میزاجی خوار به‌ قه‌تعی راست نابه‌تسه‌وه. نه‌هلی فساد قه‌ت پاک نابه‌تسه‌وه، مه‌گهر جه‌ناپت له‌ حیکایه‌تی کیسه‌ل و دوویشکه‌که‌ بی خه‌به‌ریت:

شیر پرسیی: چۆن بووه‌؟

حیکایه‌ت

دینه‌ وتی: نه‌گه‌تره‌وه‌ کیسه‌ل له‌گه‌ل دوویشکی ره‌فیق بوون، چه‌ند مودده‌تی به‌یه‌که‌وه‌ نیداره‌یان کرد، سوئیدیان به‌سه‌ری یه‌ک نه‌خوارد. ته‌سادوف ته‌رکی وه‌ته‌نیان کرد. ریگه‌ی سه‌فه‌ریان گه‌رته‌ پیتش. میقداری ریگه‌ رۆشتن. چه‌م و ناویکیان هاته‌پیتش. دوویشک به‌رینه‌وه‌ی له‌ ناوه‌که‌ مومکین نه‌بوو، زۆر عاجز بوو. کیسه‌ل وتی: نه‌ی ره‌فیق عاجزیت واسیته‌ی چییه‌؟ دوویشک وتی: عاجزیم واسیته‌ی دووری دیداری تۆیه‌. له‌ واسیته‌ی نم ناوه‌وه‌ له‌یه‌ک جوئ نه‌بینه‌وه‌، تۆ نۆغر نه‌که‌ی، زه‌حمه‌ت کاریکه‌. ژینم له‌ پاش تۆ نه‌بوون مانیکه‌. کیسه‌ل وتی: نه‌ی ره‌فیق غه‌م مه‌خۆ، به‌ تاسانی نه‌ته‌هرینه‌وه‌. پشتی

خۆم بۆ تۆ ئەكەم بە سەفینە. سنگم ئەكەم بە قەلغانی سەرت. نامەردییە رەفاقتی
خۆشەویست تەرگ کردن. حوکه ما فەرموویانە:

رەفسیق پەیدا کەس بە تەجرەبە بێ

رۆحت فەداکە گەر هیچت نەبێ

چۆن غیریەتی من قوبوول ئەکات لە رەفاقتی تۆ جیا بێمەوه. کیسەل دوویشکی نایە سەر
پشتی، چوو ناو ناوەکەوه. وەقتی گەیشته ناوەراستی ناوەکە گوێی لە تەقە تەقی پشتی
بوو دوویشک خێرا خێرا جزووی بە پشتی کیسەلەکەدا ئەدا. کیسەل بانگی کرد: ئەی
رەفیق، ئەو تەقە تەقە چییە لەسەر پشتم دێت؟ فکرت چییە؟ دوویشک جوابی دا بێمەوه:
نوکی جزووم بە پشتی تۆ تاقی ئەکەمەوه. کیسەل وتی: ئەی بێ نیناس، خراپەم چییە؟
رۆحی خۆم بەواسیتهی تۆوه خستۆتە گێژاوی ناو ناوەوه. پشتم بۆ تۆ کردووه بە سەفینە.
بەواسیتهی منەوه لە ناو ئەجاتت نەبێ، وە هەردوو کەسمان بە یەکەوه رەفیقین،
دوشرمانە تیمان نەبووه، وە حوقووقی قەدیت لە فکر نەما. ئەگەر بە چاکە کردنم نازانیت،
پێوه دانت واسیتهی چییە؟ بۆت مەعلووم بێ پەشیمان نەبێتەوه. سەد دەفەه جزوو بەدیت
بە پشتی من نازار بە من ناگات. شەرتی دۆستی تۆ ئەمەیه بە جیتی دینی؟.

دوویشک وتی: سەختی من ئەوهیه. لازمه، نایا لە سەرسنگی دوشرمن، نایا لەسەر
پشتی دۆست بێ پێوه بدم. حوکه ما فەرموویانە: هەر کەس بە نیشتی عادیات بەگرتت. تا
مردن تەرگ بوونی مومکین نییه. وە لەسەر من لازمه دار بێ، بەرد بێ، تاسن بێ، مس
بێ، دۆست بێ، دوشرمن بێ پێوه بدم. کیسەل فکری کرد: خزمەت کردنی ئەفسی پیس
ناپرووچوونەو رێگە گۆم کردنە. باعیسی مردنە هەر وهک فەرموویانە:

نالتوون لەسەر ئەرز هیچ عیبی نییه

چاکە لەگەڵ بەد زۆر بێ عەقڵییە

رەفسیقی بەدی هیچ خێری نییه

پیسبی وهک ماره، فرسەتی نییه

بە خزمەت کردن شیرینی نییه

تالی گوزالک ئەمسالی نییه

کیسەل خۆی نقوم بە ناو کرد، دوویشک لە پشتی بۆوه، خنکا، مرد.

دینە وتی: بەگێرانهوی ئەم حیکایەتە لە پادشاه مەعلووم بێ لە ئەفسی پیسی شەترەبه

نهمین بوون دروست نییبه. وه به قسه‌ی بچووک‌ی وهک من لازمه باوهر کردن، چونکی رۆح فیدایی من له جه‌نابت مه‌علوم کراوه. وه قسه‌یکه بۆنی خێری لێوه بێت، ناخۆشه. مه‌سه‌لا جه‌کیم پارێز بۆ نه‌خۆش دانه‌ن، ته‌بلیغی نه‌کات فلان خواردن موزیره، نه‌خۆش لای زه‌حه‌ته. به‌قسه‌ی جه‌کیم ناکا. نزیک به‌ مردن نه‌بن. نه‌سیحه‌ته نه‌گهرچی زۆریش بێ، ده‌رمان نه‌گهرچی تالیش بێ، نه‌و که‌سه‌ی پتیرسته لازمه لای خۆش بێ. بێ نه‌ده‌سی نییبه له‌ خزه‌مه‌تا نه‌لێتم که‌مترینی پادشاهان نه‌وه‌یه له‌ ناخری نیش غافله و له‌ نه‌حوالی ره‌عیه‌ته بێ خه‌به‌ره. وه‌قتن قه‌ده‌رئ له‌ پادشاه رووی دا. مه‌نموران نه‌لێن پادشاه موسته‌حه‌ققه. که‌م عاقل بووه، قاییلی نه‌و به‌لایه بوو. نیشی به‌ قوه‌تی خۆت مومکین نه‌بن، سه‌برکردنت واسیته‌ی چیه‌؟ بۆم مه‌علوم بووه. ده‌ست بۆ نه‌م نیشه درێژ نه‌که‌یت په‌شیمان نه‌بسته‌وه. نه‌و وه‌قته به‌ سه‌د ته‌دبیر مومکین نابن. شیر وتی: قسه‌ی به‌رزو گران نه‌که‌یت، له‌سه‌ری نه‌ده‌ب ته‌جاوزت کرد. نه‌سیحه‌ته به‌ توندی ته‌نسیر ناکات. شه‌تره‌به‌ به‌رزه‌ن دو‌شمن بوو، چیه‌ی له‌ ده‌ست دئی؟ ناخری خواردن من، چونکی شه‌تره‌به‌ قوه‌وت و گۆشتی له‌ گیا نیجاده‌ بووه وه‌قوه‌وت و گۆشتی من له‌ گۆشتی جه‌یوانات نیجاده‌ بووه. دائیما قوه‌تی گۆشت له‌ قوه‌تی گیا زیاتره. شه‌تره‌به‌ وجوودی لای من به‌ قه‌د زه‌ره‌ره‌که‌ نییبه. مومکینه وه‌ک تۆ نه‌لێت ناخری عومری بێ، له‌گه‌ل پادشایه‌کی وه‌ک من موقابه‌له‌ بکات. مه‌علومه‌ قوه‌تی من وه‌ک رووناکیی رۆژ دیاره، نزیکم بکه‌وت به‌ سووتانن نه‌چیت.

دینه وتی: نه‌ی پادشاهی عومومی جه‌یوانات، دل‌م گه‌ری سه‌ندووه. وه‌ک من نه‌یزانم جه‌نابت بێ خه‌به‌ری. وه‌ به‌ قوه‌تی خۆت مه‌غرور مه‌هه. نه‌لێت: شه‌تره‌به‌ خواردن من، له‌وه ترساوم هوجوم بکاته سه‌رت، چونکی له‌گه‌ل چه‌ند که‌س نیتتی‌فایان کردووه. به‌ زوبان لووسی چه‌ند که‌ستیکی ته‌فره‌ داوه.

مێرووله وه‌قتن که‌ ته‌دبیر نه‌که‌ن
پتیرسته له‌به‌ر شیر تیر ده‌رته‌که‌ن
میشووله‌ی بچووک نیتتی‌فاق بکه‌ن
فیلی به‌ قوده‌ته به‌ نه‌رزدا نه‌ده‌ن

شیر وتی: قسه‌ی تۆ ته‌نسیری لێ کردم، بۆم مه‌علوم بوو عومومی نه‌سیحه‌ته، نه‌ما بۆ من زۆر عه‌یه، نه‌مانم به‌ شه‌تره‌به‌ داوه، به‌بێ خیانه‌ته شه‌تره‌به‌ بشکێنم، چونکه‌ شه‌تره‌به‌

لهناو مەنموران ناسراوه، له ڕێگەی قانونی دەرئەچوو، لەمەجلیسی نینتیخابا شۆرتی پەیدا کردوو، له ئەمری حوگوومەتی عاسی نەبوو. ئەگەر بەبێ خیانەت شەرتەبە بکوژم، له ڕەعیەت مەعلوم ئەبێ نەشەرت نە وەفا لای من نییە. ئەو وەقتە حورمەتی پادشاهیم نامنیت. ڕەعیەت ڕێگەی فیراری نەگرنە پێش.

دینە وتی: فکری من ئەویە وەقتی شەرتەبە بۆی مەعلوم کرا جەنابت دوشمنی، مومکینە فێتمو زەرەر بخاتە ناو ڕەعیەتەوه. مەسڵەحەت ئەویە تا ئەو خۆی کۆ ئەکاتەوه خەریکی حیلە بێ، جەنابت ڕێگەی حەياتی لێ قەتە بکەیت.

شیر وتی: شەرتەبە لەبەرچاوم ناشیرین بوو، ئەبەدی بەدلسا ناچیتەوه. وا لازمە جوابی بۆ بنێرم له حودوودی منا نەمنیت، بۆ کوێ ئەچیت بچیت. دینە ترسا ئەگەر ئەو قەسەبە بەگاتە لای شەرتەبە، پاکیتی خۆی لای شیر نیسپات بکا، دینە تووشی داری بەلا بیت. دینە وتی: ئەی پادشاه، ئەم فەرموودەت له عەقل دوورە. قەسە لەزویان، تیر له کەمان دەرچوو، ناچیتەوه جینگەي خۆی. لازمە نێزھاری لای خزمەتکاران نەکرت. باقی بیت له دلی خۆتا، چونکی ئەوی بە زویان ئیقرار نەکرت، دل ناگەدارە. هەر وەقت ئەم قەسەبە لای شەرتەبە ناشکرا بوو نیشی خۆی دروست ئەکا. نینسانی عاقل خۆی له دوشمن ناشکرا ناکات. مەسڵەحەت ئەویە بە پەنھانی دوشمنی شەرتەبە مەعلوم بکەیت. شیر وتی: بەفکرو بە خەیاڵ یەکەبەکە مەنمور لەناو بردن نیشانەي بێ غیرەتییە. بەدەستی خۆم تەشوی له قاچی خۆم بەدم نیشانەي بێ عەقڵی یە خێلاف ئەمری شەریعت ڕێگەي بێ دینییە. بە ئەمری شەرع سوپووتی گوناھ بە شاھید وویا بە ئیقرار دروستە.

دینە وتی: موحتاج بە شاھیدو بە نیسپات ناکا. هەر وەقت شەرتەبە ھاتە خزمەت، بە عەقل ورد بیتەوه بۆت مەعلوم ئەکری فکری چۆنە. مەعلومە عەقڵی جەنابت بەردی مەحەکە. ڕەوشتی عومومی مەنموران له جەنابت مەعلوم کراوه. وەقتی شەرتەبە ھاتە خزمەت، چاری گیترو وێژ کرد، بە راست و چەپی خۆیا روانی، مەعلومە بۆ وەقتی فرسەت نەگەرئ. ئەو وەختە دوشمن شەرتەبە مەعلوم ئەبێ، لازم بە شاھیدو نیسپات ناکا. شیر وتی: ئەگەر ئەو موعامەلە لەشترەبە ناشکرا بوو، بۆم مەعلوم ئەبیت فکری خراپەي کردوو. جەزای بەشیددەت ئەدەمەوه. دینە بۆی مەعلوم کرا ناگری فێستەي خستە دلی شیرەوه. فکری کرد خۆی بەگەبەنیتە شەرتەبە، ناگری فەسادیش له دلی ئەو بەردا. ئارەزووی ئەوه بوو بە ڕوخستەي شیر بچیتە لای شەرتەبە رووی کردە شیر وتی:

روحسه‌تی جه‌نابت هه‌یه بجم بۆ لای شه‌تره‌به، حالات و خه‌براتی مه‌علوم بکهم، بپه‌مه‌وه مه‌سه‌له له جه‌نابت بگه‌به‌نم. شێر نیزی دا.

دینه چوه بۆ لای شه‌تره‌به. وه‌قتی نزیک به‌شتره‌به بۆوه، وه‌ک باوک مردوو خۆی عاجز کرد، چوو به‌رده‌می شه‌تره‌به، سه‌لامی کرد. شه‌تره‌به جوابی سه‌لامی به‌ تعزیم دایه‌وه، به‌خێر هاتنی دینه‌ی کرد. وتی سووده‌تیکه به‌ خزمه‌ت ناگه‌ین. باعیس به‌کهم مه‌رحمه‌تییه. من خۆم به‌بجووکی جه‌نابت حساب کردوو. دینه وتی: نه‌گه‌رچی به‌زاهیر دوورم، نه‌ما دلم دایا له‌ حوزوورایه. سووده‌تیکه له‌ کوچی به‌ تنه‌ها دانیشتوووم، تا‌قه‌تی ده‌ره‌وم نه‌ماوه. شه‌تره‌به وتی: واسیته‌ی ته‌نهاییت له‌به‌ر چییه؟ دینه وتی: که‌سه‌ی حوکمی خۆی به‌ده‌ست خۆی نه‌بیت، نه‌سیری نهمری پادشا بیت، و‌چی له‌ ته‌هلوکه‌دایه. که‌سه‌ی نیقتیداری قسه‌کردن و هه‌لسان و دانیشتن نه‌توانی، مه‌علومه‌ ته‌نهایی سه‌لامه‌تته‌ره. حوکمه‌ فەرموویانه: به‌ده‌ست ناسن بکه‌یت به‌ هه‌ویر، چاکته‌ره له‌ ده‌ست به‌سنگه‌وه‌ گرتن له‌ پیتش گه‌وره.

شه‌تره‌به وتی: قسه‌ له‌مه‌ زیاتر به‌یان به‌فرموو، به‌لکی نه‌سیحه‌تت ته‌نسیرمان لێ بکات. دینه وتی: شش نه‌شیا بێ زه‌ره‌ر ناین: ده‌وله‌مه‌ندی بێ زه‌ره‌ر، تاییعی دنیا بێ خه‌فت، دانیشتن له‌گه‌ل ژنان بێ به‌لا، ته‌مه‌عکاری بێ غیره‌ت بێ په‌شیمان بوون، په‌فییقی نامه‌رد بێ زه‌لیلی، خزمه‌تی پادشاه بێ به‌لا. هه‌رکه‌س تووشی زه‌حمه‌تی دنیا نه‌یدت، نانی ده‌ست ناگه‌ویت. ته‌مه‌عکار دانیشما زه‌ردو زه‌عیفه‌. په‌فییقی ژنان له‌ به‌حری ده‌ردو گوناها گومه‌. په‌فییقی نامه‌رد له‌ چه‌پسی زیاتر مه‌نفعه‌تی بۆ په‌فییقی نییه‌.

خزمه‌تکاری پادشاه دایم مه‌حرووم و موحتاجه‌. حوکمه‌ فەرموویانه: نزیک به‌پادشاه وا دانراوه، به‌حری هه‌مه‌ نه‌وع تال و سوپراوه. شه‌تره‌به وتی: به‌ قسه‌ی جه‌نابتا وا مه‌علوم نه‌کات له‌گه‌ل شێر عاجزیتان بووه. دینه وتی: نه‌م قسه‌کردنم مه‌قسه‌د له‌ خۆم نییه‌. نه‌ما بۆ په‌فییقانم زۆر عاجزم و نیسراحه‌تم نه‌ماوه هه‌رچه‌ند فکری جه‌نابت ده‌که‌مه‌وه. دلم قولب نه‌دات. مه‌علومی جه‌نابته‌ شه‌رت و وه‌فاتان به‌یه‌که‌مه‌وه چۆن بووه هه‌تا نیستا بۆ به‌رزبوونه‌وی جه‌نابت له‌ ده‌ره‌جی نیهایه‌ت سه‌عیم کردوووه قوسوورت له‌ من نه‌دیوه‌و منیش شه‌رت له‌گه‌ل جه‌نابتا کردوووه تووشی به‌لات نه‌که‌م. نیستا مه‌علومی جه‌نابته‌ من ته‌نهاییم نیسختیار کردوووه. نوموورات له‌ ده‌ست منا نه‌ماوه. نه‌گه‌ر قسه‌یه‌ک بۆ تو زه‌ره‌ردارین به‌رگویم بکه‌ویت لازمه‌ نیسختسارت بکهم. شه‌تره‌به‌ نه‌و قسانه‌ی له‌ دینه

بیست، ترس و خوفی پیدا کرد، وتی: رژی شیرینم چیت بیستوه؟ به یانی بهرمور. دینه وتی: له یه کیکی قسه راستم بیست، وتی: شیر فکری کردوه شه تره به زور قله و بووه، بوونی لهم بیشه دا به عمه عمل چی دیت؟ لازمه زیافه تن له گزشتی شه تره به بز عومومومی منه موران بکهم. وه قتی نهو قسم بیست باوهرم کرد، چونکی کم عمقل و نه زانی شیر بز م معلوم کراوه. هاتم شهرتی خوم به جن هینا، نیخبارم کردیت و نیختیاری خوت به دست خوته. مومکینت نه بین هتا زوه عیلاجی خوت بکه. وه قتی شه تره به نهو قسانه ی له دینه بیست، شهرت و وه پای شیر هاته پیش چاوی، وتی: نه ی دینه هرچند فکر نه کم مومکین نیبه شیر نهو قسانه ی درحق به من کردین، چونکی هتا نیستا له نوموراتی قانونی خیلاقی نه مری پادشام نه کردوه، وه زهره پدک له تهره منوه نازا به دلی شیر نه گیشتوه، وه قسه ی جه نابت لای من معقوله. نه ما مومکینه فیتنه دوو زوبان به زمانی منوه قسه یان بز شیر کردین و دلی پادشاه درحق به من ناگری قهری داگیرساین. بز م معلوم کراوه چند که سانی له ژیر دست پادشاه به فیتنه و فساد خریکن. هممور وه قت به واسیته ی رفیقی نانسله وه نینسان تووشی مسیبه تی گوره دیت. مه سنه له ی شیر وه ک مه سنه له ی مراویبه که وایه.

دینه پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

شه تره به وتی: نه گبیره وه مراویبه ک بوو سورته تی مانگی له ناو ناوا چاوی پین که وت، وای زانی ماسیبه. چند دهغه بهو فکره خوی نوقومی ناوه که نه کرد بز گرتنی. نینتیها له بهر هیلاک بوون په شیمانسی حاصل کرد. له پاشا ماسی له ناو ناوه که دا بدیبایه وای نه زانی شوغله ی مانگه. له بهر نهو خوسوسه تهرکی ماسی گرتنی کرد، به برسیبه تی مرده تی مایه وه، رژی خوی خسته هیلاکه ته وه. هینانه وه ی نه م میسالم بز نه وه به مومکینه به زوبانی منوه بوهتانیان لای شیر کردین و له من عاجز بووین، فکری درحق من خراب کردین. عهجه با فرقی من له گم مئموران زوره سه داقتی من له شیر معلوم بووه. لازم بوو بز زانی موباره کی به قسه ی فیتنه دلی له من خراب نه کردایه.

دینه وتی: تیکچوونی پادشاه له بهر نهو حیساباته نیبه، به لکو نوموولی پادشاهان بهو نه و عه یه. بز چند که سن زور به عمقل دین، وه چند که سن موسته لای درددو فیراق

نه‌گهن. شه‌تره‌به و‌تی: نه‌گهر پادشاه به‌بن گوناوه دوشمنایه‌تی له‌گه‌ل من بیکات، رتیگه‌ی راستی گوم کردووه و به‌مه‌قسه‌د ناگات. وه نه‌گهر به واسیته‌ی گوناوه‌ن کموه من بکوژی. هومکینه سه‌ه‌ه‌وری دلی خۆی به‌داته‌وه. قه‌ته‌یی‌هن گوناوه له خۆم شک ناهم، مه‌گهر جارجاری به واسیته‌ی نوموراتی پادشاهه‌ قسه‌ی به قوه‌تم کردبن. نه‌ویش به‌عیس به به‌رزبوونه‌وه‌ی شتیر بووه. له‌وه زیاتر به‌ن نه‌ده‌بیم له هوزور پادشا زاهیر نه‌بوه. هومکینه شتیر وای خه‌پال کردبن شه‌تره‌به لووتی به‌رز کردووه‌ته‌وه. لایقی نه‌مه نه‌بوو به‌ن ته‌ج‌روه دوشمنایه‌تی له‌گه‌ل من په‌یدا به‌کر‌دایه. حوکه‌ما جوانیان داناوه: له‌گه‌ل نه‌ه‌نگ به‌چیته ژتر به‌حر، وه له لیوی مار زهر خواردن، سه‌لامه‌تشره له نیزیکی پادشاه، وه‌خوسوس بو سه‌علوم کرابوو نزیک به‌ون به پادشاه له زهره زیاتر قانزاج وهرناگرم. نه‌ما قسه له نه‌سب و نه‌ج‌ل نا‌کرئ. پیتشوو‌نان پادشاهیان به ناگر داناوه، نه‌گهرچی شو‌عه‌لو وروناکی لایقه، نه‌ما نزیک به‌ونی نینسان نه‌سووتینئ. نه‌وی له دوور ناگر نه‌بینئ، له سووتان به‌ن خه‌به‌ره. نه‌گهر نه‌وانه‌ی له سیاسه‌تی سولتان خه‌به‌ردار به‌ن که هه‌زار سال خزمه‌ت، به‌یه‌ک سه‌ه‌و نه‌روات، یه‌ک ده‌قیقه نزیک به پادشا نابن. میسالی نه‌م قسه وه‌ک قسه‌ی بازو مریشکه‌که وایه.

دینه‌ی پرسى: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

شه‌تره‌به و‌تی: نه‌گه‌تر نه‌وه رۆژی باز له‌گه‌ل مریشک ده‌ستی کرد به قسه‌کردن. و‌تی: نه‌ی مریشک تو ژۆر به‌ن وه‌فایه‌ت. خزمه‌ت کردنی به‌ن وه‌فا حه‌رامه. نه‌وه‌ل چاکه له دنیا‌دا وه‌فایه. په‌ن‌ه‌مه‌به‌ر فه‌رمویه‌تی: (ان حسن العهد من الایمان). ده‌لیلی نیمان‌داری وه‌فایه:

به‌سه‌گ سه‌لاله‌ نان و شو‌ریابه

چونکه پاسه‌وانه، ساحیب وه‌فایه

مریشک جوابی دایه‌وه: نه‌ی نه‌زان تو ج به‌ن وه‌فاییه‌کت له من دیوه؟ باز و‌تی: به‌ن وه‌فایى تو نه‌ویه به‌نی ناده‌م دايم خه‌ریکی خزمه‌تی تۆن، دان و تاوت نه‌ده‌نت، له دینه‌ده‌ موخافه‌زه‌ت نه‌گهن، کولانه‌یان بو دروست کردوویت، به واسیته‌ی به‌نی ناده‌مه‌وه ژمانت هومکین نه‌بن. هه‌ر وه‌قت تاره‌زوی گوشت بکه‌ن له ده‌ستیان فیرار نه‌که‌یت، بانه‌ویان نه‌فرت. به‌ن وه‌فایى له‌وه زیاتر چۆن نه‌بن وه‌لی نه‌عه‌ته‌ی خۆت به‌و دهره‌جه‌یه زه‌حمه‌ت به‌دیه‌ت؟ من ته‌به‌رتیکی سه‌ه‌ه‌راییم، دوو سن رۆژ له‌گه‌ل به‌نی ناده‌م ئولفه‌ت به‌گرم، له

دهستیان دان و ناو بخۆم، له جیاتیی خزمهتیان نهچم تهیریان بۆ نهگرم. بێ ئهوهی بانگم بکهن نهچمهوه سهردهستیان، لهدهست بهنی ئادهم به عهزمی فیراری نهپرۆشتووم نیللا بۆ راوکردن نهی. مریشک وتی: قسهکردنت مهقبووله. فرینی من و هاتنهوهی تو باعیس بهوهیه تو قهتعمیهین چاوت پێ نهکهوتوهه بازئ بکهن به شیشهوه بیهکن به کهباب، من زۆرم چاو پێ کهوتوهه جزو هووری مریشک لهناو تاوهدا سوور بکرتیهوه. نهگهر تو ناوجینسی خۆت وهک ناوجینسی من چاو پێ بکهوتایه نزیک به بهنی ئادهم نهئهبووت. من نهگهر بانهو یان نهفریم، تو کیتو به کیتو نهفریت. ئیشی مار مارانگاز نهیزانت. من بێ وهفا نیم، تو ساحیب وهفایی.

شهترهبه وتی: بۆیه ئهم ميسسالانهم ههتا ئهوه بۆت مهعلوم بێ، ئهوانه ی نارهزوی نزیکی پادشاه نهکهن له قههری بێ خهبرن. ههروهک وتویانه: سونالی قههری پادشاه له مهنصوره عهزڵ کراوهکان بهرسه. دینه وتی: مهسنهله ئهوه نییه تو فکری لێ نهکهیت. شێر نه بهقهسهی فیتنهو نه بهقهسهی کس فکری کوشتنی تۆی نهکردوه. عادهتی شاهان وایه. پیاوی گهوره ساحیب قهوهت به دوشمن نهزانت. نارهزوی بوونی پیاوی به قهوهت ناکهن. شهترهبه وتی: مومکینه شێر سهرو شاخی من به بهلا بزانت، وه له پال ئهوهیشدا فیتنهو فساد دوزمانییان کردبێ. له قهدهیهوه ههر بهوه پیاوی بچووک نارهزوی باقی بوونی گهورهی نهکردوه.

دینه وتی: ته دبیر چیه؟ شهترهبه وتی: نهگهر مهسنهله له واسیتهی فیتنهوه بوونی نیش سههله. وه نهگهر قهدهری خودا بێ ته دبیر بهکار نایهت، دهرمانی پهیدا نابێ، چونکی ته دبیر لهقهدهر ناگرێ. دینه وتی: پیاوی عاقل لازمه دوورینی نیش بکات. ههر کس لهمهگری زهمانه ئههین بێ بهمهقهسه ناگا.

شهترهبه وتی: ته دبیرو دوورینی وهقتی به عهمهل بێت قهزاو قهدهر نهیه ته ڕی. چاری قهزا نهه ته دبیرو نهه دوورینی نهگرێ، ئیستا من بهیکم. فرموویانه: (ازا جاء القدر عمي البصر).

کسه هات ڕتگهت قهزاو و قهدهر

نهچاو نهبینیت، گوتهچکهیش نهکاسه

مهگهر تو قسهی باغهوانهکهو بلبهکهت نهبیستوه:

دینه پرسیی: چۆن بهوه؟

شتره به وتی: نه گپتر نه وه پیاوټیک بوو باغټیکې زۆر نایابی بوو، له هه موو نه ووع میوه و گولټی لایقانه ی تیا بوو، وهک (جنهت الفردوس) هه چوار وهقت بهرانه وهی گولټی نه بوو. یهک لق گولټی نایابی تیا بوو باغه وانه که عاشقی نه و گوله بوو بوو، هه موو رۆژ بۆ چار پټکه وتنی نه و گوله داخل به باغ نه بوو. رۆژن ته ماشای کرد بلبلی به گریان خۆی داوه به سهر گوله که دا به دهنوک پری نه کاته وه. وهقتن باغه وان ی دی، فبری و رۆیشت. باغه وان به عاجزی و ناوتمیدی گه راپه وه. له قه هری بولبول نه و شه وه نه نووست. بۆ سبحه ینن باغه وان داوی هه لگرت، له سهر گوله که نایه وه. وهقتن بولبول داخل به سهر گولټی بوو، له خۆشیا بته ژوش بوو، بوو به داوه وه. باغه وان بلبلی گرت، له قه فهدا چه پسی کرد. بلبلی به زوبانی فه سیح به باغه وان ی گوت: رۆژی شیرینم، منت بۆ چه پس کردوه و ناره زوی خویتم نه که یت. دایما له سهر نه و داری ژوور سهرت به خویندن خه ریکم. وه نه گه فکر ټکی کهت هه یه به یانی بغه موو. باغه وان وتی: مه گه نازانیت چیت له من کردوه؟ ناره زوی نه وه نه که یت به مه راتی یاره وه بکوریث. منت له گولټی ناوتمید کرد. نه وه جه زاته. بلبلی وتی: رجا ده که کم له چه پسی نه جاتم بده، له ناخری خۆت بترسه. هه روهک حوکه ما فهرموویانه: زۆر راسته.

نه ووهټ و ناخهر له له ووح نووسراوه

شیرین به شیرین، تالی تالاه

نه و قسه یه ته نسیری کرده دلی باغه وان، بلبلی نه جات دا. بلبلی زوبانی به دوعا کرده وه، وتی: «نه ی باغه وان، (هل جزاء الاحسان الا الاحسان)؟ لازمه جه زای چاکهت بده موه. له ژیر نه و داره مه سینه یهک هه یه، پره له نالتسون، ده ری به یتنه، بۆ لازماتی خۆت سه رفی که. باغه وان ژیر داره که ی هه لکه مند، قسه ی بلبلی به راست گه را. رووی کرده بلبلی، وتی: زۆر عه جایبه. مه سینه یهک پره له نالتسون له ژیر نه زدا نه یینیت، داوی بۆ کرتت له سهر نه رز نایینیت! بلبلی وتی: نه تیبستوه فهرموویانه: «اذا نزل القدر، بطل الحذر». وهقتن به لا هات چار نایینیت، به ته دبیر عیلاج ناگری.

شتره به وتی: بۆیه نه م میساله م بۆ هینایته وه تا بۆت مه معلوم بئی له گه ل قه زاو قه ده ر هیه چ ناگری. رازیم به قه زای خودا. هه رچی بۆ من مه معلوم کرابی رهد بوونه وه ی نیسه. دینه وتی: نه ی شتره به، به ته حقیق بۆم مه معلوم کراوه فکری شیر له گه ل تۆ نه واسیته ی

فیستنه یه و نه خوئی له سهرو شاخی تو کردوو. من نهیناسم. زور بن رهح و زالمه و
 غه دداره. پتگهی وهفا و شهرت نازانی. نهجری خزمهت به تالی نه داتهوه. رهوشتی وهک
 ماری سفره وایه، زههری بههیچ دهرمانن عیلاج ناکرئ، له زاهیری تهماشا مهکه. به دل
 زور کم وهفا و حیلله بازه. شهتره به وتی: چهند زه ماننکه ساردو گهرمیسی زه مانم
 چه شتوو. نیستا وهقتی زولم و کوشتن، چونکی میقدارنکه بن پارکتشان له م بیشه دا
 نیسراحت نه کهم، وه نهگه نهجهل دامین گیرم نهبویه پتگه نه نه کهوته نیره، وه من له
 رهفاقه تی شترم چی؟ له نهووه لهوه بزمانیسیاه شتر خوئی بو خواردنی من حازر کردوو،
 بههزار که مهند نه نهبووم به نهسیری. نه ما تهقدیری خوداو زویان لووسی تو منی هینایه
 نیره. نیستا له دهست چوو چاری به ته دبیر ناکرئ. به نه زانیی خویم نریک نه م ناگره بوم.
 فیستنه گری نه سه نندوو، له دوو کهلی تنگه نه نفهس بووم. عاقلان و توویانه: ههر کهس به
 بهشی خوئی ناپازی بو و ته له بی زیادی کرد، میسلی که سیکه بگاته کیتی نه لماس،
 وهقتن چاوی به پارچه نه لماس بکهوئ زیاتر نه روات به تهمهع، وهقتن به خوئی نه زانی
 قاچی پارچه پارچه بووه، گه راندنوهی مومکین نابن، نه مرئ، نه بیته خواردنی تهیران، وه
 ههتا تهمهع زیاد بن له هیلاکت نریکه.

دینه وتی: قسه کانت زور په سندر مه عقووله. ههر نازاری بیته پتگهی نیسان،
 واسیتهی تهمهعه. گهردنی به زنجیری تهمهع به سترابن، ناخری به تیخی به شیحانی
 نه بریت. زور کهس به واسیتهی تهمهعه وه تووشی مردن هاتون، ههروهک راوچییه که
 له بهر تهمهعی پیستی رتوی به چنگ پلنگه وه به کوشت چوو.

شهتره به رسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

دینه وتی: نه گهتی نهوه پیاوکی راوچی ته سادوئی رتویه کی کرد. رتویه که مووی
 نایاب و لایق بو. بو گرتنی رتویه که رزیشته، ههتا کونی رتویه کهی مه معلوم کرد. له
 نریک کونه که چالی ههله کهند. میقداری گوشتی خسته سهر پووش له سهر چاله که داینا،
 خوئی له که ناریکه وه په نهام کرد. رتوی له کون چوو دهره وه، بوئی گوشتی کرد. به خوئی
 گوت نه گه رچی بوئی خواردن به لووما دیت، نه ما بوئن کپووزی له دل نه دا. عاقلان دلیان
 له ههرچی ترساین، دهست بو بردنیسیان به حهرام زانیسه. مومکینه حه یوانن مردار
 بو بیته وهو داوکی له ترا قاسیم کرابن. لازمه پارێزگاریی نهو داوه بکه م، ههروهک

حوکه ما فەرموویانە: وەقتێ تووشی دوو پێگە بوویت، رۆشتنی هەر پێگە یەکیان بە ناره‌زووی دڵ بوو، نمو پێگە یە بگره. بەو فکەر پێوی رووی نەکردە گۆشتە کە. بەسەلامەتی رۆشت. میقداری بەینی بوو پلنگێ لەسەر شاخە کەو بە بۆنی گۆشتە کەو هات. پلنگ خۆی خستە چالە کەو. کابرا وایزانی رۆیو یە کە یە لەسا، خۆی دا بەسەر چالە کە دا. پلنگ وایزانی مەنە خواردنی گۆشتە کە ی لێ نەکا، راوچی یە کە ی پارچە پارچە کرد. بە واسیستی تەمە عەو راوچی مرد، وە پێوی بە واسیستی قەناعە تەو لە بەلا بەسەلامەتی نەجاتی بوو و رۆشت.

دینە وتی: ئەم میسالەم لەبەر ئەو هێنایەو هۆت مەعلووم بێ هەر کەس لە دەره‌جە ی خۆی تەمە عی زیاد بوو تووشی هیلاکەت نەبێ. شە ترەبە وتی: مە سە هوم کرد تیختیاری خزمەتی شێرم کرد. بۆم مەعلووم نە کرابوو قەدری خزمەت نازانیت، چونکی رەفاقتی مە و شیر موشابە هە ی ئەو یە گۆزانی بۆ کەر وە یا شیر خۆت نەنەو بەسەر ئاوه وە ک یە ک وایە. حوکه ما فەرموویانە: وەفای پادشاه و بەری بیی تال وە ک یە کە. دینە وتی: لەم قسە دوورو درێژانە گە پێ، تەدبیر لە ئەحوالی خۆت کە. شە ترەبە وتی: لازم بە تەدبیر ناکا، وە ئەخلاقێ شیر شارەزا بووم. بۆم مەعلووم کراوه نیشی فیتنەو فەساده. ئەگەر لە قسە ی فیتنەو فەساده نە ترسم، بە دلما ناید لە تەرف شیرەو زەرەر مەند بێم، ئەما نە ترسم ئەوم بەسەر بێت بەسەر حوشترە کە هات.

دینە پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایەت

شە ترەبە وتی: ئەگێر ئەو قەلتیکی روورەش، گورگیتی مانگر، چە قێلتیکی فیتلای خزمەتکاری شیرێ بوون. لە بێشە یە کدا نزیک بە جاده ی عام بوون. تەسادوف حوشترێ لە کاروان جە ما بوو. ورده ورده بە لەوەر داخل بە بێشە ی ئەو حیلە بازانە بوو. وەقتێ نزیک بە شیر بووه، رەسمی خزمەتی بە جێهێنا، خۆی بە خزمەتکاری شیر قوبوول کرد. شیر سوئالی لە حوشتر کرد: تا ئیستا لە کوێ بوویت؟ حوشتر جوابی دایەو: لەم سەحرایە بە درک خواردن خەریک بوم، ئیستا بە نیازی خزمەت داخل بە حوزووری جەنا بێت بوم، وە ئەمر ئەمری جەنا بێت. شیر وتی: ئەگەر تاقت ئەگرت ئەو ئەمێن بە کەس ئیقتیداری نایبێت دەستی زولم بۆ تو درێژ کات. بە دلتیکی خۆش، بە نیسراحت ئەتوانی لەم بێشە دا بژیت. میقداری چەند مانگێ بە یە کەوە رایان بوارد. رۆژی شیر چوو بوو بۆ راو، تووشی

فیصل ہاتھوں ہو بہ شہریان۔ برہنی زور لہ شیر کرابو، بہن تاقہ تی داخل بہ پیشہ کہ
 ہو بوہوہ۔ نہ خوش کہوت، نیتتیداری راوی نہما۔ گورگ و چہ قہل و قہل بہواسیہ تی
 شیرہوہ خواردنیان دست نہ کہوت۔ نو انیش بہ برسی مانوہ۔ وہ قہ تی شیر تہ ماشای
 نہوانی کرد، ہوی معلوم کرا برسینانہ، رگی حمیہ تی کہوتہ ہرہ کہ۔ وتی: بزائن لہم
 نزیکانہ شتیک ہدوزنہوہ ہوتان ہگرم، دہ فی برسیتستان ہکات۔ نہوان لہ خزمہت شیر
 دور کہوتنہوہ، ہرچہند تہ ماشایان کرد ہیچیان نہ دوزیبہوہ۔ ہر سیکیان بہ تہ دبیر کردن
 خمریک ہون، وتیان باقی ہوننی حوشتر لہم پیشہدا ہوی چاکہ و نیمہ لہ رہفاقہ تی
 حوشتر نیتتیدادمان دست ناکہوت، وا چاکہ لای شیر بہ کوشتنی بدہین۔ چہ قہل وتی:
 لہسر نہم فکرہ لاچن، زور ناشیرینہ، چونکہ شیر نہمانی داوہ۔ ہوی نیمہ جوان نیبہ فکری
 خدیانہت کردن۔ حوکہ ما فہرموویانہ: ہر کہس ریگہی غمدر ہوی کہستی ہدوزتہوہ ناخری
 بہ نیب خوی نہبتت۔ معلومہ نینسانی نسل لہ خدیانہت دورہ۔ قہل وتی: نہم نیبہ
 عانیہدی من ہی، نیوہ حہقتان بہسرہوہ نیبہ۔ لہم جینگہ بہ نیسراحت دانیشن۔ نیتستا
 نہچہ خزمہت شیرو دیمہوہ، خہمرات معلوم نہ کہم۔ قہل ریشٹ ہوی خزمہت شیر۔ شیر
 سونالی کرد چستان دوزیوہ تہوہ؟ قہل وتی: قوریان، لہ تاو برسیتی نہ قہوہ تی ریشٹ و
 نہ حوکمی چاومان ماوہ۔ نہما فکر تیکمان کردوہ، نہ گہر نہمری جنابت ہی عہری ہکم۔
 شیر وتی: ہلتی۔ قہل وتی: معلومہ حوشتر لہ ناو نیمہدا غہربہو لہ رہفاقہ تی
 مہنفعہت دست ناکہوتت۔ دہرحق زہمان، خودا ریشٹیکہ ہوی نیمہی ناردوہ۔ وامان
 بہچاک زانیوہ لائیتی خواردنہ ہوی جنابت۔ شیر وتی: لہوہ زیاتر فکرتان نہ کردوہو،
 بہچی شہرتی وہ مہزہ ہی خواردنی لایقہ؟ من نامانم داوہ۔ شہرت شکاندن نیشانہی
 نامہر دانہ۔

نیشانہی مہردی ساحیب و ہفایہ
 لہ شہرت و ہفای نہبوہ جہ فایہ
 حہلالی ہگ ہی نان و شوزیایہ
 داہم پاسہوان لہ بہر دہر گایہ

قہل وتی: من نہو مہسنلہ نہزانم، نہما رچی خوم فیدای سہری جنابت دہ کہم۔
 فہرموویانہ: یک نفس فیدای تہلن، وہ تہلن فیدای قہبیلہ ہی، وہ قہبیلہ یک فیدای
 شاریک، وہ شاریک فیدای سہری پادشاہ ہکرتت، سہ لامہ تیبہ، چونکہ پادشاہ نہما

مهمله کدت به فیدای ده چیت.

نه گهر بۆ سه لامه تیبی سهری پادشاه، شمرت شکا عه یب نییه. وه قستی شیر ئه و قسانه ی له قه ل بیست. سهری شۆر کرده وه، قه ل چوره وه بۆ لای ره فیه کانه ی. وتی: له ئه وه له وه فک ره که مان بۆ شیر به یان کرد، قه و بولی نه کرد. له ناخ ریدا رازی بوو. لازمه نیوش به ته دبیری من مورعامه له بکه ن. نیستنا هه رستیکمان به چین بۆ لای حوشتر، نه خوشی شیر به یان بکه ین، بلتین ژبانی نیتمه به واسیته ی پادشاهه مورمکین نه یی. وا چاکه خۆمان فیدای سهری پادشاه بکه ین تا ناوو شۆره قمان به دنیا دا بلا ره بیته وه. به چینه خزمه ت شیر، یه که یه که عه رزی شیر بکه ین: نیتمه هیچمان له دست نایه ت. ئه ما رۆحی خۆمان فیدا نه که یی. ئه وه قته یه که کیکمان به لتیت: شیر نیمرۆ ناشتای نه کرده وه. مه منوون نه یم به گوشتی من ناشتایه ک به کات. نیتمه ش نه لتین گوشتی تۆ قابیلی خواردنی پادشاه نییه، تا سه ره دیته سه ر حوشتر، هه رستیکمان قه و بولی نه که یی. به م ته دبیره کوشتنی حوشتر مورمکین نه یی. هه رستیکمان چونه لای حوشتر، ده ستیان کرد به به یانی نه خوشی پادشاه. به زبایان لووستی حوشتری دل سافهان خه له تان. هه رچواریان به نیستیفاق چونه خزمه ت شیر. له ئه وه له وه قه ل زوبانی به مه دح و سه نای شیر کرده وه. وتی: قوربان، وه ک مه علووم بوو ناساغی جه ناهت بو ته به عیسی جه یاتی نیتمه. مووده تیکه به برستی ماویته وه.

مه سه له حه ت نه وه یه من سه ر به یان بکه ن به بوربانی بۆ خواردنی جه ناهت، به لکی نیشانه للا قوه ت په یدا بکه یه ت. ره فیه کانی وتیان: خۆت چیت و گوشتت چیه؟ قابیلی خواردنی پادشاه نییه. قه ل به دنگ بوو. چه قه ل چوره په تشه وه، وتی: قوربان، مووده تیکه له ژهر حیمایه ی جه ناهتا ژبانمان مورمکین بووه، وه ئه م گوشته ی به خۆمه وه نه یینم قابیلی خواردنی جه ناهته. ره فیه کانی وتیان: گوشتی تۆ نه خوشی پادشاه زیاد نه کا. چه قه ل به دنگ بوو، گورگ چوره په تشه وه ره سی ئه ده یی به جه نه یتن، وتی: قوربان، ناره زوو نه که م نه مرۆ دانی پادشاه به خواردنی گوشتی من تیر بیت و ناو سکی پادشاه له گوشتی چه ورم تیر بیت. ره فیه کانی وتیان: گوشتی تۆ نیشان نه خنکینتی. له زه هری هه لاهل کوشنده تره، قابیلی خواردنی پادشاه نییه. گورگ به دنگ بوو. حوشتر چوره په تشه وه، ملی بۆ دۆرژ کرد (کل طویل احسق)، وتی: قوربان، مووده تیکه به نیه راحه ت له م بیته دا ژباوم و گوشتیکی زۆرم په یدا کرده وه. رۆحی خۆم فیدای جه ناهت ده که م. نه گهر قابیلی مه ته به خی پادشاه نه یم، به عیسی مه منوونیه. ره فیه کانی وتیان:

په حمدت له نسیحدهت کهرت. ناهه رین، حه لالزاده؛ وه فای حوقوقهت به جیههینا، مومکینه به دیکه لوقمه گوشتی تو شیغای دهردی پادشاه بیت. به نیستیفاق په لاماری حوشتریان دا، نیستا رۆح له ملی دهرنه چووویو، نه عزای رانی لوقمه لوقمه کرا.

شه تره به وتی: هینانه وهی نم میسساله م له بهر نه وه بوو بۆت مه علوموم بین دوشمن نیستیفاق بکه م تدهبیر له گوشتی که سن بکه م رۆحی به سه لامهت دهرناچیت. دینه وتی: نیستا فکرهت چیه؟ شه تره به وتی: فکره نه وه به نه گهر مه سه له نه وه بین، لازمه شه به کم، وه ههر کهس بۆ رتگه ی نه جاتی سه عی کرد بکوژرت به شه هید ناو نه بریت (ومن قتل دون نفسه فهو شهید). وه نه گهر رۆژم ته واو نه بوویت، به ناموس و هم مییهت ناو نه بریم. وه نه گهر نه جهل هاتین، چاره نیسه. دینه وتی: پیای به غیرهت نه وه دل زهریه ناوه شینیت، نه ما ناگه هدرایسه پاسه وانیهی خۆی نه کات. ههر وه قهت زهریه ی له دوشمن خوارد، نه نجا زهریه ی خۆی ناشکرا نه کات. وه ههم لازمه له مکرری دوشمن نه مین نه بوون، چونکه ناگرئ گر بگریت، ههر چی نریک بووین، نه سووتن. خۆت نه خلاق و قوهه تی شیرت بۆ مه علوموم کراوه، وه ناگه هدرای نه حوالی خۆت به، له خۆفی شیر نه مین نه بیت. وه ههر کهس دوشمنی به به چووک ته ماشا کردو نه همیه تی نه زانی، په شیمان نه بیته وه، ههر وه ک دهریا له زلهیلی ته یسوی.

شه تره به پرسیه: چۆن بووه؟

حیکایهت

دینه وتی: نه گه تر نه وه له قهراغ به حهر نه وعه ته برئ هه به ناوی ته یسوه. جسوتی له و تهیرانه له قهراغ به حهر هیلانه میان دروست کردبوو. وه قتی هیلکه کردنیان هات. مته که روهی کرده نیره که، وتی: جته که به ک بدوزینه وه له نافات دور بین. نیره که وتی: جته که له مه خۆشتر و فتنکتر مومکین ناین، لازمه له م جته که دا هیلکه بکه بت. مته که وتی: نیره له به حهر نریکه، له شه پۆل نه ترسم خۆمان و بیچوهه کانمان غه رق بکات. نیره که وتی: فکر نا که م وه کیلی به حهر نم بین حورمه ته ییه به سه ر نیمه بینن. وه نه گهر زهره به نیمه بکه بینن کاریکه به سه ر دینم به حیکایهت بیگه تر نه وه. مته به که وتی: نم لاف و گه زافه نالایقه. تو به ج قوهه ته که وه نیستیفاق له وه کیلی دهریا نه سینن؟ له سه ر نم فکره لاچۆ. به قه سه م بکه، جته که به ک بۆ ره حه ته یی خۆمان بدوزره موو، ههر کهس به قه سه ی نه سیحهت باور نه کات نه وه ی به سه ر دیت به سه ر ره قه که هات.

حیکایهت

میتیه که وتی: نه گیتنه وه گۆمه ناوای بوو جووتن مرای بیتکه وه له سه ر نهو گۆمه ناوه نریمان. وه له گه ل ره قه یهک ره فاقه تیان گرت. مودده تن به خووشیی یهک نه یان بوارد، ته سادوف ناوی گۆمه که وشک بوو، مراییه کان ئیراده ی سه فه ریان کرد، چوونه لای ره قه وه به گریانه وه دو عا خواز بیان کرد. ره قه دهستی کرد به گریان، وتی: نه ی ره فیهینه حه قعی ره فاقه تم به سه رتانه وه هه یه. یهک رچام هه یه: نه ووه له ن بکوژن، نه بجا نۆغر بکه ن، چونکه تا قه تی دووری ئیووم نییه. ئیستا له بهرچاوم گووم نه بوون دلن ناگری گرتووه. مراییه کان وتیان: ئیتمه له دووری تو جه رگمان کون کون نه بن، وه مه علوومی جه نابته ژانمان به ناووه مومکین نه بن، وه ئیراده ی سه فه رمان بۆیه کردووه. ره قه وتی: نه ی ره فیهقان ئیووه نه زانن وشک بوونی ناو بۆ من زۆر زه حسه ته. ژیانن من به بی ناو مومکین نابن، وه نه گه ر حوقوقی ره فاقه ت نه زانن و تووشی مهراقم ناگه ن له گه ل خوژان ته فریق مه که ن. ئیووه له رۆم شیرینترن. وه قتی رۆح نه ما جه سه د بێ رۆح به عه مه ل نایه ت. مراییه کان وتیان: نه ی ره فیهق مهراقی تو له تمرکی وه تن ناخوشتیره. وه قتی ئیتمه بکه وینه ئیسه راحه ت، فکری تو بکه ینه وه، خواردغان نه بیته زه ره مار. نه ما رۆشتنی تو له گه ل ئیتمه مومکین نابن چونکه ئیتمه به ناسمانا نه فرین و تو به نه زدا نه رۆیت. زۆرمان فه رقه. ره قه وتی: ته دبیری ئه م سه فه ره خوژان نه یزانن. رچا نه که م به مه راقه وه مه مکوژن. مراییه کان وتیان: نه ی ره فیهق، ئیتمه ته دبیرمان له م سه فه ره کردووه فکری ره فاقه تی تو مان کردووه. شه رت نه ویه له قسه مان ده رنه چیت. ره قه وتی: زۆر ناشیرینه ئیووه بۆ مه سه له حه تی من ته دبیر بکه ن و من قسه تان بشکیتن. شه رته هه ر قسه یهک له ته رف ئیووه بکرت به سه رچا و جن به جتی بکه م و هه تا به رۆح زیندوو بم، به شه رتی خزه ته کاری خزه ته تان بکه م. مراییه کان وتیان: ئیتمه وه قتی تو به ناسمانا بلن نه که ینه وه لازمه قسه نه که یه ت. مومکینه به سه ر ناوه دانسیا بفرین. به نی ناوهم غموغا بکه ن و به رده مان بۆ به او ئیژن. شه رت نه ویه تو سوئال له ئیتمه نه که یه ت و ته ماشای خهلق نه که یه ت. سه لامه تی و مه تله ب حاسل بوون له به تده نگیده یه. به و قه راره رازی بوون، مراییه کان ته خته دارتکیان هینا، وتیان به ره قه: به ده م ناوه راستی ته خته که بگه رو، مراییه کان هه ریه که سه ری ته خته که یان به دنووک گرت، به ناسمانا به رز بوونه وه.

ته سادوف ریگه یان که و ته سر ناوهدانیین. نه هلی دتیه که ته ماشای ناسمانیان کرد
 جووتی مرواری رقه یه کیان هه لگرتووه، زور لایان عه جیب بوو، دهستیان کرد به
 هه لاکتیشان و بهرد هاویشتن بز مرواری و رقه که. رقه بانگی کرد: مه گهر چاوتان کوتر
 بوو، نابین؟ دم کردنه وه که و تنه خواره وه یه کتی بوو. مروایه کان وتیان: «وما علی
 الرسول الا البلاغ». رقه فاقه تی نیتمه له تز حه رام بوو. رقه فاقه تی نا نعل پشیمانیه.
 عذیبت کیشان بز رفیقی بی عدقل بی فائیده یه، چونکه قسه ته نسیر له دلی بی عدقل
 ناکات. زحمت لازم نییه. مییه که وتی: نم میساله م بویه هتیا وه هه کس به قسه ی
 نه سیحمت باوه ناکات، سه عی له نه مانی خوی ناکات. لازمه دهرمان له پیش دهردا
 پهیدا بکری. نیره که وتی: له مه عنای قسه کان حالی بووم، نه ما مه ترسه. بزت مه علوم
 بی ترسوک به مه قسه د ناکات و، بزت مه علوم بیت وه کیلی دهریا ره یه ایته نیتمه
 ناکات، زهره به بیتجوی نیتمه ناگه یه نن، ناعیلاج مییه که هیلکه ی کردو بیتجوی
 هه لیتنا. بهر شه پزلی دا، بیتجوی مروایه کانی برد. مییه که له پاش شو واقیعاته به
 گریانه وه پروی کرده نیره که، وتی زورم نه سیحمت کردی، به قسه ت نه کردم تا جگر
 سو تاو بووین. ته دبیری بکه تا هه دوو کمان به مه راقوه نه مردووین. نیره که وتی: قسه ی
 بی حورمه تی مه که، وه له سر قه ولی خوم ماوم و حه ققی خوم له وه کیلی دهریا نه سینم.
 نه وه قسه یه ی کردو ریشت شکاتی نه حوالی لای عومومی تهیران کرد، وتی: نه گهر نیتوه
 موعاونه تم نه کن، مومکینه وه کیلی دهریا دست دریتی بز نیتوش بکا ورده ورده ناو
 جینی نیتمه له دنیا دا نه یه لیت. عومومی تهیره کان به یه که وه فرین، چونه لای سیمرخ،
 به باناتی نه حوالیان بز سیمرخ گتراهه وه، وتیان لازمه له نه حوالی ره عیبت بی خه بهر
 نه بی. نه گهر حه قمان له وه کیلی دهریا نه سینتی، شکات نه بهینه لای یه کیتی که،
 به پادشای خومان قبولی نه که بین. پادشاه نه وه یه خوتی خوی به سر ملتا برزنتی. سیمرخ
 وتی: چیتان لی قه و ماوه به یانی بکن و حه قتان بسینم. قسه ی بیتجوی ته تیووه کان بز
 سیمرخ به بیان کرا. سیمرخ له گه ل تهیره کان چونه سر وه کیلی دهریا. نسیم شو خه بهری
 به وه کیلی دهریا گه یاند. وه کیلی دهریا بز می علوم بوو قه و ته ی سیمرخ و له شگری
 تهیرانی نییه. به عوزر هتیا نه وه چوه بهرده می سیمرخ و بیتجوی ته تیووه کانی ته سلیم
 کرده وه. مه قسه دی نم میساله بز نه وه یه دشمن هه رچه ند بچووک بی به به بچووک
 ته ماشای مه که. نیش بی به دهرزیه کی بچووک مومکین نه بی به هزار شمشیر دوست
 نابین. دهنکه کیبیرتی زور بچووک. وه قتن داگیرسا هه رچی نزدیک بی نسوتی. حوکه ما

وتویانه: رفیق و دوست نگمر هزار بچ کهمه. دشمن نگمر یه کنی بچ زوره. شه تره به وتی: نهوول من قسه ناکم هتا به نامردی ناو نه بریم. وقتن شیر فکری له من گزرا موخافه زهی خۆم نه کمم. دینه وتی: وقتن نزدیک به شیر بویت، تهماشاکه شیر چاوی سوور هلگهراو کلکی به نرزدا کیتشا، بۆت مه علوم نه بن قه سدی کوشنتت نکا. شه تره به وتی: نه گمر نهو موخامه له شیر بیمن دوشمنایه تیی مه علوم نه کمم. دینه دوعا خوازی له شه تره به کرد، چوه لای که لیله. که لیله سونالی کرد: ماده ده کت گه یشته چی؟ دینه وتی: الحمدلله به مرامی خۆم مه سته له گرانه که به ناسانی جن به جن کرا. که لیله و دینه به به کهوه چوون بۆ خزمه تی شیر. تهادوف شه تره به داخل به خزمه تی شیر بوو بوو، وقتن شیر چاوی به شه تره به کهوت به دمدمه ی دینه دهستی کرد به نرانن و کلکی نه کیتشا به نرزدا. شه تره به بۆی مه علوم بوو ناگری فیتنه داگیرساره. به خۆی وت: نزدیک بوونی پادشاهان رتگی خۆف و هیلاکه ته. نزدیک کونه مارو خزمه تی شیر له مردن نزدیکه. لازمه نه نمین بوون له مارو له شیر نه کرت. ته حریکاتی دینه له هردوو لا ناشکرا بوو. بوو به شهریان و نهو سه حرایه له نهری شیر چۆل بوو.

له نهری شیر و له بۆره ی مام گا
 سه یوان رایان کرد هر یک بۆ یک لا
 خۆیان شاردهو سه یوانی فه قیر
 بیتشه یان چۆل کرد له جوان و له پیر

که لیله رووی کرده دینه، وتی: نه ی بچ عه قل ناخری نم فیتنه یه نه زانی؟ دینه وتی: ناخری فیتنه چیه؟ که لیله وتی: نم فیتنه یه تۆ داتگیرساند ههوت نوع زهره ی هه به. نهوول بچ فانیده وهلی نیعمه تی خۆت توشی مه شققت کرد. دووم شهرتی خۆت له گه ل شه تره به شکاند. سیهم بۆ کوشنتی شه تره به سه عیت کرد. چوارم بویته باعسی قه تلی بچ گوناھن. پینجم مه جموعی سه یواناتت ته فرو توونا کرد. ششم سوپه هسالاری سه یواناتت به پادشاه به کوشت دا- جتگی له م موده تا پر نایته وه- هه وتم فیتنه یی و دوو زوبانی خۆت ناشکرا کرد. موده تیکه من به نه سیحه ت کردنی تۆ خه ریک ته نسیری نه بوو. پشووونان وتویانه: له هه موو کس کهم عه قلتتر نه وه یه فیتنه ی نووستوو خه بهر کاته وه، نیشن به قسه و سولج دروست بیتی به فیتنه دو زوبانی رتگی خات دینه وتی: نه تیبستوه وتویانه نیشن به عه قل موکین نه بن، به شیتی کردنی لازمه؟ که لیله

وتی: لعم شیتیتته ج جوانیبهکت موشاهده کردووو، عهقل و زیرهکیت کامهیه؟ حوکهما
 فهرموویانه: بهعهزه ئیشن به عهقل و تهدهبیر دروست نهبن، بهسده هزار لهشکر مومکین
 نابن. مودهدهتیکه مدغروروی. خود پهسندی تۆم بۆ مهعلوم کرابوو، نهما سهبرم کرد،
 فکرم کرد، بهلکی له خوی جههالهت خهبر بهستهوه. ههتا هات دوو زویانی و فیتنه
 ناموبارهکت درتژ بوو. حهقمه کهم عهقلی و نانهسلتیت بهیان بکهم. کهسن نهسل بوو،
 مدعریفهتدار بوو، فیتنهیی و دووزویانی نازانن. چنده دهفعه به واسیتهی رهفاههتهوه
 نهمسیحهتم کردیت، وتم زۆر عهپیه، خهریکی فیتنهو دووزویانی مه به، فیتنهو دووزویانی
 ئیشی شهیتانه و بهقسهی منت نهکرد، به نارهزوی نهفس نهف فیتنهیهت داگیرساند.
 خۆت ناواناوه چی؟ دینه وتی: نهی رهفیق، نهگهر خهتا له من واقع بووه بهیانی بفرموو.
 کهلیله وتی: لهوه زیاتر تاقهتم نهماوه. خهتای تۆ تهواوبوونی نیسه. چونکه زۆر
 مدغروروی و خۆت ایه عاقل حساب نهکیت. حوکهما فهرموویانه: بۆ پادشاه لهوه خراپتر
 نیبه وهزیری بهد نهفعال بن. ئهنسانی عاقل فهورق به نیش و قسه نهکات. قسهیش چوار
 نهوعه: نهوهه شمرت نهکات و نهیشکینن، نهوه عادهتی منافقانه. دووم شمرت ناکار
 نهیکات، نهوه عادهتی پیوان و ساحیب غیرهتانه. ستههم نهوی وتی لازمه بییکات، نهوه
 عادهتی مهعاش دهراشه. چوارهم نالتهت و نایکات، نهوه عادهتی تمهل و بهخیلاته. نهی
 دینه، راستی تۆ لهو تانیفهیت. شمرت نهکیت و نهیشکینیت. من دائیما له نهمسیحهتی
 خیرت عاقل نهبووم، وه رهفاههتی تۆم بهباش زانیوه. ئیستا مهعلوم بوو به قسهی
 ناموبارهکت شیر وهفای شکاندو خهریکی کوشتنی شهتره بهیه. نهو موعامه لهیه زۆر
 رتگی خهتیره، نهگهر نازاری بهشیر گهیشته. وهههرچی داخلن نهف بیشه بن، بهفهنا
 دهچیت، گوناهیان به نهستۆی تۆ نهبن.

وا له نهزعا خهلقه! گوئی بگرن له گوفتاری وهتهن

بۆم بکهن نهف دهفعهیه ئیسهو خودا چاری وهتهن

دینه وتی: من وهزیرتکی ناسیح بووم. له باغی پادشادا له مهمامی چاکه زیاتر
 نهمناشتوه، وه له مهنفعهت زیاتر خراپم بۆ پادشاه نهبووه. کهلیله وتی: نهمسیحهت و
 نهمام و مدنفعهت نهوهیه وهلی نهممهتی خۆت توشی دهردو فیراق کرد و شمرت
 شکاندنی بهدونیادا ناشکرا کرد. حوکهما فهرموویانه: له شهش نیش مهنفعهت دست
 ناکهوت. نهوهه قمولی بن عمهل. دووم مالن خیری لن نهکرت. ستههم رهفیقی بن

تجره به. چوارم عیلمی بن عمعل. پینجهم خیری بن نیبیت. ششم بهدنی دهردهار. نم نیشیایانه بهیام کرد له مرق زیاتر نفعی نیب. پادشاه نهگرچی به نفسی خزی عادل و کم نازار بن، نهگر وهزیرهکی نارهزوی فیتنه و دوزوبانی کرد، میللت دهخاته ژیر زولم و پرتشانیبوه. شکاتی فقیران ناگاته خدمت پادشاه. مهسلا ناوی زور شیرین و رووناک بو نهگر نهنگی تیا بو کس نژیکی نابن.

دینه وتی: مقسدهی من لم نیشهدا له جیگهی خزم زیاتر نهبو. کهلیله وتی: زینهتی پادشاه به مئموروه لشکرهویه. نارهزوی نفسی پیسی تو نهویه عموموی مئموران له پادشاه دور بن، وهزیهیان به تو دروست بکری. نو فکره واسیستی بهخیل و کم عقلیه. معلوموه پادشاهان به واسیستی مئموروه لشکرهویه حورمهت پیدا نهکن. مهسلا جوانی هزار کم عاشقی جهمالی بن له جوانی نو کم نابیتهوه. مهسلهی پادشاه هتا لشکر و سوپای زور بن نیستا کهمه. بن عقلی تو معلوموه. عاقلان فرمویانه: نیشانهی کم عقلی پینجه. نووهل بو مئهغهتی خزی زهرردان له خلق. دووم بهبن عیبادت نارهزوی بههشت. سیهم بهبن هیایی پلاماری ژنان. چوارم نهخوتندهوار بی موجهله بگری لهگهل عولهما. پینجهم بن وهایی درحق به رفیق و معلوموی کرد به واسیستی رهاقهتهوه زورم نسیحهت کردی، تنسیری نسیحهتهکانم له تو نهوندهیه وهک شوعلهی رژژ لهگهل تاریکی چندیان فرقه، تنسیری قسهی من لهگهل دلرشی وهک تو نهوندهی فرقه.

به ناوی زه مزه موه جوگی کهوسه
پاک نابیتهوه پیستی نههلی شم

مهسلهی من و تو وهک مهسلهی تیره کهوه میونهکان وایه، هرچهنده تیره که بانگی کردن: خوتان عزیزت مهدهن بیتهودیه، به قسهی تیره که بیان نهکرد، تیره که توشی دهردی خزی هات.

دینه پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

کهلیله وتی: نهگینهوه میقداری میمون له شاخیک به میوه و گیای شاخه که نهژیان، تهادوف شه و یکی تاریک، رمشتر له دلی منافقان. نو شهوه له شکر ساردی هوجوموی کرده سمر میونهکان، له شیددهتی ساردی نژیک بو خوتنی بهدنیان

بیبهستن، قهاریان لن برا، به نهترافی خوینا رایان نهکرد. تمسادوف پارچه شووشهین کوهتپوو، وایان زانی ناگره، مهپوونهکان چون داری زوریان هینتا لوسر پارچه شووشهکه کزومهلیان کرد. تهیری بهسمر داریکهوه نهشتیوو، بانگی کردن: نهوه ناگر نیبه، خوستان عهزیهت مهدهن، تهیریککی که بانگی تهیرهکهی کرد: دهمی خوخت هیلاک مهکه، باوهر بهقسهی تز ناکن، نهسیحهتی نهو کهسانه وهک شمشیر مالین به بهردا وایه، کهسن له جوابی تز کهر بوو، خوخت هیلاک مهکه هرۆ. تهیرهکه تماشای کرد گوئی نادهنه قسهی، له دارهکه چوهه خواروهه حالیهیان کات، مهپوونهکان نهترالیان گرت، سهری تهیرهکهیان ههلکتیشا. کهلهله وتی: نهسیحهتی من بز ناموبارهکی وهک تز نهترسم ناخری تووشی بهلاپهک بهم. نهسیحهت کردنی کهم عهقلان وهک بلویتر بز گا لیدان وایه. دینه وتی: نهی رهفیق، عالمان له نهسیحهت کردنی جاهیلان قوسور ناکن، واعیزان ترکی وهعز خویندن ناکن، نایا تهنسییر بکات یا نهیکات. نومید دهکهم دهراگی نهسیحهتم لن دانعهخیت. کهلهله وتی: له نهسیحهت قوسورم نهکردوه، نهما زۆر ترسم ههیه چونکه بناغهی نیشت به حبله ههلهبهستوه، له رووخانن نزیکه، وه زهرههری بز خوخت بگمپهتوهه، نهو وهفته

پشتی دست له په شیمانیا بگه زیت. نه ساسی نیشن به فیل دانرابی، جهزای ناخری مردنه، هرووک شهریکه زیره که که به مه کری خوی له ناو چوو، شهریکه غافل که به واسیته ی راستیوه به مه تلّه ب گه یشت.

دینه پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه ت

که لیله وتی: نه گپړ نه وه دوو شهریک بون یه کتیکیان (زیره ک) و یه کتیکیان (غافل) ناو بون. هردوو کتیکیان به خه یالی که سابه ت، پتگی سه فهران گرت ه پیش. میقداری پتگی ریشتن. کیسه یه پر بوو له درهم دوزیبانه وه، هلیانگرت. زیره ک ناو به غافلی وت: نه ی رفیق، موعامه له ی بین قانزاج زوره. مه سله حه ت نه وه یه بگه پتینه وه، به نیراحه ت له مالی خومان دانیشن، ورده ورده نم پاره یه سرف که یین چونکی هه تا پاره زور بین مهراقی زیاتره. چاری ته مه عکار به خولی قهر نه بین پر نابیته وه.

هردوو کتیکان گه پانه وه. له نریک شاره که دانیشن. غافل وتی: لازمه نم پاره یه بکه یین به دوو که رتوه، هره یه که مان به شتیکی هه لگرین. زیره ک وتی: قابیلی ته قسیم نیسه. لازمه میقداری بۆ خه رجی هه لگرین و باقیه که ی له جتگیه ک یه بشارینه وه هه موو پوژئی به قه در نیحتیاجی مال سرف کرت، بهو نعوه دهوامی زور نه بین. غافل بهو قسه یه پازی بوو، میقداری پاره یان هه لگرت و باقیی کیسه که له ژیر دارتکدا شاردیانه وه، پویشته وه ماله وه. بۆ پوژئی دوا یی زیره ک چوو کیسه که ی له ژیر داره که ده ره پنا برده ی ماله وه. غافل لهو مه سنه له یه بین خه بهر بوو. نهو میقداره هه لیانگرتیوو ته و او بوو. غافل چوو له ی زیره ک، وتی: خه رجیم نه ماوه، با بچین میقداری پاره له کیسه که ده ریتنین. زیره ک وتی: مویاره که. هردوو کتیکان پوشتن بۆ بین داره که، پاره که یان نه دوزیبه وه، زیره ک به پوژئی غافلی گرت، وتی: پاره که تو بردو ته، چونکه له من و تو زیاتر که س خه بهری شاردنه وه ی کیسه که ی نه بوو. غافل سوئندی بۆ خوارد، باوه ری نه کرد، بوو به شهریان، شکاتیان گه یشته مه حکمه ی شهرعیبه. قازی سوئالی له زیره ک کرد نیسپاتی نه که ییت غافل پاره که ی بردو؟ زیره ک جوابی داپه وه: (أیها القاضي أبقاك الله) نیسپاتی من لهو داره زیاتر نیسه نو میند نه کم بیته زوبان. دزتیسی نم غه دداره به یان بکات. قازی نه مری کرد بۆ سبحه یین بچن سوئال له داره که بکن. زیره ک پویشته ماله وه، به ته و او ی قسه ی بۆ باوکی کرد، وتی: باب به فکری تو داره کم به شهید داناوه، بۆ پتگی فیل نهو

قهسه بدم به قازی وتووه. بیتو موافقه تی تددبیری من بکهیت، تا مردن بهو پارهیه نمژین. باوکی وتی: تددبیره کهی چییه؟ زیرهک وتی: ناو داره که بؤشه، جئگه یهک پیباو له ناو داره که دا نه بیتتوه. مه سله حهت نه وهیه نیسمشو بهریت له ناو داره که دا خوژت بشارتتوه، هه تا سو بجه نیق قازی دپت. وه قسق سونالی کرد، تو بلیتیت کیسه پاره که غافل بر دوویه تی. باوکی وتی: نهی نه ولادم، له سهر خه یالی نم مه کرو فیتله لاچو. نه گهر خه لق به خه له تینی، خالق ناخه له تینی. مه کرو فیتل له گهل خودا ناکرئ. مالی دونیا نه ونده دهوامی نییه. دینی خوژت و دینی من زایع بکرئ. تمرکی نم مه کره بکه. زور واقیع بووه مه کرو فیتل ناخری رووی کردووه ته ساحیتی، فیتله کهی ناشکرا بووه، نا پرووی دنیا و قیامه تی رژیستووه. من نه ترسم مه کری تو وهک وهک مه کری بؤقه که بیت.

زیرهک پرسیی: چۆن بووه؟

جیکایهت

باوکی وتی: نه گیتنه وه بؤقن کونی نزیک کونه ماری بوو. هه وهقت بؤقه که بیتچووی هه لئه هینا ماره که نه چو نه بخوارد. بؤ قه که ره لفاقه تی له گهل قرژالتیک بوو، شکایه تی نه حوالی خوژی برده لای قرژاله که، وتی: نهی ره لقیق تددبیر چییه له دست نم زالمه ی غه دداری بئ ره حسه؟ نه مورقابه له ی بؤم مورمکین نه بئ و نه نرکی وه تن، چونکه جئگه که م زور فهره حه و ساحیب ناوه و گولئ بؤن خوژی له هه مو نوع تیا به. وه سفی جئگه که ی بهم شهرا نه به بیان کرد:

هر گول و عه نهر وه تن خاکی وه کوو جامی بلوور
 پر به چه شمه ی ناوی رهوشمن میسلی چاری پر له نوور
 خاتمه ی په نجبه ی سوله یمانی نه بیت نه مبیستووه
 کیتیوی یا قروت و زومه پرده، قوبه قوبه سه وزو سوور
 دهشتی فابریقه ی گول و سه وزو ره یا حینه به هار
 بادی عه تتاره که دینق قافله ی موشکین له دوور

له پاشا بؤق به قرژالی وت له مه درسه ریگه ی نه جاتت چی خوژت دووه؟ وه تددبیری بؤ نه حوالم بلوژه روه. قرژال وتی: له فلان جئگه خورماسیچانئ هه یه زور به دسته، لازمه بهجیت میقداری ماسی بگری له کونی خورماسیچانه که وه یه که یه که تا کونه ماره که داینیتت. وه قسق خورماسیچان هاته ده روه ماسییه کان یه که یه که نه خوات هه تا نه گاته

سەر کونە ماره که، ماره کهش نه خوات، تو له دهست زولمی نه جاتت نه بێ. بۆقه که بهو ته دبیره ماره کهی دهر خوارد خور ماسیچان دا. دوو سن رۆژی بێ چوو، خور ماسیچان به خدیالی ماسی خواردن به هه موو لایه کدا نه گه را، ته سادوف رتگی کهوته کونه بۆقه که. بۆق و بیتیجویی عوموم خوارد. باوکی وتی ئهم هیکیایه ته م بۆیه بۆ کردی تا بۆت مه معلوم بێ جهزای خراپه خراپه یه، زیرهک وتی: باه، واز له م مهسنه له دوورو درۆژانه بینه. ئهم فکهری من زۆر ناسانهو دهوامی پاره که زۆره. باوکی کهوه که له بهر خۆشه وستیسی کهوه کهی له رتگی دین و دیانهت دهر چوو، نزیک به رتگی زولم و خیانهت بوو (انما أموالکم وأولادکم فتنه) بهرۆکی گرت، رتگی شه ریه تهی بۆ گوم بوو. بهو شهوه رۆشت چوه ناو داره کهموه خۆی شاردهوه. وهقتی رۆژ بووهوه قازی له گه م میقداری مهمنوران و له گه م زیرهک و غافل چونه بن داره که. قازی سونالی حق و ناحقهی زیرهک و غافلی له داره که کرد. له ناو داره کهوه بانگ کرا: نهی قازی، کیسهی پاره که غافل بردی. زیرهک راست نه لیت: غافل درۆژنه، خیانهت غافل کردوویه تی. قازی لهو مهسنه له سه رسام ما. به عه ق ل بۆی مه معلوم کرا که سن له ناو داره که دا خۆی شاردهوه ته وه، فکری کرد لازمه به سیاسهت ئهم مهسنه له ناشکرا که م، ئهمری کرد به کوتمه ل کردنی دارو چیلکه و پووش له بن داره که، ناگریان ته بهردا تا گۆشتی ناو داره که بهرۆیت. پیره که نهختی سه بری کرد، وایزانی نه کوژتته وه. نهیایهت نیسقانی پیره که ته ریی ناگری چه شت بانگی کرد: ئامان، قازی! قازی ئهمری کرد هیتایانه دهر وه، له حه قیقه تهی نه حوالی زیرهک و غافل سونالیان کرد. پیره نیو سووتاو نه ووه ل و ناخری قسهی به یان کرد. راستی غافل و فیتلی زیرهک له خه لقه که مه معلوم کرا.

پیره که میقداری نیو سه عات ژیا، ئهمری خودای به جتهیتناو پاره که یان بۆ غافل سه ندوه. زیرهک باوکی به مردوی گرت به کوژه وه، رۆشته ماله وه. مه معلومه هه ر کهس چال بۆ که سن هه لکه نهی خۆی تن نه که وئی. غافل به دلتهکی خۆشه وه رۆشته ماله وه. زیرهک به رووی رهش له ته عزیه دا دانیشت.

که لیله وتی: هیتانه وهی ئهم میسالم بۆ نه وه بوو بۆت مه معلوم بێ ناخری مه کرر روو نه کاته وه ساحتی. وا نه زانم تۆش له م نیشه توشی زه ره ر دیت و په شیمانی حاصل نه که یه. که یفی خۆته.

دینه وتی: تو عه ق ل به مکه ر و ته دبیره به فیتل ناو نه به یهت. من ئهم زه حمه ته م به ته دبیره و

عەقل کردوو. کەلیلە وتی: لە کەم عەقڵی و فەسادیت هەرچەند بەیان بکەم تەواو ناییت. وەفاو چاکەت لە کەم وەلی نێمەتی خۆت نەویە کەوا دیارە، وەرگەرانندی دیتەووە پێگەت. بۆت مەعلووم بوو، دوو زوبانی چەند خرابەو دوو پرووی چەند عەبیە؟ دیمە وتی: قەلەم نەگەر دوو زوبان نەبایە حوکمی پادشاهانی ئیجرا نەئەکرد. تیغ یەک زوبانە، خواردنی لە خۆتین زیاتر نییە. گۆل نەگەر دوو پروو نەبایە شەوقی پەیدا نەئەکرد و عالەم عاشقی بۆنی نەئەبوون. شانە چونکە دوو پروو دايم لەگەڵ زولفی جوانان تێکەلە.

کەلیلە وتی: ئەم دیمە، تۆ ئەو قەلەمە نیت بۆ سەری پادشا مەحرەم بی، تۆ ئەو مارە دوو زوبانەیت بڕینی زوبانت زەهری هەلاھەلە، تۆ ئەو گۆلە دوو پروو نیت خەلق ناره‌زوی بۆت کەن، بەلکی ئەو دێکانەیت نازارت بە دلی خەلق گەیاندوو. مار سەد دەرەجە لە تۆ چاترە. لە زوبانیکی زەهر ئەدات، لە زوبانیکی دەرمان. تۆیش نەگەر زوبانیکت بۆ رەفیعانت دەرمانی بەدایەو زوبانیکت بۆ دوشمنان زەهراوی بوايە، عەبیی نەبوو، هەرۆک نەلین:

دەرمان و زەهر لەسەر زوبانە

یەکیکی دۆستە، زەهر بۆ دوشمنانە

دیمە وتی: لە تەعەنەدانم دەست هەلگرە، مومکینە شیر و شەترەبە ناشت بێنەو، وەک پیتشوو خۆشەوێستی پەیدا بکەنەو. کەلیلە وتی: ئەم مەکرەت تازەییە، مەگری تۆ نەوع نەوع ئەم ئەم غەددار. سێ ئەشیا باقی ئەمەینیت تا بە یەک نەگەن. ئەووەل ناوی سەرچاوە شیرینە تا داخل بە بەحر نەبێ. وەقتی داخل بە بەحر بوو تال نەبێ. دوووم خزمایەتی و رەفاقتی هەتا فیتنەو فەساد لە بەینا نەبێ. رەفاقت و خزمایەتی ئەوەندە خۆشە پێگە دوو زوبان و فیتنە نەدریت. وەقتی بەقسەمی فیتنە موعامەلە کرا لە یەک مەحرۆم نەبێ. سێهەم موعامەلە و نال و وێر لە پێگە پاستەو، نەگەر بە واسیستی فیتنەو خواریی موعامەلەیان ناشکرا بوو. موعامەلە و هاترچۆیان نەبەریت. نیستا شەترەبە لە دەست شیر نەجاتی بوو، زەحمەتە رەفاقت و ئەمەین بوونیان لە یەک چونکە عاقلان فەرمویانە:

پەتێ بچەرێ بەستنی ئەتوانی

گریتی تێ کەوێ سافی ناتوانی

دیمە وتی: نەگەر دەست لە خزمەتی شیر هەلگرم، لە کونجی دانیشم، بە تەدبیری موعامەلە بکەم لە رەفاقتەم جیا نایستەو؟ کەلیلە وتی: حاشا لە خۆت و لە رەفاقتەت.

زۆر له رهفاههتی تو بێزارم. عوله ما فرموویانه: له رهفاههتی جاهیل و فاسیق دوور به. رهفاههتی جاهیل و رهفاههتی مار وهک پهکه. زۆر له واقع بووه چهند کهسانێ چهند موددهتن لهگهڵ مار رهفیق بوون، وهقتن ناخافل مارهکه داویه به رهفیهکه که یهوه مردوه. رهفاههت لهگهڵ عاقلان و سالحان لازمه، مهسه لا له گوزهری عهتارخانهوه نه پزیت نایلی بۆنی خوێش نهی. رهفیقی عهتار به بۆنت خوێش نهین. له جاهیل دوور به پرشنگت بۆ دێ. هه رکهس وهک تو بێن وهفا و به خیل بوو رهفاههتی حهرا مه. له جیگایهک شێر پوتیهی وهزیری به تو دا، سه ری تو ی له ناو جه مھی حه یواناتا بهرز کردوه، له جیاتیی چاکه نهو موعامه له یهت له گهڵ کرد. وا دیاره. رجا ده کهم ههتا له واسیتهی شو میهتوه تووشی موقه دده ری نه بووم ده ست له رهفاههتم هه لگه، وه نه گه ده رۆژ پێکه له تو دوور بم، نیستا که مه. هه رکهس رهفاههتی له گهڵ نهزان کرد. نه وهی تووش دێ تووشی باغه وان که هات.

دینه پرسیی: چۆن بووه؟

جیگایهت

که لیله وتی: نه گێنه وه کابرایهکی باغه وان عومری خوێ له باغێکدا سه رف کردبوو. نهو باغه له نهوانعی میوه به خه یالدا بێن تیا مه وجود بوو. گولگی هه مه نوع و سه وزه و میوه هاتی له حه سساب ده رچوو بوو. باغه وان له خوێشی باغه که ی ته رکگی ناوه دانیی کردبوو، فکری دایک و باوک و مال و منالی نه بوو. چهند سالتی به ته نهایی نیاده ری کرد. رۆژی زۆر بێن تاقت بوو، له باغه که ی چوه ده رهوه، فکری نه وهی کرد ره فیقی په یدا بکات. ته سادوف ورچیکی ناشیرین به ته نها لهو سه حرایه دا نه سوو رایه وه. باغه وان میقداری سێو و قه یسی و میوه هاتی پیشان به ورج دا، به نیشارهت بانگی ورجی کرد. ورج چوو بۆ لای، هه ردووکیان چونه ناو باغه که وه، وایان لێ هات بوون به ره فیقی، قسه کردنیان له گهڵ په ک به نیشارهت بوو. هه ردووکیان مه حه به تیان ده رحه ق په یک په یدا کرد. هه ره وهقت باغه وان نه نووست، ورجکه باوه شینی نه کرد تا خه بهر نه بووه. ته سادوف رۆژی باغه وان خه ری لێ که وتیوو، میتش هوجومیان کردبوو سه ر ده مو چاری باغه وان، ورجکه له لایه که وه میتشه کانی ده رنه کرد و له لایه کی که وه نه هاته وه. نیه یهت ورج رقی هه لسا، رۆیشت تاشه به ردیکی دوو باتمانیی هه لگرت، به خه یالی میتش کوشتا له سه ر سه ری باغه وان وه ستا، به هه مو قوه تهی خوێ تاشه به رده که ی کێشا به سه ر سه ری

باغچه‌وانه که داد. له‌بای بهره‌ده که می‌شه‌کان فرین، نه‌ما باغچه‌وانه که خم و مردنی یه‌کتی بوو. به واسیته‌ی رهایی کهم عه‌قله‌وه بمو دهرده چوو. عاقلان فرمویانه: دوشمنی عاقل له رهایی نه‌زان چاکتره. نم میسالم بویه هینایمونه کهسنت عه‌قلی نه‌بو ره‌فاهه‌تی حه‌رامه. دینه وتی: من نه‌ونده کهم عه‌قل نیم چاک و خراب له‌یهک جیا نه‌که‌مه‌وه. که‌لیله وتی: بدلتی نه‌یزانم که عه‌قلیسی تو نه‌ونده نییه، نه‌ما دلت وهک قه‌تران ره‌ش بووه، له نه‌حوالی خوت خه‌به‌ردار نیت. به‌فکرتکی نامویاره‌کت هزار داوی به‌لا دروست نه‌کیت. له‌به‌ین شه‌تره‌بو شتره‌دا فیتنه‌ت داگیرساندوه. نیستنا نیددیعیای دامن پاکی و عه‌قلداری نه‌کیت. مه‌سه‌له‌ی تو له‌گه‌ل ره‌فیتق وهک مه‌سه‌له‌ی بازرگانه‌کو مشکه سهد من ناسن خوره‌که وایه.

دینه وتی: چون بووه؟

حیکایه‌ت

که‌لیله وتی: نه‌گیت‌نمونه بازرگانتی بوو نیراده‌ی سه‌فهری کرد، سهد من ناسنی له مال‌وه بوو. به نه‌مانه‌ت برده لای ره‌فیتقتیکی داینا و خوی ریشیت بۆ سه‌فهر، له پاش چهند رۆژی ره‌فیتقه‌که‌ی سهد من ناسنه‌که‌ی فریشت و پاره‌که‌ی خرج کرد. وه‌قتی بازرگان له‌سه‌فهر هاته‌وه، چوهه مالی ره‌فیتقه‌که‌ی بۆ گواسته‌وه‌ی ناسنه‌که. ره‌فیتقه‌که‌ی وتی: نه‌ی ره‌فیتق، زور خه‌جاله‌تی تو بووم، چونکه له پاش ریشیتی جه‌ناهت عومومی ناسنه‌که‌م خسته ناو نه‌و که‌نجینه‌وو دهرگام له‌سهر قوفل دا. له پاش موده‌تت دهرگام کرده‌وه ته‌ماشام کرد ناسنه‌که نه‌ماوه. له‌گه‌ل ورد بووموه، کونه مشکت دیار بوو، عومومی ناسنه‌که مشک خوارده‌بوی. بازرگان وتی: شتتکی غه‌ریب نییه، چونکه مشک بۆ خواردن ناسن زور خیرایه. ده‌می بگاتن و نه‌زانتی نان و حه‌لوایه. لوقمه‌یه‌کی چه‌وو نه‌رمه و خوسوس دانی یی تیر نه‌کا. ره‌فیتقه‌که‌ی زور دلی به‌قسه‌ی بازرگان خوش بوو، وایزانی باوه‌ری به‌قسه‌ی کرده‌وه، ده‌ستی له ناسنه‌که شتوه. بازرگان مال‌ناوایی له ره‌فیتقه‌که‌ی کرد و ریشیت. کار برای خاین فکری کرد دلی بازرگان ناشت کاتمه‌وه. وتی: لازمه زیافه‌تتکی بۆ بکم. جوابی بۆ بازرگان نارد سوچه‌ینت ته‌شریف بۆ نان خواردن له مالی نیتمیت. سه‌رم به‌رز بکه‌یتمه‌وه، باعیسی وه‌فایه. بازرگان بۆ وه‌قتی مه‌غریب چوهه مالی ره‌فیتقه‌که‌ی، وتی: نه‌ی ره‌فیتق، قوسورسم عه‌فو به‌فهرموو نیستنا نیشیتکی زور عه‌جه‌لم هه‌یه. بۆ سوچه‌ینت قاه‌لنتی به‌ خزمه‌ت نه‌گم. بازرگان چوهه دهره‌وه، ته‌ماشای

کرد کوپی رهنقیقه‌کمی له‌بهر دهرگا به‌یاری کردن خهریک بوو. بازرگان کوپه‌کمی ههلگرت، له‌تیر عه‌پاکمی شاردیوه، بردی بۆ مالی خۆیان قایمی کرد. بۆ سوچه‌نینی زوو چوه مالی رهنقیقه‌کمی. ته‌ماشای کرد رهنقیقه‌کوه مناله‌کانی به‌گریان خهریکن، زۆر حالیان خراپه. رهنقیقه‌کمی به‌باوکه‌رۆ پروی کرده بازرگان، وتی: نهی رهنقیق، قوسورم عه‌فوکه، له‌ نیتوارهوه کوپه‌کهم گوم بووه. دوو سن ده‌فعه به‌ناو شارا جارم بۆ داوه، خه‌بهری نییه.

وه‌کوه یه‌عقوب دهم به‌ زار و پهرتشانم

له‌ گوم بوونی یووسف خه‌بهر نازانم

بازرگان وتی: وه‌قتی نیتواره له‌ خزمهت مهره‌خه‌س بووم ته‌ماشام کرد مشک گره‌په‌ک مندالتیکی به‌ دهنوک گرتبوو به‌ ناسمانا به‌رز بووبوهوه. رهنقیقه‌کمی وتی: نهمه‌ چ قسه‌یه‌که تۆ نه‌یکه‌یت؟ درۆ به‌م نوه‌عه‌ کراوه. مشک گره‌په‌ک ههموو به‌دهنی نه‌لی دره‌م نابن، مندالتیک ده‌ حۆقه‌ گۆشتی هه‌بێ چۆن نه‌توانی بییات. بازرگان دهستی کرد به‌ پتیکه‌نین، وتی: نهی زالم، کامان درۆزنین: مشکن سه‌د مه‌ن ناسن بخوات و، مشک گره‌په‌ک منالنه‌ به‌ریت، کامیان عه‌جیبه‌؟ کابرا بۆی مه‌علوم بوو قسه‌ له‌چی نه‌کا. پروی کرده بازرگان، وتی: مه‌ترسه، مشک ناسنه‌کمی نه‌خواردوهوه. بازرگان وتی: نهمین به‌ مشک‌گره‌ مناله‌کمی نه‌بردوهوه؟ ناسنه‌که له‌ مشک به‌ستینه‌ره‌وه، منیش مناله‌که له‌ مشک‌گره‌که نه‌ستنه‌وه.

که‌لیله وتی: نهم میسالم بۆیه هه‌تیاپوه که‌سن وه‌فای له‌گه‌ل رهنقیق نه‌بوو، خه‌یانه‌تی دهره‌ق به‌ وه‌لی نهمه‌تی خۆی کرد، نومتیدی چاکمی لێ نابهری. تۆ نهم مو‌عامه‌له‌یه‌ت له‌گه‌ل شیر کرد، به‌ ته‌مای رهنقیقه‌تی که‌س مه‌به. له‌ رهنقیقه‌تی غه‌داریکی وه‌ک نامباره‌کت خۆیاراستن واجیه.

قسه‌ی که‌لیله و دیمه‌ که‌یشته‌ نیره. شیر له‌ کوشتنی شه‌تره‌به‌ خه‌لاص بووبوو. شه‌تره‌به‌ به‌ مردووی له‌ناو خۆین و خۆلا تیکه‌ل بووبوو. بیتشه‌که له‌ هه‌یاتی شه‌تره‌به‌ خالی کرابوو. وه‌قتی ورده‌ ورده‌ غه‌زه‌بی شیر نه‌یشته‌وه، که‌وته به‌حری خه‌یالا‌تموه. به‌ خۆی وت: حه‌یف بۆ شه‌تره‌به‌. بۆم مه‌علوم نه‌بوو نه‌وی به‌زوبان شه‌تره‌به‌وه به‌یان کرابوو راست بوو وه‌یا درۆ. زۆر سه‌هوم کرد وه‌زیری عاقلم به‌دهستی خۆم له‌ناوبرد. په‌شیمان بووهوه، ده‌سته‌ نه‌وتۆ دانیه‌ت، سه‌ری خه‌جاله‌تی به‌ نه‌رزدا شو‌پ‌کرده‌وه. ده‌ستی کرد به‌ گریان بۆ شه‌تره‌به‌. وتی: که‌س وه‌ک من نامه‌ردیی به‌سه‌ر خۆی نه‌هه‌تیا، به‌بێ گونا‌ه‌ قه‌تلنی نا‌هه‌قم کرد. دیمه‌

ته‌ماشای کرد شیر پشیمان بوه‌توه، که‌لیله‌ی به‌جیته‌شت، چوو بز خزمه‌ت شیر. ده‌ستمو نه‌زور راوستا، رسمی نه‌ده‌بی به‌جیته‌نا، وتی: نه‌ی پادشاه، عاجزی و ماتیت واسیته‌ی چیه. رژژ له‌مه‌ موپاره‌گترت دست نه‌که‌وتوه، دوشمن‌ت له‌ناو خۆل و خوتنا مردوو، وجه‌ناپت به‌سه‌لامه‌تی نه‌جاتت بوه. شیر جه‌وابی دایه‌وه وتی: هه‌رچه‌نده‌ فکری عدقل و تدبیری شه‌تره‌به‌ نه‌که‌مه‌وه دلم زۆر عاجزه. به‌راستی پشت و په‌ناهی لشکر بو، وه‌ نه‌تباعی من به‌ واسیته‌ی شه‌تره‌به‌وه زۆر بو بو. دینه‌ وتی: قوریان، مه‌راق خواردن بز نه‌و کافه‌ری غه‌دداره‌ باش نییه. (الحمدلله) قه‌وه‌تت به‌ سه‌ریا شکا. شوکرانه‌ی لازمه. دینه‌ وتی: لازمه‌ نم‌ فه‌تخ نامه‌یه بنووسریته‌وه، بز یادگار هه‌لگیرئ، هه‌موو ساتئ له‌م وه‌فته‌دا بکری به‌ جه‌رن. بز پادشاهان وا دروسته‌ دلیان له‌ مه‌نموروی عاجز بی له‌ زندانا چه‌پسی به‌کن، وه‌ نه‌گه‌ر گوناهیان بو بو کوشتنیان جه‌لاله. نیشی حوکه‌ما نه‌وه‌یه: نه‌مووستئ نه‌گه‌ر مار گه‌ستی نه‌ییرن له‌به‌ر نه‌وه زه‌ره‌که‌ی بز جیته‌یه‌کی که‌ نه‌روات. دوشمنئ ناره‌زوی کوشتنی کردی، بز له‌ناوچوونی دل خۆش بوون لازمه. شیر له‌ قسه‌ی دینه‌ نه‌ختئ سه‌بووری دلی هات.

وه‌ له‌نه‌سیحه‌تی دووه‌مدا به‌یانی نه‌که‌ین دینه‌ له‌ جیاتی شه‌تره‌به‌ به‌سیاسه‌ت نه‌کوژریت. نینسانی فیتنه‌ نوعی دوو‌پشکه. که‌م هه‌لته‌که‌وئ دوو‌پشک به‌ سه‌لامه‌تی به‌گاته‌وه جیته‌گی خۆی. نینسانی فیتنه‌ به‌ ته‌مای ژیان نه‌بی. گه‌نم به‌چینه‌ت گه‌نم نه‌دوو‌ریته‌وه.

نه‌سیحه‌تی دووه‌م

به‌یانی جه‌زای فیتنه‌ و دوو‌ زوبان و ناخری نیشیان

دایه‌شلیم رووی کرده‌ به‌هه‌من فه‌رمووی: به‌ واسیته‌ی زوبانی موپاره‌کته‌وه بۆم مه‌علوم کرا شیر به‌واسیته‌ی فیتنه‌ و دوو‌ زوبانی دینه‌وه‌ ریته‌گی راستی لئ گوم بو. ئومید نه‌که‌م به‌یانی ناشکرا بوونی فیتنه‌ی دینه‌ به‌یان به‌فه‌رموویت، به‌ چ سیاسه‌تی خوتنی شه‌تره‌به‌ له‌سه‌ر دینه‌ سوپوت کرا، چۆن کوژرا؟ حکیم بیدپای به‌هه‌من فه‌رمووی: نه‌ی پادشاه، به‌ ماده‌دی قانون لازمه‌ له‌سه‌رخۆ بناغه‌ی نیش ده‌رخری، نینجا ده‌ستی بز درێژ بکری. به‌بی ته‌حقیق کردن دست له‌ هه‌رچی به‌درئ پشیمانی له‌دوو دیت. لازمه‌ بز پادشاهان ئوموراتی حوکه‌ومه‌تیان به‌ ته‌دبیری مه‌جلیس بکریت، وه‌ له‌ قسه‌ ورد بینه‌وه، وه‌ نه‌هلی فیتنه‌ و خاین به‌خه‌نه‌ ژیرداری سیاسه‌ته‌وه به‌نوعی جه‌زا به‌درین بیته‌ ته‌نبیهی عالم. میسالی وه‌ک مه‌سه‌له‌ی شیر و دینه‌یه.

و هتقی شیر مکر و حیلہی دینہی بۆ مدعلوم کرا، به نوعن جهزای دا بۆ عالم به عمهل هات. وهتقی شیر له کوشتنی شه تره به بووه، په شیمانی حاصل کرد. دهسته نهژنۆ دانیشته، له مهرقا بهو دیوو بهو دیوی خۆیا نه کهوت. هه ناسهی ههل نه کیشا، به خۆی نهوت: نهوی من کردم، تا نیشتا هیچ نامهردی نه یکردوو. به خیلانی رتگیهی عهداله تم کرد، وه به نارهزوی نهفسی کافر عهجه له لم قه تله کرد. موده ته بهو عاجزیه مایه وه. عاجزیه کهی نه نسیری کرده سهر چه یوانهکانی ناو بیشه که. عومومیان وه ک شیر په ریشان حال بوون (سر الناس علی دین ملوکهم). ورده ورده چه یوانات له شیر نزیک بوونهوه. هر وهقت به یانی رهوشتی شه تره به نه کرا شیر دهستی نه کرد به گریان، نیهایهت شوئی شیر له کهل پلنگ روه به روو دانیشته، عیجز و مهرقی خۆی بۆ پلنگ گتیرایهوه. پلنگ وتی: نهی پادشاه، لازم ناکات له نیشی رابوردوو مهرق خواردن، چونکه نیشی که له دهست چوو، نه به قوهوت و نه به مهرق نایسته وه جتگیهی خۆی. پیایوی ساحتیب عهقل فکری نیشی رابوردوو ناکهن، وه نه گهر بۆ نیشی رابوردوو مهرق بهخۆن له سه فاههت وه یا له مردن نزیک نه بن، وه هر کهس شوین نیشی رابوردوو به کهوی نهوی به سهر دی به سهر رتویه که هات.

شیر پرسیی: چۆن بووه؟

هیکه بهت

پلنگ وتی: نه گتیرنوهه رتوی زۆر برسی بوو. له سه حرادا بۆ خواردن نه گهرا. ته سادوف بۆنی خواردن کرد. به بۆن کردن رۆیشت، گه یشته سهر پارچه پیستت. درنده گۆشتیان خوارد بوو، پارچه یه که له پیسته کهی به جیما بوو. رتوی دلای روون بووه وه، پارچه پیسته کهی به ده مه وه گرت، رۆیشت. له رتگیه تووشی ناو ادانی بوو. له قه راغ ناوه دانیسه که میقداری مریشک به چینه کردن خهریک بوون. منالیکتی زیره که به دیار مریشه که کانه وه بوو.

رتوی فکری خواردن مریشکی کرد. پارچه پیسته کهی داناو بۆ دزنی مریشک ناماده بوو. تووشی چه قه لئی بوو. چه قه لئی وتی: نهی ره فیق، فکرهت چیه؟ رتوی وتی: ته ماشا ناکه بیت (ولکم فیها ماتشتهی انفسم) من موده تیکه به برسییه تی له م سه حراهه دا نه سوو ریمه وه. رۆح هاتبوه سهر لیوم. پارچه پیستت له درونده مابوهوه دۆزه وه. نه ما نیشتا نارهزوی خواردن یه کتی له م مریشکانه نه کم. چه قه لئی وتی: هه بهاته هه بهاته! من

مودده تیکه له که مینی نهم مریشکانه دام، ناروزو نه کهم یه کیتکیان بدزم، له ترسی نهو منداله زیره که قووه تم نییه، نه بهشو نه بهرژژ ریگهی فرسه ت نییه. تو پارچه پیستیتکت دهست که وتوو قه ناعه تی بین بکه له ریگهی خۆتوه برۆ، واز لهم تمهعه بهینه. رتوی وتی: ئهی ره فیق، حه یغه نیسان تووشی گول هات له ترسی درک دهستی بۆ درتژ نهکات. غیره تی من قبول ناکات به پارچه پیستیتکی بین لغزت نه فسی خۆم کوتر بکه موه، وه دهست لهم مریشکه قهله وانه ههل بگرم. چه قهله وتی: ئهی بین غیره ت تماعکاریت ناو ناوه غیره ت. ناروزو نه که پیت خۆت تووشی به لا بکه پیت. حوکه ما فرموویانه: دهولت به فه قیبری و قه ناعه ت دهست نه کهوئ. نیسراحت له عه جله نه کردنه. (العجلة من الشيطان) مه خه ره پیتش ده می خۆت و، ریگهی (الرزق مقسوم) بگرم. نه ترسم له واسیتهی تمهعه موه پارچه پیسته که ت له دهست ده رجین، وه ک که ره که بۆ کلک نه گه را، ههردو گوئی به برین چو. رتوی پرسیی: چۆن بووه؟ چه قهله وتی: به شیعی

مه سنه و بیوه:

حیکایه ت

که ره ئی بوو کلکی له بن برابوو
 له که هری دلی فکری نه مابوو
 بۆ دز زینه وهی کلکی نه گه را
 به ریگه و سه حه رادا دايم نه زه را
 قه زای خه ردا بوو، لازمه و این
 ده می له گه نفی فه للاحق نا بین
 فه للاح که له دوور چاوی به که ره که وت
 دلی ناگری سه ند وه ک کی بریت و نه وت
 به دار و به شه ق که ری هه لبری
 چه قوئی ده ره ینا ههردو گوئی به ری
 که ری هیچ نه زان بۆ کلک نه گه را
 تووشی نه و بوو ههردو گوئی به را
 هه ره کهس بۆ تمهعه پیتی له رت ناوه
 نه وهی به سه ر دت له که ره قه و ماوه

پتوی له واسیتهی بی عه قلیوه پرووی کرده چه قعل، وتی: مه گهر تۆزیره کی و عه قلی من شارهزا نه بویت؟ ته ماشا که هه ر نیستا مریشکتی نه فرتیم، نه وه قته نه لیتت (بارک الله). نه وهی وت و پیسته که یه جیهیتشت، پرووی کرده لای مریشکه کان. چه قعل بۆی مه علوم بوو نه سیحه تی ته نسیر له پتوی ناکا. رۆشته وه بۆ جیهگی خۆی. له وه قته دا قهله ر شه که یک له ناسمانه وه چاری به پارچه پیسته که گه وت، بۆی نیشته وه، پیسته که ی به دهنوک هه لگرت. به ناسمانا به رزبووه وه. له ولاوه پتوی نزدیک به مریشک بووه وه. مناله که فهرقی کرد. نه وه داری به دهستی وه هاریشتی بۆ پتوی، دای له دهستی، شکانی. پتوی له ترسی رۆح و له تاو نازاری دهستی به شهله شهله گه راپه وه سه ر پارچه پیسته که. ته ماشای کرد پیسته که نه ماوه. بۆ شکاتی حالی سه ری بۆ ناسمان به رز کرده وه، ته ماشای کرد پارچه پیسته که به دهنوک قهله ر شه وه یه، وتی:

رزقی تۆ بۆ تۆم په پیدای کـــــــرد

به فکری مریشکتی دهستم شکاو کرد

پتوی دهستی کرد به گریان، نه وه نده سه ری به نه رزدا مالی تا رۆحی ده رچوو، به نازاره وه مرد. نه م میسالم بۆه هینایه وه تا جه نابت فکرت بیته وه سه ر خۆت. مه علومه جه نابت به دهستی خۆت یه کن له نه رکانی حوکومه ت له ناو برده وه. بۆ ژبانی باقیی میللت فکرت نه ماوه. قسه کردنت ده رحه ق توم هه را که م بووه. شه تره به تازه زیندوو نابیته وه. وام بۆ مه علوم کراوه نزدیکه هه مسو ره عیته رتگه ی فیرار بگرته پیتش. نه وه قته مه راق و شه مت دووقات زیاد نه بن. له پاش نه و قسانه شیر بۆی مه علوم بوو هه رچی پلنگ به یانی کرد هه مسوی نه سیحه ته، پرووی کرده پلنگ، وتی: مه علومه قسه کانت زۆر به ته نسیره. نه ما فکری نه م گونا هه که ده رحه ق شه تره به کردومه زۆر بی خولقی کردوم. دوور بوونم له میللت، قوسوروم ده رحه ق به مه نهوران له بهر نه وه یه. پلنگ وتی: نه م مه سته له یه به عاجزی دروست نابن، به لکی به ته دبیر ده رمانی نه کرئ. چاک وایه بۆ جه نابت ته رکی نه م عاجزی و ساتیه به که یه، له سه ر ته ختی پادشاهی دانیشیت، ورده ورده قسه ی شه تره به ناشکرا به که یه. نه گهر نه وه ی به گوئی جه نابتا گه یشتوه راست بووبن شه تره به به جه زای خۆی گه بشت. وه نه گهر به زبانی شه تره به وه فیتته یی کرابن لازمه ساحیب غه ره ز به که یه به نیشانه ی تیری به لا، نه وی به ده ست و به ته دبیر مومکین نه بن لازم به خه فته ناکا. شیر وتی: وه زیری بیتشه به تۆ لایقه. نه وا تۆم به وه زیری خۆم قوبول کرد. موده دیتکه ناره زووی ناشکرا کردنی ته دبیر و عه قلی تۆم

نه کرد. نپستایش به هر نوع سومکین نهین له ریگهی عه‌داله‌توهه دلی خویناویم به قسه‌ی راست پاک بکهره‌وه. پلنگ ته‌عه‌هه‌ودی کرد به موده‌تینکی کهم مه‌سنه‌له‌ی شه‌تره‌به نه‌وه‌ول و ناخری ناشکرا بکا. شتر به‌و وعه‌ده‌یه دل خوش بوو. وه‌قتی نینواره پلنگ روخسته‌تی له شتر وهرگرت، رۆزشت بۆ گهران. تمسادیف ریگهی که‌وته جینگای که‌لیله و دینه. له‌و وه‌قته‌دا به قسه‌کردن خه‌ریک بوون، ده‌نگیان به‌رز نه‌به‌وه. پلنگ له پیش نه‌و مه‌سنه‌له‌دا دلی له دینه خراب کرده‌بو، بۆ گوئی گرتنی سونال و جواپی که‌لیله و دینه چووه پهنشه‌وه، خوی راگرت. که‌لیله وتی: نه‌ی دهنه، زۆر نیشتیکی خرایت کردو فیسته‌یه‌کی گهوره‌ت داگیرساند. به واسمه‌ی فیسته‌و دوو زوهانی تۆوه پادشاه شه‌رتی

شکالندو به خائین مشهور بوو. ناگری فیتنه و فسادت له ناو درونده و حیواناتا بلاو بوووه. نهمین به ساعت به ساعت جهزای نهو فیتنه بهت نهگه ریتوهه سر خۆت. هرکس تیفی زولم تیزکات سهری خۆی پین نه بریت. معلومه نه هلی نم پیشه به به فیتنه ی تو بزنان عوزرت قویول ناکهن و دهستی رهجا و عهفو بو تو دریز ناکهن، بو خنکادنت هه موو نیتیتفاق نهگهن. من قسه کردنم له گهل تو جهرامه. حوکه ما فهرموویانه: رهفیتی منافق مهکه، له گهل فیتنه و دوو زوباندا دامه نیسه، چونکه نزدیک به کووره پین پرشنگ نابین. له رهفیتی تو بیزارم. رهفیتی له گهل به کیتی وهک خۆت لایقه. دوو بوونم له تو ریگی پاکیه، چونکه رهواجی قسم لای تو نیسه. دینه وتی: نهی رهفقی، له رهفاقه تی خۆتم مهروروم مهکه. سعاعتی له تو دوو بزم ژبان مومکین نابین. نهو ونده بو خوسووسی شه تره به لۆسم مهکه. نیشینک له دست چوو، ناو هینانی باعیس به دل تهنگیه. قسه کردن له نیشی رابوردو جوان نیسه. قسه ی لۆمو تهغه کوتاهی بینه. (الحمد لله) دوشمنم به جهه نهم چوو، وهقتی جهژن و شای منه. دنیا به نارزووی دلی من بوو. رجا نهگم نهختن قسه فهرح و موشفقانه بینه ره ناوهوه، باعیس نهجرو نیحسانه. که لیله وتی: له گهل نه مه ی ریگی راستت گوم کردوه، ناگری فیتنه و فسادت داکیرساندوه، جهزای وهفا و نینسانیهت به فیتنه و دوو زوبانی نه دا کردوه، شهرت و سولندت به یه که وه شکالندوه، نیستا به نومیدی نیسراحت و ژبان ههیت. خدیالی به تال نهگهیت. چاره روان به نیمرۆ، سرههینتی، به جهزای خۆت نهگهیت، دینه وتی: نهوه نه بوو من فهرق به چاک و خراب نهگم، دوو زوبانی و مهکر و حیل به چاک بزاتم. نه ما نهوی که من کردم باعیس به جیگی خۆم بوو. نهو فیتنه و دوو زوبانی، وهک جهنابت نه فهرموویت، حیرس و ته موعی دنیا پیتی کردم. نیستا چاره ی نه نیشه نازاتم. تیا موتهحه ییس ماروم. فکر هه به ته دبیری بدلۆزموه. وهقتی پلنگ به تهواری بو ی معلوم بوو دینه شه تره به ی به گوشت داوه، بو ناشکرکردنی چوه لای دایکی شیر، وتی: نهی خانم، قسه یه کی سپری هه به زات ناکم بیگترمه وه چونکه باعیس فیتنه به. لازمه به عهقل دروست بکری. دایکی شیر سویندی بو پلنگ خوارد به نوعی زهروری بو کهس نه پین به یانی بکه م. دلی پلنگ ته مین بوو. نهو وهل و ناخری قیسسه ی که لیله و دینه ی بو دایکی شیر گترایمه. پلنگ وتی: بۆم معلوم بووه که لیله زۆر له دینه بیزاره له واسیته ی عاجز بوونی شیر هوه، دایکی شیر لهو قیسسه به زۆر عاجز بوو. بو پوژی دوا ی جووه لای شیر، ته ماشای کرد شیر زۆر پین تاغه ته، رووی کرده شیر، وتی: واسیته ی

نم رهنگ زهر دو عاجزیهت چیه؟ شیر جوابی دایه وه، وتی: نهی دایه، نم زهر دو عاجزیه همموی واسیتهی کوشتی شتره بهیه. هرچه ند فکری عقل و زانستی شتره به ده که مه وه، مردن لا خوشتره، تا قیامت له فکرم ناچیتته وه. وه قتن به نیشن وه یا به تدبیری موحتاج نمیم، نمیبینی شتره به فکر نه که مه وه، له گریان زیاتر چارم نییه. له مهنصوران عاقل و به تدبیر و به وهفا لایق به شتره به بو، نهویش نهما. دایکی شیر وتی: وا دیاره دلی تو به بن گوناهی شتره به نه سووتن. فکر ده که یته وه له کوشتی به بن تجربه، به بن گونا. پهشیمان بویتته وه، بو ت مه علوم نه کرا لایقی کوشتن بو، وه یا به قسهی فیتنه نمو خه تابه له دست قهوما. له قسهی عاقلان لات دا. فرموویانه: به په له و گهرمی نیش کردن ناخری پهشیمانیه. شیر وتی: نهی دایه، راست نه فرموویت به عجه له نمو نیشم له دست قهوما و سه برم نه کرد. نمو نیشتا له ناو حیواناتا نوم به خراپه بلا بویتته وه، به شرت شکار مه شهوور بووم. نمو ننده ناوی شتره به ده بم، تا خیانت وه یا بن گوناهی ناشکرا بکم، خو م له لومه میسلهت نه جات به دم. هرچه ند ناره زوو ده کم بو مومکین نابن، چونکه شتره به خراپه ی لن ده نه که وتبوو. به ناشکرا من زولم لن کود، کوشتم. ریگه یک نادوزمه وه سه بووری خو می پی به مه وه. نه کهر تو خه بریک وه یا تدبیری نه زانی، به بیان کودنی ریگه ی نه جات بو من. دایکی شیر وتی: قسه ی کم بیستوه له یه کن مهنمووه و راست قسه یه، قیسه ی نه وو ل و ناخری شتره به ی بو گتیرامه وه. نهما سویتیک دراوم ناوی نمو که سه نالیم، وه مه علومه له جه نابت سر ناشکرا کردن زور عه یه و نیشانه ی بن عه قلییه. عوله ما فرموویانه: سر ناشکرا کردن گونا هه، سر داپوشین نه مری خودایه (ان الله هو ستار العیوب). له بر نه مه نه بویه دلی جگر گوشه م له غم نه جات نه دا. شیر وتی: نیشتیلاقات له قسه ی عوله ما دا زوره، قیسمتیکیان نه مریان کردوه سر پی فیتنه داگیرستنی ناشکرا کردن حه راصه. وه قیسمتیکیان فرموویانه: که ستیک ناگای له قه تلتی بن و شاهاده تی به راستی ناشکرا نه کات نیره ی گوناهی قه تله که به گهردی نمو که سه نه بن چونکه شه هاده ت نه مری خودایه، ناشکرا کردن ریگه ی شه رعه ته. نهما من خو ف نه کم مومکینه نمو که سه ی قسه ی بو جه نابت کرد بن، نیشخالات بوون بن، ترس و خو فی له من په یدا کرد بن تو ی کردوه به واسیته رجا له من بکدیت زهری پی نه که نیم. وه من رجا ده کم هه رجیت بیستوه به یانی به فرموو، وه عه ده ده کم له قسه و تدبیری تو ده نه جم. دایکی شیر وتی: قسه کانت زور لایقه، نهما بو من زور ناشیرینه سر ناشکرا بکم چونکه سر

ناشکرا کردن دوو زمره‌ری هدی، نمووهل نوو کهسه سری لن ناشکرا کردهن تمبیتته دوشمن. دووهم لمار مهبله‌تدا به دووزوبان شقزوت په‌یدا نه‌گا، نه‌مته‌جاری لای کهس نامیتنی به‌مهرمی بزانتن، قسه‌ی لاشکرا بکن. همر کهس سر نه‌پوشن به عاقل ناونابرن. مه‌گمر له قیسه‌ی پادشاه و جلمو داره‌که بین خمه‌ری؟ جلمو‌دار سری ناشکرا کرد، نمووهل خزی له ناوچوو. شتر پرسی: چۆن بووه؟

جیکه‌یت

دایکی شتر وتی: نه‌گتته‌نموه پادشایه‌ک بوو، زۆر عادل و مهبله‌ت په‌روهر بوو، شوعله‌ی عه‌داله‌تی عوموموی مه‌عه‌که‌تی رووناک کردبوه‌وه. پوژئی پادشاه چوو بۆ راو. وه‌قتن خشیوت و باره‌گاه دانرا، همر کهس به وه‌زیفه‌یه‌ک خه‌ریک بوو. پادشاه رووی کرده جلمو‌داره‌که‌ی فه‌رمووی: همر دوو ولاخه‌که‌م زین بکه. فکره‌م هه‌یه بزانتن کامیان زۆر را نه‌کن. بۆ ته‌جره‌به یه‌کتکی پادشاه سواری بوو و یه‌کتکی جلمو‌داره‌که. نولانجیان توند کرد تا له له‌شکر دوورکه‌وتنه‌وه. پادشاه رووی کرده جلمو‌دار، وتی: عشاردانان به‌سه. همر دوو کیان راوه‌ستان. پادشاه فه‌رمووی: نه‌ی جلمو‌دار، مه‌قه‌دم نه‌وه‌بوو له له‌شکر دوور بکه‌وه‌وه، وه‌تۆ مه‌هرمی سری. قسه‌یه‌ک به‌یان نه‌که‌م لازمه تا مردن کهس له ده‌مت نه‌ییبسی، وه له کهس نه‌میزن نه‌بووم نه‌م سره‌م لای ناشکرا کهم. جلمو‌دار وتی: نه‌ی شاه، نه‌گه‌رجی لایقی سری جه‌ناهت نیم، شه‌رتنه بزنی فه‌رمووده‌ت له ده‌م ده‌رنه‌چن،

مه‌گه‌ر خۆئی قه‌بر له‌ده‌م به‌یستی. دلی پادشای ئەمێن کرد. پادشاه فەرمووی بۆم مه‌علوم کرا له‌م پۆژاندا براکهم خه‌ریکی له‌ناوبردنی من بووه، وا لازمه له پێش نه‌وه‌ی من له‌ناو به‌ریت، حه‌ياتی له دنیادا نه‌یلم. جله‌ودار وتی: قوربان، وا لازمه نه به‌شهو و نه به پۆژ له مه‌کری ئەمێن نه‌بی، خۆت موخافه‌زه به‌که‌یت، وه‌به‌نده نومی‌د ئەکه‌م له‌ناوی به‌رم. له‌سه‌ر ئەو فکهره قه‌رارێان دا. گه‌رانه‌وه. پادشاه نه‌میری کرد راو به تال کراو گه‌رانه‌وه بۆ مه‌مله‌که‌ت. وه‌قتی داخڵ بوونه‌وه به مه‌مله‌که‌ت، جله‌ودار چوه له‌ای برای پادشاه، ئەوه‌ی له پادشای به‌یستی‌بوو نه‌وه‌ل و ناخر بۆ برای پادشای گیترايه‌وه. برای پادشا وه‌عه‌دی به‌جله‌ودار دا هه‌ر وه‌قت بوو به حوکمدار روتیه به جله‌ودار عه‌تا بغه‌رموئی، وه خۆی له تازاری براکه‌ی مه‌حفوظ کرد. له پاش چهند مو‌ده‌ته‌تی پادشاه نه‌میری خودای کرد. به نیتتییاقی وه‌زیر و مه‌نموران برای پادشاه له جیتگه‌ی پادشاه دانرا. ئەوه‌ل حوکم له زوبانی پادشاه چوه ده‌روه ئه‌سه‌دام کردنی جله‌ودار بوو. وه‌قتی جله‌ودار داخڵ به مه‌جلیس کرا رووی کرده پادشا، وتی: عومری پادشاه هه‌ر باقی بێت، به‌نده گونا‌هم چیه‌؟ له چاکه زیاتر تازارم بۆ جه‌نا‌هت نه‌بوه، وه خوصوص وه‌عه‌دی روتیه‌ت بۆ من ئه‌سه‌دام کردنه. پادشاه جوابی دايه‌وه، وتی: ئە‌ی عه‌ددار، خراپترینی گونا‌ه سه‌ر ناشکرا کردنه. له جیتگه‌یه‌ک براکهم تۆی به مه‌حرم زانی سه‌ری دلی بۆ روو ره‌شتکی وه‌ک تۆ به‌یان کرد، هاتی سه‌ره‌که‌ت بۆ من ناشکرا کرد، چۆن من ئه‌هتیار به تۆ به‌کم؟ ژینی تۆ بۆ من و میله‌ت له زه‌هر خراپتیه. بۆ سیاسه‌ت ئه‌سه‌دام کردنت لایقه، له پاش تۆ که‌س جوورته‌تی سه‌ر ناشکرا کردن نه‌کات. هه‌رچه‌ند جله‌ودار پارایه‌وه، بێ فائیده بوو، کردیان به داری سیاسه‌تدا.

هێتانه‌وه‌ی ئەم میسالم له‌به‌ر ئەوه‌یه لازمه سه‌ر ناشکرا نه‌کرت. سه‌ر ناشکرا کردن نیشی بێ عه‌قلا‌نه. شێر وتی: ئە‌ی دایکی خۆشه‌ویستم، ئەو که‌سه‌ی سه‌ری ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ی بۆ جه‌نا‌هت ناشکرا کرد بێ هیکمه‌ت نییه. به‌عزێ که‌س بۆ مه‌سه‌له‌هه‌ت سه‌ری خۆیان بۆ خۆشه‌ویستیان ناشکرا ئەکه‌ن له‌به‌ر موخاج بوونی ته‌ده‌بیر. سه‌رێ داپۆشرا‌ه‌ی و ڕتگه‌ی حه‌قی تاریک کردبێ، ناشکرا کردنی خێرتکی گه‌وره‌یه. نومی‌د ده‌که‌م ئەو قه‌سه‌یه له من نه‌شاریه‌وه. به واسیته‌ی موپاره‌کی جه‌نا‌هته‌وه ئەم غه‌م و مه‌راقه‌م له دل ده‌رچیت. ئەگه‌ر به زوبان ناتوانی، به نووسین، ئەگه‌ر به نووسین مو‌مکین نابێ، به نیشاره‌ت، به هه‌ر نوع لایقه به‌یانی بغه‌رموو. دایکی شێر وتی: ئەگه‌ر شه‌رت ئەکه‌یت ئەو فیتنه‌ی گونا‌ه‌کاره به جه‌زا به‌گه‌ینی و به پارانه‌وو زوبان لووسی ئه‌خفال نه‌بی، ره‌حمه‌ت ده‌رحه‌ق ئەو عه‌دداره

نهبن، نهگهرچی عولهمای دین توریان له عهفوکردن زۆر داوه، نهما به قهولی ههر چوار مهزه به که کوشتنی نههلی فیتنه و فساد دروسته، خوسوس نهو نهوعه فیتنه به. دلی جهناپت بوه ته به حری خوتین، وه له نه زهر میلله تدا به زالم دانرایت. فهرمووده ی خودایه (ولکم فی القصاص). کوشتنی دینه جهلاله، له بهر نهوه که سن فکری نازاری میلله تی بوو روو له مهمله که تی ویرانی نهکا. مهعلومه به قسه و دوو زوبانی دینه شه تره به کوژرا. شیر وتی: لازمه فکریکی لئ بکری. دایکی شیر پژوهسته وه بو جتگهی خوی. شیر له پاش فکریکی زۆر نه مری کرد به حازر بوونی نومه راو و زهرا. هه موو له خزمهت شیردا کو بوونه وه، وه له سهر نه مری شیر دینه داخل به مه جلس کرا.

وه قستی دینه داخل به مه جلس بوو، ته ماشای کرد دهرگای به لا کراوه ته وه، رتگهی نهجات داخراوه. دایکی شیر داخل به مه جلس بوو. دینه له یه کتیک پرسی به نه رمی، وتی: مه جلس بو ج دانراوه، چی قهوماوه، شیر وا له به حری خه یالا نه سوو رپته وه؟ دایکی شیر گوتی لئ بوو، رووی کرده دینه، وتی: نه م مه جلس به بو نو سینی فه رمانی خنکاندن تو گیراوه. به واسیته ی دوو زوبانی تو وه، وه زیری زیره ک و عاقل وه ک شه تره به بن کوژرا. لازمه تو له سه عاتن زیاتر نه بن له جهزای خوتنی شه تره به دا. دینه وتی: عاقلان چاکیان فه رمووه و رتگایه کی جوانیان داناره. یه کن له قسه ی حیکه تیان نه مه یه: نهوی له پاشاه دووره، رهنگی سووره. نهوی له پاشاه نزیکه، له گه ل به لا شه ریکه. مهعلومه ههر که سن رو تبه ی گه موره ی لای پادشاه بوو، به خیل و هه سوود ناره زووی نه بوونی نه که ن (والمخلصون علی خطر عظیم). له بهر نه وه یه نههلی جه قیسی پشتیان به دیواری نه معانه ته وه داوه، ده ستیان له دنیای عه دداری بن به قا هه لگرتوه، له چۆلتیک به عیبادت کردن خه ریکن، رتگهی خه لقیان له خویان به ستوه. نیستایش قانونی پادشاهان رتگهی راستی خوار ناکه ن و به ناره زووی جاهیل مو عاصه له ناکه ن، وه فکری پادشاهان له فکری میلله ته وه دووره. زۆر به نراوه له پادشاهان چه ند که سانس جتیویان به پادشاه داوه، له جیاتیی جهزا خلات کراون، وه هه م به نراوه که سن پژوهی خوی فیدای پادشا کردوه، وه خیانه تی زه ره یه ک نه بوه به واسیته ی شتیکی بی نه همیه ته وه به داری سیاسهت کوژراوه. نه گه ر منیش مردن به رۆکی نه نه گرتم خزمه تی پادشام نیختیار نه نه کرد، وه له عیبادت خانه محرووم نه نه بووم، وه خۆم نزیک به سووتان نه نه کرد، وه تووشی درد و به لا نه نه بووم. هه ر که س قه دری ته نهایی نه زانی وه خزمه تی پادشا به واجب بزانی، نه وه ی به سهر دئ، به سهر عاییده که هات.

دایکی شیر پرسیی: چۆن بووه، بیگتیرهوه.

حیکایهت

دینه وتی: بیستومه عابیدئ تهرکی دونیای کردبوو. له دوری شار له کونجین به نوێژکردن خهریک بوو. پۆشینێ په لاس، خواردنی گیا بوو. شۆزهتی چاکهی له ههموو لایه کهوه بلاو بووهوه. وهقتی له ههموو شارێکهوه خهلق ئهچوونه زیارهتی، نوری رووناکیان له ناوچهوانی عابید ئه دی. تهسادوف ئهو شاره پاشایهکی بوو له تهبعهت سهخی و بهرهمیدا ئه مسالی نه بوو. وهقتی تووشی فهقیرئ بهاتایه، دهستی بۆ بهسنگهوه نه گرت، به نارهزوی فهقیره که موعامه لهی نه کرد. له گه له ناوی عابیده کهی بیست (نعم الامیر علی باب الفقیر) کهوته دلپهوه، چوو خزمهتی عابیده که ته له بی دوای خیری لێ کرد. داوای نهسیحهتی بۆ پادشاهان به کار بێ، کردی. عابید وتی: ئه ی پادشاه، دوو پتگه ههیه. ئه ووه له دنیا و ناخر قیامهت. لازمه قیامهت له بهرچاوت لانه دهیت، یهک زه پره خودات له فکر نهچیتهوه و زه خیره بۆ قیامهت بنیتریت. پادشاه وتی: زه خیره ی قیامهت چیه؟ عابید وتی: حق سه نذنی مه زلومان، مولا حهزه کردنی فهقیران، رهم بوونت ده رحهق به میللهت. وه ههر پادشایهک نارهزوی به ههشت بکا رهم به میللهت ئه کاو نازار به کهس ناگه یه ن. ههنا سه ی فهقیرانی بۆ ئه که ویته کار، خودا ئه یبه خشت. به نهسیحهتی عابید خه زینه ی دلی پادشا پر بوو، وه قسه ی گه وه هرنی عابید دلی پادشای رووناک کردهوه، خۆی به مریدی عابیده که قوبوول کرد. پادشاه فهرموی: لازمه ههموو رۆژی به قودوومی موبارهکت مه جلیسی نیتمه رووناک که یتهوه. بهو نوه هاته رچۆ کردنی عابید دهوامی بوو. رۆژی عابیدو پادشاه به یه کهوه دانیشتیون. چهند که سن به هاوارکردن روویان کرده خزمهت پادشاه. عابید بانگی کردنه پتسهوه، یه که یه که قسه ی لێ وه رگرتن. موافیقی حهق حوکمی بۆ دانان، وه پادشاه حوکمه که ی زۆر بێ خوش بوو وه مهنوونی عابید بوو. پادشاه رووی کرده عابید فهرموی: رجا ده کم ههموو رۆژ یهک سه عات له دیوانی موحا که مه لازمه حازر بی بۆ موحا که مه کردنی میللهت، باعیسی نه جرو نیحسانه. عابید نه مره که ی قوبوول کرد. ناخری وای لێ هات موحا که مه، نه مری موحا که مه و کوشتن و عه فو کردن ههمووی به زوبانی عابید قوبوول نه کرا. مه رته به بهمه رته به پوتبه ی عابید زیاد ی کرد. فکری نوێژو تاعهتی کهوته سه ر نوموورات و خواردنی چهور و نه رم. رپازهتی گیای به خواردنی شیرینی و لایق شکان. له ززهتی

خواردن و نيسراحت، عيبادتي له فكري عابيد پرده وه. عابيد له نهووه لهوه فكري نانتيكي هو، نهو وهفته غممي دونيايه كي هو، چونكه دونيا وهك ژني عيبيار وايه چهنډ به غيره تيكي توشي به لا كرووهو، چهنډ سوږيهه كي بز ته مع له پښه گي دين لا داوه. حلقه ي (حب الدنيا رأس كل خطيئة) له گوتي عابيد ده رچوو. وهقتن پادشاه چاوي به نوموروات و عه داله تي عابيد كهوت، نه مري نيعدام و چه پسي نه به دي تسليم به عابيد كرد. ته سادوف رږږي يه كتن له موريداني عابيد چاوي به عابيد كهوت عه جايب ما، چونكه لهوه پيش به خزمهت عابيد گه يشتبوو، عاده تي شاره زا هو له نيواره وه تا رږږ عابيد به نويز كروډن و گريان خهريك هو. مريده كه سه بري كرد تا مه جليس چول هو. وهقتن عابيد به ته نها مايموه، مريد چوهو پيشه وه سلاري كرو له خزمهت عابيد دانيشت، وتي: ياشيخ نه مه چ نه حوالتيكه، به خه وه ويان به ناشكرايه نه بينم. عابيده كه جوايتيكي نه هو نيلزاسي مريده كه ي بين هدات. مريده كه وتي: ياشيخ دونيا خوانتيكه زه راوييه به خواردي زهر خوت له ناو مه به. فرموده ي خودايه: «انما الحياة الدنيا لعب ولهو». عابيد وتي: نه ي درويش، به واسيته ي روتبه وه هاتو چو كرو نه وه عيباده تم ترك نه كرووه. له نهووه لهوه چونت ديوم، له سه روهوشي قهديم لام نه داوه. عيباده تم هر باقيه. درويش وتي: نيستا له نه حوالتي خوت بين خه بري، ناره زووي نه نفس چاوو دلتي گرتوه. وهقتن به خوت نه زاني له په شيمانيا پستي ده ستت به دان نه گه زيت. مه سه له ي تو وهك مه سه له ي كوتره كه وايه، داره سه ته كي و له گه ل مار يو فارق نه نه كرا.

عابيد پرسبي: چون بووه؟

جيكه يهت

درويش وتي: كوږيږي و چاوساغتي له پښه بوون به رفق. نه پږيشتن به پښه دا، شهريان به سه را هات. له بهر نيسراحت دانيشتن. وهقتن هه لسان برږن كوتره كه ده ستی گيترا بز داره كه ي، ماريك كه وه به رده ستی، واي زاني داره كه يه. هه ليگرت، ده ستی لي كوتا، نرم و ساف هو. پي خو ش حال هو. سواري ولاغ هو، پږيشتن تا رږږ بووه وه. چاوساغ ته ماشاي كرد كوتره كه له جياتي داره كه ماريكي به ده سه ته ويه، بانگي كرد: نه ي حافظ، نه وه ماره به ده سه ته وه، فرتي ده. كوتره كه واي زاني چاوساغ ته مه عي كرووه ته داره كه ي، يو په وا نه لښ فرتي ذات نه وه هه ليگري، جوابي دايموه: نه ي رفق لهو كه سانه نيم به قسه به خه له تيم. له خوا به زياده بين داره كه م گوم هو داريكي چا كترم ده ست كه وت. وا

نه‌زائم خهریکی به قیتل له‌ده‌ستم بیستنی. چاوساغ ده‌ستی کرد به پیتکه‌نین، وتی: وه‌للا نه‌وه دار نیسه، مارتیکه زه‌هراویسه. رجا ده‌کم تا پیئوه‌نه‌داوی بیکوته به‌نه‌رزدا. له واسیته‌ی ره‌فاقه‌ته‌وه پیت نه‌لیم، پیاوی چاک به، له قسم ده‌رمه‌چۆ. کویره‌که وتی: نی‌ی بین عه‌قل! قسه بۆ مال نه‌که‌یت. به‌هره‌به‌ک خوا به منی عه‌تا کردووه دست تۆ ناکه‌ویت، قسه‌ی پرپوچ مه‌که. چاوساغ زۆری وت و کویره که‌می بیست. له‌گه‌ل رۆژ هه‌لهات، دونیا گه‌رم بوو، ماره‌که بووژابه‌وه، پیتیچی خواردو دای به‌ده‌ستی کویره‌که‌موه. فه‌ورن کویره پۆچی ده‌رچوو. ده‌رویش وتی: ئەم میسالم بۆیه بۆت هینایه‌وه لیت مه‌علووم بین دونیا مارتیکه نه‌قش کراو، وه هه‌رکس عاشقی نه‌قشی بوو ناخوری به‌زه‌ری له‌ناو نه‌چیت. وه‌قتی عابید نه‌و قسانه‌ی له ده‌رویش بیست، ترس و خۆتیک که‌وته دلپه‌وه، ده‌ستی کرد به‌گریان، فرمیسکی په‌شیمانی به‌ده‌ستی حه‌سره‌ت نه‌سری. به‌هه‌ناسه هه‌لکیتشان و ده‌ست به‌ده‌ست دانا رۆژی کردووه. وه‌قتی دائیره دانرا عابید گریانی شه‌وی فکر چوووه. به‌شه‌مو فکری تۆبه‌ی نه‌کرد، به رۆژ فکری نه‌ه‌ما. مو‌ده‌تی به‌ین نه‌بوو، ئومه‌راو وزه‌را قه‌راری عه‌زل بوونی عابیدیان دا. عابید عه‌زل کرا، له گۆشه‌یه‌ک دانیشت. رۆژی له وه‌قتی حوکمدارییا نه‌میری به‌کوشتنی پیاوی کردبوو، که‌سوکاری چوونه خزمه‌ت پاشاه ته‌له‌بی حوقوقیان کرد. له مه‌حکه‌مه‌ی شه‌رعه‌دا نیسپاتیان کرد خزمه‌که‌یان قاتیل نه‌بووه، به‌ناره‌زوی نه‌فسی عابید کوژاوه. پادشاه نه‌میری فه‌رموو بکوژیته‌وه. هه‌رچه‌نده عابید له پادشاه پاراپه‌وه وتی حه‌قی خۆنه‌که ته‌سلیم به‌که‌سوکاری نه‌که‌م، فانیده‌ی نه‌بوو. وتیان هه‌رکس بۆ ره‌زامه‌ندی خه‌لق روو له خالق وه‌رگیتیری جه‌زای جه‌ه‌نه‌مه. عابید کوژا، به جه‌زای دونیای گه‌یشت.

دینه وتی: هینانه‌وه‌ی ئەم میسالم بۆ نه‌وه‌یه منیش له‌به‌ر خزمه‌تی پادشاه ته‌رکی نوژی و تاعه‌تم کرد، هه‌ر فکرتیکم بوو نامه سه‌ر ئومووراتی حوکمداری، وه هه‌ر رتگه‌یه‌ک بۆ پادشاه چاک بوو دۆزه‌موه. هه‌ر چیم به‌سه‌ر دئ دووقات موسته‌هه‌قم، خۆم به‌سه‌ر خۆم هینا. نزیک به پادشاهان به‌ین به‌لاو سیاسه‌ت نه‌بووه. وه‌قتی نه‌و قسه فه‌سیحانه له زوبان دینه جاری بوو هه‌موو مه‌ئمووران سه‌رسام بوون. شتیر سه‌ری برده به‌حسری خه‌یالاته‌وه، نه‌یزانی چ فکری دره‌حق به دینه بکات. سییاگۆشتی له‌و مه‌جلیسه‌دا حازر بوو، ته‌ماشای کرد، که‌س نییه جوابی دینه به‌دات، وه‌شتیر عاجزه جوابی له دینه. سییاگۆش رووی کرده دینه، وتی: ئەم به‌ن نه‌ده‌بیسانه‌ی ده‌رحه‌ق به مه‌ئموورانی پادشاه کردت ناماقوولی بوو، وجودی نه‌وه‌ت نه‌بوو دره‌حق مه‌ئمووران و نزیک بوون به پادشاهان

قسه‌ی زیادی بکەیت، لەبەین عەقڵیسی تۆ دوورە. مەگەر نە تەببەستووە حوکم کردنیکی پادشاه بەسەر میللەتدا خیری سەد سال عیباده‌تی میللەتی هەیه. زۆر تەسادوف بوو عابیدانی سەحراشین لە واسیستی هاتوچۆو خزمەت کردنی پادشاه کەشف و کەرەمەتیان بۆ ناشکرا بوو. لە جوملە‌ی ئەو قیسانە قیسه‌ی پیری دل ڕووناک شاهیدی حالە.

دیمە پرسی: چۆن بوو؟

حیکایەت

سیاگۆش وتی: ئەگێر ئەو لە شاری فارس سواری بوو بە هەناسە‌ی موبارەکی گۆی مەقسە‌دی ئەفران. ناوی ئەو سوارە پیری دل ڕووناک بوو، شۆرەتی کەرەمەتی لە ڕۆم وەزیک بە مە‌غریب بوو. موبارەکیسی نوفووسی بە میسر و شامدا بلاوو بوو. حیحجاز و یەمەنی داگیرکردبوو. عابیدانی عیراق، پیاوچاکانی خوراسان بۆ زیارەتی خەریک بوون. سادیقانی تورکستان، عاشقانی هیندستان تەریقەتیان لەسەر دەست وەرئەگرت. ڕۆژی دەرویشی لەسە مەرقەندەو بە عەزەتیکی زۆر خۆی گەیانە فارس. مە‌علومە هەرکەستی پیتی بە دێکی هیلاک کون نەبێ بۆن بە گۆلی مەقسە‌دەو ناکا. وەقتی دەرویش داخل بەشار بوو، خانەقای دۆزییەو. بەزوبان دەروازی خانەقای لستەو. لە ڕووی ئەدەبەو حەلقە‌ی دەرگای جoolان. مەجەوری خانەقا بە دەمیەو هات، سوئال و جوابیان لە یەک کرد. دەرویش ئەحوالی شیخی پرسی. مەجەور وتی: شیخ چووتە خزمەتی پادشاه. سەبر کە میقداری، وەقتی هاتنەو هەتی. دەرویش کە ناوی خزمەتی پادشای بیست، وتی: ناخ! عەزەتی خۆم بەخۆرای دا شیخی بۆ خزمەتی سولتان چووین، ئارەزووی مە‌جلیسی پادشا بکات، تەنسیراتی نوفووسی چۆن دەست ئەکەوێ؟ بەتالە. ئارەزووم کرد تا مردن خزمەتی بکەم بە مەقسە‌د نەگە‌یشتم. لە خانەقا دورکەوتەو، ڕووی کرد بۆ ناو شاره‌کە. دلی لە شیخ خراب کردبوو، فکری خراپە‌ی دەرەق شیخ ئەکرد. لە ئەحوالی شیخ بێ خەبەر بوو. تەسادوف وەردیانی حەپسخانە ئەو شەو حەپس ئەدەستی رابکردبوو، بۆ حەپسە‌کە ئەگەرا، چاری بە دەرویشە‌کە کەوت، وایزانی حەپسە‌کە یە گرتی، بەدیە خزمەت پادشاه. لە ڕێگە وەردیانە‌کە وتی: ئە‌ی زالم! بۆه راتکرد لە دەست ڕین نەجاتت بێن و دەستی من لە جیاتی دەستی تۆ بێن. دەرویش زۆر پاراپە‌وو سویندی بۆ وەردیان خوارد من لە حەپسی رام نەکردوو و غەریب، لەم قسانە بێ خەبەرم، فانیده‌ی نەبوو. گە‌یشتنە خزمەت پادشاه. پادشاه ئەم‌ری کرد بە جە‌للاب

دهستی بپرن. له دوور دهنګی پیری دل ږووناک هات. به پرتاو گه‌یشته پیتشه‌وه. ږووی کرده وهردیان وتی: نه‌وه دهروتشی منه، نه‌وه دزه نیبه له دست نیتوه فیساری کړدېن، فکر تان خراب مه‌کمن، زور گونا‌هه. به‌قسه‌ی شیخ دهروتش له دست به‌ین نه‌جاتی بوو. وهردیان دست و پیتی پیری به‌ زویان نه‌لستمه‌وه. عوزری زوری بو شیخ هیتایه‌وه. شیخ عه‌سوی کړد. دهروتش له خزمه‌ت پیری دل ږووناک هاتنه دهره‌وه. له رتګه شیخ دهستی نابه سهر شانی دهروتش و تی: نه‌ی دهروتش، نه‌ګهر خزمه‌تی پادشاه نیختیار نه‌کهم مه‌زلوومی وهک تۆ له‌دهست زالم نه‌جات نادرئ. دل مه‌ګوره. دهروتش بو‌ی مه‌علوم بوو نه‌وه‌ی به‌سهری هات واسیته‌ی دل ګورین بوو که دهرحمق شیخ کړدی. فکری کرده‌وه وتی: ههرچی له‌دهست پیاو چاکان نه‌قه‌ومت، به‌ بئ حکمه‌ت نیبه، وه له عه‌قلی هیچ نه‌زان دووره.

نه‌و منداله به‌دهست خضر سهر ږرا
 له تهره‌ف خورداوه نه‌مهر بوو کرا
 نه‌و سه‌فینه‌یه که به‌دهست کونی کړد
 له زولمی پادشاه بو نه‌جات بوونی کړد
 مورسا نه‌بی بوو نه‌یزانی ته‌واو
 بوچی چاکی کړد دیواره ږوخاو

سیاګوش وتی: به‌یان کړدنئ نم میسالمس بو نه‌وه بوو له مه‌جلس مه‌علوم بئ زور پیاو چاکان بوون خزمه‌تی پاشایان نیختیار کردوه وه له نزدیک بوونی پادشاه توشی عه‌زیه‌ت نه‌بوون، وهک دینه نه‌یلئت. نه‌ی دینه، خوت چیت، وجودت چیه له واسیته‌ی نزدیک سولتان نازرت بئ بگا؟ دینه وتی: نه‌ی سیاګوش نه‌وی به‌یانت کړد که پیاوچاکان خزمه‌تی پادشاهانیان نیختیار کردوه، زور مه‌عقوله، نه‌ما له رتګه‌یه‌کی که‌وه بوون، به‌بئ نه‌مهر خودا دستیان بو هیچ نه‌بردووو به‌ نارزه‌روی نه‌فس نیشیان نه‌کردوه. دستیان له نیشی دنیا هه‌لگرتوه. روتبه‌ی نه‌و که‌سانه له‌ګه‌ل نئمه‌ فهرقی نه‌رزو ناسمانه و لایقی قسه‌ی نئمه‌ نین. نه‌مسالی نئمه‌ به‌و مه‌رتبه‌ی چۆن نه‌کا؟ بو نئمه‌ دروست ناین، وه‌تو نه‌لئیت پادشاه سئبه‌ری سهری بو میللت باعس به‌ریان و په‌حه‌تیه. منیش نه‌لئیم وایه، نه‌ما سیفه‌تی نه‌و پادشایه له رتګه‌ی خوداوه نزدیک، له کرده‌وی به‌تال دووره. نه‌به‌قسه‌ی فیتنه باوه‌ر نه‌کا، وه نه‌ بئ گونا جه‌زا نه‌دا، وه به‌ چاوی

باتینی نه‌زانی، نه‌هلی خاین و راست فمرق نه‌کهن، وه که‌سن نارزه‌زوی به‌رزی پادشاه و میللت بکا به‌چاری مهرجه‌ممت ته‌ماشای نه‌کهن، وه ره‌گ و ریشه‌ی نه‌هلی خاین دینه دهره‌وه.

دایکی شیر وتی: نه‌وی تز به‌یانت کرد هه‌صوی راسته. به‌قسه‌ی خوت کوشنتت واجبه. له هه‌صوو نوم‌را مه‌علوموه، وه حازرانی مه‌جلیس نه‌یزانن. شه‌تره‌به وه‌زیریکی عاقل و زیره‌ک بوو، له سه‌داقته‌تا نه‌مسالی نه‌بوو، به فیستنه‌یی و دوزویانی ناموباره‌کت له‌ناوچوو. وه‌فاشکاندنی شیر به‌ناو میلله‌تدا بلا‌وبوه‌وه. ناگری حمساده‌تت دونیای داگیرکرد.

حازر به نینتیهای مهرگته. دینه وتی: له دل رووناکیی پادشاه مه‌علوموه، وه حازرانی مه‌جلیس نه‌زانی ره‌فاقته‌تی من له‌گهل شه‌تره‌به زور خوش بوو، وه دوشمنایه‌تی له به‌ینمانا واقع نه‌بوو بوو، وه نه‌گهر شه‌تره‌به غه‌ره‌زی دهرحمق من بووبت ناشکرای نه‌کردبوو. من و شه‌تره‌به له ره‌فاقته‌ت و خوشه‌ویستی زیاتر دهرحمق یه‌ک نه‌مانبووه، وه‌رتوبه‌ی من له خزمه‌ت پادشادا له‌شه‌تره‌به که‌متر نه‌بوه، دوشمنیم دهرحمق شه‌تره‌به چی بووه؟ نه‌ونده فمرق هه‌یه خه‌یانه‌تی بوم مه‌علوم کرابوو، به‌نیسحته‌ت بۆ پادشام به‌یان کرد چونکه له رتگیه‌ی راستیبه‌وه خزمه‌تی پادشام نه‌کرد، وه نه‌و قسه‌ی بۆ پادشام به‌یان کرد پادشاه به‌ چاری موباره‌کی بۆی مه‌علوم کرا، به عه‌قل و فکری خۆی نیشی ته‌واو کرد، وه‌قسه‌ی راستی به‌نده‌یش ناشکرا بوو. زور که‌س له‌گهل شه‌تره‌به یه‌ک قسه و یه‌ک ته‌دبیر بوون، له خیانه‌ت و فکردا شه‌ریک بوون. نیستا نه‌وه‌ی راسته‌ی من به‌یانی نه‌کهم. نه‌وان له خۆیان نه‌ترسن. مه‌علوموه قسه‌ی حق ناخوشه. هه‌ر وه‌قت نه‌هلی فیتنه و خاین بۆ کوشنتی من بگه‌رتین، فکر ناکهم ویجدانی پادشاه جه‌زای چاکه و نه‌سیحه‌تم گوم بکات، وه به‌ نارزه‌زوی دلی فیتنه و خاین بۆ گونا‌هیتکی وه‌ک من له‌ناوبه‌ریت، له دوی من دلی موباره‌کی به‌خاته به‌حری په‌شیمانیه‌وه. قسه‌گه‌یشته‌ن نیره، وه‌قت دره‌نگ بوو. شیر نه‌مری کرد دینه ته‌سلیم به‌ مه‌حکه‌مه‌ی شرع بکری، هه‌ر نه‌وعی قازی حوکمی بدات، لازمه‌ی موجازات به‌دری.

دینه‌ی رویی کرده شیر، وتی: کام حاکم راستتر له عه‌قلی جه‌ناپته، وه کام قازی عالمتر له ویجدانی جه‌ناپته؟ نه‌لحه‌مدولیللا عه‌قل و دیانه‌ت وه‌ک ناوتنه‌ی دیاره. به‌یه‌قین نه‌زانم ته‌ماشای ویجدان و عه‌قلی خوت بکه‌یت، زاهیرو باتین و چاکه و خراپه‌ی دره‌نه‌که‌ویت.

نه ختن له نووری به حری دلت ورد بیته وه نه حوالاتی نم به چوکه مه علوم نه بن، نه وهفته یا نه فهرمویت: «خذوه فغلوه، ثم الجحیم صلوه» وه یا نم نه فهرمویت به عه فو بهرانه تم. نومید ده کم له نوفوسی مباره کت ریگی نه جاتم بدوزیته وه قسه ی راستم له حوزووری مه جلیسا دهرکه ویت.

شیر وتی: نهی دینه، تهفتیش کردنی نم نیشه زور تولانیسه. نه ونده سه عی نه کم ههتا وهک مو له ناو هه ویر دهریت. خوت نه یزانی راستی و ره م تا قیامت باقیسه. ناره زوی زولم ناکم. له ویجدان و غیره تدا کس مو قاپیل به خوم نابینم. دینه وتی: له واسیته ی نه وه هیچ گونا و خراپه له خوم نابینم، وه خسته دلم شق به ری. نه گهر له مه سته له دا گونا هتکم به یه نریک به جه نابت نه نه بووم، بهم دل دهنگیه وه چاوه روانی به لا نه نه بووم، به لکی نه فسوونیکم نه خویند خوم به نه رزدا نه برده خواره وه، وه یا فیرارم نه کرد له جتگیه کی به نیسراحت نه زیام و نه مخوراد.

دایکی شیر وتی: نم قسه منال خه له تینانهت له دلی عاقل ته نسیر ناکا. به زویان لوسی خهریکی ریگی نه جات بدوزیته وه، وه له جهزای فیتنه بیت نیسراحتی په حه تی بکهیت. دینه وتی: من دوشمن زوره و زور کس رقیان له منه. نومید ده کم ئینشانه لالا پاکیتی من ناشکرا بیت، ناما قولی بز دوشمانم بیتنه ته وه. لازمه بز عدالتی پادشاه مه سته له ی من حه واله ی کستیکی نه مین بکات وه نهو کسه بوغزو دوشمنی له گدل من نه بن. به راستی هه رچی بز مه علوم کرا عهرزی قودوهی مباره کی پادشای بکا. پادشاه به مو جیبی حه ق به جهزای به نده نه مر به فهرمویت، ههتا رژی قیامت به واسیته ی گونا هی بن وجودیکی وهک منه وه عذاب نه درئ و بز کوشتنی خوم ناترسم. ترسم نه وه یه به خوینی بن گونا هتکی وهک من دامتنی مباره کی پادشاه ناشیرین بیت.

شیر وتی: له عدالت و په حمی من دووره بیت نه مر ی شهرع بکم. ههروه خیانته و فیتنه ی تو نیسپات کرا، به نه وعی جهزات نه ده م به ته ریخ بیگتر نه وه. دینه وتی: من بز له خیانته به ترسم، وه له ویجدان و په حمی جه نابت خوم مه حرووم بکم. مه علومه عدالت و په حمی جه نابت وهک رز دا دنیای رووناک کردوه. نومید ده کم له ویجدان و په حمی جه نابت بیت بهش نه بم. خودا جه نابتی بز عدالت دوست کردوه. ناعه دلی له جه نابت دووره. یه کن له حازران وتی: نه وهی دینه به یانی نه کا مه قسه دی گه وره ی پادشا نیسه. مه تلمه ی نه جات بهونی خوته تی. دینه وتی: کامه یه له من سادقتر و عاقلتر،

خوسوس بۆ موخافهزه تى پادشاه نارەزوو بکا. ئىستاستا لازمه بۆ نه جاتى خۆم سەئى بکەم تا مەملەكەت و حوكمدارى له پادشاه تىك نه چىت. ئومىد دەكەم به قەئى جاھىلان فکەر له پادشاه نه گۆررىت، وه ئىشى دور به نوقوسى موباره كى نرىك بکا ته وه. سىياگوش وتى: به مەكرو زوبان لووسى ناموباره كت مومكىنه فکرى پادشاه بگۆررىت. دىنه وتى: فکرى نىوه له گەل پادشا زۆرى فەرقه. به حرى مەرحەمەتى شاهان پر له رەحمەتە. داىكى شىر وتى: ئەى غەددار، ئىستاستا ئومىدى نەجات بوونت ماوه؟ دىنه وتى: ئەگەر كەسى چاك و خراب فەرق نەكات جەزای نەسىحەت به خراپە بەداتە وه، ئەو وه قەتە من ئومىدم قەتەع ئەبى، چونكە هەرچى شەرتى خزمەت بوو وه نەسىحەت بۆ پادشاه لازم بوو، قوسوروم نەكرد، وه لەزاتى موباره كى پادشا مەعلومە پىارى گوناھبار ئىقتىدارى جواى نىبه. كەسى خانىن بىن ئىقتىدارى حوزوروى پادشاه ناتوانى. مەسەلا ئەگەر من ئەم گوناھەم كرىن به جەزای خۆم ئەگەم، وه ئەگەر پادشاه له كوشتنى من عەلجە بكات پەشىمان ئەبىتە وه. هەر كەسى له ئىشى عەجەله بکا. خانووى ناوهدانى وىران ئەكا (العجلة من الشيطان). عەجەله بۆ شەپتانە. هەر كەسى عەجەله بکا و سەبرى نەبى نەوى بەسەر دىت بەسەر ژنە بازرگا: ئەكە هات. لەبەر پەلە كرىن فەرقى دۆستەكەى و غولامەكەى بۆ نەكرا.

شىر پرسی: چۆن بووه؟

حىكايەت

دىنه وتى: له شارى كىشمىر بازرگانى بوو، دەولەت و مالى له حىساب نە ئەهات. خزمەتكار و كارەكەرى زۆرى بوو. ژنىك وەك مانگى چوارده، زولفى ژنەكە وەك رىحانە بۆنى ئەهات. حەلالى بازرگان بوو. پىاوىكى رەسسام دراوستى بازرگان بوو. ئەو رەسسامە بەيەك دەقىقە رەسمى لەشكرىكى ئەكتىشا. له رەسسامىيا ئەمسالى نەبوو. تەسادوف رەسسام و ژنى بازرگان دەستيان تىكەل كرىد. هەر وهقت نارەزوى يەكسان ئەكرد بەواستەى ژنە دەلالىكە وه نىشان دروست ئەبوو به يەك ئەگەشتن. رۆژى ژنى بازرگان به رەسسامەكەى وت: نارەزوو ئەكەم له سەئەتى جەناپت نىشانىك دروست بکەيت هەر وهقت نارەزوى هاتت كرىد، بەو نىشانە بۆم مەعلوم بکرى. خۆم بۆن خۆش و نامادە بکەم. رەسسام وتى: عەبايەك دروست ئەكەم لایەكى رەش و لایەكى سىي، هەر وهقت چاوت بەعەبا كەوت تۆ خۆت حازرکە. ئەو تەدبىرە له مابەين هەردوكيان قەرار درا.

لهو وه قتهدا غولامتیکی ره مسام گوتی لهو ته دبیره بوو. وهقتی عهباکه تهواو بوو هه موو
 رۆژ بهو نیشانه به خزمهت یک نه گه یشتن. ته سادوف رۆژی ره مسام به نیش چوو بوو.
 غولامکه عهباکهی له کچی ره مسام وهرگرت ته ماشای بکات. غولام به به هانه یه کمه
 خۆی له عهباوه پیچا. رووی کرده مالی بازرگان. ژنه بازرگان جیتگی حازر کرد. له بهر
 خۆشه ویستی دۆسته کهی ورد نه بووه بزانی غولامه یا ره مسامه. وهقتی غولام له که یف
 بووه وه، رۆیشته ماله وه عهباکهی ته سلیم به کچه ره مسام کرده وه. نه وندهی به نه چوو
 ره مسام چوو وه عهباکهی هه لگرت رووی کرده ماله بازرگان. ژنه بازرگان چوو به پیشم وه،
 وتی: چی قهوماوه؟ نه مرۆ گۆشت چۆله کهت خواردوه؟ نه مه دوو. ره مسام به عهقل بزنی
 مه علوم کرا، وتی: بز نیش نه هاتوم. نه مه ناخر ته مناشا کردغه. له مالی بازرگان
 رۆیشته دهر وه. رۆیشته ماله وه. عهباکهی سووتان. میقداری له غولامه که و کچه کهی
 دا، ته ترکی هاتو چۆ کردنی ژنه بازرگانی کرد. نه گهر ژنه که له بهر عهجه له نه برابه فهرقی
 ره مسام و غولامی نه کرد وه له دوری ره مسام مه حرووم نه نه بوو وه به وه سلی غولام
 نه نه گه یشت.

دینه وتی: هیتانه وهی نه م میسالم له بهر نه وه یه بز پادشاه مه علوم به نیشی عهجه له
 زۆر خراپه و بز کوشتی من عهجه له نکات، وه له هه مووتان مه علومه (کل نفس ذائقه
 الموت) کهس له مردن نه جاتی نه بووه، وه خوسوس من له مردنی خۆم ناترسم. مه قسه دم
 نه وه یه رۆژی قیامهت له سهر کوشتی من پادشاه جهزا نه دیت. وه نه گهر بزانه به کوشتی
 من فائیده به دست پادشاه نه که ویت، نه ک رۆحن، هه زار رۆحم به فیدای خۆلی به ریبتی
 پادشای نه کهم. نه ما بز مه علومه نیشی پادشاه به له شکر و به ته دبیر دروست نابن،
 وه به قسهی فیتنه و دشمن ورده ورده دست بز کوشتی من موران دریز بکری، وزه راو
 عوله ما یکه یکه ریگی فیرار نه گرن وه پادشاه به تنها نه میتیتته وه و تهخت و تاجی له
 دست نه چن و دهنه یه کی له شکر و سویای دست ناکه ویت. دایکی شتر ته ماشای کرد
 شتر گوتی له قسهی دینه گرتوه، نزیکه به زوبان لووسی دینه دلی ساف بهی دست له
 جهزای شه تر به هه لگرتی. رووی کرده شتر وتی: وا دیاره قسهی دینه به راست نه زانی و به
 زوبانی لووس نیخفالی کردی و قسهی نینه به درۆ دهر چوو. مه علوم بوو عهقل و زیره کی
 له تۆوه دوره. به عاجزی له مه جلس هه لسا رۆیشته جیتگی خۆی. شتر نه مری کرد
 دینه زنجیر بکهن بیخه نه زبندانه تا موحاکمه ی له مه حکمه ی شه رعدا تهواو نه بهن.
 دینه زنجیر کرا، داخل به زبندان بوو. مه جلس به تال کرا.

بۆ سببەینێ شتیر ناردی بە شوتین دایکیا. دایکی شتیر چوو لە لای شتیر، وتی: کوڕم زوبان لووسی و فیتنه و فیتلی دینه بۆمن مەعلوم کرا بوو. تەماشای کرد قەسە درۆ دەلەسە چۆن پێکخست، وە پێگە قەسە بەدەیت لەم بەلایە خۆی نەجات نەدات، وە هەتا زوو نەمەر بە کوشتنی بەکەیت درەنگە، با عیسی رەحەتیی دلی تۆ و ئیسراحتی میللەتە. ئیشی خێر بە عەجەلە نەکرێ نافاتای بۆ پەیدا نەبێت. شتیر وتی: ئەوانە زۆر بە پادشاه نەبن دوشمینان زۆرە. مەنموران دەرەق یەک حەسادەت زۆر نەکەن. ئەوی لە پادشاه نزیکه دوشمی زۆرتەرە. پیاوی فەقیر لە دوشمین ئەمینە. وە هەموو مەنموران ئەزانن دینه زۆر عاقل و زیرەکە و تەدبیری لای من پەسەندە، مومکینە حەسوودان نیتتیفاقیان کردبێ دینه بە کوشت بەدن. ناگرت بە قەسە حەسوود داگیرسا تەرو و شک بەیەکەو نەسووتین. حەسوود چاوی چاکەیی دەرەق خۆی نابینیت. مەگەر قەسە سێ حەسوودە کەت نەبیستووە.

دایکی پرسیی: چۆن بوو؟

حیکەت

شتیر وتی: ئەگەر ئەو سێ کەس لە پێگە یەک بوون بە رەفیق. یەکتێکیان پرسیی: ئێو لە شاری خۆتان بۆ دوور کەوتوونەو، ئەرکی وەتەنتان لەبەر چییە؟ ئەووە لێیان وتی: وایستە سەفەری من ئەو یە چاوم بکەوتایە بە کەسێ چاکەیی لە گەل یەکتێکدا بە کردایە ناگری حەسادەتەم دانەگیرسا، تاقەتەم نەگرت و تەرکی وەتەنم کرد بۆ دەفەعی غەم. دووهمیان وتی: مەسەلەیی منیش وەک تۆیە، تەرکی وەتەنم کرد. سێهەمیان وتی: هەردووکتان ناو دەردی من. هەرسێکیان یەک جینس بوون. پۆشتن بە پێگەدا. تەسادوف کیسە یەکی پر لە درەم دۆزیانەو.

قەراریان دا کیسە کە بکەن بەس کەرتەو، بگەرێنەو شاری خۆیان. وە قەتی بەشکردنی عیرقی حەسادەتیان کەوتە بزوتن. هیچیان رازی نە ئەبوون وەک یەک بەش هەلگرن. دەستە ئەزۆت بە دیار کیسە کەو رابوستانبوون. نەکیسە کەیان لە بەک بەش ئەکرد وە نە لە جێگەیی خۆی جێیان نەهێشت. لەو چۆلەدا دوو شوو و دوو رۆژ بە برسیبەتی مانەو. خەو و ئیسراحتیان بە شەروشتۆر رانەبوارد.

بۆ رۆژی سێهەم پادشای ئەو شارە بۆ راو رووی کردە سەحرا، تەماشای کرد سێ کەس دانیشتوون. پادشای سونالی لێ کردن: بۆچی دانیشتوون؟ هەرسێکیان بە راستی قەسە

همسو دییان بۆ پادشاه به بیان کرد، وتیان: نیمه له بهر همسو دی تهرکی وه تهغان کرد. له
 رتگه نم کیسه پاره مان دۆزیه ته وه، چاوه پتی (حاکمیتک بووین له بهنمان تهقسیم بکا)
 نه له مه مدلوللا نیستا خودا رهحمی بین کردین حاکمیتکی وهک جه نابت گه یشته نیره.
 پادشاه فرموی: لازمه همسو دیی خۆتان به بیان بکن. به گۆرهی همسو دیتان پاره که
 تهقسیم نه کم. نه وه وتیان وتی: نهی پادشاه، همسو دیی من نه وه به ناره زوو ناکم چاکه
 دهرحق کهس بکه م وه یا نیشتم بکه م خهلق به واسیتهی منوه دلخۆش بین. دووه میان
 وتی: من همسو دیم نه وه به تاقه تی ته ماشا کردنی کهس ناکم ده رحق کهس چاکه وه یا
 خیری بکات. سیهه میان وتی: همسو دیی من نه وه به ناره زوو نه وه ناکم کهس چاکه
 له گهلق خۆشم بکات تا به غیری خۆم ته نسیری نه بی. پادشاه نه موستی ته حه پیوری به دان
 گهست، له همسو دیی نه وانه سه رسام ما. پادشاه فرموی: به قسهی خۆتان نم پاره به بۆ
 نیه هه راهه. دروسته به گۆرهی هه ساهه تان جه زا بدرین. نه وه له کهستان به رووتی و
 قووتی به ره للا بکری. دووم کهستان سه ری له به دن جودا بکری. سیهه کهستان چوار
 میخه بکیشری ته وه وه قه تران به سه ریا به ریت هه تا رۆحی به ده ست عییزرائیله وه داخل به
 جهه نه نم بکری. پادشا نه مری کرد سن پارچه مه ندیل بۆ فره مانی نه وه سن کهسه حازر
 بکری. بۆ نه وه له کهسیان نم شه ره نو سرا:

نه وه کهسه به خالهت به خهلق به ری

قابیلی نه فییه شاره به ده کرز:

فرمان دووم کهسیان وا نو سرا:

نه وه کهسه به بوونی خهلق عاجزن

جه رگیان کون کون کهن به نووکی سووژن

فرمانی سیهه کهسیان وا نو سرا:

نه وه کهسه سووژن بین بۆ مو سو لسانان

به سه ریا رۆی سه راها قه تران

پادشا هه رسن همسو ده کهی به جه زای خۆی گه باند وه به جه زای خۆیان گه یشتن. شیر
 وتی: به م میسه له دا وا دهر نه کهوئ نینسانی همسو ده ناره زوو زه ره ری خهلق زۆر نه کهن و
 حهز به مانی ره فیقیان ناکن. دایکی شیر وتی: وا نه زانم همسو ده له نزیک تو نیسه.
 هه مو مه نمووران به کوشتنی دینه رازی بن با عیس به ره حه تی دلی تۆیه. شیر وتی: له

مستهله‌ی دینچه گرتی تیا ماوه تا به تواروی ساف نکرئی دستتی بۆ درئژ ناکم، چونکه له کوشتنی شه‌تره‌به زۆر په‌لام کرد، وه له‌سه‌رخز بۆ ته‌حقیق کردنی نه‌مه‌رسی، وا نئیسنا په‌شیمان بوومه‌توه. به‌ین ئیسپات به‌ون دست له عاقلان درا پتگه‌ گوم کردنه. حوکه‌ما فه‌رمویانه:

خسه‌به‌ر دار بیسیت له شه‌ری که‌سه‌ن
ته‌دبیر لازمه‌ له‌گه‌ل چه‌ند که‌سه‌ن

(وشاورهم فی الأمر) چۆن فکری خۆم به‌رمه‌وه؟

قسه‌ی شه‌ر و دایکی لێه‌دا تهاو بوو. هه‌ر یه‌که‌ چوونه‌وه جیتگه‌ی خۆیان. وه‌قتی دینچه زنجیر کراو خرایه‌ زیندانه‌وه، که‌ لیله‌ ره‌حمی براده‌ری و ره‌فاقه‌تی که‌وته‌ جوولانن، چوو هه‌ر زیندان بۆ چاوپتیکه‌وتتی دینچه. که‌ چاوی به‌ دینچه که‌وت زنجیرکراوه، فرمیسک وه‌ک بارانی به‌هار به‌ چاویا پزایه‌ خواره‌وه، وتی: نه‌ی براده‌ر به‌م جۆره‌ چۆن نه‌توانم ته‌ماشات بکه‌م؟ له‌ پاش تۆ ژبانم بۆ چیه‌؟ مردن خۆشته‌ره‌ تۆ به‌م نه‌حواله‌ بیسین. هه‌ردوکه‌مان ناو جنس به‌وین، ژبانمان به‌یه‌که‌وه‌ ژبان به‌و. ره‌فیسقی وه‌ک تۆم له‌ دست چوو. دینچه به‌ گریانه‌وه‌ وتی: زیندان و نه‌م زنجیره‌ به‌ قه‌ده‌ر یه‌ک ده‌قیقه‌ دووری تۆ لام گران نیسه‌. دووری جه‌ناپت جگه‌ری سووتانم. که‌له‌له‌ وتی: نه‌ی ره‌فقی، مادام نیشی تۆ گه‌یشته‌ نه‌م ره‌زاله‌ته‌، توشی ده‌ردی خۆت هاتیت هه‌رچی بلتیم لۆمه‌م ناکرئ. له‌ نه‌وه‌له‌وه‌ نه‌م زنجیر و هه‌پسییه‌ نامه‌ پیتش چاوت. به‌قسه‌ت نه‌کردم به‌ خه‌یالی حرص و به‌ن عه‌قلی نه‌وت هینایه‌ پتگای خۆت که‌وا هاته‌ پتت. من هه‌ر قسه‌یه‌کم بۆ کردی دیاری دا. نه‌که‌ر له‌نه‌وه‌له‌وه‌ له‌ نه‌سیحه‌تت قسوورم بکرده‌یه‌ و به‌ ناره‌زوی تۆ موعامه‌له‌م بکرده‌یه‌ نیمرۆ له‌ خه‌یانه‌تدا شه‌ریکی تۆ نه‌بووم. نه‌م جۆره‌ قسانه‌م به‌ن نه‌نه‌کرا. نه‌ی به‌ن عه‌قل پتیم نه‌وتی پتیشوونان وتویانه: کاشکی پیتش نه‌جمل بمریت. مه‌قسه‌دیان له‌م جۆره‌ زه‌حمه‌ته‌یه‌. نه‌وانه‌ی به‌ زیندوویه‌تی مه‌ردن داوا نه‌که‌من وه‌ک تۆ توشی ده‌ردی به‌ن ده‌رمان به‌وین. نه‌وانه‌ی به‌م جۆره‌ ده‌رده‌وه‌ نه‌گه‌لێن مه‌ردنیه‌ن سه‌د جار چاکتسه‌ره‌. دینچه وتی: نه‌ی رووحی شه‌رینه‌م. نه‌وه‌ی شه‌رتی وه‌فاو نه‌سیحه‌ت بو. به‌زویان جه‌ناپت بپتزا. نه‌ما حرص و ته‌مه‌ع پتگه‌ی جه‌ناپتی لێ گوم کردم و بۆ خۆم مه‌علووم بوو بوو. ناخه‌ری من په‌شیمانیه‌. نه‌فس و شه‌یتان وازیان نه‌هینا. وه‌ک نه‌خۆش پارێزی بۆ دانه‌نرئ، نه‌فس ده‌رخواردی نه‌دا. به‌ هه‌یلاکه‌ت نه‌مهرئ. نه‌وانه‌ی به‌ ناره‌زوی نه‌فس موعامه‌له‌ نه‌که‌ن هه‌رچییه‌ن به‌سه‌ر به‌ن

قابیلن و شکاتیان لای کس مه عقول نییه. خوسوس من خۆم ئەم دەرەم تووشی خۆم کرد. دەرمانی بۆ کس پهیدا ناکریت. کەلیله وتی: عاقل ئەوێه له ئەووه‌له‌وه ناخری ئیشی تەماشاکات. لەپیش ناخشنی ئەمام، تەماشای بەری بکات. ئینجا بێنێژی و خۆمەتی بکا. پەشیمان بوونی نابێ. بە پەشیمان بوونەوه قەسە ناخەز سیبوت ئەبێ. دێنە وتی: ئەوێه رفیقی ئەو کەسانێ دشمینان نییه مەعلوومه کەم غیرەتەن و هەرکەس له مەکری زەمان ئەمێن بوو مەعلوومه کەم عەقلەو هەرکەس بوو بە ساحیب دۆلەت و ساحیب روتبە له هەموو لایەکەوه دوشمنی بۆ پهیدا ئەبێ. کەلیله وتی: هەر روتبە و دۆلەتتکت بوو، ئەم نەختە رەزالتەت نایدنیت. لازم بوو له ئەووه‌له‌وه تەماشای روتبە و مالت نەکردایە. بەواستەهی مالی دۆنیاوه نەبوویایە، دووچارێ ئەم هیلاکەتە نەنەبووت. ئەگەر ناگری فیتنەت دانەگیرسانایە ئیستا جگەرت بەشیشەوه نەنەپرژا. دێنە وتی: ئەزانم تۆوی ئەم بەلایە خۆم چاندوووه و هەرکەس بیدرویتەوه تووشی بەلا ئەبیت و جەزای خۆم ئەبێم، چونکە ئەم گریه‌یه نەبە ئەموسستی تەدبیر نەکرتەوه و نەبە ناوی رۆوناک نەشۆرتەوه. کەلیله وتی: ئیستا فکری نەجاتت چە تەدبیرتکە. بێگێرەوه بزانم. دێنە وتی: وا دیارە سەفینەهی حەیاتم لەسەر ئەم بەحرە عەرق ئەبێ. رێگەهی نەجاتم لەم بەلایە نابیت هەر حیلە و مەکرێی بزانم قسوور ناکەم. ئەما یەک ترس هەبە له هەموو خراپتر. کەلیله وتی: ترسەکەت چیبە بەیانی بکە. دێنە وتی: لەوه ئەترسم بزانم من و تۆ رفیق بووین. بۆ مەستەله‌ی شەترەبه پێتە خۆمەتت بە جەبر و یا بە لێدان قەسە من و مەستەله‌ی شەترەبه به تۆ دەرەخەن. ئەو وەقتە رێگە نەجاتم دەست ناکەویت. لێدان و رەزالتەم زیاد ئەکا بە دوو دەرەجە. ئەووه‌ل: زاتی موبارەکت له واسیظەهی منەوه تووشی رەزالت ئەبێ. دووم: رێگەهی نەجاتم بۆ مومکین نابێ، چونکە راستی و دل رۆوناکی جەناپت له هەموو کەس‌وه مەعلوومه. شاھید له تۆ راستتر دەست ناکەوێ. بناغەهی قەسە جەناپت لەسەر راستی دانراوه. ئەو وەقتە چاومان بەیەک ناکەوێ تا پۆژی حەشر. کەلیله وتی: ئەوێه به‌یانت کرد راستە و لەخۆت مەعلوومه تاقت و سەبری لێدانم نییه. و ئەوێه بزانم بە راستی بەیانی ئەکەم. لەبەر نەجات بوونی تۆ درۆ بەمن ناکرێ. مادام وایە لەپیش ئەوێه سوئال لەمن بکەن. ئەحوالاتی خۆت بە راستی بۆ مەجلیس بەیان بکە. بەلکی له رووی راستیەوه رێگەهی نەجاتت دەست کەوێ و تۆبە له گوناھی رابردوو بکە ی زۆر لایقە، بۆ قیامت بەکار دێت و ئەگەر نەجاتیشت نەبوو، له عەزایی دنیا زیاتر گوناھت لەسەر نامیتیت. جەزای دنیا له جەزای قیامت چاکترە. دێنە وتی: فیکرێ له ئەحوالی خۆم

نه کمه جوابت لڼ نه گټې موه. قسمه کله ليله و دښه لټوره دا ته و او بوو. کله ليله به غم و گريان، دوعا خوازي لې دښه کرد رږښت. له پاش چند رږږي نه خوش گهوت. تولى نه کيتشا کله ليله مرد. نه ما له و و قته دا کله ليله و دښه سونال و جوابيان له يک نه کرد. دږي له زندانا چهس بوو له نه و و لې و ناخري قسمه يان گه يشت. له دليا ما بو و ه قتي خوځي. بو سجده يني له سره نيمى شير مجلس گهرايوه. دا يکي شير قسمه دښه ي هتيا به ناووه. و تي: زندو و ږي دښه و کوشتنى پياو چاگان وهک يک نه زمانم. فسر مو يانه کسه سى يارمه تي زالم و يا رږگه ي فاسق بدات. شهر يکه له گه ل گونا هيان. شير نه مري کرد، با حازر بوونى قازى و به حازر بوونى دښه و به حازر بوونى هم مو مه س موران قازى پرووى کرده مهن موران. و تي: پادشا بو ناشکرا بوونى فيتنه ي دښه زور ناره زوو نه کات. نيمى کردووه تا مه سته له ي دښه ته و او نه کړي، دست له مو حاکمه کي نه دري و حوکمى ددر حقه به دښه نه کړي له رږگه ي راستيوه يې و قسمه ي شک و يا بيستان قبول ناکړي. لازمه هر کهس له مه سته له ي دښه شتيک نه زاني به نيسپات بوون به ياني بکات. چونکه سن فايده دست نه خا. نه و و لې: نه و ي رږگه ي راست و حقه، مو افيقى شهر عدت به يان کردنى زور خيره. دووم: بناغه ي زولم تښکدان و تربيغه ي خا نينان مو افيقى به نيمى خودايه. مرناسيې خولقي نينسانه. سته م: نه ماني فيتنه و فساد رږگه ي نه جاته بو هم مو عالم هر کهس له مه سته له خه بر داره جواب بداته وه. کس نه بوو جوابى قازى بدات چونکه حازران مه سته له ي دښه يان بو نيسپات نه نه کرا و ترسي نه و يان بو خوځين به ناحق بر ږي. وه ختي دښه ته ماشاي کرد کس نه بوو جوابى قازى بداته وه دلي وهک گولي به هار گمشايوه، پرووى خوځي عاجز کرد، گرياني عمه ملي دست يې کرد. و تي: نه ي قازي ياني دين. نه ي نومه راي سه رزمين نه گهر من خه تاپار بوومايه و به قسمه ي فيتنه و چه سوود له م نيشه دا بوومايه زوپاني قسه کردنم نه نه بوو و به جواب نه دانه و ي قازى زور دل خوش نه بووم. نه ما يې مننه بن هر که ستيکتان شاهيد تيکتان لايه، له پرووى راستيوه به يان بفرمورن سوتنيکتان نه دم تو نه و خودايه ي رووحي هم موراني به ده سته. چيستان له من چاو يې که و تووه بو زاتي موباره کي پادشا به يان بفرمورن و هر کهس له کوشتنى که سته خه بر دار يې مو افيقى شرع شهاده تي لازمه و هر کهس به شک و يا به غره ز من پياو خراب نه کا. نه و ي به سر دږ به سر حکيمه هيچ نه زانه که هات، قازى پرسى: چونه بېگټه موه.

دینه وتی: نه گپته‌وه کابرایه‌کی ناپوت و بن سهرمایه و بن نیمتیحان دستنی کرد به حکیمی کردن نه‌نیزانی بنوسن و نه ناوی دهرمانی بۆ نه‌دۆزرایه‌وه. بۆ ناسینی دهرمان گویز و تووری بۆ فەرق نه نه‌کرا. له نه‌زم گرتنا دست له‌جی چوو و له‌رزوتای بۆ جیا نه‌نکرایه‌وه. له‌نوسینی دهرمان نینگلیزی و کوردیی به‌یک نه‌زانی. دهرمانی به‌هر نه‌خۆش نه‌دا، هه‌ناسه‌ی ژبانی لێ نه‌پرا. نه‌و پیاوه هیچ نه‌زانه، دووکانی له‌شاره‌که‌دا دانا. نه‌ما حکیمتیکی زۆر عاقل و قدووم مویاره‌ک، نفوسی وه‌ک نفوسی عیسا، مردووی زیندوو نه‌کرده‌وه. له‌نیشی حکیمیدا نه‌مسالی نه‌بوو. له‌مورده‌تیککی که‌مدا نه‌و حکیمه‌ عاقله‌ ناوی گوم بوو. له‌کولجی به‌فه‌قیری رایسه‌بوارد. حکیمه‌ هیچ نه‌زانه‌که شوهرتی حکیمی به‌ناو شاره‌که‌دا بلا‌بووه‌وه. ده‌وری زمان وا که‌پاره‌وه، چه‌ند ساحیب عه‌قلی بۆ به‌ک نان کوشتوووه و چه‌ند نه‌زانتیک به‌روتبه‌ و نيسراحت که‌یشتوووه ته‌سادوف کچی پادشای شاره‌که، به‌واسیته‌ی منال بوونه‌وه، ژان نه‌یگرت که‌وته هیلکه‌ت، جوابیان بۆ پادشاه برد، یوسفی زمان زۆر هیلکه، پادشاه ته‌نها نه‌و کچی بوو له‌برازای ماره‌ی کردبوو. زۆر لای خۆشه‌ویست بوو. نه‌مری کرد هه‌رچی حکیم له‌شاره‌که‌هیه‌ بۆ عیلاجی ده‌ردی که‌چه‌که‌ حازر بکری، له‌سه‌ر نه‌مری پادشاه حکیمه‌ عاقله‌که‌ براهی خزمه‌ت پادشاه. پادشاه نه‌مری کرد: لازمه‌ هه‌ر جوړی مومکین نه‌بی عیلاجی جگه‌رگۆشه‌م به‌کیت و مه‌سه‌له‌ی منال بوون بۆ حکیم به‌یان کرا. که‌ که‌چه‌که‌ ژان نه‌یگری، حکیم وتی: دهرمانی ژانه‌ منال دهرمانتیکه‌ ناوی میهرانه، به‌ک ده‌نگ میهران، به‌ک مسقال دارچینی، به‌ک مسقال موشکی خالس و موقابیل به‌و دهرمانانه، شه‌گری تیکه‌ل بکری. ده‌رخواردی نه‌و نه‌وعه‌ نه‌خۆشه‌ بدری. زوو نه‌جانی نه‌بی، پادشاه وتی: میهران له‌کوئی ده‌ست نه‌که‌وی؟ حکیم وتی: له‌نه‌جزاخانه‌ی پادشاه چاوم بێ که‌وتوووه. له‌ناو قوتووتیکی زوبایه‌ قفلی نالتوونی دراوه. به‌کتی بئیرن به‌یه‌تین، من هوکمی چاوم نه‌ماوه. له‌وه‌قته‌ حکیمه‌ هیچ نه‌زانه‌که‌ حازر بوو، گوئی له‌قه‌سه‌ی حکیم بوو. پرووی کرده‌ پادشاه وتی: نه‌و دهرمانه‌ نیشی منه، تیکه‌ل کردنی من نه‌یزانم، پادشاه نه‌مری کرد، له‌گه‌ل حکیمه‌ هیچ نه‌زان به‌کتی به‌جیت له‌نه‌جزاخانه‌ نه‌و دهرمانه‌ بیتن. حکیم چوو ده‌رگای نه‌جزاخانه‌ی کرده‌وه، ته‌ماشای کرد، له‌وه‌قته‌ قوتووانه‌ زۆره، له‌حساب نه‌نه‌هات. زۆر گه‌را بۆ میهران. بۆی نه‌دۆزرایه‌وه. ته‌سادوف قوتووتیکی هه‌لگرت. نه‌و قوتوووه‌ زه‌هری هه‌لاهلی تیا بوو له‌وه‌ پیتش ته‌سليم به‌نه‌جزاخانه‌ کرابوو بۆ لازمه‌ت.

حەكیمە هیچ نەزان قوتووەكەى برد، زەرەكەى دەرھینا، لەگەڵ دارە مشکینە و زەرنبیق تێكەلى كرد و میقداری شەكرى تێ كرد. دەرخواردى كچی پادشای دا، خواردن و مردنى یەكتى بوو. جواب بۆ پادشاه برا، بۆ خۆت خۆش بى سەرت سەلامەت، یووسفى زەمان رۆژى كرد بۆ قیامەت. هاوار و گریان لەمەالى پادشاه بەرز بوووه. پادشاه نەمرى كرد باقى دەرمانەكە دەرخوارد بە حەكیم بەرئى، لەسەر نەمرى پادشاه دەرمانەكەیان دەرخوارد حەكیم دا، لە جێگەى خۆى سارد بوووه مرد. مەعلوومە ھەركەس خراپە بكات تووشى جەزای خراپ دى. دینە وتى: ئەم مەسألەم بۆیە ھێنایمە بۆتان مەعلووم بێ ھەر نیشین لەپووى نەزانىمەو بەكریت پەشیمانى لە دوو دیت. بۆ ھەر نیشین شوبەھدار بێ دەستلێدانى رێگەى خەتەرە. یەكتى لە حازران وتى: ئەى دینە فێستەبى و خیانەت بە چاوتە ديارە، نیشانى فێستە و قەتل لە تۆ ناشكرایە و مەعلوومە. قازى پرسى: لازمە نیشپاتى بەكەیت و مەسئەلەى قەتل و فێستەى دینە بە تەواوى مەعلوومى حازران بەكریت. جوابى داىووه وتى: لە عیلى حەكیمە تەدا خوتندوو مە. ھەركەس نەپروى چاوى راستى زیاتر بوو لە نەپروى چاوى چەبى و حەرەكەتى پروى لە نەپروى كى زیاتر بوو، لووتى بەلای چەپووه خوار بوو و سەرى شۆز بوو، دلى ناموبارەكى نارەزووى فێستە و فەسەدى نەكات. ئەم نیشانانە ھەمووى لەپووى دینە ديارە. دینە وتى: لە نیشى خودای بى مەكان، عەیب گرتن زۆر ناماقولیبە. سەھوو و غەلەت بۆ خوا لایق نییە، نەگەر ئەو نیشانانەى بەیانەت كرد. دەلیل بە رێگەى راستە و ھەركەس ئەو نیشانەى بۆ مەعلوومە، فێستەبە. لازم بە مەحكەمەى شەرع ناكە. قازى داواى شاھید و نیشپات نەكات. سوورەتێ خۆدا عەتای كردبى بەعەھد ناكړئ. پەناھ بە خوا نەگەر من ئەم نیشەم كردبى لەبەر ئەوھوو خوا ئەم نیشانانەى لە من دروست كردوو و لا بردنى بەكەس ناكړئ ھەرچۆرئ وابوو لایقى جەزائیم. بەم قەسەى تۆ لەبەلا نەجات بووم. چونكى خوا كردە و قەسەى بێ عەقلى و نەزانى خۆت لە مەجلىس مەعلووم كرد. وەقتى دینە ئەو جۆرە جوابانەى داىووه. بێ دەنگى بۆ مەجلىس حاسل بوو. كەس قەسەى بۆ نەكرا. قازى نەمرى كرد. دینە بەرنەوھ زبندان و سوورەتى موھاكەمە عەرزى شێر كرا. ئەمما وەقتى دینە خراپەوھ زبندان، ناشایەكى كەلیلە، ناوى رۆوزبە بوو بەلای دینەدا رابورد. دینە بانگى كرد، وتى: رۆوزبە: دەورێكە بە خزمەت كەلیلە ناگەم، بەچى خەرىكە؟ كە ناوى كەلیلەى بیست ھەناسەى ھەلكیشا، دەستى كرد بە گریان رۆوزبە دینە لە گریانى رۆوزبە بێ تاقت بوو وتى: ئەى رۆوزبە چى پووى داوھ. رۆوزبە وتى: دەمێكە كەلیلە نەمرى خودای

کردوه. دینه که ناری مردنی که لیلای بیست بیهوش هو. له پاش هوش هاتنوه، دستي
 کرد به گریان. خوی نه کتشا به دار و دیوارا، خولو به ردی نه کرد به سمر خویا، کهس تاقدتی
 گوئی گرتتی نه بوو. روزبه. زوبانی به نه سیحمت کردهوه، وتی: نهی دینه له هممو کهس
 مه علومه له دست مردن کهس نه جاتی نه بووه. فرموده ی خویبه (کل شیء هالک إلا
 وجهه). گریان بن فانیده به. نیمه شیش ده رجووغان بز مومکین نابن. لازمه یک له دووی
 یک بزین له سه بزاتر چاره نیبه. (إنا لله وإنا إليه راجعون). دینه سه پوری به
 قسه ی روزبه هات. وتی: نهی روزبه، لومه ی گریانم مه که. رهایی وه که لیل به
 تدبیر و عاقل و صاحب وفا دست ناکه وئ. خه زینه ی سپری هو. له خوا زیاتر بز هیچ
 کهس جاسوس دهرک نه نکرا. نه گهر له ترسی قیامت بمویرایه، به گریان و لیدان خوم
 نه کوشت. روزبه وتی: که لیله نمری خوی کردهوه. رهایی وه که لیل له دنیا دا دوی
 نه هاتوه. دینه وتی: نه گهر راست نه که بیت وفا ناشکتینی. نه توانی له جتگی که لیل
 بی به رهاییق دست بیتنه پیشه وه، شهرتی برایتی بگرین. روزبه زور به که یف خوی
 چوه پیشه وه. به رمسی خویان شهرتی رهایی برایتیان گرت. دینه وتی: زه حمت
 نه بن له فلان جتگی، نه مانه تیکی من و که لیل هه به بیهینه نیره، حقت به زایع ناروا.
 روزبه به نیشانه ی دینه، رژیست نه مانه ته که ی برده لای دینه. دینه کردی به دووبه ش.
 به شتکی بز خوی هه لگرت و به شت که لیل ته تسلیم به روزبه کرد. دینه وتی: نهی
 رهاییق، رجام نهویه هه همیشه له بهر دهرگای شیر دانیشیت هه ر قسه یه کت بیست بز
 بگتیرته وه. روزبه شهرتی کرد. هه تا رژی مردنی دینه هه ر قسه یه ک بکرایه بز دینه ی
 نه گتیرته وه. رژی له به پانا دایکی شیر چوه لای شیر له موحاکمه ی دینه سونالی کرد.
 شیر هه رچی له قازیبان بیستبوو بز دایکی گتیرته وه. دایکی شیر دستي کرد به په له پهل.
 وتی: نه گهر قسه ی تونگ بکه م ته بیعه ته نه گتورزی و نه گهر بیدنه نگ نه ب له رتگی
 عاقلان دور نه که ومه وه، شیر وتی: دایه، دهرگای نه سیحمت داخسان نشی عاقل نیبه.
 لازمه هه رچی له دلنایه به بیان بفرمویت. قسه ی تو راست و روانه، خواری له قسه ی تو
 ته ماشا ناکری. دایکی شیر وتی: فهرق به قسه ی راست و درق ناکه پت. قانزاج و زهره
 جیا ناکه یته وه. چونکه دینه فرسه ت بزانتی ناگری فیتنه دانه گبرستنی. تدبیر له دست
 نه چن. شیر وتی: تو نیمرؤ خوت گوم مه که. مومکینه نشی دینه بپرته وه، شیر نمری
 کرد به کوبونه وه ی مه جلس. قازیبان و نومرا هه رچی بوون هاتنه خزمه ت شیر و دینه
 داخل به مه جلس کرا. هه میسان قازی رووی کرده مه جلس وتی: هه رکه س له گوناھی

دینه شتی نوزاتی بهیانی بکا هموو مهجلیس نه به چاک و نه به خراب قسهیان بۆ نهکرا موعاوینی قازی رووی کرده دینه وتی: نهگهرچی حازران، بۆ خوسوس نهجات بوونت بیدهنگ بوون. ئەما دلپان بۆ کوشتنی تۆ قهراری بهستوو.

نارهزروی لهناو بردنت ئەکەن. تۆ بهم حاله ژینت به عهمل چى دیت. چاک وایه به گوناھی خۆت ئیقرار بکهیت و تۆ به پهشیمانی حاصل بکهیت. له دنیا و قیامهت نهجاتت نهین و دوو ریگهی چاک بۆ تۆ نهمین. نهوول: خۆت له زنجیر و چهپسی خهلاس نهی. دووهم: خهلق له مهجلیس گرتن خهلاس نهین. نهی دینه، ئیقرار کردنت زۆر مهسلهحهته.. چونکه راستی وتن بۆ قیامهت چاکه و دلی پادشا نهکهویتته ئیسراحهتهوه.. ئیته زویان فسیحی عهقلی تۆمان بۆ معلوم کراوه. عهقل بینهروهه سهرخۆت، مردن به ناوی چاکه له ژینی رهزالت چاتره. دینه وتی: نهی موعاوین له دلی خۆتموه زهنی حازران تهماشه مهکه و حوکم به زۆر ناکرێ. له معنای (إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ) عاقل مهبه، نهگهر ئیوه به زهن و به شک خهریکن خۆینی من برێژن من قبوول ناکم چونکه فرموده ی خودایه.. (وَلَا تَلْقَوْا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ)، من به کوشتنی کهس رازی نهبووم، ئیستا چۆن خۆم به کوشتن نهدم. نهی موعاوین واز لهم قسانه بینه. نهگهر نسیحهته، نسیحهت واییه. نهگهر گالتهیه له مهحکهمه ی شرع دوره، سههو و زهن و گالته بۆ مهحکهمه ی شرع نههاتوه و جهنابت له ریگهی راستییهوه داوای شههادهتت نهکرد. من زۆرم ئومید به جهنابت ههبوو، بهدهختی من دلی تۆی لهمن وهرگتیرا، به زهنی جهنابت من گوناهبار بووم و قهتهی نهجات بوونم له خۆم کرد. مهحکهمه ی شرع قسه له شهید و ئیسیات نهکا و یا زهن قبوول نهکا و ههركهس شهیدی بهین معلومات بدات، نهوهی بهسهر دیت بهسهر بازهوانهکه هات. موعاوین پرسى چۆن بووه.

حکایهت

دینه وتی: نهگهر نهوه، مودیری له ئاوادانیهک دانیشتیوو شهو و رۆژ خهریکی ناندانی میوان بوو. ناو و شوورتهی به نهترافا بلاوکردبۆوه. ژنیکی بوو له جوانیا بێن ئهمسال بوو. غولامیکی بهئهی بازهوانی مودیر بوو. عاشقی ناغا ژن بوو. نارهزوی وهسلتی نهکرد. دایما خهریکی سیحر بوو، تهئسیری نهبوو. ناخیری ریگهی فیتلی دۆزییهوه، تهسادوف رۆژی دوو تووتیی به دهست راوچییهکهوه بوو نهیفرۆشت، غولام ههردوو تووتیهکهی کړی.

ته‌علیمی قسه‌ی کردن. یه‌کیکیانی فترکرد نه‌یوت: ژنی ناغا ژنم له‌گه‌ل دهرگاوان نوست. یه‌کیکیان نه‌یگوت: من قسه‌ ناکم و هیچ نالیم. به‌ وه‌عه‌دی یه‌ک حه‌فته‌ نه‌و قسانه‌ی فتری توتیبه‌کان کرد. به‌ زوبان به‌لخی و به‌ دیاری بردی بۆ لای مودیر، مودیر عاشقی ده‌نگیان بوو. توتیبه‌کانی دایه‌ دست ژنه‌که. زۆر به‌ دیققت خزمه‌تیان نه‌کردن. مودیر به‌ناره‌زوی ده‌نگی نه‌و توتیبه‌کانه‌ دايم خه‌ریکی به‌زم و چالغی بوو. نه‌ما له‌ قسه‌یان نه‌نه‌گه‌یشت. تمسادوف پۆژی دوو میوانی به‌لخی... پتگه‌یان که‌وته‌ مالی مودیر. مودیر نه‌مری کرد نان بۆ میوان دانرا، له‌پاش نان خواردن، نه‌سبایی خواردنه‌وه‌ چوو به‌رده‌میان. له‌سه‌ر نه‌مری مودیر، توتیبه‌کان حازر کران، وه‌قتی ده‌ستیان کرد به‌ خواردنه‌وه‌ و توتیبه‌کان نه‌و دوو که‌لیمه‌ی به‌ به‌لخی ته‌علیم درابوون. ده‌ستیان پت کرد، میوانه‌کان سه‌ری خه‌جاله‌تیان شوپ‌کرده‌وه‌. زۆر به‌ عاجزی دانیشتن. مودیر نه‌و حاله‌ی زۆر لا خراب بوو. دلخۆشی میوانه‌کانی نه‌دایه‌وه‌. نه‌سبایی عاجزی له‌ میوانه‌کان نه‌پرسی، میوانه‌کان راستییان بۆ ناشکرا نه‌نه‌کرا. نه‌په‌ایه‌ت مودیر سوینگی به‌ ده‌ما هات و رجای له‌ میوانه‌کان کرد. سه‌به‌ی عاجزییان بۆ مودیر به‌یان بکه‌ن. یه‌کت له‌ میوانه‌کان وتی: نه‌ی مودیر، جه‌نابت له‌ زویان نه‌م توتیبه‌کانه‌ حالی ناهی چی نه‌لین؟ مودیر وتی: له‌ زویانیاں حالی نام و عاشقی ده‌نگیان بووم و نه‌گه‌ر نیوه‌ له‌ زویانیاں حالی نه‌هن به‌یان به‌فرسون باعسی مه‌منوونیه‌. میوانه‌کان وتیان. نه‌م توتیبه‌ نه‌لیت: ژنی مودیر له‌گه‌ل دهرگاوان نوست. نه‌وی تریان نه‌لن: من قسه‌ ناکم. مودیر نه‌و قسه‌ی بیست خه‌یالی سه‌رخۆشی نه‌ما، ده‌ستی له‌ شه‌راب گتراه‌وه‌. پرووی کرده‌ میوانه‌کان، وتی: نه‌ی میوانی خۆشه‌ویست قسوورم عه‌فوو که‌ن، له‌م حاله‌ خه‌به‌ردار نه‌بووم، نیتستا به‌ فه‌رمووده‌ی جه‌نابتان بۆم مه‌علووم کرا و عاده‌تی تایفه‌ی نیتمه‌ وایه‌، به‌ جه‌رام نه‌زانین، نان خواردنی مالی ژنی خراییی تیاپن، له‌و وه‌قته‌دا غولام له‌ پشت دهرگاکه‌ وه‌ستا، بوو. گوتی له‌و قسانه‌ بوو، وتی: منیش چند ده‌فعه‌ چاوم پت که‌وتوه‌. له‌و مه‌سه‌له‌ خه‌به‌ردار هم، مودیر نزیک بوو، له‌هۆش بچتی، نییه‌تی کوشتنی ژنه‌که‌ی بوو، که‌سیتی نارد ژنه‌که‌ بکوژن، ژنه‌که‌ سوئالی کرد، له‌سه‌ر چیه‌ مودیر نه‌مری به‌ کوشتنم کردوه‌؟ مه‌سه‌له‌ بۆ ژن به‌یان کرا. ژنه‌که‌ جوابی بۆ مودیر په‌وانه‌ کرد. که‌من بۆ کوشتنی خۆم باکم نییه‌، هه‌ر وه‌قت نه‌مر به‌فرموویت حازرم. نه‌وه‌نده‌ فه‌رق هه‌یه‌، سه‌هر لازمه‌، که‌ستی عاقل پت عه‌جه‌له‌ له‌نیش ناکا و خوسوسه‌ن کوشتن. نه‌گه‌ر په‌له‌ له‌ کوشتن کرا له‌ پاشا ناشکرا بوو پت گونا‌ه‌ کوژراوه‌، حه‌ققی قه‌تله‌که‌ تا قیامه‌ت نه‌میتنن، په‌شیمان بوون به‌کار نایه‌ت. مودیر نه‌مری کرد،

ژنه که بیان هیتایه لای میوانه کان و قسه‌ی توتییه‌کانیان بۆ ژنه که بیان کرا. ژنه که وتی: نهم تهیرانه جنسی نینسان نین. به قسه‌کردنیان چۆن باوهم نه‌کرتت؟ مودیر وتی: نهم تهیرانه وه‌ک به‌نی نادمه ساحیتب عه‌رز نین، هه‌رچی نه‌بیته به‌یانی نه‌کهن و نینکار له قسه‌کردنیان نا‌کرتی درۆ بۆ. ژنه که وتی: لازمه له رتیگی شرعه‌وه بکۆژیتم، هه‌ر وه‌قت شرع نهمری به‌کوشتم کرد، جه‌لاله. مودیر وتی: شرع نه‌فه‌رموتت. به‌چوار شاهیتد نه‌بۆ ژن زینای به‌سه‌ر نیسپات نا‌کرتی. ژنه که وتی: له میوانه به‌لخیه‌کان به‌رسه، سونال له تهیره‌کان بکه‌ن له‌و قسه‌یه زیاتر نه‌زانن یانا. نه‌گه‌ر ده‌رکه‌وت له‌و دوو که‌لیمه زیاتر نازانن بۆم مه‌علووم نه‌بۆ، نیشی غولامه بازه‌وانه‌که‌یه، ده‌میکه خه‌ریکی حه‌رامزاده‌بیه. من وجودم نه‌ نه‌زانای، میوانه به‌لخیه‌کان تاسۆ رۆژ له‌گه‌ل توتییه‌کان خه‌ریک به‌وون، له‌و دوو که‌لیمه‌یه زیاتر نه‌یانته‌زانای، مودیر به‌و نه‌حواله له‌خوتنی ژنه‌که خۆش بوو. ناردی به‌ شوتن بازه‌وانه‌که‌دا، بازه‌وان، به‌ دلتیکی خۆش بازی نایه سه‌ر قۆلی، هاته لای مودیر، واینه‌زانای خه‌لات نه‌کرتی، ژنه‌ پرووی کرده بازه‌وان، وتی: نه‌ی غه‌ددار، تۆ نه‌زانای نیشی خودا نه‌هیی لۆ کردبۆ بیکم، بازه‌وان وتی: به‌لۆ، بازه‌که په‌لاماری چاوی دا. چاوتیکی بازه‌وانی ده‌رهینا. ژنه که وتی: (جزأ سینه سینه مثلها) چاوی شاهیتدۆ درۆزن بۆ، لازمه له‌ب نه‌هلکه‌نرۆ. دینه وتی: نهم میسالمه بۆیه هیتایه‌وه، بۆیان مه‌علووم بۆ نیشی به‌چاو نه‌بیرنۆ، به‌درۆ به‌یانی بکات خه‌جاله‌تی دونیا و قیامه‌ت نه‌بۆ. نه‌وه‌ول و ناخری قسه‌ی دینه له‌سه‌ر کاغه‌ز نووسرا، براه به‌رده‌م شتیر دانرا، شتیر خه‌ستییه به‌رده‌م دایکی. وه‌قتن دایکی شتیر له‌و نه‌حواله خه‌به‌ردار بوو، وتی نه‌ی پادشاه، ناره‌زوی من نه‌وه‌یه هه‌تا زوو، نهمر به‌کوشتنی دینه‌ بکرتی، له‌وه نه‌ترسم به‌ زوبان لووسی و به‌قسه و فیتنه توشی به‌لایه‌کت بکا له‌وه زیاتر بۆ که توشی شه‌تره‌به‌ی کرد، شه‌تره‌به‌ وه‌زیرتیکی عاقل و زیره‌ک بوو له‌ ولسیته‌ی دوو زوبانی و فیتنه‌ی دینه‌وه رتیگی نه‌جاتی بۆ خۆی نه‌دۆزییه‌وه. له‌و قسه‌انه شتیر دلۆ که‌وته خۆفۆ مه‌راقه‌وه، وتی: نه‌ی دایه به‌یان به‌فه‌رموو کتی بوو قسه‌ی دینه و شه‌تره‌به‌ی بۆ تۆ به‌یان کردوه؟ بیگتیره‌وا ت له‌ کوشتنی دینه په‌شیمان نه‌مه‌وه، دایکی وتی نه‌ی پادشاه، سه‌ر نا‌شکرا کردن زحه‌مه‌ته، نه‌و که‌سه‌ی قسه‌ی لای من کردوه، منی به‌ نهمین حساب کردوه و شه‌رت و شرووت له‌ماه‌بنا به‌وه. ناتوانم ناری ساحیتب قسه‌ به‌یان بکه‌م، نه‌ما نه‌وه‌نده فه‌رق هه‌یه نه‌چم نیرن له‌و که‌سه نه‌خوایم وه‌قتن نیرنی دام، به‌ته‌واوی قسه‌ی دینه و شه‌تره‌به بۆ تۆ نه‌گتیره‌وه، شتیر رازی بوو، دایکی شتیر رۆیسته‌وه بۆ جیته‌ی خۆی که‌وته مه‌راقه‌وه، یه‌کتیکی نارد به‌ دوا‌ی پلنگدا،

وه قسقی پلنگ چوه لای دایکی شیر، زور به حورمهت و دلخوشی، میوانداری کرد،
 وتی: نهی پلنگ، مه علومه شیر توی به وه زیر قبول کردوه و به قسه و تدبیری تو
 زور باوه نه کا لازمه تویس قسوروت درحوق به شیر نمب و خزمه تی به قهرز بزانت، تا
 به وه عدهی (لئن شکرتم لأزیدنکم) روتبهت لای شیر رز به رز زیاد بکا. پلنگ وتی:
 نهی خانم، نهو چاکه ی که شیر له گمل منی کردوه و روتبهی وه زیری بهمن به خشیه. له زیر
 چاکه ی تا مردن درچونم نایی و تا نیستا بز خزمه تی قسورم نه کردوه و له زیر نمیری
 پروم ودرنه گپراوه و خوسوسی نمیری به زیان جه نابت بکری. کردنی به سر سهر لازمه.
 دایکی شیر وتی: (وَمَا الْأَنْعَامُ إِلَّا بِالتَّمَامِ). خوت نه بزانی شیر له نهووه له وه. گر تن
 به ریونی دلی بو تو به یان کردبو و تویس بو ناشکرا کردنی خوننی شه تره به، وه عدهت
 فرموبوو (إِذَا وَعَدَهُ وَفَى) لازمه نیمرو وهای خوت به جنی بیتی. بچیته خزمهت شیر،
 هرچیت بیستوه و نه بزانی بیگپرتوه، چونکه نزیکه زیان لووسی دینه، دلی شیر
 سارد کاتوه و نه جاتی بی، مه علومه حقی خوی له هموو نومرا نه کاتوه. پلنگ
 وتی: نهی خانم، ناشکرا کردنی مه سته له ی شه تره به لسر من بو و هتا نیستا که بی
 دنگ بووم له بهر نهوه بو زیان لووسی و ته له بازی دینه له زانی شیر مه علوم بکری.
 نه گهر له پیش جه نابتا قسه ی دینم بو شیر بگردایه، باوه ری نه نه کرد، چونکه فیل و
 فیتنه ی دینه له شیر مه علوم نه گرابوو، فکری نه کرد من دوشمنایه تیم له گمل دینه پیدا
 کردوه. به چاک تماشا نه نه کرا، نیستاش نیش گه یشته نهو راده به، دینه به زویانی
 لووسی خوی نه جات دا و نیسه به دروزن دانرتین، لازمه خزمه تی خوم به جنی بینم و
 شهاده تی که مه علومم کردوه، له روی مه جلس بیگپرتوه، فرموو حازرم، پلنگ
 له گمل دایکی شیر چونه خزمهت شیر، نومرا هموو کتوبونه وه، مه جلس گیرا، شیر
 روی کرده دایکی وتی: نه مه ناخر مو حاکمه ی دینه به، هرکه س شاهیده له مه سته له ی
 شه تره به و دینه خه برداره به یانی بکا. پلنگ ره سی خزمه تی به جنی هینا چوه پتسه وه،
 قسه کردنی که لیله و دینه هرچی بو بو له نهووه ل تا ناخر بو مه جلسی گپرتوه. قسه
 ده ماو دم کهوت، تا گه یشته گوتی نهو حدیسه له زندان گوتی له قسه ی که لیله و دینه
 بو، نموش وتی: من بهرن بو خزمهت شیر. شاهیدی نه زانم. حدیسه که یان برد بو خزمهت
 شیر، قازی روی کرده حدیس، وتی: تا نیستا بزچی شهادهت ته نخیر کردبو. جهوابی
 دایوه، له بهر نهوه شاهیدی یک کس دروست نه بوو چاوه روانی به کتکی کهم کرد.
 وه قسقی زانیم. منیش هاتم نهوه ی زانیم به یانم کرد. شیر به حوکمی نهو دوو شاهیده

ناردی، دینمیان هیتنا، فرمانی جهزای شه تره به خرایه ملی، چوار میتخه یان کرد. له سره پشت رایان خست. زویانیان بری، به دارکاری و نونوعی سیاست کوشتیان و له چولتیک فری درا. قه ل و دال خواردیان، هرکس ناره زوی فیتنه و دوو زویانی کرد کوشتی له ژیانی چاکتره. فرموده ی خواجه (فَقَطَعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ).

نه سیجعتی سیهه م

قانزاجی ره فاقدت له گه ل دۆست و برادران.

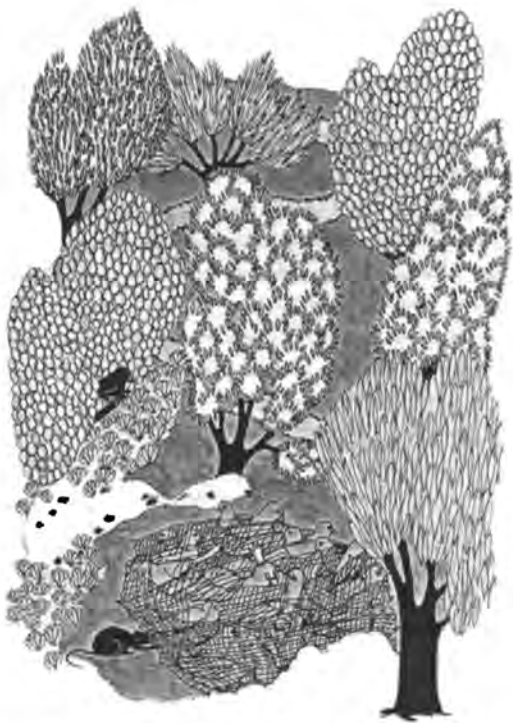
دابیشه لیم رووی کرده حکیم به ره مهن، وتی: جهزای دوو زویانی و فیتنه. موافیق به نهمری خودا گیتاته وه، نومید ده کم. رتگی ره فیقان و دل ساف یهک له پشت یهک بن و له نیسراحت و له تنگانه له یهک جیا نه بنه وه. رتگه تان چۆنه به یان به فرموو، حکیم وتی: نهی پادشاه بو پیاری عاقل له دنیا دا له ره فیتی چاک، چاتر نیسه. قانزاجی ره فیق زۆر دست نه که وئی. له جومله ی نهو حیكایه تانه که له ره فیقیه یهک دل دست که وتوه، حیكایه تی قه ل و مشک و کۆتر و کیسه ل و ناسکه، قسه یه کی جوانه. بو عه قل گرتن دابسه لیم پرسی، چۆنه به یان به فرموو؟

حیکایه ت

حکیم وتی: نه گیتاره وه، له نه ترافی که شمیر، دارستانیکی زۆر خوش و ناوودار بوو. له واسیته ی ناو و هه واره له هه موو نعوه حه یوانتی، روویان تی نه کرد. له هر چوار فسه ل راوچی له و دارستانه دا به راو خه ربک بوون. ته سادوف داریکی زۆر به رز له قه راغ دارستانه که بوو، قه له ره شی به سر داره که وه هیتانه ی کردبوو، رۆژی قه له ره شه که له هیتانه که دا بو راست و بو چه پ و بو ژیر داره که ته ماشای نه کرد، چاری که وت به پیایوی داری به دسته وه، داوی به شان وه، تووره که ی به کۆله وه، رووی کردبووه بن داره که ی قه ل، قه ل له خۆی ترسا، فکری کرد، وتی: مو مکی نه م کا بریه بو گرتنی من هاتنی، چاک وایه خۆم به شارمه وه، له بن گه لاو لقی داره که خۆی شارده وه، ته ماشای کرد کا بره راوچییه که داوه که ی له شان کرده وه له ژیر داره که دا نایه وه و نه خستی دانی له تووره که ده رهیتنا، کردی به ناو داوه که دا، رۆشت خۆی شارده وه. نه ونده ی پین نه چوو کۆمه لتی کۆتر پهیدا بوون. گه وری کۆتره کان. ناوی موته ووه قه بوو. زۆر زیره ک و ساحب فیکر بوو، کۆتره کان له ژیر نه مری موته ووه قه روویان وهر نه گیترا نه ما وه قستی کۆتره کان چاریان به دان

کهوت، ناگری برسیبه تیبیان گری سهند، فیکری خواردنی دانه که یان که و ته سهر. موته و وه قه به عقل بۆ مه علوم بوو فیکری کۆتره کان چیبیه. نه وهی نوسوولی گه و ره یی بوو قسووری نه کرد. زوبانی به نه سیحمت کرده وه، رووی کرده کۆتره کان، وتی: نهی فه قیرینه، ئیوه مه زانن نه وه دانه، داو له ژیر دانه که نراوه تمه وه، جوابیان دایه وه، وتیان: نهی گه و ره یی نیمه، برسیبه تی ره گی هاری پیوه یه و خۆت نه یزانی، به یه زحمه ت نان ده ست کهس نه که و توه و ههرچی نیراده ی خودا بی رهد بوونه وه ی نیبه.

کۆتره کان هه موو روویان کرده دانه که، موته و وه قه فیکری نه چوونی کرد. نه ما قهزا و قه ده رهد نایسته وه. کۆتره کان دهنوکیان بۆ دان برد. داوه که هاته وه یک، هه موویان بوون به داوه وه.. موته و وه قه هاواری کرد: له قسه ی من ددرچوون نه مه مان هاته ری. کابرای راوچی به دلنکی خۆشمه وه رووی کرد بۆ لای داوه که. کۆتره کان به سستی به واته وه بۆ ماله وه، وه قتی کۆتره کان چاوایان به راوچی که وت دستیان کرد به په له په ل و فره فر، هه ره یه که بۆ نه جاتی خۆی هه ولی نه دا، موته و وه قه وتی: وا دیاره هه رکهس بۆ نه جاتی خۆی په له نه کات له نه حوالی یه ک ناپرسن. وا لازمه بۆ نه جاتی یه کتری هه ول بده ین، وه ک دوو ره فیه که له سه ر که شتی که و تنه به حره وه، مه له وانن بۆ گرتنه وه ی هه ردوکیان خۆی خسته به حره که وه، یه کتیکی گرتنه وه، وتی واز له من بیته، ره فیه که کم به گره وه، په لاماری نه وی تریانی دا، نه ویش به و نه وعه غه می ره فیه که ی بوو، له بهر صافیسی دلپان له یه ک، هه ردوکیان نه جاتیان بوو، ئیوه ش هه رکه ستان فیکری نه جات بوو: به کن مومکین ناین، هه گه ر به نیستیفاق لازمه هه موومان به یه که وه قوه ت به کن. داوه که هه لکه نین به رز بینه وه، برۆین، به ته دبیری موته و وه قه، یه ک ده فعه قوه تیبیان کرد، داوه که یان هه لکه ند و به رز بوونه وه، رۆیشتن. کابرا که چاوی به و حاله که وت، سه رسام بوو، دوا ی کۆتره کان که وت، فیکری وا بوو نه یان گرتنه وه، قه ل وتی لازمه بزانه م کۆترانه چۆن خۆیان نه جات نه دن، نه ویش دوا یان که وت. موته و وه قه ناواری دایه وه، تمه اشای کرد کابرای راوچی شوینیان که و توه. وتی: نهی ره فیه نه رووتان به کن بۆ دارستان و شیو، تا چاوی کابرا خۆمان گوم به کن، به ته دبیری موته و وه قه، روویان کرده دارستان و شیو، له بهر چاوی راوچی گوم بوون، راوچی به ناو میدی گه رایه وه، قه ل شوینیان که و تبوو تا له وانه وه عقل وه رگرت. عاقل نه وه یه له خیره وه عقل وه رنه گرت. ته جره به ی زه مان عه قل نیشان نه دا، وه قتی کۆتره کان له ده ست راوچی نه جاتیان بوو، روویان کرده موته و وه قه، وتیان نهی گه و ره یی نیمه، ته دبیر چیبیه؟ موته و وه قه وتی: چار نه وه یه، ره فیه کیم له م نزیکانه

هديه، ناوی زیره‌که، بچین بز لای شو، داوه‌که‌مان به دان نه‌پریت، همسویان پرویان کرده
 بهر دهرگای مشک، که ناوی زیره‌ک بوو، سوت‌وو‌ه‌قه بانگی کرد: نهی ره‌فبیق، نیسرو
 وه‌قشی وه‌فایه، زیره‌ک گوتی له ده‌نگی سوت‌وو‌ه‌قه بوو له کسین هاته دهره‌وه، چاوی به
 سوت‌وو‌ه‌قه کهوت، ده‌ستی کرد به گریان، وتی: نهی ره‌فبیق، نه‌وه چه نه‌حوالتیکه لیت
 قه‌وماوه؟ زیره‌کی و عدقلی تز مه‌شهور بوو له دنیا دا. چۆن تووشی نم داوه بوویت.

موته ووه قه وتی: نهی ره طبیق، قسه له قهزا و قه در ناکری. له نه ووه له وه، زور خوتم
 پاراست، به قسه بیان نه کردم. به واسیتهی نه مانوه منیش به داووه بووم، زیرهک وتی:
 فموقت بۆ نه کرا داو نراوه ته وه، خوتم و ره فیقانت نزیکی نه که ون، موته ووه قه وتی: نهی
 زیرهک، نم قسانه مه که، نه وانه که له من عاقلتر و به قووه ترن، قهزای خودایان بۆ رهد
 نه کراوه ته وه، زیرهک وتی: مه علومه، نیشی خودا قسه ی لی ناکری، نه له مه مدولیللا به
 سه لاهه تی گه یشتونه نثره، ناسانه نه جاتتان. نیسراحت به مه شه قهت دست نه که وی،
 زیرهک چووه پتیشه وه بۆ برینی داوه که، موته ووه قه وتی: نهی ره طبیق، له نه ووه له وه داوی
 ره فیقانتم بسره، له داوی هم سویمان دم بهره بۆ داوی من، زیرهک به قسه ی نه کرد، لای
 موته ووه قه خهریکی برینی داوه که بو، تیکراز موته ووه قه وتی: نهی زیرهک رجام نه وه به،
 من بخه یته ناخری هم سویمان، زیرهک وتی: مه گهر له رووحی خوتم بیتزاری. ناره زووی
 مردن نه که یته، تیکراری قسه ت کرده وه؟ موته ووه قه وتی: نهی زیرهک، عاجز مه به له
 تیکراز کردم، چونکه نم کوترانه منیان به گه وه ی خویمان داناه و له وثر نهمری من
 دهر نه چون، نه گهر چی نم ده فعه به قسه بیان شکانم بووین به داووه، نه ما له واسیته ی
 ره فاقه تی نه وانوه نه جاتم بر وه و هر پادشایه که له بهر ره حه تی خو ی گوتی نه دایه بیستی
 ره عیبه ت، زوو له ناو نه چیت. زیرهک وتی: پادشا له ناو میلله تدا وه ک رووحه، میللت
 جه سه ده، له جیتگه به، رووح نه بوو، جه سه د بۆچی چاکه؟ موته ووه قه وتی: ترسم نه وه به له
 نه ووه له وه من بکه یته وه و چند ره فیقانتکم به داوه که وه مابن، تو هیلاک بی، قه در ری روو
 بدات و نه گهر من بخه یته ناخیره وه، گوی ناده یته هیلاکی، منیش نه جاتم نه یبن، چونکه
 هم سویمان له داوا شه ریک بووین و له ره حه تی، لازمه شه ریک بی، زیرهک له بهر دلی
 موته ووه قه، داوی هم سوو کوتره کانی بری، له داوی هم سویمان موته ووه قه نه جاتی بوو.
 موته ووه قه و کوتره کان دوعا خواز بیان له زیرهک کرد. رویشته نه وه جیتگه ی خویمان. زیرهک
 چووه کونه که، قه ل به تنها مایه وه، ته ماشای برینی داوی کوتره کانی کرد و له ره فاقه تی
 زیرهک ته حه بیبوو ما، فیکری کرد: منیش لازمه له به لای زمان نه مین نه م، بۆ روژیکی
 وا، ره فاقه ت له گه ل نم مشکه بکم. قه ل چووه سه ر کونه مشکه که، بانگی کرد، زیرهک،
 جوابی دایه وه، کتیبه؟ قه ل وتی: منم، وه قتن مشک ده نگی قه لی مه علوم کرد. که وته
 فیکره وه، چونکه سارد و گهر میی دونیای دیبوو. بۆ روژی تنگانه ی ده دوازه رتگه ی له
 کونه که وه کرد بوو. مشک لده می کونیکه وه، رووی کرده قه ل، وتی: تو چیت، نیشت
 چیبه؟ قه ل وتی: من هاتووم شه رتی ره فاقه ت له گه ل تو بکم و مه سه له ی راوچی و

کوتره‌کانی بۆ مشک گیترايهوه. وتی: بۆم مه‌علوم بوو، وه‌فا و حقووق نه‌زانی. نومیئد ده‌کهم به‌یه‌که‌وه ره‌فاقت په‌یدا بکه‌ین، وه‌ک له‌گه‌ل کوتره‌کان کردت. مشک وتی: نه‌ی قه‌ل. ره‌فاقت گرتنی من له‌گه‌ل تو، به‌قه‌ده‌ر مه‌شریق و مه‌غریب، له‌گه‌ل یه‌ک دووره. ناسنی سارد مه‌کوته. عه‌زه‌تی خۆت مه‌ده. من و تو نابین به‌ ره‌فییق. مه‌علومه سه‌فینه به‌ زه‌وییا ناروات و نه‌سپ به‌سه‌ر به‌حه‌روه پزیشتی موسکین نابین. هه‌رکس نیشی بین ته‌جربه به‌کات، گالته به‌خۆی نه‌کات. نه‌وه‌ش له‌ من دووره. قه‌ل وتی: نه‌ی زیه‌رک نه‌م قسانه مه‌که. ده‌وله‌مه‌ند، فه‌قیر مه‌ه‌رووم ناکه‌ن. من به‌ نومیئدی خه‌مه‌ت پووم کردووه‌ته ده‌رگای جه‌ناهت. شه‌رتی وه‌فاو عه‌قل نییه، بۆ تو دووره ده‌ست بنه‌یت به‌ پوومه‌وه.. به‌ ناومیئدی بکه‌رته‌وه. نه‌گه‌ر بکه‌رته‌ت ده‌ست له‌ ره‌فاقت هه‌لتاگره‌م. مشک وتی: نه‌ی قه‌ل، دان و داو بۆ من پۆ مه‌که. من نه‌خلاق و سیفه‌تی تو چاک شاره‌زا پووم. ره‌فاقتی تو عه‌زابوله‌لیمه. به‌ هه‌چ جه‌زێ له‌ تو نه‌مین نه‌م. هه‌رکس له‌گه‌ل ناوجنسی خۆی ره‌فیه‌قه و نه‌گه‌ر که‌سه‌ی له‌گه‌ل غه‌یره جنسی ره‌فاقت به‌گرێ، نه‌وه‌ی تووش دیت، تووشی که‌وه‌که هات، قه‌ل پرسی چۆن بووه؟

هه‌یکایه‌ت

مشک وتی: نه‌گیتره‌وه له‌ شاخێ که‌وتیک، ده‌نگی قاسبه قاسپی به‌رز بوو بووه‌وه. بازی گوتی له‌ ده‌نگی بوو، مه‌یلی ره‌فاقتی کرد. فه‌یکری کرد وتی: هه‌رکس بین ره‌فیه‌قه، له‌گه‌ل نه‌م شه‌ریکه، وا چاکه ره‌فاقت له‌گه‌ل نه‌و رووح سووکه ده‌نگ خۆشه و به‌له‌نجیه به‌گره‌م. ورده ورده چوو نزیک به‌که‌و بووه‌وه، که‌ چاوی به‌ باز که‌وت خۆی خه‌سته قه‌لیشی به‌ردی گه‌وره، بازچوو به‌ر به‌رده‌که بانگی کرد، تا نه‌ستا له‌ نه‌حوالی تو بین خه‌به‌ر پووم. له‌به‌ر ده‌نگخۆشی ئاره‌زووی ره‌فاقت نه‌که‌م. نه‌مین به‌ له‌مه‌و پاش ترس و خۆف له‌من مه‌که و ره‌فاقتان زۆر خۆش نه‌بین، که‌و وتی نه‌ی پادشای ته‌یران. ده‌ست له‌ فه‌قیه‌ریکی وه‌ک من هه‌لگره مووده‌تیه‌که نه‌خۆشم. گۆشتی من قه‌بیلی خواردنی جه‌ناهت نییه و من قه‌بیلی ره‌فاقتی جه‌ناهت نه‌م. باز وتی نه‌ی که‌و عه‌قل به‌ینه‌روه سه‌ر خۆت. مه‌علومه چنگی من نو‌قسانیی په‌یدا نه‌کردووه و نه‌چیر له‌ ده‌ست من ده‌رنه‌چوو و ده‌نووکم به‌ گۆشتی تو تیه‌ژ نابین، نه‌مین به‌ فه‌یکری خواردن ناکه‌م. ئاره‌زووی ره‌فاقت نه‌که‌م. به‌ واسیته‌ی ره‌فیه‌قی منه‌وه تووشی قانزاج نه‌بی. نه‌وه‌ل ناوجنسی من بزانه‌ن له‌گه‌ل من ره‌فیه‌قی. ده‌ستی زولم بۆ تو درێژ ناکه‌ن. دووه‌م که‌ تو داخل به‌ جیه‌گی من بوویت له‌ناو ناوجنسی خۆت حوره‌مت

په‌یدا نه‌که‌یت و ترست له‌کس نابین و له ناو‌جنسی خوت کامیان جوان بڼ بوت دینم. به
 ناره‌زوو که‌یفی له‌گمل بکه‌یت. که‌و وتی جه‌نایت پادشای، پادشای ته‌یرانی و من میلله‌تم
 و ته‌بعی پادشاه له‌گمل میللت و هک یک نییبه، مومکینه بڼ نه‌ده‌بیهک له من دهرکه‌وی
 به ته‌بعی جه‌نایت نه‌بڼ، جهرگ و ریخو‌لم به نووکی په‌نجت بڼته دهره‌وه. چاک وایه،
 عه‌فروم بکه‌یت له کو‌نجی دانیشم و به دست جه‌نایت‌هوه هیلاک نمم. باز وتی: نه‌ی
 ره‌فبق، مه‌گه‌ر نه‌بڼسته‌وه. چاو عه‌یبی دؤست نابڼڼ، سه‌د جار دؤست بڼ نه‌ده‌بی بکا
 لای دؤست به ناشیرین ته‌ماش ناگرځ. من نم قسه و قهول و قه‌راره‌ی تو به نه‌مانه‌ت هه‌ل
 نه‌گرم. شه‌رتی وه‌فاو ره‌فاقه‌ت ناشکټنم، هه‌رچی ناره‌زووی دلت بڼ بیکه‌یت، من
 مهنمون نمم. که‌و هه‌رچه‌ند پاراپه‌وه باز جوابی نه‌دا. به دلخوشی دانه‌وه که‌و له قلیشه
 به‌رد چوه‌ه دهره‌وه، باز ده‌ستی کرد به ماچ کردنی په‌کترین گرت‌ه باوه‌ش، باز به سو‌تنگ
 دلی که‌وی نممڼ کرده‌وه، چونه‌ه هیلانه‌ی بازه‌که، دوو سڼ رۆژ بهو نوعه‌ه رایان بوارد،
 که‌و نه‌مینی له باز په‌یدا کرد. زوبانی به قسه‌ی زل زل کرده‌وه، ده‌ستی کرد به قاسپه
 قاسپ، له‌به‌ر ده‌نگی خو‌ی گوتی له قسه‌ی باز نه‌گرت. باز له‌به‌ر نه‌وه‌ی شه‌رتی کرده‌وو.
 که‌وی عاجز نه‌نه‌کرد. ته‌سادوف چند رۆژی باز نه‌خوش که‌وت. قه‌وه‌تی فپنی نه‌ما.
 فیکری خواردنی که‌وی کرد، بۆ به‌هانه‌ه نه‌گه‌را له‌سه‌ر که‌و بدؤزته‌وه. که‌و به عه‌قل بوی
 مه‌علووم بو، باز خه‌ریکی به‌هانه‌یه، چاری به مردنی خو‌ی که‌وت، فیکری کرده‌وه به‌خو‌ی
 وت: له قسه‌ی عاقلان دهرچووم، فه‌رمسویانه هه‌رکس ره‌فاقه‌تی له‌گمل جنسی خو‌ی
 نه‌گرت په‌شیمان نه‌بڼته‌وه. که‌و له ترسا یک زه‌ره له خزمه‌ت کردنی باز غافل نه‌ه‌بو،
 باز برسپه‌تی زوری بۆ هینا، به‌هانه‌ی بۆ نه‌دؤزرایه‌وه، چونکه‌ که‌و له فیکری گه‌یشتیوو،
 شه‌وی به خه‌یالی خواردنی که‌و نه‌وه‌ی به که‌و وت: نه‌وه مومکین نه‌بڼ من له‌به‌ر هه‌تا و
 بسو‌وتیم، تو له‌میر سپه‌ر نه‌سراجه‌ت بکه‌یت، که‌و وتی: قه‌ره‌بان نه‌ستا شه‌وه، هه‌تا و له
 کوی له‌توی داوه؟ باز وتی بڼ نه‌ده‌ب، من به درؤ نه‌خه‌یته‌وه. په‌لاماردان و خواردنی
 په‌کن بوو. مشک وتی هینانه‌وه‌ی نم می‌ساله‌م بۆ نه‌ویه بوت مه‌علووم بڼ، ره‌فاقه‌تی
 من له‌گمل تو مومکین نابڼ، له تو نممڼ نابم، چونکه‌ من خواردنی تو و ره‌فاقه‌ت و
 دانیشتم‌ان به‌یه‌که‌وه دروست نابڼ، قه‌ل وتی نه‌ی زیره‌ک، فیکر بڼته‌وه سه‌ر خو‌ت،
 خواردنی تو قانزاج به من ناگه‌یه‌نیت، له ره‌فاقه‌ت زیاتر له‌گمل تو فیکری خراپه‌م نییبه.
 له‌به‌ر ره‌فاقه‌تی تو ته‌رکی وه‌تنم کرده‌وه. به نومیدی قانزاج کردن هاتومه به‌ر دهرگای
 جه‌نایت، نه‌وانه‌ی نه‌جیب و خانه‌دانن کسپان له دهرگای خو‌یان دهرنه‌کرده‌وه، رجا نه‌که‌م

له ره‌فاقه‌تم مه‌بووره و نائومیتیدی دهرگای خوژم مه‌که. زیره‌ک وتی نهی قه‌ل
 دوشمنایه‌تیبه‌ک به‌ فیتنه‌ پهدا بوویتی، ناشت بوونه‌وی مومکینه و دوشمنایه‌تیبه‌ک له
 نه‌وره‌له‌وه بووین پتک‌خستنیان دروست نابن، مه‌سه‌لا دوشمنی شیر و فیل تا قیامه‌ت
 نابرتشه‌وه و پتک‌که‌وتنیان مومکین نابن. دوشمنایه‌تی من و تو، وه‌ک مشک و
 پیشله‌یه، وه‌ک مهر و گورگ و ایه، له‌ماه‌بین دوشمنی قه‌دیم پتک‌که‌وتن ده‌ست نه‌که‌وتوه.
 نیستا ده‌ست تو بکه‌وتیت. قه‌ل وتی: نهی زیره‌ک، من و تو دوشمن نه‌بووین. نه‌که‌رجی
 وه‌ک جه‌نابت نه‌فدرموویت جنسی من و تو دوشمن بوون و له‌ من و تو ناشکرا نه‌بووه، من
 به‌ نومیتیدی وه‌فا رووم کردووه‌ته قاپی جه‌نابت. بجا نه‌که‌م دل‌ت دهره‌حق به‌نده‌ خراب
 مه‌که، شهرتی وه‌فا به‌جه‌ت بیته. مشک وتی: نهی قه‌ل، زور ناره‌زووی ره‌فاقه‌ت نه‌که‌یت و
 لافی دۆستی لڼ نه‌ده‌یت. نه‌ترسم نه‌ونده‌ی به‌ین نه‌بن. ته‌نافی مه‌جه‌به‌ت بیچرتنی،
 چونکه‌ معلومه، ناو دوو سڼ رۆژ مایه‌وه، بۆن و تامی نه‌گۆرتیت، نه‌ما له‌سه‌ر زانی
 نه‌سلی لاناچیت، بکرتت به‌سه‌ر ناگرا. ئیشی خوژی نه‌کاو ناگه‌که‌ نه‌کۆرتنیته‌وه، مه‌قه‌سه‌دم
 تو به‌ له‌گه‌ل من ره‌فاقه‌ت بگرتت به‌ مووده‌تتکی که‌م. دوشمنایه‌تی کۆن فکر که‌یتوه،
 وه‌ک حوکه‌ما قه‌رموویانه: نه‌وانه‌ی له‌ دوشمن نه‌میتن معلومه‌ ره‌نگه‌ی عه‌قل نازانن.
 نه‌که‌ر من تو به‌ ره‌فیق قبولی بکه‌م. نه‌ووم به‌سه‌ر دیت. به‌سه‌ر حوشر سواره‌که‌ هات.

قه‌ل پرس: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

زیره‌ک وتی: نه‌گه‌تر نه‌وه حوشرسواری، به‌ ره‌نگه‌دا نه‌رۆشیت، ته‌ماشای کرد، له‌ جیگه‌ی
 کاروان، ناگر به‌جه‌ت ما هو، با ناگه‌که‌ی بلاو کرده‌وه. پووشی سه‌هراکه‌ ناگری گرت. ماری
 له‌ناو ناگه‌که‌، ره‌نگه‌ی دهرچوونی نه‌بوو. نزیک بوو ناگر بیسووتنتی، چاوی به‌هوشرسواری
 که‌وت ده‌ستی کرد به‌ گریان، وتی: نهی حوشرسواری، بۆ خاتری خوا، له‌م ناگه‌ نه‌جاتم
 بده. حوشرسواری پیاوتکی به‌ په‌حم بوو. فیکری کرد نه‌که‌رجی مار دوشمنی به‌نی ناده‌مه.
 نیستا داماره‌، ختیره‌ نه‌جاتی بده‌م حوشرسواری تووره‌که‌یه‌کی پتت بووکردی به‌ نووکی
 داریکه‌وه. درتزی کرد بۆ لای مار. مار چووه‌ ناو تووره‌که‌که‌وه. حوشرسواری به‌و جۆره‌،
 ماره‌که‌ی له‌ناو ناگر دهره‌یتنا دهرکی تووره‌که‌که‌ی کرده‌وه. وتی نهی مار. ناره‌زووی کوئی
 نه‌که‌یت پرت، نه‌ما زهره‌ر له‌ به‌نی ناده‌م مه‌گه‌یه‌نه. زهره‌ر دان زور خراپه‌ مار وتی: وامزانی
 پیاوتکی عاقلی، نه‌وه‌ قسه‌یه‌ تو نه‌یکه‌یت، ناره‌ژم تا به‌ خوژت و حوشره‌که‌ته‌وه نده‌دم،

حوشترسوار وتی: من چاکم له گه ل کردی، جهزام به خراپه نه ده دیته وه. مار وتی تو چاکت له جیتگی خزی نکرده، چونکه نه زانی له پتوه دان زیاتر بز به نی نادمه نه مپووه. بزج منت نه جات دا. بز تو نازانی له گه ل دشمن چاکه کردن. وهک خراپه له گه ل دۆست وایه، له جیتگی نم چاکه دیت نمین به خۆت و حوشره که ته وه بدم، له بدر نموه چونکه له رتگی حه دیس دهر جوویت. عوله ما فدرموویانه: له ههر جیتگیه تووشی مار بوون، بی کوژن. تو بئ نمری عوله مات کردوه، پتوه دانت دروسته. حوشترسوار وتی: نهی مار، چاکه کردن جهزای خراپه دانوه چۆن دروسته؟ مار وتی: به مه زه به بی به نی نادمه جهزای چاکه خراپه یه. له چه رتیه که وه نه رۆن منیش لازمه بئمه رتگی ئیوه، حوشترسوار ههر چهند پارایموه. مار قبوولی نکرده. وتی: له نهووه ل به خۆته وه بدم، یا به حوشره که وه، حوشترسوار وتی: رجا نه کم... له سر نم فکره لاجۆ جهزای چاکه نموه نییه تو نه زانی. مار وتی: نوسوولی ئیویه، لازمه منیش بی کم و نه گهر نینکار نه کیت نه چین نه پرسین. حوشترسوار رازی بو به یه که وه رۆیشان تووشی گامیتش هاتن. مار رووی کرده گامیتش وتی: جهزای چاکه چیه؟ گامیتش وتی: جهزای چاکه خراپه به به مه زه به بی به نی نادمه، چونکه من چهند سالتیکه لای به نی نادمه میبکم... هه موو سالتی بیتجوویه کم نه بو، له شیر و ماست و رۆن، قانزاجی له من نه کرده. وه قتی که پیر بووم، له خزمهت کردنم عاجز بوون، به ره لای نم سه حرایه بیان کردم. ئیسرۆ ساحتیه کم به لاما رۆیش، زانی نه ختی گوشتم گرتوه. رۆیش قه سابتیکی هتنامه سر، فرۆشتمی، سبه یینی قه سابه که نه مبات سرم نه بری، گوشته کم نه فرۆشن و پیسته کم ده باغ نه کهن، جهزای چاکه به خراپه لای به نی نادمه دروسته. مار وتی: نه لیت چی؟ نهووه ل به خۆته وه، یا به حوشره که وه بدم. حوشترسوار وتی: به نمری شمرع شاهید نمین دوو بئ. به یک شاهید قسه باوهر ناکرئ. مار تهماشای کرد، داری دیاره، وتی: قبوول نه کیت بیچین لهو داره سونال بکهین؟ حوشترسوار رازی بو، روویان کرد بز لای دار، وه قتی که یشته بن داره که، مار وتی: نهی دار، جهزای چاکه چیه. دار وتی: جهزای چاکه خراپه به به مه زه به بی به نی نادمه مه علومه من لیتره روارم. رتیار دین له ژیر سیتبه ره کهم دانه نیشن و مانگوویان نه محسیته وه، له پاشا سر هه لته برن. تهماشای لق و پۆم نه کین یه کتی نه لیت لهو لقه بز کلکه تور باشه، یه کتی نه لتی لهو لقه ی بز دار ده ست باشه، ده ست نه کهن به لق و پۆپ برنم. جهزای سیتبه ره کهم به به رینی لق و پۆم نه ده نه وه، جهزای چاکه به خراپه لای به نی نادمه دروسته، مار وتی: له سر قسه ی خۆت دوو شاهید شاهید بیان دا، ئیستا پیم بلتی

نهووهل به خۆت، یا به حوشره که وه بدهم. حوشرسوار وتی: رجا نه کهم نه گهر یه کینکی که
 شاهیدی دا من رازیم، به ناره زووی تو. ته سادوف تووشی رتوی هاتن. رتوی گوتی له
 قسه کردنیان بوو. له مهسنه له گهیشتیوو. مار وتی: له رتوی بهرسه بزانه نه لیت چی له
 پیش نه وهی حوشرسوار بانگ کات. رتوی وتی: جهزای چاکه خراپه به. نهی حوشرسوار،
 تو چاکهی جیت له گهله نه وه ماره کردوو. وا دوو چاری خراپه بوویت، حوشرسوار نهووهل و
 ناخری قسه ی بز رتوی گتیرایه وه. رتوی وتی: نهی حوشرسوار تو پیاویکی راست دیاری،
 بزجی نم قسه به به درۆ نه گتیرته وه. مار وتی: به لهن راست نه کات. نهو تووره گهی منی
 بین دهره تینا، به شانسه دیاره. رتوی خوی تووره کرد. وتی: باوه ناکم، ماری بهو
 گهوردیه، تووره که به بهو بچوکیه، چون جینگهی بوته وه. مار وتی: بزج تووره نه بیت،
 نه گهر باوه ناکه بیت له جینگه یه کی دوور نیسه، تووره که کهه بینه نه چمه ناوی له بهر

باوه‌پرکردنی تو، پتوی وتی: نه‌گهر به چاو بیسینم جیگهی تو لمو تووره‌که‌دا نه‌بیته‌وه. حوکمیتک دهرجه‌قستان دانه‌نیم، به‌ته‌ریخ بگیت‌ریته‌وه، مار به‌قسه‌ی پتوی خه‌له‌تا، حوشت‌رسوار تووره‌که‌ی له‌شان کرده‌وه، مار چوره‌ناو تووره‌که‌که‌وه، پتوی وتی: نه‌ی حوشت‌رسوار دهرگای تووره‌که‌که‌ه‌بینه‌روه‌ه‌یک‌بزانم، به‌قسه‌و‌ته‌دبیری پتوی دهرگای تووره‌که‌ی هینایه‌وه‌یک، پتوی وتی: به‌ری مه‌ده، خیرا خیرا تووره‌که‌که‌ه‌بکیشه‌به‌زوییا تا‌رووحی دهرنه‌چن، حوشت‌رسوار به‌ته‌دبیری پتوی، له‌پتوهدانی ماری به‌د‌نه‌توار نه‌جاتی بوو.

هینانه‌وه‌ی نهم میساله‌م نه‌ویه‌ه‌هر‌که‌س نه‌ختی عه‌قلی بین، لازمه‌به‌قسه‌ی دشمن تفره‌نه‌خوات به‌هیچ‌نه‌وعن له‌دشمن نهمین نه‌بین، قه‌ل وتی: نهم‌قسه‌کردنانه‌ت هه‌مسوی حیکمه‌ت بوو و هه‌ر‌گه‌وه‌ری له‌دلت‌خسته‌ده‌روه‌چاوی منی پرووناک کرده‌وه، نومی‌د‌ده‌که‌م له‌رووی راستییه‌وه‌بهم‌باوه‌ر‌بکیت. پتگی ره‌فاقت و دۆستی له‌گه‌ل من بگری، حوکه‌ما‌فه‌رموویانه: ره‌فاقتی عاقلان‌خه‌زنه‌به‌که‌ناپه‌تیه‌وه. ره‌فاقتی که‌م‌عه‌قلان‌ناگری‌که‌ناکوژیته‌وه، ره‌فاقتی عاقل‌عاجزیی سه‌د‌ساله‌به‌سه‌عاتی لا‌نه‌دا، خۆشه‌ویستی به‌ره‌گی‌به‌ره‌للا‌نه‌باه‌ته‌خواره‌وه، ره‌فاقتی که‌م‌عه‌قل، خۆشیی سه‌د‌ساله‌به‌به‌ک‌قسه‌ناپه‌نی، پیاری عاقل‌زوو‌دۆستایه‌تی نه‌گری، دره‌نگ‌نه‌بین‌به‌دشمن، پیاری که‌م‌عه‌قل‌نه‌سیحت‌به‌دشمنی‌نه‌زانی و لیت‌مه‌علووم‌بین‌له‌دهرگای‌جه‌نابت، دورنه‌که‌ومه‌وه، خواردن و خواردن‌وه‌ناخۆم‌تا‌به‌ره‌فاقت‌تم‌نهر‌نه‌فه‌رموویت، مشک وتی: زۆر‌ناره‌زووی‌نه‌وه‌نه‌که‌م‌له‌گه‌ل‌تو‌بیم‌به‌ره‌فیتق، لهم‌نزیکانه‌جیگه‌یه‌ک‌به‌دۆزه‌روه‌هات و چۆ‌کردغان‌بۆ‌یه‌ک‌ناسان‌بین، قه‌ل وتی: چاک‌نه‌فه‌رموویت‌نهما‌به‌چاک‌نازانم‌چونکه‌نزیک‌پتگیه‌ه، دائیما‌پتوار‌هات‌چۆ‌نه‌کات. نه‌ترسم‌قه‌ده‌ری‌روو‌هدات. نه‌گهر‌به‌چاک‌نه‌زانی‌جیگهی‌من‌ناووه‌ه‌وایه‌کی‌خۆشی‌ه‌یه‌و‌ره‌فیتکی‌خۆشه‌ویستم‌دراستییه. زۆر‌ساحیب‌وه‌فایه. نه‌چین‌هه‌ر‌سه‌تیکمان‌به‌خۆشی‌یه‌ک‌رانه‌بوترین. مشک‌رازی‌بوو، هاته‌ده‌روه، به‌نوسوولی‌خۆبان‌شهرت‌و‌شرووتیان‌به‌ست، مشک‌وتی: ناره‌زوو‌نه‌که‌م‌به‌چین‌بۆ‌جیگهی‌تو، چونکه‌نیره‌جیگهی‌من‌نیسه، به‌نیسراحت‌نه‌حوالی‌خۆم‌بۆت‌نه‌گیت‌مه‌وه. فه‌رموو‌با‌ه‌رۆین، قه‌ل‌به‌ده‌نووک، کلکی‌مشکی‌گرت. به‌ناسمانا‌به‌رز‌بووه‌وه، رووی‌کرده‌وه‌جیگهی‌خۆی. وه‌قتی‌کیسه‌ل‌خه‌به‌ردار‌بوو، خۆی‌نقوم‌به‌ناو‌کرد، قه‌ل‌مشکی‌دانا، بانگی‌کرد: نه‌ی‌وه‌فادار‌کیسه‌ل‌گوئی‌له‌ده‌نگی‌قه‌ل‌بوو، له‌ناو‌هاته‌ده‌روه، رووی‌کرده‌قه‌ل، وتی‌مودده‌تیکه‌به‌خزمه‌ت‌ناگه‌م، له‌به‌ر‌چییه. قه‌ل‌به‌داو‌بوئی

کۆتروکان و نهجات بونویان و قسه کردنی ئه‌ووه‌ل و ناخاری له‌گه‌م‌ل زیره‌ک بۆ کیسه‌ل
 گێترایه‌وه، وه‌قتی کیسه‌ل نه‌و قسانه‌ی بیست چووه‌ خزمه‌ت زیره‌ک. په‌سمی میوانداری
 به‌جێ هینا، ئه‌وه‌نده‌ حورمه‌ت و دلخۆشیی زیره‌کی دایه‌وه، زیره‌ک له‌شه‌رما قسه‌ی بۆ
 نه‌نه‌کرا. قه‌ل چووه‌ پیتشه‌وه. په‌روی کرده‌ زیره‌ک، وتی رجا نه‌که‌م مه‌سه‌له‌ی خۆت که
 وه‌عه‌ده‌ت فه‌رموو بیگێته‌وه. تا کیسه‌ل عه‌قل و زیره‌کی تۆ مه‌علوم بکا. زیره‌ک په‌روی
 کرده‌ کیسه‌ل وتی ئه‌ی په‌فییق، من نه‌سه‌لمن خه‌لقی شاری نادوت که‌ شاریکه‌ له
 هندوستان، جێگه‌ی من له‌ خانووی عابیده‌کا بوو. عابیده‌که‌ دایم به‌ نوێژ و عیباده‌ت
 خه‌ریک بوو، ده‌رویشان هه‌موو په‌ژۆی خواردنیان نه‌هینا بۆ عابید. میقدارتکی نه‌خوارد و
 باقی هه‌له‌شه‌گرت بۆ ئیواره‌ی منیش نه‌چووم بێ ئه‌وه‌ی عابید بزانێ، تیرم نه‌خوارد و
 میقدارتکم نه‌برد بۆ خزمه‌تکاره‌کانم، چونکه‌ له‌ واسیسته‌ی نانی عابیده‌وه‌ چه‌ند
 خزمه‌تکارکم راگرتبوو و عابیده‌که‌ زۆر تاره‌زوی له‌ناو بره‌نی منی نه‌کرد، بۆی مومکین
 نه‌ نه‌بوو. ته‌سادوف شه‌وی میوانتکی هات، عابید له‌گه‌م‌ل میوانه‌که‌ ده‌ستیان کرد به‌ قسه‌.
 میوان قسه‌ی شارانی بۆ عابید نه‌گێترایه‌وه. له‌ وه‌قتی قسه‌ کردندا. مشک له‌ کون هاتنه
 ده‌روهه. عابید ده‌ستی به‌ ده‌ستا نه‌کتیشا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ مشکه‌کان په‌ژۆن. میوان وای زانی
 عابید گالته‌ به‌قسه‌ی نه‌کا دلی عاجز بوو. په‌روی کرده‌ عابید، وتی: ئه‌م چه‌په‌له‌ لێدان و
 گالته‌ کردنه‌ مونااسبی حالی تۆی نابینم، عابید وتی: ئه‌ی میوانی خۆشه‌و‌یست، چه‌په‌له‌
 لێدانم بۆ قسه‌ی جه‌ناه‌ت نییه‌. مه‌قه‌سه‌م ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و مشکانه‌ دوور بکه‌ونه‌وه. له‌ ده‌ست
 ئه‌و مشکانه‌ هه‌راسان بووم. نه‌ خواردنم به‌ په‌چه‌تی ماوه‌ و نه‌ ته‌وانم زه‌خیره‌ دا‌بنیم،
 ته‌ده‌یر چیه‌؟ میوان په‌رسی: هه‌موو مشکه‌کان وه‌ک یه‌ک خه‌یزان؟ عابید وتی: ته‌نها یه‌ک
 مشکیان زۆر به‌ جه‌رگه‌. ترسی لێدان و کوشتن نازانی، هه‌ر وه‌قت ئه‌و مشکه‌ هاته
 ده‌روهه، مشکه‌کانی تریش دوا به‌ دواي دین. میوان وتی: ئه‌م مه‌سه‌له‌، وه‌ک مه‌سه‌له‌ی
 ژنه‌ لادییه‌که‌ وایه‌، کونجیسی پاک کراو و نه‌پاک کراوی به‌یه‌ک مه‌عامه‌له‌ نه‌کرد. عابید
 په‌رسی چۆن بووه‌؟ بیگێته‌وه.

جیگه‌یه‌ت

میوان وتی: له‌م په‌نگه‌وه‌ که‌ هاتم. له‌ دێیه‌ک شه‌و چوومه‌ مالتی به‌ میوانی، وه‌قتی
 نووستن جێگه‌یان بۆ راخستم، سه‌رم کرده‌ سه‌ر سه‌رین. هه‌یشتا خه‌وم لێ نه‌که‌وتبوو، گوتم
 گرتبوو پیاوه‌که‌ به‌ ژنه‌که‌ی وت: فه‌رم هه‌یه‌ سه‌به‌ینێ زیافته‌ بکه‌م و چه‌ند په‌فییتکم

بانگ که مه سهر نان خواردن. ژنه که وتی: ناپرووی خوت مبهه. تو نه زه خیره و نه فلس شک نابهیت. گوشت و پیاز و برنج له کوئی دینی و نه گهر نیقتیدارت ههیه، زه خیره مناله کانت پاشه کهوت که، به پروتی و برسییه تی نسوور پتمهوه، واز له زیافهت کردن بیته، پیاو که وتی چاوی تمه عکار، به خوئی قهر نمین پر نابیتتهوه، زه خیره یک به کار بن بۆ قیامهت باشه، زه خیره دنیایی په شیمانایی له شوین دیت. که سن ناره زووی زه خیره دنییا بکات، نه وهی تووش دیت تووشی گورگه که هات. ژنه که پرسى چون بوو. پیاو که وتی: کابرایه کی راوچی. که ناسک قووه تی دهر چوونی له ژیر دستا نه نه کرد. ته سادوف رۆژی ته له ی ناپووه وه. ناسکتیک بوو به ته نه که یهوه، کابرا به دلکی خوشه وه پروی کرده ناسک، ناسک له ترسی رووچی، ته له ی هه لکه ند و پای کرد. راوچی تیری بۆ خسته ناو که وانوه. هاویشتی بۆ ناسک، به تیر کوشتی، چوو سهری بری، دای به کولیا و پروی کرده بۆ سال. له رتگه تووشی به رازی بوو، به راز برسی بوو، رتگه ی به کابرا گرت. راوچی تیری بۆ به راز هاویشت. دای له سمر دلی، به راز له تاو نازار خوئی گه یانه سهر راوچی، سواری سنگی بوو خنکانی. راوچی و به راز همدووکیان روو حیان دهر چوو، میقداری چوار ده قیقه بهینی کهوت، گورگن پهدا بوو. ته ماشای کرد. ناسکن و پیاو تیک و به رازی، هدرستکیان مردوون، گورگ زۆر دلخوش بوو. فکری کرد گوشته کان به شاریتتهوه بۆ پاشه رۆژ ورده ورده دست کات به خواردن، له بهر ته عه می زه خیره نه وه له پروی کرده تیروکه وانه که دانی له چه رمی که وان گیر کرد بیخوات. ترازاندنی که وان و له سهر دل که وتی یه کن بوو. دست به جن، رووچی دهر چوو و مرد. ژنه که له ترسی قسه ی پیاو که به نومیدی (الرزق علی الله) پروی کرده میده که ی وتی: نه ختن کونجی و برنج بۆ زه خیره مناله کان دامناوه کیفایه تی ده کهس نه کا بیخون، بۆ سبحه یینت ره فیک بانگ که بۆیان دروست نه که م. وه قتی رۆژ بووه وه. ژنه که هه لسا کونجی دهر هینا، پاکى کرد و سپیی کرد. له بهر هه تاو هه لیخست، وشک بیته وه، میرده که ی دانا بۆ پاسه وانیی کونجیه که. ته سادوف خوی لئ کهوت. سه گ چوو دمی نایه ناو کونجیه که. ژنه که چوو به سه را، بۆی مه علوم بوو کونجی پیس بووه. به کاری خواردن نه ههات. کونجی هه لگرت، رۆشت بۆ بازار، منیش دوا به دواى رۆشتم. ژنه که چوو لای به قالی، وتی: کونجی سپی کراوم هه یه نه یگژمه وه به کونجی پاک نه کراو. به قالی هاواری کرد وتی: بن حیکمهت نییه، کونجی سپی کراو به کونجی نه پاک کراو نه گۆرپته وه، میوان وتی نه ی عابید نه م قسه یه م بۆیه بۆ کردی. بن حیکمهت نییه، نهو ته نه ا هسکه جور نه تی پهدا

کردووه، ناترسی، نهوه هیتلانهی لهسهه خهزنه کردووه، فهرموو قولنگه یهک بینه. من
 کونه کهی ههله که منم و پاره کهی دهه دیتیم، بزانه قووه و په لاماردانی نه میتیت. مشک
 وتی: وهقتی نهو قسه یه م له میوان بیست. جگه رم کهوته خواروه، چونکه جهساره و
 حوکم له واسیتهی نهوه وه بوو. هه زار دینار پارهم بوو، له خوتشیی پاره که ترس و خوتهم
 له کهس نه بوو. هه وهقتی فکری پاره کهم نه کرد که یف و شه وقتیکی زۆرم په یدا نه کرد.
 عابید به قسهی میوان قولنگه ی هینا. دهستیان کرد به هه لکه ندنی هیتلانه کهم تا که یشه
 سهه دیناره کان. دهریان هینا و بردیان، منیش به موفلیسی مامه وه، حورمهت و گه وره بییم
 لای مشکه کان نه ما. نهو مشکانه ی خزمه تکار و نان ختۆرم بوون، پرویان لێ وهه رگتیرام،
 وجودیان نه نه زانیم، لای دوشمنم دهستیان کرد به غه بیته کردنم. مه شهووره (من اقل
 دیناره ذل مقداره) ههه کهس فه قیر بوو، حورمهتی نییه، حوکه ما فهرموویانه کهسێ بێ
 په فیهق بوو، له ههه جیگه یهک بێ، غه ریبه، کهسێ نه ولادی نیرینهی نه بوو، ناوی گومه،
 کهسێ مال و دهولهتی نه بوو قسهی مه عقوول نییه، کهسێ فه قیر بێ، بێ په فیهقه،
 مه علومه په فاقهتی سهپله زوو دهه نه کهوئ، په فیهق دوو جۆزه، جۆرێکیان گیانی گیانی،
 جۆرێکیان نانی نانی، په فیهقی گیانی گیانی نهوه یه، شه ریکی دهرد و غه من، په فیهقی
 نانی نانی نهوه یه، له وهقتی خواردن و پاره داریا وهک زه دهه واله گیزه گیزه نه کهن و نه گهه
 خواردن شک نه بهن پیته وه نه دن، له عاقلیتکیان په رسی: چه ند کهس په فیهقت، وتی:
 نه گهه کیسه کهم په بێ، په فیهقم له حساب نایهت و نه گهه کیسه کهم خالی بیت،
 په فیهقتیکم له دنیا دهست ناکه ویت و ههتا مال و مندال گالته م بێ نه کهن، ههه کهس
 شوهرهتی تیجارهتی بلاو بۆزه به پاره دار زانرا، له دلی نهنسانا خوشه و یست نه بێ و نیشی
 گرانی بۆ سههل نه بێ. مشک وتی: لهو وهقته دا په کت له خزمه تکارانم. بهلاما رۆیشت،
 منیش وتم: نهی فلان بۆچی کهم مه رحمهت بوویت. په فاقهتی کوتغان چیی لێ هات، به
 پرویه کی گهروه وه وتی: وا نه زانم نریک به شیتستی بوویت. مه گهه نازانی په فیهق و
 خزمه تکاری قابیلی که سیکه پاره ی بێ، مردن له فه قیری چاکتره (کاد الفقر ان یکون
 کفرا)، له بهر نهوه یه، نهوانه ی مالی دونیا یان له دهست نه چن، ههه سه عاته به مردنی
 نه زانن، نریک بوون به تو بۆ من لایق نییه. منیش وتم: نهی په فیهق، نهو قسانه له قسه
 ناچن، که تو نه یکه بیت. بزانه فه قیری تاجیکه دهست هه موو کهس ناکه وئ، چه دیسی
 شه ریفه: (الفقر کفر من کنوز الله) بۆچ نه وهنده لۆمه ی فه قیری نه کهیت، زۆر گونا هه،
 نهویش جوابی دا به وه وتی، هه بهات، هه بهات. نهو فه قیری بهی په سندی نه نیسیا

نه‌ولیا، په له‌گه‌ل‌تو فرقیان زوره، زی‌کړتکی خویان به هم‌وو دنیا نافرۆشن و فه‌قیری
 نم زمانه، عاقل بین عه‌قل نه‌کات و دوو چاری دهر د گوناوه نه‌ی. ره‌فیعانی رووشکتی
 نه‌کمن و که‌سست شووره‌تی چاکه‌ی په‌یدا کړه‌ی، فه‌قیری گومی نه‌کات. مدوح و سه‌نای
 ده‌ولمه‌ند به فه‌قیری ورته‌گه‌رئ، که‌سست که فه‌قیر بوو نم ناوانه ناو نه‌نرت، غیره‌ت و
 نازایی بوو، نه‌لین له روح بتراره، ناتق و قسه‌زان بوو. نه‌لین هه‌له‌وه‌ره، هتواش هه‌ره‌که
 بکا، نه‌لین ته‌بدیل بووه، ته‌بیه‌ت سه‌خی بین، نه‌لین مه‌رایي که‌ره، قسه‌ی ناشیرین
 قبوول بکا. نه‌لین ترسنوکه، نارمزوی ته‌نهایی بکا، نه‌لین شیت بووه، دم به پیتکه‌نین و
 روو خوش بین، نه‌لین جامبازه، خوی پاک و ته‌میز راگرئ... نه‌لین کییری په‌یدا کړدوه،
 جله‌کانی کونه بین نه‌لین ره‌زله، نه‌گه‌ر که‌مخوژ بین، نه‌لین خوی نه‌نوتنی، زور خوډ بوو.
 نه‌لین گامیشه، نارمزوی دانیشتن بکا. نه‌لین تمه‌له، بو سه‌فه‌ر رویشتن، نه‌لین به‌ختی
 وره‌گه‌راوه، نو‌ت‌که‌ر بین نه‌لین دروژنه، هه‌موو نیشتکی فه‌قیر به عه‌یب ته‌ماشا نه‌کړئ،
 که‌سست ده‌ولمه‌ند بوو، عه‌یبی ته‌ماشا ناکړئ، مشک وتی: فیکرم کړدوه، قسه‌کانی
 راست و دروست بوو. مردن له موحتاجی چاتره، لازمه نینسان نان له گه‌رووی نه‌و‌ده‌ها
 ده‌رکتیشتن و له مه‌راق و غه‌مدا رووم له مشک وهرگیترا، چوومه به‌ر کونه‌که، چاوم لئ
 بوو، عابید له‌گه‌ل‌میوانه‌که پاره‌که‌یان کړد به دوو که‌رتوه، عابید پاره‌که‌ی خوی نایه
 ژور سه‌ری. خه‌وی لئ که‌وت. منیش فیکرم کړد پاره‌که‌ی بدزم، ورده ورده چوومه ژور
 سه‌ری عابید، میوانه‌که به‌خه‌به‌ر بوو، داریکی بو هاریشتم، دای له قاچم شکاندی،
 به‌شه‌له‌شمل چوومه کونه‌که. مه‌قداری سه‌عاتیکی بدین که‌وت. دل‌م گری گرت بو پاره‌که‌م،
 تیکرار چوومه‌وه ژور سه‌ری عابید. میوان خه‌وی مه‌رگی نه‌کړدبوو. داریکی کیتشا به
 پشتمدا. په‌راسوی شکانم. هه‌ر جوړئ بوو، خو‌م گه‌یانوه کونه‌که، تا روژر بیخود بووم.
 له‌تاو نازاری خو‌م پاره‌م له فیکر نه‌ما. به فه‌قیری رازی بووم. به‌راستی بوم مه‌علوم کرا.
 هه‌رجی به‌لای به‌سه‌ر بیت، ته‌مدع نه‌هیتینسته رتگه. بالنده هه‌تا گه‌نوم نه‌بینتی گه‌رده‌نی
 خوی ناخاته ژور داوه‌وه، له واسیته‌ی ته‌مدع نه‌ی غه‌وواس خوی ناخاته ناو به‌حروه‌وه،
 وه‌قتی نه‌وم تووش هات، دستم له ته‌مدع هه‌لگرت و به فه‌قیری رازی بووم، له ژوروی
 عابید هاتمه ده‌روه‌وه، رووم کړده سه‌هرا. له‌رتگه تووشی کو‌ترئ هاتم، به‌داوه‌وه بوو بوو،
 ره‌فاهه‌تقان گرت و له‌داوه‌که نه‌جاتم دا، زوری چاکه له‌گه‌ل‌کردم. هات و چو کړدغان له‌به‌ینا
 په‌یدابوو و شه‌رتی ره‌فاهه‌تقان له‌قه‌ل ناشکرا بوو، له‌گه‌ل‌قه‌ل بووین به ره‌فیع و به‌یانی
 ره‌فاهه‌تی جه‌نابتی بو کړد و به خزمه‌ت گه‌یشتم. نومید نه‌که‌م تا مردن ره‌فاهه‌تقان تیتک

نه چن. به خوښی یهک رابویرین. کیسهل وتی: زور مه منون بووم. به هاتنی جه نابت. دلم روون بووه و تا مردن خرمات کردنت به سر نه کم. قسه ی تو هه موو عهقل وهرگرته، لازمه به فرموده ی جه نابت، هر جوړی بی به کم ویا زور قانع بی و هر کس به رزقی خوړی رازی نه بی، تمه عی زیاد بکا، نه وه ی به سر دئ، به سر پشله که هات.

قل و مشک وتیان: چوڼ بووه؟ بیگترووه. کیسهل وتی مه منونم.

حیکایت

نه گتیم نه وه پیاو یک پشله یه کی بوو. رږږی میقداری گوښتی بو پشله، به موچه بریسه ووه، چونکه سپله و بی وه فا بوو، دانیمما چاری تیر نه نه بوو، رږږی رووی کرده چیگه یهک، ته ماشای کرد، چند کوترئ له هیلانه که یان به گمگم. خه ریکن، پشله به فیکری خوارنی کوتره کان، نریک به هیلانه بووه، خاوهن کوتر خه بردار بوو. په لاماری پشله ی دا، تونگ گرتی، خنکانی و فرتی دا. خاوهن پشله که رابورد. ته ماشای کرد پشله که ی پیستی له بر دامالاره. به مردووی که وتوه، وتی: نه ی سپله ی تمه عکار، نه گه ر به موچه گوښته رازی نه بویت، نیستا پیستیان دا نه نه مالیت، نم میسالمه بوته هیتا یه وه، هر جوړی بیته، له کونته به هه قیبری نیساره بکهیت و فیکری مالی رابوردو نه که بیت، چونکه شهره ی نیسان به مال نیسه. به که مال، که سن عاقل و نه جیب بی، حورمه تی لای هه موو که س زوره. مه سه لا شتر نه گه رچی زنجیر بکری. له سام و هه بیته کی کم نابی سگ نه گه رچی رنجیری نالتون له مل کات، به وه روتبه ی زیاد نابی. که سن که بی عهقل بی به درهم و دینار عهقل زیاد ناکا. مه قسه دم دلی جه نابت، فکری غه ربی نه که بیت و له ره فاقه تی نیمه عاجز نه بیت. چونکه که سن عاقل بی، له هر چیگه یهک بی غه رب نیسه، که سن که بی عهقل بی، له مالی خوښی غه ربیه. پیشووان وتویانه شش جوړ شت هه یه. زو نه گوږیت، نه وول: سیتبه ی هوره به یهک ده قیسه نامینیت، دووم: ره فیقی به غه رزه ی وهک تر شقه نه روا ت. سته م: ناره زووی ژن، به پیته ده قیسه تسکینی نه دا. چواره م: جوانی بی به نی ئادم به سو ده یهک نه گوږیت. پیته م: قسه ی روژن، شه م: مالی دنیا ناخری به فدنا نه چن، که سن عاقل بی، به مالی دنیا مه غروور نابی و به هه قیبری عاجز نابی: (لکیلا تاسوا علی ما فاتکم، ولاتفرحوا بما آتاکم) لازمه بزانت به مالی دنیا مه راق نه که بیت، مالی دنیا هر رږږی

لای په کتنه مانه ته، تدبیر و عقل و نسیحته. مالیکه برانه وی نیسه، کیسه له نهو قسانه ی بوشک کرد، قه زور پخ خوشحال بوو، قهله وتی نهی په فیه شه رتی په فاهته نهویه له تنگانه و کهم دستیا ناویشتی یک بین، هر وه دو په فیه که، که در حق یک بوون، مشک پرسې چونه بیگتیره.

حیکایهت

قهله وتی بیستومه، توجاری، په فیه کی بوو، په فیه که ی له نیوه شه ودا له درگای توجاری دا، توجار به دنگ زانی په فیه که یه تی، فیکری کرده وه، وتی مومکینه، به نیسی زهرووی له ناوخته دا هاتین. یا محتاجه به پاره، یا محتاجه به مسله حه، یا محتاجه به خزمه تجی، توجار که کیسه یه کی پر کرد له درهم و شمشیری کرده مل و به جاریه که ی وت: چرا هلگره پیشم که وه. رزیشته درگای له په فیه که ی کرده وه. دهستی کرده ملی په فیه که ی، وتی نهی په فیه هانتت خیره، فرموو بزائم، نه گهر محتاجی به پاره، یک کیسه م بو پر کردوی له درهم. نه گهر دوژمن زوریان بو هتیاوی به شمشیره وه حازم، نه گهر محتاجی خزمه تجی بویت، نهوه جاریه که م به جراهه و ستاوه. وه قتن په فیه که ی وه فاو خوشه ویستی توجاری بو معلوم کرا، دووقات په فاهته و خوشه ویستیان زیادی کرد، شو و رز له یه ک جیا نه نه بو نه وه. قهله وتی: نهی په فیه که ی، لازمه نیسه له یه ک غافل نه بین و دائیما ناگهداری خومان بکه یین. لهو قسه کردنانه دا بوون، یه ک ناسک پیدا بوو، قهله فری، مشک چوه کونه وه، کیسه له خوی کرد به ناو ناوا، ناسک چوه سر ناو که. به راست و چهی خویدا نهروانی، کیسه له ناو هاته دهره وه، وتی نهی ناسک بزج به نه ترافی خوتا تهاشا نه که یهت وا دیاره نه ترسیت. ناوت پخ ناخوړتیه وه، بزانه نم جیگه یه جیگه ی ترس نیسه، چونکه له رتگی راوچی دووره، ناسک وتی: لهم نزدیکانه وه. به له موهر خسر یک بووم. داوی نرابووه وه. نزدیک بوو به داوه که وه بیم. له بهر نهوه نه ترسم. راوچییه که شوینم که وی، کیسه له وتی: راوچی رتگی ناگه وپته نیره، نیسه س په فیه قین. موده تیکه به خوشی یه ک نه بین. راوچییمان نه دیوه و نه گهر توش ناروزوی په فیه قی نیسه نه که یهت، به خوشی یه که وه رانه بوترین، ناسک قبولی په فاهته تی کردن. مشک و قهله چونه پیش دمی ناسک، شهرت و په فاهته تیان به یه که وه به ست، وتیان لازمه لهم نزدیکانه، دوور نه که وینه وه، ناسک له نزدیک نهوان خانووی دروست کرد. چند موده تی هر چواریان به یه که وه نه زیان، تهادوف رزوی

ناسک میقداری گوم بوو، قهل و مشک و کیسهل چاودهروانی ناسک بوون نه هاتهوه،
 مشک رووی کرده قهل وتی: زه حممت نهین خه بهری ناسک بزانه. قهل فیری، میقداری
 رویش. ته ماشای کرد ناسک به داروهه بووه، قهل گه راهوه خه بهری به ره طبقه کانی دا،
 کیسهل رووی کرده مشک وتی: به تۆ نهین ناسک نه جاتی ندرین. قهل به دهنوک مشکی
 هد لگرت رویشت بز لای ناسک، نه شسته وه، مشک چووه پیش ده می ناسک وتی: نهی

ره‌فیلکی پر عقل، چون تووشی نهم داوه بوویت؟ تو له ترسی داو گه‌یشتیته لای نیتسه. ناسک وتی: نهی ره‌فیلکی. وه‌قتی قه‌ددر هات ناگه‌ریتته‌وه. قه‌ددری خودا چاو کویر نه‌کا، مشک وتی راسته، قسه‌کانت. مشک به‌دهم داوه‌کانی بیری. کیسه‌ل په‌یدا‌بوو. زور دلخوشی ناسکی دایه‌وه، ناسک پرووی کرده کیسه‌ل وتی: پرووی شیرینم. هاتنی تو قانزاجی نه‌بوو، چونکه نیتستا راوچی بیت من وه‌ک بروسکه دهر نه‌چم، قه‌ل نفریت، مشک خوی نه‌کا به‌کونا، زه‌حمت بۆ تو نهمیتنته‌وه. کیسه‌ل وتی: نهی نووری چاوم، من چون نارامم نه‌گرت، به‌تیسراحت دانیشم و تو لغزیر داری به‌لا‌دا بی، ژیانن له‌گه‌ل ره‌فیلکان نه‌بن، ژهری ماره، دووری تو نارامی لن بریم، له‌و قسه‌گردنده‌ا بوون راوچی په‌یدا بوو، قه‌ل فری، ناسک رایکرد، مشک چوه‌کونه‌وه، کیسه‌ل مایه‌وه. به‌تنها. کابرای راوچی ته‌ماشای داوه‌کی کرد. هه‌موی براره، پچراوه، فیکری کرده‌وه چی نه‌ر داوه‌ی پچره‌وه؟ به‌نه‌تراف داوه‌که‌دا گه‌را. چاری به‌کیسه‌ل که‌وت. له‌بهر نه‌وه ناتومیتد نه‌بن، وه‌قتی قه‌ل و مشک بۆیان مه‌علوم کرا. راوچی کیسه‌لی برد، هه‌ر یه‌که‌ به‌ته‌دبیری خه‌ریک بوون، ناسک پرووی کرده‌ قه‌ل، وتی: نیتسه ژیانان له‌پاش کیسه‌ل بۆچی چاکه، چوار نیشی به‌تجره‌به‌ناشکرا نه‌بن، جورنه‌تی پیماوی نازا له‌وه‌قتی شه‌ردا. نه‌مینداری له‌وه‌قتی ته‌سلیم کرده‌وه‌ی مال‌دا، خوشه‌وستی مال و منال له‌وه‌قتی که‌م ده‌ستیا، ره‌فاقه‌تی دۆستان له‌وه‌قتی په‌ک که‌وتندا، لازمه‌ خواردن له‌خۆمان حه‌رام بکه‌ین. تا ره‌فیلکه‌که‌مان نه‌جات نه‌دین، مشک وتی: فیکری من نه‌ویه. بۆتان به‌یان نه‌که‌م، بزائن مه‌سله‌ه‌تداره؟ نهی ناسک تو بجه‌یته‌ پیش دهمی راوچی خۆت بکه‌یت به‌نه‌خۆش، قه‌ل به‌نه‌تراف سه‌رتا بسورپیتسه‌وه، راوچی له‌بهر ته‌مدع تووره‌که‌که‌ دانه‌نن، میقداری سه‌عاتی له‌تووره‌که‌ دوور بکه‌ونه‌وه، من کیسه‌ل نه‌جات نه‌دهم. ناسک وتی ته‌دبیره‌که‌ت زور لایقه، نومیدی نه‌جات بوونی کیسه‌ل نه‌کرئ، ناسک رۆیشت، گه‌یشته‌ پیش دهمی راوچی، خوی لن راکیتشا، قه‌ل به‌سه‌ر سه‌ری ناسکه‌که‌وه‌ نیشته‌وه، راوچی ته‌ماشای کرد، ناسکن که‌وتوه. قه‌ل خه‌ریکه‌ چاوی ده‌ردتینی. تووره‌که‌که‌ی دانا، رای کرده‌ سه‌ر ناسک، ناسک ورده‌ ورده‌ له‌پیش دهمی راوچی دوورکه‌وته‌وه، به‌و جۆره‌ میقداری سه‌عاتی ریتکه، دواي ناسک که‌وت. ناخبری هیلاک بوو، په‌شیمان بووه‌وه، گه‌رایه‌وه بۆ سه‌ر تووره‌که‌که‌ی، له‌گه‌ل گه‌یشت ته‌ماشای کرد، ده‌رگای تووره‌که‌که‌ی دواوه، کیسه‌ل نه‌ماوه، راوچیبه‌که‌ ترس و خۆفی په‌یدا کرد، له‌برینی داوه‌که‌و له‌نه‌خۆشی ناسکه‌که‌ و له‌برینی تووره‌که‌که‌و له‌نه‌مانی ناسکه‌که‌، که‌وته‌ فیکره‌وه، وتی: موهمکینه

نهمه تەلیسمە، نەگەر نەم جارە لەم تەلیسمە نەجاتم نەبێ. تا بە رووح زیندوو بێم تەڕکی
 ڕاوجییەتی نەکەم، بەو فیکەر و خۆفەوه، دوورکەوتەوه، توورەکەکە ی پارچە پارچە کرد،
 داوێکە شکان، شەرتی کرد بە سەلامەتی بگاتە مالهۆه، تەبلیغی رەفیقانی بکا، نزیک
 ئەو تەلیسمە نەکەون، ڕاوجی بەو نەوعە رۆیشتەوه، قەل و مشک و کیسەل لەبەر راستی
 و خۆشەویستییان نەجاتیان بوو و بە نیسراحت و رەفاقت تا مردن. ڕایان بوارد، ئەو یە
 قانزاجی رەفیقی دل ساف لە جێگە یەک ئەو جانەوه رانە، رەفاقت و وەفایان دەرحق یەک
 کرد و بەنی نادەم زیاتر تەماشای بکەن. (ومن یتوکل علی الله فهو حسبه).

نەسیحەتی چوارەم

پارتیزگاری لە دوشمن و باوەر نەکردن بە زوہانیان

دایبشلیم ڕووی کردووە حکیم، فەرمووی: بەیانی رەفیق، کە دل ساف بوون، قانزاج
 کردنیان بۆم مەعلووم کرا، نۆمیتەد دەکەم، مەکری دوشمن و قەسەکردنیان چۆنە بەیان
 بفرمویت، برەھەمن حکیم فەرمووی: مەعنای وەسیەتی چوارەم ئەو یە کەسێ عەقڵی
 بێ، دووربینی نەحوال ئەکا. بە پارانەوه و گریانی دوشمن باوەر نەکەن. نەمبێ بوون لە
 دوشمن ڕینگای رەفییقی دوشمن. وەک ناو و ناگرە، ناو و ناگر دایم بەیەک دوشمن،
 چونکە دوشمن بۆ دروست بوونی مەتەبەیی ھەموو جۆرە موعامەلە یەک بە فیکەر دروست
 ئەکا. وەقتی بە زوہانی لووس و پارانەوه سولحی کرد، ئەو وەقتە زەھری زیاتر لە ژێر
 زوبان حازر کردووه، خۆ پاراستن لە دوشمن لازمە، نەگەر لە دوشمن غافل بێ، لە پاشا
 کاشکی و خۆزگە بەکار نایەت، ھەرکەس لە دوشمن غافل بێ و بە قەسە ی دوشمن تەنمبێ
 بێ. ئەو ی بەسەر دێ بەسەر کونەبەبووکان ھات، دایبشلیم پرسی: چۆن بوو؟

حیکایەت

حکیم وتی: لە ئەتراف شاری چین، شاخێکی زۆر بەرز بوو. دارستانی شاخەکە سەری
 لقیان تیکەل یەک بوو، مێقداری قەلەباچکە، بەسەر ئەو دارانەوه ھێلانەیان دروست
 کردبوو. گەرەکەیان ناوی پیرۆز بوو. ھەموو قەلەباچکەکان لە ژێر حوکسی پیرۆز ناوا
 بوون. چەند مەنسور و ھزیری دانا بوو مێقداری کونەبەبوو لەو پێش دوشمنایەتییان
 لەگەڵ قەلەباچکە پەیدا کردبوو، پادشای کونەبەبووکان ناوی ھۆشەنگ بوو، شەویەک بە
 نەمری ھۆشەنگ شەبە یخوونیان دا بەسەر قەلەباچکەکانا، (خذوهم فاقتلوهم حیث
 وجدقوهم) زۆریان لە قەلەباچکەکان کوشت، لەشکری کونەبەبوو، بە نازیی و دلخۆشی

گهراڻهه جيگهه خزيان. پيروز لشكري قهلهباچکهکاني کتر کردوه. وتي: پوتان معلوم هوو بهچنگ کونهبهبووه، کوشتار و بريندارمان چند لن کرا، جوړنه ترازتيان چون کرد هيلتهه نيمه يان دوزيسوه و نهگهه نم جاره بننه سه زمان، سومکينه يه کتيک به زيندووتی نه جاتي نهين. لازمه هرکسه به فيکري خزي ته دپيرئ دروست بکا. نيمه يش به عهقل ورد نه بينهوه، به ته دپيرئ موعامه له نهگهين. پيروز قسه ي ته وار کرد، پينج قهله له مهنموراني چونه پيشهوه له عهقل و ته دپيرا مهنهور پرون. قهلهباچکهکان.

به قسه‌ی نو پهنج قسه‌له‌باچکه‌یه، زو باوه‌ریان نه‌کرد، پسرورز رووی کرده پهنج قسه‌له‌باچکه‌که، وهددی خه‌لاتی پادشاهانه‌ی بیج دان. وتی: نیمرژ عدقل و تدهبیری نیوه تهماشا نه‌کهم. نه‌بیت هر که‌سه تدهبیری هم نیسه نه‌زانی به‌یانی بکا، نه‌وانیش زوبانیان به مدح و سنا‌ی پسرورز کرده‌وه وتیان نه‌وی پادشاه، هزار خزمه‌تکار، عه‌قلتیکی پادشایان نیسه. نه‌وی جه‌ناپت نه‌یزانی له فیگری نیمه دووره و قودره‌تی نه‌وه‌مان نیسه له حوزور جه‌ناپتا قسه بکه‌ین. (المأمور معذور) نیمه موقابیل عه‌قلی خومان زیاتر تدهبیر نازانین، مومکینه لایقی حوزوری جه‌ناپت نه‌بیت. پادشا رووی کرده به‌کتکیان تو تدهبیرت چییه بزائم؟ وتی: نه‌ی پادشا. له‌پیش نیمه‌دا، عاقلان و به‌فیکر زور بوون. ریگه‌ی هم‌مو موعامه‌له‌یه‌کیان دروست کردوه. فه‌رمویانه که‌ستی موقابله‌ی دوشمنی بو نه‌کرا دوشمن زوری بو هینا، چاک وایه ریگه‌ی فیراری بگریته پیش و تهرکی وه‌تمن بکا. چونکه سه‌لامه‌تی له‌خو پاراسته، خو نه‌جات دان له چنگ دوشمن کاری عاقلانه ... مه‌علومه نه‌و زالمانه قوه‌قمانی نه‌هیشت، نه‌و باقیسه که نه‌جانی بووه نه‌ویش برینداره و شهرکردنی نیمه له‌گه‌ل کونه‌به‌بو دروست نیسه. پادشاه رووی کرده دووم قه‌لیان، وتی: فیگری تو چیسه؟ وتی: نه‌ی پادشاه، نه‌وی وه‌زیری نه‌وه‌ل به‌یانی فه‌رموو، تهرکی وه‌تمن کردن و پراکردن له دست دوشمن به‌بیج موقابله‌ی و شهر کردن، نیسی بی غیرت و بی ناموسه، و لازمه نه‌سبایی شهر پیدا بکه‌ین، هم‌وو به دلتیکی ساف وه‌ک شیر حمله به‌رینه سر دوشمن. یاخود به دلخوشی و ناروه‌زو نه‌گه‌ریتیسه‌وه و یاخود ناوی بی ناموسی له‌سر خومان سبوت ناکه‌ین. سردنی نازایی له زینی بی ناموسی چاکتره، ناوی پادشا به موچاره‌به ناشکرا نه‌بی و پادشاه‌هک له‌شهر کردن سرکه‌وت. ناروه‌زوی هر مه‌تله‌بی بکا له‌به‌رده‌می حازر نه‌کری، نیستا چاک وایه چند که‌ستی بکه‌ی به توه‌چی، هر وه‌قت دوشمن هاته پیشه‌وه، خه‌به‌ردار بگریین، وه‌ک جاری پیشوو له خومان غافل نه‌بین، نومید وایه به ناروه‌زوی خومان به‌سر دوشمن‌دا سرکه‌وین. پادشا رووی کرده سیته‌م قه‌لیان وتی: فیگری تو چیسه؟ جوابی دایه‌وه به فیگری من جاسوس په‌وانه بکه‌ین، خه‌به‌راتی دوشمن بزانی و له‌قسه و فیکریان تی بفکری نه‌گه‌ر فیکری سولجیان کرد و یا فیکری خه‌رجیان کرد، نه‌توانین هم‌وو سال میقداری خه‌رج کو بکه‌ینه‌وه بزبان بنترین، چونکه خوف و ترس نامیتنی و نیمه‌یش نه‌بوژیینه‌وه. نیختیاری غوریه‌ت و تهرکی وه‌تمن له‌گه‌ل مال و منال زور زه‌حمه‌ته، نه‌گه‌ر سولج کرا له رووی ناشتیسه‌وه حه‌قی خومان دست نه‌که‌ویت، پادشا رووی کرده چواره‌م قسه‌له‌باچکه‌یان.

وتی: فیکری تۆ چیه؟ نهویش وتی: نهی پادشاه، مردن و فیرار کردن خۆشتره لهوه که دهخالت بهرینه لای دشمن و رتگی قه‌دیمسان گوم بکه‌ین. له نهوه‌لهوه کونه‌به‌بوو چاوه‌روانی دهستی نئیمه بون و نئیمه نئیمه دهخالت و خه‌رج قبول بکه‌ین، نه‌بوونان چاکتره، چونکه پارانهوه، دشمن گه‌وره نه‌کات، سال به سال خه‌رج زیاد نه‌کا و هه‌تا بیت دهستی زولیمان به‌سرا درتۆ نه‌کات، بناغدی قوه‌تمان له‌بن دئینه‌ده‌روه و به‌ مردن رازیم. به‌ خه‌راج دن رازی نیم، پیروز روی کرده و هزیری گه‌وره‌یان ناری کارشناس بوو، وتی: نهی کارشناس ته‌دبیری تۆ چیه؟ قسه‌ی تۆ له هه‌موو نه‌سله‌جه‌یه‌ک چاتره له سولح و یا له شه‌ر کامیان به‌ چاک نه‌زانن. کارشناس وتی: نهی پادشاه، له‌شه‌ر کردن زیاتر، ته‌دبیر نییه. که‌وابن نه‌وانیش نئیمه فیکری ته‌دبیر نه‌کمن، له‌پیش نه‌وی شه‌به‌یخوونیان دا به‌سره نئیمه‌دا من به‌ دل فه‌رقم کردبوو. چونکه دشمن به‌ به‌چوک ته‌ماشانه‌گراوه، لازمه له‌ حله‌ی دشمن غافل نه‌بین و به‌م حاله شه‌ر بۆ نئیمه ناکرئ، لازمه به‌ ته‌دبیر حه‌قی خۆمان له‌ دشمن وه‌رگرن. نه‌وی به‌ ته‌دبیر و سیاسه‌ت دروست نه‌بین. به‌سه‌د هه‌زار له‌شکر دروست نابن و عاده‌تی پادشاهانی پئیشو نه‌وه بووه هه‌ر نئیشیکیان بووبن. مه‌جلیسیان بۆ داناوه و ته‌دبیری به‌چاک ته‌ماشانه‌گراوه، نئیمه‌که‌ی به‌ ناسانی دروست کردوه و نئیمه‌یش به‌ ته‌دبیر حه‌قی خۆمان له‌ دشمن وه‌رگرن. نهی پادشاه بزانه پادشاهان له‌ واسیته‌ی ته‌دبیری وه‌زیره‌ نئیشیان بۆ سه‌هل نه‌کرئ، تن بفکره، به‌حر ورده ورده ناری دئیمه‌ سه‌ر- ناو نه‌نریت به‌حر- و به‌حری دلن جه‌نابت به‌ ته‌دبیری وه‌زیر و عاقلان پر بکه، له‌ پاشا ده‌ست بۆ دشمن درتۆ بکه نهی پادشاه ته‌دبیر دوو نه‌وعه، ته‌دبیری سه‌رپی و ته‌دبیری ناشکرای هه‌یه، پادشاه وتی: ته‌دبیری سه‌رپی و ته‌دبیری ناشکرای چیه به‌یان به‌فرموو. کارشناس وتی: ته‌دبیری سه‌رپی نه‌وه‌یه، که‌س نه‌زانن به‌لکو جاسوس خه‌به‌ردار بوو، ته‌دبیری نئیمه‌ی له‌ دشمن ناشکرا کرد و یا که‌سن لای خۆشه‌ویستیکی گتیرا‌یه‌وه ده‌ماو ده‌م که‌وت، دشمن خه‌به‌ردار نه‌بین، عاقلان زۆر سه‌عییان کردوه ته‌دبیر ناشکرا نه‌کرئ و هه‌ر که‌س سه‌رپی خۆی ناشکرا کرد، نه‌وی به‌سه‌ر دیت به‌سه‌ر پادشای کشمیر هات.

پیروز پرسی، چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

کارشناس وتی: نه‌گتیره‌وه له‌ شاری کشمیر، پادشاهن بوو، به‌ حوکم و عه‌داله‌ت بن

نه‌مسال بوو و پادشاکه. ژنیکي بوو له جوانيا رهيستی نه‌بوو. پادشاه زوری خویش نه‌وېست. تاقتی نه‌نگرت. ساعاتی له ژنه‌کي دورک‌وېته‌وه و ژنه‌کي بټی معلوم بوو لای پادشاه خوښه‌ويسته، ناز و تکه‌بيوری زوری پيدا کرد. ته‌سادوف ژنه‌که عاشقی خزمه‌تکاری بوو، وه‌عه‌ده قسه‌کردنيان به نيشاره‌ت بوو، رټټی پادشاه و ژنه‌کي به‌يه‌که‌وه دانېشتي‌بون. جوانه‌کي دټستی ژنه‌که رابورد، پادشای بانگي کرد بټ خزمه‌ت، ژنه‌که وه‌ک گولټ‌گمشايه‌وه، خوئی نارايش دا، پادشا وای زانی بټ خاتری دلې پادشای خوئی نارايش داوه و ته‌ماشای ژنه‌کي نه‌کرد. فه‌رقی کرد له‌گدل خزمه‌تکاره‌کي به نيشاره‌تی يه‌ک خه‌ريکن، ناگری غېره‌تی پادشاه هه‌ل‌گيرسا، ده‌ستی له خوښه‌ويستی ژنه‌که هه‌ل‌گرت، فيکری بوو هه‌ردووکيان بکوړټټ، که‌وته به‌حری خه‌يال‌اته‌وه. به‌خوئی وت: سه‌بر کردن لازمه و بټ من ناشيرينه دوو گونا‌هبار کوشتن. پادشاه جار جار فيکری نه‌کرد ژنه‌که بدوټټ و غېره‌ت منعی نه‌کرد، ناخري ناردی به شويتن وه‌زيردا، مه‌راقی خوئی بټ وه‌زير بگټي‌ته‌وه، له‌گدل وه‌زير چووه خزمه‌تی پادشاه هه‌ردووکيان دوو‌به‌دوو خه‌لوه‌تيان کرد. پادشاه وتی: نهی وه‌زير تټ دونيات زور ديوه و عه‌قلت زوره ته‌ده‌پری من چيه‌يه؟ قسه‌ی ژنه‌کي و خزمه‌تکاره‌کي بټ وه‌زير گټي‌رايه‌وه، وه‌زير جوابی دايه‌وه، لازمه‌کهس نه‌زانی هه‌ردووکيان ده‌رمان‌خوارد بکړين، چونکه خيانه‌تيان له جه‌ناپت کردووه. نه‌وه‌ول دلې جه‌ناپت له غم نه‌جاتی نه‌بټ، دووم په‌رده‌ی ناموس ناشکرا نا‌بټ، هه‌ردووکيان قه‌راربان دا ده‌رمان‌خوارد بکړين. بټ رټټی دواي کچی وه‌زير وتی به باوکی. نهی باه، نيمرټ چوومه مالی پادشاه، ژنی پادشا، قسه‌ی ناشيرين و بټ حومه‌تی بټ وت‌م. وه‌زير وتی کچم عاجز مه‌به. يا نيمرټ و يا سبه‌ينټ، ده‌رمان‌خوارد نه‌کړټټ که‌چه‌که له خوښيا سوتنگی باوکی دا، راستی قسه‌م بټ بلټن، وه‌زير نه‌وه‌ی له پادشای بيستبوو بټ که‌چه‌کي گټي‌رايه‌وه، وتی لای که‌س قسه نه‌که‌بت، که‌چه‌که زور بټ خوښحال بوو نه‌وه‌نده‌ی به‌ين نه‌بوو. يه‌کتی له خادماني پادشاه، بټ دل‌خوښي دانه‌وه‌ی کچی وه‌زير چووه لای که‌چه‌که، له‌پاش قسه‌کردنيان کچی وه‌زير وتی: قور به‌سه‌ری ناخري عومريه‌تی، کاره‌که‌ره‌که وتی: کوانټی له دست نه‌م بټ حه‌يايه نه‌جاتمان بوايه. کچی وه‌زير وتی: نه‌گه‌ر لای که‌س قسه ناکه‌بت، راستی قسه‌ت بټ نه‌گټي‌مه‌وه، کاره‌که‌ر سوتنگی بټ خوارد لای که‌س قسه نه‌کات. دلې کچی وه‌زير نه‌مين بوو، نه‌وه‌ی له باوکی بيستبوو بټ کاره‌که‌ری گټي‌رايه‌وه، کاره‌که‌ر ده‌ستی به دهمو چا‌ويا هټنا، شوکرانه‌ی بټ‌زارد، دوعا‌خوازی له که‌چه‌که کرد، رټ‌ويشته‌وه چووه لای ژنی پادشاه، نه‌وه‌ول و ناخري قسه‌ی بټ گټي‌رايه‌وه، ژنه‌که ميقداری نالتوون و

نهختنمی هه لگرت و خزمه تکاره‌کی بانگ کرد، له ناغافل ههردووکیان فیراریان کرد، له دهست کوشتنی پادشاه، نهجاتیان بوو، پادشاه به مه‌تله‌ب نه‌گه‌یشت و له قسه‌کردنی په‌شیمان بووه‌وه، کارشناس وتی: به گیترا‌نه‌وه‌ی نهم قسه‌یه له جه‌نا‌ب‌ت مه‌علووم بئ قسه‌ی سرپری، ناشکرکردنی زۆر خراپه، یه‌کن له وه‌زیره‌کان وتی: ئه‌وه‌ی تو فکرته‌ لئ کردووه، له ریگه‌ی عه‌قل دووره، (وشاورهم فی الامر) له فیکر خۆمان...؟ له ریگه‌ی سیاست و ته‌دبیری لابه‌ده‌بئ، دوا‌ی ته‌دبیری تو بکه‌وین په‌شیمان نه‌بینه‌وه، کارشناس وتی: مه‌عنا‌ی قسه‌ی من، به ته‌رکی ته‌دبیر مه‌زانن، چونکه پادشاه لازمه ته‌ماشای ته‌دبیری هه‌موو لایه‌کمان بکا، ته‌دبیری سرپری دوو قانزاجی هه‌یه، نه‌وه‌ل هه‌ر ئیش به سرپری ته‌دبیری لئ بکری، ته‌مخیر به‌وونی نابئ، زوو دروست نه‌بئ. (استعینوا علی حوائجکم بالکتمان) دووم. نه‌گه‌ر موافیقی دلی پادشاه نه‌بوو. ته‌مه‌شای ناکات و به گوتی ساحیبی ناکاته‌وه، پیروزی وتی: نه‌ی کارشناس خرابی له ته‌دبیر و عه‌قلی تو نابینری، هه‌رچی به چاک نه‌زانیت به‌یان به‌فرموو، کارشناس وتی: نه‌ی پادشا هه‌رچی به چاک بزائم. له خزمه‌تتا به‌یانی نه‌کهم... نه‌ما لازمه به خه‌لوته‌تی، پیروزی وتی: خه‌لوته‌تی چی‌یه، چۆن نه‌بئ؟ کارشناس وتی: من و تو هه‌ردوو‌کمان له جیت‌گه‌یه‌ک به ته‌نها ته‌دبیر ده‌ست بئ نه‌کهم، نه‌وی به چاک زانرا بیگره‌ پیتش، نه‌وی به‌چاک نه‌زانرا، زه‌ره‌ر ناهه‌خشئ، چونکه لازمه بز پادشاهان سرپری خۆیان لای کس ناشکرا نه‌کهن و ته‌دبیر هه‌یه به دوو سن کس نه‌کری، نه‌ما ته‌دبیری کونه‌به‌بوو له خۆم و خۆت زیاتر نابئ کس بزائو، پیروزی و کارشناس خه‌لوته‌تیان گرت. پیروزی پرسى، دوشمنی ئیشه و کونه‌به‌بوو چی بووه. کارشناس وتی: له‌مه‌و پیتش قه‌له‌باچکه‌یه‌ک قسه‌یه‌کی به‌کونه‌به‌بوو وتووه، له‌به‌ر نه‌و قسه‌یه، رق و دوشمنایه‌تیان ئیمرق به‌سه‌ر ئیمه‌دا رۆان، پیروزی وتی: چۆن بووه؟ کارشناس وتی: رۆۆی چه‌ند کونه‌به‌بووی، کو نه‌نه‌وه و له‌گه‌ل میقداری ته‌یر ته‌دبیر نه‌کهن. یه‌کن بز پادشای خۆیان بدۆزنه‌وه. هه‌ریه‌که به جۆری قسه نه‌کهن و زۆریان ئیتتیفاق نه‌کهن کونه‌به‌بوو بکه‌ن به پادشاه، له‌سه‌ر نه‌وه قه‌رار نه‌ه‌په‌ته‌وه. به ته‌دبیری هه‌موویان نه‌لئین کسه‌تی که داخل به مه‌جلیس نه‌بووی، به قسه‌ی نه‌و کسه‌ حوکمی پادشای به‌دیتت. ته‌سادوف قه‌له‌باچکه‌ نزیک به مه‌جلیسیان نه‌بئ، نه‌وانیش نه‌لئین نه‌وا، ناوجنسی خۆمان هات پرسى بئ بکه‌ن. به‌قسه‌ی نه‌و موغامه‌له‌ بکه‌ن. وه‌قتی قه‌له‌باچکه‌ گه‌یشته لایان، به‌یانی قسه‌ی بز نه‌کهن، جوابیان نه‌داته‌وه، فیکرتان گۆراوه، عه‌قلتان نه‌ماوه، کونه‌به‌بووی شووم حه‌ددی پادشایی چی‌یه. بازی تیرچنگ. تاوسى ره‌نگاو ره‌نگ، هوما‌ی موپاره‌ک، نه‌ماون کس له

دو نیا دهست ناکه وئ. کونه به بوی قدهم شهر و پروگرژ و به ته که بیور نه دوزنه وه و که سن
 کهم عه قلیبی کرد چژن نه کړئ به پادشاه. له سهر نم فیکره خرابه لاجن لازمه بناغدی
 نیسی خوتان له سهر عه قتل و ته دبیر دانین و نیسی که به ته دبیر دروست نه کرابن،
 نیسراحت و رحه تی له کوئ دست نه که وئ. نیمه یس ته دبیرئ بدوزینه وه. ههروهک
 که رویشکه که. بز مه سله حهت خوی کرد. به قاسیدی مانگ.

تهیره کان پرسیمان، چژن بووه؟

حیکایهت

قهله باچکه که وتی: نه گتینه وه، له جزیره ی نه تراف، زیرنا باد، سالتی باران نه باری له بهر
 کهم بارانی هه رچی دار و گیای جزیره که بو، وشک بو. نهو جزیره به میقدارئ فیل تیا
 ساکن بو. له گه ل ناوی جزیره که وشک بو. فیله کان شکاتیان برده لای پادشاهه یان.
 پادشاهه که نهمری کرد له نه تراف جزیره که بگه رین. ناو بدوزنه وه، فیله کان رژیشتن بز
 گه ران تا گه یشته سه رچاره ی کاریزئ. ناوی عه ینولقه مه ر بو. فیله کان گه رانه وه
 خه به ریان بز پادشاهه برد. به نهمری پادشاه، هه مه رو فیله کان چونه سه ر کاریزه که و
 نه ترافی کاریزه که میقدارئ که رویشک تیا ساکن بو. له وه قتی چونوی فیله کان بز سه ر
 کاریزه که، چند که رویشکئ له تر پئی فیله وه سرده یون. له بهر نهو خوسوسه
 که رویشکه کانیش چونه شکات لای پادشای خویان، وتیان نه ی پادشاه نیوه مان له تر
 دهست و پئی فیلان پان بوینه وه، حه قمان بستینه، پادشاهه وتی: نیمه به زور ناتوانین
 حه قی خومان له فیله بستین و هه ر کهس ته دبیرئ نه زانئ به یانی بکا. به لکی به ته دبیر
 نیسمان دروست به ی، که رویشکئ له ناو که رویشکه کان چوه پتیشه وه، ناوی تیرهوش
 بو، وتی: نه ی پادشا، نه گه ر به چاک نه زانی من بنیره، به عه قلی خوم نم نیسه گرانه
 سه هل نه کهم و یه کتیکئ نه مینیش له گه ل ما بنیره بز دلپاکئ نیوه. پادشاه وتی: نه ی
 تیرهوش. زیره کی و نه مینیی تو له من مه علوم کراوه. لازم به کهس ناکا له گه ل تو بیت.
 ناره زوو نه کهم به فیکر و زانستی خوت نم نیسه دروست بکهیت. له فیکر و قسه و
 نه سیحمت قسور نه کهیت، پتیشوونان فه رمویانه، که سن فرستاده بو، لازمه زویانی
 فه سیح به و له قسه کردنا ترسی نه ی. نه سه که ندهری زولقه رنه یین، زور دغه ته به دیلی
 قیافته تی کردوه، رژیشتوه بز جاسوسی نه ی تیرهوش تو وه قتی داخل به مه جلیسی
 فیلان بویت، موخافه زه ی سوئال و جواب بکهیت، تیرهوش وتی: نه ی پادشاه نه گه رچی

مسئداری فرستاده‌ییم کردوه. لازمه بز جه ناهت ره‌گی نمر و قانون به‌من نشان
 بدهیت، پادشاه وتی: تا سوم‌کینت نه‌بیت قسه‌ی هه‌ر شه و ناگراوی نه‌ک‌یت و ناخری
 قسه به نمر می ته‌وار نه‌ک‌یت، تی‌هوش له خزمهت پادشاه روخه‌تی خواست، روی کرد
 بز لای لشکری فیلان. وه‌قتن نزیک به فیله‌کان بووه‌وه، ترسا فیکری کرد وتی: به‌م

تاریکیه برقم، لژتیر پیتی فیلدا پان نه‌مه‌وه، سه‌بری کرد تا رۆژ، وه‌قتن دونیا پروناک بو‌وه‌وه، چوه سه‌ر بئلدایۆی به‌ قایم بانگی کرد وتی: من فرستادم له‌ تهره‌ف مانگ و گویتان نه‌گرن و یان نایگرن ناره‌زووی خۆتانه‌. (وما علی الرسول إلا البلاغ) نه‌وه‌ی به‌من ته‌بلیغ کراوه‌ منیش بو‌تان نه‌گتیرمه‌وه و خۆتان نه‌یزانن، مانگ گه‌وره‌ی پروناکیی شه‌وه‌، نه‌گه‌ر که‌سه‌ی خیلافی نه‌میری بکا، خۆی به‌ کوشته‌ نه‌دا، پادشای فیلان چوو به‌ پیر که‌رویشکه‌وه‌ وتی: فه‌رموو بزانه‌ نه‌مرت چییه‌؟ تیره‌هۆش وتی: مانگ نه‌فه‌رموویت به‌ قوه‌وت و گه‌وره‌یی خۆتان مه‌غرور مه‌بن و ته‌که‌به‌ور مه‌کهن، گه‌یشتنه‌ به‌ نه‌ده‌بیه‌کی وا ته‌مه‌ع بکه‌نه‌ سه‌ر چاره‌ کاریزی من و له‌شکر و سوپاتان هینتاوه‌ته‌ سه‌ر من، فکرتان چییه‌؟ ته‌یر قوده‌رتی نه‌بووه‌ به‌سه‌ر چاوه‌ی منا بفری و جنۆکه‌ نه‌یتوانیوه‌ نزیک به‌من بیی و نیستا له‌ رووی خیره‌وه‌ فرستادم بو‌ لای ئیوه‌ نارد، لازمه‌ هه‌مووتان کۆچ نه‌کهن و دوور نه‌که‌ونه‌وه‌. وه‌ئیلا که‌ هاتم یه‌کتیکتان به‌ زیندوویتیه‌ی ده‌رناکه‌م و نه‌گه‌ر به‌ قسه‌ی فرستاده‌ باوه‌ر ناکه‌یت، وه‌ره‌، من له‌سه‌ر کاریزه‌که‌ وه‌ستم. پادشای فیلان له‌گه‌ل تیره‌هۆش رۆیشت بو‌ سه‌رچاوه‌ی عه‌ینولقه‌مه‌مر و پادشاه ته‌ماشای کرد سووره‌تی مانگ له‌ناو ناوه‌که‌ دیاره‌. تیره‌هۆش وتی: نه‌ی پادشاه نه‌ختن ناو هه‌لگره‌، رووی خۆت بشۆره‌، سه‌جده‌ به‌ره‌، به‌لکی مانگ قه‌هرت لی نه‌گرئی. فیل خه‌رتوومی درێژ کرد. گه‌یشته‌ ناو، حه‌ره‌که‌تی ناو سووره‌تی مانگی تیک دا، پادشاه وتی: نه‌ی فرستاده‌، بزچی مانگ تیکچوو؟ تیره‌هۆش وتی: رقی هه‌لساره‌، هه‌تا نه‌مردوو و نه‌سووتاوی خۆت و له‌شکرت برۆن. فیل به‌قسه‌ی فرستاده‌ ده‌ستی کرد به‌ پارانه‌وه‌، شه‌رتی کرد نزیک به‌ عه‌ینولقه‌مه‌مر نه‌که‌ون و رۆیشتن. تیره‌هۆش نه‌و قسه‌ی له‌ فیل بیست. رۆیشته‌وه‌ مژده‌ی بو‌ پادشای خۆیان برد. نه‌م میسه‌لمه‌م بو‌یه‌ هینتاویه‌وه‌، هه‌موو نیشتن به‌ عه‌قل و ته‌دبیر دروست نه‌بن و ئیوش نه‌گه‌ر عه‌قلستان بوايه‌ ناوی پادشاهان له‌سه‌ر کونه‌به‌بوو دانه‌نه‌نا و له‌شوومی و به‌د نه‌تواریی شاه‌زا نه‌بوون، چونکه‌ بو‌ پادشاهان فیکر و زولم زۆر ناشیرینه‌، له‌به‌ر نه‌وه‌ گه‌وره‌ی رووی زه‌مینه‌ن، وه‌ک رۆژ شه‌وعله‌ به‌سه‌ر مه‌یلله‌تدا نه‌رێژن، مه‌علومه‌ رووی رۆژ به‌ یه‌ک پارچه‌ هه‌ور نه‌شاریتمه‌وه‌، زولم به‌و نه‌وعه‌ ناوی پادشاهان گرم نه‌کات. پادشاه لازمه‌ ساحیب وه‌فا به‌ن. نازاری بو‌ مه‌یلله‌ت نه‌بن. نه‌گه‌ر پادشاه ده‌ستی زولمی درێژ کرد و له‌ نازار و هه‌ناسه‌ی قه‌غیر نه‌ترسا، نه‌وه‌ی به‌سه‌ر دیت. به‌سه‌ر که‌و و سویتسه‌که‌ هات.

ته‌یره‌گان پرسییان چۆن بو‌وه‌؟

قه‌له‌باچکه وتی: هیتلانه‌م له شاخن بوو. نزیک به هیتلانه‌کم کهوتیک هیتلانه‌ی دروست
 کردبوو و به‌نزیک بوونی یک، زۆر پهن خو‌ش‌حال بووین. همه‌موو رژۆ بۆ خواردن و گه‌پان
 کهو نه‌رۆشیت نه‌هاته‌وه، رژۆیی سوودده‌یه‌کی زۆری پهن چوو نه‌هاته‌وه وام زانی سردوو،
 تهماشام کرد، سویتسکه‌یه‌ک چوو هیتلانه‌ی که‌وه‌که نه‌شسته‌وه، منیش له‌بهر نه‌وه بۆم
 مه‌علوم نه‌بوو که‌وه‌که سردوو. وه‌یا زیندوو، مه‌نعی سویتسکه‌م بۆ نه‌کرا. فکرم کرد
 یه‌کێ نه‌روات، یه‌کێ دیتسه جیتی، چند رژۆیی به‌و جۆره رابوترا، رژۆیی له‌په‌ر که‌وه‌که
 هاته‌وه، تهماشای کرد سویتسکه‌یی له جیتگی نوستوو، بانگی کرد: ئه‌م جیتگیه جیتگی
 منه، هه‌لسه‌ به‌رۆ، سویتسکه وتی: حالی حازر به دست منه‌ویه و نه‌گه‌ر هه‌قیکت هه‌یه،
 نیسپاتی بکه و خاقانی بنۆینه، بۆت جی دیتلم. کهو وتی: تۆ فیکرت هه‌یه لیم داگیر
 بکه‌یت. بوو به شه‌ریان، منیش چووم له‌یه‌ک جیام کردنه‌وه و سولحم کردن به قسه‌ی من
 قانیع نه‌بون، هه‌ردووکیان وتیان: لازمه له مه‌حکه‌مه نیشی ئیمه به‌رپه‌ته‌وه، کهو وتی:
 له‌م نزیکانه. پشیله‌یه‌ک سوودده‌تیکه تهرکی دونیای کردوووه به نوێژ و رژۆوو خه‌ریکه و
 ناوی عیباده‌تی به‌و دنیا‌دا به‌لاز بووه‌ته‌وه، له‌وه چاکتر نادۆزینه‌وه موحاکمه‌مان بکا.
 لازمه موحاکمه‌ی ئیمه لای نه‌و عابیده‌ی له‌خوا ترسه‌ بێ، قازی یه‌ک شرع به‌راستی بکا
 نه‌وه هه‌ردووکیان رازی بوون، چوون بۆ موحاکمه‌مه، منیش له‌ دوا‌یانه‌وه چووم، تهماشای
 پشیله‌ بکه‌م چۆن بووه به عابید و نیشیان چۆن نه‌په‌ته‌وه. له‌گه‌ل کهو و سویتسکه نزیک
 بوونه‌وه، عابیده درۆزنه هه‌ستایه سه‌رخۆی، رووی کرده میحراب، نیحرامی به‌ست،
 دهستی کرد به نوێژی دوور و درێژ، له‌پاش نوێژه‌که دهستی کرد به‌ گریان و پارانه‌وه له‌خوا.
 کهو و سویتسکه له نوێژ کردنی عابید و له گریانی عه‌مه‌له‌ن، عاقیده‌یان په‌یدا کرد و
 سه‌ریان کرد تا له نوێژ بووه‌وه. کهو وتی: ئه‌ی موپاره‌ک ئیمه هاتوینه خزمه‌ت جه‌ناهت.
 موحاکمه‌مان له رتگی راسته‌وه به‌یان به‌فرمویت، عابید به‌ده‌م ته‌سبیحات و ته‌هللیله‌وه
 وتی: قسه‌تان چیه‌؟ به‌یانی بکه‌ن. هه‌ردووکیان نه‌وو‌ه‌ل و ناخری قسه‌یان بۆ عابید
 گه‌په‌یه‌وه. عابید هه‌ناسه‌ی هه‌لکیشا وتی: ناخ پیری، نه‌ چاووم حوکمی ماوه، نه‌ گوتم له
 قسه‌کردنه. لاتان زه‌حمه‌ت نه‌بێ بینه‌ په‌یشه‌وه به‌ قایم قسه‌ بکه‌ن، چونکه گوتم گرانه،
 تیکراری قسه‌تان بکه‌نه‌وه تا له رتگی راسته‌وه حوکمتان بۆ دانیم و له‌په‌یشه‌وه لازمه
 نه‌سیحه‌تی خه‌رتان بکه‌م. بزانه‌ن به‌راستی قسه‌ی خۆتان به‌گه‌په‌نه‌وه و درۆ کردن خراپه،
 پیایوی درۆزن له ره‌حمه‌ت دووره له واسیته‌ی مالی دونیاوه خۆتان له دنیا و قیامه‌ت

بی‌بیش نه‌کهن... که‌و وتی نه‌گهر که‌سئ پرتگی راست بگری موحتاج به محکمه نایی و
 مه‌علوموه جه‌ناپت له پرتگی شرعه‌وه نه‌ر نه‌فرمویت و نیمه به قسمی جه‌ناپت قانع
 نه‌بین. الحمدلله خیانت له‌تو دوره. نومید ده‌کم هرچی حقه به‌یان به‌فرمویت، پشله
 وتی: راست نه‌که‌یت و نه‌یزانم ساحیب مه‌تله‌ب حقی دست نه‌که‌ویت و نه‌وی خانین و
 درۆزنه. ناره‌زوی موحاکمه‌ناکات و نه‌و که‌سه‌ی زولم لئی کراوبین. خۆی بز پیشه‌وه
 نه‌کوتن، نه‌وانیش به‌و قسمیه خه‌له‌تان چونه پتیش ده‌می عابیده درۆزنه، عابیده درۆزنه
 هه‌لمه‌تی دا هر یه‌که‌ی به چنگن گرتن نیفطاری پۆژوی هزار ساله‌ی به گۆشتی که‌و و
 سوئسکه کرده‌وه. هیتانم‌وه‌ی نم میساله‌م له‌به‌ر نه‌وه‌یه نیتوه‌ش موراجعه‌ت به پیاوی به‌د
 نه‌توار مه‌که‌ن، نه‌وه‌ی من گیترا‌مه‌وه وه‌ک یه‌ک قه‌تره وایه له به‌حر هه‌لگیرئ، نامان،
 ده‌خیل خه‌یالی نه‌وه نه‌که‌ن کونه‌به‌بو‌ی شوم به پادشای خۆتان قبول بکه‌ن و له‌سه‌ر
 ته‌ختی سه‌لته‌نه‌ت حوکمداری بکا و تاجی پادشاهی له‌سه‌ر کات. نه‌گهر نه‌فسی پیسی
 کونه‌به‌بو‌ی بزانیست. نه‌کری به پادشاه پهری هه‌مووتان به ناگری غه‌زب نه‌سووتینئ،
 ته‌یره‌کان به قسمی قه‌له‌باچکه‌که‌ رو‌یان له کونه‌به‌بو‌ی شوم وه‌رگت‌را، کونه‌به‌بو‌ی نا‌نومید
 بو، پرو‌ی کرده قه‌له‌باچکه‌که، وتی: نه‌ی پرو ره‌شی بی شرم، حه‌یات نه‌کرد. منت بی
 حورمه‌ت کرد. به‌جۆری دوشمنایه‌تیت کرد به‌سه‌د قه‌رن نه‌پرتیه‌وه، ناگری فیتنه‌یه‌کت
 داگیرسان به ناوی هه‌موو به‌حر نا‌کوژیتیه‌وه، نازانم به چه دوشمنایه‌تییه‌ک نم قسانه‌ت
 ده‌رحق من کرد و بۆت مه‌علومو بی، داریک له‌بین بپه‌ن، یه‌ک لقی ما‌بین نه‌بیتیه‌وه به‌دار،
 نه‌ما به نه‌وعئ تو ره‌گی پرو‌چی منت بری هه‌تا پۆژی حه‌شر چاک نابیتیه‌وه. هر وه‌ک
 وتوویانه: پهرنی شیر و تیر چاک نه‌بیتیه‌وه، پهرنی زوبان به‌راستی چاک بو‌نه‌وه‌ی نییه،
 تیرئ له دل کار بکا. ده‌ره‌تانی گرانه، گری ناگری گلپه بستین به ناو نه‌کوژیتیه‌وه و
 نه‌گهر به زوبان گر بگری نا‌کوژیتیه‌وه و نم دوشمنایه‌تییه، بز نا‌وجنسی هه‌ردوو‌کمان بو
 به نیرس، نه‌وه‌ی وت و له شه‌وقه‌ی بالی داو فری. قه‌له‌باچکه به ته‌نها عایمه‌وه،
 په‌شیمان بو‌وه‌ه فیکری کرده‌وه. وتی: نه‌مه قسه نه‌بوو من کردم و له تانیفه‌ی ته‌یران
 عاقلتر نه‌بووم و شو‌می کونه‌به‌بو‌ی له هه‌موو ته‌یران مه‌علوموه و له‌منیان چاکتر نه‌زانی
 و له قسمی عاقلان ده‌رچووم، فه‌رموویانه ته‌دبیر له قسه بکری. نینجا کردنی باشه و
 قسه زۆر کردن فیتنه‌ دانه‌گیرستین. قه‌له‌باچکه زۆر په‌شیمان بو‌وه‌وه، فری پۆشت و نه‌ی
 پادشاه، دوشمنایه‌تی نیمه و کونه‌به‌بو‌ی نه‌وه‌یه عه‌رمز کردی، پادشاه وتی نه‌ی کارشناس،
 نه‌وه‌ی راست بو‌و گیترا‌ته‌وه و تیگه‌یشتم و لازمه چاری نم فه‌قیر و مه‌زلو‌مانه بکرتت،

تدبیر چیبیه، به بیان بفرمود و حَق سندنغان له کونه به بو چون مومکین نه بن. کارشناس وتی: نهی پادشا، نهوی وزهرا وتیان، وهک فیسراری و یا سرلج و یا شهر و خه رج ههچیان به تدبیر نازانم، فیکرم هه به حیله نه جاتی خومان بده بن. زور کس به حیله خویان له دست به لای گموره نه جات داوو زور ته سادوف نه کات. نیش کردنی به زور مومکین نه بووه، به حیله رتکیان خستوه، هر وهک دزهکان، به فیتل و مه کر. مه ره که بیان له دست عابید و هرگرت، پادشاه پرسی چون بووه.

حیکیه ت

کارشناس وتی: نه گتیره وه عابیدئ بوو مه رتکی بۆ قوربانی کری. ملی مه ره که ی گرت، رژیسته وه بۆ جتیه کی خوی، له رتیه که تووشی، دزانی شاره که بوو دزهکان نه یانتوانی به زور مه ره که له عابید و هرگرن. نه ما فکریان کرد، وهک رتوی به مه کر و حیله خه وی که روتشکی له عابید به خن. ده ستیان کرد به تدبیر و به فیتل عابیدی دل ساف به خه له تین، نه ووه دل دزیان چوره پیتش ده می عابید، وتی: یا شیخ نه و سه گه بۆ کوئی نه به ت؟ دووم دزیان وتی: یا شیخ نه و سه گه ت له کوئی بوو؟ سته هم دزیان وتی: مومکینه شیخ فیکری راوی کرد بن، یه کتیکیان وتی: نه و سه گه سه گی شوانه، یه کتیکیان وتی: نه و قسانه مه کن، عابید نه و سه گه نه بات له بهر خوا نانی نه داتن، یه کتیکیان وتی: نه گه ره عابیده، بۆچی ده ستی خوی پیس نه کات؟ نه به ایته نه و قومار یازانه به و جزه و قسه و فیتله، دلی عابیده که بیان له مه گۆزی، فیکری خراب کرد. وتی مومکینه نه و که سه ی نه م حه یوانه ی به من فرۆشته وه، ساحر بن و چه شم به ندی کرد بن و نه م سه گه ی له من کردوه به مه ر، چاک وایه به ره لای بکم و بگه رتیه وه سه ر ساحیب مه ره که، پاره که ی لئ بستینه وه، عابیدی دل ساف مه ره که ی به ره لا کرد، گه رایه وه بۆ لای ساحیب مه ر و دزهکان مه ره که بیان برد و سه ریان به ری خوار دیان. کارشناس وتی: نهی پادشاه، بۆیه نه م میسالم هتیا به وه، نیشه ش لازمه به فیتل حه قی خومان له کونه به بو و هرگرن، چونکه ناتوان بن مرقابه له بیان بکه بن، نیوه مان به چنگ دوشمنه وه مرد و کوژرا، مه لیک پیروز وتی: نهی کارشناس، هرچی نه زانی به بیان بفرموو، کارشناس وتی: نهی پادشاه نه نیم به فیدایی و خۆم فیدای میلله تی خۆم نه کم. تدبیر نه ویه جه نابت که چوویته مه جلیس، روو له من و هرگتیری، نه مه بکه ت، په رو بالم هه لکیشن، سه ر و چاوم خوتناری بکه ن و له ژیر نه و داره که هتیلانه ی خۆمه دامنن و جه نابت له گه ل هه موو له شکر تیره جی بیتلن و

پرۆن، بۆ دارستانی فلان جیگه و سهبر بکهن تا من نیشی خۆم دروست نهکهم و دیمهوه بۆ
 خزمهت جهنابت پادشا له خهلوته چوه دهرهوه، رووی خۆی گرژ کرد و به عاجزی رووی
 کردهوه مهجلیس و حاززانى مهجلیس چارهروانى نهوه بوون بزنان کارشناس و مهلیک
 پیروژ ته دبیران چۆن بووه، لهگهڵ پیروژ داخل به مهجلیس بو، ته ماشایان کرد، رووی
 گرژ و رقاوویه، کهسیان قودرته سونال کردنیان نهبو، پیروژ نهمری کرد. پهرو بالی
 کارشناس له بن دهریتن. سهبر و کلکی به خوتن رهنگ بکهن، فهتی دهنه بن دارهکه، بهو
 جوژه پهرو بالی کارشناس دهرهات و به نهمری پیروژ ههسوو لهشکر روویان کرد بۆ نهو
 دارستانهى مه معلوم کرهبو، ههتا نهو ته دبیره تهواو بوو رۆژ ناوا بوو، نهما لای لهشکری
 کونه بهبوو به نهمری پادشا که ناوی هۆشهنگ بوو مهجلیس گیرا، وتیان مه معلوم کرا
 جیگهى دوश्منان و نیوهیان کوژراو بریندار بوون. نهگه رهم جاره شه به یخوونی به سه ریانا
 بدیهن، به نارمرووی خۆمان هه قمان دهست نهکهوئ، بهو فیکرهوه ههجو میان کرده جیگهى
 قهله باچکه کان ته ماشایان کرد دارستانه که چۆل بووه و به گهران خه ریک بوون. یه کتیکیان
 گوتی له دهنگی کارشناس بوو نهینالان، چوو خه بهری برد بۆ هۆشهنگ شاه. هۆشهنگ
 لهگهڵ میقداری مه نسورانی چوه لای کارشناس، وتیان خه لقی کوتیت و چی نهکهیت
 له بن نهو داره؟ جرابی دایهوه وتی: بهنده ناوم کارشناسه، وهزیری مهلیک پیروژ،
 هۆشهنگ وتی: ناوی تۆم بیستوه، ئیستا بۆمان بگتیهوه لهشکری ئیوه رووی کرده کوئ؟
 کارشناس وتی: نهحوالم بیینه، شاهیدی خه بهرانه و من نازانم بۆ چه جیگه روویان
 کردهوه، هۆشهنگ وتی: تۆ وهزیری پادشا بوویت، نهمن زیرهکیی تۆ مه شهوور بوو
 له بهر چه خیانهتی وایان له تۆ کردهوه و من له نهحوالی تۆ زۆر ته حهییور ماوم. کارشناس
 وتی: نهی مهلیک پیروژ دلی له من خراب کردو هه سوودان یارمهتی قسهیان دا. نه مهی
 به سهبر من هینا، هۆشهنگ وتی: بۆچی دلی خراب کرد و گوناخت چی بوو؟ کارشناس
 وتی: له پاش شه به یخوون دانی ئیسه، پیروژ ئیسهی گرد کردهوه بۆ ته دبیر کردن،
 هه ره که مان به جوژی ته دبیرمان کرد، ناخیری ته دبیر من وتم: چاک وایه نیشته سه هل
 بیت بیکهین. وتیان: چییه؟ وتم: مه معلومه ئیقتیداری شه کردمان نییه. له بهر نهوه
 قوهوت و حوکمی لهشکری هۆشهنگ شاه له ئیسه زیاتره و خوسوس پادشای هه سوو
 تهیرانه و لازمه ئیسه به پادشای خۆمانی قبوول بکهین. ده خالت به قودوومی
 هۆشهنگ شاه بکهین له ژیر حیسامیهی موبارهکیا ژایمان دهست نهکهوئ و هه جوژی
 خهراج قبوول بکهن. سال به سال پتیشهکی قودوومی شاه بکرتت. مهلیک پیروژ رقی

هلسا وتی: نهوه چه قسه بده که من له لهشگری کونه به بو نه ترستین و قسه بیک بین معنا بین، تنسیر له دل ناکات و ههتا زینوو بیه دست لهم مهسنه له ههتا گرم، یا خوم مهحر نه که مهوهو یا دهمار له کونه به بو دهر دینم، من تکرار وتم: نهی مهلیک پیروز، چا نه کهم لهسهر نم فیکره لاجو و هه کس به نار زوی نفلس دست بژ نیش دریز کات، زوو په شیمان نه بیتهوه، مه علومه رهبنا زهره به گیای خفیف ناگه یمنن. نهما سسی چنار له ره گو ریشه دهر نه کیشی، نهی مهلیک پیروز مهسه حوت نهویه که سن رهوانه ی خرمه تی هوشهنگ شاه بکهیت، بزانیته خهراج و هه جوزه ته کالیفاتن قبول نه کهمن. توش قبولی بکهیت و نه کهر بیتو نینه شهر بکهین. نمو مسقدا ره ی به

ساع ماوه نهویش نه کوژرتت و له تدبیری من وهزیران رقیان هلسا رویمان کرده مهلیک پیروز و تیمان کارشناس خانیسه، نار زوی بهرزبونه وهی دشمن نه کات، قهراریان دا پهرو بالیان هه لکیشام و بعم جوزه دهره سرته لا بهوم، نهما وا نهزانم فیکری ریکخستنی نه سبابی شهر نه کهمن، هوشهنگ رووی کرده وهزیرکی ناوی شه باهنگ بو، وتی نهی شه باهنگ، ته ماشای نه حوالی کارشناس چۆن نه کهیت؟ شه باهنگ وتی: نهی پادشاه ههتا زوو، دونیا له پیسی نو ههرا سزاده به خالی بکری دونه که، چونکه ته ماشای روو رهشی نه کهم، شوعله ی ناگری فهته لهزیر چاروا دپاره، کوشتی فرسه ته،

نهمانی نمو حهرا مزادهيه واسيتهي رحه تيبی نيمه يه ، عاقلان فه رمو ويانه ، هه ر كه س ره حمي به زه ليلبي دوشمن كرد و به پارانه وي باوه ري كرد په شيمانبي له هه مووي خراپتر نه بئ ، رجا نه كه م نه مر بفرموو به نار ه زووي خؤم نازاري بدهم ، كارشناس گوتی له و قسانه بوو ، نالاتی ، وتی : جگه ر و دلم به يه كه وه رزيوه ، تۆيش بيكوليتنه ره وه ، هؤشه نگ شاه به زه يی پيا هاتموه ، پروي كرده وه زير تكي كه ، وتی : تۆ فيكرت چيبه ؟ وه زير وتی : من به چاك نازانم دوشمنی زه ليل بكوژر ت . رهم و نينساف رتگه ي عاقلانه ، چونكه پادشاهان هه رچهند له دوشمن بگرن ، خزمه تي نه كهن و ناوي نه نين - ديل - و ناگه هداريی نه م ديله به چاك نه زانم ، چونكه گه لئ نيش ، دوشمن خؤشه ويست نه كات . هه رو هك ژنه بازرگانكه له ترسي دز ميتره كه ي لا خؤشه ويست بوو .

هؤشه نگ پرسى : چۆن بووه ؟

حيكايه ت

وه زير وتی : نه گيتره وه بازرگانئ بوو زؤر ساحيب پاره بوو . نه ما ناشيرينی ، مو قابيل به جوانيی يووسف بوو ، سه ره پاي ناشيرينی ، پير و پرو گرز بوو و هه ر كه س به خه و چاوي پئ بكه وتايه نه خؤش نه كه وت . بؤگه نيبی ده مي زؤر ناخؤش بوو و ژنيكي جواني بوو ، پروي وه ك سانگي چوارده شوعله ي نه داو هه ر كه س چاوي به و حؤريسه بكه وتايه به ت هؤش نه بوو . نه گه ر به يانی جوانيی ژنه كه بكرئ كتیبه كه تمواو نه بئ و ژنه كه زؤر ره شيد و نازا بوو ، سيحري هارووت و مارووت له و كاري نه نه كرد و نار ه زووي ميتره كه ي نه نه كرد ، چونكه ديئو سفه ت بوو ، ته سادوف شه وي دز چوه مالي بازرگان ، ژنه كه به خه به ر بوو ، بازرگان نوستبوو ، ژنه كه له ترسي دزه كه باوه شي كرد به ميتره كه يا ، بازرگان خه به ري بووه ته ماشاي كرد ژنه كه ي ده سي كردو ته گه ردنی ، له خؤشيا وه ك ورج به زانی ، وتی : خودايه نه مه به خه وه و يا ناشكرايه ؟ ده ستم له گه ردنی حؤزي دايه ، مو ميكنه به ختم خه به ري بووه ته وه ، خوايه تا سه ر بئ ، له گه ل ته ماشاي كرد ، دز له ناو ماله كه دا نه گه ر ت ، بانگي كرد ، نه ي قه ده م موباره ك ، هه رچه نه نار ه زو نه كه يت له مالي من به ، گه ردنت نازا بئ ، چونكه واسيته ي موباره كي قودوومت روو ح هاته وه به ده نا ، سو ده تيكه له پروي مه حبوو به م بئ به ش بووم ، له ترس و خؤفي تۆ ناشت بووه وه له گه ل من و هه رچهند نار ه زو نه كه يت حه قی خؤته ، من لام گران نيبه ، مه منوون بووم ، وه زير وتی ، هيتانه وي نه م ميساله له به ر نه وه بوو ، دروست بووني گه لئ نيش له واسيته ي توش بووني دوشمنه وه

مومکین نه بی و ریگهی مه قسه د دست نه که ویت، ره حم کردن به حالی کارشناس ریگهی چاکه یه، هوشه ننگ رووی کرده وه زیری سینه م وتی: تو ته دبیرت چیسه؟ وه زیر چوره پی شه وه، ره سمی خزمه تی به جن هیتا، وتی: نهی پادشاه، کوشتنی کارشناس چاک نیسه، چاک وایه خه لات بکریت و خزمه تی زور بکریت و هه تا پادشاهی و گوره یی تو مه معلوم بکات، حقوقی جه ناهت بزانتی و ریگهی نه سیحمت گوم نه کات. سیاست و ا لازمه سه عی بکدیت بزنیانی، چونکه عاقلان زور سه عیبیان کردوه، تایه فه یک له دشمن جیا بکه نه وه، بز خوسووسی ته فره قه کردنیان، نه یانکه ن به گزیه کا و نیسراحت دست خویان... زور بیغراوه له واسیته ی دوو دشمن نیسراحت بز صاحب مه تلپ په یدا بووه، هر وهک عابید له هیلاکه تیی دز و دیو نه جاتی بوو، هوشنگ پرسی: چۆن بووه؟

حیکایت

له نه تراف به غداد، عابیدی بوو، شه و رژ به عیبادت خه ریک بوو. یه کتی له دهر ویشانی، گامی شیک ی بز عابید به دیاری برد، له بهر نه وه به ماست و شیر ی نیداره بکات. دزی لهو نه حواله خه به ردار بوو، نریک به جیگهی عابید بووه وه، بز وه قستی فرسه ت نه گه را، ته سادوف دیوی خوی برد بووه سووره تی به نی ناده م، له ریگه تووشی دزه که بوو، هه ردوکیان بوون به ره فیق، سوئالیان له یه ک کرد. دزه که رووی کرده دیو، وتی: تو چیت و فیکری چیت کردوه، جوابی دایه وتی: من دیوم، فیکرم کردوه نه و عابیده بکوژم و چهند که سانی له سه ریگهی نیسه بوون، عابید لایدون. فیکرم وایه نیم شه و نه جاتی قه تع بکه م. نهی تو چیت و فیکری چیت کردوه؟ کابرا جوابی دایه وه وتی: من نیشم شه و رژ هر دزیسه. دلی چهند که سانیکم بریندار کردوه و فیکرم هه یه دلی عابید به سووتینم و گامی شه که ی بدزم، دیو وتی: هه ردوگمان یه ک ریگه مان گرتوه و فه سادی هه ردوگمان یه که. له گه ل نریک به جیگهی عابید بوونه وه، تازه عابید له نوژ بوو بووه وه و له سه ریگه خوی لی که وتبوو، دزه که فیکری کرد، وتی: نه گه نه و شه پتانه قسه دی کوشتنی بکات خه لقی نه زانن و من گامی شه که م بز نادزی. دیو، فیکری کرد، نه گه دزه که گامی شه که بدزی، دهر گا نه کاته وه، عابید خه به ری نه پیته وه، کوشتنی بوم مومکین نابین، دیو، رووی کرده دزه که وتی: سه بر که هه تا من له کوشتنی عابید نه به وه، له پاشا تو گامی شه که به ره، دزه که وتی: تو سه بر که هه تا من گامی شه که نه دزم، له و قسه کرده دا بوون، بوو به هه رایان، دزه که بانگی کرد، نهی عابید نه دیوه هاتوه تو

بکویتیت، نومیس هاواری کرد، نمی عابید، نم دزه هاتوه گامیتسه که ت بدزی، عابید خه بهری بووه، بانگی دراوستیه کانی کرد. دزو دتیر له ترسا هر یه که بۆ جینگه یه ک رایان کرد، پروو و مالی عابید به سه لاهه تی نه جاتی بوو. له گه ل وه زیر له قسه بوونه، وه زیری نه وول و تی: من نه زانم نه و قسه له پرو ره شه به د نه تواره، رتنگه له نیتوه گوم نه کات. ناخری به فیتنه و زوبان لووسییه تی، پهرو بالتان نه سووتیتی، رجا ده کم له خوی غه قله ت خه بهر بینه، عه داوه تی قه دیم له فیکر خوتان مه به نه وه. موروه که رانه به دور مه زانن. گه وه هری شاهوار و پارچه شو شه. لای نیتوه، وه ک یه که، حالی نیتوه وه ک حالی دارتاش که وایه، به مکه ری ژنه سوزانییه که ی هه ل خه له تا، هوشه نگ پرسی چون بووه؟

حیکایه ت

شه باهنگ و تی: نه گتیره وه له شاری سه ره ندیب پیاوتیکی دارتاش بوو، زۆر کم عه قله و هیچ نه زان بوو. ژنیکی بوو له جوانیا به نه مسال بوو، کابرای دارتاش ژنه که ی زۆر خوش نه ویست، سه عاتیه دورویی له ژنه که ی بۆ مومکین نه نه بوو. قوه تی سه فەر کردنی نه بوو له بهر خوشه ویستی ژنه که ی، ژنه که به سووره تی ناشکرا مه جبوری دارتاش بوو، نه ما له ژتیره وه که یف و به زمی له گه ل بیتگانه نه کرد، کوپکی تازه بیتگه یشتوی جوان، دراوستی دارتاش کوپه که له گه ل ژنی دارتاش ده ستیان تیکه ل کرد، شه و رۆژ له که یف و عیشره تدا بوون. چهنده که سانه له وه مه سه له خه به ردار بوون، قسه یان بۆ دارتاش کرد، دارتاش کم غیره ت بوو، زۆر و لیدانی به سه ر ژنه که دا نه بوو، و تی: هه تا به چاری خۆم نه بیینم باوه ر ناکم. رۆشته ماله وه، و تی: نارامی جانم، فیکرم هه یه بچم بۆ سه فەر و له فیرا قی تۆ، قوه تی رۆشتم نیسه، ژنه که گریانی عه مه لی هیتایه خۆی و چهنده فرمیستکیکی درۆی له چاو هیتایه خواره وه، و تی: من مه راقم سه د قات له تۆ خراپترم. چهنده رۆژ له دورویی تۆ نه میتیم، دارتاش و تی سن رۆژم به نه چیت ژنه که هه لسا توتشوی رتنگه ی بۆ دانا، دارتاش و تی: وا من نه رۆم و چهنده نه سیحه تیک نه کم له فیکرت نه چیت، نه وول، ده رگا له بیتگانه نه که یته وه و مو حافه زه ی ماله که ت له دز و درۆزن بکه یه ت و هات و چۆی دراوسج مه که تا خۆم دیتسه وه. نه وه ی وت و دوعا خوازی له ژنه کردو رۆشت، وه قتی مه غریب ژنه که جوابی بۆ دۆسته که ی نارد، باغ به ره للا بوو. په رۆژین و ده رگ نه ما. دارتاش رۆشته وه، نیم شه و فرسه تی که یف و زه وه. دۆسته که ی

جوابی بۆ نارد، سه عات يه كى شو ئاوديرى باغه كه نه كه م، ژنه كه دلخوش بو، خۆى بۆن خوش كرد، نونى نوستنى له سه ر كورسى راخست، له سه عات يه ك دۆسته كه ي چوو لاي. دارتاش له رتگه يه كى كه وه، داخلى ماله وه بو، وه قتن چوو ژووروه، ژنه كه ي له گه ل دۆسته كه ي، وه ك مار تى كئالا بوون، خه ريكى ئيشى خۆيان بوون، دارتاش بى ن دهنگ بو، تا هه ر دووكيان خه ويان لى كه وت، ورده ورده چوو ژى ر كورسى به كه وه. ئاره زوى نه كرد، تىغ له كالانا به چاو بى سى نى ت، ژنه كه چاوى به دارتاش كه وت، بۆى مه علوم بوو نه رۆيشتوو به سه فه ر، له به ر ته حقيقاتى ژنه كه سه فه رى كردوو به به هانه. ژنه كه سه رى برده بن گوئى دۆسته كه ي. ده ستى گوئى. خه به رى كردوو، له مه سه له ي دارتاشى حالى كرد، ژنه كه وتى به دۆسته كه ي، به ده نكى به رز سوئال له من بكه، ميره ده كه ت و من، كامان خۆشه وى ستن، دۆسته كه ي به و جوړه سوئالى كرد، ژنه كه وتى: راستى قسه نه وه، ژنان كه م عه قنن، به سه هه له گه ل هه موو دراوسى به ك ناشنايه تى و گالته نه كهن، نه وه بۆ رباوردنه، نه ما بۆ ئيشى ژن و ميره دى، له گه ل ميره دى خۆيان زياتر، ئاره زوى كه س ناكهن، ژن به ده نه، ميره د رووحه، ژن چاوه، ميره د بى ليله ي چاوه، به ده نى بى رووح چاوى بى بى ليله به كه ارى چى دى ت، هه زار رووح بى نه يكه به قوربانى نه و خۆله ميره ده كه م پتى پى نه نى و نه م قسه يه جار تى كى كه بكه يت خوشك و براهه تى مان له يه ك حه رام نه بى ت. دارتاش كه گوئى له و قسه يه بوو پشه مان بووه وه، خۆشه وى ستنى ژنه كه ي لا زياد بوو. فيكرى كرد وتى: خراپم كرد به قسه ي خه لۆ دلم له ژنه كه م گوئى، چاك و ايه خۆم ناشكرا نه كه م و ژنه كه لاي بى گانه خه جاله ت نه كه م. بى ن دهنگ بوو هه ناسه ي له خۆى به رى له ژى ر كورسى به كه خه وى لى كه وت، له گه ل دونيا رووناك بووه وه، دوستى ژنه كه ورده ورده له كورسى چوو خواروه، رۆيش و ژنه كه خۆى كرد به نوستوو، دارتاش خه به رى بووه وه، به هى واشى چوو سه ر كورسى به كه، ژنه كه ي خه به ر كردوه، ژنه كه به درۆ چاوى گوئۆفت، وتى: به خى تر بى تيه وه، ته مشريف ته كه ي گه يشته ماله وه، دارتاش وتى: نه و وه قته ده ستت له مى كاهرا كر دبوو، بۆم مه علوم كرا له خراپه دوور بوون، خۆم ناشكرا نه كرد هه تا له كه يف كردن نه كه ون و له مه و پى ش به قسه ي خه لۆ دلم له تۆ خراپ كر دبوو، ئاره زوو م كرد به چاو بى سى نى م، (الحمد لله) دامى ن پاكى تى تۆم بۆ ناشكرا بوو و گه ردم نازا كه، ژنه كه ده ستى كر ده مى دارتاش، وتى: رووحه كه م، زۆر له تۆ رازى م و تۆيش له من رازى به، فيكرت ده رحه ق من مه گوئوه، دارتاش وتى: تۆ به، هه تا رووحه له دونيا باقى بى ت. دلى تۆ نه شكى نى م، به و جوړه دارتاش به قسه ي ژنه كه ي خه له تا.

شهباهنگ وتی: بژیه نم میساله بژ گتیرانهوه، ئیوهش بهقسهی نو قهله پروو رپشه. وهک دارتاش نهخهلهتین. زۆر واقع بووه دوشمن له ڕێگی دۆستایهتییهوه، زهفریان بردوو و ڕێگی دوریان بهحیله نزیك کردووتهوه و ناگری فیتنهیان ههههگیرسانوو، کارشناس وتی: ئهی وهزیر ههلبهستنی قسه و دل نازاردانی خۆتان ههوج ئهکهن، نهحوالی من شاهیدی قسهکردمه، مهعلومه کهس بهنارهزوو خۆی بهم جۆره خۆی تووشی دهردی بهن دهرمان نهکردوو، کهس بژ پهچهتی بێگانه خۆی نزیك به نهژدیها نهکردوو. مهعلومه له واسیتهی ڕێک نهکهوتهوه تووشی نم دهرده هاتووم، شهباهنگ وتی: بهچاوتا دیاره، نارهزوو ئهکهیت به زویانی شیرین، تالاو بهکهیت بهقورگمانا، زۆر کهس بهون بژ مردنی دوشمن، پرووحی خۆیان فیدا کردوو، لهبهر ئهوه ناوی چاکه گوم نهکهن، بهون بهفیداتی قهومهکهیان، ههروهک مهیوونهکه، بژ ئیسراحهتی قهومهکهی خۆی بهکوشت دا، هۆشنگ پرسی: چۆن بووه؟

حیکایهت

شهباهنگ وتی: نهگتیرنهوه، میقداری مهیوون، له جهزیرهیهک به میوه و گیا ئهژیان، ههردووان و سییان لئهژێر داری، بهکهیف کردن خهریک بهون، تهسادوف یهک وچ ڕێگی کهوته ئهوه جهزیرهیه تهماشای مهیوونهکانی کرد، بهخالهتی بهن بردن، فیکری کرد، وتی: قابیله ئهوه مهیوونانه بهو جۆره کهیف بهکن و ئیسه دهنکه دهنکه گیامان دهست نهکهوت. لهپاش فیکر کردن، پرووی کرده ناو مهیوونهکان و لهگهه مهیوونهکان بهو بهشهری و چهند مهیوونتیکی بریندار کرد، ناخری ههجوومیان کرده سهر وچ، بریندار و نیوه مردوویان کرد. وچ به برینداری و ناوومییدی گهراپهوه، دهستی کرد به بۆهههه، میقداری وچ کۆ بوونهوه، سوتالیان کرد، بۆچی بریندار بووت، بۆمان بهگیتهوه، به دهست چه قهومتی و بریندار کراوت، وچ خهههههاتی مهیوونهکانی بژ وچهکان گتیراپهوه، وتی: باعیس بهن ناموسییسه، بژ ناوجنسی من، لهمه و پتیش مهیوون جورتهتیان بهسهر ئیسهدا نههوه، دانیمهه بهدهست ئیسهوه زهلیل بهون و نهگهر بهت و نم حهقه نهستین. ناوی بهن غهیرهتی ئیسه به تهریخ نهگتیرنهوه، چاک وایه، شهبهیخوون بدههین بهسهاریانا، حهقی خۆمان بهتهوای دهستکهوت، وچهکان، دههاری غهرووریان کهوته بزوتن. زویانیان بهلاف و گهزاف درێژ کرد، وتیان: دوشمنی ئیسه مهروولهیه و ئیسه نهژدههههین و له دهست ئیسه بهکتیکیان، دهرناچن، ههسو قهرازیان دا، شهو ههجووم کهنه سهر مهیوونهکان، لهگهه

رۆژنارا بوو. دهنگی بگره بکوژ. شاخه که تی داگیرکرد. مه میونه کان قسمتیکیان چوو بوون
 بۆ راو و قسمتیکیان، چوو بوون بۆ نیش، له ته دبیری ورج خه بهردار نه بوون، وه ختی
 به خۆیان زانی، لهشکری ورج پزایه ناویانهوه، بوو به شه پیان، چهند مه میون بریندار بوون،
 باقی مه میونه کان فیراریان کرد. ورچه کان ته ماشایان کرد جه زهریه کی ساحتیب میوه یه،
 کردیان به جیگه می خۆیان و زه خیره که مه میونه کان دایانابوو زه وتیان کرد، ورچه
 برینداره که یان کرد به پادشای خۆیان، بۆ رۆژی دواپی، پادشای مه میونه کان له سه فهر
 هاتمهوه، پروی کرد بۆ جه زهره که، له رتیگه تووشی چهند برینداری بوو، پرسی: بۆج بریندار
 کراون، وتیان لهشکری ورج هجوومی کرده سه زمان. جه زهره که یان داگیرکرد. پادشاه
 نه موستی سه سه ته می بدهم گرت. وتی: چه یف، زه خیره که بۆ ژیاغان دانرابوو له دهستان
 چوو. باقی مه میونه کان بۆ مال و منال دهستان کرد به گریان. یه کتی له ناو مه میونه کان
 ناری موباره که بوو، له فیکر و سپاسه تدا بی نه مسال بوو. ته ماشای کرد پادشاه زۆر
 عاجزه و مه میونه کان به گریان خه ریکن. چوو پیتش ده می پادشاه، زویانی به نه سیحه ت
 کرده وه وتی: گریان و هاوار به کار نایه ت. په شیمان بوونه وه می له دوا دیت، چونکه دۆست
 عاجز نه کا و دشمن دلخۆش نه کا ت و له سه نه م به لایه سه بر لازمه، سه برکردن کلیلی
 دهرگای نه جاته، نیشی گران به ته دبیر سه هل نه کړی، ته دبیر له گریان چاکتره، پادشاه
 قسه می موباره کی لا جوان بوو. وتی: ته دبیر چییه؟ موباره که وتی: ته دبیری به سه ری
 لازمه. پادشاه و موباره که چوونه جیگه یه، هه ردووکیان به قسه کردن خه ریک بوون،
 موباره که وتی: فیکرم کرده وه، رووحی خۆم به کم به فیدای قوم، ژیانی نامه ردی به کار
 نایه ت. مه علومه نیتمه هه موومان له وه تن ته ریک بووین و قوو دهقان نییه مورقابه له می
 ورج بکه یین. به فیتل نه بیت چه قمان دست ناکه وت، فیکرم وایه، رووحی خۆم به کم
 به فیدای قومه که مان. پادشاه وتی: نه می موباره که که تو نه بیت ژیانی نیتمه به کاری چی
 دیت، موباره که وتی: نه بوونم له ژیا نمان چاکتره، چونکه مال و منال سکمی به ده ست
 دشمنه وه هه لدر او، ژیا نمان له پاش خۆشه وستانم زه هری ماره، ناره زوو نه کمه حقوقی
 نیعه ته می جه نابت و خۆنی خۆشه وستانم له دشمنی عه ددار بیستیم و دلی نه و که سانه می
 کهس و کاریان کوژاوه دامرته وه، وه سیه ته می من نه وه یه، پادشاه بۆ مردنی من عاجز
 نه بی. له گه ل که وته نیسراحت له ناو نوممرا ناوم نه کوژته وه پادشاه پرسی، ته دبیره که ت
 چییه؟ موباره که وتی: فیکرم کرده وه. له ده شتی بی ری، لهشکری ورج به هیلاکه ت به رم و
 جه نابت تا سی رۆژ له م نه ترافه سه بر بکه ییت و من کاری خۆم دروست نه کم و نیستکه

رژیستیته‌وه مدجلسه‌ی نهمه بفره‌مویت. پیتست و گوتشم به دان بریندار بکه‌ن و ده‌ستم
 بشکیتن و بیهن له نه‌تراف جه‌زیره‌که فریم دن. به‌مودده‌ی سئ رژیژ ورچه‌کان له‌ناو نه‌بم و
 جه‌نابت به‌وه‌تن شاد نه‌بیته‌وه. پادشا و موباره‌ک له‌تهدبیر بوونه‌وه. پادشاه رژیسته‌وه
 لای مه‌میوونه‌کان، نه‌میری کرد، لازمه موباره‌ک به برینداری و نیسه‌ی روح به‌رنه‌نزیک
 جه‌زیره‌که و بگه‌رتنه‌وه. له‌سه‌ر نه‌میری پادشاه گوتشت و پیتستی موباره‌کیان به‌دان
 هدلیچری. بریدیان له‌قراغ جه‌زیره‌که دایانناو گه‌رانه‌وه، پادشاه و مه‌میوونه‌کان، رژیژ
 ریگه جه‌زیره‌که‌یان جن هیتشت، موباره‌ک به‌گریان و هاوار کردن، ده‌نگی گه‌یسته‌ی لای
 ورچه‌کان، پادشاهی ورچه‌کان به‌ده‌نگی گریانه‌وه رژیشت، ته‌ماشای کرد، مه‌میوونیکه،
 هه‌مسو به‌ده‌نی بریندار و ده‌ستی شکاوه، پادشاه به‌زه‌یی به‌حالیات. هات. پرسی، بزچی
 نه‌وت به‌سه‌ر هاتوه؟ کتی زولسی لن کردویت حه‌قت بسیتیم؟ موباره‌ک به‌عه‌قل بژی
 مه‌علوم بوو پادشاهی ورچه‌کانه، وتی: نه‌ی پادشاه. من وه‌زیری پادشاهی مه‌میوونه‌کانم،
 وه‌قتی نیتوه هوجوومستان کردبووه سه‌ر جه‌زیره‌که‌مان. من له‌گه‌ل پادشاه و له‌شکرده
 رژیستبوینه سه‌فر بژ راوکردن، له‌گه‌ل هاتینه‌وه، خه‌به‌راتی نیتوه‌مان زانی، منیش
 له‌ریتگی چاکه‌وه رووم کرده پادشاه وتم: لازمه بیجینه خزمه‌ت پادشاهی ورچان. به‌دلیتیکی
 ساف خزمه‌تیان بکه‌ین. پادشاه له‌قسه‌ی من تووره‌ بوو و قسه‌ی نالایقی به‌نیتوه‌ داو
 تیکرار وتم: ژیاغان له‌ژیر حیسامیه‌تی نه‌وان نه‌بیت مومکین نابین، پادشاه ناگری قه‌هری
 داگیرسا، نه‌میری کرد، بم برینداری و ده‌ست شکاوییه، من فری دن، وتی: بزائم ورج
 حورمه‌تیان چییه؟ ده‌خالت قبول بکه‌م و ره‌حمیان به‌حالی من نه‌کرد، نه‌وه حاله‌که
 نه‌بیسیت، پادشاهی ورچه‌کان رقی هه‌لسا، وتی: نیتستا مه‌میوونه‌کان روویان بژ کوئی
 کردوه؟ موباره‌ک وتی: لیکری له‌شکر کۆکردنه‌وه نه‌کهن، شه‌به‌یخوون بدن به‌سه‌رتانا،
 پادشاهی ورچه‌کان ترسی په‌یدا کرد، وتی: نه‌ی موباره‌ک، ته‌دبیر چییه؟ فیتلی نه‌کهن زهره‌ر
 به‌نیمه‌ بگا. موباره‌ک وتی: نه‌گه‌ر بم ده‌رده نه‌نه‌چووم، له‌شکر کۆ نه‌کردوه، یه‌کتیکیان
 به‌ساغ ده‌رنه‌نه‌چوون، پادشاهی ورچه‌کان وتی: نه‌گه‌ر ریگه‌مان نیشان نه‌ده‌یت، حه‌قی تۆ
 یه‌ک به‌هزار نه‌سیتیم. بۆیان ناشکرا نه‌بیت حوکمداری و نازایی من. موباره‌ک وتی: زۆر
 ناره‌زوو نه‌کهم و ناتوانم به‌بیت بزۆم، پادشاه وتی: بردنی تۆ سه‌هله، نه‌میری کرد، له‌شکر
 کۆبوونه‌وه، نه‌سبابی شه‌ریان ریگه‌خست، شه‌وات شه‌به‌یخوون بدن، له‌سه‌ر نه‌میری پادشا
 له‌شکر کۆبوونه‌وه، موباره‌کیان به‌ست به‌کۆلی ورجیتکدا، به‌نیشاره‌تی موباره‌ک ریگه‌یان
 گرتی پیش، زۆر خیرا نه‌رژیشتن، له‌گه‌ل دونیا رووناک بووه‌وه، نیوه‌ی ریگه‌یان کردبوو،

نه و سه‌حرایه سموم و هالای لاسایی جه‌هنه‌می نه‌کرده‌وه، یه‌ک ده‌نک گسیا له
 سه‌حرایه‌دا نه‌روابوو، ناری خواردن دست نه‌نه‌کومت، موباره‌ک وتی: ختیرا برژن
 نه‌وه‌نده‌مان نهماوه به‌مه‌رامی دل‌م بگم، له‌گم‌ل رۆژ هه‌له‌هات نه‌وه‌ده‌شته وه‌ک مه‌بجه‌نیق
 داخرا، زیخ و لمی وه‌ک ژیله‌مۆی ناگر سوسور هه‌له‌گه‌را، ته‌یر پتگی بکه‌وتایه، وه‌ک
 په‌روانه نه‌م‌سوتا، ورچه‌کان ده‌ست و پتیان نیوه سوتوا بوو، له‌دوور نیشانه‌ی سموم
 ده‌رکه‌وت، پادشای ورچه‌کان رووی کرده موباره‌ک وتی: نه‌وه چییبه ده‌رکه‌وت. موباره‌ک
 وتی: نه‌وه ناگره له‌نیوه به‌رنه‌بیت، به‌راستی هه‌زار رووح بن، رووحتیکتان به‌سه‌لامه‌ت
 ده‌رناکه‌یت، نه‌وه جه‌زای نه‌ویه ناگرتان له‌دلی مه‌یوونه‌کان به‌ردا، له‌و قسه‌کردنا بوون،
 سموم گه‌یشته سه‌ریان. موباره‌ک و هه‌موو ورچه‌کان به‌سه‌ر یه‌کا مردن. له‌پاش سن رۆژه،
 پادشای مه‌یوونه‌کان، رۆیشه‌وه جیگه‌ی خۆی له‌واسیته‌ی ته‌دبیری موباره‌که‌وه هه‌موویان
 که‌وته نیسراحت و له‌ناو جه‌زیره‌که به‌که‌یف و شموق نه‌ریان، له‌خۆشیا خه‌ساره‌تی
 کۆنیان فیکر نه‌ما. شه‌باه‌نگ وتی: بۆیه نه‌م میسالم هه‌تایه‌وه. له‌زاتی پادشاه ناشکرا
 به‌ن، زۆر که‌س بوون رووخی خۆیان فیدای قه‌ومه‌که‌یان کردوه، به‌فیکری من کارشناس
 وه‌ک موباره‌ک دپته به‌ر چاوم. چونکه له‌مه‌و پتیش، له‌موعامه‌له‌ی نه‌وان شاره‌زا بووم، له
 کارشناس زیاتر له‌دنیا‌دا زیه‌ک و عاقلم نه‌دیوه. له‌نه‌وه‌له‌وه نه‌حوالی کارشناس ته‌ماشا
 کرد دوورینی نه‌حوالی بۆم مه‌علووم کرا. نیتستا چاک وایه، له‌پتیش نه‌وه‌ی تووشی به‌لا
 به‌ن به‌زیندووی. کارشناس به‌خه‌ینه ژیر خۆله‌وه. پادشاه رووی وه‌رگتیا، وتی: نه‌م فه‌قیهه
 به‌واسیته‌ی نیتسه‌وه تووشی ده‌رد هاتوه و نیتستا نیتسه‌ بیکۆژین زۆر به‌ن ره‌حمی و به‌ن
 غه‌یره‌تیبه، هۆشه‌نگ نه‌م‌ری کرد، کارشناسیان هه‌لگرت، به‌ردیان له‌جیگه‌یه‌ک دایان ناو
 شمو و رۆژ خزه‌تیان کرد، هه‌تا به‌ین و شکاوی باله‌کانی چاک بووه‌وه. دیسان وه‌زیر
 وه‌ک شه‌باه‌نگ به‌ن، رووی کرده هۆشه‌نگ شاه، وتی نه‌ی پادشاه، من له‌پتگی چاکه‌وه،
 هه‌رجی به‌چاکم زانی عم‌وزم کردی و ته‌نسیری نه‌کرد، چا ده‌که‌م له‌گم‌ل کارشناس، وه‌ک
 دووشمن مو‌دارا بکه‌ن، به‌مسوره‌تی قه‌تمی له‌فیکری عاقلم نه‌بن. له‌به‌ر چاومه، نه‌و روو
 ره‌شه بۆ فرسه‌ت نه‌گه‌رپت، هۆشه‌نگ وتی: نه‌وه‌نده خه‌وف کردن له‌یه‌ک دووشمنی زه‌لیل،
 زۆر قسه‌کردن چاک نیبه، وه‌قتی کارشناس چاک بووه‌وه، خۆی له‌گم‌ل کونه‌به‌بووه‌کان
 پتیکه‌خست، ره‌فاقت و هات و چۆی له‌گم‌ل مه‌نسوران و وه‌زیران په‌یدا کرد، ورده ورده
 حورمه‌تی لای پادشاه زیاد بوو، ناخری بووه وه‌زیری هۆشه‌نگ. به‌به‌ن ته‌دبیری کارشناس
 ده‌ست بۆ نوموورات درێژ نه‌ه‌کرا، رۆژی هه‌موو نومه‌را و وزه‌را، کۆبوو‌بوونه‌وه، کارشناس

وتی: پادشای قه‌له‌باچکه به‌جۆزی نازاری منیان داوه، نه‌گهر حقه‌ی خۆم ده‌ست نه‌که‌ویتی نيسراحه‌تم بۆ ناكری، سو‌دده‌تیکه به‌ فیکری خۆم ته‌بیر نه‌که‌م و هه‌تا من له‌ سووره‌تی نه‌وانا بيم حه‌قم ده‌ست ناکه‌ویتی، چاک وایه‌ پادشاه‌ نه‌مر به‌ره‌مویتی من بسووتیتین، چونکه‌ بیستوومه‌ که‌سی نزیك به‌ سووتان بوو، دو‌عای گیرا نه‌بیت، به‌لکی که‌ نزیك به‌ سووتانن بووم دو‌عام گیرا بێ. خوا سووره‌تی کونه‌به‌بووم به‌سه‌را کیشیت، نینتیقامی خۆم له‌ قه‌له‌باچکه‌کان بستیم، شه‌باهنگ وتی: ئەم قسه‌ کردنت، بۆنی مرداره‌وه‌ بووی لێ دبت. هۆشه‌نگ وتی: ئەي شه‌باهنگ فیکرت چیه‌، جوابی داوه‌وه‌ ئەي پادشاه، ئەوه‌ مه‌کرێکه‌ به‌ ناوی زمه‌هریر ناودراوه‌ و نه‌گهر هه‌موو په‌ری پیسی به‌ ناوی سه‌له‌سه‌بیل و شه‌راهن ته‌هه‌ور بشووتیت. روو په‌شی زاهیری و پیسی باتینی، پاک نایه‌ته‌وه‌و نه‌گهر و‌جودی ناموباره‌کی به‌ تاوس و یا سیمرخ بێ، بۆ ره‌فاقه‌تی قه‌ومه‌که‌ی نارزه‌وو نه‌گات. هه‌روه‌ک مشکه‌که‌ به‌ دو‌عای عابید. سووره‌تی نافره‌تی بێ عه‌تا کرا. نه‌ به‌ ره‌فاقه‌تی رۆژ و نه‌ به‌ ره‌فاقه‌تی هه‌ور و نه‌ به‌ ره‌فاقه‌تی شاخ رازی بوو، تا له‌گه‌ڵ ناوجنسی خۆی نارزه‌ووی ده‌ست که‌وت، هۆشه‌نگ پرسی، چۆن بووه‌؟.

حیکایه‌ت

شه‌باهنگ وتی: نه‌گه‌ی نه‌وه‌، عابیدی له‌ چۆلێکدا شه‌و و رۆژ خه‌ریکی عیباده‌ت بوو، رۆژی قه‌لنی بێچوه‌ مشکێکی له‌به‌رده‌م عابید دانا و رۆشنت، عابید ره‌حمی بێ کرد و له‌خه‌یره‌که‌یه‌وه‌ پێچاو خواردنی دایه‌، تا گه‌وره‌ بوو، عابید فیکری کرد مومکینه‌ ئەم مشکه‌ زه‌ره‌ری بۆ به‌نی ئاده‌م بێ، دو‌عای کرد مشکه‌که‌ بێ به‌نی ئاده‌م. دو‌عای گیرابوو، ته‌سادوف سووره‌تی کچی بێ عه‌تا کرا، مریدی چوه‌ خزه‌ته‌تی عابید، ته‌ماشای کرد. مه‌تالیکي ساوا لای عابیده‌که‌یه‌، به‌ نه‌صری عابید سووریده‌که‌ مه‌تاله‌که‌ی برده‌ لای خۆی. تا گه‌یشه‌ هه‌ددی بولوغ، بردی و ته‌سلیمی به‌ عابید کرده‌وه‌. عابید رووی تێ کرد، وتی: نیتسا بلووغ بووت. وه‌قتی شووت هاتوه‌. نارزه‌ووی خۆته‌، که‌چه‌که‌ جه‌وابی داوه‌وه‌، وتی: شوو به‌یه‌کت نه‌که‌م. که‌س قه‌وه‌تی له‌و زیاتر نه‌بێ، عابید وتی: ئەوه‌ی تۆ نه‌لێت، رۆژه‌، قه‌وه‌تی له‌ هه‌موو که‌س زیاتره‌، بۆ سه‌ببه‌ی رۆژ هه‌له‌هات، عابید چوه‌ لای، رۆژ، به‌یانی جوانی که‌چه‌که‌ی بۆ کرد، وتی: نارزه‌ووی میتیدی نه‌گات قه‌وه‌تی له‌ هه‌موو که‌س زیاتر بێ، رۆژ جه‌وابی عابیده‌که‌ی داوه‌وه‌، وتی: هه‌ور له‌ من به‌ قه‌وه‌تته‌، به‌ یه‌ک ده‌قیقه‌ رووناکی من نه‌شاریتته‌وه‌. عابید چوه‌ لای هه‌ور، به‌یانی جوانی و قسه‌ی

کچه که ی بز کرد، هور عه رقی شهرمی دارژان. جهوابی دایه وه، وتی: (با) لهمن
 به قوه تتره، وه قتی با هات، من قوه وتی وه ستانم نییه. عابید چوه لای با، به یانی
 جوانی و قسه ی کچه که ی کرد. جهوابی دایه وه، وتی: هه رچند، سپی چنار لهمن ده ردینم
 و گوئی به نی نادم که نه کم، نه ما قوه تم به سر شاخدا نییه، شاخ لهمن به قوه تتره.
 عابید چوه لای شاخ، به یانی جوانی و قسه ی کچه که ی بز شاخ به یان کرد. شاخ جهوابی
 دایه وه وتی: هه رچند کس قوه وتی به سر ما نییه، نه ما مشک قوه وتی له من زیاتره،
 هه موو جه رگ و نه ترافی کون کون کردوم. عابید کچه که ی هه لگرت، روی کرد بز لای
 مشک، به یانی قسه ی کچه که ی کرد. مشک جهوابی دایه وه، وتی: زه مانیکه ناره زوی
 ژن هیتان نه کم. نه ما مو مکین نه بووه، نیستا له سر فرمووده ی جه نابت قبولم کرد و
 لازمه ژنی ناوجنسی من بن، کچه که وتی: ناسانه عابید دوعا بکات. نه بم به مشک
 دهست نه که مه گه ردنی تز، عابید ته ماشای کرد هه ردو و کیان ناره زوی یهک نه که ن،
 دوعای کرد کچه که ببی به مشک، نیشانه ی (وکل شیء برجع الی أصله) ناشکرا بوو.
 عابید هه ردو و کیانی تسلیم به یهک کرد گه رایه وه، شه باه ننگ وتی: بزیه نم قسانم
 کرد. له زاتی پادشاه مه علومی بن ناخری نه و روو ره شه به ناگری فیتنه نه مان بزوتی،
 هوشه ننگ ته دبیر و نه سیحه تی شه باه نگی به خراب نه زانی، دورینی نه حوالی خو یانی
 نه کرد، نه ما کارشناس، هه رژه هیکایه تیکی بز هوشه ننگ نه کرد. وای لیتهات بوو به
 مه حره می سرپی، له هه لسان و مو عامه له یان شاره زابوو، بزوتی فرسه تی زانی، رقیشته وه
 بز لای قه و مه کانی. مه لیک پیروز وتی: نه ی کارشناس چاومان روون. به خیره اتینه وه
 مه سنه له چیه بیگتیره وه. کارشناس وتی له سایه ی سرپی پادشاه. نه وه ی مه تله ب بوو.
 دهستم که وت خو تان حازرکن فرسه ته. پیروز وتی: ته دبیر چیه، کارشناس وتی: له فلان
 شاخ، نه شکموتن هه یه. نیوه بچن، هوش و گه لا له بهر کونه که، له گه ل چیلکه هه لیچن.
 له نزیک نه شکموته که خانوی شوانی هه یه. منیش نه چم دارتکی ناگراوی دینم. له ناو
 هوشه که دایه نینم، نه مر به فرموو به له شکر له نه تراف هوشه که پال بدن به یه کدا، تا
 هوشه که ناگر نه ستین، نه و کونه به بووی بیتنه دهره وه، نه سووتن، نه وه ی له ناو کونه که دا
 بن، دوو که نه ی کووتی، پادشاه به ته دبیری کارشناس نه مری کرد. ناگریان له هه موو
 کونه به بووه کان به ردا. له گه ل کونه به بووه کان ناگریان تن به درا. قه له باچکه کان، به دل خو شی
 گه رانه وه، مه لیک پیروز، له ته دبیر و فیکری کارشناس مه منون بوو. زوبانی به مه دح و
 سه نای کارشناس نه کرده وه. کارشناس دوعای خیری بز ژیانی مه لیک کرد، وتی: له

واسیته‌ی نفوس‌ی پادشاهه فی‌کرم
 دروست بوو. چونکه نه‌ووه‌ل پژژ دروشمی
 نا مسویه‌ک زولسی ناشکرا بوو. نم
 ته‌دبیره به‌فیکری منا هات، مه‌لیک
 پیروز وتی: له ره‌فاقه‌تی کونه‌به‌بووه‌کان
 زژر مایه‌وه چۆن تاقه‌تت گرت؟ چونکه
 سه‌خی تبع له‌گه‌ل ره‌زیل، ره‌فاقه‌تیان
 زژر زه‌حسه‌ته، کارشناس وتی:
 فدرموده‌ک‌ت شیرینه. هیچ ناخوشیبه‌ک
 وه‌ک ره‌فاقه‌تی ره‌فیکی خراب زه‌حمت
 نیسه. نه‌ما کسه‌ی عاقل بین، بز دروست
 کاری وه‌لیسونعه‌سه‌تی و قانزاجی
 قه‌ومه‌ک‌ی هرچند زه‌حمت بکشتی، به
 پوتسه‌ی نه‌زانیت. مه‌علومه‌ ده‌ولت
 به‌بین زه‌حمت ده‌ست ناکه‌ویت و هیچ
 گولتی بین درک نه‌کراوه‌ته‌وه، مه‌لیک
 پیروز وتی: له‌قسه‌و ته‌دبیری کونه‌به‌بوو
 چیت دیوه بیگتیره‌وه، کارشناس وتی: به
 فحکر و عاقلی، وه‌ک نه‌ووم نه‌دیوه، که
 حوکمی گوشتی نه‌کردم پادشاه‌کیان بین
 نه‌قل بوو. باوهری به‌قسه‌ی نه‌و زهره‌که
 نه‌نه‌کرد و قه‌ومه‌که‌یان فه‌رقیان بز
 نه‌نه‌کرا، من غه‌ریب بووم، به‌فیکر و

ته‌دبیری مه‌شهورور بووم. نه‌به قسه‌ی شه‌باه‌نگ باوهریان نه‌کرد و نه‌به عه‌قلی خویان
 نه‌یازانی که من بز مه‌سه‌حمت بووم به ره‌فقیان، لازم بوو سرری خویان له‌کس ناشکرا
 نه‌کردایه، له‌بهر بین عه‌قلی سرری خویان له‌من ناشکرا کرد. نه‌وه‌یان تووش هات که‌سیان
 به‌زیندووی ده‌رنه‌چوون، زولم کردنیان گه‌رایه‌وه سه‌ریان. مه‌علومه‌ هدر پادشاه‌ک
 ده‌ستی زولمی دترژ کرد. نیشانه‌ی تیکچوونی حوکمداریه‌تی، باقی بوونی پادشاهی.

به کافری له ناو ناچیت، نه ما به زولم له ناو نه چیت، چوار نیشی ههیه، جهزای نه گه پښتوه، نه ووهل زولم، هه رکهس زالم بڼ، ناخړی خوځی له ناو نه چیت، دووم هه رکهس داوین پیسی کرد. حورمه تی خوځی له ناو نه ما، سښهم هه رکهس زور خواردن بخوا، دائیم نه خوځش و درده داره، چوارم هه ر پادشایهک به قسه ی وهزیری عاقل نه کا، زوو له سه ر ته ختی پادشاهی لانه چیت. لازمه شهش تانیفه، ته مده له شهش نه شیا نه کهن، نه ووهل پادشا ته مده له نازاری میلهت، دووم کهسی مه غرور و به ته که بیور، ته مده له مده ح و سنا، سښهم. که سن رهوشی خراب بڼ، ته مده له ره فیق گرتن، چوارم که سن بڼ حیا و بڼ نابرو ته مده له روتبه ی گه وره یی، پښنجه م، که سن به خیل بڼ، ته مده له چاکه کردن. شهشم، که سن گوناهاکار بڼ، ته مده له عهفو کردن. زور دهرکه وتوو. چنده کهسانتی له واسیته ی ته که بیور و غوروریه وه توشی به لا بوون. هه روهک هوشهنگ له بهر ته که بیور و مه غروری شه به یخوونی دا به سه ر نښمه دا و ناخړی زولمه که ی گه راپه وه سه ر خوځان، مه لیک پیروز وتی: نه ی کارشناس، نښمه له چاکه ی تز دهرناچین، چونکه نه و جوړه که تز قبولت کردوه و نه گهر به قسه ی وهزیره که یان کاریان بکرده ایه. تز نه کوژای و نښمه له تز ناومید نه بوون. کارشناس وتی: که سن به وه فا بزانتیت، نه گهر فیکرتکی کرد، نه بڼ دست له رووحی خوځی هه لگرت و هه رکهس ناروزوی مه تلنه بڼ بکات بو دروست بوونی مه تلنه به که ی، به خزمه تکاری بیجووکی خه ریک بڼ عه یب نیسه. هه روهک پیره ماره که له بهر مه سله حهت خوځی کرد به ولاغی بوځ،

پیروز پرسى: چۆن بووه؟ بېگتیره وه.

حیکایهت

کارشناس وتی: نه گتیره وه، ماری پیر و په ریوتی رووی تن کردبوو. قوه تی راوکردنی نه ما بوو. له تاو برسپیه تی عاجزیوو، گریانی بز زمهانی گه نجیه تی نه هات. فیکری کرد، بو ی مه علوم کرا قوه تی هه تا بڼ، روو له که م نه کات. وای به چاک زانی، رتگی ته دبیر بدوزښته وه، ورده ورده رښسته سه رچاوه ی ناوتیک، میقدارتکی زور بوځ له ناو ناوه که دا بوون. پادشایه کیان بوو. حوکمی به سه ر هه مسو بوځه کانا نه کرد، ماره که به نه خوځش و سکه خشکتی له قه راغ ناوه که راکشا، بوقتن چو سونالی له ماره که کرد، وا دیاره نه خوځش که وتوویت؟ مار جه وایی دایه وه وتی: له نه خوځش خراپترم به سه ر هاتوو، بوځه که وتی: چیت به سه ر هاتوو؟ مار وتی: مه علومه ژبانی من به بوځه وهیه و نښم ز

به‌سهر ناوجنسی خویدا نه‌کرد. رۆژۆی مار وتی: عومری یادشا دزیژ بی، مه‌علومه ژبانم به‌خواردن مومکین نه‌بی، پادشاه وتی: راسته، تو به‌بی خواردن قوه‌تی هه‌لگرتنی منت نابی، منیش به‌بی نولاغ زه‌حمه‌تم زۆر نه‌بی، له‌بهر ژبانی مار، رۆژۆی دوو بۆق قه‌رار درا بدرۆی به‌ مار. چهند موده‌ته‌تی به‌و جۆره تا سردنی، ئیداره‌ی کرد، له‌بهر مه‌نغه‌ت، به‌خزمه‌ت کردن رازی بوو و به‌ زه‌حمه‌ت ته‌ماشای نه‌کرد. کارشناس وتی: هیتانه‌وه‌ی نهم میسانلم بۆ نه‌وه بوو، تا مه‌علومی جه‌ناهت بیت، سه‌بر کردنم بۆه بۆ کرا، سووتانی دوشمن و دلخۆش هه‌ونی قه‌ومه‌که‌م چار لێ بوو، سه‌د نه‌ئهنده زه‌حمه‌تم بکیتشایه، به‌لامه‌وه جیژن بوو. حوکه‌ما فه‌رمویانه، ته‌دبیر له‌ قوه‌ت چاکتره، نه‌گه‌ر که‌سه‌تی موقابیل به‌سه‌د که‌س قوه‌تی بوو، به‌ته‌دبیر مومکین نه‌بی، یه‌کتی بیبیه‌ستی، زۆر ناشکرا بووه، به‌ له‌شکرێکی زۆر چاری دوشمن نه‌کراوه، به‌یه‌ک ته‌دبیر شار و میله‌ته‌که‌ گیاره، مه‌لیک پیروز وتی (الحمدلله) به‌ ته‌دبیری تو، ئیتمه سه‌رکه‌وتین. کارشناس وتی: نهم نیش و کاره، به‌ عه‌قل و فیکری من، نه‌کرا، هه‌مووی به‌واسیته‌ی نوفوسی پادشاهه، به‌ناسانی دروست کرا، پادشای کونه‌به‌بوو له‌بهر کیسیر و غوروری، و جوددی ئیتمه‌یان نه‌نه‌زانی، فیکریان نه‌نه‌کرد، ئیتمه له‌بهر زه‌عیفی، حه‌قی خۆمان ده‌ست که‌ویت و له‌زاتی مویاره‌کی مه‌لیک پیروز ناشکرا بی، چوار نه‌شیا که‌مه، زۆر نه‌بی، نه‌وه‌ل پشکزیه‌ک ناگر، که‌م دیاره و سووتانی زۆره، دووم قه‌رزداری نه‌گه‌ر دره‌مه‌تیک بی، ساحیب قه‌رز، وه‌ک سه‌د دینار ته‌ماشای نه‌کات، سه‌یهم نه‌خۆشی، نه‌گه‌رچی نه‌وه‌ل جار نه‌که‌ویت، هه‌تا بیت ده‌رده‌که‌ی زۆر نه‌بی. چواره‌م، دوشمن نه‌گه‌رچی زه‌عیف و که‌م ده‌ست بی. ناخری حه‌قی خۆی نه‌ستی. هه‌روه‌ک دوو چۆله‌که‌که، حه‌قی خۆیان له‌مار وه‌رگرت.

مه‌لیک پیروز وتی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

کارشناس وتی: نه‌گه‌رتنه‌وه، دوو چۆله‌که له‌بهر گوێسه‌وانه‌یه‌که‌دا هیتانه‌یان کردبوو، چهند زه‌مانی به‌خۆشیی یه‌ک و به‌بوون و نه‌بوون، رایان نه‌بوارد، وه‌قتی بیتجویان هه‌له‌تیا، هه‌ردووکیان، له‌هیتانه‌ چوووه‌ونه‌ ده‌روه. بۆ خواردن هیتانی بیتجوه‌کانیان، ته‌سادوف که‌ مێیه‌که، پیتی نیره‌که، رووی کرده‌وه هیتانه، ته‌ماشای کرد، ماری له‌ناو هیتانه‌که‌دا خه‌ریکی خواردنی بیتجوه‌کانیه‌تی، چۆله‌که‌که، ده‌ستی کرد به‌گریان و هات و چۆکردن. له‌پیتی ده‌می هیتانه‌که، نیره‌که رووی کرده‌وه هیتانه‌که، ته‌ماشای کرد، مێیه‌که به‌گریان و

کاریکم به سهرات، خواردنی بۆق له من حهرام کرا و نه گهر لههرسا بزم. ناتوانم بۆق بهخۆم،
 بۆقه که رۆیشته لای پادشاهه بیان قسهی ماره کهی گینهی ایهوه، پادشای بۆقه کان موته چه پیر
 ما له قسهی، رۆیشته لای ماره که، وتی: له بهر چی خواردنی بۆق له تو حهرام کرا؟ مار
 وتی: نهی پادشاه. برسیتی و حرس پنی کردم، رۆژی ناره زووی گرتنی یهک بۆقم کرد،
 بۆقه که رای کرده ژووری عابیده کهوه، منبش شوینی کهوتم، ژووری عابیده تاریک بو،
 له بهر برسیتی بۆم فهرق نه کرا. کوری عابیده که له ژوورهوه نوستبو، نه موسته پنی کوره که
 بهردهم کهوت، وامزانی بۆقه که یه، دانم پیا نا، زههری بن دانم رۆایه سه برینه که. کوره که
 رووچی ده رچوو، له گه له عابیده خه بهری زانی، شوین من کهوت، منبش رووم کرد بۆ
 سه حرا، له دست عابیده نه جاتم بو، عابیده له دوورهوه دوغای لق کردم، وتی: له دنیا
 بئ خورمهت و بن میقدار بیت و بییت به ولاغی پادشای بۆقه کان و نیقتیداری خواردنت
 نه بن لهوه زیاتر، پادشا به سه دهقه بداتن، نهوا نیستنا منبش هاتووم، پادشا، من به
 نولاغی خۆی قه بوول کات، پادشای بۆق، به قسهی مار پازی بو. فیکری کرد، من سواری
 مار بیم، ناو و شوهرت پهیدا نه کم. پادشای بۆق هه رچه ند سواری مار نه بو، ته که بوی

هاوار خەریکه، بانگی کرد: ئەی ئارامی جانم، باعیسی گریانت نازانم، مێتیه که وتی: گریان بۆ من چاکه، مناله غەمڕه و پێنهکانم مار خواردی و هەرچه‌ند پارامه‌وه و هاوارم کرد، ماره زالمه که ره‌حمی پێ نه‌کردم و به ماره‌که‌م وت: نه‌گه‌رچی خۆت به‌گه‌وره نه‌زانى، نه‌ما له دوشمنى بچووک به‌ترسه. مومکینه ئیتمه بۆ کوشتنى تۆ هه‌ول به‌دین، ماره‌که به‌قسه‌ى من پێکه‌نى، جه‌وابى دامه‌وه، وتی: ئیوه خۆتان به‌چی نه‌زانن و هه‌تا ئیوه‌ش نه‌خۆم ده‌ست هه‌لتاگرم، ئیستا له خواردنى بێچموه‌کاغان بووه‌ته‌وه و بۆ خواردنى ئیتمه له هێلانکه‌مان نوستوه، نه‌ته‌که ناگر له دلى به‌ربوو، ته‌سادوف له‌و وه‌قته‌دا ساحیب خانووه‌که خه‌ریکی ناگر کردنه‌وه بوو، پارچه په‌رۆیه‌کی ناگراوى، نه‌ته‌که برى کردى به‌ین گویتسوانه‌که‌دا، ساحیب خانوو، له‌ترسى نه‌وه، خانووه‌که ناگر نه‌گرئ، به‌پاچ و خاکه‌ناز، چووه سه‌ریان، گویتسوانه‌که‌ى هه‌لوه‌شان، ماره‌که سه‌رى برده ده‌روه، ساحیب خانووه‌که، سه‌رى ماره‌که‌ى پان کرده‌وه و کوشتى، ناگرى دلى چۆله‌که‌کان کوژاوه، مه‌لیک په‌رۆز وتی: ئەى کارشناس، ئیستقام ده‌ست که‌وتنمان، به‌واسیته‌ى فه‌کرى موباره‌کته‌وه ده‌ست که‌وت و هه‌ر ته‌دبیرى به‌ زویان جه‌نابه‌وه کراين، قانزاجى زۆر بووه، بۆ به‌ناغه‌ى سه‌لته‌نه‌تى پادشاهان له وه‌زیرى به‌فیکر چاکتر نییه. من هه‌موو وه‌قت، به ته‌دبیری جه‌نابت گۆی مه‌قسه‌دم ده‌ست که‌وتوه و زه‌ه‌کى و عه‌قلى تۆ گه‌یشته ده‌ره‌جه‌یه‌ک، موده‌تیکى زۆر له‌گه‌ل دوشمن ده‌وامت کرد و قسه‌یه‌ک به‌زویان تۆدا نه‌رۆیشت، عه‌کسى ته‌به‌ى دوشمن بێت، کارشناس وتی: نه‌ویش له‌واسیته‌ى نفوسى جه‌نابه‌ته‌وه ده‌ستم که‌وت، چونکه دلى پادشاه له‌گه‌ل به‌نده ساف بوو و ئاره‌زووى ئیسراحه‌تى میده‌تێ نه‌کرد. منیش له واسیته‌ى نفوسى پادشاهه، فیکر و ته‌دبیرم که‌وته سه‌ر پێکه‌ى مه‌تله‌ب و هه‌رچیم بۆ دروست بوو ته‌نسیراتى دلى روونى جه‌نابت نیشانى دام و کردم. مه‌لیک په‌رۆز وتی: له‌و وه‌قته‌وه، تۆ پڕیشتوویت، خواردنى ره‌حه‌تى و نوستى ئیسراحه‌تم نه‌دیوه. (الحمد لله) ئیستا ئه‌م ژنه به‌زین نه‌زانم، له‌گه‌ل تۆ راینه‌به‌یرم. کارشناس وتی: پێشوو‌نان فه‌رموویانه: نه‌خۆش تا چاک نه‌بن، له‌زه‌ته‌ى خواردن نازانن، جه‌مال تا کۆلى گران هه‌لنه‌گرئ، له مانگوو جه‌سانه‌وه بێ خه‌به‌ره، عاشق هه‌تا به مه‌عشووقه نه‌گات، دلى دانامرئ، ریبوار داخه‌ل به قۆناغ نه‌بن، ئیسراحه‌ت ناکا. دوشمن‌دار هه‌تا مردنى دوشمنى نه‌بینت له‌ئىمانى خۆى نه‌مىنى په‌یدا ناکات. مه‌لیک په‌رۆز وتی: ره‌وشت و فیکریان چۆن بوو؟ کارشناس وتی: فیکر و ره‌وشتیان له‌ رووى کیه‌روه بوو، وه‌ک یه‌ک. هه‌موو که‌م عه‌قل بوون، عه‌ق‌ل‌داریان له شه‌باهه‌نگ زیاتر نه‌بوو، زۆر بۆ کوشتنى من ئاره‌زووى نه‌کرد، نه‌ما پادشاهه‌یان له‌گه‌ل

میلله‌تکه فیکریان و ابو تددیری شه‌باه‌نگ روو له حمسودی نه‌کا و هد‌تا سومکینی بوو، له نسیحه‌ت قسوری نه‌کرد. من له عومری خۆم، زیره‌ک و عاقلی وه‌ک شه‌باه‌نگم نه‌دیوه. کونه‌به‌بووه‌کان. کمه‌ عه‌قل بوون. به‌قسه‌ی زیره‌کی و زۆزانی شه‌باه‌نگ، باوه‌ریان نه‌کرد نه‌وه‌یان به‌سه‌ره‌ات، لایق بوون، چونکه لازمه‌ خۆپاراستن له زویان لووسی دوشمن و هه‌رکس عه‌قلی بێ. به‌قسه‌ی دوشمن و گریان و پارانه‌وه‌ی باوه‌ر نا‌کا و دوشمن به‌بێ وجود ته‌ماشانا کریت و هه‌رکس دوشمن به‌بچووک ته‌ماشانا بکا، نه‌وه‌ی به‌سه‌ر دیت قه‌له‌ماچکه‌کان به‌سه‌ر کونه‌به‌بووه‌کانیان هینا و هه‌رکس ته‌ماشانی نه‌م نسیحه‌ته‌ بکات و دووری بیه‌نی نه‌حوالی خۆی و له‌دوشمن نه‌مێن نه‌بوو. به‌سه‌لامه‌تی له‌ده‌ست دوشمن نه‌جاتی نه‌بێ و قانزاجی ته‌ده‌بیر و ره‌فاقه‌ت له‌م نسیحه‌ته‌دا ناشکرا بوو. هه‌موو کس لازمه‌ بزانی.

نه‌سیحه‌تی پینجه‌م

زه‌ره‌ری غافل بوون و له‌ده‌ست چوونی مه‌تله‌ب

دابه‌شه‌لیم، رووی کرده‌ بره‌مه‌ن، فه‌رمووی: خۆپاراستن له‌ دوشمن و باوه‌ر نه‌کردن به‌قسه‌یان نه‌وه‌ل و ناخه‌ به‌زویان جه‌ناه‌ته‌وه‌ به‌یان کرا، ئومید ده‌کم به‌یانی زه‌ره‌ر و غافل بوون و مه‌تله‌ب له‌ ده‌ست چوون، به‌یان به‌فه‌رموویت، بره‌مه‌ن فه‌رمووی، له‌هه‌موو کس ناشکرایه، بۆ خوسوس ئیداره، موخافه‌زه‌ی مال و که‌سه‌به‌تیان نه‌که‌ن و چه‌ند که‌سه‌ن، به‌ ناسانی مالیان ده‌ست نه‌که‌وی، زوو له‌ناوی نه‌به‌ن و چه‌ند که‌سه‌ن زۆر به‌زه‌حمه‌ت مالیان ده‌ست نه‌که‌وی، ورده‌ ورده‌ ئیداره‌ی بێ نه‌که‌ن. لازمه‌ که‌سه‌ن عه‌قلی بوو، مال و یا ره‌فییقیکی چاکی ده‌ست که‌وت، غافل نه‌بێ و نه‌گه‌ر غافل بوو، له‌ده‌ستی نه‌چن، په‌شیمانی و ده‌ردی روو له‌ زیادی نه‌کات. هه‌روه‌ک کیسه‌ل به‌ ناسانی ره‌فاقه‌تی له‌گه‌ل مه‌یوونه‌که‌ گرت. له‌به‌ر بێ عه‌قلی، له‌ده‌ستی چوو، دابه‌شه‌لیم پرس: چۆن بووه‌؟

حیکایه‌ت

بره‌مه‌ن فه‌رمووی: نه‌گه‌تێ نه‌وه‌ له‌به‌حری نه‌خزه‌ر، جه‌زیره‌هه‌ک بوو، میقداری مه‌یوون له‌ناو نه‌و جه‌زیره‌هه‌دا بوون، پادشایه‌کیان بوو، ناوی کاردان بوو، له‌فیکر و راستییا بێ نه‌مه‌سال بوو، سووده‌تی پادشای مه‌یوونه‌کان بوو، ناخه‌ری پیری، رووی تی کرد، دلی مه‌ئمووران ده‌رحه‌ق کاردان خراپ بوو، له‌به‌ر پیری عه‌زلیان کرد، یه‌کتی له‌خزمانی پادشاه، تازه‌ بێ نه‌گه‌یشت، له‌جیگه‌ی کاردان کرا به‌ پادشاه، بۆ خۆشیی پادشاه جلووسیان دانا،

همسرویان به رسمی خویان کردیان به جعژن، کاردان لای ناشیرین بوو، لهناویانا دانیشتیت، تهرکی وهتهنی کرد، بهقهرراخ بهحرهکمدا، رژیسته خوارهوه، گهپشته بن دار هنجیری نهو دار هنجیرهی کرد بهوتهن. رژی لاسر دار هنجیرهکه، یهک هنجیر لهدست کهوته ناو ناوهکموه، دنگی شلپهی ناوهکی لا خوش بوو، همسو وهقت بهو فیکره هنجیرتکی نهخوارد، هنجیرتکی نهخسته ناو ناوهکموه، تهسادوف کیسهلتی بوو، گران گهپشته بن دار هنجیرهکه. بۆ نيسراحات لهبن هنجیرهکه راوستا، لهو وهفتهدا مهیوون هنجیری نهخسته ناو ناوهکموه، کیسهل نهیگرتهوه، نهیخوارد، فیکری کرد، نهو مهیوونه بهو جۆره چاکه دانهوی لازمه، بانگی مهیوونهکی کرد، نهی رهفیق من غهریم و چاکهت لهمن نهدیوه. تۆ نهو همسو چاکههدت لهگهل من کرد، تا مردن بۆم نادرتهوه، مهیوون نارهزوی رهفاهتی کرد، بهیانی رهفیتی چاک و یهک قسهی بۆ کیسهل گیترايموه، وتی: لازمه، رهفیق وهک تای ترازوو بهرامیهر یهک بن و رهفیتی بۆ همسو کهس ناگری، رهفاهت لهگهل سنی تایهفه لازمه، نهووهل، لهگهل عولهما، بهواسیتهی رهفاهتهوه شرووتی دیانعت و ناداب شارهزا نهبی، دووه، لهگهل عاقل، بهواسیتهی رهفیتی عاقلهوه لهپرتگی خهتر نهجات نهبن، سیتهم، لهگهل نهوانی دوزوبان نازانن و بهین تهمع رهفاهت نهکن و لهسن تایهفه، خو پاراستن لازمه، نهووهل، نهو کهسانهی نارهزوی فیسته و دوو زوبانی نهکن. دووه، نهو کهسانه وهعدتیک نهدهن بهدرۆ دهردهچیت. سیتهم، نهو کهسانهی که عدقلیان نیبه، چونکه له واسیتهی رهفیتی کهم عهقلهوه، دهرد و بهلا زۆره، دوشمنی عاقل له دۆستی نازان چاتره... ههر وهک له واسیتهی دوشمنه عاقلهکموه، پادشاه له دست دۆسته کهم عدقلهکی نهجاتی بوو. کیسهل پرسی: چۆن بووه؟

حیکایهت

کاردان وتی: نهگیتنهوه، له شاری کشمیر، پادشایهک بوو، زۆر عادل و میللت پهروهو بوو، نهو پادشایه، مهیوونیکی بوو، شوو و رژی نژیچی سهری پادشا بوو، بهشمشیرهوه له ژوور سهری نهوستا، تهسادوف دزتکی عاقل، له پرتگی دوورهوه داخل به کشمیر بووهوو، بۆ دزی و دزتکی کهم عهقل، نههلی شارهکه بوو. تووشی دزه عاقلهکه بوو. ههردوکیان بۆ دزی بوون به رهفیق، دزه غهریبهکه وتی: تۆ شارهکه نهزانی، نیمشهو روو بکهینه گویی؟ دزهکه جهوابی دایهوه: روو بکهین بۆ تاوهلی پادشا، کهرتکی هیه، بیدزین

و روو بکهین بۆ مهیدانی بازار، دووکانی شووشه فرۆشێ ههیه، بیبهرین و کهره که بار بکهین، بکه پینهوه، لهو تهدهپهر کردنه دا بوون، ههسحهستی پهیدا بوو. دزه عاقله که، خزی شاردهوه. دزه کهم عهقله که به دست ههسحه سهوه گیرا، سونالیان له دزه کرد، فیکری چیت کردوه؟ جهوایی دایهوه، وتی: فیکرم کردوه، تاو لهی پادشا بیرم، که ره کهمی بدزم و له دووکانی فلان کهس، هاری کهم له شووشه، روو بکهم بۆ شارنکی که، بیفرۆشم، ههسحهس ئهوهی بیست، پتکه نی، وتی: ئافهرین لازمه له کهم عهقلی تو، چونکه، ولاغی پادشا، سه د نۆه چیی ههیه و دهست تو ناکه ویت و نه گهر فیکری خهزینهی پادشات به کردایه سه هلتر بوو، کهم عهقلی تو، نه م جۆزه بێ، لایقی زیندانی. ئهوهی وت و قۆلبهست کرا، بردیان بۆ زیندان. خرایه زیندانهوه، دزه عاقله که گرتی لهو قسانه بوو، فیکری کرد. په فیقی نهران، له دوشمنی زانست خراپتره. به قسهی ههسحهس، رووی کرد بۆ خهزینهی پادشاه. وهختی گه یشته خانووی پادشاه له خۆشیی خهزینه، میقداری نیر سهعات سهری لوغمی کرده دهروه، له گه ل تهماشای کرد له ئهنواعی سکه و ئالتوون و جهواهیرات پۆکراوه و نه ترافی ژووره که به شه مع روون کراوه و پادشا له سه ر تهخت نوستوه و مه میوونی به شم شیره وه له ژوور سهری پادشا نۆه چییه، دزه که موته حهیر بوو، فیکری کرد عه جه با مه میوونی بهو ناشیرینه، چون نه مین بوون له عه قلی کراوه، بۆ نۆه چی سهری پادشا، لهو فیکره دا بوو، له سه قفی خانووه که وه چند مێرووله یه ک که وته سه ر سنگی پادشاه، پادشا به دم خه وه دهستی برد بۆ سنگی، خورانی، مه میوونه که ته ماشای کرد، مێرووله له سه ر سنگی پادشایه، ره گی جه هاله تی که وته حه ره که، وتی: له جیگه یه ک من به شیری تیره وه، له ژوور سهری پادشاه نۆه چی بێ، ئیسه شمرم ناکه ن، شم شیری راست کرده وه بۆ سنگی پادشا مێرووله کان بکوژی، دزه که هاواری کرد، په لاماری مه میوونه کهی دا، شم شیره کهی له دهست مه میوون سه ند، پادشا خه بهری بووه وه، ته ماشای کرد، کا به رایه کی غه رب شم شیری له مه میوون سه ندووه و له به راه به ر مه میوون وه ستاوه، پادشا وتی: تو ئیشت چییه؟ دزه که جهوایی دایه وه، من بۆ دزی خه زینه که هاتم و دوشمنی عاقلم. ئیستا له واسیته ی حازر بوونی منوه، له دهست دۆستی کهم عه قل رووحت به سه لامه ت ده رجوو، قسه ی ئه و وه ل و ناخری بۆ پادشا گتیرایه وه، پادشا سه جده ی شوکری برد، وتی: (الحمد لله) نه مرۆ نیراده ی خودا هه ر جۆری بێ، لازمه بێ، دوشمنی عاقل له جیگه ی دۆستی کهم عه قل، روته ی بۆ به چی بێ، پادشا نه مری کرد. زنجیریان خسته گه ر دنی مه میوون، خرایه زیندانه وه و دزه عاقله که بوو به یه کێ له

مه‌نصورانی پادشا، لازمه ره‌فاهت له‌گه‌ل عاقلان و خ‌چاراستن له‌کم عه‌قلان، کاردان وتی: نه‌ی کیسه‌ل، نه‌م حیکایه‌تم به‌ز کردی، به‌ت مه‌علووم بی‌ ره‌فاهت‌تی من له‌گه‌ل تو دروست ناهن له‌وه نه‌ترسم شرووتی ره‌فاهت به‌جت نه‌یه‌نیت. چونکه پی‌شش‌وونان فدرمرویه‌انه ره‌فاهت‌تی نه‌هلی دونیا س‌ت ج‌وزه، یه‌که‌میان که ره‌فیه‌تی گیانی گیانی ناوه، وه‌ک رووح و جه‌سه‌د، به‌یک ل‌زوومن، ته‌رک بوونیان مومکین ناهن، دووه‌میان، وه‌ک دهرمان وایه، وه‌قتی نه‌خ‌وش، دهردی تووش هات، موحتاجی دهرمان نه‌بن، س‌تیه‌میان وه‌ک دهرد وایه، ته‌رک بوونیان له‌مردن نزیکه، نه‌وانه جانی جانی ناوه، له‌ته‌نگانه و فدره‌جی شه‌ریکن. نه‌وانه دهرمانی ناوه، خ‌زم‌تیکه موحتاجی ده‌ف نه‌کن، نه‌وانه دهردیان ناوه له‌وه‌قتی خ‌واردن ده‌ستیان له‌گه‌ل ده‌سته و دوورکه‌وته‌مه قسه‌ی نالایق و خ‌راب نه‌کن، کیسه‌ل وتی: شرووتی ره‌فاهت چ‌ونه به‌یان به‌رموو، تا نادابی به‌جت به‌ینتم. کاردان وتی: هه‌رکه‌س‌ت شه‌ش ره‌وشتی بوو، ره‌فاهت‌تی ز‌ور خ‌وشه، نه‌وه‌ل، عه‌یی ره‌فیه‌تی ناشکرا نه‌کات، دووم، نازایی ره‌فیه‌تی یه‌ک به‌ هه‌زار به‌یان بکا. س‌تیه‌م، به‌خاله‌ت به‌بوونی ره‌فیه‌تی نه‌کا، چ‌واره‌م، چاکه‌ی ره‌فیه‌تی له‌فیکر نه‌چن، پ‌ت‌نجه‌م، نه‌گه‌ر خ‌ه‌تا و سه‌هه له‌ره‌فیه‌تی بی‌ینت، نه‌یگرته‌ دل، شه‌شم، نه‌گه‌ر موحتاج بوو، داوای ش‌تیک‌ی کرد. ره‌فیه‌ته‌که‌ی رووی نه‌شک‌تینت و هه‌رکه‌س له‌م شرووتانه به‌یان کرا دوور بوو. ره‌فاهت‌تی دروست نییه. کیسه‌ل وتی: نه‌ی ره‌فیه‌تی، نه‌میتد ده‌که‌م تا مردنم نه‌م شرووتانه له‌ فیکری خ‌وتم نه‌به‌مه‌وه و به‌تیغ سه‌رم بی‌ری له‌ژیر ده‌ست‌تا سه‌ر هه‌له‌نه‌ه‌رم، کاردان له‌دار چ‌وه خ‌واره‌وه، کیسه‌ل له‌ ناو هاته دهره‌وه ده‌ست بووسیان له‌گه‌ل یه‌ک کرد. کاردان سه‌له‌ته‌نه‌تی ک‌ونی فیکر چ‌وه‌وه. کیسه‌ل مال و منالی فیکر نه‌ما موده‌ته‌تی به‌خ‌وشی یه‌ک رایان‌بوارد. له‌ولاهه ژنی کیسه‌ل مات و مه‌لوول بوو به‌گریانه‌وه، رووی کرده لای ژنه دراوس‌تیه‌که‌ی، وتی: نازانم نه‌و غه‌ریبه له‌ کام قور و ناوی چه‌قیوه و به‌م ج‌وزه هاتنه‌وی توولی ک‌ت‌شا، دراوس‌تیه‌که‌ی وتی: تو له‌ من گه‌وره‌تر و عاقل‌تری. رجا نه‌که‌م هه‌رچی نه‌زانی به‌یگره‌وه. دراوس‌تیه‌که‌ی وتی: بی‌ست‌وو‌مه مه‌ترده‌که‌ت. ره‌فاهت‌تی له‌گه‌ل مه‌میون‌ن گرت‌وه، له‌ خ‌وشه‌ویستی مه‌میونه‌که فیکری له‌لای تو نه‌ماوه، ته‌ماش‌ا کردنی جه‌مالی مه‌میونه‌که‌ی له‌ تو زی‌اتر نه‌وت، ژنی کیسه‌ل، ناگر له‌ جه‌رگی به‌ربوو، نارامی نه‌ما، وتی: نه‌وه شه‌رتی وه‌فایه، نه‌و له‌گه‌ل منی نه‌کا، له‌جیاتی ره‌فاهت‌تی من، بووه به‌ ره‌فیه‌تی سه‌گساری که ناوجنسی خ‌وی نییه و گله‌یی ز‌وری له‌به‌خ‌تی خ‌وی کرد، دراوس‌تیه‌که‌ی وتی: نه‌و قسانه به‌ن فائیده‌یه، تو نه‌یکه‌یت، ته‌ده‌یری بد‌وزه‌ه‌وه، مه‌کری ژنان مه‌شوره‌وه، به‌ مه‌کر نه‌بن چاری

میترده که ت ناگرئ، ته دبیر نه وه به، خوت بکهیت به نه خوش له واسیته ی نه خوشی تووه
 مه یونه که به کوشته بدهین. ژنه کیسه ل خوی کرد به نه خوش و یه کیکسی نارد به شوین
 میترده که یا، خه بری به حالیی ژنه که ی به کیسه ل دا، وه قتی خه بره گه یشته کیسه ل نیزنی
 له مه میون خواست، مه میون وتی: نه ی ره فیق، به گورجی بگه پیتسه وه، چونکه تاقه تی
 دوریی توّم نیسه، کیسه ل وتی: نه گه نشه که موهیم نه بویه، دوریی توّم نیختیار
 نه نه کرد. دو عاخوازیان له یه یک کرد. گه یشته ماله وه، که سوکاری کتوبونه وه، وتیان: تا
 نیستا به چی خمریک بویت؟ نه وا ژنه که ت له مرقاق دوریی تو دل و زوبانی گیراوه،
 قسه ی تو ناگرئ. کیسه ل رووی کرده ژنه دراوسیه که، وتی: دهرمانی چیه؟ دراوسیه که
 هه ناسه ی هه لکینشا، وتی: دهرمانی دهردی دهست ناکه ویت. کیسه ل وتی: ناوی
 دهرمانه که چیه، به لکی به حر و بهر بگه پتم بوی پهیدا بکم. دراوسیه که وتی: دهرمانی
 نه وه دهرده دلی مه میونه. به خواردنی دلی مه میون نه بهی دل و زوبانی بهر نابه و، دلی
 مه میون مومکین نیسه دهست نیسه بکه وئ. له بهر نه وه ناردمان به شوینتا تا گه رونی یه یک
 نازا کهن و، نومیدی ژینی نه ماوه. نه قسه یه ناگری له کیسه ل بهردا، که وته فکرو
 مرقاقوه. بز کرشتنی مه میونه که ی ره فیقی که وته مرجاده له گه ل نفسی. نفس قمراری
 دا کاردان بکوژت. عه قتل وتی: نامرد، وه فاو شهرت شکاندن نیسی نامردانه. له بهر
 ژنتیکی مه ککاره شورووت و ره فاقه ت پشکینیت، به خراپه له ته نریخ ناو نه بریت.
 نفسی نه یوت: مال و یران، ژن ناروه دانسی ماله وه، هر چند هه ول بدهیت نیستا که مه و،
 ره فاقه تی که سن ناوجنس نه بهی به کاری چی دیت؟ ناخری عیشقی ژنه که ی برده سر
 قسه ی نفس. فکری کرد کاردان بکوژت و دله که ی دهرینیت، ده رخواردی ژنه که ی بدات.
 نه وه نده بهی عه قتل بوو نه یزانی وه فاو شورووت شکاندن له رووره شی زیاتر نیسه،
 په شیمانیی له شوین دیت و، هر که س وه فاو شهرتی نه بهی نزدیک بوونی خه تهره. کیسه ل
 بوی مه معلوم بوو به حیلله نه بهی ناتوانی مه میون بکوژت. وای به چاک زانی مه میون بیاته
 ماله وه. بهو فکروه کیسه ل رووی کرده لای مه میون. کاردان له گه ل چاوی به کیسه ل
 کهوت باوه شی پیا کرد، ماچی کرد، وتی: نه له معدولیللا نه م جار به یه یک گه پستینه وه.
 باوه ناکه م جارتیکی که دوریی تو نیختیار بکم. کیسه ل وتی: نه ی ره فیق، له گه ل
 گه یشته ماله وه، له بهر مال و منال نه ختی دلم فره ح بوو، نه ما به خوم وت بهی غیره تیه
 به بهی غم من نیسراحت بکم و، ره فیقی جانی جانیم به دوردو مرقاقوه تووش بکم.
 دلم نارامی نه کرت، هاتمه وه خزمه ت جه نابت. فکرم کرده وه چند که سوکاریکم بانگ که مه

سەر زىفاهت، وه ئومىد ده کم خانەى بەندە بە قودوومى موباره کى جه ناهت پرون پرون
 بکرتيه وه، عه قىل و تەدبىرت له ره فىق و نه رىابم ناشکرا بىن. ئومىد ده کم دەست
 نه نىتت به پروم وه، تەشرىف بىته ماله وه تا ره فاهت و دۆستايه تىبى نه ولادى
 نه ولادمان نه برىته وه. کاردان وتى: نهى ره فىق، لازم به زىفاهت ناکا. نىسه بناغەى
 ره فاهت مان تەواوه. خراپىرى ره فىق نه وه به تەکلەبى زىفاهت نه کاو لازم ناکا تۆ زه حەت
 بکىشى و، ره فاهت تى تۆ له هه موو شتىک به چاکتر نه زانم، چونکه من يادشا بووم،
 تەرکى وه تەن و جىگەى خۆم کردوه. زوو نه بوومايه به ره فىقى تۆ ره نگه له مەراقدا
 بىرمايه. نىستا له بهر ره فاهت تى تۆ فکرى وه تەن و جىگەى خۆم ناکەم. لازم ناکا خۆت
 به خىته کمشاکه شه وه. کىسه ل وتى: نهى ره فىق زىفاهت کردنم بۆ خواردن و خواردنوه
 نىبه. ئاره زوو نه کمەم له واسىتهى موباره کىبى تۆوه تووشى به ره کەت بىن. کاردان وتى: بۆ
 نو فوسى دۆستان فەرقى دوورو نرىک نىبه. دۆست هه تا دوور بىن مەحەببەت تى زىاره.
 نرىک بوون مەحەببەت کم نه کا. کىسه ل وتى: نهى ره فىق، شوووتى ره فاهت قسه
 نه شکاندنه. کاردان وتى: به جىته تىنانى قسهى ره فىق به شه رعى موووه ت فەرزوه،
 خو سووس زۆر ئاره زوى زىاره تى مال و مالت نه کمەم و هاتنم مو مکىن نابىن. کىسه ل
 وتى: نهى ره فىق پشتم بۆ تۆ ده کمەم به سه فینه، به ناسانى داخىل به مال نه بىن. دەم
 گەرمىبى کىسه ل مەبىوونى هەلغىواند. کاردان پازى بوو، چوه سەر پشتى کىسه ل.
 رۆبىشته ناو ئاره کەوه. له گەل گەبىشته ناوه راستى ناو کىسه ل وهستا، فکرى کردوه،
 به خۆى نهوت به خراب مەشهور ئەبم. به قسهى ژنى نا قىس عه قىل، رۆبىگەى شه يتانم
 گرتوه. له ناو ره فىقان له ژن که مەتر حىساب نه کرىم. کاردان له پاره ستانى ترسى په يدا
 کرد، وتى: نهى ره فىق، پاره ستانت له بهر گرانبى منه؟ کىسه ل وتى: نه وه چ قسه به که.
 ده لىلت چىبه؟ کاردان وتى: خه بهردارم له فکرى خۆم. تەدبىرى کهت به دهسته وه به. نه گەر
 خه بهردارم بکه يت مو مکىنه منىش يار مەتت بدهم. کىسه ل وتى: قسه گانت شىرىنه. من
 فکرى نه وه نه کمەم نەمه نه وه ل ده فەعه به جه ناهت دىبته مالى نىسه. نه ما ژنه که نه خۆشه.
 فکرى نه وهم کرد خزمەت تى جه ناهت به تەواوى نه کرىت و خه جاله تى بىته سەرم. کاردان
 وتى: به شه رتق دلت ساف بىن، نه وهى بۆ بىگانە بکرىت به جى بىرتت به زۆر تە ماشا
 نه کرىت، چونکه عه بىبى ره فىق له ره فىق ده رناکه وىت. مىقدارىکى که رۆبىشتن. تەکار
 کىسه ل وهستا، فکرى کرد، وتى به خۆى: ژنان شه رت و وه فایان نه بوه. زۆر کم عه قلىبه
 به قسهى ژن خىانهت له ره فىقى جانى جانى بکه م. دلى مەبىوون که وه لىدان و ترسه وه،

وتی: نهی ره‌فقیق، فکرت چیسبه، له منی ناشکرا که، به‌لکی به فکر وه‌یا به قسوه‌ت یارمه‌تیت بدم. کیسه‌ل وتی: فکرم نه‌وه‌یه کهم خزمه‌تیی جه‌نابت رو‌وبدات، چونکه ژنه‌کم نه‌خوشه. کاردان وتی: فکری کهم خزمه‌تیی من مه‌که‌و به‌یانی نه‌خوشیسه‌که‌ی بگتیره‌وه، چونکه نه‌خوش کم‌وتن له نه‌خوش بینین ناخوشتره. وه‌هر نه‌خوشیین دهرمانیکی بز دانراوه، وه‌بزاتم نه‌خوشیسه‌که‌چیسبه، له ماه‌بینی مه‌شریق تا به مه‌غریب دهرمانی بز پیدا نه‌که‌م. کیسه‌ل وتی: نهی ره‌فقیق، دهرمانی نه‌خوشیسه‌که‌ی منی خستوه‌ته به‌حری مه‌راقه‌وه. نه‌لینن به‌دلی مه‌میون نه‌بن چاک نابیتته‌وه. قسه‌ی کیسه‌ل ناگری به‌ردایه دلی مه‌میون، چاری تاریک بوو. خۆی به‌خۆی وت من نه‌وه‌ل که‌سم به نه‌زانی تووشی دهردی به‌لا هاتم، وه نه‌گهر داخل به‌جه‌زیره‌ی کیسه‌له‌کان بووم ریگه‌ی نه‌جاتم دست ناگه‌ویت، وه‌هر نه‌مریک بکه‌ن لازمه ئیناعه‌تیاں بکه‌م. وه نه‌گهر به قسه‌ی کیسه‌ل باوهرم نه‌کردایه تووشی نم جزیره به‌لایانه نه نه‌بووم. عه‌قلی هاته‌وه به‌به‌ردا. وتی: نهی ره‌فقیق دهرمانی دهردی ژنه‌کات زۆر ناسانمو زۆر ژنانی نیتمه‌ش تووشی نمو جزیره دهرده هاتون، دل‌مان بز دهره‌تیاون خواردوویانه چاک بوونموه. دل دهره‌تیاغان به دست خۆمانه. مع الاسف له بن هه‌نجیره‌که نم قسه‌ت نه‌کرد ناسانتر بوو، چونکه پتیشونان وتوویانه: چوار نه‌شیا به‌چوار تایفه لایقه. نه‌وه‌ل ته‌له‌بی پادشاه هه‌رچی بکریت به‌جیه‌تیاانی لسه‌ر میلله‌ت لایقه. دووم فه‌قیر ته‌له‌بی هه‌ققوللا بکات له تهره‌ف دوه‌له‌مه‌نده‌وه عه‌تاگردن لایقه. سینه‌م شاگرد ناره‌زوی سنعه‌تی کرد نیشان‌دانی له تهره‌ف نوستاده‌وه لایقه. چوارم بز ره‌فقیقانی جانی جانی دهرمانی دهرم پیدا کردن لایقه. وه‌به‌یانی نه‌خوشیسی ژنه‌که زوو بکرایه، من نه‌بووم به واسیته‌ی چاک بوونموه. نیتستا دل‌م له‌گه‌ل خۆم نه‌هیتاوه، چونکه غه‌ریب بووم دل‌م عاجزیسه هه‌لنه‌گرت، دهرم هیتا له‌بن دار هه‌نجیره‌که دامناوهو بیتگانم دست بکه‌وتایه تسلیه‌م نه‌کرد، وه خوسوس دۆستیکی وه‌ک تز به‌سه‌ر سه‌ر مه‌منون نه‌بووم. کیسه‌ل وتی: به‌جیه‌تیه‌شتنی دلت له‌به‌ر چی بوو؟ (کیسه‌ل وتی: وانیه‌ه). کاردان وتی: عاده‌تی مه‌میون نه‌وه‌یه ناره‌زوی لای دۆست بکه‌ن، دل‌یاں نا‌ه‌ن، له‌به‌ر دهرنگ رو‌یشتنه‌وه‌ی‌یاں عاجزییاں بز پیدا نه‌بیت. کیسه‌ل وتی: ته‌دبیر چیسبه؟ کاردان وتی: نه‌گهر بکه‌رینه‌وه له‌بن دار هه‌نجیره‌که دل‌م هه‌لنه‌گرم له‌گه‌ل خۆم نه‌یه‌تیم، دهرخواردی ژنه‌کات نه‌دریت، چاک نه‌بیتته‌وه، وه‌نیتمه‌ش به‌خوشیسه یه‌ک راته‌بوترین. کیسه‌ل به‌ناو ناوه‌که‌دا که‌رایموه. له‌گه‌ل که‌یشتنه قه‌راغ ناره‌که مه‌میون له پشتی کیسه‌ل چوه‌ه خواره‌وه، سه‌رکه‌وته دار هه‌نجیره‌که. کیسه‌ل وتی: نهی ره‌فقیق، وه‌قت دهرنگه، فه‌رموو. کاردان بیتکه‌نی. وتی: مه‌علومی کرد

شهرتی رهافته شکاند، وهمن عومری خۆم له پادشایییا سهرف کردوه. ساردی و گهرمی دونیام زۆر دیوه. زه مان کهم عه قلیکی وهک تۆی کرد به ره فیهقم. ته نسیراتی قسه کردنت لای من نییه. له مه جلیسی عاقلان دانه نیشیت. عه قلی تۆ تجربه کرا. ئەم جاره خودا له دست کهم عه قلیسی تۆ نه جاتی دام. کیسه ل وتی: ئەی ره فیهق من بین ته دبیری جه نابت نیشم نه کردوه. وه نه گهر به تیغ سهرم بهری دست له رهافته هه لئاگرم. کاردان وتی: ئەی کهم عه قلی هیج نهزان من وهک ئەوه نیم رتویه که وتی: ئەو که ره دل و گوتی بۆ نه کراوه. کیسه ل پرسیی: چۆن بووه، بیگتیه وه.

حیکایهت

کاردان وتی: ئەگتیه نه وه شیرئ به له کیسی تووش هاتبوو، شو وه رۆژ به خو خوراندن خهریک بوو. تووکی رووتابوه وه. نه خو شیی تووش بوو بوو. قوه وتی راوکردنی نه ما بوو. رتویه که خزمه تی شیره که ی نه کرد. ههر خواردن له شیر بمایه وه رتویه که نه یخوارد. له مودده تی نه خو شیی شیره که دا خواردن دست رتوی نه نه که وت. برسیی بوو، چوه لای شیر. وتی: ئەی پادشاه، له بهر چییه ناچیته راو؟ شیر وتی: نازانیت نه خو شم، قوه وه ته ماوه؟ رتوی وتی: دهرمانی چییه؟ شیر وتی: له وانە دهرمان ئەزانن پرسیم وه، ئەلین نه خو شیی تۆ به له کیسه، دهرمانی دل و گوتی که ره. مودده تیکه فکر کردوه. ناره زوو نه کهم دل و گوتی که ری به خۆم، دستم نا که وت. رتوی وتی: ئەگهر نه مری پادشاه هه به قسه ت بۆ به کم. شیر وتی: روخسه ت هه به. رتوی وتی: ئەی پادشاه، له بهر ئەوه موو به به ده نی جه نابت وه نه ماوه، رۆژشته دهره وه ت چاک نییه له بهر چاو پتیکه وتنی دۆست و دو شمن، وهمن ئە توانم به قسه ی شیرین له م نزیکانه که ری بێنم دل و گوتی به خۆ، وه باقیسه که ی به خیری سه لاهه تیت به من به خسه. شیر وتی: ئەگهر ئەوه به کیت مه منوون ئەم. له و نزیکانه کارتزی بوو، گازرچییه که هه موو رۆژ هاریکی جاو نه برده سهر کارتزه که گازری نه کرد، وه که ریکی بوو به ره لای نه کرد هه تا له گازر کردن نه بووه. رتوی رووی کرد بۆ کارتزه که، چوه به لای که ره که وه خوشی چۆنی له گه ل کرد، وتی: بۆج وا زه عیف بووت؟ کهر وتی: دايم له ژیر باری ئەم زالمه دام، ره حمی نییه، خواردن و تیسارم که مه. رتوی وتی: ئەی فه قیر بۆج خۆت نه جات نادهیت، وه له ژیر زهحمه تی بارکتشان فیرار نا کهیت؟ کهر وتی: له ههر جیکه به یک بم نیسراحه تم دست نا که وئ و ناو جینسی من هه موو له ژیر باردان، وه چهنده فه فکر بووه فیرار به کم ناخری په شیمان بوومه ته وه له بهر ئەوه

دست هدر کس بکه و قیامه نه اندازی باری نه نه زانیم، موسکین بوو نه ونده باری گران
 بکردمایه هتا پشتم نه شکا. نهوا رتگیه فیرارم نیختیار نه کردووه. رتوی وتی: وان
 أرض الله واسعة» نه تیستووه؟ نه توانی خوت نه جات بدیت و خواردنی نیسراحت
 دست خوت بخریت. کهر وتی: له هدر جتگیه یک بم پشتی من له ژتیر بارا نه نیت.
 سه فرگردن زه حمه تی زوره. تاقه تی دهر دی سه فرم نیسه. رتوی وتی: هدر کس به
 واسیته یک خودا رزقی نه دات، وهنگه ر ناره زوو نه کدیت جتگیه یکت نشان نه دم وهک
 باغی به هشت رازاوه ته وه. سالتگی نهو جتگیه به سعانتی نه زانی. به هاری چوار فصل
 ناهرتیه وه. چند روزی له مه و پیش کهر نیکی وهک توّم بر دووه، نیستا نه ونده قهله و بووه
 ناناسرتیه وه. نهگه ر ناره زوو نه کدیت تویش نه بم بیست به ره فیسی به کدیف و خوشی
 رابویرن. کهری هیچ نه زان به زوبانی رتوی فنیاز خه له تا، دوا رتوی کهور، نزدیک به
 شیر بوون. شیر له تا و برسینه تی په لاماری کهره کدی دا، قووه تی نه بوو کهر له دست شیر
 دهر چوو، فیزارای کرد. رتوی پرووی کرده شیر وتی: بن فایده عه زیه تی خوت بو دا. له
 عه جه له گردنت قازالچی جیت دست کهور. شیر نهو ته عه دانه ی زور پن ناخوش بوو،
 فکری کرده وه بلتیم به ناره زوو نه جاتم دا، درژیوه، بلتیم له دستم دهر چوو، به بین قوودت و
 کم دست ناو نه برتم. چاک وایه. به توندی جوابی بده مه وه. پرووی کرده رتوی، وتی:

نیشتن پادشاهان بیکمن میللت خه‌بریان نابیی و، قسه وتن له کاری پادشاهان بیئ
 نه‌ده‌بییه. نه‌وهی پادشاهان بیکمن له فکری میللت دووره. نه‌گهر نه‌مجاره داخلی نیرهت
 کرده‌وه راستیی تۆم بۆ مه‌علوم نه‌بیئ. رتوی دیسان رۆژسته‌وه بۆ لای کهر، خۆشی چۆنیی
 له‌گه‌ل کرد، وتی: بۆچی فیرارت کرد؟ کهر وتی: فیتلبازی غه‌ددار! له‌لایه‌که‌وه باغ و
 خواردن به‌من نه‌لیتیت، وه له‌لایه‌که‌وه فکرت هه‌یه ده‌رخواردی شتیرم به‌ده‌یت. رتوی وتی:
 نه‌ی فه‌قیر! عه‌جاییه تۆ ماوانت. نه‌و سووره‌ته که تۆ به شتیری نه‌زانی نه‌وه ته‌لیسه‌مه،
 حوکه‌مای له‌مه‌و پیتش بۆ ژیان و نیسراحه‌تی حه‌یوانات دروستیان کردووه. نه‌گهر ته‌لیسم
 به‌ند نه‌بوایه پر نه‌بوو له‌ درنده، حه‌یوانات خواردنیان دست نه‌نه‌که‌وت. وه‌من هه‌ر که‌سم
 خۆش ویستیی، پرتگای باغه‌که‌م نیشان داوه‌و دو‌عای ته‌لیسم به‌نده‌که‌م به‌سه‌را خوتندووه،
 به‌بێ ترس داخل بووه، وه له‌ نه‌وه‌له‌وه فکرم چوو دو‌عاکه‌م به‌خوینیم. نیتستا بۆ درۆو راستی
 ته‌شریفت بیت بزانه خیلانی ره‌فاقت له‌گه‌ل تۆ کراوه. دیسان کهر به‌قسه‌ی رتوی خه‌له‌تا،
 رپوی کرده‌وه بێشه‌که‌ی شتیر. رتوی له‌ پیتشه‌وه چووه لای شتیر، مژده‌ی هاتنی کهری دایه.
 رچای کرد شتیر حه‌ره‌که‌ت نه‌کا تا کهر نه‌مین نه‌بیتشه‌وه. له‌گه‌ل کهر گه‌یشته‌ پیتشه‌وه
 ته‌ماشای کرد شتیره‌که‌ ناجوولیت، دل‌ی چاک بوو. رتوی وتی: نه‌و سووره‌ته تۆ ترست لینی
 بوو فه‌رموو ته‌ماشای که‌ رۆحی هه‌یه یا نییه. کهر له‌ شتیر فکری جوولاندنی نه‌بوو. نه‌مین
 بوو، بۆی مه‌علوم کرا ته‌لیسه‌مه. ده‌ستی کرد به‌خواردن، برسپیه‌تی هیلاکی کردبوو. له
 پاش تهر خواردن له‌ ته‌نیشته‌ شتیره‌که‌ نووست. شتیر فرسه‌تی ده‌ست که‌وت سواری بوو
 سکی در‌ی. به‌رتوییه‌که‌ی وت: نۆه‌چی به‌ تا نه‌چم غوسل نه‌که‌م و خۆم بشۆرم. دیتشه‌وه دل
 و گوتی ده‌ردتیم نه‌بخۆم. له‌گه‌ل شتیر رۆژشت رتوی دل و گوتی که‌ره‌که‌ی ده‌ره‌تینا خواردی.
 شتیر هاته‌وه، هه‌ر چه‌ند گه‌را دل و گوتی که‌ره‌که‌ی نه‌دی. به‌رتوی وت: نه‌و دوو نه‌عزایه
 که (به‌ قسه‌ی) حه‌که‌یم بۆ عیلاجی ده‌ردی من ده‌رمان بوو چیی لئ هات؟ رتوی وتی: نه‌ی
 پادشا، نه‌و که‌ره‌ دل و گوتی بۆ نه‌کرا‌بوو. نه‌گهر دل‌ی بوایه که‌ جینگه‌ی عه‌قله‌ شوین
 قسه‌ی من نه‌نه‌که‌وت. نه‌گهر گوتی بۆ دروست به‌کرایه نه‌وه‌ل جار نه‌ره‌ی تۆی نه‌بیست، به
 فیتل و قسه‌ی من نه‌نه‌خه‌له‌تا. مه‌علومه‌ دل و گوتی نه‌بوو. کاردان وتی: بۆیه‌ نه‌م
 میسه‌الم گتیرایه‌وه بۆت مه‌علوم بیئ من دل و گوتیم بۆ کراوه، به‌ قسه‌ی که‌م عه‌قلیتیکی
 وه‌ک تۆ جارێکی که‌ زه‌حمه‌ته‌ من باوه‌ر به‌که‌م. نه‌م جاره‌ خودا ره‌حمی بیئ کردم نزیک بوو
 به‌ ده‌ست بیئ عه‌قلییی نیتوه‌وه به‌ هیلاکه‌ت بچم. ناسنی سارد مه‌کوته. ره‌فاقه‌تی من له
 دنباو له‌ قیامه‌ت له‌گه‌ل تۆ دروست نییه. کیسه‌ل وتی: راست نه‌فه‌رموویت دووری

ره‌فاهتی تز به جۆری عاجزی کردم زه‌حمه ته ژیانم - نه‌وی وت و رووی کردوه جتگی
 خوی، به‌داسی مه‌راقه‌وه مرد. نه‌ویه به‌یانی په‌شیمانسی له‌دهست چوونی (شتن)
 مه‌تلب بن و، هر کس مال وه‌یا ره‌فیقی دهست که‌وت لازمه‌ حورمه‌تی بزانی، له‌دهست
 خوی دهرنه‌کات، وه‌خوسوس کم وه‌فایی له‌گه‌ل ره‌فیتی نه‌کا.

نه‌سیجته‌تی شه‌شم

په‌له‌کردن زهره‌ره. ته‌حهمول کردن قازانجه

دابیشلیم رووی کرده‌ حکیم بره‌همهن، فرمووی: به‌یانت فرموو که‌سن شتیکتی دهست
 که‌وی به‌کم عه‌قلی له‌دهست خوی بدات، په‌شیمانسی له‌دو دیت و، په‌شیمانسی دهرمانی
 دهردی ناکات. به‌زوینانی جه‌ناپت مه‌علووم کرا. ئومیتد ده‌کم به‌یانی به‌فرموو که‌سن له
 نیش کردن په‌له‌ بکا زهره‌ری چۆنه‌و ته‌حهمول قازانجی چیبیه؟ بره‌همهن فرمووی: هر
 که‌سن بناغهی نیش له‌سهر ته‌دبیر و سه‌بر و ته‌حهمول دروست کات تیکچوونی بز کس
 مورکین نابن. له‌هموو شتیک چاکتر سه‌بر و بن ده‌نگیبه. هر کس حیلمی نه‌بن به
 ساحیب عه‌قل ته‌ماشاناگریت. (حلم) هه‌لگتیره‌توه به‌عه‌ره‌بی نه‌بن به (ملح) به‌عنی
 خوی. ته‌عامن که‌خوتی نه‌بن بن له‌زه‌ته. که‌سن حیلمی نه‌بوو وه‌ک خواردن بن له‌زه‌ت
 وایه. نه‌مری خودا به‌وه‌حی بز پیغه‌مه‌بر (صلی الله علیه وسلم) هاته‌ خواره‌وه: «ولو کن
 فظا غلیظ القلب لانفضوا من حولک». دیسان خودا له‌سیغه‌تی نبیراهیم (علیه السلام)
 فرموویته‌تی: «ان ابراهیم لواه حلیم». مه‌عالووم بوو چاکترینی هموو شتیک حیلمه.
 که‌سن حلیم بوو لای هموو عالم خۆشه‌ویسته. په‌له‌کردن زۆر خراپه. په‌له‌کردن کاری
 شه‌یتانه. هر کس په‌له‌ی کرد نه‌وی به‌سهر دیت به‌سهر عابیده‌که‌هات. دابیشلیم
 پرسی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

بره‌همهن وتی: نه‌گتیره‌نوه عابیدتی بوو له‌به‌ر ته‌نهایی فکری ژن هیتانی کرد. نه‌و
 حه‌دیشه‌ی فکر کردوه: «النکاح من سنتی، فمن رغب عن سنتی فلیس منی». رۆیشه
 لای ره‌فیتیکتی، قسه‌ی ژن هیتانی دهست بن کرد. ره‌فیه‌که‌ی وتی: فکرتیکی جوانت
 کردوه. ژن هیتان زۆر چاکه. که‌سن که‌ژنی هیتا له‌گوناه دوور نه‌که‌ویته‌وه. حه‌دیشه
 «تناکحوا، توالدوا». وتی: بگه‌ری بز ژنتیک نه‌سل بن، سالح بن، سک و زا بکات،
 میترد خۆشه‌ویست بن، له‌خیانه‌ت دوور بن. ژنی که‌نم ره‌وشتانه‌ی بوو رووناکگی نه‌خاته

ماله وه. وه له سن تائيفه ژن خوږياراستن لازمه. نهووهل (هه ننانه)، دووم (هه ننانه)، ستهم (هه ننانه). هه ننانه بټورونه كه تلاق درابن، ههروهه نازارتكي له ميتردى تازه دى فكرى ميترده كونه كى نهكا. هه ننانه ژنيكه ساحيب خانوو و پاره بڼ. نهو جوړه ژنانه حوكميان به سر ميترديانا نهكهن، حورمه تى ميترد نازانن. نه ننانه ژنيكه له گهل چاوى به ميترده كى نهكه ويى خوږى نه خوږ نه خات، دهست نهكا به نكه نك. ره فاقه تى نهو جوړه ژنانه له زهرى مار خراپتړه. عابيد وتى: خوښى ژن چونه؟ ره فيقه كى وتى: ژنى جوان قوه ت به پياو پيدا نهكا. ژنى پير ره گى پياو سست نهكا. ژن عومرى له ده هه تا بيست سال جتيكه نوميتده. له بيست هه تا سى سال نارامى دل و له زه تى رڅه. له سى هه تا چل سال پتيكه وه نهره. له چل هه تا په نجيا له ريگه ي ناهروو نه چوندانده. له په نجيا عومرى زياد بو وهك توژى ره شها چاو كوړكره، نزيك بوونيان له زهر خراپتړه. هه ناسه يان له ناگرى جهه نهم تيرتړه. قودووميان له بايه قوش شوومتړه. جيماع كردنيان هتنيان سيل و زيقونه فمس و كوكه ره شهيه. عابيد وتى: ره فاقه تى ج جوړه ژنى چاكه؟ ره فيقه كى وتى: ژنى كم عمر و گهنج به تنها مه قبول نيبه. چاكترينى ژن، ژنيكه ساحيب هه ياو روو خوږ و نيش پوخت بڼ و، حوسنى جوانى بو نه وه نوور له سر نووره. ژنى جوان و ساحيب هه ياو رووناكيبى ماله. ره فيقى رڅه. فه قير نهكا به سولتان. نه خوږى سره مهرگ دور نه خاتوه. له ياش نهو قسه كردنانه عابيد بو ژنى جوان نه گمرا. ته سادوف ژنيكى ناودارى به نسيب بوو. نهو ژنه له جوانى و هه يادا ره فيقى نه بوو. عابيد له گهل بوو به ره فيقى نهو ژنه همدو سه ناي خوداي به جتي هيتا. ده ستى پارانه وهى بو قاييبى خودا دريژ كرد خودا نهولادى پڼ عه تا بفرمويى. دوعاى قبول بوو. ژنه كه حاصيله بوو. عابيد رووى كرده ژنه كى، وتى: نهى نارامى جانم، نزيكه خودا نهولادى كى نيرينه مان پڼ عه تا بفرمويى، رووى وهك سانگى چواره وا بڼ. ناويكى موباره كى نه نيم. عومرى خوږ له خزمه تيا سرف نه كم. فطرى خوږندنى نه كم. له هه كته ب ريگه ي قانون و قازيبتيسى ته علم نه كم. به مودده تتيكى كم نه بټت به يه كيتكى ناودارو ژنيكى لايقى بو دټنم. خودا نهولاديان نه داتى و نهولاده كان گه وره نه بڼ، ژن دټن و زور به تمان زور نه بڼ. ناومان تا قيامت ناكوژتتوه. ژنه كه وتى: نهى ره فيق، نه م قسه كردنانه مونسب به حالى جهناپت نيبه، چونكه نه م حمله مه علوم نيبه منال بڼ، وه نه گمرا مناليش بڼ مه علوم نيبه كوړ بڼ، وه نه گمرا كوړيش بڼ مه علوم نيبه بڼ. نه م قسه كردنانه ت وهك قسه ي جاهيل وايه و ناخرى نه م حمله مه علوم نيبه. قسه ي تو و فكرى عابيده كه دوشاو و رڅنى به

رووی خویا رژاند، وهک یهکه. عابید پرسیمی چۆن بووه؟

حیکیهت

ژنهکه وتی: نهگیتنهوه عابیدی دراوستی بازرگانن بوو. بازرگان له بهر دراوستیهتی مولااحزه‌ی عابیده‌که‌ی زۆر نهکرد. بازرگان موعامه‌له‌ی دۆشاو و رۆنی نهکرد. رۆژی میقدارتیکی بۆ عابید ته‌عین کردبوو. عابید میقدارتیکی نه‌خوارد و میقدارتیکی هه‌له‌نگرت. رۆژی ته‌خمینی کرد وتی نه‌م کوویه‌یه به ده حوققه پر نه‌بیت. وه‌قتن که پر بوو نه‌یفرۆشم به ده دره‌م، ده دره‌مه‌که پیننج مه‌ری پین نه‌کرم، نه‌و پیننج مه‌ره هه‌ریه‌که دوو به‌رخیان نه‌بن، به سالتیک نه‌بنه بیست و پیننج، به ده سال نه‌بنه سن هه‌زار. نه‌و وه‌قته میقدارتیکی نه‌فرۆشم و هه‌رجی لازماتی مال بن نه‌یکرم. ژن دینم. له پاش سالتی ژنه‌که کوپتیکی نه‌بیت، فیری خوتندن و عیلمی نه‌که‌م. له پاش یهک دوو سال مومکینه قسه‌م بشکینن، و هه‌ر وه‌قت قسه‌ی شکاندم به‌و داره دارکاری نه‌که‌م. به‌و خه‌یالاته‌وه داره‌که‌ی هه‌له‌نگرت، رووی کرده کوویه دۆشاوه‌که، وایزانی کوپه‌که‌یه‌تی بن نه‌ده‌بیبی کردوه، داریکی کیشا به کوویه دۆشاوه‌که‌دا، له‌ناو تا‌قدا بوو، هه‌موو دۆشاوه‌که به‌سه‌رو چاوی عابیدا هاته خواره‌وه. نه‌و هه‌موو خه‌یالاتانه‌ی وه‌ک بای هیزه رۆشیت و، منیش بۆیه نه‌م قسه‌یه‌م گیترايه‌وه، له شوتین نه‌گه‌ر و مه‌گه‌ر نه‌گه‌رتیت. نه‌گه‌ر مه‌گه‌ر جووت بکری کاشکیی لڤ نه‌بن. که‌سن عه‌قلی بوو نه‌م جۆره خه‌یالانه ناکات. عابید به قسه‌ی ژنه‌که له خه‌وی عه‌فله‌ت خه‌به‌ر بووه‌وه، ته‌رکی نه‌و جۆره قسانه‌ی کرد. وه‌قتن حه‌ملی ژنه‌که ته‌واو بوو خودا نه‌ولادتیکی نیتینه‌ی پین عه‌تا کردن. عابید وه‌ک گوێل گه‌شایه‌وه. شه‌و و رۆژ مناله‌که‌ی به‌جڤ نه‌نه‌هیتشت. ته‌ساده‌ف رۆژی ژنه‌که چوو‌بوو بۆ حه‌مام، بیتشکه‌ی لای عابید جڤ هیتشبوو. له پر موباشیری حاکم چوهه مالی عابید، وتی: پادشاه بانگت نه‌کات. عابید وه‌ستانه‌ی مومکین نه‌بوو، له‌گه‌ل موباشیر رۆشیت. مالی عابید خورماسیجانیکیان بۆ گرتنی مشک و جانه‌وه‌ر به‌ره‌لای خانوه‌که کرابوو. له‌گه‌ل عابید ده‌رگای داخست رۆشیت، ماری له خانوه‌که‌دا هاته ده‌روهه فکری نه‌وه‌ی کرد کوپری عابیده‌که به‌گه‌زی، خورماسیجان په‌لاماری ماره‌که‌ی دا، گرتی. پارچه پارچه‌ی کرد. کوپری عابید له‌به‌ر موخافه‌زه‌ی خورماسیجان له ده‌ست مار نه‌جاتی بوو. وه‌قتن عابید رۆشته‌وه ته‌ماشای کرد ده‌می خورماسیجانکه خوتناوییه، وای فکر کرد خوتنی کوپه‌که‌یه‌تی به ده‌میوه‌وه، له پینش نه‌وه‌ی ته‌ماشای کوپه‌که‌هکات، نه‌و داره‌ی که به ده‌ستیه‌وه بوو کیشای

به پشتی خورماسیچانه‌که‌دا، خورماسیچان مرد. له‌گه‌ل چووه پیتشه‌وه چاوی به کوره‌که که‌وت سه‌لامه‌ته، ماریکی دوو‌گه‌زی له نه‌ترافی کوره‌که (دی) پارچه پارچه کراوه. بوی مه‌علووم کرا خورماسیچان ماره‌که‌ی کوشتووه. عابید زۆر په‌شیمان بووه‌وه، فکری کرد نه‌گر له نه‌ووه‌له‌وه ورد بوومایه‌وه تووشی نم جۆره مه‌راقه نه نه‌بووم. ته‌سادوف ژنه‌که له حه‌مام رۆیشته‌وه ته‌ماشای کرد خورماسیچان به مردوویی له‌به‌رده‌می عابید که‌وتوه، عابید بوی نه‌گری و ماریکی دوو‌گه‌زیش کوژراوه. ژنه‌که سونالی گریانی له عابید کرد. عابید مه‌سه‌له‌که‌ی بۆ گتپ‌ایه‌وه. ژنه‌که وتی: له ناخری عومرتا خودا نه‌ولادیکی پی عه‌تا فه‌رموویت، شوکری نیعمه‌تی نه‌ویه به‌جیت هیتا؟ له واسیته‌ی خورماسیچانه‌که‌وه کوره‌که له پتیه‌داننی نه‌و ماره نه‌جاتی بوو، له جیتگی چاکه‌ی کوشتت. رۆژی ناخرت جوابت چییه؟ عابید وتی: له خۆم مه‌علوومه، له واسیته‌ی عه‌جه‌له‌کردنه‌وه تووشی نه‌و گوناوه بووم. زۆر په‌شیمان بوومه‌ته‌وه، تۆش نه‌وه‌نده لۆمه‌م مه‌که. ژنه‌که وتی: زۆر که‌س وه‌ک تۆ په‌له‌یان کردووه و له نیش ورد نه‌بوونه‌وه و نه‌مووستی حه‌سه‌ره‌تیان به دان که‌ستووه. مه‌سه‌له‌ی تۆ وه‌ک مه‌سه‌له‌ی پادشاکه وایه له کوشتنی بازه‌که په‌شیمان بۆوه چه‌ند سال به دهرد و غه‌مه‌وه تلایه‌وه. عابید پرسیی: چۆن بووه؟

جیکه‌یت

ژنه‌که وتی: نه‌گتپ‌نه‌وه پادشایه‌ک بوو زۆر ناره‌زووی راوی نه‌کرد. عومری خۆی به راوکردن راته‌بوارد. بازکی تیرۆ بالی بوو بالنده له ژیر چنگی دهرنه‌نچوو، لای پادشاه زۆر خۆشه‌ویست بوو. پادشاه به نه‌فسی خۆی خزمه‌تی نه‌کرد. رۆژی پادشاه له راوبوو، ناسکیکی به‌رچاو که‌وت، ئولاغی به شوین ناسکدا توند کرد، له له‌شکر دوور که‌وته‌وه، تونیه‌تی زۆری بۆ هیتا. که‌یسته بن شاخیتک. ته‌ماشای کرد تنۆک تنۆک ناو دیته خواره‌وه. پادشا جامی نایه به‌ر ناوه‌که. وه‌قتی پر بوو هه‌لی گرت بیخواته‌وه، بازه‌که بالی کیشا به‌جامه‌که‌دا رژاندی. دووم جار پادشا جامی نایه به‌ر ناوه‌که. له‌گه‌ل پر بوو پادشا هه‌لی‌گرت بیخواته‌وه، دیسان بازه‌که رژاندی. پادشاه له‌به‌ر تونیتتی خه‌یالی له‌سه‌را نه‌ماوو، بازه‌که‌ی کیشا به زه‌وی کوشتی. ته‌سادوف ریکابداره‌که که‌یسته لای پادشا، بازه‌که‌ی به مردوویی چاویه‌ که‌وت و هیلایی پادشای بۆ مه‌علووم بوو، مه‌تاره‌ی ناوی دهره‌تتاو جامه‌که‌ی شۆزی. پادشاه وتی: نه‌ی ریکابدار، ناره‌زووی ناوی نه‌و شاخه نه‌که‌م، هه‌ر نیستا به‌چۆ له‌و ناوه‌ جامه‌که پر بکه بۆم بیته، ریکابدار جامی برد، رووی کرد بۆ سه‌ر

ناوکه. تماشای کرد کانیبه بچکزله یک لسه سر شاخه که یه، نمرده هابه کی گه وره له ناو
 ناوکه دا مردووه، تهنسیراتی گهرمی ریژ له نمرده هاکی داوه. زه هری تک تک تیکم له به
 ناوکه نه بیت. ریکابدار نهو حالته ی چاو پیکهوت، گه رایه وه، مه سته له ی بز پادشا به یان
 کرد. جامی له مه تاره پر کرد، دایه دست پادشا. پادشا ناوکه ی وهرگرت، بردی بز دهمی
 ههناسه ی هه لکتیشا. ریکابدار سونالی کوشتنی بازه که ی پرسیی. پادشا بز اندی، دوو
 دفعه ناوکه ی گتیرایه وه، وتی به دست خرم روح له بهرتکی وه ک بازه کم کوشت.
 واسیته ی بازه که نه بویه زه ره کم نه خوارده وه. ریکابدار وتی: نه ی پادشا، لازم بوو
 ناگری عه زه بت به ناوی حیل بکوزانایه وه، وه هموو رعیه ت لازمه ژینی جه ناهت له باز
 بناسن. پادشا وتی: به راستی هه تا مردن چا که ی بازه کم له فکر ناچیتمه وه. زور په شیمان
 بوومه وه. دهرمانی په شیمانی هه مراره. دست به دستا نه مالی له په شیمانییا. ژنه که
 وتی: بزیه نه م میساله م هتیا وه زور کس وه ک تو په له یان له نیش کردوه و دهرمانی
 په شیمانییا دست نه که وتوه. نهوانه ی په له پهل نه که ن دایم مه حروومن. عابید وتی:
 بزهی شیرینم، به م حیکایه ته سه بووری دلی منت هتیا، برینی دلی منت دهرمان کرد.
 بز م معلوم کرا شهریکم له م جوزه گوناوه له دونیادا زوره، هه وه ک قیسسه ی نهوان
 نه گتیرنه وه، مه سته له ی نیش لسه ر کاغز نه نوسن و هه کس تماشای کرد بز
 مه معلوم نه بت په له پهل ناخری په شیمانییه وه، هه کس خوی به عاقل بزانتی په له پهل له
 نیش ناکا. لازمه هه موو کس به بت تدبیر دست بز نیش درتژ نه که ن. سه بر کردن کلیلی
 ده رگای مه قسه ده. به هتواش نیش کردن تیکچوونی نیبه.

نه سیه متی جهوتهم

به عقل و تدبیر نه جات بوون له دست دشمن

دایبشلیم وتی: له په له پهل کردن و په شیمان بوونه وه ی به زوبان جه ناهت بز م معلوم
 کرا. نومیتد ده کم به یانی وه سیه متی جهوتهم، که سق دشمن نه ترافی بگری، رتگی
 نه جاتی به چ فکری دست نه که وتی؟ نه که بز دروست بوونی نیشی خوی له گهل یه کتی له
 دوشمنه کان رتکخست به عیب تماشای ناگری؟ به ره من جوابی دایه وه: وتی: نه ی
 پادشا، دوست و دشمن هه تا سه باقی نامیتن. زه مان گوزاندنی زوره. زه مان وه ک
 هوری به هار تماشای نه کرتی، وه وقت نه بت خوشه. خوشه ویستی و دوشمنی نه هلی زه مان
 له کم نیعتیباری، وه ک نه م میسالانه وایه: (۱) نزیکبوون به پادشا، (۲) جوانی

گه‌نجان، (۳) ده‌نگی تازه پی‌گه‌یشتووان، (۴) وه‌فای ژنان، (۵) قسه‌ی شیتان، (۶) سه‌خواه‌تی سه‌رخ‌زشان، (۷) خه‌له‌تان‌دنی دوشمنان. هدر کس عه‌قلی بی‌تت نریک نابین به‌وانه به‌یان کرا. زۆر رتیک که‌وتوه چه‌ند ره‌فیسیتیک جانی جانی بوون، ناخبری به‌واسیته‌ی نفس و شه‌یتانه‌وه بوون به‌دوشمن. وه‌هم رتیک که‌وتوه دوو دوشمن به‌واسیته‌ی مه‌قسه‌دیکه‌وه بوون به‌ره‌فیق، دوشمنایه‌تیی کۆنیان له‌فکر نه‌ماوه. هدر جۆزی وایین دوشمن و ره‌فیقی زه‌مان ده‌وامیان نییه. لازمه تا سه‌ر نه‌له‌ دووژمن بترسیت و نه‌له‌ ره‌فیق نه‌مین بی. دوورینی نه‌حوال له‌هموو شتیک چاکتره، هه‌روه‌ک مشکه‌که به‌ته‌دبیر له‌ده‌ست پشیلکه‌نه‌جانی بوو.

دابیشلیم وتی: چۆنه؟

جیگه‌یت

به‌هه‌من وتی: نه‌گه‌تیرنه‌مه له‌نیران شاریک هه‌یه ناوی (به‌رده‌ع). نه‌و شاره‌باغ و دارستانی زۆره. له‌بن داریکی به‌رز مشکن هیتلانه‌ی دروست کردبوو. له‌نریک داره‌که پشیلکه‌یه‌ک جیگه‌ی گرتبوو، ته‌سادوف رۆژی کس‌پرایه‌کی راوچی له‌نریک هیتلانه‌ی مشکه‌که داوی نابوه‌وه، نه‌ختی گوشتی کرد به‌ته‌له‌وه. به‌جیتی هیتشت. له‌گه‌ل پشیلکه‌ی ته‌مه‌عکار بۆنی گوشتی کرد نارامی نه‌ما، چوه‌ سه‌ر گوشته‌که. نیستا ده‌می له‌گوشت نه‌دا بوو به‌ته‌له‌وه. مشک له‌ولاهه‌ بۆ خواردن له‌هیتلانه‌که چوه‌ ده‌روه‌وه، به‌و لاو به‌و لای خۆیا نه‌پوانی. چاری به‌پشیلکه‌که‌وت، هیزی نه‌ژنۆی نه‌ما، له‌جیگه‌ی خۆی راوه‌ستا. به‌ته‌مای ژنی نه‌بوو. له‌گه‌ل ورد بووه‌وه، هۆی مه‌علوم کرا پشیلکه‌به‌ته‌له‌وه بووه. مشک فکری بوو به‌گه‌رتنه‌وه. ته‌ماشای کرد خورما سیچانن رتیکه‌ی گرتوه، فکری هه‌یه په‌لاماری مشک بدات. مشک فکری بوو سه‌رکه‌وتنه‌ سه‌ر داره‌که، ته‌ماشای کرد قه‌له‌ره‌شتن به‌سه‌ر داره‌که‌وه‌یه. مشک له‌و ناوه‌دا سه‌رسام بوو، فکری له‌سه‌را نه‌ما، چونکه‌ نه‌رپشته‌ پیتش ده‌می پشیلکه‌ نه‌خورا، وه‌ نه‌گه‌راپه‌وه بۆ جیگه‌ی خۆی خورما سیچان نه‌بخوارد. سه‌ر نه‌که‌وته سه‌ر دار، قه‌له‌ره‌شه‌که نه‌بخوارد. ده‌رگای به‌لای له‌سێ جیگه‌وه بۆ کراپه‌وه. مشک فکری کرد وتی: که‌سێ حیلیم و سه‌بری نه‌هین به‌عاقل دانانن. که‌سێ عاقل بێ نه‌به‌مالی دنیا لووت به‌رز نه‌هین و نه‌به‌زه‌حمه‌تی زه‌مان نه‌نالتن. که‌سێ عه‌قل موعاوه‌نه‌تی بکا، تووشی زه‌حمه‌تی دنیا نابین. هه‌موو شتیک به‌ته‌دبیر دروست نه‌کری. دلی عاقل لازمه به‌هر بێ له‌هه‌موو جۆره‌ به‌قیمه‌تیک تیا ده‌ست که‌وتت. فکری کرد

سولح له گه ل پشيله بکهم بۆ من چاکه ، چونکه به ته له وه بهوه مورحاجی منهو منیش به واسیته ی پشيله وه نه جاتم نه بئ. نه گهر پشيله قسه ی من به راست بزانی و به قسه م بکا ، هردوکمان به واسیته ی راستییه وه نه جاتمان نه بئ. له پاشا ئهو ته دبیره رووی کرد بۆ لای پشيله ، وتی: نه ی دوشمنی تازه ره فیق ، حالت چۆنه؟ پشيله به دهنگی مه جزو ونه وه وتی: نایبیت گهر دنم به داوی به لاوه بهوه و ریگه ی نه جاتم دست ناکه ویت ، نزیکه بېرم؟ مشک وتی: کار یکم هه یه وه قت موساعده ناکات به یانی بکهم. پشيله وتی: هه رچی له دل تابه به یانی بکه ، شارد نه وه ی جوان نیبه . مشک وتی: قسه ی راست نه وه یه من دائیما ناره زووی نه وه م بوو تۆ نه خوۆش و به ددردی غمه وه بتلیسته وه . عاجزی تۆ جه ژنی من بوو. نه ما نیستا له وه به لایه دا شه ریکی تۆم ، چونکه ریگه ی نه جاتم وه قتی دست نه که و ی تۆ نه جات بدم ، له بهر نه وه ها توومه بهر دهمت قسه ی من نه شکینی . موشا هه ده ی نه وه نه که یه به فیل وا نه که م. بۆ راستی قسه ته ماشا که ، له دوامه وه خورما سیجان حازره بۆ من و . به سه ره وه قه له ره شکه یه ک خو ی حازر کرد وه بۆ گرتنم . هردوکیان فکریان بوو من بگرن . نیستا که نزیک به تۆ بووم ، هردوکیان نا ئومئید بوون . نه گهر دل م پاک نه که یته وه نه مینی له تۆ حاصل بکهم ، منیش له دست دوشمن نه جات نه بم و تۆیش له ژیر به لا نه جات نه در ی و نه توانم مووی دا وه که به دان بېرم . له قسه ی مشک پشيله که وته فکری دوور و در ژه وه . ناره زووی بوو راستی قسه ته جره به کات ، غانیله ی په یدا کرد . مشک وتی: فکری چی نه که یه؟ قسه ی من به راست بزانه . ترس و غانیله له قسه ی من مه که . نه م وه قته به فرسه ت بزانه . ههروهک من دل به وه فای تۆ خوۆش نه که م ، تۆیش به بوونی من دل خوۆش که ، چونکه نه جاتی هردوکمان به واسیته ی په که وه مو مکن نه بئ . مه سه له ی من و تۆ وهک سه فینه و سه فینه وان وایه . سه فینه به واسیته ی سه فینه وان وه دپته قه راغ به حر . سه فینه وان به واسیته ی سه فینه وه مه عیسه ت په یدا نه کات و په له کردنی من له بهر وه خت نه مانه . نه ترسم دره نگ ببی فرسه ت له دست ده رجیت . پشيله وتی: قسه ی تۆ بوونی راستی لئ دیت و ، سولح کردن موباره که . شه رت بئ خیانه ت ده ره حق تۆ نه که م و هه ر نه مریک بکه یه به سه ره سه ر قوبوولی بکهم . نه مر ت چیه ، به یانی بغه ره مو . مشک وتی: شه رت نه وه یه که ها قه پشش دهمت به نیحترامی کی ته وا و قیام بکه یه و به دهنگی بهر ز خوۆشی چۆنی بکه یه ، وه هه تا دوشمنه کانم بزبان مه علوم ببی نیسه ناشایه تییه کی کوتمان هه یه ، نه وان له من نا ئومئید نه بئ و منیش به نیسراجت دا وه که ی تۆ نه بېرم . مشک قسه ی ته وا و کرد . پشيله قوبوولی کرد . مشک چوه پشش ده می پشيله ،

پشيله له بهری ههلسا، به دهنگی بهرز خوښی چوڼی له گه ل کرد، وتی: قودوومت خیره، هردوو چارم و، دلتم به پیتی موباره کت روون بووه وه. خورما سیچان و قه له که دستیان نه گه یشته مشک، به نانو میندی گه رانه وه. وه قتی مشک له دست هردوو دو شمنه که ی نه جاتی بوو، به پرنی داوه که خه ریک بوو، ورده ورده داوه که ی نه پری، فکری نه کرد چوڼ له دست پشيله خۆی نه جات بدات. پشيله بۆی مه علوم کرا مشک ترسی هه به، خه ریکه داوه که ته واه نه پرت، بانگی کرد، وتی: وا نه زانم هیلک بوویت، ناره زووی بهرنی داوه کت نه ماوه به مه قسه دی خۆت گه یشتیت، وه فاهو شهرت له فکر چوووه. من نه زانم وه فاه له قوتووی هیچ عه تار تکه دا دست ناکه ویت و له خه زقنه ی زه مانه دا نه ماوه. هه روه ک سیمرغ و کیمیا ناویان هه به، رهنگیان نییه. مشک وتی: بێ وه فایی له من نابینی و ناوی چاکه ی من له گه ل تۆ به ته ریخ نه گه تر نه وه. من نه زانم وه فاه زنجیر تکه پچه راندنی زۆر زه حمه ته و، هه ر که سی وه فاه نه بێ له عه قل و دیانه ت دووره. هه ر که سی له قسه و وه فاه دووره، له ره حمه تی خودا نانو مینده. پشيله وتی: وه ک نه زانی شهرت و وه فاه پتگی عاقلانه، بۆچی له پرنی داوه که سستی نه که ی. وه هه ر که س شهرت و وه فاه بشکیتنی، نه وه ی به سه ر دیت به سه ر ژنه لادی بییه که هات.

مشک پرسیی: چوڼ بووه؟

هیگه یه ت

پشيله وتی: نه گه تر نه وه له نه ترافی نهران پیاوکی فه للاح بوو، نه و پیاوه ساردو گه رمی زه مانی زۆر به سه ر هاتوو، وه ژنیکی زۆر جوان و لایقی بوو. ته سادوف نه هاتی رووی کرده کابرا، فه قیری به رۆکی گرت، ده ستایه و جووتی فه للاح ته نه ما. هه ر جوۆی بوو پیتی ته وه ککولی له دامینی قه ناعه ته وه پتچا. دونیای غه ددار چهند عاقلان و خانه دانی بۆ نانی کو شتروه، وه چهند کم عه قلاتیکی له ناو ناز و نیعه ته دا خستروه. خۆ لاصه کابرای فه للاح نیقتیداری تۆو چهندن و زه راعه تی نه ما. به بی کار و کاسبی له ماله وه دانیشته. رۆۆی ژنه که ی وتی: هه تا که ی وه ک ته مه له کان له جیگه ی خۆت راست نابیه ته وه. راهوار دنی به م فه قیری به مردن سه د قات چاکتروه، له هه مسو عاله مه وه مه علومه. رزق خودا نه ی نیرت، نه مچا به واسیته ی که سابه ته وه نان پهیدا نه کرت. نیتستا چاک وایه هه ر جوۆی نه بێ هه ولی کاسبی به دیت. وتوویانه: دهستی ماندوو له سه ر سگی تیره. کابرا وتی: نه ی رۆحی شیرینم، قسه کانت هه مسوی راسته و خۆت نه زانی له م

دتيه‌دا ره‌فيقم له ده‌وله‌مه‌ندييا نه‌بو. نه‌وانه‌ي دراوس‌ي به نيمه‌ بوون، يه‌که يه‌که له شوان و سه‌پانبي منه‌وه پيگه‌پيشتون، وه مه‌علومه ده‌ستمايم نه‌ماوه. نيقتيدارم نابي فلاحه‌ت بکهم. له جووتيا‌ري و گاوان‌ي زياتر هيچم ب‌و مومکين نابي. منيش جووتيا‌ري، شوان و سه‌پانم لا ناشيرينه و، گ‌وشتم له جيتگي خ‌وم برزيت نا‌وي سووک له‌سهر خ‌وم دانانيم. وه‌نگه‌ر تو‌يش ناره‌زوو نه‌که‌يت من کاسبي بکهم، لازمه خ‌وت بيتجسته‌وه، برزين ته‌رکي وه‌تمن، هه‌ر جو‌زي بي‌ کاسبي نه‌که‌م و نان په‌يدا کردنم له‌سهر شان گران نابي. ژنه‌که له‌به‌ر موحتاجي قوبول‌ي ريگه‌ي غه‌ريبيي کردو له‌گه‌ل ميترده‌که‌ي خ‌ويان ک‌و کرده‌وه، روويان کرد ب‌و ريگه‌ي به‌غداد. ميقداري ريگه‌ رويشتن. له ژتر ستيه‌ري داريکدا دانيشتن، ماندوويان ده‌رجيت. پياوه‌که وتي: نه‌ي نووري چاوم، فکرم وايه روو بکه‌ينه شاري، نه نيمه‌ کس بناسين و نه‌کس بمانناسيت. مومکينه نه‌هلي نه‌و شاره‌ ز‌وزران و فيتباز بن، وه خوسوس خودا نه‌م جوانيبي‌ي له رووي تو‌ نه‌قش کردوه. له‌وه نه‌ترسم به زوباني لووس وه‌يا به مالي ز‌ور تو‌ تفره‌ بده‌ن دست له ره‌فاقه‌تي من هه‌لگري و دانيسي مه‌راق بخه‌يته دل‌مه‌وه. ژياني من له دواي تو‌ ز‌ور گرانه. ژنه‌که جوابي دايه‌وه وتي: ته‌رکي نه‌و جو‌زه‌ خه‌يالاته بکه، وه نه‌گه‌ر من ناره‌زووي ره‌فاقه‌تي تو‌م نه‌بوايه ته‌رکي وه‌تمن نه‌نه‌کرد، وه شه‌رتي نه‌ووه‌ل شه‌وي زا‌واو بووکي نه‌گه‌يه‌غه قيامه‌ت و، دل‌خوشي ميترده‌که‌ي دايه‌وه، به سو‌تند دلي ته‌نمين کرد. پياوه‌که سه‌ري کرده سه‌ر پاني ژنه‌که، خه‌وي پياکوت. ته‌سادوف سوار‌ي نه‌سبابي شاهانه‌ي له‌به‌ر کردبوو. له دووره‌ه برسيکه‌ي نه‌هات. نزيک به ژنه‌که بووه‌وه. ژنه‌که وايزان‌ي يوسف‌ي ميسره زيندوو بووه‌ته‌وه، نه‌ک به دلي، به هه‌زار دل، عاشقي سواره‌که بوو. وه‌له‌گه‌ل سواره‌که چاوي به ژنه‌که کهوت وايزاني جو‌زي به‌هسته هات‌وته سه‌ر دنيا. هه‌ردو‌کيان ناره‌زووي يه‌کيان کرد. نه‌و سواره‌ کو‌ري پادشاي نه‌و نه‌ترافه بوو، به‌واسيته‌ي راوکردنه‌وه له له‌شکر دوور بووي‌ووه، رووي کرده ژنه‌که، وتي: نه‌ي جو‌زي، له کام ده‌رگاوه له به‌هشت هاتوويته ده‌روه، چ‌ون گه‌پشتوويته نيتره؟ ژنه‌که هه‌ناسه‌ي هه‌لکيتشا، وتي: له چاوي فرميسکاوي و له دلي خويتاويم بيرسه. نه‌مه ليباسي جه‌ژنه پوتشيومه. له نه‌ووه‌لي عومرم تا نيستا زه‌ر نه‌خ‌ومه‌وه به دست نه‌م پيره‌ميترده‌وه، وه له‌به‌ر فه‌قيري ته‌رکي وه‌ته‌غان کردوه، وه ب‌و نيسراحه‌ت له ژتر نه‌م ستيه‌ره‌دا دانيشتويين. کو‌ره پادشاه وتي: حه‌يفه وه‌ک شه‌باز خ‌وت نه‌سي‌ري قه‌ف‌س کردوه. چاک نييه عومري خ‌وت له‌گه‌ل نه‌و پيره‌ناشيرينه سه‌رف بکه‌يت و به فه‌قيري روو بکه‌يته غه‌ريبي. وده له‌گه‌ل من، نه‌بيت به شازني شاره‌که‌م، دانيم له‌ناو نازو نيحه‌متي

دو نهادا نیسراحت بکهیت و، شهو و رۆژ به دهنگی چالغی و عوودو کهمانچه کهیف نه‌کهین، ژنه‌که بهو قسانه شهرت و قسه‌ی میزده‌که‌ی له فکر نه‌ما. سواره‌که بۆی مه‌علوم بوو ژنه‌که ناره‌زوو نه‌کات، وتی: وه‌قت دره‌نگه، وهره له پشتمه‌وه سوار به با به‌رۆین. ژنه‌که سه‌ری میزده‌که‌ی خسته زه‌وی، راست به‌وه له پشت سواره‌که‌وه سوار بوو، ده‌ستی مه‌حه‌به‌تی له‌که‌مه‌ری مه‌عشووقه‌ی توند کرد. لهو وه‌قته‌دا کابرا خه‌به‌ری به‌وه، تمعاشای کرد ژنه‌که‌ی سواری پشت کورپتیکی جوان بووه، بانگی کرد: نه‌ی به‌ن وه‌فا، خه‌ریکی چیت؟ شهرت و وه‌فا لای ژن هه‌ر وایه. ژنه‌که جوابی دایه‌وه، وتی: ده‌می خۆت هیلاک مه‌که، له مه‌حه‌بوویان حوسنی عهد ته‌له‌ب کردن وه‌ک به یه‌ک گه‌یشتنی سه‌وه‌یل و سه‌وه‌ییا وایه. رابواردن له‌گه‌ل ناشیرین وه‌ک رواندنی گۆل له ژیله‌مۆدا وایه. میزده‌که‌ی وتی: له ریگه‌ی نینساف چووته ده‌روه. سوئنده‌کانت شکاند. هوشیار به خیر نایه‌ته ریگه‌ت، په‌شیمان نه‌بیسته‌وه. ژنه‌که ده‌ستی له جوانه‌که‌وه ژهند، وتی: خیرا به‌رۆ، له به‌رۆ به‌رۆی نه‌و به‌رازه نه‌جاتم بده، کوپه پادشا نولاغی توند کرد، رۆیشت، له پیش چاوی فه‌للاح گوم بوون. فه‌للاح به دلپکی عاجزه‌وه که‌وته ریگه، فکری به‌ن وه‌فاییی ژنه‌که‌ی نه‌کرد. وتی: نیعیتامم به‌قسه‌ی ژن کرد، ته‌رکی وه‌ته‌نم کرد. نیستا نه‌رووی وه‌ته‌ن نه‌ قوه‌تی ریگه‌م هه‌یه‌و، ناخه‌ری کارم چۆن نه‌بی! له‌لواوه کوپه پادشاه و ژنه‌که میقداری به‌قه‌کردن خه‌ریک بوون، زۆر یه‌کته‌ریان لا جوان بوو. ته‌سادوف ژنه‌که بۆ نیشی سه‌ر ناو له کوپه‌که دوور که‌وته‌وه. یه‌ک شپه‌ر له‌ناکاوا په‌یدا بوو، نه‌راندی، په‌لاماری ژنه‌که‌ی دا هه‌لیدپری، کوپه‌که خۆی هاویشه سه‌ر نولاغی، له ترسا ناوپی بۆ پشتی نه‌دایه‌وه، رۆیشت. میقداریکی به‌ین بوو، فه‌للاح گه‌یشته سه‌ر ناوه‌که، نه‌ختی ناوی خوارده‌وهو نیسراحتی کرد، بۆ شه‌ریی و فه‌قیری خۆی نه‌ینالاند. ورد به‌وه‌وه شوین پهی ژنه‌که‌ی ناسیبه‌وه، به شوین پهی ژنه‌که‌دا رۆیشت. تمعاشای کرد میقداری نیسقان و مووی سه‌ری ژنه‌که که‌وتوه و جیگه‌ چنگی شپه‌ر له زه‌ویه‌که له‌گه‌ل خوتین تیکه‌ل بووه. فکری کرده‌وه، بۆی مه‌علوم کرا به واسیته‌ی شهرت شکاندنمه‌وه ژنه‌که به چنگی شپه‌ر کوت کوت کراوه. بۆ مردنی ژنه‌که‌و بۆ فه‌قیری و غه‌ریبی خۆی ده‌ستی کرد به گریان. پشیله وتی: تۆیش یزانه هه‌ر که‌س وه‌فا و شه‌رتی شکاند ته‌وقی به‌لا نه‌چیتته گه‌ردنی. مشک وتی: من نه‌زانم شکاندنی شهرت و وه‌فا له عاقلان دووره. خۆشه‌ویستی و په‌فاقه‌تی تۆنه‌وه وه‌قته مه‌علوم بوو، به‌واسیته‌ی تۆوه دوشمه‌کانم رۆیشتن، وه له‌سه‌ر من لازمه داوه‌که‌ی تۆ به ته‌واوی بیهم، نه‌ما گرتیه‌ک له دلما په‌یدا بووه، وه‌ه‌تا گرتیه‌که به ته‌دبیر ساف نه‌که‌م به

ته‌وای داوه‌که‌ت ناپه‌ریت. پشیله وتی: وا دیاره له‌من ئەمین نه‌بویت و به سویتند‌خواردنم
 دل ساف نه‌بویت. چا ئەکه‌م فکری له‌مه‌و پتیش مه‌که. دوشمنایه‌تی کۆن فکری
 مه‌که‌ره‌وه‌و، هه‌ردوکمان له‌تازمه‌و ره‌فاقت و خۆشه‌و‌بستیمان په‌یدا کردووه‌و، به‌خه‌یالی
 نه‌فس و شه‌یتان خه‌ت‌مه‌ په‌یدا مه‌که. ئومێدم وایه شه‌رت نه‌شکینی و سویند‌خواردنت به
 درۆ ده‌نه‌چن. مشک وتی: ئەو گرتیه که له‌دل‌مایه له‌وه‌فا شکاندن دووره. فکرم وا
 نییه داوه‌که به‌ساغی جێ بیلیم و تۆ له‌ده‌ست به‌لا نه‌جات نه‌دم. پشیله وتی: فکرت
 چیه، ناشکرای که. مشک وتی: ره‌فییقی ئەم زه‌مانه دوو جۆره. جۆرێکیان دل سافن،
 قسه‌و موغامه‌له‌یان راسته. به‌بێ تمه‌ع هاترچۆی ره‌فییقی ئەکات. جۆرێکیان بۆ تمه‌عی
 دونیا و بۆ خواردن ئەهن به‌ره‌فییق. وه‌قسه‌ ناشکرا کردن له‌ره‌فییقی جانی جانی مومکین
 ئەهن و، ناشکرا کردنی قسه‌ له‌ره‌فییقی نانی نانی نابووچوونه، وه‌منیش نه‌ووه‌ل لازمه
 په‌رتزگاریی رۆحی خۆم بکه‌م، وه‌ دووم شه‌رت و وه‌فا لازمه‌ به‌جێ بێتم، چونکه
 به‌واسیته‌ی تۆوه له‌چنگ دوشمن نه‌جاتم بوو، وه‌ منیش تۆ له‌ژێر به‌لا نه‌جات نه‌دم.
 پشیله وتی: واسیته‌ی گرتی دلت چیه، چونکه تۆ له‌نیهایه‌تی زیه‌که‌یدایت، وه‌ هه‌تا
 ئیستا من شاره‌زا نه‌بووم. تۆ به‌ووی به‌کللی ده‌رگای عه‌قل. مشک وتی: هه‌ر ده‌رده
 ده‌رمانێکی بۆ دانراوه. فکرم وایه داوه‌که یه‌که‌یه‌که‌ بېرم و یه‌که‌تکی بیلیم‌وه. ئەو یه‌که‌ بۆ
 نه‌جات بوونی خۆم به‌کار دێ. پشیله بۆی مه‌علوم بوو مشک زۆرزانه، بۆی ناخه‌له‌تن.
 ئەو شه‌وه به‌حه‌پسی مایه‌وه. له‌گه‌ل رۆژ بووه‌وه راوچی رووی کرده ته‌له‌که. پشیله که‌وته
 په‌ل. نزیک بوو ده‌ستی راوچی بگاته‌ پشیله. مشک داوه‌که‌ی بېری، پشیله له‌ترسا
 سه‌رکه‌وته سه‌ر داوه‌که‌و مشک رۆشته‌ کونه‌وه. راوچیه‌که ته‌ماشای کرد داوه‌که‌ کوت و
 پچر بووه، به‌ناو‌میته‌دی گه‌راپه‌وه. میقدارتکی به‌ین بوو، مشک سه‌ری له‌کون برده
 ده‌روه، چاری به‌پشیله که‌وت، گه‌راپه‌وه. پشیله بانگی کرد: ئەی ساحتیب وه‌فا، خۆت
 گوم مه‌که. له‌به‌ر چی نه‌ترسیت! چاکه‌ی تۆ له‌به‌ر چاومه، بویت به‌با‌عیسی نه‌جات بوونم.
 مژده به‌ته‌لی خۆت بده‌ بناغه‌ی خۆشه‌و‌بستیمان دامه‌زراو، چاکه‌ی تۆ چۆن ئەدا بکه‌م.
 مشک زاتی نه‌کرد له‌کون بچیتته‌ ده‌روه. فکری کرده‌وه. وتی: چاک وایه ده‌ست له
 ره‌فاقتی هه‌موو که‌س هه‌لگرم، له‌جێگه‌یه‌ک به‌ته‌نها بژیم. سه‌لامه‌تی له‌ته‌نهاییه‌یه.
 وه‌نه‌گه‌ر ره‌فاقت بگرم له‌گه‌ل ناوجنسی خۆم دروسته. پشیله بانگی کرد: تازه ره‌فییق،
 خۆف له‌من مه‌که‌و له‌نزیک بوونم مه‌ترسه. حوکه‌ما فه‌رمه‌ویانه: که‌س ره‌فییقیکی
 به‌زه‌حمه‌ت ده‌ست که‌وت، ناشیرنه له‌ده‌ست خۆی ده‌رکات. تۆ بویت به‌واسیته‌ی زیندوو

بوونه‌وی من، وه‌تا به‌رۆح زیندوو بێ چاکه‌ی تووم فکر ناچن. سویندی زۆری خوارد، مشک گوتی نه‌دایه. مشک جوابی دایه‌وه: له نیجادیوونمانه‌وه تایفه‌ی نیشه و نیشه به بهک دوشمن بوون و تا قیامه‌ت ناهن به دۆست، وه ره‌فیه‌یی من و توو نیک ناکه‌وی. وه‌هه‌ر که‌س ره‌فاقه‌تی له‌گه‌ل ناوجنسی خۆی نه‌گرت نه‌وه‌ی به‌سه‌ر دیت به‌سه‌ر بۆکه‌ههات.

پشله‌ پرسی: چۆن بووه‌؟

هیکایه‌ت

مشک وتی: نه‌گه‌تر نه‌وه له که‌نار جۆکه ناوی مشکن هیلانه‌ی دروست کردبوو. بۆقن دراوستی مشک بوو. رۆژی بۆق له که‌نار جۆکه‌که ده‌ستی کرد به قه‌قه‌ر. ده‌نگی له ده‌نگی بارکه‌رۆ ناخۆشتر بوو. ته‌سادوف نه‌و رۆژه مشک خه‌ریکی به‌زم بوو. له ده‌نگی بۆق چوو ده‌ره‌وه. به چه‌پله‌ لێدان و سه‌ر جوولاندن نزیک به بۆق بوو. چه‌پله‌ لێدان و سه‌ر جوولاندنی مشک لای بۆق خۆشی بوو، وایزانی راسته. خۆشه‌ویستی مشک چوو ده‌لی بۆکه‌هه. ره‌فاقه‌تی له‌گه‌ل مشک په‌یدا کرد. بوون به ره‌فیه‌یی یه‌ک. سوودده‌تی به‌یه‌که‌وه

ره‌فقیق بوون. رۆژئی بۆق وتی: نمی ره‌فقیق، نئیمه هه‌ردوکمان بووین به‌ره‌فقیق. وه‌قت نه‌بن دئیمه لات، سه‌عاتی له به‌ر کونه‌که بانگ نه‌که‌م مومکینه تۆ گوتت لئی نه‌بن، وه‌یا تۆ له کون دئیته ده‌روه من خه‌به‌ردار نه‌م. ته‌نخیر بوونمان نه‌بیته باعیسی دل عاجزی. رجا نه‌که‌م فکری بدۆزه‌روه به‌یه‌ک گه‌به‌شتنمان ناسان بین. مشک وتی: موده‌یه‌که فکر نه‌که‌مه‌وه. چاک وایه په‌تن په‌یدا که‌ین سه‌رتکی بیسه‌رتی به‌ قاچی منه‌وه و سه‌رتکی به‌ قاچی تۆوه، هه‌روه‌قت ناره‌زروی یه‌کمان کرد په‌ته‌که راکتشین، به‌ خزمه‌ت یه‌ک نه‌گه‌ین. به‌و ته‌دبیره موده‌تی رایان بوارد. په‌ته‌که به‌سه‌ترابوو به‌ قاچی هه‌ردوکیا‌نه‌وه. ته‌سادوف رۆژی مشک له کون جووبوو ده‌روه بۆ خواردن نه‌گه‌را. قه‌له‌ره‌شتی چاوی به‌مشک که‌وت، بۆی هاته‌ خواره‌وه، ده‌نوکی دا به‌ مشکدا، به‌رز بووه‌وه و سه‌رتکی په‌ته‌که به‌ قاچی بۆقه‌که‌وه بوو. نه‌ویش سه‌ره‌خوار به‌ نیوی ناسمانا شوپ بووه‌وه. خه‌لق چاریان به‌و کاره که‌وت، سه‌رسام بوون وتیان: ناخر زه‌مانه، قه‌ل راوی بۆق نه‌کات. بۆق وتی: قه‌ل راوی بۆقی نه‌کردوو، به‌واسیته‌ی ره‌فاقه‌تی ناجنسه‌وه تووشی نه‌م به‌لایه‌ بووم و خۆم به‌سه‌ر خۆم هینا. مشک وتی: بۆیه نه‌م میسه‌الم بۆ هینایته‌وه له‌گه‌ل ناوجنس نه‌بن ره‌فاقه‌ت خراپه. وه‌نه‌گه‌ر منیش به‌ ره‌فاقه‌تی تۆ رازی بم له بۆقه‌که‌ خراپه‌ترم به‌سه‌ر دیت. پشیله وتی: نه‌گه‌ر فکری ره‌فاقه‌تت نه‌بوو، نه‌م هه‌موو چاکه‌به‌ت بۆ له‌گه‌ل کردم و بۆ دلت له‌من سه‌ندو، خه‌ریکی به‌ ده‌ردو مه‌راقه‌وه بکۆژی؟ مشک وتی: نه‌م وه‌قته من ره‌فاقه‌تی تۆم کرد له‌به‌ر نیحیاجی بوو، وه‌که‌سه‌ن زه‌ره‌یه‌ک عه‌قلی بین، بۆ دروست بوونی کاری دو‌شمن به‌ دۆست ته‌ماشانه‌کا، وه‌که‌سه‌ن ده‌ستی نه‌بن به‌ جووله‌که نه‌لیت به‌ریشی مه‌ردانه‌ت قه‌سه‌تم. بۆ مه‌خافات رێک که‌وتن له‌گه‌ل دو‌شمن به‌عه‌یب ته‌ماشانه‌کری، وه‌نه‌گه‌ر زانیی تووشی زه‌ره‌ر دیت، له‌ ره‌فاقه‌تی دوور که‌وتسه‌وه ره‌وشتی عاقلاته. وه‌ له‌ هه‌موو عه‌اله‌مه‌وه ناشکرایه جنسی من به‌ جنسی تۆ دۆشمه‌ن و ره‌فیسقیی من و تۆ دروست نیسه، وه‌ هه‌ریه‌که‌مان رێگی خۆمان بگه‌ین و به‌رۆین له‌ قسه‌ چاتره. قسه‌ کردنیان دوا‌یی هات، رۆیشتن و دوعا خوازینیان له‌ یه‌ک کرد.

قانزاجی نه‌م حی‌کایه‌ته بۆ نه‌ویه که‌سه‌ن عه‌قلی بوو، بۆ دروست بوونی کاری خۆی له‌گه‌ل دو‌شمن رێک به‌خا، به‌عه‌یب ته‌ماشانه‌کری و، لازمه له‌ دو‌شمه‌که‌شی نه‌مین نه‌بن. مشکیتی بچووک بۆ نه‌جات بوونی خۆی له‌گه‌ل پشیله رێک خه‌ست، وه‌ له‌ده‌ست پشیله‌ش خۆی نه‌جات دا. حه‌یفه‌ به‌نی ئاده‌م به‌ هه‌موو عه‌قله‌وه له‌ ده‌ست دو‌شمن رێگی نه‌جات نه‌دۆزیتسه‌وه.

دوور بوون له نه‌هلی چه‌سوود و بوغزای و ، باوه‌رنه‌کردن به زویان لووسییان دابیشلیم پروی کرده بیره‌همهن ، وتی: نه‌حوالاتی نه‌وکه‌سه که دشمن نه‌ترافی بگری و سولج بکات له‌گه‌ل یه‌کتکیان ، رتگی نه‌جات بدۆزیته‌وه و له مه‌گری نه‌مین نه‌بێ ، به زوبانی جه‌نابت به‌یان کرا ، وه‌تیی گه‌یشتم . نو‌میتد ده‌گه‌م به‌یانی دوور بوون له نه‌هلی چه‌سوود و بوغزای و باوه‌رنه‌کردن به زوبان لووسییان به‌یان بفرموویت .

بیره‌همهن وتی: هه‌ر که‌ستی دوشمنیی که‌ستیکی کردو نازاریان به‌یه‌ک گه‌یاند ، به سووره‌تی قه‌تعی نه‌مین بوونیان له‌یه‌ک دروست نابێ ، هه‌ر وه‌ک په‌پوه‌که به‌قه‌سی پادشاهه باوه‌ری نه‌کرد .

دابیشلیم پرسی: چۆن بووه‌؟

جیکایه‌ت

بیره‌همهن وتی: نه‌گه‌رتنه‌وه پادشایه‌ک بوو ناوی ئیبنومه‌دیهن بوو ، زۆر عادل و میله‌ت په‌روه‌رو ساحتیب له‌شکر بوو . له‌مه‌دره‌سه‌ی هه‌مسوو عیلمتیک ده‌رچوو‌بوو . له‌ عیلم و زیره‌کیداً بێ نه‌مسال بوو . نه‌و پادشایه په‌پوه‌یه‌کی بوو زۆری خۆش نه‌ویست ، وه په‌پوه‌که زۆر جوان و ده‌نگ خۆش بوو ، وه زوبانی قسه‌کردنی له‌گه‌ل پادشا په‌یدا کردبوو . ته‌سادوف په‌پوه‌که له‌ مائی پادشا هیلکه‌ی کردو بیتیچوو‌یه‌کی هه‌له‌یتنا . پادشاه نه‌مری کرد په‌پوه‌که‌و بیتیچوو‌ه‌که به‌رنه‌ هۆده‌ی چه‌ره‌م و زۆر به‌ دیققت نه‌هلی چه‌ره‌م خزه‌تیان بکه‌ن . ته‌سادوف نه‌و رۆژه‌ خودا کوپتیکی لایقی به‌ پادشا عه‌تا کرد . کوپه‌ پادشا و بیتیچوو‌ی په‌پوه‌که به‌یه‌که‌وه‌ گه‌وره‌ بوون . کوپه‌ پادشا هۆگری بیتیچوو‌ی په‌پوه‌که بوو . په‌پوه‌که هه‌رچه‌نده نه‌رۆشت خواردنی بۆ بیتیچوو‌ه‌کانی نه‌هیتنا دوو عه‌ده‌دی نه‌هیتنا ، یه‌کتکی بۆ کوپه‌ پادشاه و یه‌کتکی بۆ بیتیچوو‌ه‌کی . له‌گه‌ل ته‌ماشایان کرد جوژه‌ میوه‌یه‌ک که په‌پوو نه‌به‌یتنا دست پادشا نه‌ نه‌که‌وت ، له‌به‌ر نه‌وه زۆر لای پادشاه خۆشه‌ویست بوو . رۆژی په‌پوه‌که دوور که‌وتبووه‌ بۆ میوه‌ هیتنان ، دره‌نگی پێ چوو . کوپه‌ پادشا بیتیچوو‌ه‌ په‌پوه‌که‌ی به‌سه‌ر ده‌سته‌وه بوو . رۆیشه‌ خواره‌وه ، نینۆکی قاچی ده‌ستی کوپه‌که‌ی رووشاند . کوپه‌که‌ رقی هه‌لسا ، هه‌ردوو قاچی گرت ، به‌ توندی کیتشای به‌ زه‌وییا ، بیتیچوو‌ه‌ په‌پوه‌که‌ مرد . له‌گه‌ل په‌پوه‌که هاته‌وه بیتیچوو‌ه‌که‌ی به‌ مردوو‌یی چاو پێ که‌وت ، نزیک بوو رۆحی له‌ قه‌فه‌سه‌ی سنگی ده‌رچیت ، ده‌ستی کرد به‌ گریان . فکری کرد ، وتی: بۆ من لازم بوو له‌ بن درکتی وه‌ یا

که نه لاتی هیلکهم بگردایه، خانووی پادشا جیتیگی من نه بوو، وه حقی خزمه تی کوپه پادشام نه بوو. وه نه گهر له کوچتی قه ناعه تم بگردایه تووشی نم دهره و مدراقه نه نه بووم. له پاش فکرتیکی دورو و درتژی وتی: چاک وایه خویتی جگهر سووتاویم گوم نه کمه و خواردم حه راصه، چونکه بین وه فایلی له گهل من کراو، منیش به سهر فرسه ته وه نه روم. په لاماری کوپه کهی داو هه ردوو چاوی به دهنوک و نینوک دهرکتیشا، فری به سهر دیواری خانوه که وه نه شته وه. جوابی چاو دهره اتنی کوپه که گه شته لای پادشاه. پادشاه به گریان رووی کرد بز لای کوپه که. چاوی پادشاه به په پوو کهوت، فکری کرد به فیئل په پوه که بگری، له جیاتی چاوی کوپه کهی په رو بالی سووتینتت. به راصه به په پوه که وه ستا، وتی: نهی په پوو، به دهست تزوه گوناهن قه وماو من لام گران نیسه و، رجا نه کمه دورو نیختیار مه که، به دهره و غه مه وه مه مکوزه. په پوو وتی: نهی پادشاه نهیزانم تز تاجیتیکی به سهر سیلله ته وه، من مسوده تیتیکه له ریگی نه زانی پیتم دانابوو، فکرم بوو له ژیر سیتیه ری جه نابتا بریم، هه روک کوتر هیلانه له خانووی مویارکتا بینا بکه م. نیستا خویتی بیچوه که م وه ک قوریانی حاجیبیان له نه یوانی حه رهمدا رزوه، چون نومیدی ته واف به خانووی جه نابت بکه م؟ وه له جه نابت ناشکرایه گوناهبار به ته مای ژینی نابه و من به بین نیختیار به لکی له ریگی موکافاته وه له دهستم قه وما، مه گهر پادشاه مه سنه لهی دزه کان و دل چاکی نه بیستوه؟

پادشا پرسی: چون بووه؟

حیکایه ت

په پوو وتی: له شاریکی خوار به غداد دهروتیشی بوو زور موسولمان و دل ساف بوو، به واسیتهی تاعه ته وه زور لای خهلق مه رغوب بوو، وایان بز مه علومه نه ولیایه. ناو نرابوو (دلزان). رژی دلزان به ته نهسا رووی کرده ریگی حه ج، ته سادوف تووشی میقداری دز بوو، ریگیه یان بین گرت. دلزان وتی: نه گهر بز ته مع و او ریگه م بین نه گرن، نه وه کیسه یاره که، هرژ و خوتان هیلاک مه کن و من نه توانم به بین ریگی به بیتوللا بگرم و هرژم. ته وه ککولی زور بوو. دزه کان بین رحم بوون، شمشیریان دهرکتیشا بیکوژن. کابرا به دهست دزه کانه وه سهرسام ماهوو، رووی کرده ناسمان، وتی: خودایه له تز زیاتر نومیتدم نییه. ته سادوف میقداری قولنگ به ناسمانا نه ریشته. دلزان وتی: نهی قولنگینه، نیوه به شاهید بن به دهست نم غه ددارانه وه خهریک ماوم و نیوهش خویتی من گوم مه کن. بز

ناشکرا کردنی گوشتنم ههول بدهن. دزهکان پتکه نین، وتیان؛ ناوت چیهه؟ وتی؛ ناوم دلزانه. وتیان؛ حهیفه وا ناو نراویت. بوژان مهعلووم کرا له تو هیچ نهزانتد دست ناگهویت. ههتا زوو بکوژرتیت درهنگه. دلزان وتی؛ نئوه به گوشتنی من قانزاج ناگهن و قهتل کردن خرابه. قاتیل دووره له رحمت. دلزان زوری قسهی پارانهوه گتیرایهوه. بئ فانیده بوو، ناخری گوشتیان. رهقتن خه بهری کوژراویسی دلزان به نههلی شارهکه گهیشت زور لایان ناخوش بوو. تهسادوف رۆژنی نههلی شارهکه چوو بوونه سهحرا بۆ نوێزه بارانه. نهوانهی دلزانیان گوشتبوو لهوتی حازر بوون. بۆلن قولنگ به ناسمانا دهستیان کرد به زینقه زینق. یهکتی له دزهکان به سوورهتی گالته به رهفیتیکی وت؛ قولنگهکان قسهی دلزان نهگتیرهوه. یهکتی له نههلی شارهکه گوتی لئ بوو. نهویش به رهفیتیکی وت. قسه دهسا و دم بلاو بووهوه، گهیشته لای پادشا. ئهمر کرا دزهکان بگرن. خراانه رۆژ داری سیاسه تهوه. ناخری بهیانی گوشتنی دلزانیان کرد. له جهزای گوشتنی دلزان ههموویان نیعدام کران و لاشهیان فریئ درا، بوون به خۆراکی درندهو تهیران. په بوو وتی؛ بۆیه نهه قیسسه یهه بۆ جهناهی پادشاه گتیرایهوه تا بۆت مهعلووم بئ من جوونهتی کوتر کردنی شاهزادهه نهبوو، نه مەرۆ نیرادهی خودا پهنی کردم. ته بیرتکی بچووکي وهک من نهوهی له دست نه نهات، رینککهوت بوو، له رینگی مکافاتهوه دهستم کهوت، وه نیستایش

عه قلم و احوکم نکات به قسمی جه ناهت باوهر نه کم و، به زویان لووسی حه یاتی خوم
نه خمه ژیر هیلاکه تموه. دوری له جه ناهت بۆ من چاکه.

پادشاه وتی: نموی به یانت کرد هموو راسته و تو خه تابار ناکم، چونکه کوهره کی من
بیچووی تزی کوشتووه. تو به هوکی جه زای موکافات موکافات سه ندووه، وه حقی تو
له سر من زوره که به کوهری کوهره کم رازی بویت. رجا نه کم دوری نیختیار مه که.
تا قه تی دوری تو نیمه و نیستقام و هرگرتن به عیب نه زانم و، عه لو کردن با خوسوس
نیشی چاکانه. منیش به چاکی نه زانم و، فکرم نیسه جه زای هیچ که سیکم دابن. فکرم
نمویه له جیگه خراپه چاکه بکم. په پوو وتی: بیستومه که سن نازار به که سن
بگه به نیت، ساحیب نازاره که که دهستی بوو زهر به کوهری نه که سه دا نکات. نزدیک
بوونم به تو ریگه کی کم عه قلاته. پادشاه وتی: ترس و خوف مه که. موده تیکه نولفه تم
له گل تو گرتووه. به رامهر به کوهره کم خوشه ویست بویت و، نمین به زهره م بۆ تو نابن.
په پوو وتی: خوشه ویستان، وای بیستراوه که بۆت به بیان نه کم:

(۱) دایک و باوک وک ره فیق. (۲) برا وک بره ی پشت. (۳) خال و مام وک
ناشنا. (۴) ژن بۆ ناوده می و خزمهت. (۵) کچ وک دوشمنی خزم. (۶) کوهر بۆ
رووناکی چاو و جیگه نشین تهماشا نه کرت.

کهس ناره زوو ناکات له خوئی دهست رۆشتوو تر ببینتی و ناره زوو نکات کوهره کی له
خوئی زیاتر ناو و شورهت په یدا کات، ناشکرایه من وک کوهره کهت خوشه ویست نابم، وه
نه گهر بلتیت به رامهر به رۆحی خوم خوشه ویستیت دیسان باوهر ناکم. مه گهر پادشا
مه سته له ی پهرژن و کچه که کی نه بیستووه؟

پادشاه وتی: چۆن بووه؟

جیگه یهت

په پوو وتی: نه گپه نه وه پهرژن بۆ سه د و بیست سال عومری بوو، یشتی وک قه فی
گوچان چه ما بووه. پهرژن کچیک کی زۆر لایقی بوو، هدر کهس چاوی به و کچه نه کهوت تا
هفته یه که به توش نه بوو. تهادوف رۆژن کچه که تایی لئ هات، کولمی وک یا قووت
سور هه لگه را. پهرژن خوئی گیترا به دوری سه ریا، وتی: خودایه خوت نه زانی له و کچه
زیاتر نیمه و عومرم زۆر سه رف کردووه و کچه که م نه ووه لی عومریه تی، عومری من بخه یه
سه ر عومری کچه که م. شه و رۆژ به دوعا کردنه وه خه ریک بوو. رۆژن چوو بۆ درمان

پیدا کردن. گایه‌کی بو له له‌وه‌ر. رژیسته‌وه، بۆنی چیشتی کرد. چوو ژووره‌وه، دیزه‌یک چیشتاوی بو. گا سه‌ری پیا کرد، چوو به سه‌ریا. له‌وه‌قته‌دا پیره‌ژن هاته‌وه. فکری گای نه‌بو. که چاوی به گا که‌وت، وای زانی عییزرائیله بۆ رۆح کیشانی هاتوه. گا روو به رووی پیره‌ژن هات، پیره‌ژن وتی: قوربان من نه‌خۆش نیم، نه‌خۆش که‌که‌مه له‌سه‌ر جینگه که‌وتوه، واز له من بینه، رۆحی نه‌و بکیشه. که‌وابن مه‌علومه هه‌ر که‌سی رۆحی خزی له هه‌موو که‌س لا خۆشه‌ویستته. تۆ من نیخفال مه‌که.

په‌پوو وتی: نه‌ی پادشا، خۆت نه‌یزانی من به تنه‌ها ماومه‌وه. ج رۆح له‌به‌ری نه‌توانی جگه‌ر گۆشه‌ی به کوژراوی بیینی و خۆی نیسراحت هکات؟ وه نه‌مین به به‌زوبان لووسی ناخه‌له‌تیم (یا لیت بیینی و بینک بعد المشرقین) نه‌خۆتیم. پادشا وتی: نه‌گه‌ر له نه‌وه‌وه‌له‌وه خه‌تا له تۆ به‌ومایه ترساندن هه‌ق بو، نه‌ما خه‌تا له کوپه‌که‌م واقع بووه، تۆ قیصاصی خۆت وه‌رگرتوه، به‌رێگه‌ی راستی قابیلی جه‌زا نیت. و یجدان و عه‌داله‌تی من رێگه نه‌دات کوپه‌که‌م له جینگه‌ی بیچوه‌که‌ت بکوژیته‌وه، وه نیستا تۆ به کوپه‌کردنی کوپه‌که‌م ده‌ست هه‌لگرتوه، زۆر مه‌منونم. رجا نه‌که‌م چه‌ند ساله‌ ئولفه‌تم له‌گه‌ل تۆ گرتوه، تووشی ده‌دی دووریم مه‌که. مه‌علومه خۆشه‌ویستی تۆم به کوپه‌که‌م نه‌ویستوه‌وه، قورده‌تی خودا په‌دیوه‌وه‌ی نییه. کوپه‌که‌م کوپه‌بووه، خۆشیی ده‌نگی تۆ که‌م نه‌بو. ئومید ده‌که‌م له من دوور نه‌که‌ویته‌وه وه‌ک په‌عقوب به‌ ده‌دی «یا آسفا علی یوسف وابیضت عیناه من الحزن» گرفتارم نه‌کیت. مه‌سه‌له‌ی من له‌گه‌ل تۆ وه‌ک گۆزانی بیژه‌که‌ وایه.

په‌پوو پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

پادشا وتی: بیستومه پادشایه‌ک گۆزانی بیژیتیکی بو، ده‌نگی وه‌ک داوود. ناو له رۆیشتن، ته‌بری له‌فرین نه‌گه‌ترایه‌وه. پادشا زۆر گۆزانی بیژه‌که‌ی خۆش نه‌ویست. به‌زمی پادشا به‌ ده‌نگی گۆزانی بیژه‌که‌ نه‌گه‌را. کوپه‌یک عومری دوازه‌ ساله، بوو به‌ شاگردی گۆزانی بیژه‌که. به‌ مودده‌تیکه‌ی که‌م فیری هه‌موو جوژه‌ شیه‌ر و غه‌زله‌ و مه‌سنه‌وی و مه‌قامات بوو. شۆرتی کوپه‌که‌ له‌ شاره‌که‌ دا بلا‌بووه‌وه. پادشا خه‌به‌ری زانی. نه‌میری کرد به‌ حازر بوونی کوپه‌که. له‌گه‌ل کوپه‌که‌ داخل به‌ خزمه‌تی پادشا بوو، رووی وه‌ک رۆژ نه‌دره‌وشایه‌وه. ده‌ستی کرد به‌ عوود لێدان و چالقی و به‌سته‌ وتن. پیر و گه‌نجی سه‌رخۆش نه‌کرد. وه‌ستای کوپه‌که‌ به‌خاله‌تی یێن برد، چونکه‌ لای پادشا روتبه‌ی درابویه. ناخری

پژمئی گۆرانی بیژکه شاگردکه می کوشت. پادشاه خهبری زانی کوپه که کوژراوه. پقی ههلسا. نهمری کرد گۆرانی بیژکه بکوژنهموه. گۆرانی بیژ برایه خزمهت پادشاه، پادشاه به پرقهوه وتی: نهی غه ددار، بو تو نازانی زۆر ناره زووی عوود و چالغی و گۆرانی نه کهم و، ناره زووی من دوو جوژه، جوژیتکی به دهنگی تو و جوژیتکی به دهنگی عوود و چالغیی کوپه تازه پیتکه یشتروه که رام نه بوارد، چۆن زانت کرد بویتته و آسیتتهی نه مانی نیوه ناره زووم؟ لازمه ئیستا سهرت له لاشه جیا بکه نهوه تا جاریتکی که کهس نه توانی نهو جوژه نیشانه بکات. گۆرانی بیژکه پیتکه نی، وتی: نهی پادشاه، من خراپم کرد، نیوهی بکوژیت ههموو ناره زووی جه نابتم فه وتاند. نه گهر پادشاه، من بکوژیت ههموو ناره زووی خووی نهفه وتیتی. چۆن ناوی خراپه بو خووی دانه نیت! پادشاه نهو قسهی زۆر پین خوش بوو، له گۆرانی بیژکه خۆش بوو. گۆرانی بیژ نهو شیعرا نهی بو خویندهوه^(۱):

سلیمانی که پایته خسته و دیاره
 به راستی جیتی نه جیب و شه هریاره
 به شهر ههیرانه بو هوز و هه یاتی
 جه بهل لوبنان له چاروبا دیمه کاره
 کهوا شیخ و بهگ و ناغا و پهنیسی
 هه تا خوا ههز نه کات ساحیب و یقاره
 له گهوره تا بچووکمی میلله تی کورد
 له مهیدانی هه ریفنا کارزاره
 هه مییه تیان که وه ختی دپته جه ولان
 له گووی ناگرن سه دای توپ و ته یاره
 به هه لمهت وهک پلنگن رژوی ده عوا
 هه موو ته علیم چیسه و چاپووک سواره
 له دونیا دا نییه رژلهی وه کوو کورد
 له سوننی تا قی شمشیر و قه یاره

(۱) له سه ره نه غمهی:

ههر چه ندم خاک به سهردا کرد له هه جرت
 دهلی ماری سیا، نیشکجهمی گه بجه

به جهرگن تا خه یال که ی بۆ شه و شوپ
 نیتەر پۆحیان له لا بن نیعتیباره
 نه گهر بۆ عه قتل و فام و هۆش نه پرسی
 زه کاهه تیسان وه کسور پۆژ و ا دیاره
 هه میسه بۆ تهره قیمی عیلم و عیرفان
 خه ریکن داتیما بهم پۆژگاره
 له ناداب و نوسوولی فه رعی دونیا
 نیشانه ی گه وره ییی تیا ناشکاره
 نه تیجه ی به رزیبه زانین له دونیا
 هه موو وه خستی نه زان هه ر شه رمه زاره
 موسولمان و برای دینین هه موومان
 له گه ل به ک نیحتیرام زۆر سازگاره

پادشاه وتی: بۆیه ئه م میساله م هه تیا به وه نیوه ی ئاره زووم به ژبانی کورپه که وه بوو، وه
 نیوه ی ئاره زووم به بیونی تۆوه یه، وه ئاره زووی کورپه که م به قه ده ری خودایی نه ما. پجا
 نه که م تۆیش نیوه ی ئاره زووم مه به. تاقه تی دووری تۆم نیبه. په پوو وتی: ئه ی پادشا، دل
 ناوتینه ی دله. چاو دل نا بنیتیت. ئه وه ی تۆ به زوبان به یانی نه فه رموویت، دلته به جوژیککی
 که ناگری تۆ به روه. وه دلی من خه به ری داوه هه تا زوه له تۆ دوور بکه ومه وه، چونکه
 مروده تیکه له قانون و سیاسه تی جه نابهت گه یشتووم. دوور بوونم چاکه. من نه و که سه
 نیم حکیم پتی وت: ده رمانی چاو بۆ تۆ له ده رمانی سک یه شه چاکتره.

پادشاه پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

په پوو وتی: نه گه تر نه وه کابرایه ک چوه لای حکیم وتی: ژانه سکم توش هاتروه، دوو
 پۆژه نیسراحه تم لێ هه لگیراوه له بهر ژانه سک. حکیم وتی: نه و پۆژه چیت خواردوه؟
 کابرا وتی: یه ک پارچه نانه سووتاوم خواردوه. حکیم بانگی شاگرده که ی کرد: ده رمانی
 چاو نیشه بێنن بیکه مه چاوی ئه م کابرایه چاوی چاک بێته وه. کابرا وتی: ئه ی حکیم،
 وه خستی گالته نیبه، چاری سکم که. من ژانه سکمه، تۆ ده رمانی چاو نیشه بانگ
 نه کهیت. حکیم وتی: ده رمانی چاو نیشه بۆ تۆ چاکه، چونکه حوکمی چاوت نیبه،

فهرقی رهش و سهپی ناکه‌یت. هر وقت چاوت پروون بووه‌وه له ژانه سکیش نه‌جانت نه‌بت. په‌پوو وتی: نهی پادشاه، من دونیام به قه‌دهر خوّم دیوه، چاک و خراب له‌یهک جیسانه‌که‌مه‌وه له‌و کهم عه‌قلانه نیم رهش و سهپی به‌یهک بزّانم و خوّم نزدیک به مردن ب‌خه‌مه‌وه. پادشاه وتی: نهی په‌پوو، نه‌و جوّره کارانه له‌به‌ینی دۆستا زۆر ته‌سادوفی کردوو، به‌و جوّره نه‌بوون دووری یهک نی‌خستیار بکمن، وه‌خوسوس عاقلان ناگری قه‌هریان به‌ ناوی حیلیم کوژانۆت‌مه‌وه منیش له‌سه‌بر و حیلدا کهس مو‌قابیل به‌ خوّم نابینم. رجا ده‌کهم ترس و خوّف مه‌که. تاقه‌تی دووری توّم نیسه. په‌پوو وتی: نهی پادشاه، هر کهس زه‌حه‌مت به‌ ناسان بزّانن تووشی ده‌ردی بِن ده‌رمان نه‌بت. به‌فکر وا نه‌زانم برینی دلّ خوّش نابیتته‌وه، وه‌ نیستا به‌قه‌سی تو‌که‌رویش‌که‌خه‌و له‌ خوّم ب‌خه‌م، پرتگی نه‌جانت قه‌تعه‌ نه‌کرتیت. چاک وایه‌ بال‌تیکم بکهم به‌ سه‌د بالّ و له‌ده‌ست توّ فی‌رار بکهم، چونکه‌ بچووکیتی وه‌ک من قه‌وه‌تی دوشمنیی جه‌نابتی پی‌ ناکرتی، وه‌ مه‌علومه‌ به‌ زوبان لووسیی جه‌نابت منیش باوه‌ر ناکهم. توّیش زۆر نازاری خوّت مه‌ده. مه‌سه‌له‌ی من له‌که‌ل تو‌وه‌ک قه‌سی پادشاهه‌ وایه‌ بوّ دوشمنه‌که‌ی نووسی.

پادشاه پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

په‌پوو وتی: نه‌گرتنه‌وه له‌ تورکستان پادشاه‌یه‌ک شوّره‌تی عه‌داله‌تی بلا‌و بووه‌بووه. وه‌زیریکی بوو له‌ پادشا عاسی بوو. می‌قداری دزو جه‌رده له‌ وه‌زیر کوّ بووبونه‌وه، ده‌ستیان کرد به‌ خرابه. وه‌زیر جوابی بوّ پادشاه نووسی: نه‌گه‌ر نه‌مکات به‌ پادشای شاریک نی‌سراحه‌تی تیک نه‌ده‌م. پادشاه کاغه‌زی بوّ نووسی‌یه‌وه به‌ نامۆزگاری و دلّ خوّشی دانه‌وه، ته‌نسیری نه‌کرده وه‌زیره‌که. دووه‌م جار کاغه‌زی بوّ نووسی، وتی: نهی وه‌زیر، مه‌سه‌له‌ی من و توّ وه‌ک به‌رد و شووشه‌ وایه، نایا به‌رد بکیتی به‌ شووشه‌دا، نایا شووشه‌ بکیتی به‌ به‌ردا هر شووشه‌که نه‌شکتن. رجا نه‌که‌م خوّت به‌ شکاندن مه‌ده. په‌پوو وتی: من وه‌ک شووشه‌ وام و توّیش وه‌ک به‌رد وایت، له‌ یه‌ک بکه‌وین من زه‌ره‌ نه‌که‌م، وه‌هر چهنده‌ جه‌نابت فکرته‌ هه‌یه‌ له‌ پرتگی ناشتی‌یه‌وه حه‌قی خوّت ده‌ست که‌ویت، عه‌قل پرتگی من نادات په‌رو بالّم به‌ ده‌ست توّوه‌ بسووتن. پادشاه وتی: مه‌علومه‌ من له‌مه‌و پیتش زۆرم توّ خوّش ویستوه، له‌به‌ر که‌م نازاریک چۆن ته‌رکی خوّشه‌ویستی نه‌کرتی؟ وا نه‌زانم فکری وه‌فای قه‌دیم ناکه‌یتته‌وه. وه‌فا بوّ هه‌موو پۆح له‌به‌ری بووه. توّ بۆج وه‌فات

له‌بەر چاو گوم بوو؟ په‌پوو وتی: بناغهی وه‌لما چۆن نه‌میتین؟ دل‌م خه‌به‌ری داوه تو فکرته چییه؟ خه‌ریکی به‌ زویان لووسیه‌تی حه‌قی جگه‌ر گۆشه‌که‌ته وه‌رگرت. نه‌و خورم‌ای تو خوارده‌ته‌ده‌نکه‌که‌ی له‌ گیرفانم‌ایه، وه‌ من نه‌یزانم بۆ کوئیر به‌ونی کوپه‌که‌ته بۆ چه‌رووک له‌ دله‌ته دهره‌وه و بۆنه‌که‌ی به‌ لووتی منا هاتوه. فه‌رموده‌ی خودایه: به‌ ده‌ستی خۆتان خۆتان مه‌خه‌نه هیلکه‌ته‌وه. پیتشونان فه‌رمویانه: سڼ کار هه‌یه له‌ عه‌قل دووره. نه‌وه‌ل نه‌و که‌سانه به‌ قوه‌تی خۆیان مه‌غرورن، نه‌وانه زوو تووشی مردن نه‌بن. دووه‌م نه‌و که‌سانه له‌ نه‌ندازه‌ی خۆیان زیاد نه‌خۆن، نه‌وانه زوو ده‌ردی مردن نه‌گرن. سیه‌م نه‌و که‌سانه به‌ قسه‌ی دو‌شمن باوه‌ر نه‌کهن، نه‌وانه زوو په‌شیمان نه‌بنه‌وه. وه‌ له‌ پادشاه مه‌علوم به‌ن من له‌مه‌ده‌سه‌ی هه‌موو قه‌لتی ده‌رچوم، وه‌ له‌وانه نیم قسه‌ی چاک و خراب جیا نه‌که‌مه‌وه و قسه‌ی زویان و فکری دله‌ته مه‌علوم نه‌کهم. وا بزانم دله‌ته ئاره‌زوو نه‌کاته برینه‌که‌ی جگه‌رت به‌ خۆتی من ده‌رمان نه‌کرت. پادشاه وتی: نه‌ی په‌پوو مووده‌تیکه من دلخووشی تو نه‌ده‌مه‌وه له‌ رینگه‌ی راستی خۆشه‌ویستی تو به‌یان نه‌کهم و تو به‌ جوړیکی که‌ی نه‌زانی، مه‌سه‌له‌ی من له‌گه‌ل تو وه‌ک مه‌سه‌له‌ی عابیده‌که و گورگه‌که وایه. په‌پوو برسی چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

پادشاه وتی: نه‌گه‌رنه‌وه عابیده‌ی بوو شه‌وو رۆژ خه‌ریکی تا‌عه‌تی خودا بوو. ته‌سادوف رۆژی دو‌جاری گورگه‌ی بوو. گورگه‌که بۆ خوارده‌نه‌گه‌را. عابیده‌ی روه‌ی کرده‌ گورگ وتی: نزیک به‌ حه‌یاتی که‌س مه‌که‌وه، رۆژی قیامه‌ت تووشی عه‌زایی خراب نه‌بیت. گورگ وتی: وه‌ختی قسه‌ نییه، رانچ له‌و دیو نه‌و گرده‌ نه‌له‌وه‌رئ، به‌لکی به‌جم فرسه‌ت به‌ن مه‌رئ به‌فرتم و تو به‌ قسه‌ من به‌گری، که فرسه‌ت نه‌ما له‌ په‌شیمانی زیاتر هه‌یج ده‌ست ناکه‌وئ. عابیده‌ی وتی: من نامۆزگاری خه‌رت نه‌کهم و تو فکرته تیک نه‌چه‌وه. پادشا وتی: هه‌ر چه‌ند منیش قسه‌ی راستی بۆ تو نه‌کهم، تو ترس و خۆفت هه‌ر باقییه. په‌پوو وتی: نه‌ی پادشاه. من نامۆزگاریم له‌ گوئ گرتوه. به‌ عه‌قل نه‌زانم ده‌رگای به‌لا بۆ من کراوه‌ته‌وه و، نارینه‌ی ته‌جره‌به به‌رامبه‌رم دانراوه‌و دل‌م نه‌زانی دله‌ته سه‌وتاوه. وا چاکه‌ رینگه‌ی دوور به‌گرمه‌ پیتش، رووبه‌کهم بۆ جیگه‌یه‌که ده‌ستی که‌س نه‌مگاتی، چونکه مه‌علومه‌ پادشاه له‌ جیگه‌ی کوئیر به‌ونی کوپه‌که‌ی نه‌مکوئ. وه‌ستانم ناخه‌ریه‌تی. پادشا وتی: هه‌موو خه‌راردنی لای من ده‌ست نه‌که‌وئ. سه‌فه‌ر بۆ که‌سته‌یکه موحتاج به‌ن. په‌پوو وتی: هه‌ر که‌س پیتش

ره‌وشتی بوو رووی کرد بو هر جتگه‌یک به غریب و موحتاج تهماشا ناکری. نه‌ووهل: له خراپه دوور بوون. دووم: پتگه‌ی چاکه گرتن. سیهم: له پتگه‌ی ترس خو لادان. چوارم: ره‌فییقی زهمانه گرتن. پینجم: ره‌وشتی ره‌فییق زانین. ههرکس نمو ره‌وشتانه بزانتی روو بو هر جتگه‌یک بکا مودارا نکات. کسین عاقل بوو مودارای لاناو کسوکاریا بو نه‌کرا تهرکی وه‌تانی به‌ناشیرین تهماشا ناکریت. پادشاه وتی: ره‌وشتنت چند ره‌وژ درتزه نه‌کیتشی، و، که‌ی دیتته‌وه؟ په‌پوو وتی: به‌ت‌های هاتنه‌ووم مه‌به. قسه‌ی من و تو وهک عه‌ره‌به‌که و نانه‌واکه وایه.

پادشاه پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

په‌پوو وتی: نه‌گیتنه‌وه پی‌اویتکی نانه‌وا له شاری به‌غداد دووکانی نانه‌وایی دانا‌بوو. میقداری نان بو فروشتن له‌بهر دووکانه‌که هه‌ل‌خرا‌بوو. کابرایه‌کی میعدان چوو به‌رده‌می نانه‌واکه. بوئی نان چوو به سه‌ریا، مه‌عیده‌ی گری تین به‌ریوو، وتی: وهستا، به چند تیر نام نه‌که‌یت؟ نانه‌وا فکری کرد نه‌گه‌ر له زۆر خو‌ره‌که‌کان بین به یهک حوققه نان تیر نه‌بین، وه نه‌گه‌ر خواردنی حوشتری بین به دوو حوققه، وه نه‌گه‌ر خواردنی گامیش بین به سین حوققه. حوققه‌ی نان به چوار فلس بوو. وهستا وتی: به دوازه فلس ههر چند نه‌توانی نان به‌خو. عه‌ره‌ب ۲۵۰ فلسی به نانه‌وا دا: وتی: ههر چند به‌خوم عاجز مه‌به. وهستا رازی بوو. نه‌ووه‌ل‌هن ههر نانن هه‌ل‌خرا بوو کردی به پاروو و خواردی، نه‌لجا نان به نان له ته‌نور نه‌هاته دهره‌وه به ناوی شه‌ته‌که تهری نه‌کرد نه‌یخوارد، وهستا تهماشای کرد تا گه‌یشته نیو دینار نانی خورا. رووی کرد بو سین روبع دینار. ناخری گه‌یشته یهک دینار نان. نانه‌وا وتی: نه‌ی ده‌عیای عه‌ره‌ب، تیر خواردنی تو چه‌نده، پتم بلن، چونکه هه‌ویر و نارد نما. جوابی دایه‌وه: سه‌برت بین په‌له مه‌که، تا ناوی نم شه‌ته پروات من نان نه‌خوم. یا پاره‌کم، وه یا تیر نان بیم. ناخری وهستا پاره‌که‌ی دایه‌وه.

په‌پوو وتی: بو‌یه نم قسانم بو پادشاه کرد هه‌تا ره‌ج له قه‌فسه‌ی سنگدا بین، چاوی پادشا به من ناکه‌وین. وه نه‌گه‌ر فکری تو به‌کم خه‌برت له بای شه‌مال نه‌پرسم و جه‌مالی باکه‌مالی پادشاه له ناوتنه دا تهماشا نه‌کم. پادشاه: ده‌ستی کرد به گریان، فرمیتسکی حه‌سه‌رتی له چاو نه‌سری. وتی: نه‌ی په‌پوو، به راستی بو‌م مه‌علوم کرا جارتیکی که ده‌ستی من ناکه‌ویت. رجا ده‌کم چند قسه‌یهک بو یادگار به‌یان به‌فرموو. په‌پوو وتی:

نه‌ی پادشا، خراپترین مالِ نه‌ویه خیریی بز کهس نه‌بن. غافلایی پادشا شاه نه‌ویه له میللت
 بین خه‌به‌ره. خراپترینی ره‌فقی نه‌ویه وه‌ختی تن‌گانا به‌کار نایه‌ت. خراپترینی ژن نه‌ویه
 له‌گمل میترد دم به‌رزی نه‌کا. خراپترینی نه‌ولاد نه‌ویه بین نه‌مریی دایک و باوک نه‌کات.
 ویرانترینی شار نه‌ویه خه‌لقی گران‌فرۆش و بین نینسافن. ناخوشتترینی ره‌فاقت نه‌ویه
 نازار به‌یه‌یک به‌گه‌یه‌نن. نه‌و قسانه‌ی وت و دو‌عا خو‌ازیی خواست، رۆیشت. پادشا به
 ناتومیدی گه‌رایه‌وه. ده‌ستی به‌ ده‌ستا نه‌کیتشا. وتی: زۆر خه‌ریک بیوم و زۆر می‌سالم بز
 په‌پوو هینایه‌وه، به‌لکی حه‌ققی چاوی کوره‌که‌م وه‌رگرتایه. ده‌ستم نه‌کوت. وه‌ تیتفکرین
 له‌م حی‌کایه‌تانه زۆر لازمه. که‌سی عاقل بین به‌قسه و مه‌کری دوشمن ته‌فره ناخوات، وه
 نه‌م حی‌کایه‌تانه بز تازه پی‌گه‌یشتوه‌کاغان له‌ ناو دلایانا قوفل بدریت.

نه‌سیه‌هتی نو

له‌ خه‌تا خو‌ش بیون چاکترینی ره‌وشته خو‌سووس، وه‌ بز پادشاهان و بز نه‌هلی ده‌ست
 رۆیشتوو.

دایبشلیم ره‌وی کرده‌ حه‌کیم، رتی: باوه‌ر نه‌کردن به‌ زوبان لووسیی دوشمن و خز
 پاراستن له‌ قیتل و قسه‌یان، به‌ زوبانی جه‌ناپته‌وه به‌یان کرا، تیی گه‌یشتم. نومید ده‌کم
 به‌یانی خه‌تاکردن و خو‌شبوونیان، رتگیی چۆنه‌ نیشانم بدریت. وه‌ نه‌گه‌ر مه‌نمووریک
 پادشا خه‌تای کرد، خو‌شبوون وه‌یا جه‌زا سه‌ندن وه‌یا حه‌پسی کامیان لازمه. حه‌کیم وتی:
 پادشاهان، لازمه‌ ده‌رگای عه‌فو و مه‌رحه‌مه‌تییان کراوه‌ بین. وه‌ نه‌گه‌ر پادشا له‌سه‌ر
 خه‌تایه‌کی که‌م مه‌نموور به‌خاته ژیر داری سی‌اسه‌ته‌وه مه‌نمووران نومیدی نی‌سراحت
 ناکه‌ن، ورده‌ ورده‌ رتگیی فیرار نه‌گرنه‌ پیتش. له‌ پاش بلاو‌بوونه‌وی مه‌نمووران پادشا
 تووشی دوو ده‌رد نه‌بین. یه‌کتیکی نه‌ویه کاری پادشا به‌ نه‌مانی مه‌نموور موعه‌تته‌ل
 نه‌بیت. دووه‌ نه‌وانه‌ که‌ گونه‌ نه‌که‌ن له‌ له‌ززه‌تی عه‌فو بین به‌ش نه‌بن. یه‌کتی له‌ نومه‌رای
 پادشا وتی: نه‌گه‌ر بی‌بیانزانییا خو‌شیی خه‌تا خو‌شبوون چۆنه، له‌ خه‌یانته‌ و خه‌تا زی‌اتر
 دیاری نه‌به‌را. وه‌ نه‌گه‌ر پادشاهان زوبانی عه‌فو به‌خشینی به‌سه‌ر میلله‌تدا نه‌بن، له
 جتگیی گونه‌ نازار بدات، ناخری مولکی به‌ده‌سته‌وه نامینیتت. مو‌قابیل به‌و مه‌سه‌لانه
 قسه‌ی شیر و چه‌قه‌له. دایبشلیم پرسی چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

بره‌همه‌نی حه‌کیم وتی: له‌ زه‌مین هی‌ندستان چه‌قه‌لنی ناوی (فی‌رپسه) بو، ته‌رکی

دونیای کردبوو، گۆشتی هه موو رۆح له بهر تکی له خۆی هه رام کردبوو. په فیکانی دهستیان کرد به لۆمه کردنی، وتیان: هه یغه تۆ خۆت به جنسی نئیمه حساب نه کهیت، وه نه گهر ناره زووی رهوشتی نئیمه ناکهیت له نئیمه دوور که وهو ژبانی په زالهت به کار ی چی دیت؟ وه نه فس هه پس کردن بهو په زاله ته له پتگی عاقلان دووره. فیهرپسه جوابی دانهوه، وتی: هه رکهس حاکمی نه فسی خۆیه تی و له زه تی دنیا پرسینه وهی هه به و پرازه تی خۆم به قسه ی نئوه ناشکینم، وه ناره زووی ره فاهه تم ناکه ن دوعا تان نه خوازم. وه ختی ره فیه کانی زانیان فیهرپسه فکری رهوشتن نه کات، دلخۆشییان دایه وه. ناخری ناوی عابیدی فیهرپسه بلاو بووه وه. لهو نزیکانه باغی بوو له بهر ناو و میسه هاتی له هه موو جۆره درونده که هیلانه یان تیا دروست کردبوو. وه شیر تکیان کرد به پادشای خۆیان. زۆر ساحیب قوه ت بوو. ناوی شیر که (کامجۆی) بوو، شۆره تی هوکمداری شیر به هه موو لایه کا رهوشتیوو. رهۆی کامجۆی و درونده کان مه جلیسیان گرتیوو، قسه ی فیهرپسه که وه ناوه. زۆریان ته عرفی عیباده تی فیهرپسه کرد. کامجۆی ناره زووی چاو پیکه وتی فیهرپسه ی کرد، یه کیتی نارد به شوینیا. له گه ل نه مری پادشا گه یسته لای فیهرپسه هه لسا چوه خزه ت شیر. کامجۆی به ته وای حورمه تی فیهرپسه ی گرت و له دیانه ت و عه قلی فیهرپسه گه یشت. خه لوه تی له گه ل فیهرپسه گرت. کامجۆی وتی: نه ی فیهرپسه ناوی عیباده تی تۆم بیستبوو، وه نیستایش که ناردومه به شوین تۆ دا و له عه قلی و دیانه ت گه یشتم بۆم مه علوم کرا زۆر راستیت، وه ناره زوو نه که م تۆ بکه م به وه زیر و نوموراتی مه لله ت ته سلیم به تۆ بکه م فیهرپسه وتی: نه ی پادشا، نوموراتی پادشایی لایقی نه وانه یه که له مه دره سه ده رجوون، وه نه گه ر مه نموروی به نه مری جه نابت دانه ت، هه ر وه خت خه تابه کی کرد، گوناهی به گه ردنی جه نابت نه ی، چونکه به نده له نوموراتی پادشا شاره زا نیم، وه جه نابت ساحیب قوه تیت، له هه موو جۆره درنده یه ک له ژیر هوکمتابه، وه هه رکه سکیان شۆره تی قوه ت و عه قلیان هه به، نهو بکه به وه زیر، نه توانی نوموراتی پادشا به جن بئیت. کامجۆی وتی: له بهر چی قوبولی وه زیری ناکهیت و، هه ر جۆری به دست هه لئاگرم هه تا قوبولی قسه ی من نه کهیت. رجا نه که م قسه م مه شکینه. فیهرپسه وتی: نه ی پادشا نوموراتی پادشاهی به دوو تانیغه لایقه. نه ووه: که سنی به ساحیب ته مه ع و به شرم و زیره ک به، چونکه به واسیته ی ته مه ع نوموراتی پادشا به جن دینی. دووم: که سنی به به حه یاو زه عیف که س نه ویری دهستی لیدانی بۆ درژ کات، نه ویش که س ناتوانی قسه ی ره د کاته وه، نوموراتی بۆ جن به جن

نه‌کړتې. بنده لمو دوو تائيفه نيم و، له پادشا مه‌علومو بين مودده‌تي دوو ساله تر‌کړي خواردني گوشتم کردووه، له‌گيا زياتر هيچي که ناخوژم، وه نه‌گهر به‌قسه‌ي جه‌ناپت ريزات و بشکينم، نه‌وم به‌سهر دئ به‌سهر ميشه‌کان هات. کامجؤي وتي: چؤن بووه؟

حيكايه‌ت

في‌رپسه وتي: نه‌گي‌ر نه‌وه پياويكي فه‌قير به ناو بازارا نه‌سوړا يه‌وه. حه‌لو‌اچيه‌به‌ك چاوي به فه‌قير كه‌وت بانگي كرده سهر دوو‌كانه‌كه‌ي، جامتي هه‌نگويني نايه به‌ردهم فه‌قيره‌كه. ميتش هوجوومي كرده ناو جامه‌كه‌وه. حه‌لو‌اچيه‌به‌كه باوه‌شيتني جامه‌كه‌ي كرد له‌بر نه‌وي ميشه‌كان لاچن. نه‌و ميشانه له قه‌راغ جامه‌كه نيشتبون، رو‌شتن. نه‌وانه‌ي له‌ناو جامه‌كه‌دا يوون كه‌وته هه‌نگوينه‌كه‌وه. هه‌رچه‌نديان كرد دهر‌چوونيان نه‌بوو. فه‌قيره‌كه ورد بووه‌وه، بيته‌وش بوو، دستي كرد به گريان و هاوار كردن. حه‌لو‌اچيه‌به‌كه وتي: هاوار مه‌كه له هه‌موو چؤره شيريني‌به‌ك حازره، نازاري دلي خو‌ت مه‌ده، نارو‌ووي چي نه‌كه‌يت يه‌تيمه‌ پيتش ده‌مت. فه‌قير وتي: نه‌ي وه‌ستا، جامه‌كه وه‌ك دونيا، هه‌نگوينه‌كه وه‌ك نيحه‌متي دونيا هاته پيتش چاوم، نه‌و ميشانه خواردن خو‌ري دونيايي، نيشانه بوو خودا هيتايه پيتش چاوم. نه‌و كه‌سانه بين تهما‌ع بوو له قه‌راغ جامه‌كه به‌كه‌م قه‌ناعدت نه‌كن. نه‌وانه تهما‌عيان زؤره له‌ناو خواردا خو‌يان به هيلاكه‌ت نه‌بن. لازمه (الرزق مقسوم) له‌فكري خو‌مان نه‌به‌ينه‌وه. في‌رپسه وتي: نه‌ي كامجؤي، بو‌ت مه‌علومو بين هه‌تا له دونيا دور بم سه‌لامه‌ت‌ترم. رچا نه‌كه‌م وه‌ك ميشه‌كان له‌ناو شيريني دونيادا به هيلاكه‌تم مه‌ده. نه‌گهر چاكه‌م له‌گه‌ل نه‌كه‌يت، نيزنم بده به‌ژم له‌سهر حالاتي خو‌م به‌ژيم و رتگه‌ي ناخيره‌تم به ناساني ده‌ست كه‌ويت. كامجؤي وتي: كه‌ستي رتگه‌ي راست بگري و مه‌زلووم له دست زالم نه‌جات بدات، دلخوشيي فه‌قيران به زوباني خو‌ش بداته‌وه و رتگه‌ي خيره‌ بگري‌ت، بناغه‌ي شو‌رت دروست نه‌كاو له دونيا و ناخيره‌ت به چاك ناو نه‌بري‌ت. في‌رپسه وتي: نومووراتي پادشاه نه‌بن له رتگه‌ي قانونه‌وه نوموورات به‌جيتي‌تني، چونكه وه‌زيفه‌كه‌ي به‌بين ره‌حمي مومكين نه‌بين و مه‌علومه كه‌ستي نزيك به حاكم بو‌وه به روتبه دوشمني زؤري بو‌ په‌يدا نه‌بن و خه‌لقى قسه‌ي خراپي بو‌ هه‌لته‌به‌ستن، نه‌گه‌رچي لاي حاكم زؤر خو‌شه‌ويستيش بين، ناخري به سه‌لامه‌تي نه‌جاتي ناين، وه رچا نه‌كه‌م هه‌تا نيستا له كو‌نجي قه‌ناعدت دانېشتووم ناوونېشانم نه‌بووه، جه‌ناپت ناوم به خراپه بلاو مه‌كه‌وه و دوشمنم بو‌ په‌يدا مه‌كه، قوه‌تي كه‌سم نيينه. كامجؤي وتي: كه‌من له تو‌ رازي بووم

هرکس به چاری خرابه تماشای توی کرد بهداری سیاست نهیکوژم، وهمن کللیلی
 خهزینه و روتبهی وهزیری به تۆ نهدهم. نهو وهخته ههموو مهنمووران چاوهروانی دهستی تۆ
 نهگهن و کەس ناتوانی دوشمنی لهگهڵ تۆ بکات مادام خۆشهوستی من بی. فیرپرسه
 وتی: نهگهر جهنابت مهرحهمهت لهگهڵ من نهکەیت نيزنم بده پرۆم بهگیای سهحرا بریم، له
 زوبانی فیتنه دورویم. خواردنیککی کهم له نیعههتیککی بهخۆف چاکتره. کامجۆی وتی:
 ترس بۆ تۆ دوروه. که لهوئیر حیمایهتی پادشایهکی وهک من بی کهس ناتوانی دوشمنی تۆ
 بکات، وه نهمین به نيزنت ناهم پرۆیت، ئیتر قسهی زۆر کردن جوان نییه. فیرپرسه وتی:
 مادام نارزهووی جهنابت لهسهر نهویه، شهرت و موقاوهله نهوه بئ بهقسهی فیتنه و
 دوروزیان بنده نازار نهدهیت. نهگهر دوشمن بۆم پهیدا بوو، بهزوبانی منهوه قسهیان کرد
 تهحقیق گردنی له تهرهف جهناپتهوه لازم بین. کامجۆی قسه و شورووتی فیرپرسه
 قهبول کرد، کردی به وهزیر و کللیلی خهزینهی دایه دهستی. ههموو وهخت بۆ تهدهیری
 نوموورات خهلووتیان نهکرد. شهو و رۆژ له یهک جیا نههههونهوه. مهنمووران بهخالهتیان
 پهن بردن. ههموویان فکریان کرد فیرپرسه لهناو بهرن. وایان به چاک زانی به خائین دهری
 کهن چونکه کامجۆی رهحمی دهرحق به خائین نههکرد. رۆژی تهدهیریان کرد نهو میقداره
 گۆشته که بۆ خواردنی پادشاه دانرابوو بینترین له جیگهی فیرپرسه بشاررتیهوه. تهسادوف
 پرۆی فیرپرسه به ئیشی پادشاه رۆشتبوو، مهنمووران یهکیتکیان نارد مووجه گۆشتهکهی
 پادشای دزی، بردی له جیگهی فیرپرسه شارديهوه. وهختی قساوهلتیی شیر هات،
 برسیهتی زۆری بۆ شیر هینا، داوای خواردنی کرد، جوابیان بۆ برد گۆشتهکهی جهنابت
 دزراوه. یهکن له مهنمووران وتی: بزانت ناحهزی پادشا کامهیه، مالیان باسخوون بکهن.
 شیر لهو قسهیه دلای خراب کرد، وتی: ئیوه مومکینه بزانت ناحهزی من کتیبه. نهویش
 وتی: بهستومه گۆشتهکهی جهنابت فیرپرسه دزبویهتی و لهجیگای خۆی شاردویهتیهوه.
 یهکیتکی که وتی: فیرپرسه تهرکی خواردنی گۆشتی کردووه، باوهر ناکهمن بئ نهدهیی وا
 بکات دزی له پادشاه بکات، بهلکی بهدرۆ قسهیان کردبین. یهکیتکی کهیان وتی: ئیوه
 نهلین فیرپرسه خائینه، باوهر ناکهمن ئیشی خیانهت بزانت. یهکن له فیتنهکان وتی:
 قسهکردن باش نییه. نهگهر گۆشتهکه له جیگهی فیرپرسه دزرایهوه لایقی داری سیاسهته
 چونکه خیانهتی له پادشاه کردووه. کامجۆی وتی: ناوی خیانهت و خراپیی فیرپرسه
 لهبیشه دا بلاوبوتهوه. جیگهی باوهر نییه گۆشتی له خۆی ههرام کردبین. فلان و فلانم
 شاهیده، نهوهو له رۆژ که چاوم بهچاری کهوت وتم: بهدرۆ خۆی کردووه بهعابید، ناخری

فیتنه یهک هه لئه گیرستین، وه ئیستایش خیانت له وه خراپتر نه بێ که گوشتی جه نابت بدزی؟ مومکینه چهند رژژکی که دستدرژی بۆ ئیمهش بکات. کامجۆی رقی هه لسا، ناردی به شوین فیرپسه دا. فیرپسه لهو ته دبیره بێ خه بهر بوو، به روویهکی خوشهوه چوو له لای شیر. کامجۆی وتی: دوتنی گوشته کهت بۆ کوئی برد؟ فیرپسه وتی: دامه دست چیشته کهری جه نابت بیکمن به قاوه لتی بۆ تو. چیشته کهرکان ته به عه ی فیتنه کان بوون، بانگ کران. وتیان: گوشت نه دراوه ته دست ئیمه. کامجۆی ناردی گوشته که پان له شوینی فیرپسه دۆزیوه. فیرپسه بۆی مه علوم بوو ده رگای به لای بۆ کراوه ته وه. به خۆی وت: ده مێکه به عه قه ئه مزانی تووشی به لا دیم، ناخیری پیتش ده می گرتم. یه کتی له ره فیقانی فیرپسه که لافی خوشه وستی فیرپسه ی لێ نه دا، چوو به پیتش ده می کامجۆی وتی: ئه و درۆزنی روورپسه خیانه تیکی وا گه وهی کرد هه تا زوو بکوژیت دره نگه، له بهر ئه وه جاریکی که کهس نه توانی خیانه تی وا له پادشا بکات. شیر نه مری کرد فیرپسه چه پس بکری و فه رمانی خنکاندن بنوسریت. سیاگۆش چوو به پیتش ده می کامجۆی وتی: نه گه ر ئه مر هه یه چهند قسه یه ک بۆ جه نابت به بیان بکه م. شیر وتی: بیکه. سیاگۆش وتی: پیتش و نان فه رموویانه: هه ر پادشاهن رتگه و سیاسه تی راست بێ، ده وامی پادشاهی زۆر نه بێ. نیستا وا چاکه ئه مر نه کهیت فیرپسه بکوژیت «من صبر ظفر»، وه هه ر کهس ئاره زووی به رز بوونه وه ی پادشاه بکات خوین رشتن به چاک نازانیت، وه نه گه رچی دلت ئاره زووی نییه فیرپسه عه فر کات، ئه م ما بۆ مه سه له حه ت، هه ره وک پادشاه ی به غدا خوشه وسته که ی خۆی بۆ مه سه له حه ت له ناو برد.

کامجۆی پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

سیاگۆش وتی: نه گیت نه وه له شاری چین پادشایه ک بوو ناوی عه داله ت و حوکمه داریی بلاو بوو بووه و کوریکی تازه پتگه بشته ووی بوو رووی وه ک رژژ شوعله ی نه دا. کوپه پادشاه رووی کرد بۆ رتگه ی حه ج. ئه زنی له دا بک و باروکی خواست له گه ل چهند کهسانی و چهند گورجیسه ک که وه ته رتگه. وه خستی داخه ل به پاپۆم بوو چهند رژژی به ناو ناوا رۆشت. داخه لی حودوودی مه ککه ی موعه ظمه مه بوون. له پاش حه ج کردن، زیاره تی (محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم) کرد و گه رانه وه. له گه ل کاروانی خوراسان روویان کرد بۆ شاری به غداد. مه لیکه ی به غداد خه بهری کوپه پادشای زانی، چوو به

نیستیقیبالیهوه، برده مالی خوژی، بهنوسوولی شاهانه خزمهتی کردن. بۆ نیسراحت ههشت رۆژ له بهغداد مانهوه. لهپاش ههشت رۆژه دوعا خوازی له پادشای بهغداد کرد، کهوتنه رتگه. به رسمی دیاری کچه گورجیهکی بۆ پادشای بهغداد دانا. وهختی پادشا له رهوانه کردنی میوانهکان نهجاتی بوو، روهی کرده تۆدهی حهرهم، تهماشای کرد گورجیه که به لهغجهولار وهک تاوس چهتری ههلداده. نزیک بوو بیهۆش بکهوی، دهعاری عیشقی کهوته جوولانن، وتی:

شعر

رۆحه کهم، بهخوا له دوری تۆ ههمیشه شین نه کهم
 بولبول ناسا بۆ گولی روت گریه و نالین نه کهم
 من به یادی په رچهم و روهی تۆیه به خوا جار به جار
 ده چه ناو باغ و تهماشای لاله و نه سرین نه کهم
 گهر بکهم ته شبیهی تۆ جانا له گهل خورشید و مانگ
 توهه تیککی مه حزه، ته شبیهی به پینی ته خمین نه کهم
 سابیته جانا، وه کوو رهنگی خه نه ناچیته وه
 جهرنه، سوچه پین، به خوینم دست و پیت رهنگین نه کهم
 گهر سلیمانی بیته جه ننهت و پر بن له حور
 په شمه لام هه ره میلی وهلی یاره کهی پیتنجوین نه کهم
 چاوه روانم زولفی لادا، تاببیمم روومه تی
 هیتنه بن عه قلم له کافر من نومیدی دین نه کهم
 هه ره له شهوقی لیبوی شه که ره باری نهو دلداره به
 من وه کوو توتی (که مریم) نه مرۆ قسهی شیرین نه کهم

ناخری پادشاه له گهل مهجوبه یی شهو و رۆژ خهریک بوو. مهمله کهت و میله ته له فکر نهعا. له بهر دهنگی عوود و دهف و که مانچه هاواری مهزلوومانی گوئی لێ نه بوو. له خۆشه وستی و جوانیی گورجیه که شهو و رۆژی بۆ فەرق نه نه کرا. چند رۆژی بهو جۆره رایبوارد. نزیک بوو شاره که هه رایه کی تیا بهقهومین. ئومهرا، وزهرا زۆر لهخوا پارانهوه، دوغایان گیرا بوو. شهوتیک پادشاه خهوی بینی، له خهویا بانگیان کرد: نهی پادشا، تۆ شوانی میله تیت، له بهر خۆشه وسته کهت فکری میله تهت نهما و خه بهرت له مهزلوومان

نییه. مرژده بین نزدیکه پادشاهی له دهستت دهرجیتت. له خهوفی غهفلته راست بهروهه، برژ به لای میلله تموه. پادشا له ترسا خه بهری بووهوه. فکری کرد وتی له بهر مه جوویه یک نهوم به سه راهات. رویتت غوسلی کرد، تزیه کرد، نهمری کرد جارچیکی که گورجییه که داخل به خزمه تی پادشاه نه بین. نه گهرچی له دهرجهی نیهایه لای خوشه ویست بوو له بهر نومووراتی پادشاهی مه جووور بوو تهرکی گورجییه که بکات. دوو سن رۆژ بوو پادشا له گورجی دور که وتوه. گورجی به عهقل زانیی کاری چییه، خۆی وهک تاوسی رهنگا و رهنگ رازاندهوه، به پیتش دهمی پادشادا رویتت. وهختن پادشاه چاری به گورجی که وت، تهخت و سهلته نه تی له فکر نه ما دهستی کردهوه به که یف کردن له گهمل گورجییه که. دووم دفعه له غه بیهوه بانگ کرا، ترس و خۆفی پادشاه زیاد بوو، فکری کرد وتی: ههتا نهو گورجییه باقی بین من پادشاهیم بۆ ناکرئ، بانگی دهرگاوانه که ی کرد وتی: لازمه ههر نیستا نهو گورجییه نه بهیت، بیخه ره ناو شه تی فوراتهوه چونکه به بین نهمر داخل به حوجره بووه. دهرگاوان دهستی گورجییه که ی گرت، بردی دهرهوه. له ریگه فکری کرد وتی: نه مه خوشه ویستی پادشاه به و نیستا رقی ههلساوه، نهمری به کوشتنی کردوه، مومکینه سوچه بین په شیمان بیتهوه، وهختی په شیمان بووهوه داوای له من بکات، وه نه گهر نه بوو من بکوژئ. چاک وایه بیبه له مالهوه داینیم بیشارمهوه. دهرگاوان فکری خۆی مه حکم کرد. پادشاه وهختن داخل به حهرم بوو، جیگه ی گورجییه که ی به خالی دی، دلی گری سه ند، دهستی کرد به گریان، له نهمر کردنی په شیمان بووهوه. بانگی دهرگاوانه که ی کرد، وتی: ههر نیستا گورجییه که م له تۆ نه ویتت. دهرگاوان وتی: شاهم، خۆت نه مرت کردوه، گونا له من نییه. پادشاه وتی: جه للاب بانگ که ن له گهردن دهرگاوان بدات. دهرگاوان دهستی کرد به پارانهوه. پادشاه وتی: نه گهر گورجییه که نه بین، به داری سیاسهت نه تکوژم. دهرگاوان بۆی مه علوم بوو گورجییه که حازر نهکات نه کوژرتت. رویتت گورجییه که ی بردهوه خزمهت پادشاه. چند رۆژی به که یف کردن خهریک بوون، له پاشا نهمری کردهوه به دهرگاوان گورجییه که بکوژتت. دوو سن جار بهو جوژه دهرگاوان که وته کیتشه کیتسهوه. رۆژی پادشاه فکری کرد، بۆی مه علوم بوو که س ناتوانیت خوشه ویستی پادشاه له ناو بهرتت، وههتا گورجییه که باقی بیت پادشاهی بۆ ناکرئ. وتی: چاک وایه به دهستی خۆم له ناوی بهرم. رۆژی له سه ر بانی قه سهروه ته ماشای شه تیان نه کرد، روهی کرده گورجییه که وتی: ته ماشا که نهو پایۆزه چند لایقه، گورجییه که سه ری شق کردهوه، پادشاه دهستی به پشتییهوه نا، که وته ناو شه تهوه، خنکا. پادشاه هاواری کرد:

گورجیبه که بگرنه‌وه. وه ختن گه‌یشتنه سهر گورجیبه که گرتیان‌وه مردبوو. دهریان هینا، کفن و دفن‌یان کرد. پادشاه له‌بر مغافل بوونی میلله‌ته‌که‌ی خۆشه‌وستی خۆی به دست‌ی خۆی له‌ناو‌برد، به‌لایه‌وه به چاک زانرا.

سیاه‌گۆش وتی: بۆیه نهم میسالهم هینایه‌وه تا له‌پادشاه ناشکرا بئ بۆ مه‌سه‌له‌حه‌تی میلله‌ت لازمه له‌گوناه‌ی فیپرپسه بیووریت و خاتینینی فیپرپسه ته‌حقیق بکه‌یت. کامجۆی به‌قسه‌ی سیاه‌گۆش گه‌ی دلی دامرده‌وه. ناردی فیپرپسه‌یان برده خزمه‌تی. فیپرپسه چونکه له‌گونه‌ی بئ خه‌به‌ر بوو، ده‌ستی کرد به‌ زوبان درتژی و فیتنه‌کان ته‌عغه‌ی زۆریان دا. کامجۆی رقی هلسا حوکمی کرد فیپرپسه بکۆرتیت. دایکی شیر خه‌به‌ری زانی، چوه لای کامجۆی، وتی: له‌سه‌ر چی نهمرت به‌ کوشتنی فیپرپسه کردوه؟ کامجۆی قیسه‌ی نه‌وه‌ل و ناخری بۆ دایکی گه‌راپه‌وه. دایکی وتی: هه‌شت کار هه‌یه به‌ هه‌شت کاره‌وه به‌ستراوه^۱ خزمه‌تی ژن به‌مه‌ترده‌وه. خۆشه‌وستی نه‌ولاد به‌ باوکه‌وه. فیتربوونی شاگرد له‌وه‌ستایه‌وه. قسوه‌تی پاشا به‌له‌شکره‌وه. شۆره‌تی پیوارچاکان به‌تاعه‌ته‌وه. نيسراحه‌تی میلله‌ت به‌ پادشاه. دروست بوونی کاری پادشاه به‌ راستیبه‌وه. ده‌وام کردنی پادشایی به‌ عه‌قل و ته‌دبیره‌وه. وه له‌کوشتنی فیپرپسه دوو رتگه‌ی خه‌ته‌ر دهرئه‌که‌وتیت. نه‌وه‌ل نومه‌را هه‌ریه‌که بۆ جیتگه‌یه‌ک رتگه‌ی فیراری له‌ترسا نه‌گرنه پیش. دووم گوناه‌ی کوشتنی ناحه‌ق له‌سه‌ر تۆ دانه‌نرتیت، چونکه به‌ عه‌قل نه‌زانم دوشمن نه‌و نیشه‌ی بۆ فیپرپسه دروست کردوهو، ناشکرایه نومه‌را رقیان له‌یه‌که و ناره‌زوی به‌رزوی یه‌ک ناکه‌ن و تۆیش به‌قسه‌ی نومه‌را له‌ناو‌به‌ریت به‌ موده‌تیتکی کمه‌ بیشه‌که به‌ چۆلی نه‌میتنیته‌وه. کامجۆی وتی: من به‌ قسه‌ی نومه‌را نهمرم به‌ کوشتنی فیپرپسه نه‌کردوه و له‌سه‌ر خیانه‌ت نهمرم به‌ کوشتنی کردوه. دایکی وتی: من نه‌یزانم دلت به‌قسه‌ی نومه‌را خراب کردوه، وه له‌ من مه‌علومه‌ فیپرپسه موده‌تیتکه ته‌رکی خواردنی گۆشتی کردوه و هه‌تا نیتستا ریازه‌تی نه‌شکاوه و جه‌نابت روتبه‌ی وه‌زاره‌تت بئ به‌خشیه‌وه. مومکینه‌ هه‌سوودان به‌خاله‌تیان بئ برده‌ی و گۆشته‌که‌یان برده‌وه له‌ جیتگه‌ی فیپرپسه شاراهه‌ته‌وه، دوشمن هه‌موو جۆره‌ فیتلی دروست نه‌که‌ن و، تۆ له‌ مه‌سه‌له‌ی هه‌سووده‌که بئ خه‌به‌ری بۆ نازاری دراوستیبه‌که‌ی خۆی به‌ گوشت دا.

کامجۆی پرسیی: چۆن بووه؟

دایکی وتی: نه گیتړنوه له شاری به غداد کابرایه کی هسود دروستی عابیدتی بوو. عابیده که شوره تی عیبادتی بلاو بوو، له هه مو لایه که وه بۆ زیارته تی نه اتن، دیاریس چاک چاکیان بۆ نه هینا. کابرا هسوده که به خاله تی پین برد، درۆی زوری بۆ عابیده که هلته به ست، باوه ریان پین نه نکرد. ناخری مه جیسور بوو عه بدیکي کړی، خزمه تی عه بده کی کرد، رۆژی به عه بده کی وت: نه زانی بۆچی نه ونده خزمه ت نه کم؟ کاریکم پیته، نه بقی جی به جیتی بکه تی. عه بده که وتی: به سهر سهر. کارکه چیسه؟ به یانی به فرموو. هسوده که وتی: نهو عابیده دروستیمه. هر چند درۆ و بوه تانم بۆ هلته ستوه که س باوه رم پین ناکات. وا نیستا وا به چاک نه زانم نیسمشو و بچین له سهریانی عابیده که من سهر بیرت و ماله کم بۆ خوژت به ریت، روو بکه تی بۆ شاری کی که، به لکی حوکومه ت له جیگه ی خوینی من عابید بگریت و ناوی چاکه ی بکوژیتوه. عه بده که وتی: ناغا، له سهر نهو فکره لاجو، وه نه گهر تۆ مردیت له پاش تۆ ههرچی له عابید بگریت قانزاجی بۆ تۆ ناپین، وه نه گهر زور له عابید بیزار بویت من خهریکی کوشتی نیم و دلی تۆ له نازار نه جات نه دم. هسوده که وتی: خهریکه په رده ی دلم به چیرئ، چاک وایه قسم نه شکینتی. هلته به ریزین، وهخت دره نگه. شوئی هه ردوکیان چوونه سهریانی عابیده که. عه بده که سهری ناغای بری، گه رایه وه، چوه ماله وه، نهوی به وه زن سووک و به قیسمه ت گران بوو هل لگرت و رووی کرد بۆ شاری نه سفه هان. بۆ سوچه پین رۆژ بووه وه، لاشه ی هسوده که پان له سهریانی عابید دۆزیه وه. عابیده که پان برد بۆ موحاکمه. موده تی به چه پسی مایه وه. ته سادوف توجاری له به غداوه رووی کرد بۆ نه سفه هان. وهختی گه شسته نه سفه هان عه بده کی هسود چاوی به توجار کهوت، خوژی و چوژیمان له بیک کرد، قیسمه ی ناغای هاته ناوه وه. توجار وتی: نیستا عابید له سهر ناغات چه پس کراوه. عه بده که وتی: به زولم چه پسیان کردوه. قیسمه ی نهو و دل و ناخری ناغای بۆ توجار گتیرایه وه. توجاره که دوو سن که سی بانگ کرد شاهیدیان له دم عه بده که وه رگرت. وهختی گه رایه وه شاهیده کانی برده لای قازی شهاده تیان دا و عابیده که نه جاتی بوو وه تف و له عنه ت بۆ رۆچی هسوده که ره وانه کرا.

دایکی وتی: بۆیه نه م میسالم بۆ هینا پته وه تا له جنابت مه علوم بپن هسود هه موو جوړه کاري دروست نکات، وه نیستا چاک وایه دهست له کوشتی فیهریسه هل لگرت.

نه‌گەر خه‌تابار نه‌بووین دلی جه‌نابت نازاری نامیتین، وه نه‌گەر خه‌تاباریش بووین عه‌فر کردنی تۆ شۆزه‌ت په‌یدا نه‌کات. کامجۆی به نامۆزگاریی دایکی دلی چاک بو، ناردی به شوین فیرپرسه دا. وه‌ختی فیرپرسه گه‌یشته لای کامجۆی، پرسسی نه‌ده‌یی به‌جیه‌تینا، وتی: نه‌ی پادشا نه‌و دزیبه له من دووره، چونکه گوشتم له‌خۆم حه‌رام کردوو، وه جه‌نابت ته‌حقیقی به‌کیت ناشکرا نه‌یی دز کیتییه؟ کامجۆی یه‌که یه‌که نومه‌رای بانگ کرد، وه‌عه‌دی خه‌لاتی به به‌عزتیکیان دا، وه له به‌عزتیکیان توند بوو. ناخری راستی قسه‌یان ناشکرا کرد. معلوم بوو فیرپرسه دزی نه‌کردوو. دایکی شیر وتی: کوپم لازمه له‌مه‌و دوا به په‌له په‌ل دست بۆ کار درێژ نه‌کیت. به‌قسه‌ی حه‌سوود نازارت بۆ کس نه‌بێ. کامجۆی وتی: نامۆزگاریی تۆ له‌قه‌تلی ناحه‌ق دووری کردم. فیرپرسه وتی: نومیدی نه‌جاتم له خزمه‌ت جه‌نابت به‌یان نه‌کهم. کامجۆی وتی: جارتیکی که ترس و خۆفت نه‌بێ، راستی تۆ بۆم ناشکرا بوو. فیرپرسه وتی: له نه‌ووئه‌وه راستی منت معلوم کردبوو. به‌قسه‌ی حه‌سوود تووشی به‌لا هاتم و، جارتیکی که تووشی بیم پتگیه‌ی نه‌جاتم ده‌ست ناکه‌ویت، وه‌هه‌تا من له خزمه‌ت جه‌نابت باقی بم دوшمن هه‌ر باقیبم، دزی له‌سه‌ر من نیسیات نه‌بوو، نه‌مهرت به‌کوشتنم کرد. بۆم معلوم کراوه گوناھن به‌کم عه‌فوکردن له تۆ نابهرتیت، هه‌روه‌ک پادشاکه قه‌له‌می عه‌فوی به‌سه‌ر گوناھن ده‌رگاوانه‌که دا کیتشا.

کامجۆی پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

فیرپرسه وتی: نه‌گه‌تر نه‌وه له شاری یه‌مه‌ن پادشایه‌ک بوو دونیای به‌شوعله‌ی عه‌داله‌تی روون کردبووه. پۆژی رقی له ده‌رگاوانه‌که هه‌لسا، ده‌ری کرد. ده‌رگاوان چهند سال مایه‌وه، فه‌قیر بوو، هه‌رچی ناو مالی بوو فرۆشتی. زۆر موحتاج بوو. ناخری فکری کرد خۆی نیشانی پادشا بدات. پۆژی پادشا میوانتیکی زۆری هاتبوو، بۆ کس مومکین نه‌نه‌بوو به‌جیه‌ت ژوورموه. ده‌رگاوانه‌که ئولاغ‌تیک و ده‌ستن ته‌لبیسه‌ی به‌نه‌مانه‌ت خواست، رووی کرد بۆ مالی پادشا. قاپیوانه‌کان و ایانزانی پادشاه ناردوو به‌شوینیا، مه‌نعیان نه‌کرد. ده‌رگاوانه‌که چوو مه‌جلس، سه‌لامی کرد و دانیشت. وه‌ختی پادشاه چاوی به‌ده‌رگاوان کهوت ناگری غه‌زه‌یی داگیرسا، فکری کرد بانگی جه‌للاب به‌کات له گه‌ردنی بدات. ته‌کرار فکری کرد وتی: وه‌ختی دانیشتنی میوان توورهبوون جوان نییه. به‌ناوی حه‌لم ناگری غه‌زه‌یی کوژاندوه، ناوچه‌وانی روون بووه. ده‌رگاوان هه‌لسا، ده‌ستی کرد به

خزمت کردن میروانه‌کان. له‌وه‌ختی فرسه‌تدا سینییه‌کی نالتون وه‌زنی هه‌شتا مسقال نالتون بوو له ژیر عه‌باکه‌یدا شاردیموه. پادشاه چاوی لی بوو، ده‌نگی نه‌کرد. زانیی فه‌قیره و له‌به‌ر موحتاجی نیختیاری دزی ده‌کات. میروانه‌کان رۆیشتن. ده‌رگاوانه‌که‌ش رۆیشت. وه‌ختی حاجت کۆ کرایه‌وه، ده‌نگه ده‌نگ له خزمه‌تکاره‌کان به‌رز بووه‌وه. پادشا وتی: نه‌وه چییه؟ وتیان: قوربان سینییه نالتونه‌که دزراوه. پادشا وتی: نه‌وه که‌سه‌ی سینییه‌که‌ی بردوو له‌لامی بووه، وه نه‌وه که‌سه چاوی لی بووه قسه ناکات، واز بیتن، بۆ سینییه‌که مه‌گه‌رتن. ده‌رگاوانه‌که سینییه‌که‌ی فرۆشت، تا یه‌ک سال خه‌رجی کرد بۆ مال و منالی. دوا‌ی سالتی خۆی گه‌بانده‌وه مالی پادشاه. پادشاه بانگی کرده پتشمه‌وه، سه‌ری نایه‌ بن گوتی وتی: پاره‌ی سینییه‌که‌ت ته‌واو کرد؟ ده‌رگاوان ده‌ستی کرد به‌ گریان، وتی: نه‌ی پادشاه، موحتاجی پیتی کردم. عاقلان وتووایه: خانووی دۆست به‌رووخیتنه، له ده‌رگای دوشمن مه‌ده، وه له‌زاتی پادشاه مه‌علووم بۆ له رۆحی خۆم بیتزار بووبوم، بۆیه به‌ دزیوه بردم، که‌س نه‌زانی تا نابرووم نه‌چیت، وه‌نومید ده‌که‌م قه‌له‌می عه‌فو به‌سه‌ر گوناها بکیشرت. پادشاه عه‌فوی کرد و له جینگه‌ی خۆی به‌ ده‌رگاوانی داینایه‌وه و مه‌عاشی زیاد‌ی بۆ به‌ریه‌وه.

فیرپسه وتی: بۆیه نه‌م میسالم بۆ جه‌ناپه‌ت هینایه‌وه، تا جه‌ناپه‌ت منیش عه‌فو که‌په‌ت نيزنم بده‌یت به‌رۆم به‌گیای ده‌رو ده‌شت خۆم به‌رتنم.

کامجۆی وتی: نامۆزگاریه‌که به‌جی به‌تله. فیرپسه وتی: دل‌ی پادشاه لازمه وه‌ک به‌هر وا بۆ به‌ نه‌ختی خۆل لیل نه‌بۆ، وه حیل‌ی پادشا لازمه وه‌ک کیتو قایم بۆ. به‌ بایه‌کی به‌قوه‌ت نه‌به‌زوت. چاک‌ترینی هه‌موو کاریک حیل‌م و سه‌به‌ره. که‌سه‌ی حه‌لیم بۆ له مسیحه‌تی دنیا دووره. به‌ توندی و تیرگی کار دروست نابۆ. به‌ زوهایانی شیرین هه‌موو کاری ناسان نه‌بۆ.

نه‌سیحه‌تی ده‌هه‌م

جه‌زا وه‌رگرتن به‌ رتگه‌ی خۆی دروسته

دایشلیم پروی کرده به‌هه‌من، وتی: له عه‌فوکردنی خه‌تا تینگه‌یشتم و نومید ده‌که‌م به‌یانی جه‌زا وه‌رگرتن به‌ رتگه‌ی خۆی به‌یان به‌فرموویت. به‌هه‌من وتی: جه‌زا وه‌رگرتن به‌ رتگه‌ی خۆی وه‌ک حیکایه‌تی شتیردچنگ تیره‌که و کابرا تیر هاوتزه‌که وایه.

دایشلیم پرسیی: چۆن بووه؟

حکیم وتی: نه گیتنهوه له نه ترافي سلیمانی کتوبی هه به ناوی (پیره مه گروون)ه. سه ری کتیه که بۆ ناسمان بهرز بوویهوه، ناوی له هه موو لایه که وه تافه تاف نه چوه خواره وه. داری ساحیب میوه ی له حساب نه نه هات. شیرینی میبوی له کتوبه دا پتیه گه یشتیوو، دهنگی وهک ره عد، هه له متی وهک بهرق واپوو. دایم خهریکی خوین رژاندن بوو، په نجی له خوین وشک نه نه بووه. سیاهگوشن له ژتر حوکمی شیرکه که دا بوو، که چاوی بهو خوین رشتنه نه که وت فکری نه وهی کرده وه که سوخ یارمه تی زالمی بدات، نه ویش شه ریکه. له بهر نه و رووی کرده پتیه، شیرکه که جته یشتت، ته ماشای کرد مشکتی خهریکی رهگ برینی داریکه، داره که به زوبانی حال بانگی کرد وتی: نه ی زالم، له بهر چی خهریکی رهگ برینی حه یاتم نه که یه ت و خه لقی له خواردن میوه ی من بین بهش نه که یه ت؟ خراپه مه که، جه زای خراپه خراپه یه. مشک گوتی نه دایه. ته سادوف ماری په یدا بوو، ده می داپچری، مشکه که ی قووت دا. ژیرگی په یدا بوو، ساره که ی خوارد. ته سادوف پتوی په یدا بوو، په لاماری ژیرگی دا، خسته یه سه رشتی، میزی کرده سه ر سکی. ژیرک وایزانی باران نه بارئ. سه ری ده ره ینا، پتوی په لاماری دا، گرتی، سه ری هه له کند و درکه کانی دامالی خواردی. نیستتا له خواردن نه بوویهوه سه گت وهک گورگی هار په لاماری پتوی دا و خواردی. ته سادوف پلنگی په یدا بوو، په لاماری سه گی دا، پارچه پارچه ی کرد. بهینی چوار ده قیله ی بین چوو راوچییه که په یدا بوو تیری بۆ پلنگ هاو یشتت، دای له په راسوی راستی له په راسوی چه پی ده رچوو، پلنگ مرد. راوچییه که پیستی پلنگه که ی گرتوه. سوارئ په یدا بوو ته ماشای پیسته پلنگه که ی کرد، ناره زوی سه ندنی کرد، بوو به شه بیان له گه ل کابرا راوچییه که. سوار شمشیری داهینا یه وه دای له سه ری راوچی کردی به دوو که رته وه، پیسته که ی هه لگرت و رۆیشت. میقداری نیسو سه عات نه رۆیشتیوو، قاچی نولاغه که ی چوو به کونه مشکدا، سواره که گلا، رۆچی ده رچوو. سیاهگوش نه و عه جایبانه ی چاو پتیه که وت، گه رایه وه بۆ لای شیر و دو عاخوازی له شیر کرد. شیر وتی: رۆیشتی تو له بهر چییه؟ خواردنیکتی زۆر له بهر من نه مینیتته وه به ره حه تی نه یخوتیت. سیاهگوش وتی: نه ی پادشا، قسه یه که له دلما یه، ناشکر اکردنی بۆنی مردنی لتی دیت، وه نه گه ره جه نایه ت دلیم نه مین نه که یه ت نه توانم ناشکرای بکه م. شیر دلی نه مین کرد. سیاهگوش وتی: نه ی پادشا ته ماشا نه که م دایم خهریکی خوین رژاندنی و، له ناخر رۆژت زۆر نه ترسم. شیر وتی: زولم له تو نه کراوه و من نازارم به تو نه گه یان دووه. رۆیشتنت له بهر چییه؟

سیاگوش وتی: له بهر دوو ږنگه یه. نه ووهل نهو که سهی ساحیب سروهت بهی تاقه تی چاو پینکه وتنی زولم ناکات و، نیقتیداری ناله ی مه زلوه می نییه. دووم له وه نه ترسم جه زای خراهی توله تو تپه پر بکات، پرشنگی من بسووتیتنی و، هر کهس نزدیک به کووره بوو پرشنگی بو دیت. شیر وتی: تو بونی خراهت له کوئی کردوه؟ ږنگه ی کاری چاکه چوڼ نه زانی؟ سیاگوش وتی: نهی پادشاه، ناشکرا به هر کهس چاک بکا چاک دیته ږنگه ی و هر کهس خراب بکات خراب دیته ږنگه ی. دنیا له جینگی خو ی وه ک شاخ و کتو وایه، هر ده ننگ بیت ده نگ نه داته وه، نیمرو من شتیکی غه ربیم دیوه. مه سته له ی له نه ووهل تا ناخر بو شیر گتیر ایه وه. به ناموزگاری وتی: نهی پادشاه، مشک ږه کی داره که ی بهی، بوو به خوزاکی مار. مار نازاری به مشک گه یاند، بوو به خوزاکی ژیرک. ژیرک ماره که ی خوارد، بوو به خوزاکی ږتویی فیلزان. ږتوی ژیرکی خوارد، به دست سه گه وه پارچه پارچه کرا. سه گ ږتویی خوارد، به چنگ پلنگه وه سکی هل دږا. پلنگ سه گه که ی کوشت، به تیری ږاوچی کوژرا. ږاوچی پینستی پلنگی دامالی، به شمشیری سوار دوو له ت کرا. سوار قه تلی ناحقی کرد نولاغ که ی گلا نه ستوی شکا. هه صویان له بهر زولم کردن به جه زای خو یان گه یشتا. له خراه دوور بوون ږنگه ی سه لاهه تپه. شیر له بهر مه غرووری قسه ی سیاگوشی به هیچ زانی. له جینگی نهو هه موو ناموزگار به دهستی زولمی زیاتر دریز کرد. سیاگوش بوی مه علوم بوو ناموزگاری ته نسیر ناکات، شیر ه که ی جیهیشت. شیر ږقی هل سا، شوین سیاگوش که وت. سیاگوش له ترسا خو ی شارده وه. شیر له سیاگوش رت بوو ته ماشای کرد دوو بیتچوه ناسک به گیا خواردن خه ریکن، دایکیان به دیاره وه وه ستاوه. شیر فکری خواردنی بیتچوه ناسکه کانی کرد، دایکی ناسکه کان هاواری کرد: نهی پادشا، دست له خواردنی بیتچوه کانم هل لگه، تویش بیتچوت هه یه. جگرم به ناگری زولم مه سووتیتنه. ده رزی بکه به خوتا، نه نجا سووژن بکه به خه لندا. شیر هه ردوو بیتچوه ناسکه که ی خوارد. وه شیر ه که دوو بیتچووی بوو. ته سادوف ږاوجیهه ک ږنگه ی که وته نهو ی، هه ردوو بیتچوه شیر ه که ی کوشت و پینستی دامالی بردی. ناسک به گریان ږوشت، تووشی سیاگوش بوو، به یانی خواردنی بیتچوه کانی بو سیاگوش گتیر ایه وه. سیاگوش وتی: نزدیک به جه زای خو ی بگات. وه ختی که شیر ږوشته وه ته ماشای کرد هه ردوو بیتچوه که ی کوژراوه و پینستیان له بهر دامالاه، به نه ږنه ږ نهو کتوهی هتیا به لهرزه. چه قه تلی دراوستی بوو چو به ته عزیه وه، وتی: گریان و هاوار بو نه که بیت؟ شیر وتی: وهره بزانه چیه، نهو وه خته گریانم بپرسه. چه قه تل وتی:

سه‌بر لازمه. هرچی داخل به دنیا بیی مردنی بۆ دانراوه. نه‌ختی بین ده‌نگ به سئ نامۆزگاری هدییه بۆت بگنیه‌سه‌وه: هر نه‌وه‌لی تاخرتیکی هدییه، هر ته‌نگانه‌یه‌ک فه‌ره‌حیییه‌کی له شوینمو، هر رۆح له‌به‌ری مردنی هدییه. لازمه سه‌بر بکه‌یت، گریان و هاوار چارت ناکات. شیر وتی: نازانم له کوئی نه‌و به‌لایه بۆ بیچوووه‌کانم هاتوه؟ چه‌قل وتی: خۆت نه‌و به‌لایه‌ت به‌سه‌ر خۆت هیناوه. قسه‌ی تو وه‌ک قیسه‌ی دار فرۆشه‌ زالمه‌که‌ وایه، ناگر له‌ داره‌کانی به‌بوویو، نه‌یوت: نه‌و ناگره‌ چۆن له‌ داره‌که‌ به‌بووه؟ شیر پرسی چۆن بووه

حیکایه‌ت

چه‌قل وتی: نه‌گنیه‌نه‌وه‌ کابرایه‌کی دارفرۆش بوو داری له‌ فه‌قیران نه‌کری و نیوه‌ی پاره‌که‌ی نه‌نه‌دا و له‌زستانا نه‌یفرۆشت به‌قازانجینکی زۆر له‌به‌ر زولم کردنی فه‌قیران که‌وتبوونه‌ هاوار. رۆژی باری داری له‌ فه‌قیری کری، چواریه‌کی پاره‌که‌ی نه‌دا. فه‌قیه‌که‌ رووی کرده‌ ناسمان، هه‌ناسه‌ی هه‌لکیشا، هه‌ناسه‌که‌ی لوول بوو، ده‌رگای ناسمانی کرده‌وه. بیساوچاکتی به‌لایانا رابوو، وتی: زالم، له‌ هه‌ناسه‌ی فه‌قیران په‌رسه‌. به‌یه‌ک هه‌ناسه‌ دنیایه‌ک خراب نه‌که‌ن. زالمه‌که‌ وتی: به‌رۆ به‌لای خۆته‌وه. شیخ رووی کرده‌ جیکه‌ی خۆی. ته‌سادوف نه‌و شه‌وه‌ ناگر له‌ مالی زالمه‌که‌ به‌بوو، هرچی دار و مالی بوو سووتا. بۆ رۆژه‌وه‌ بوون شیخه‌که‌ به‌لای خانووی زالمه‌که‌ دا رۆشت، گوئی لی بوو زالمه‌که‌ به‌ په‌قیقینکی وت: نازانم نه‌و ناگره‌ چۆن به‌ریوته‌وه؟ شیخ جوابی دایه‌وه، وتی: نه‌وه‌ دووکه‌لی دلی فه‌قیران بوو ناگری له‌ عومری نا موپاره‌کت به‌ردا. زالمه‌که‌ سه‌ری خه‌جاله‌تی به‌ زه‌وییا شوێ کرده‌وه، بۆی مه‌علووم کرا له‌به‌ر زولم به‌جه‌زای خۆی گه‌یشت. که‌وته‌ غه‌م و مه‌راقه‌وه‌ هه‌تا مرد.

چه‌قل وتی: بۆیه‌ نه‌م میسه‌الم بۆ تو هینایه‌ته‌وه، تۆیش جگه‌ری چه‌ند رۆح له‌به‌ریکت سووتاندوه‌ و جه‌زای خۆت وه‌رگرت. وه‌ک جگه‌ر سووتاوه‌کان سه‌بریان کردوه‌ تۆیش سه‌برکه‌. شیر وتی: به‌م نامۆزگاریانه‌ سه‌بووری دلم هات. وه‌ نیتسا چارم چییه؟ چه‌قل وتی: عومرت چه‌نده؟ شیر وتی: عومرم چل سه‌له. چه‌قل وتی: نه‌وه‌ چل سه‌له‌ به‌ چی ژباویت؟ شیر وتی: به‌ گۆشتی چه‌یوانات و به‌نی نادم. چه‌قل وتی: نه‌وانه‌ی تو گۆشت خواردون هه‌موو دایک و باوکیمان بووه‌ و به‌ نازاری تۆوه‌ تلاقه‌ته‌وه‌. نه‌گه‌ر نه‌وه‌ل رۆژ ده‌ستی زولمت درێژ نه‌کردایه‌ نیتسا توشی جگه‌ر سووتانن نه‌نه‌بوویت و، هه‌تا ئاره‌زووی

نازار بوونت بی نیسراحت ناکهیت. ترکی نازار گه یاندن بکهیت رۆح به سه لامهت دهرنه کهیت. شیر تۆبهی کرد هتا به رۆح زیندوو بی له گیا و میوه زیاتر نه خوات. له سه ر نه و فکرة مودده تنی مایه وه. وه ختی چه قه ل تمماشای کرد نه وهی خواردنی سالیکی چه قه ل بی، به یک رۆژ نهی خوارد، ته کرار چوه لای شیر، وتی: نهی پادشا، به چی خه ریکیت؟ شیر وتی: به گیا خواردن خه ریکم و نازارم بۆ کهس نییه. چه قه ل وتی: نازاری نیستات له جاران زیاتره. شیر وتی: له بهر چی؟ نه په نجبه به پیستی کهس خوتناوی نه کهم و، نه دم به گۆشتی کهس چه ور نه کهم. چه قه ل وتی: تۆ ده ست له خواردنی خۆت هه لگرتوه، ده ست بۆ خواردنی هه موو حه یوانات درێژ کردوه، چونکه گیا و میوهی نم کتیه کیفایه تی ده رۆژی تۆ ناکات. نه وانهی به خواردنی نم کتیه نه ژین به موددهی حه قته یه کی که هه موو نه مرن، گونا هیان به گه ردن تۆ نه بی. بسو مکی نه جه زای له دونیا په ده یته وه. هه روه ک به رازه که میوهی مه ییونه که ی زهوت کرد له دونیادا به جه زای خۆی گه یشت، له داره که که وه ته خواره وه، مرد. شیر پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

چه قه ل وتی: نه گه تر نه وه مه ییونتی له هه نجیره ستانی به ته نها سوداری نه کرد. رۆژی مه ییون فکری کرد مه علومه ژیان به خواردن سو مکی نه بی، وه مه علومه نم باغه له هه نجیره زیاتر میوهی تری نییه. چاک وایه میقدار تکی بۆ زستان هه لگرم. رۆژ به رۆژ میقداری هه نجیری نه خوارد وه میقدار تکی بۆ زستان وشک نه کرده وه. رۆژی به رازی له ده ست راوچی رای کردیو، رتگی که وه نه و باغه تمماشای کرد میوه به هیج دار تکه وه نه ماوه، رووی کرده دار هه نجیره که. مه ییون له ترسا به سه ر داره که وه وشک بوو. به راز وتی: نهی مه ییون، میوان رانه گری؟ مه ییون جوابی دایه وه وتی: غانیبانه گه یشتیت. نه گه ره له پیشه وه خه به رت نه نارد خواردنم بۆ حازر نه کردیت. به راز وتی: نیستا چی حازره بیهینه، پرسیه تی هیلاکی کردووم. مه ییون لقتیکی هه نجیره که ی راوه شانده، هه ره هه نجیری نه که ویته خواره وه نهی خوارد. به راز وتی: ساحیب مال تیرم که. مه ییون لقتیکی که ی بۆ راوه شانده، نهویشی خوارد. ته کرار وتی: تیرم که. مه ییون وتی: نهی میوان، نه وهی تۆ خواردت کیفایه تی یه ک مانگی من بوو. تۆ به من تیر ناکریت. به راز رقی هه لسا وتی: نم باغه مودده تیکه به ده ست تۆ وه یه، له هه ودوا لازمه بۆ من بی. مه ییون وتی: زهوت کردنی مال جوان نییه. واز له ته مه ع بیته، رتگی خۆت به گه ره، برۆ، نازارت نه بی. به راز

زیاتر رقی ههلسا، وتی: ئیستا له داره که نه تخمه خوارهوه، فیری نه دهت نه کم. بهراز به داره که دا سه رکموت، گه یشته سمر لقیکی، داره که شکا. بهراز سمر و خوار کهوته خوارهوه، رۆچی ده رچوو.

چه قه له وتی: نهم میسالهم بۆ هینایتموه، له تۆ مه علووم بن میوهی نهم کیتوه کیفایه تی تۆ ناکات، وه ئیستا ناوی عابیدی تۆ- راسته وهیا درۆیه- بلا و بۆتوه. چاک وایه قسه ی دۆست و دشمن له سهر خۆت بار نه کهیت. شیر نهو قسه ی له چه قه له بیست، ته رکمی میوه خوار دنی کرد، به گیای ته رو وشک مودارای کرد. وه هه رکهس تیتگه یشتنی بیت له م حیکایه تانه ورد بیتوه، هه قه له وه نه گریت و ژبانی ئیسراحه تی دهست نه که ویت.

نه سیجته ی یازده هه م

له نه ندازه زیاد ته له ب کردن په شیمانی له شوتن دی دابیشلیم وتی: له جهزا وه گرترن به رتگه ی خۆی به زوبانی جه نابت به یان کرا، تیتگه یشتن. تومید ده کم له نه ندازه زیاد ته له ب کردن په شیمانی له شوتن بیت، چۆنه؟ به هه من وتی: رۆژی نه زه له که خودا مه خلوقی دروست کرد رۆقی بۆ دانا. زیاد و که می به دهست کهس نییه، هه موی به ئیراده ی خودا وه بهراوه ته وه، وه هه رکهس به واسیته یه ک خودا رۆقی بۆ نه نیریت، وه هه رکهس له نه ندازه ی خۆی زیاد ته له ب کرد، به دهر و مهراقه مه مرد، هه ره ک کابرای فه ره نگه ستانیه که ته له می فیر به وونی زوبانی عیبری له عابیده که کرد.

دابیشلیم پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه ت

به هه من وتی: له زه مینی قونوج عابیدی بوو زۆر له خواترس و ساحتب خیرات بوو، ناوی عیباده تی به هه موو نه ترافا بلا و بوو بۆ وه، له هه موو لایه که وه دیاری بۆ نه هات. شه و رۆژ به خزه مت کردنی میوان خه ریک بوو. رۆژی میوانتکی هات، له پاش نان خوار دنی له میوانی پرسی: خه لقی کام شاری؟ میوان وتی: نه گه ر تا قه تی گوئی گرنتت هه یه، قیسه سه ی من دوور و درتۆه. عابید وتی: بیگتیره وه، بزانه م. میوان وتی: من خه لکی شاری فه ره نگه م، کاری من نانه وایی بوو، وه له گه له فه للاحیک موعامه له مان بوو. فه للاح گه می بۆ نه ناردم، منیش به حه فته یاره م نه دایه. رۆژی فه للاحه که زیافه تی بۆ کردم، بانگی کرده ناو باغیچه که وه. له نان خوار دنی بووینه وه، دهستان کرد به قسه کردن. سوئالی

له من كرد، وتی: موعامه له و قانزاجت چۆنه؟ من جوابم دایه وه: دستمایه ی دووكان بیست حۆقه گهغه. قانزاجی نهویه رۆژ به رۆژ بۆ مال و منال خهراج نهكړیت. فه للاحه كه وتی: زیادیی نه وئنده نییبه خانوئیکي پین دروست بکهیت؟ من وتم: به هزار کیشمه کیشم خه رجی دهردینن. منیش وتم: مایه و قانزاجی تو چۆنه؟ جوابی دامه وه وتی: مایه ی من کهمه و قانزاجی زۆره. یک به ده گهنم زیاد ی نه بن. منیش وتم: یک به ده قانزاج زۆر زهحمه ته. فه للاح وتی: له وه زیاتر قانزاج دست نه کهوتیت. یک دنک خه شخاش پروئنی له گهل سهوز نه بن میقداری بیست چل دهرئه کات، هه ر چلئیکي خاشخاش نه کړیت، هه ر خاشخاش ده هزار دنک زیاتره. نه ی وهستا، «زرع» که خوا بیدات له کیمیا چاکتره. حوکه ما «زه» به نالتوون ناو نه بن، «ع» به سه رچاوه ی نالتوون ناو نه بن. منیش که نه و قسانم له فه للاح بیست، فکری زه راعت کردنم که وته سه ر و ده رگای دووكانم داخست، خه ریکي نه سباب زه راعت کړین بووم دراوستیه کم خه به ری زانی ده رگای دووكانم داخستوه، فکری کهم هه یه، بانگی کردم، دهستی کرد به نامزگاریم. وتی: نه ی وهستا، دست له کاری خۆت هه لسه گره و زیاد له نه اندازه داوا مه که. کهستی قانیع پین پادشای وهخت و زه مانه. کهستی ته مه عکار پین موفلیس و سه رگره رانه. منیش وتم: سۆفی، نانه وایی قانزاجی نییبه، فکرم هه یه فه للاحه ت بکه م به لکی قانزاجی زیادم دست کهوتیت، خانوئیک دروست بکه م. سۆفی وتی: موده دتیکه ژینی تو له سه ر نانه وایی ده وای کردوه. سومکینه نه و فکری تو کردووته قه ووتت به سه ریا نه شکن، نه ووت به سه ر پین به سه ر قولنگه که هات. وتم: چۆن بووه؟

حیکایه ت

سۆفی وتی: نه گه تر نه وه کابرایه کی گازر هه مسو رۆژ له قه راغ جوژگه ناوی جاوی گازر نه کرد. ته ماشای نه کرد یک قولنگ رۆژی چهنده سه عاتن له نزیک کابرای گازر نه نیشته وه، نه گه را په پوه له و کرم و مئشی نه خوارد به سه ر سه وزایی و گوله وه. ته سادوف سوئسکه یه ک بۆ ناو خواردن نیشته وه، واشه بۆی هاته خواره وه، په لاماری دا، خواردی. قولنگ نه وه ی چا و پین کهوت ته رکمی خواردنی خۆی کرد، لاسایی واشه ی کرده وه. کوترن نیشته وه، قولنگ فکری بوو بیگرتیت. نزیک به کوتر بوو، قاچی له قور چه فی. هه رچه ند قه ووتی کرد نه جاتی پین نه جاتی نه بوو. کابرای گازر که چوو گرتی. رۆزیه ته بۆ ماله وه، له رتگه تووشی ره فقیئیکي بوو، وتی: نه و تهیره چییه؟ گازر وتی: نه وه قولنگه لاسایی

واشهی کرده‌وه، له قور چه‌قی، منیش گرتومه. سه‌ری نه‌هرم. سو‌فی وتی: هر که‌سن له نه‌ندازی خوی زیادی داواکرد په‌شیمان نه‌بیتمه‌وه. میوانه‌که‌م وتی: قسه‌ی عابیده‌که‌م به گمه‌ زانی. نوی له دوو‌کانه‌که‌م بوو فرۆشتم و نه‌سبابی له‌لاحه‌تم ری‌کخست و میقداری تووم داچهند. له پاش یک‌ هفته‌ خۆم و منالم موحتاج بووین به نانن، چونکه‌ پرژ به پرژ به دوو‌کانه‌که‌م نه‌ژیام. فکر کرد هه‌تا سالتی به‌م جوړه ژیاغان نابن، کاشکی به‌قسه‌ی سو‌فیه‌که‌م به‌گردایه. چاک وایه دوو‌کانه‌که‌م بکه‌مه‌وه، چومه‌ لای ناشنایه‌ک چهند دره‌ه‌م‌یکم قمرز کرد، میقداری گنم و نه‌سبابم کری، دوو‌کانم دانایمه‌وه، شاگردیکم به‌سه‌ر ده‌غله‌وه دانا. جار‌جار سه‌ری ده‌غله‌که‌م نه‌دا. به‌و جوړه چوار مانگ ده‌وامم کرد. شاگرده‌که‌م دست‌ی کرد به دزی لیم و مایه‌ی دوو‌کانه‌که‌م فه‌وتا و نافات به‌و ده‌غله‌که‌م په‌دلبوو، نویش نه‌ما. ژیانم پشی تال بوو، چومه‌وه لای سو‌فیه‌که‌م، به‌پانی نه‌حوالاتی خۆم بو‌کرد. سو‌فی وتی: مه‌سته‌له‌ی تو وه‌ک کابرا پش ماش و برنج‌که‌م وایه که‌م دوو ژنی بوو. منیش وتم: چۆنه‌؟

حیکایه‌ت

سو‌فی وتی: نه‌گینه‌وه کابرایه‌ک بوو پشی ماش و برنج بوو، دوو ژنی بوو، یه‌کیتی گنج و یه‌کیتی پیر. کابرا هر شه‌وی لای یه‌کیتی‌کان نه‌نووست. پرژئی لای ژنه‌ پیره‌که‌م خه‌وی لئ که‌وتیوو. ژنه‌که‌م تهماشای کرد نیوه‌ی پشی ره‌شه، فکری کرد وا چاکه‌ هر هم‌وو موویه‌کی ره‌ش بئ هه‌لی که‌نم به‌لکی هه‌وی‌که‌م ته‌لاقی به‌ زۆر بستینی و عومری له‌گمل من رابو‌تیت. به‌و فکره‌ هر موویه‌کی ره‌ش بوو هه‌لی که‌ند. به‌و سبچه‌ینن نوبه‌ی مالی ژنه‌ گه‌نجه‌که‌م بوو. کابرا چوره‌ نه‌وی، خه‌وی لئ که‌وت. ژنه‌ گه‌نجه‌که‌م تهماشای کرد مووی ره‌ش به‌ پشی می‌زده‌که‌یمه‌وه نه‌ماوه. فکری کرد: وا چاکه‌ مووه‌ سپیه‌کان هه‌لکه‌نم ببئ به‌ کوری چواره‌ سال، به‌عه‌یی بزانتی به‌چیته‌ لای ژنه‌ پیره‌که‌م و عومری له‌گمل من رابو‌تیت. به‌و فکره‌ هه‌موو مووه‌کانی هه‌لکه‌ند. کابرا به‌پن پش مایه‌وه. پشی به‌ دست ژنه‌وه‌ بئ به‌ هه‌لکه‌نن چاکه‌. سو‌فی وتی: نه‌ی وه‌ستا، تو‌ش نیوه‌ی مایه‌که‌ت شاگرد دزی و نیوه‌ی مایه‌که‌ت ده‌غل بوو فه‌وتا. وه‌ له‌ نه‌وه‌له‌وه‌ ناموژگاریم کردیت به‌ قسه‌ت نه‌کردم، وه‌ بزانه‌ هر‌کس له‌ نه‌ندازی خوی زیاد داوا بکات په‌شیمان‌یی له‌ شوین دیت. میوان وتی: له‌تاو قه‌رز‌داری تهرکی وه‌تم‌نم کرد، هر شه‌وی له‌ شارئ به‌ سوال کردن نه‌ژیام. له‌پاش موده‌تن بیستم مناله‌کانم له‌برسا مردن و ناوامال، قه‌رزدار له‌ جیاتی قه‌رز

فرۆشتوویەتی و شار بە شار نەگەریم تا داخڵ بە خزمەتی تۆ بووم. عابید وتی: قسەکانت خۆش بوو، وە ئێستا نەگەر تاقەت نەگرت بەیەکەوێه پائەبۆترین، وە نازاری سەفەر و فەقیری مەکتێشە. عابیدەکە بەنی ئیسرائیلی بوو، لەگەڵ قەومی خۆیا بە زوبانی عیبیری قسە نەکرد. پۆژی میوان وتی: رجا نەکم فیری زوبانی عیبیریم بکە، بەلکێ لە دیانەت چاکتر شارەزا بێم. عابید وتی: من بە زەحمەتی نازانم و بۆ تۆ زۆر زەحمەتە چونکە حوروفاتی عیبیری و فەرنگسزی زۆریان تەفاوتە، مومکینە تۆ فیر نەبی و منیش عیبیادەم بەهوتی. میوان وتی: هەرکەس ناره‌زویی کاری بکات گرانی بە ناسان نەزانی. بیستوو مە هەر زەحمەتیک بۆ دیانەت بکێشیت خیری زۆرە، هەرۆک ماسیگرەکە بەفیر بوونی تۆزە عیلمی دەوڵەمەند بوو، وە بەنیمەتی پادشاه گەشت.

عابید پرسیی: چۆن بوو؟

حیکایەت

میوان وتی: نەگێرنەوێه فەقیری بوو مودارای بە ماسی گرتن و تەیر گرتن نەکرد. پۆژی داری بۆ تەیر ناهووێه و لەجێگەیک خۆی شار دەوێ. لەپەر دوو مەلا بە موجدەلە کردن پەیدا بوون. کابرا چوو بەلای مەلاکانەوێه، وتی: رجا نەکم دوور بکەوێه چونکە داوم بۆ تەیران ناوێه. مەلاکان وتیان: نەگەر ئێمە نەگەیت بە شەریک و هەرێکە تەیریکمان نەدەیت بەی دەنگی دوور نەکەوێه. کابرا وتی: پیاوی چاک بن تەمەع مەکەنە من. فەقیر و ساحتیب عەیاڵم. ئێوێه پۆن بەلای کاری خۆتانەوێه. مەلاکان وتیان: تۆ هەموو پۆژی ئەمە کارتە، وە نەگەر ئێمە یەکی تەیریکمان بدەیت دنیای خراب ئەبێ؟ ئێمەش بە دیاری بیبەین بۆ موعەللیم. کابرا وتی: چۆن مومکین ئەبێ پۆقی ئێمەم لەگەڵ ئێوێه بکەم بە سێ بەش، ئێوێه دوو بەشی بەرن بۆ موعەللیم. نە ئەم زەویە مۆلکی موعەللیمە و، ئەمن نانخۆزی موعەللیم. خودا قووبۆل ناکات. تەمەعەتان لە پۆقی من ئەبێ. مەلاکان وتیان. نەگەر قووبۆل ناکەیت ئێمەش هەر تەیری هات دەری نەکەین. ناچار کابرا قووبۆلی قسە مەلاکانی کرد. مەلاکان دوورکەوتنەوێه. تەسادوف سێ تەیر بوو بە داوێه. مەلاکان پەیدا بوون، داوای حەقی خۆیان کرد. کابرا دەستی کرد بەپارانەوێه، ئەوانیش وتیان شەرت کردن وەفای لازمە. بەزۆر دوو تەیریان وەرگرت. کابرا وتی: وەک ئێوێه بوون بە شەریک، لازمە منیش بێم بە شەریکان، قسە و موجدەلەتان چی بوو بامنیش بزانم. مەلاکان وتیان: ئێمە هەردوێه کمان موجدەلەمان لەسەر سێ قسە بوو بۆ

ته‌قسیماتی میرات له (مذکر) و له (انثی) و له (خنشی). کابرا وتی: (مذکر) و (مؤنث) یه‌عنی (ننیر) و (مت). (خنشی) چییه؟ مه‌لاکان و تیان: (خنشی) نه‌ننیره نه‌من یه. کابرا «نه‌ننیره نه‌من یه» کردی به‌ویردی زویان. روهی کرده‌وه مال، چوو ته‌نیره‌که‌ی فروشت. هر جزئی بوو نه‌و شه‌وه رایان‌بوارد. بز سوچه‌ننی رۆژ بو‌وه‌وه. تۆزی هل‌گرت، رقیشت بز ماسی گرتن. وه‌ختن تۆزی خسته‌وه ناو‌ناه‌وه، یه‌ک ماسیی ره‌نگا و ره‌نگ به‌تۆزه‌که‌وه بوو. وه‌ختن کابرا چاوی به‌ماسییه‌که‌که‌وت زۆر جوان بوو، فکری کرد به‌زیندوو‌یه‌تی بیباته‌ خزمه‌ت پادشاه، پاره‌که‌ی نه‌ونده‌ نه‌بن شه‌و و رۆژی نیداره‌ی بین بکات. به‌و فکره ماسییه‌که‌ی خسته‌وه ناو‌زه‌رفتیکی‌ ناوه‌وه به‌زیندوو‌یه‌تی بردی بز خزمه‌ت پادشاه. وه پادشاه قسه‌رتکی دروست کردبوو له‌ناو قسه‌ره‌که‌دا حه‌زویان دروست کردبوو، له‌هم‌وو جزوه ماسییه‌کیان بز حه‌وزه‌که‌هینابوو. پادشاه هم‌وو رۆژی بز ته‌ماشا کردنی ماسییه‌کان نه‌چوو. ته‌سادوف نه‌و وه‌خته‌که‌ ماسی فروش گه‌بسته‌وه خزمه‌ت پادشاه، پادشاه له‌ته‌ماشا کردنی ماسییه‌کانا بوو. ماسی فروش چوو پیش ده‌می پادشا، ره‌سی نه‌ده‌ی به‌جیه‌تینا، ماسییه‌که‌ی دانا. وه‌ختن پادشا چاوی به‌ماسی که‌وت زۆر بین خوشحال بوو، نه‌مری کرد هزار دینار بدن به‌ماسی فروش. وه‌زیر چوو پیش ده‌می پادشاه، زوبانی نامۆزگاری کرده‌وه وتی: نه‌ی پادشاه، ماسی فروش زۆره، وه‌ماسی له‌بهر ته‌واو نایب، وه‌هرکه‌س یه‌ک ماسی بی‌نیتته‌ خزمه‌تت و نه‌مر بکه‌ی هزار دیناری بدریتن، به‌چهند رۆژی دینار و دره‌م له‌خه‌زینه‌ ته‌واو نه‌بن. پادشاه وتی: نه‌مر چۆن ره‌د نه‌بسته‌وه؟ وه‌زیر وتی: من به‌یه‌ک قسه‌ نه‌مری جه‌ناهت به‌جق دینم و دلی راوچییه‌که‌ش خوش نه‌کم. جه‌ناهت سونال بکه، به‌هرموو: نه‌ی راوچی، ماسییه‌که‌نیره‌وه‌یا منیه‌؟ نه‌گه‌ر وتی: نیره‌من نه‌لیم: بچۆ منیه‌که‌ی بینه‌ و هزار دیناره‌که‌وه‌رگه‌. وه‌نه‌گه‌ر وتی: منیه‌، من نه‌لیم: نیره‌که‌ی بینه‌ و هزار دیناره‌که‌وه‌رگه‌، وه‌مه‌علومه‌ نه‌ویش بوی موکین نایب و هرچه‌ند وه‌رگری زۆر دلخۆش نه‌بیت و یه‌ک دره‌م به‌زۆر نه‌زانن. پادشاه روهی کرده‌وه ماسی فروش وتی: کابرا ماسییه‌که‌نیره‌یا منیه‌؟ کابرا بۆی مه‌علوم بو‌وو پادشا و وه‌زیره‌که‌ته‌دبیری چونیان کردبوو، جوابی دایه‌وه، وتی: شاهم، نه‌و ماسییه‌خونسایه، یه‌عنی نه‌ننیره‌نه‌منیه‌. پادشا قسه‌که‌ی لا جوان بوو، ده‌ستی کرد به‌پتکه‌نین، نه‌مری کرد یه‌ک هزار دینار حه‌قی ماسییه‌که‌و، یه‌ک هزار دینار حه‌قی قسه‌که‌ی بده‌نت. ماسی فروش له‌خۆشیا دوو هزار دیناری وه‌رگرت، بوو به‌یه‌کن له‌خۆشه‌یستانی پادشاه. میوان وتی: نه‌ی عابید، بزیه‌نم میساله‌م بز هینایت‌وه‌ه تا له‌تویش ناشکرا بین راوچییه‌که‌به‌دوو ته‌دیر که‌به‌مه‌لاکانی‌دا

فیتیری دوو که لیسهمی نئیر و مَی بوو دوو هزار دیناری له پادشاه وەرگرت، رجا نه کهم جهنابت منیش فیتیری قسهی عیبیری بکه. عابید وتی: تۆ ناره زووی فیتیریون نه کهیت. منیش قوسور ناکم. عابید مودده تئیکی زۆر له گه ل کابرای میوان خهریک بوو، زوبانی عیبیری فیتیر نه نه بوو. رۆژئی عابید به میوانه کهی وت: زوبانی فهرانگی و زوبانی عیبیری زۆریان بهینه و ههتا مردن فیتیر نابی. رجا نه کهم له سهر نهو خه یاله لاچۆ، زوبانی نه جدادت مه گۆره. میوانه که وتی: له سهر رهوشتی نه جدادم نارۆم چونکه زۆر کهم عه قتل بوون. وتویانه: «إنا وجدنا آباءنا علی أمة» و من له سهر نهو رهوشتم که خودا فهرانموویه تی: «یهدی الله بنوره من یشاه». عابید وتی: نهوی رتگهی چاکه بوو من به جیم هینا، وه نه یزائم ناخیری زۆر په شیمان نه بیسته وه. نه فیتیری زوبانی عیبیری نه بیت و، نه زوبانه کهی خۆت فکر نه میتیت. ههروهک قه ل ناره زووی فیتیر بوونی له نجهی کهوی کرد، رۆشستنی خۆی فکر چۆه.

میوان پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

عابید وتی: نه گتیره وه رۆژئی قه لئ به ناسمانه وه چاوی به کهوی کمو ت به له نجه ولاز به زه ویسا نه ووات. قه ل نیشته وه، بوو به خزمه تکاری کهو، شهو و رۆژ له کهو جیسا نه نه بووه. مودده تن به ره فیقیبی کهو مودارای کرد و ناره زووی له نجه ولاری کهوی کرد. رۆژئی که وه که وتی: نهی روورپه شی شیرین، ته ماشا نه کهم لاسایی من نه که یته وه. قه ل وتی: نهی له نجه شیرین، ناره زووی فیتیری بوونی له نجهی تۆ نه کهم. کهو دهستی کرد به قه اه قه اه، وتی: روورپهش، خودا به روورپهشی تۆی خه لئ کردووه و ههردوو پیتت په توه ند کراره، وه خودا منی له سهر رۆشستنی له نجه ولار فیتیر کردووه، وه تۆ زه حمه تی خۆت مه ده، فیری له نجهی من نابی. قه ل وتی: رتگه یین گرتوومه به قسهی تۆ ته رکی ناکم و تا له نجهی تۆ فیر نه ب له تۆ دوور ناکه ومه وه. مودده تن قه ل له دوای که وه کهو ره ویش، فیتیری له نجهی کهو نه بوو، وه ههلقون ههلقونه کهی خۆشی فکر چوووه. عابید وتی: بۆیه نه م میساله م بۆ هینایته وه ههتا تۆش زه حمه تی خۆت نه دهیت. فیتیری زوبانی عیبیری نابی. عاقلان و تویانه: نه زان نه وه به ناره زووی کارئ نهکا لایقی نه حوالی نه بن. بۆم مه معلوم بوو تۆ جاهیلی. دوو کانی نانه واییت به جیهیتشت، چووته سه ر فه لاحت، نه ویش تۆ بۆ هه لئه سوورا له تاو فه قیبری ته رکی وه ته نت کرد، گه یشتووته نئیره، ناره زووی فیتیری بوونی

زویانی عیبری نه کهیت. مودده تی عابید ناموژگاریی کرد. ناخوری زویانی عیبری فیر نه بو، زوبانه کی خوشی فکر چوووه. هر جزوی زیاد له نندازه تله ب کرتت پشیمانی له شوتن دیت. کسین عاقل بین تماشای له خز به ره و ژوروتر ناکات و نازاری دلی خوی نادات.

نه سیه هتی دوازه

گه وره یی حیلیم و سه بر کردن بو پادشاهان

دابیشلیم وتی: له نندازه زیاد داوا کردن و پشیمان بوونوهی به زویانی جه نابت به بیان کرا، تینگه یشتیم. نومیتد ده کم به یانی گه وره یی حیلیم و سه بر کردن بو پادشاهان به ریگهی راستی به یان به فرموویت. بره همن وتی: نهی پادشاه، له هه موو قانونتی چاکتر حیلیمه. رهوشتی بو پادشاهان به کار بین، حیلیمه. خودا نیلهامی نازده سه بر محمد (صلی الله علیه وسلم) فرمووی: «ولو کنت فظا غلیظ القلب لانفضوا من حولک». که وا بوو ناسانیی دونیا و قیامت به حیلیم مومکین نه بین. وه له هه دیشایه «من سعادة المرء حسن الخلقه» وه کاد الحلیم ان یکون نبیاً. سنی رهوشت بو پادشاهان پتیوسته: حیلیم و، سه خاوت و، شه جاعت. وه حیلیم له هه موو کاری چاکتره. شه جاعت وهختن خوی هه به. سه خاوت جیگهی خوی هه به. حیلیم هه موو وهخت پتیوسته چونکه پادشاه و میللت موحتاج به حیلیم نه بین. پیاوکی عاقل وتی: یهک تال موو له ما به ینی من و هه موو عالمدا بین، ناره زوی پچراندنی بکن ناپچرتت، چونکه حیلیم وایه سه بری مووه که نهرم بگرن من رایته کیشم و، نهوان رایانکیشا من به نهرمی بویان دانه نیتیم، وه ژیانم له گهل هه موو جزره به نی ناده من دروست نه بین، وه قانزاجی حیلیم بو پادشاهان زور پتیوسته چونکه موحاگه موی کوشتن و دزی و شهر و شوهر نه برتته پیش دهمی پادشاه. لازمه پادشاه سه بر و حیلیمی زور بین. نه گهر پادشاه حیلیم نه بین مومکینه به قه هری دونیا یهک ژیر و ژورر بکات. وهختن پادشاه به ناوی سه خاوت خولی دنیا بشوات، به ناگری شه جاعت خهرمانی خه تاکار بسوو تینتیت و ریگهی حیلیم له خوی گوم بکات، به یهک نه عره روح له به دهنی هه زار کس دهرته کات، ناوی سه خاوت و شه جاعت گوم نه بین. سه خاوت و شه جاعت به حیلیم دروست نه بیتت. حیلیم رهوشتی پیغه مبه رانه. قهر و غه زه ب ریگهی نفس و شهیتانه. له پیاوچاکتیکیان پرسیی: رهوشتی چاکه چییه؟ رهوشتی خراپه چییه؟ جوابی دایه وه: سه رچاوهی رهوشتی چاکه حیلیمه. سه رچاوهی رهوشتی خراپه قهر و

غزه به. وهلهزاتی پادشاه ناشکرا بن نوموراتی حوکوومه تی به وهزیری عاقلته وه دوست نه بن. ههروهخت پادشا رقی ههلساو ناگری غزه بهی داگیرسا، وهزیر به ته دبیر کردن به ناوی حیلیم ناگره که بکوژنیتته وه، ههروهک پادشای هیند رقی له میللت ههلسا به ته دبیری وهزیره که دلی چاک بووه.

دایشلیم پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

بهرههمن وتی: نهگیتنه وه له هیندستان پادشاهتیک بوو ناوی سالار بوو. خهزتنه و مالی له حساب نهههات. نهو پادشایه دوو کوزی زۆر جوان و لایقی بوو، یهکتیکی (سوهیلی یهههنی) و یهکتیکی (ماه خوتهنی) ناو بوون. دایکی کورهکان (نیران دوخت) ناو بوو، جوانی وهک رۆژ شوعلهی نهدا. وهزیری پادشاه ناوی (بهلار) بوو، به هیندی یهههنی سوبارهک. زۆر به فکر و ته دبیر بوو. به یهک ته دبیر ده رگای ههزار گرانی نه کرده وه. کاتی پادشاه ناوی (کهمال) بوو، به نووکی قه له م خه ریتهی شار و له شگری نه کیتسا. پادشاه بۆ سوار بوونی خۆی دوو فیلی گه وهی هه بوو، له رۆژی شه ردا به خورتووم بناغهی قه لهه یان ده رنه هینا. روویان بۆ هه ر سه فیتکی دوژمن بکه ردا یه کتیکیان به زیندوتتی ده رنه نه کرد. دوو حوشتری بوختی بۆ سوار بوونی پادشاه له ته ویله دا خه زمه ت نه کران. سه ر رۆژ رتگی به رۆژی نه یانهری، وه نه سپتکی تیره وهی بوو، ناوزه نگیی له توند بکه رایه وهک به رووسکه ده رنه جوو. وه شمشتیرتکی بوو مشتووی به یاقووت و زمرووت نه قش که راهو، وه کالانی شمشتیره که به ته لماس و په رۆزه وه نووسراهو. پادشا زۆر نه وانهی خۆش نه ویست، وهک (سوهیلی یهههنی) و (ماه خوتهنی) و (نیران دوخت) و (بهلار) و (کهمال) و (دوو فیله که) و (دوو حوشتره بوختیه که) و (نه سه که) و (شمشتیره که). له بهر نهو نه سبابانه فه خری به سه ر هه سوو پادشاهانا نه کرد. له داخللی مو لکی خۆیدا میقداری به رمه کی په یدا بوو بوون له دینی موسولمانی نینکاریان نه کرد، وه زۆر که سیان به ربه سه ر مه زه بهی به رمه کی. پادشا (بهلار) ی وهزیری نارده بۆ نامۆژگارییان، وجوودی وهزیر و قسه ی پادشایان نه زانی. نه مر که را به کوشتن و تالانیان. میقداری دوازه ههزار کهس کوژرا، وه چوار سه د که سیان ده رچوون و مالیان تالان که را. نهو چوار سه د که سه زۆرزان و فیتلزان بوون، به درۆ ده خاله تیان کرد و موسلمان بوون. ته سادوف شه ویک پادشا له خه ویا حموت دهنگی گه وهی به گوتیدا جوو، له ترسا خه بهری بووه وه. دیسان خه و ی پیاکه وت، چاوی به

دوو ماسی سوور کهوت. ماسیبهکان له سهر کلک وهستان، مهرچه بایان له پادشاه کرد. دیسان خه بهری بووه، کهوته فکری دوور و دریژموه، خهوی پیاکهوت، چاوی کهوت به دوو سراوی پهنگا و پهنک له گه ل قازئی له پشتیهوه هه لفرین، چوونه پتیش دهمی دو عاخوازییان له پادشا کرد. مارتیکی سهوز گهردنی خالی زهرد و سپیی پیئوه بوو، نالا له قاچی پادشاهه. له ترسا خه بهری بووه، دیسان خهوی پیاکهوت، له خهویا سهراپای له خوینا سوور بوو. خه بهری بووه، دیسان خهوی پیاکهوت، له خهویا سواری نیستهر بووه. رووی کرد بز مه شرق. له دوو خزمه تکار زیاتر کهس له پشتیهوه نه بوو. خه بهری بووه. دیسان خهوی پیاکهوت. له خهویا ناگرئ له سه رسهری کرابهوه، دونیای پروناک کرد بوو. له ترسی ناگره که خه بری بووه. دیسان خهوی پیاکهوت، له خهویا بهتوش بوو. تهیری له سهر سهری پادشا نیشتهوه، دهنوکی به سه ریا نه کیتشا. به دهم هاوار کرد نهوه خه بهری بووه. خزمه تکار به هاواری پادشاهه چون. پادشا وتی: هیچ نیسه، خزمه تکارانی نیزن دا. پادشا وهک ماره نگاز بهودیدو بهودیوی خوینا نه کهوت، فکری گوزرا، وتی: نم خهوه عه جانیهانه بز ج عاقلتی بگیتهمهوه؟ وهختی رژژ بووهوه میقدارتیکی له بهرمه کیسهکان بانگ کرد. له پاشه رژژی ترسی نه بوو، به که به که خهوه کانی بز بهرمه کیسهکان گتراهوه. بهرمه کیسهکان تعماشای رووی پادشایان کرد گرژ بووهوه، زانییان پادشا له خهوه کانی ترسی پیدا کردهوه، وتیان: نهی پادشا. تا نیستا کهس خهوی وای نه بینیهوه، لازمه نیمه فکری بز بهکین و تعماشای تععبیر بهکین. پادشاه قوبوولی کرد. چوونه دهروه، له ژوروی کومه لیان بهست. به ته دبیر کردن خهریک بوون، وتیان له فکرمان نه چرتوه نهو زالمه دوازه هه زار کهسی له نیمه کوشتوه و مال و دوله قانی به تالان بردهوه. نیمرژ نه توانین به دست و زوبان خوینی خومان وهرگرین و نیمه جوابی پادشا بدهینهوه و بلتین مه عانی خهوه کانت حدوت خه تری گهره ی نه بن و ده زمانی به حدوت له خاسانی خوت نه کرتیت. لازمه سه هلی یه مه نی و ماهی خو تهنی و نیران دوخت و به لاری وه زیر و که مالی کاتب و دوو فیله که و دوو حوشتره بوختیه که و نه سپه به حریه که به شمشتیره که سه برین و خوینه که یان به کرتیه ته شته وهو پادشاه له ناو ته شته که دا دانیشیت و نیمه نه فسوون به سه ر پادشاه نه خوینتین له خه تهره کان دوور نه بیت. بهو ته دبیره پادشاه به تنها نه میتیتتهوه و نیمه حوقوقی خومان به تهواوی دست نه که ویت. بهو فکره چوونه خزمهت پادشا، وتیان: نهی پادشاه، نیمه ته ماشای خهونامه مان کرد و بزمان مه معلوم کرا به خهوی جهابتا وا ده رنه که ویت له مز نیکانه دا

تووشی هیلاکەت بیی، وەنەگەر جەنابت ئارەزوو ئەکەیت نێمە دەزمانێ ئەدۆزینەو دەفعی هیلاکەتی جەنابت بکات. پادشاه لە ترسی قسەکردنیان ترسی پەیداکرد، کەوتە فکری دوور و درێژەو. لەپاشا سەری بەرز کردەو، وتی: لازمە تەعبیری خەوکان یەکەیه کە بەیان بکەن تا لە من ناشکرا بێن. وتیان: ئەی پادشاه، جەوت دەنگە کە جەوت بەلایە بۆ جەنابت هاوتە خوارەو، دوو ماسییه سوورەکان هەردوو کۆری پادشایەو، ماره کە لە قاچت ئالا ئێران دوخته. دوو مەراوییه رەنگاوارەنگە کە دوو فیلی جەنابتە. قازە کە نەسپەکەیه. نێستەرە خێراکە شمشێرە کەیه، دوو پیاوێ کە حوشرە بوختییه کانه، ناگرە کە بەلاری وەزیرە، تەیرە کە دەنوکی بەسەر تا کیتشا کە مالی کاتبە. نێمە وامان بۆ مەعلوم کراوە نەوانە ی بەیان کرا هەموویان بە شمشێرە کە سەربەریت و هەر بەکە میقداری خۆتێیان بگیری بکریته ناو تەشتەو، پادشاه میقداری دوو سەعات لە ناویا دانیشیت، لە پاشا بە ناوی بەحر بەدەنی بشۆریت و بەرۆنی زەیت چەور بکریت و شمشێرە کە بشکیت، لەگەڵ لاشە ی نەوانە ی بەیان کرا دەفن بکریت، پادشا لەو بەلایانە نەجاتی نەبیت. تەعبیری خەو کە ئەو بە بیان کرا. وەختی پادشاه ئەو قسانە ی بیست، وتی: ئەی دوشمانی دۆست روو، ئەی بەنی نادەمی شەیتان خوو، مردن لە تەدبیری نێوێ چاکترە، چونکە سۆهەیلی یە مەنی و ماھی خوتەنی رووناکیی چاوی منەو، ئێران دوخت خۆشەوێستی منە، بەلاری وەزیر و کە مالی کاتب کللی دەرگای سەلتەنەتی منە. فیل و حوشر و نەسپ و شمشێر بناغە ی سەلتەنەتی منە و زینەتی دنیایە، وە ئەگەر من بەقسە ی نێوێ بەکم، خۆشەوێستانم لەناو بەرم، لەدوای ئەوان ژیانم بۆچی چاکە؟ نێوێ حیکایەتی حەزەرەتی سولەیمان و حەییواناتەکان بە گوێتان نەها تەو؟

بەرمەکیه کان وتیان: چۆن بوو؟

حیکایەت

پادشاه وتی: ئەگێر نەو سولەیمان پێغەمبەر (علیه السلام) پادشا بوو بەسەر بەنی نادەم و جین و حەییوانات و دێندە و تەیرەو، وە تەمەننای لە خودا کرد «رب هب لی ملکاً لا ینفخی لأحد من بعدی» یە عنی خودایە عەتا بفرموو بەمن پادشایە یەک بەکەس لە دوای من مومکین نەبیت. رۆشستنی سولەیمان بەسەر پەستی باو بوو، بە رۆژی یەک سانگ رێگە تە رۆشست. رۆژی مەجلیس لە هەمسو جۆرە رۆج لە بەرێ بەسترا بوو، مەلاتیکەتی بە پیالە یەک ناوی حەییوانەو داخڵ بە مەجلیس بوو، پیالە ناوێ کە لە پیش

دهمی سوله‌یمان دانا، وتی: نه‌وه ناوی حه‌یاته، خودا بۆ تۆی په‌وانه فه‌رمسوه، ناره‌زوو به‌ده‌ست خۆته، نه‌یخۆخته‌وه یا نایخۆخته‌وه، وه له‌شه‌ربه‌تی (کل نفس ذائقة الموت) که‌س ده‌رنه‌چوه. سوله‌یمان که‌وته فه‌که‌روه، به‌ دل و تی: عومری درێژ هه‌تا سه‌ر بۆ که‌س مومکین نه‌بوه، وه بۆ من لازمه‌ ژیان ئیختیار بکه‌م، وه به‌ عیباده‌ت کردن به‌چه‌م حوزووری خودا. ته‌که‌رار فه‌کری کرد: ته‌دبیر بۆ ئه‌م مه‌سه‌له‌ لازمه، وه هه‌رچی له‌ ژێر حوکمی منا بن ته‌دبیریان به‌ن بکه‌م، بۆ ژیان و مردن ره‌ئیسی هه‌ر لایه‌کیان زۆر بوو نه‌وه چاکه. سوله‌یمان بۆ خواردنه‌وه‌ی ناوی حه‌یات پرسی هه‌ر رۆح له‌به‌رتکی کرد جوابی خواردنه‌وه‌یان نه‌دا. سوله‌یمان فه‌رمووی هه‌موو میله‌ت حازه؟ وتیان: بزنی مژ حازر نییه. سوله‌یمان نه‌سی نارد به‌ شوێن بزغزه‌دا، بزغزه‌ نه‌چوو. سه‌گی نارد به‌ شوێن یا، بزنی مژ له‌گه‌ڵ سه‌گ چوه خزمه‌ت سوله‌یمان، په‌رسی نه‌ده‌بی به‌جێ هه‌تا. سوله‌یمان فه‌رمووی: موشاوه‌رم به‌ تۆ هه‌یه، وه له‌په‌تشی قسه‌ی موشاوه‌ره‌ گرتی دلی دلم بکه‌روه. بزنی مژ ده‌ستی پارانه‌وه‌ی درێژ کرد، وتی: به‌نده‌ و جوو‌دم نییه‌ گری جه‌نا‌بت بکه‌مه‌وه، به‌قه‌ده‌ر ئیقتی‌دارم جوابم هه‌یه، نه‌مرت چیه، ناشکرای به‌فرموو. سوله‌یمان فه‌رمووی: به‌شه‌ره‌فترینی هه‌موو حه‌یوانه‌تی نه‌سه‌یه، له‌به‌رچی به‌قسه‌ی نه‌سپ نه‌هاتیت؟ وه‌په‌س ترینی هه‌موو حه‌یوانه‌تی سه‌گه، به‌قسه‌ی سه‌گ هاتیت؟ بزنی مژ وتی: چاک نه‌فه‌رموویت به‌شه‌ره‌فترینی هه‌موو حه‌یوانه‌تی نه‌سه‌یه، نه‌ما له‌میره‌غوزاری وه‌فادا نه‌له‌وه‌پاوه، له‌سه‌رچاوه‌ی ساحه‌ب ناسینا ناوی نه‌خواردوه‌ته‌وه، چونکه‌ نه‌سپ و ژن و شمشیر وه‌فایان بۆ که‌س نه‌بوه، وه هه‌رچه‌ند سه‌گ په‌یس و گلاوه‌ مه‌علوومه‌ لوقمه‌ی وه‌فای خواردوه. به‌په‌رسی حه‌ق به‌جیه‌تێان به‌شه‌و پاسه‌وانه، خه‌وی له‌خۆی حه‌رام کردوه، مه‌شه‌هوره‌ لوقمه‌ نانی که‌س فه‌رامۆش ناکات. من به‌قسه‌ی به‌ن وه‌فا نه‌مری جه‌نا‌بتم قوی‌بو‌ل نه‌کردو، به‌قسه‌ی به‌ وه‌فا به‌ خزمه‌ت گه‌یشتم. سوله‌یمان قسه‌ی بزنی مژ به‌ن خۆش بوو، وه‌مه‌سه‌له‌ی ناوی حه‌یات به‌یان کرا. بزنی مژ وتی: نه‌ی خۆشه‌و‌یستی خودا، ناوی حه‌یات تۆ به‌ته‌ن‌ها نه‌یخۆخته‌وه، وه‌یا له‌گه‌ڵ نه‌ولاد و خۆشه‌و‌یستانت نه‌خۆرتته‌وه؟ سوله‌یمان وتی: ته‌ن‌ها بۆ من نه‌مر کراوه، بۆ نه‌ولاد و خۆشه‌و‌یستانت دروست نییه. بزنی مژ وتی: نه‌ی خۆشه‌و‌یستی خودا، نه‌وه‌ ج ژیانیکه‌ تۆ زیندوو به‌یت و نه‌ولاد و خۆشه‌و‌یستانت یه‌که‌یه‌که‌ به‌ مردوی له‌په‌تشی ده‌مت هه‌لگیریت، له‌ژێر خاک دفن کریت؟ باوه‌ر ناکه‌م نه‌و ژیا‌نه‌ له‌زه‌تی به‌یت. ژیا‌نی که‌ به‌مه‌راق به‌ن نه‌بوونی چاکه. سوله‌یمان زۆر قسه‌ی بزنی مژ لا خۆش بوو، ته‌رکی خواردنه‌وه‌ی ناوی حه‌یاتی کرد له‌به‌ر دوور بوونی خۆشه‌و‌یستانی، هه‌روه‌ک شاعیر نه‌لێت:

وا له نزعاً، خه لقه گوښ بگرن له گوښتاری وه تنه
 بۆم بکهن نهم دهغه به نښوهو خودا چاری وه تنه
 نهی ته بهیب نښکاری عیلم و فهننی تو خو ناکرښی
 هر به یکه دم بۆچی ناکه می مه نهی نازاری وه تنه
 ره بی موسو ساین بنیتری جه ننه تن بۆ وه ک نیرم
 دۆزه خی فیرعه ونه نیستا سه حنی گولزاری وه تنه
 کوانن فاروقی نه ژادی نیرمی خوئی بینیتسه جن
 تا له چنگ بوو جه هلی ده رکا دین و دیناری وه تنه
 خوینی نه ولادی سوله یمان و غویاری پاکي جه د
 نهو قور و ناوهی کرایه سه رفی دیواری وه تنه

پادشا وتی: بۆیه نهم میسالم بۆتان هینایه وه تا بزاندن ژیانی من به وانه وه مومکین
 نه بن که نښوه ناره زووی نه پونیان نه کهن. چۆن نه توانم دهست بۆ نه مانی خو شه ویستانم
 دريژ بکه م. نښوه نه گهر نه توانم معنای خه وه کاتم به جو ټیکی که لیک به ده نه وه.
 به مره کیه گان وتیان: عومری پادشا به رقه رار بی، ناشکرایه قسه ی راست ناخو شه.
 نامۆزگاری بی خیانه ت له بهر دل گرانه. نیمه زور لامان عه جانیه جه نابت ژیانی غیری
 له ژیانی خو ت زیاتر نه وی. نامۆزگاری خیر به ناسان ته ماشا مه که. مه علومه
 به واسیته ی زه حه تیوه نیراحه ت دهست نه که ویت، وه پادشاهان به خوینی جگه ر ټیگه ی
 ژیان و نیستیم قلال نه دۆز نه وه، وه نیستا ته رکي ژیان و دهست له رۆح شتن له عه قلی
 عه قلداری دووره، وه تا جه نابت باقی بیت نه ولاد و ژن و ژینت که م نابین. وه ختن پادشا
 بۆی مه معلوم بوو قسه ی نه ووه ل و ناخریان هر یه که، زور به عاجزی له بهاره گاه و مه جلس
 هه لسا، پروی کرد بۆ نۆده ی حه رم، که و ته به حری مه راقه وه. فکری نه کرد چۆن دوو کوپم
 هه یه له نووری چاو شیرینتره، نه توانم بیسانکوژم و، نیران دوخت سه رچاوه ی ژیاغه و،
 به لاری وه زیر کلیلی ده رگای عه قلمه، نه وانه له ناو به رم. به و فکرانه دوو رۆژ له حه رم
 نه چپوه ده روه. به لاری وه زیر به عه قل بۆی مه معلوم بوو پادشا ته توشی مه راق و به لا
 بووه، پروی کرد بۆ نۆده ی حه رم. وه ختن داخل به حه رم بوو چپوه پیش دمی نیران
 دوخت ره سمی نه ده بی به جیهینا، وتی: نیستا له تو ناشکرا بی من که وه زیری پادشام
 هه مو ته دبیر و سپر ټیکی له ژیر دهستی منا بووه و مه رده می سپری له من زیاتر نه بووه،

دو روزه له حهره م نه هاتو ته دهره وه، مومکینه کارئ پروی دایڼ، چونکه دوو پوژو لعمه پیتش له گهډل بهر مه کیسه کان به قسه کردن خه ریک بوو، بوم معلوم نه بوو ته دبیر و قسه یان چی بووه، وه من قووه تی سونالم نه بوو، نیستا تو له واسیته ی رفاقه ته وه حوکمت به مبر پادشا دا جار جار مومکین نه بیڼ. سوال له پادشا بکه قسه ی خوئی بو تو ته او به یان نکات، له پیتش نه وه ی دوشمن زه فر به پادشا بهن نیمه دهرمانی دهر دیان بدوزینه وه. نیران دوخت وتی: نه ی وه زیر، نیستا شهرم نه کمم بجمه خزمهت پادشا سونالی قیسه بکم، چونکه که من عاجزی له به یمنانا رویداوه. وه زیر وتی: «العتاب هدیه الأجاب»، لومه ی دوست دیا ری دوسته. نیستا وه ختی عاجزی تو و پادشا نییه. لازمه زور سعی بکه ی خه تهری پادشا دفع کرت، چونکه هیچ مه نمورئ قووه تی داخل بوونی حهره می نییه، وه له تو زیاتر که س قووه تی سوال کردنی له گهډل پادشا نییه. زور جار له پادشاهم بیستوه فهرمو یه تی: هه رچهند دلم عاجز بیڼ و نازاری به دلم بگات، به چاو پیکه وتی نیران دوخت عیجز و نازاره که چاک نه بیڼ، وه رجا نه کم منه تیکي گه وره بخه یته سر شانی مه نموران و خه تهری دلی پادشا ناشکرا بکه یته. نیران دوخت هلسا چووه خزمهت پادشا، رسمی نه ده بی به جیته ینا، له نه نیشت پادشاهه دانیشت، وتی: دوو پوژو زور تیکجو یوت و، خه ریکی چ فکر تیکیت؟ به یانی به فرموو. وه نه گه ر شتیک رویداوه له ناو مه نموران به ته دبیر دوست نه بیڼ. پادشا فرمو ی: سوال له شتیک زه حمهت به نپوه بدات، ناشیرینه. نیران دوخت وتی: کارئ سه لامه تیی جه نابتی تیا دست که ویت زه حمهت بو نیمه مه تل ب نییه. سه لامه تیی دنیا سه لامه تیی سهری پادشایه، وه نه گه ر قه ده ری پروی داوه، سه بر لازمه. ته دبیر له مه راق کردن چاکتره، چونکه عاجزی دل زه عیف نه کات. وه ختی دل زه عیف بوو، رتگی عه قتل گوم نه کات. ناشکرایه عه قتل موحتاجی ته دبیره. «وشاورهم فی الامر». پادشا وتی: لعم شه وانه دا چهند خه و تکی عه جائیم دیوه، مه عنای خه وه کانم له بهر مه کیسه کان پرسیره، به جزئی مه عنایان بو به یان کردووم بو کمری به یان بکن پارچه پارچه نه بیڼ، وه نه گه ر بو پوژو به یان بکرت پروناکی تاریک نه بیڼ. رجا نه کم سوال له عاجزی من مکه، نه من قووه تی گپر انه وم هده نه تو تا قه تی بیستنت نه بیڼ. نیران دوخت زوری رجا کرد خه ونه کانی به یان بگات. پادشا مه جبوور بوو وتی: بهر مه کیسه کان مه عنای خه وه کانیان وا لنداوه ته وه هردو کوپه کمه و تو و به لاری وه زیری دل پروناک و که مالی کاتبی نوفوس پاک و فیلی له شکر شکتین و حوشتره بوختیه کان له گهډل نه سپه که به شمشیری گه وهر نیگار سه رپر، زه رری خه وه که

دفع نه‌بیت. له گټېرانه‌وی معنای خه‌وه‌که نژیک هوو نئیران دوخت له‌هوژش بچیت، وه له‌بهر عه‌قل‌داری و زیره‌کی خوئی تیک نه‌دا. وتی: نهی پادشا، هزار که‌سی وه‌ک من و منال و وه‌زیر به فیدای سهری جه‌نابت بئ. هه‌تا سهری جه‌نابت باقی بیت ژن و منال و نه‌سباب که‌م نابئ. رۆحی بۆ تو نه‌بیت به‌کاری چی دیت. نه‌ما لازمه به‌قسه‌ی نه‌و عه‌ددارانه باوه‌ر نه‌که‌یت. مه‌علومه دوشمنی کۆن به‌دۆستی تازه نابیت. نه‌و مه‌عنایهی نه‌و مه‌له‌هوانه و توویانه ته‌دبیره دروستیان کردوه چونکه کوشتی بئ گونا به‌شیمانیهی زۆره. نه‌وی له‌دست چوو دست نا‌که‌و‌یت‌ه‌وه. نه‌وی مرد زیندوو نابیت‌ه‌وه، وه له‌جه‌نابت مه‌علومه به‌رمه‌کیه‌کان کۆنه دوشمن، فکریان وا کردوه تو به‌ته‌نا بئیت‌ه‌وه، له‌جه‌نابت مه‌علومه ته‌نا به‌ناسان دست نه‌که‌و‌یت. هه‌تا مومکین نه‌بئ له‌فیتل و مه‌گری دوشمن نه‌مین مه‌به. دیسان له‌جه‌نابت مه‌علومه پیتستی سه‌گ و به‌راز ده‌باغی ناپه‌ت، وه له‌جه‌نابت مه‌علوم بئ عه‌قل ته‌شبهه به‌تتبع کراوه و هه‌موو که‌سی بئ نه‌کوژریت، وه حیلیم سه‌ده‌ه بۆ نه‌فس و هه‌واو، لازمه جه‌نابت خه‌وه‌کان له‌(کاریدوون‌ای حه‌کیم به‌رسیت، زۆر عابیدیکه‌ی به‌تاعه‌ته، جیگه‌ی له‌که‌وی سه‌وزه، له‌غارنیک شو و رۆژ به‌عیباده‌ت خه‌ریکه، قسه‌ی زۆر راسته و له‌معنای خه‌و زۆر شاره‌زایه. هه‌ر وه‌خت کاریدوون مه‌عنا‌ی خه‌وه‌کانی به‌یان کرد، دوشمنیهی به‌رمه‌کیه‌کان ناشکرا نه‌بئ. پادشا نامۆزگاری نئیران دوختی به‌جوان زانی. نه‌میری کرد ټول‌اغ زین کرا، سوار بوو، رووی کرد بۆ که‌وی سه‌وز. وه‌ختی گه‌یشته پیتش ده‌می غاره‌که، چوه‌ه لای عابید سه‌لامی کرد. کاریدوون جوابی سه‌لامی دایه‌وه، به‌رووی خو‌ش‌ه‌وه به‌ختره‌اتنی کرد، وتی: شاهم، مومکینه به‌کاری ته‌شرف هاتوه. نه‌گه‌ر نه‌مروت بگردایه به‌خزمه‌ت نه‌گه‌یشتم. فه‌رموو نه‌مروت چیه‌ه؟ پادشا خه‌وه‌کانی یه‌که یه‌که به‌یان کرد و، مه‌عنا‌ی به‌رمه‌کیه‌کانیشی گټرایه‌وه. کاریدوون نه‌مورستی به‌ده‌ما برد. وتی: نهی پادشا، زۆر سه‌هو بو‌ویت قسه‌ی دل‌ی خو‌ت بۆ دوشمن ناشکرا کردوه. مه‌عنا‌ی نه‌و خه‌وانه بۆ نه‌و کافرا‌نه دروست نییه، وه لازمه جه‌نابت به‌و خه‌وانه زۆر شوکرانه به‌که‌یت. به‌خه‌وه‌کانتا وا دیاره زۆر به‌ناره‌زوو تا مردن له‌سه‌ر ته‌ختی سه‌لته‌نه‌ت پادشا نه‌بیت. مه‌عنا‌ی خه‌وه‌کانت نه‌ویه به‌یان نه‌کریت. نه‌وه‌هل نه‌و دوو ماسیه‌که له‌سه‌ر کلک وه‌ستان عیباره‌ته له‌ره‌وانه‌کراوتیک له‌ته‌ره‌ف سه‌ره‌ندیب، دوو فیلی گه‌وره و چوار سه‌ده‌تل یا‌قووتی رومانی به‌هه‌دیه‌ه دیت بۆ جه‌نابت. دووم دوو مراوی و قازه‌که عیباره‌ته له‌دوو نه‌سپ و نیتستری له‌ته‌ره‌ف پادشای دیه‌لی به‌دیاری دیت بۆ جه‌نابت. ستیه‌م نه‌و هاره له‌قاچت ئالا عیباره‌ته له‌شمشیری مشتووی یه‌ک پیز

یاقوت و یک پیز پیروزه و یک گوهه‌ری بۆ دروست کراوه له تەریف جزیره‌وه به دیاری دیت بۆ خزمەت جەنابت. چوارەم خۆتێنەکه به سەرتا پزۆ عیببەرە ته له خەرقە یەک نەرغەوانی به جموایەتێرا نه‌نقش کراوه له‌تەریف پادشای خەزەنەوه به دیاری بۆ جەنابت دیت. پێنجەم نوو نیستەرە که سواری بوویت عیببەرە ته له فیلیتکی سپی له‌تەریف پادشای بیجانگره‌وه به دیاری بۆ جەنابت دیت. شەشەم نوو ناگره له‌سەر سەرت کرابووه عیببەرە ته له تاجێ بریسکە‌ی دوو پزۆز پتگه نەروات، له‌تەریف پادشای سیلانەوه به دیاری دیت. هەوتەم نوو تەیرە که دەنووکێ به‌سەرتا کێشا عیببەرە ته له‌نەختە عاجزیت له‌گەڵ خۆشە‌ویستت تا سێ پزۆز. کاریدوون وتی: مەعنای خەوه‌کانت نەوه‌یه. ئە‌ی پادشاه لازمه بۆ جەنابت سەری خۆت لای هەموو کەس ناشرکرا نەکه‌یت و، له‌سەفله‌وه کەم غەیرت دوور به. بێ تەجرەبه کەس به چاک مەزانه. پادشاه وه‌ختێ نوو مژدە‌ی له عایید بیست وه‌ک گۆل گەشایه‌وه. دو‌عا خوازی کرد، سواربوو گە‌پایه‌وه بۆ جیتگی خۆی. حەوت پزۆز دو‌ا به‌ دو‌ای یەک دیارییه‌کان وه‌ک عایید به‌یانی کردبوو یەکه‌یه‌که گە‌پشت. له‌پاش دیارییه‌کان پادشا کو‌په‌کانی و نێران دوخت و به‌لاری وه‌زیر و کە‌مالی کاتب هە‌موو بانگ کردن، وتی: سە‌هوتکی خراپم کرد خەوه‌کانم بۆ دوشمن گێت‌پایه‌وه. ئە‌گەر لوتفی خودا نە‌ته‌بوو و، نامۆ‌گاری نێران دوخت ناگری دلسی نە‌کو‌ژاندایه‌وه، به‌ تە‌دبیری به‌رمه‌کییه‌کان خۆم و نە‌تیاعم به‌ هیلاک نە‌چووین و، هەرکە‌س نامۆ‌گاری خۆشە‌ویستی به‌ چاک زانی له‌فیتە‌ی دویا دوورەو، فکرم وایه دیارییه‌کان به‌سەر نێوه‌دا تە‌قسیم بکە‌م. وه‌زیر وتی: خزمە‌تکار سوپە‌ری سە‌ری پادشایه، وه‌ هەرکە‌س حوقوق بزانت پزۆج و مالی فیدای گە‌وره‌ی نە‌کات. ئە‌ما نێران دوخت مە‌له‌که‌ی پادشایه، تاجی موره‌سه‌عی وه‌یا خەرقە‌ی نەرغە‌وانی یه‌کیتیان بۆ تە‌به‌رپوک هە‌لگرت قاپیله چونکه‌ مە‌تی زۆره به‌سەر نێمه‌وه. پادشاه نە‌میری کرد تاج و خەرقە‌که به‌رنه‌ نۆده‌ی حە‌رم، وه‌ له‌گە‌ڵ وه‌زیر پزۆشت بۆ حە‌رم. پادشا گورجییه‌کی بوو له‌ جوانی یا بێ نە‌مسال بوو، زۆری خۆش نە‌ویست. پادشاو به‌لار هە‌ردوکیان چوونه‌ نۆده‌ی حە‌رم. نێران دوخت و گورجییه‌که به‌یه‌که‌وه دانشتبوون، تاج و خەرقە‌که له‌بەر دە‌میانا بوو. پادشا نە‌میری کرد به‌ ژنه‌کان هە‌ریه‌که یه‌کیکی هە‌لگرن. نێران دوخت تە‌ماشای وه‌زیری کرد: نایا کامیان هە‌لگرت؟ وه‌زیر به‌ چاو نیشاره‌تی کرد خەرقە‌که هە‌لگرت. له‌و وه‌خته دا پادشا چاوی له‌ چاو داگرتنی وه‌زیر بوو. نێران دوخت له‌بەر نە‌وه پادشا به‌ نیشاره‌ته‌که نە‌گات تاجه‌که‌ی هە‌لگرت. وه‌زیر له‌بەر نە‌وه‌ی پادشا به‌ نیشاره‌ته‌که نە‌زانی چاوی خۆی خوار کرد. هە‌تا چل سال وه‌زیر بوو، هەر چە‌ند داخڵ نە‌بوو

به خزمت پادشاه بهو جزیره چاوی خوار نکرد. نه‌گمر عه‌قل ریگهی نشان به هردوکیان نه‌ندا به قه‌هری پادشاه له‌ناو نه‌چوون. وه‌ختی نیران دوخت تاجه‌که‌ی هه‌لگرت و گورجیبه‌که‌که‌ناوی (به‌زم نه‌فرۆز) بهو خه‌رقه‌که‌ی هه‌لگرت، هه‌ریکه‌که‌پانه‌وه‌ جیگهی خویان. وه‌زیر دوعا خوازی له‌ پادشا کرد، رۆشت. وه‌ پادشا هه‌ر شه‌وی لای ژنیکی نه‌نوست. شه‌ویک پادشا روه‌ی کرد به‌ نۆده‌ی نیران دوخت. له‌ وه‌خته‌دا نیران دوخت سینییی برنج و خواردنی به‌ ده‌سته‌وه‌ به‌و. پادشا له‌ به‌ر نۆده‌که‌ به‌ قسه‌کردن له‌ گه‌ل نیران دوخت خه‌ریک به‌و، مه‌یلی برنج خواردنی کرد و ماچ کردنی نیران دوخت به‌و به‌ پیتخۆر. ته‌سادوف به‌زم نه‌فرۆز به‌ لایانا رابه‌ورد. پادشا چاوی به‌ له‌نجه‌ونازی به‌زم نه‌فرۆز که‌وت، مه‌یلی وه‌سلی کرد. روه‌ی کرده‌ به‌زم نه‌فرۆز وتی: مه‌رحه‌با نه‌ی حۆزیی جه‌ننه‌ت لیقا. نه‌و تاجه‌ی نیران دوخت هه‌لیگرت قابیلی تۆ به‌و. نیران دوخت ناگری عیشقی داگیرسا، به‌ین نیختیار سینییه‌که‌ی به‌سه‌ر پادشادا رژاند، ده‌موچاوی پادشا چیتستای به‌و، وه‌ ته‌عبیری خه‌وه‌که‌ی ناشکرا به‌و که‌ له‌ گه‌ل خۆشه‌ویستی دوو سنی رۆژ عاجز نه‌بن. له‌ وه‌خته‌دا ناگری قه‌هری پادشا داگیرسا، نه‌مری کرد به‌لاری وه‌زیری بانگ کرا. روه‌ی کرده‌ وه‌زیر: هه‌ر نیستا نیران دوخت نه‌به‌یت سه‌ری له‌به‌دن جیا نه‌که‌یته‌وه‌ تا جارکی که‌ که‌س نه‌و جزیره‌ به‌ نه‌ده‌ببیانه‌ نه‌کات. وه‌زیر نیران دوختی هه‌لگرت، له‌ حه‌رمه‌ برده‌ ده‌روه. فکری کرد: نیستا نیران دوخت خۆشه‌ویستی پادشایه‌ و من به‌یکۆم مه‌علومه‌ پادشا په‌شیمان نه‌بیته‌وه‌ و له‌ جیگهی نیران دوخت من نه‌کوژیته‌وه‌. چاک وایه‌ په‌له‌ نه‌که‌م، چونکه‌ نیران دوخت له‌ عه‌قلدا به‌ن نه‌مساله‌. هه‌ر وه‌خت پادشا به‌ مودده‌ی سنی رۆژ په‌شیمان به‌وه‌وه‌، نه‌بیته‌ ته‌دبیریکی جوان. وه‌ نه‌گمر په‌شیمان نه‌به‌وه‌وه‌، کوشتنی سه‌هله‌. به‌و فکره‌ نیران دوختی برده‌ ماله‌وه‌ شارده‌وه‌وه‌، نه‌مری کرد به‌ خزمه‌تی به‌دزیسه‌وه‌ به‌کری. وه‌زیر رۆشته‌وه‌ خزمت پادشا، ته‌مه‌نای به‌و کرد: شاهم، نیران دوخت سه‌ره‌پرا و لاشه‌که‌ی دفن کرا. پادشا قه‌هر و غه‌زه‌یی نه‌ستبه‌وه‌وه‌، له‌ گه‌ل نه‌و قسه‌ی له‌ وه‌زیر به‌یست وه‌ک مار پیچی خوارد و گرژ به‌و، به‌ عه‌بیی زانی په‌شیمانی به‌یان به‌کات، هه‌ناسه‌ی هه‌لکیتشا، وتی: حه‌یف به‌یه‌ک به‌ن نه‌ده‌بی عه‌قل و نامۆگاری نیران دوختم فکر نه‌ما و په‌له‌م له‌ کوشتنی کرد. وه‌زیر وتی: نه‌ی پادشاه، تیر له‌ که‌وان، قسه‌ له‌ زویان که‌ ده‌رچوو هاتنه‌وه‌ی مومکین نابن. غم و مه‌راق لازم ناکات چونکه‌ مه‌راق خواردنی جه‌نابت به‌و دۆست ناخۆشه‌، وه‌به‌و دشمن به‌ جه‌ژن ته‌ماشاش نه‌کریت. وه‌ نه‌م مه‌سه‌له‌ ناشکرا نه‌که‌یت، چونکه‌ نه‌لین پادشاه نه‌مریکی کرد و نانه‌ن په‌شیمان به‌وه‌وه‌، وه‌ لازم به‌و جه‌نابت سه‌برت به‌کرده‌یه‌ وه‌ ناگری

غزه‌بیت به ناری حیلیم بکوزانایموه، هه‌روهک پادشای (ذو الرقاع) به‌سێ وهره‌قه ناگری
غزه‌بیتی نه‌کوزایموه. پادشا پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

وه‌زیر وتی: نه‌گتیره‌نوه له شاری یه‌مهن پادشایه‌ک بوو، زۆر حوکمدار و عادل بوو. نه‌و
پادشایه‌ پرووی کرد بۆ سه‌حرا بۆ راوکردن. ئولاغی به‌ دوا‌ی نیچیرا توند کرد. ته‌سادوف
کابرایه‌کی دێرک فرۆش له‌ موحتاجییا پیتستی سه‌یوانه‌ کتیویه‌کی کردبوو به‌ خه‌رقه،
له‌ به‌ریابوو. نه‌و پۆژه‌ دنیا سارد بوو. له‌ دێرک هه‌له‌که‌ندن بووبوه‌وه، له‌ په‌و‌پوو خۆی دا‌بوو
به‌ سه‌ر به‌ردیتکا خموی لێ که‌وتبوو. پادشا که‌ چاوی پیتی که‌وت وایزانی سه‌یوانه‌ کتیویه،
تیری بۆ هاوتیشت، دای له‌ کابرا، به‌ریندار بوو. وه‌ختی پادشا که‌یشته سه‌ری ته‌ماشای کرد
پیاویکی فه‌قیه‌ره‌ له‌ ناو خوتینا گوم بووه. پادشا له‌ په‌له‌کردن و تی نه‌فکرین په‌شیمان
بووه‌وه، دلخۆشیی کابرایه‌کی دایموه، هه‌زار دیناری پێ به‌خشی بۆ سه‌کیم و ده‌رمان،
که‌رده‌نی خۆی پێ نازا‌کرد. پادشا جله‌وی ئولاغی گتیره‌پایموه، پرووی کرده‌وه
داروسسه‌لته‌نه‌ت، عابیدی له‌ نه‌ترافی یه‌مهن به‌ پیاوچاک مه‌شه‌وور بوو. پادشا پرووی کرد
بۆ لای عابید. وه‌ختی که‌یشته لای عابید خۆشی چۆنییان له‌یه‌ک کرد. میقداری به‌یه‌که‌وه
دانیشتن. پادشاه وتی: ها‌توم چه‌ند نامۆزگارییه‌کم به‌که‌یت بۆ دونیا و ناخیره‌ت به‌کار
پێ. عابید وتی: نه‌ی پادشا، نامۆزگارییه‌تی که‌ به‌کار پێ حیلمه. له‌ وه‌ختی رق هه‌لسان و
غزه‌ب گرتن سه‌بر و حیلیم به‌کار دیت. پادشا وتی: نه‌زانم رق خوارده‌نوه له‌ هه‌موو
په‌وشتی چاکتیره. حیلیم حوکمی به‌سه‌ر نه‌فسدا زۆره. عابید وتی: سێ وهره‌قه بۆ تۆ
نه‌نوسم و تۆیش ته‌سلیمی نه‌میداری به‌که. هه‌ر وه‌خت زانییان ناگری غزه‌بیت داگیرساوه
یه‌که‌یه‌که وه‌ره‌قه‌کان نیشان به‌ تۆ بدن، نه‌فست قوه‌وتی به‌سه‌ر حیلما نا‌هینیت. پادشاه
به‌و قسه‌یه‌ دلی کرایه‌وه. عابید کاغه‌زه‌کانی بۆ نووسی. نه‌ووه‌ل کاغه‌ز نووسرا‌بوو: له
جیگه‌ی نیقتیدار جله‌وی نیختیار به‌ ده‌ستی نه‌فس مه‌ده‌ نه‌تخاته به‌حری هه‌لاکه‌توه.
دووم نووسرا‌بوو: له‌ وه‌ختی رق هه‌لسان له‌گه‌ل خزمه‌تکاران به‌رحم به، تا پۆژی ناخه‌رت
له‌به‌ر په‌حمی خۆت په‌رحم به‌ تۆ بکرت. سته‌هم نووسرا‌بوو: له‌ حوکم کردن له‌ ریگه‌ی
نیشاف و راسته‌وه مو‌عامه‌له‌ به‌که تا بنا‌غهی ژبانته‌ به‌ به‌لا‌یتیک نه‌چن. کاغه‌زه‌کانی
وه‌رگرت، دو‌عا خوازیی له‌ عابید کرد، پرووی کرده‌وه دار و سه‌لته‌نه‌ت. هه‌ر وه‌خت رقی
هه‌لته‌سا به‌و سێ کاغه‌زه‌ ناگری غزه‌بیتی نه‌کوزایموه. له‌به‌ر نه‌وه نا‌ونزا مه‌لیک (ذو

الرقاع). مهلیک فو الرقاع جاریه‌یکی بوو له دهره‌جی حوسن و جه‌مالا بوو. دلی پادشا دایما مهیلی جاریه‌کمی نه‌کرد. ژنی پادشا لهو مه‌سته‌له‌یه زور تیکچوو، ناره‌زوی کوشتنی پادشاو جاریه‌کمی کرد. دهردی دلی بۆ مه‌ششاته‌یک به‌یان کرد. (مه‌ششاته به‌وانه نه‌لین خالی ژنان نه‌کوتن) مه‌ششاته وتی: نهی خانم، پادشا ناره‌زوی ماچ کردنی چ جیتگه‌یه‌کی نه‌کات؟ خانم وتی: پادشا ناره‌زوی ماچ کردنی چالی چه‌ناگهی نه‌کات. له‌گه‌ل پادشا دهم به‌چالی چه‌ناگهی جاریه‌کمه‌ نه‌نی نه‌یژیت، وا نه‌زانی ناوی حه‌یاته هه‌تا خه‌وی لئ نه‌کوه‌یت چه‌ناگهی نه‌مژیت. مه‌ششاته وتی: خانم، دلت نازار مه‌ده، دهر‌دیان دهر‌مان نه‌کم. میقداری زه‌ری هه‌لاهه‌ل و له‌گه‌ل نیل که ناوی گیایه‌که. چالی چه‌ناگهی جاریه‌که نه‌کوتم. هه‌روه‌خت پادشا دهم بنه‌ت به‌چه‌ناگه‌یه‌وه روحی دهر‌نه‌چیت. مه‌ششاته میقداری زهر و نیلی تیکه‌ل کرد، به‌نه‌فسون خوتندنی هارووت و مارووت پروی کرد بۆ لای جاریه‌که، چه‌شم به‌ندی له جاریه‌کرد، خه‌وی لئ کهوت. مه‌ششاته به‌دهرزی چاله‌کمی کوتاو دهر‌مانه‌کمی تن پژاند. ته‌سادوف غولام‌تیکسی سپیری پادشا لهو مه‌سته‌له خه‌به‌ردار بوو، فکری بوو پادشا لهو مه‌سته‌له خه‌به‌ردار به‌کات، مومکین نه‌بوو. ته‌سادوف پادشا چوه‌ لای جاریه‌که، له‌ریتگه‌وه خه‌وی پیا کهوت، چونکه سه‌رخۆش بوو. غولامه‌که حه‌قی نه‌عمه‌تی به‌جیته‌ینا، چوه‌ ژور سه‌ری جاریه‌که، به‌لکی ده‌سته‌سه‌ر دهر‌مانه‌کمی له چه‌ناگهی جاریه‌که پاک نه‌کرده‌وه. لهو وه‌خته پادشا هاته‌وه هۆش خۆی، چاوی لیتوه بوو غولام ده‌ست بۆ چه‌ناگهی جاریه‌که درێژ نه‌کات، ناگری قه‌ه‌ری داگیرسا. ده‌ستی برد شمشیری هه‌ل‌گرت، به‌قه‌سدی کوشتن په‌لاماری غولامه‌کمی دا. غولام فیراری کرد، پادشا شوینی کهوت، نه‌مینه‌دار له‌ریتگه‌ تووشی پادشا بوو، زانیی ناگری قه‌ه‌ری داگیرساره، یه‌ک وه‌ره‌قه‌ی نیشان دا فائیده‌ی نه‌بوو. دووه‌م کاغه‌زی نیشان دا فائیده‌ی نه‌بوو. سیه‌م وه‌ره‌قه‌ی نیشان دا، پادشابه‌ ناوی حیلیم ناگری غه‌زه‌بی کوژایه‌وه. به‌زوبانی شیرین بانگی غولامه‌کمی کرد وتی: چۆن زاتت کرد ده‌ستت بۆ چه‌ناگهی مه‌جسوه‌بی من درێژ کرد؟ غولام نه‌وه‌ل و ناخری قیسسه‌ی خانم و مه‌ششاته‌کمی بۆ پادشا به‌یان کرد. پادشا بانگی خانمی کرد، خانم له‌قه‌سی غولام نینکاری کرد، وتی: درۆ نه‌کات. چه‌ند جار به‌چاو دیومه‌ نیسی خرایه‌ی له‌گه‌ل جاریه‌که‌ت کردوه، وه‌ نیتستا پادشا به‌چاوی خۆشی چاوی پین کهوت و جه‌زای خانین و درۆزن کوشتنه. غولام ته‌ماشای کرد پادشا فکری خه‌ریکه‌ بگۆزیت. غولام وتی: نهی پادشا بۆ درۆی من ناشکرایه. دهر‌مانه‌که لای مه‌ششاته‌ساره. نه‌مر به‌رموو به‌حازر بوونی. پادشاه نه‌میری کرد

مه‌شش‌تاه که حازر کرا و باقیی ده‌مانه که ده‌خواردی مه‌شش‌تاهه درا، نانن رژی دهرچوو. پادشا نه‌مری کرد به چه‌پس کردنی خانم و خه‌لاتی غولامه‌که‌ی کرد. پادشای (ذو الرقاق) سه‌بر و حیلمی به واسیته‌ی کاغه‌زه‌کانی عابیده‌وه دست که‌وت. وه‌زیر وتی: بویه‌نم مه‌سساله‌م بز جه‌نابت هینایمه‌وه تا بۆت مه‌علووم بین له‌سه‌بر و حیللم چاکتر له دونیا دا دست ناگه‌ویت. پادشا وتی: نه‌وه‌ی نامۆزگاریی عاقلان بوو تو گیترا‌ته‌وه، عه‌جه‌ب بز دل‌ی تو که قبولت کرد، بین نه‌مسالیته‌کی وه‌ک نیران دوختت که‌وت. وه‌زیر وتی: گونا‌ه له‌من نه‌بره، وه نه‌مری جه‌نابت به‌جن هینراوه. نیستایش لازم ناکات نه‌ونده بۆرژنی خۆی عاجز بکات، بز ره‌فاهه‌تی باقیی دۆستانی دست درژ نه‌کات. پادشاه به‌ته‌واوی بۆی مه‌علووم بوو نیران دوخت کوژراوه، دیسان هه‌ناسه‌ی هه‌لکیتشا، وتی: داغی نیران دوخت چاک نابیتسه‌وه. وه‌زیر جوابی دایمه‌وه: سن کار نه‌سیری دهره و به‌لایه، نه‌وه‌ول ره‌نج دان له‌گه‌ل نینسانی به‌د. دووه له وه‌ختی دست رۆش‌تندا چاکه نه‌کردن. سیتهم په‌له‌په‌ل کردن له کار، وه دیسان سن کار هه‌یه په‌شیمانسی له شوین دیت: به لیباسی سپییه‌وه شیشه‌گه‌ری و، به جله‌وه گاززی کردن له ناو ناودا و، بازرگانی ژنی جوانی بین روو بز سه‌فه‌ر بکات، دهرنگ بیتمه‌وه. وه له زاتی پادشا ناشکرا بین من له کوشتنی نیران دوخت په‌لم نه‌کرد و نه‌مری پادشام به‌جیتنه‌واوه. پادشا وتی: چاری دهردی من بکه له دووری نیران دوخت نارام نه‌ماوه. وه‌زیر وتی: چاری دهردی تو به من ناگرتت، وه هه‌رکه‌س په‌له‌ی کرد و تن نه‌فکری، نه‌وه‌ی به‌سه‌ر دیت به‌سه‌ر کوتره‌که هات.

پادشا پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

وه‌زیر وتی: نه‌گیترا‌نمه‌وه دوو کوتر جووتیان گرتبوو، وه مه‌سقداری دانیان له هاوینا بز زستان کوتر کردبووه. دانه‌که که‌میتک شۆی ته‌پیی بوو، وه‌ختی دنیا گه‌رم بوو، دانه‌که وشک بووه. مه‌سقداره‌که که‌می کرد. وه‌ختی کوتره نیره‌که رۆش‌تسه‌وه ته‌ماشای کرد دانه‌که که‌م بووه‌ته‌وه، وایزانی ژنه‌که‌ی خواردوویه‌تی. وتی: ره‌فیق، شهرم ناگه‌یت خیانه‌ت له‌من نه‌که‌یت؟ زه‌خیره‌یه‌ک بز زستان دانرا‌بوو له نیستاهه دستت کردووه به خواردنی، وه نیستا خواردن له هه‌موو شوینت دست نه‌که‌ویت. زستان که به‌فر باری، دان له کوژی دست خۆمان به‌خه‌ین؟ مه‌تیه‌که هه‌رچه‌ند سویتندی خوارد، نیره‌که باوه‌ری نه‌کرد، ده‌ستی کرد به‌لیدانی. نه‌ونده دهنوکی هیا کیتشا هه‌تا مه‌تیه‌که رژی دهرچوو. وه‌ختی گه‌یشته زستان

تعماشای کرد دانه که زیاد بووه، بوی معلوم بوو ژنه که ی خیانته تی نه کردووه. دهستی کرد به گریان. زور په شیمان بوووه بو مردنی. وزیر وتی: که سن عاقل بن په له ناکات و سهبر کردن دهرگای کراویه. پادشا وتی: که من رقم ههلساو په لم کرد، تو پنج له کوشتنی نیران دوخت په لهت کرد و جگه ری منت سووتاند؟ وزیر وتی: سن تانیفه دوچاری مهراق نه بن. نووهل نو کهسه ی رژوی موحاربه له خوی غافله. دووم نو کهسه واریس نییه مالی مردوو به حرام داگیر نکات و نهیخوات. ستهم نو کهسه که پیر بووه و ژنی گنج نه خوازی، هه موو رژو ژنه که مرگی له خودا تلهب نکات. پادشا وتی: گوناھی کوشتنی نیران دوخت به تو نه ناسریت. وزیر وتی: گوناھی له سر من نییه چونکه تو نه مرت به من کردووه. من به تنها بن گوناهم نه کوشتووه و نیستاعده تی نه مری جه ناهتم کردووه. پادشا وتی: بو نیران دوخت جگه رم کون کون بووه. وزیر وتی: بو پینج تانیفه جگه کون بوون لایقه: یه کن خولقی سهخی بن و په وشت و جه مال جوان بن. دووم عاقل و زیرهک و یهک دل بن. ستهم له هه موو رتگی ناموزگاری شاره زان بن، له دور و نزدیک خوشه و بست بن. چوارم له تنگانه و فهره حی رچی له گم له ریح بن. پینجهم قودوم مبارهک و نوفورس. پاک بن، وه نیران دوخت داخلی تم پینج په وشته بوو، هر جزوی مهراق بخوتت مهنعت ناکم. پادشا وتی: نهی به لار قسه زور گران نه کیت، له نه دهب چوویته دهرهوه. فکرم وایه تو له خوم دور بخه موه. وزیر وتی: له دوو تانیفه دوری لازمه، نووهل کهسن وه فای نه بن چاک و خراب به یهک بزانی، چاکه ی دنیا نه که به نیتته ناخیرهت. دووم کهسن زاهیر و باتین و گمه و راست فهرق نکات. پادشا وتی: وا دیاره له بهر چاوت سامم نه ماوه بهو جزوه قسانه تا که نه یکه کیت. وزیر وتی: سام و ترس بو سن تانیفه نییه: نووهل کهسن شهو و رژو له نان خواردن و نووستن جیا بوونهوهی مومکین نه بن و قسه ی له هو له عه له به نیانا راهورده بن. دووم کهسن دهستی بو مالی ناغای درتو کرده بن، سه روهت و مالی بهرام بهر سه روهت و مالی ناغای بن و مومکینه له ناغای خوی به گوره تر ته ماشا بکات. ستهم خزمه تکاری بن ته تجربه به نه میندار دانرابی و له سری ناغای شاره زان بن: نوو جزوه که سانه هه موو وهخت بی پاک قسه له گم له ناغایان نه کن. پادشا وتی: من تو تم تجربه. وزیر وتی: ههشت تانیفه به ههشت جیگه نه بیت تجربه ناکریت: پیای رهشید له وهختی شهردا، فلاح له وهختی زراعت کردندا، گوره له وهختی غه زب داگیرساندا، بازرگان له وهختی هیسابدا، رفیق له وهختی موحاجیدا، وه جا خزاده له وهختی لیتقه وماندا، عابید له وهختی

عیبادت کردند، مهلا له وهختی قسه کردن و وه عز داندا. پادشا هر سونالیکی له وه زیر نه کرد، جوابی ناخوشی نه بیست و سه بر و حیلمی له سر جوابی وه زیر زور بوو. ناخری بهلار زوبانی به مهدح و سه نای پادشا کرده وه، وتی: عوزر قبولوله، من به گوناخی خوم نیعتراف نه کم چونکه بی نمری جه نایتم نه کرده وه. له سر نمری جه نابت نائن نیران دوخت نه کوشتوه و نیستایش نمر نمری جه نایتم. عه فوی نه کیت وه یا نمر به کوشتنی نه کیت. پادشا له خوشیا سوچه دی شوگری برد، همه د و سه نای خوی به جیهینا. وتی: نهی وه زیر من له فکر و عه قلی تو شاره زای بووم، له وه عه جانیب ماوم موده تیکه هر چه ند قسه نه کیت و ا دهر نه کوت نیران دوخت کوشتوه، چونکه جوابه کانت ناخوش بوو. وه زیر وتی: نهی پادشا، بویه جوابم ناخوش بوو ناره زوروم کرد بوم مه علوم بی له کوشتنی نیران دوخت په شیمان بوو ته وه یا نه؟ هر وهخت بوم مه علوم ببویه کوشتنی ناسان بوو. نیستا نه له مدولیللا سه لاهمه، نمر نه فهر سویت بیه نتمه خزمهت. پادشا وتی: نهی وه زیر برژ دلی بیته روه جیکه می خوی. من سه لاهمه تی نوم مه تله به. وه زیر رژیشت نیران دوختی برده خزمهت پادشا. نیران دوخت رسمی نه ده بی به جیهینا. پادشا وتی: نهی نیران دوخت، نهو ژبان له بهلار بناسه. به واسیته می ته دبیر و زیر کی بهلار نه جاتت بوو. وه زیر وتی: همه مو له سایه می جه نایتم ده دست که وتوه. بنده وجودم چیه ژبانی مهله که له من بناسرت؟ پادشا وتی: له مه ودوا ته سه روفاتی شاره که عائیدی تویه، وه هرچی چاک و خراب بی حوکمی به زوبانی تو لازمه. نمری تو موافقی نمری منه. وه زیر جوابی دایمه: ژبانم له واسیته می نوفوسی جه نایتم وه مو مکن نه بی، وه هتا ژبانم بی شوگری نیعمهت نه کم، وه نیحیاجی بنده یک رایه: له عه جه له کردن حیلم لازمه. هر وهخت ناگری غه زهت داگیرسا به ناری حیلم بیکورته وه، وه بز همه مو نوو سو راتی ته دبیر لازمه. پادشا وتی: له مه ودوا بی ته دبیری تو دست بو نوو سو رات درژ ناکم. له قسه کردن بوونه وه. وه زیر دوعا خوازی کرد. پادشا خه لاتی لاتیقانه می به وه زیر عه تا کرد. نهو شهوه خوی نیسراحتی له گم نیران دوخت کرد. بز رژ بوونه وه روی کرده دارومسه لته نهت، نمری به حازر بوونی همه مو نومرا کرد. مه جلس گیرا، بهر مه کیسه کانی حازر کرد. بهو جزره که خوی دیسو له ناو مه جلسدا گتراه وه، وه مه عنایه کیسه که بهر مه کیسه کان و تبویان به بیان کرا، وه کاریدونی حه کیم داخل به مه جلس بوو. پادشا جه زای بهر مه کیسه کانی له کاریدون ته لب کرد. کاریدون نمری کرد نیوه یان بکرتت به داری سیاسه تدا، وه له بهر ریگه له ری گوزرا بو عبیرهت ته ماشا

بکرین و، نیویان دست و یین به‌سترتیت و لئزیر پیتی فیلان رۆحیان دهرچیت. جه‌زای خانین هر جۆزۆی خراب بئ نه‌وه لازمه. به‌و جۆزه هم‌موویان کوژران. پادشا و نیران دوخت و کوڤه‌کان و نه‌ساسی تا سهر به‌خۆشی رایانبرارد. فانیده‌ی نامۆزگاری نه‌ویه هرکه‌س تهماشای نه‌م حیکایه‌تانه بکات بۆی ناشکرا نه‌بئ گه‌وره‌ییی حیلیم چۆنه. حه‌لیم دایم سه‌لامه‌ته.

نه‌سه‌هه‌تی سیلزه‌ههم

ته‌جره‌به‌کردن و ناسینی چاک و خراب

دایه‌شلیم رووی کرده بره‌همن، وتی: له گه‌وره‌ییی حیلیم و سه‌هر تینگه‌یشتم. رجا نه‌که‌م به‌ ته‌واوی خۆپاراستن له‌قسه‌ی خانین و که‌سه‌ی غه‌ددار بئ، چۆنه، نیشانم به‌دریت. بره‌همن وتی: بۆ پادشا لازمه هه‌موو نومه‌را هه‌ر یه‌که به‌ وه‌زیفه‌ی خۆی ئیمتیحان بکات. ره‌وشت و دیانه‌تی نومه‌را ته‌حقیقی لازمه، وه‌هه‌تا ره‌وشت و راستیی نومه‌را له پادشا ناشکرا نه‌بئ قابیلی نوموروات نییه، چونکه بناغه‌ی ده‌وام له‌سه‌ر راستی به‌نده. نا ته‌سل و خانین هاتو چۆی پادشا بکات، هوکمداریی پادشا به‌ موده‌تییکی که‌م نامیتیت. خزمه‌تجیی پادشا لازمه سه‌ ره‌وشتی بئ. نه‌وه‌ل قسه‌ی راست و نه‌مین بیت. که‌سه‌ی که‌ راست بوو خۆشه‌وستی خودایه و لایقی سپهری پادشایه. دووه‌م که‌سه‌ی بئ جه‌سوور و ساحیب نیقتیدارین، بۆ ته‌مه‌ع درۆ له‌ زوبانی جاری نه‌بئ. سیه‌هم خانه‌دان و نه‌سک بئ. که‌سه‌ی نه‌هلی خانه‌دان بئ ئاره‌زووی خرابه‌ ناکات و حه‌قی وه‌لی نیعه‌ته‌ی تا مردن گوم ناکات. بۆ پادشا لازمه له‌ قوه‌ت و پاره‌ زۆریی که‌س تن نه‌فکری. پادشا لازمه ته‌بیب بئ، تهماشای هرکه‌س بکات و قسه‌ی وه‌رگرت، له‌ دهرده‌که‌ی بزانتیت، وه‌ک ته‌بیب پارتیز و دهرمانی بۆ بکات به‌ میعاد، وه‌ بزانتی هه‌ر که‌سه‌ قابیلی نومورواتیکه، وه‌ته‌جره‌به‌ی بکات قابیلی سپهری پادشا کیتییه. خزمه‌تجیی خاسه‌ی پادشا نه‌بئ خانه‌دان و قسه‌ راست و نه‌مین بئ، غه‌ره‌زی له‌ میله‌ت نه‌بئ. وه‌ خزمه‌تجیی پادشا نه‌گه‌ر خانین بوو مومکینه بئ گونا‌ه دوچارای عه‌زاب بکات و ناوی خرابه‌ی پادشا بلاو نه‌بیته‌وه. هه‌روه‌ک پادشاگه به‌قسه‌ی زه‌رنه‌گر خۆی خراب کرد.

دایه‌شلیم پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

بره‌همن وتی: نه‌گه‌یتر نه‌وه له‌ شاری حه‌له‌ب پادشاهێ بوو وه‌ چند پادشاهانێ به‌ر

حوکمی برون. نهو پادشایه کچتیکی بوو له جوانییا بین نه‌مسال بوو، وه‌لای پادشاه زۆر خۆشه‌ویست بوو. رۆژتی پادشاه کراسیتیکی بۆ کچه‌که به دروست کردن دا، بۆ وه‌ستایه‌کی نه‌ققاش که زه‌رنه‌گر به‌ن نه‌قشی نالتوون له‌سه‌ر کراسه‌که دروست کات نه‌گه‌ران. له‌شاری حه‌له‌ب زه‌رنه‌گره‌ی بوو له‌ زوبان لووسی و عه‌یاریدا بین نه‌مسال بوو. شۆره‌تی گه‌یشته خزمه‌ت پادشاه. له‌ هه‌مسوو جۆزه‌ جه‌واهیراتی نه‌رایه‌ پیش ده‌می پادشا. پادشاه له‌ چاویته‌که‌وتنی نه‌و جه‌واهیراته‌ ته‌حه‌ییور ما. پادشا وتی: فکره‌م وایه‌ کراسی بۆ کچه‌که‌م دروست بکه‌م له‌ دنیا دا بین نه‌مسال بین. زه‌رنه‌گر وتی: هه‌رچی زانستیم بین له‌ نه‌قشی کراسه‌که‌ دا سه‌رفی نه‌که‌م و، به‌ زوبان لووسی ده‌ستی کرد به‌ مه‌دح کردنی پادشاه. پادشاه وتی: لازمه‌ هه‌مسوو رۆژتی یه‌ک ده‌فسه‌ چاوم به‌یت بکه‌ویت. ورده‌ ورده‌ زه‌رنه‌گر بوو به‌ مه‌حرمی نۆده‌ی حه‌رم. وه‌زیری پادشا زیره‌ک و ساحتیب فکر بوو، به‌و مه‌سه‌له‌ی زانی، فکری کرد: پادشاه چۆن رتیگه‌ی بیته‌گانه‌ی داوه‌ بۆ حه‌رم و، به‌ چ فیتلی دلی پادشا نه‌مین بووه‌؟ وه‌زیر رۆشته‌ خزمه‌ت پادشا، وتی: شاهم چهند قسه‌ بین هه‌یه‌ نه‌مر نه‌فه‌رموویت به‌یانی بکه‌م. پادشا وتی: مه‌زروونی. وه‌زیر وتی: قابیل نییه‌ بۆ بیته‌گانه‌ هاتوچۆی حه‌رم بکات، وه‌ نیستا بۆم مه‌علوم بووه‌ وستا هاتوچۆی حه‌رم نه‌کات. لازم بوو حه‌قیقه‌تی نه‌حوالی زه‌رنه‌گر به‌زانییه، نه‌و وه‌خته‌ بۆ حه‌رم به‌رۆشته‌یه، به‌ نو‌قسان ته‌ماشانه‌که‌را، وه‌ فکره‌م وایه‌ پیاویکی حه‌رامزاده‌یه، به‌ناوچه‌وانیا زۆر خائین و به‌دنه‌تواره. پادشا وتی: به‌ زوبان و به‌قسه‌کردنه‌دا پیاویکی خانه‌دانه. شه‌رع زاهیر بینه‌. و زیر وتی: له‌ مه‌کته‌بی حیکمه‌ت نالتوون به‌ مه‌حک نه‌ناسریت. زۆر که‌س بوون به‌ ناشکرا پیاوی چاک بوون و له‌تیره‌وه‌ خودا نه‌ناس و بین دین بوون. پادشاه وتی: نه‌گه‌رچی له‌نه‌وه‌له‌وه‌ ته‌رییه‌تی نه‌بووین، نو‌میتد ده‌که‌م به‌ واسیته‌ی هاتوچۆکردنی ئیتموه‌ ته‌رییه‌ت وه‌رگرت. وه‌زیر وتی: نه‌ی پادشاه، خه‌نجه‌ری له‌ نه‌وه‌له‌وه‌ جه‌وه‌ه‌ری نه‌بووین، به‌ مشتوما‌ل جه‌وه‌ه‌ر په‌یدا ناکات. ته‌رییه‌تی نا نه‌سل وه‌ک گویتز هاویشتن بۆ سه‌ر گومه‌زه. که‌سی له‌نه‌وه‌له‌وه‌ که‌م ته‌رییه‌ت بین ناخری ته‌رییه‌ت وه‌رناگرئ. دووری نا نه‌سل به‌ فرسه‌ت بزانه، وه‌ هه‌رکه‌سی ته‌رییه‌تی نانه‌سل بکات نه‌وه‌ی به‌سه‌ر دیت به‌سه‌ر کره‌ پادشاه و که‌وشدروو هات.

پادشا پرسیی: چۆن بووه‌؟

حیکایه‌ت

وه‌زیر وتی: نه‌گه‌تیره‌وه‌ له‌ شاری فارس پادشایه‌کی رووخۆش و میلله‌ت په‌روهر بوو.

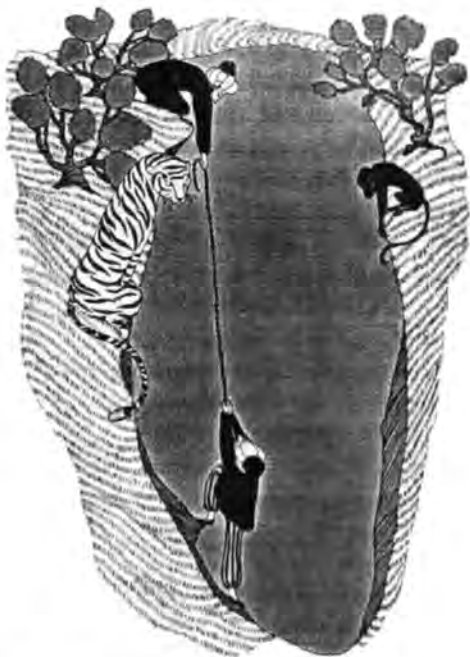
پادشا کورپتکی بوو زور عاقل و جوان بوو. کوره که سهرشانی میقداری له په دستن خالی رهشی پیتهو بوو. پادشا زور عاجز بوو له بهر خاله که ی کوره که ی. نهمری کرد حوکه ما و مونه جیمان کویونه وه، سونالی نهو خاله ی کرد. وتیان: نهی پادشا، نیتمه له کتیبی حیکمه تدا چاومان بین که وتوه هه رکه س نهو جوره نیشانه ی به سهر شانوه بوو توزه نازارتکی دیتنه رتگه، وه له ناخریدا نه بیتنه نیقلیم گیر، دونیا نه گرتنه ژیر ده ست. پادشا بهو مرژده یه زور خوشحال بوو، وه به دیققت خزمه تی کوره که ی نه کرد. ته سادوف کارایه کی که وشدروو دراوستی پادشاهو، له هه رامزاده یی و ناپاکیدا ره فیقی نه بوو. پادشا له بهر نه جری دراوستیه تی کردی به خزمه تجیی کوره که ی. چهنده وخت بهو جوره له گهل کوره که هاتوجوی مالی پادشای کرد. مرده تی نانی نیسراحتی خوارد. وه ختن عومری کوره که گه یشته چواره سال، وه زیر وتی: نهی پادشا، به چاکی نازانم رتگی وهلی عهد بدری هاتوجوی که وشدروو بکات. له وه نه ترسم رهوشی پیسی که وشدروو بگرتت. پادشا وتی: نیستا مناله. وه ختن گه وره بوو رتگه نه دانی ناسانه، چونکه هژگری که وشدروو بهوه، نیستا رتگی نه درتت عاجز نه بین. وه زیر قسه ی نه کرد. پادشا که وشدروی بانگ کرد وتی: وه ستا، هه تا مومکین نه بین خزمه تی کوره که نه که بیت و خه لاتت روو له زیادی نه بین. که وشدروو دهستی نایه سهر چاوی وتی: قوربان، بهنده وجودم نه بهوه. نیستا له سایه ی وهلی عهدوهه نام په پدا کردوه. نومید ده که م خزمه تم به جزئی بین به ته ریخ بگرتتوه. پادشا له قسه ی که وشدروو نومیدی په پدا کرد. رووی خوشی به که وشدروو دا، بوو به نه مینداری پادشاه. ته سادوف سفه ری کوه ته بهر پادشاه. که وشدروی بانگ کرد، وتی: من نه روم بؤ سفه ر، وه نه مانه تی تۆ وهلی عهد. بؤ ناگاداری کوره که ناموزگاری که وشدروی کرد. پادشا رۆشت بؤ سفه ر. له نه ترانی شاره که باغتیکی زور خوش بوو. کوره پادشا ناره زوی سهیرانی کرا. رۆشته ماله وه، نه لبیسه ی تازه ی به قیسه تی له بهر کردو تاجی جهواهیتراتی له سه رکرد. له گهل که وشدروو و میقداری خزمه تکار رووی کرد بؤ ناو باغه که. که وشدروو چاوی به تاج و نه لبیسه ی کوره که کوه ت، نه فسی پیسی کوه ته جوولان. فکری کرد فرسه ته، پادشا له شار نییه، دایکی کوره که له من نه مینه. چاک وایه تاج و لبیاسی کوره که بهرم، بیفرۆشم، پشتاویستم بیخوات که م نابیتته وه. بهو فکره پیسه کاری خوی دروست کرد. میقداری ده زمانی بیتهوشی تیکهل خواردن کرد، ده رخواردی کوره که و خزمه تکاره کانی دا بیتهوش بوون. که وشدروو غولامتیکی بوو خه بهرداری کرد و کوره پادشای خسته ناو سندوقه وه، ده رگای مه حکمه

کرد. بهستی به‌سز نولاغیتیکی خیرادا، خوی سواری نولاغ بوو، وه غولامه‌که‌ی سواری نولاغتی بوو، قامچیسیان راکیتشا. شهو و رۆژی رتگی‌ی حفته‌یه‌ک رۆیشتن. له‌ولواوه باغمه‌وان ته‌ماشای کرد خزمه‌تکار همه‌سوی بته‌هۆشه، میقداری سرکه و رۆن دای به لووتیانه، هاتنه‌وه هۆش خۆیان. ته‌ماشایان کرد شه‌هزاده که‌وشدروو نه‌بون دیار، خه‌به‌ریان برد بۆ ژنی پادشا. ژنی پادشا سواربوو رووی کرده باغ، هه‌رچه‌ند گه‌ران خه‌به‌ری کوپه پادشایان نه‌زانی، و، قاسیدیان بۆ نه‌تراف ره‌وانه‌کرد، کس خه‌به‌ری بۆ مه‌علووم نه‌کرا. دایکی شهو و رۆژ به‌ گریان و هاوار خه‌ریک بوو. خه‌به‌ر بۆ پادشا ره‌وانه کرا، پادشا له‌ سه‌فر هاتنه‌وه، جگه‌ری کون کون بوو. شهو و رۆژ به‌ گریان و هاوار خه‌ریک بوو. موده‌تی ده‌ سال خه‌به‌ری کوپه‌که نه‌بوو. نه‌ما که‌وشدروو له‌گه‌ل وه‌لی عهد و غولام گه‌یشه‌ته‌ته‌ب. نه‌سباب و تاجه‌که‌ی له‌ شاهزاده‌ کرده‌وه برده بازار فرۆشتی به بازرگانی.

کابرای بازرگان پیاویتیکی عاقل و دنیا دیده بوو. فکری کرد: نه‌گه‌ر پادشا خه‌به‌ری نه‌م عه‌به‌ه بزانی به‌ زۆر لیم نه‌ستینی. چاک وایه به‌ ره‌می دیاری بیبهم بۆ پادشای فارس، مومکینه دوو قیمه‌تی عه‌به‌که‌م بداتن. بازرگان شاهزاده‌ی هه‌لگرت، رووی کرد بۆ شاری فارس. وه‌ختی شاهزاده‌ داخل به‌ مالی باوکی بۆوه، قه‌دیری زمان و بته‌هۆشی له‌فکری نه‌مابوو مالی باوکیته‌ی و، باوکیشی نه‌یناسیبه‌وه. پادشا مه‌منوونی بازرگان بوو و دوو قیمه‌تی به‌ بازرگان عه‌تا کرد. پادشا نه‌میری کرد ته‌سلیمی غولامی خاسه‌ بکرتت. کوپه‌که‌ چونکه‌ خانه‌دان و نه‌سل بوو ره‌وشتی غولامانه‌ی نه‌بوو، وه‌ ره‌حمی باوکی که‌وته جیولان، همه‌سو رۆژی که‌وه‌رتیکی خه‌لات نه‌کرا. کوپه‌که‌ گه‌وه‌ره‌که‌ی ته‌سلیم به‌ خه‌زته‌وان نه‌کرد. رۆژی خه‌زته‌وان وتی: تو نه‌م همه‌وو چاکه‌یه له‌گه‌ل من نه‌که‌یت، چاک وایه نه‌جرت بده‌مه‌وه. نامۆ‌گاریبه‌کت نه‌که‌م له‌قه‌سم ده‌رمه‌چۆ. نه‌مووستیله‌یه‌ک له‌ نه‌مووستی پادشایه هه‌رکه‌س بیکاته‌ ده‌ستی نه‌بیته شه‌ه‌نشا. نه‌گه‌ر بیتی نه‌مووستیله‌که له‌ پادشاه بدزیت من نقیمه‌که‌ی ده‌ردنم و نه‌یکه‌م به‌ نه‌مووستیله‌ بیکه‌ره‌ ده‌ستت نه‌بیت به‌ پادشا، وه‌ تۆیش شه‌رت له‌گه‌ل من بکه‌یت که‌ بوویت به‌ پادشاه من بکه‌یت به‌ وه‌زیر. کوپه‌که‌ قه‌بوولی کرد. ته‌سادوف شه‌وی نۆبه‌چی سه‌ری پادشا بوو، ده‌ستی بۆ نه‌مووستیله‌که‌ درێژ کرد، پادشا خه‌به‌ری بۆوه، وتی: چۆن جورنه‌تت کرد ده‌ست بۆ نه‌مووستیله‌ی من درێژ نه‌که‌یت؟ کوپه‌که‌ جوابی بۆ نه‌دراپه‌وه. پادشا ناگری قه‌ه‌ری داگیرسا، بانگی کرد: جه‌للاب.. جه‌للاب به‌شمشیره‌وه حازر بوو. پادشا نه‌میری کرد:

له‌بەر چاروم سەری ئەو بێ ئەدەبه له بەدەن جودا بکەرەوه. جەللاب تەشتی هێنایە بەر گەردنی شاهزادە، کراسەکە ی لەبەر شاهزادە دامالی، سەری خستە ناو تەشتەکەوه، خالە رەشەکە ی سەرشانی دەرکەوت. وەختی پادشا چاری بەخالە رەشەکە گەوت هاواری کردو بیتۆش بوو. جەللاب وەستا تا پادشا هاتەوه هۆش خۆی. پادشا راست بوووه شاهزادە ی گرتە باوەش، ئەولار ئەولای ماچ کرد، وتی: نووری چاوم، کەوشدرووی نائەسڵ منی بە دەردی تۆوه موبتەلا کرد. شاهزادە وتی: بابە، خەزینەداری خانین منی بە دزی خەجالەت کرد. پادشا وتی: نووری چاوم له رەفاقەتی نائەسڵان دوور بە. هەتا له دونیا ژیانەت مومکین ئەبێ رەفیقی نائەسڵ و فیتنە مەکە. پادشا ئەمری کرد لیباسی پادشاهانەیان له‌بەر شاهزادە هەلکێشیا و خەزینەداریان بەداری سیاسەت کوشت. وەزیر وتی: ئە ی پادشا، بۆیە ئەم ميسالەم بۆ جەنابت هێنایەوه له جەنابت ناشکرا بێ زەرنگەر لەو کەسانە نییە لایقی هاتوچۆ کردنی حەرەم بێ. پادشا وتی: بېستوو مە له‌پیشوونان و تویوانە هەرکەس نیتەمە خۆشمان و بست سەری له هەموو کەس بێندتر ئەبێ. لوتفی نیتەمە بەسەر شۆرستانا رابووێت وەک باغی بەهەشت ئەراژتەوه. قەهری نیتەمە بەسەر بەرده ئەستێدا رابووێت وەک مێو و پۆن نەرم ئەبێ. وەزیر بۆی مەعلوم کرا پادشا بەقسە ی ناکات، درێژە ی بەقسە ئەدا. چەند رۆژێ بۆ جوۆرە خەریکی نەقشکردنی کراسی بوو، تەکەببۆر لووتی بەرز بوووهو دەستی زولسی بۆ مالی خەلق درێژ کرد. تەسادوف موحتاج بوون بۆ گەوهەرێ ئەسەر یەخە ی کراسەکە دائرێ. ئە له خەزینە ی پادشا و ئە له دووکانی جەواھیر فرۆش دەس ئەکەوت. کابرای زەرنگەر خەبەری زانی کچە بازرگانی هەموو جوۆرە جەواھیرات و بەردی بەقیمەتی هەیه. زەرنگەر جوابی نارد بۆ کچە بازرگانەکە میقداری جەواھیراتی بۆ بێتێ. کچەکە و تیبوی جەواھیراتم نییە. زەرنگەر خەبەری بە کچی پادشا دا کچە بازرگان دوور جەواھیراتی نایابی هەیه ئەمر بفرەموو بیهێنن یا بەهیمەت یا بەقیمەت، ئەو ی قابیلی کراسەکە ی بێ لیتی ئەستێن. کچی پادشا ناردی کچە بازرگان و جەواھیراتەکانیان حازر کرد، هەرچەند گەران بۆ گەوهەرێ قابیلی کراسەکە بێ نەبوو. کچەکە سۆتندی خوارد لەوه زیاتر نیتەمە. زەرنگەر وتی: بە چاری خۆم دیومە، درۆ ئەکات. ئەمر بفرەموو بە لێدان لیتی بستی. نیهایدەت ئەوەندە دارکارییان کرد کچەکە لەئێتر دارا رۆچی دەرچوو. خەبەر و هاوار گەیشتە لای وەزیر. وەزیر مەسئەلە ی ئەسەر کاغەز نووسی بردیە پیش دەمی پادشا داینا. پادشا لەو مەسئەلە یه ژۆر عاجز بوو، ناردی بازرگانیان هینا و خۆتی کچەکە ی تەسلیم کرد و دلخۆشیی بازرگانی دایەوه و کچەکە ی خۆی لەبەر

چاو ناشیرین بوو، نهمری کرد جارتیکی که نهیده ته پیش چاوم. زهرنگهر له ترسی پادشاه
 فیراری کرد. موده دتیکسی پین چوو دایکی کچه که رووی کرد بۆ سه بران، جیتکه بهک بوو
 ناوی (چوارباغ) بوو، ژنی پادشا و کچه که رژیشت بۆ چوارباغ. تهمسادوف زهرنگهر
 خهبری زانی کچی پادشا رووی کردووه بۆ چوارباغ، خۆی گه یانده کچه که. کچه که وتی:
 نهی پیسی گلاو، نزیکم مه کهوه. له پیسی تزوه له خۆشه ویستیسی باوکم دور که و تمه وه.
 زهرنگهر رووی کرده چۆل، رژیشت، شمو ی به سه راهات. چالئی بۆ گرتنی حه یوانات
 هه لکه نرابوو، زهرنگهر که وته ناوی. میقداری حه یوانات که وتبوونه چاله که موه، له بهر
 نازاری خۆیان ناگه هداری زهرنگهر نه بوون، هه تا رۆژ هه مویان له ناو چاله که دا مانه وه.
 تهمسادوف رۆژ هه له هاتیبوو سه یاحتیک رتگی که و ته سه ر نهو چاله، ته ماشای کرد به نی
 نادمه تی و میقداری حه یوانات له ناو نهو چاله دا حه پس کراون، فکری کرد بۆ نه جری
 قیامه ت نه جاتیان بدات. گوریسی خسته ناو چاله که وه، نه ووه له مویون سه ر که وت.
 دووم بهر سه ر که وت. ستهم مار سه ر که وت. دو عایان بۆ سه یاح که وت، وتیان بهم
 په له په له نه جری تۆمان بۆ نادر ته وه. مه یوون وتی: جیتگی من بهو شاخه وه به که پشت
 شار که وتوه هه ر وه خت ته شریفان هات، نهوی نیقتیدارم پین قوسور ناکم. بهر وتی
 جیتگی من له چوارباغه. هه ر وه خت ته شریفان هات، نهوی نیقتیدارم پین قوسور ناکم.
 مار وتی: جیتگی من له ناو شارایه له بن گوتسوانه ی مالیک که مالی پادشایه، هه ر
 وه خت ته شریفان هات، نهوی بزائم قاهیلله پتیکه شی جه ناهتی نه کم. مار وتی: نیستا بۆ
 چاکه نامۆگاریت نه کم له قسه م ده ره چۆ، نهو کارایه که له ناو چاله که دایه، نه جاتی
 مده. وه من ره فاقه تم کردووه میقداری هه شت سه عات، بۆم مه علوم بووه زۆر نانه سل و
 ره وشت خرایه، جه زای چاکه به خراب نه داته وه. نه گهر نه جاتی به دیت په شیمانسی له
 شوین دیت. حه یوانه کان دو عا خوازییان له سه یاح کرد، هه ره که چو نه وه جیتگی خۆیان.
 سه یاح به قسه ی مار قانبع نه بوو، گوریسی داهیشه ت ناو چاله که وه زهرنگهری نه جات دا.
 زهرنگهر وتی: نهی سه یاح نه گهر ته شریف زه حمت بکتیشی بۆ مالی نیتمه هه تا مردن له
 خزمه ت قوسور ناکم. نه ما نیستا رتگم له به ره. دوو رۆژی که نه گهر ته موه. نو میتد
 نه کم به خزمه ت به کم. دو عا خوازییان له یه ک کرد. هه ره که روویان کرده رتگه یه ک.
 له ولاره چند نه مه رایه ک رجایان له پادشا کرد له گه ل کچه که ی ناشت بیته وه، پین فایده
 بوو. تهمسادوف کارای سه یاح چند شارئی گه را، میقداری سته م ده ره می پیدا کرد،
 که رایه وه بۆ شاری حه له ب. له ترسی پیساو خراب شهو به رتگه دا نه رژیشت. له رتگه

تووشی صیقداری دز بوو. دزه‌کان سه‌یا حیان پروت کرده‌وه، دست و قاچیان بهست، لهو سه‌حرایه دا جتیان هیشت. وهختی رۆژ بووه‌وه دست‌ی کرد به هاوار کردن. مه‌میون‌ه‌که بز خواردن نه‌گه‌را، ده‌نگی سه‌یا حی ناسی، رۆیشت به هاواریه‌وه، وتی: نه‌ی ساحتیب وه‌فا بزج دست و پیت به‌ستراوه؟ سه‌یا ح به‌یانی نه‌حوالی خۆی بز کرد. مه‌میون وتی: خه‌فت مه‌خۆ، من نه‌شیاکانت بز نه‌دۆز مه‌وه. وده له‌گه‌ل من. مه‌میون سه‌یا حی برد، خانوتکی له پووش و دار دروست کردبوو، سه‌یا حی دانا و خۆی رۆیشت. تمسادیف دوچار ی دزه‌کان بوو، له‌سه‌ر کارتزی خه‌ویان لښ که‌وتبوو. مه‌میون له نه‌وه‌له‌وه نه‌شیای دزه‌کانی کۆ

کرده‌وه، کیسه پاره‌کمی دۆزییوه، دهریه‌تئا، بردی له جیگه‌هک شاردیوه. به دوو سێ جار ههرچی نهمساییت بوو له دزه‌کانی دزی، شاردیوه. مەمیوون بۆ تهماشا کردن چوووه سەر داری. وهختی دزه‌کان خه‌به‌ر بوونهوه، وهک گورگی هار به‌ئەترافی خۆبانا بۆ نه‌شیاکان نه‌گه‌ران، تهماشایان کرد شوێن قاچی به‌نی نادم دیار نه‌بوو. وتیان: مومکینه ئیره جیگه‌ی شه‌یاتین بێ، وهستاغان له‌م جیگه‌دا چاک نییه. دزه‌کان رۆشتن. مەمیوون رۆشت سه‌یاحی برده سەر نه‌شیاکان، ئەوی نه‌شیای خۆی بوو هه‌لیگرت. روه‌ی کرد بۆ حه‌له‌ب. له‌نزیك شار دوچاری به‌بر بوو. سه‌یاح له‌ترسا وهستا. به‌بر بانگی کرد: ساحیب وه‌فا، فه‌رموو چاکه‌ت بده‌مه‌وه. سه‌یاح راوهستا. به‌بر وتی: سه‌به‌ر که هه‌ر ئیستا به‌ خزمه‌ت نه‌گه‌م، روه‌ی کرد بۆ چوارباغ. ته‌سادوف کچه‌که‌ی پادشا کراسه‌که‌ی له‌به‌ر کردبوو به‌ناو باغه‌که‌دا نه‌گه‌را. به‌بر هه‌له‌ستی دایه، کچه‌که‌ی خنکاند و کراسه‌که‌ی دامالی، بردی له‌پیتش ده‌می سه‌یاح داینا. سه‌یاح له‌ تهماشاکردنی جه‌واهیتراتی کراسه‌که‌ ته‌حه‌ییوو ما، فکری کرد: ئەم کراسه‌ به‌رمه‌ لای نه‌مه‌نداری و رده‌ورده‌ به‌هه‌رۆشیت و سه‌رفی ژبانی بکه‌م. به‌و فکره‌ روه‌ی کرده‌ شار، رپه‌گی که‌وته‌ مالی. زه‌رنه‌گر. له‌ولاشه‌وه خه‌به‌ری کوژراوی کچه‌که‌ گه‌یشه‌ دم پادشاه. نه‌میری کرد بۆ گه‌راندنی قاتیلی کچه‌که، وه‌ زه‌رنه‌گر خه‌به‌ری کوژراوی کچه‌ پادشای بیست. وهختی سه‌یاح داخه‌ل به‌ مالی زه‌رنه‌گر بوو به‌خیره‌هاتی سه‌یاح کرا. به‌یه‌که‌وه دانیه‌شتن زه‌رنه‌گر وتی: ساحیب وه‌فا، له‌و وهخته‌وه به‌خزمه‌ت جه‌نابت گه‌یشه‌ستوم تا ئیستا نه‌وه‌نده‌م ده‌ست نه‌که‌وتوه پیتشکه‌شی جه‌نابت بکریت. سه‌یاح وتی: خودا نه‌وه‌نده‌ی ناردوه‌ هه‌ردوکه‌مان تا مردن به‌خۆین نا‌هه‌رته‌وه. کۆله‌که‌ی کرده‌وه. وهختی زه‌رنه‌گر چاری به‌ کراس که‌وت له‌ خۆشیا حه‌یاتی تازه‌ بووه‌وه، وتی: ره‌فیق، قیسه‌تی نه‌و کراسه‌ ته‌واو نا‌بین. تۆ به‌ سه‌لامه‌تی لیره‌ دانیشه. ئیستا قیسه‌تی مه‌علوم نه‌که‌م، دیمه‌وه. زه‌رنه‌گر دلی خۆش بوو. وتی: فرسه‌ته، پادشاه له‌من عاجز بووه، وه ئیستا کراسه‌که‌ی بۆ نه‌بم، دلی له‌گه‌ل من ناشت نه‌بیته‌وه. زه‌رنه‌گر چوووه خزمه‌ت پادشا، وتی: شاهم، قاتیلی مه‌له‌که‌ی مه‌رحوم لای من گیراوه و کراسه‌که‌م هه‌تاوه‌ته‌ خزمه‌ت. نه‌م به‌رموو قاتيله‌که‌ بێن به‌ داری سیاسه‌ت بکوژیت. پادشا ناردی سه‌یاحیان له‌ مالی زه‌رنه‌گر برده‌ ده‌روه‌ و داخه‌ل به‌ خزمه‌ت پادشا کرا. وهختی سه‌یاح گه‌یشه‌ خزمه‌ت پادشا، روه‌ی کرده‌ زه‌رنه‌گر، وتی: قیسه‌تی کراسه‌که‌ت مه‌علوم کرد و نه‌جرت دامه‌وه؟ پادشا وایزانی گوناهاکاره، نه‌میری کرد بۆ سیاسه‌ت به‌ نه‌ترافی شارا بیگێن و له‌ زیندان حه‌پس کری تا ته‌عزیه‌ی کچه‌که‌ی ته‌واو نه‌بین بیه‌کن به‌ دارا، تیره

باران کرئی۔ لہسہر نمیری پادشاہ سیاحیان بہ نہ تراقی شارا گیترا۔ تہ سادوف مار چاوی
 یں کہوت سیاح بہ دست جہلابانہوہ حدپسہ۔ مار دواہ کہوت تا داخل بہ زندان کرا۔
 وہختی سیاح خرایہ زندانہوہ، مار چوہ لای وتی: رہ فقیق، نہوہل رۆژ نامۆزگاریم
 نہ کردی: چاکہ لہ گمل نانہسل مہ کہ، بہ قسمت نہ کردم؟ سیاح وتی: سد قات لہ مہ زیاتر
 سیاسہ تم یں بہ کرتیت قابیلم چونکہ قسمی نامۆزگاریم شکاندوہ و نیستنا چارہم نیسہ۔
 مار وتی: حہ قی چاکہ ت لای من ہدیہ، لازمہ بیدہ مہوہ۔ دوینتی داومہ بہ دایکی
 پادشاوہ، ہموو حہ کیمان عیلاجیان بۆ ناکرئی، دہرمانی بہو چلہ گیایہ نہ کرئی نہوا نامہ
 پیش دہمت۔ دوعا خوازیی کرد رۆیشت، بہ زویانی حال لہسہرمانی پادشاہ بانگی کرد:
 دہرمانی دایکی پادشاہ لای سیاحی یں گوناہہ کہ لہ زندان حدپس کراوہ۔ لہو وہختہ دا
 پادشاہ لہ زور سہری دایکی دانیشتبوو، نہسری کرد بزائن چیبہ، بچن سیاح لہ زندان
 دہریتن سیاح برایہ خزمہت پادشاہ، چلہ گیاکہ و میقداری شیر دہر خوارد دایکی پادشاہ
 درا، چاک ہوہوہ۔ سیاح قسمی نہوہل و ناخری بۆ پادشاہ بیان کرد۔ وہختی رۆژ ہوہوہ
 زہرنگہر لہ بن سیدارہ کہ دا و ہستاہو چاوہرتی خنکاندن سیاحی نہ کرد۔ لہ تہرف
 پادشاوہ نہس کرا زہرنگہر لہ جتگی سیاح بہ دارا بہ کرتیت۔ جہلاب زہرنگہری گرت،
 کردیان بہ داری سیاسہ تدا و تیرہ باران کرا، دنیا لہ ژمانی بہ دنہ تواری خالی کراو لاشہی
 فہرئ درا۔ زہرنگہر لہسہر فہساد و خراپی بہ جہزای خۆی گہیشت، کچی پادشاہ سہر
 زولمی خراب بہ چنگ بہ ہرہوہ کوزرا۔ وہ نہ گہر پادشاہ ساحتب حیلن نہ نہ ہو بہ تہ دبیری
 چاک کاری دروست نہ نہ ہو۔ بۆ ہموو کہس لازمہ رتگی نانہسل و فیتنہ نہ دات و
 قسمی خۆی بۆ ہموو کہس بہ بیان نہ کات۔

نہسیحمتی چوار دہہم

رازی ہون بہ قہزاق دہر و سہر کردن لہ ژیر بہ لادا
 دابیشلیم وتی: لہ مہ عنای و ہسیہ تی سیاز دہہم گہیشتم۔ ٹومیتد دہ کہم بہ یانی
 و ہسیہ تی چوار دہہم، ناخر فہرموودہی جہنابتہ، بہ درژی بہ بیان بفرہم رویت۔ زور
 تہ سادوفی کردوہ چہند عاقلان بۆ نانتی موحتاج ہون و چہند کہم عاقلان لہ ناز و
 نیعہ تدا غہرق ہون۔ مہ علومہ سپری نہو نیشہ لہ خودا زیاتر بۆ کہس دہرک نہ کراوہ۔
 بہرہممن فہرموی: نہسیاہی ژبان رۆژی نہزل تہ تقدیر کراوہ، ہر کہس بہ واسیتہی
 سنہ تیکوہ نان پیدانہ کات و، ہر کہس بہ واسیتہی تہ مہ عتیکوہ تووشی بہ لہ نہ بیت

و، هرکس به واسیتهی نه‌خوشییه‌کوه تووشی مردن نه‌بن. نه‌گهر قه‌دهر نازل بوو
نه‌قووه‌ت نه‌ده‌ولت نه‌عه‌قل هیچیسان به‌کار نایه‌ت. هرروه‌ک کوپه‌ پادشا له‌ده‌روازه‌ی
شاری نه‌ستوری نووسی، هه‌تا نیستا بۆ یادگار ماوه.

داهیشلیم پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

بره‌همه‌ن وتی: نه‌گتیره‌نوه له‌ رۆم پادشایه‌کی گه‌وره‌ بوو. نه‌و پادشایه‌ دوو کوپه‌ی بوو،
زۆر ساحیب‌عه‌قل و مه‌عریفه‌ت بوون. وه‌خستن پادشا نه‌مری خودای کرد کوپه‌ گه‌وره
له‌جیتگی دانیششت. کوپه‌ به‌چوکی له‌به‌ر نه‌وه‌ی مه‌حرووم مایه‌وه، ته‌رکی وه‌ته‌نی کرد.
له‌ریتگه‌ تووشی جوانی بوو زۆر به‌نه‌ده‌ب و ساحیب‌جه‌مال بوو. شاهزاده‌ فکری کرد له‌گه‌ل
نه‌و جوانه‌ مه‌راقی شه‌ریبی به‌هاد بدات. هه‌ردوکیان بوون به‌ ره‌فیق. رۆیشتن، ریتگیان
که‌وته‌ شاریک. کوپه‌ بازگانی زۆر عه‌قلدار و زیره‌ک بوو، بوو به‌ ره‌فیقیان. هه‌رستیکیان
که‌وته‌ ریتگه‌، چوونه‌ دهبه‌ک. کوپه‌ فه‌لاحن ناره‌زوی ره‌فاقه‌تیانی بوو، له‌گه‌ل نه‌ویش
بوون به‌ ره‌فیق. هه‌ر چواریان رۆیشتن به‌ ریتگه‌دا تا داخل به‌ شاری نه‌ستور بوون.
قه‌راریان دا تا مووده‌ی یه‌ک حه‌فته‌ نه‌چنه‌ ده‌روه. له‌ نه‌ترافی شاه‌که‌ جیتگه‌یه‌کیان
دۆزییه‌وه‌ کردیان به‌ مه‌سکه‌نی خۆیان بۆ نووستن. ته‌سادوف هیچیان پاره‌یان نه‌بوو سه‌رفی
کهن. یه‌کیتکیان وتی: نه‌ی ره‌فیقینه‌ نیتمه‌ خه‌رجیمان نییه‌ سه‌رفی بکه‌ین. لازمه‌ بۆ
خه‌رجی په‌له‌په‌لتی بکه‌ین تا له‌پرسا نه‌مردووین. شاهزاده‌ وتی: ته‌قسیماتی رزق به‌ ده‌ست
خودایه‌. نه‌وه‌ی به‌نسیب بووین بۆمان نه‌نیرۆ. لازم به‌ په‌له‌ ناکات. کوپه‌ جوانه‌که‌ وتی:
که‌سه‌ن که‌ حوسن و جه‌مالی جوانی به‌ن روو بۆ هه‌ر جیتگه‌یه‌ک بکات ده‌ست نانین به
روویه‌وه. کوپه‌ بازگان وتی: سه‌رمایه‌ی ژبان که‌سه‌به‌ته. که‌سه‌ن کاسب بوو موحتاجی
نایه‌ته‌ ریتگی. فه‌لاحن وتی: سه‌رچاوه‌ی نالتوون زه‌راعه‌ته. که‌سه‌ن فه‌لاحن به‌ن موحتاجی
نایه‌ته‌ ریتگی. یه‌کیتکیان وتی: له‌م قسانه‌ هیچ ده‌ست ناکه‌ویت، چاک وایه‌ هه‌ریه‌که‌ به
کاریک خه‌ریک به‌ین. وتیان: شاهزاده‌ گه‌روه‌یه، هه‌رچی نه‌مر به‌رموویت کردنی چاکه‌.
شاهزاده‌ وتی: من له‌سه‌ر قسه‌ی نه‌وه‌لم، وه‌نیه‌ نه‌قه‌رموون به‌ جوانی وه‌یا به‌ بازگانی
وه‌یا فه‌لاحن نان په‌یدا نه‌بیت. نینکار ناکه‌م. نه‌گه‌ر قه‌زای خودا هات په‌رده‌ به‌سه‌ر
جوانیجاو، زه‌ره‌ر به‌سه‌ر بازگاننیا و، فه‌وتانن به‌سه‌ر فه‌لاحه‌تا نه‌دان. لازمه‌ نیتمه‌ به
قه‌زای خودا رازی به‌ین، هه‌روه‌ک کاهرا فه‌لاحه‌که‌ به‌ قه‌زا رازی بوو مه‌تله‌بی ده‌ست که‌وت.

حیکایت

شاهزاده وتی: نه‌گتیره‌وه له شاری نه‌نده‌لوس کابرایه‌کی فه‌للاح بوو، دیواخان و موسافیرخانه‌ی بۆ میوان کرده‌بۆوه، شۆره‌تی ناندانی بلاو بووبه‌وه. فه‌لاحه‌تی روو له‌ته‌ره‌قی بوو. پاره‌ی نه‌قده‌ی گه‌یشته‌ سێسه‌د دینار ئالتون. روژۆی سه‌رحیسانی پاره‌که‌ی نه‌کرد، له‌ناکاو ره‌فیه‌تیکی بانگی کرد. فه‌للاح پاره‌که‌ی خسته‌ ناو گۆزه‌وه. له‌گه‌ل ره‌فیه‌که‌ی روژشت. ته‌سادوف ژنه‌که‌ی گۆزه‌که‌ی هه‌لگرت روژشت ناو بێنیت. له‌ رێگه‌ تروشی شوانی بوو، وتی: نه‌ی شوان، نه‌و گۆزه‌یه‌ به‌ره‌ پری که‌ له‌ ناو بۆم بێنه‌روه‌. شوانه‌که‌ گۆزه‌که‌ی وه‌رگرت، روژشت. له‌ رێگه‌ گۆزه‌که‌ی لار کرده‌وه، کیسه‌ پاره‌یه‌ک که‌وته‌ خواره‌وه. شوان کیسه‌که‌ی هه‌لگرت. له‌ خۆشیا گۆزه‌که‌ی فکر نه‌ما، وتی: چاک وایه‌ روو بکه‌مه‌ وه‌نه‌ی خۆم به‌ نیسراحت نه‌و پاره‌یه‌ بخۆم، به‌و فکره‌ روژشت، کورپتیکی بوو هه‌لگرت، روویان کرده‌ رێگه‌. دیسان فکری کرد مومکینه‌ له‌ رێگه‌ دوچار ییو خراب بيم پاره‌که‌م به‌ زۆر لڤ بستیڤن. چاک وایه‌ بچم گایه‌ک بکرم و پاره‌که‌ به‌هاوتێمه‌ قورگیه‌وه. هه‌ر وه‌خت گه‌یشته‌مه‌ ماله‌وه‌ گاکه‌ سه‌رته‌بهرم پاره‌که‌ دهردێتم. روژشت گایه‌کی سه‌ند به‌ دوازه‌ دره‌م، پاره‌که‌ی به‌ زۆر ناخنیه‌ قورگیه‌وه. روویان کرده‌ رێگه‌، فکری چوو نان بکرت. بۆ نان کرین گه‌رایه‌وه، کورپه‌که‌ی به‌ دیار گاکه‌وه‌ جته‌هشت. ته‌سادوف فه‌للاح چاوی به‌ گا که‌وت، فکری کرد بۆ قوربانی چاکه‌ و موعامه‌له‌ی له‌گه‌ل کورپه‌ شوان کرد. به‌ شازده‌ دره‌م گای کړی برديه‌ ماله‌وه‌. فه‌للاح فکری بوو پاره‌که‌ له‌ گۆزه‌که‌ دهرکات، له‌ جته‌گه‌یه‌کی که‌ قایمی کات، ته‌ماشای کرد گۆزه‌ نه‌بوو، له‌ ژنه‌که‌ی پرسى: گۆزه‌که‌ له‌ کورپه‌؟ ژنه‌که‌ مه‌سه‌له‌ی بۆ فه‌للاح گتیرایه‌وه. فه‌للاح هه‌ناسه‌ی هه‌لکتیسا و شوکرانه‌ی خودای به‌جته‌هتیا، رازی بوو به‌ قه‌زای خودا، روژشت گاکه‌ی دا به‌ زوویا، کردی به‌ قوربانی، گۆشتی گای پارچه‌ پارچه‌ کرد گه‌یشته‌ گه‌رده‌ملى، پاره‌که‌ی دۆزیه‌وه، له‌ خۆین پاکى کرده‌وه، ژماردی سیازده‌ دره‌می که‌م بوو. شه‌رتی کرد جارتیکی که‌ له‌خۆی دوور نه‌خاته‌وه. ژنه‌که‌ی وتی: عه‌یبه‌ به‌و جوژه‌ مال خۆش ویست. له‌ فکرت چوه‌وه له‌قورگی گا هیناته‌ دره‌وه. بۆت مه‌علوم بێ هه‌تا مالی تو بێت بۆ که‌س ناخورت. فه‌للاح وتی: مه‌علومه‌ هه‌رکه‌س موخافه‌زه‌ی مال نه‌کات و پاره‌ی خۆش نه‌وتت به‌ ساحتب پاره‌ نابێ. ژنه‌که‌ بێ ده‌نگ بوو، فه‌للاح پاره‌که‌ی به‌سته‌ پشتی. روژۆی فه‌للاح غوسلی کرد و

پاره‌کمی جتن ما، رَویشت. له دواى نُو شوانىک گه‌یشته سهر نُو کاریزه حیوانه‌کان ناو بدات، تهماشای کرد کیسه پارویهک که‌وتووه، هه‌لیگرت، همه‌د و سه‌ناى خودای به‌جیتهینا، فکری کرد چاک وایه دست بُو نُو پارویه دریز نُه‌کم و بُو رُوژتکی لیتقه‌ومان به‌کار دیت، به شوانىی خُوَم خه‌ریک بم. له‌ولاه فدللاج که زانیی پاروه‌کمی نه‌ماوه، رای کرده سهر کاریزه‌که، میقداری گه‌را، پارهی نه‌دوژیه‌وه. به نانومیندی رووی کرده‌وه ماله‌وه قسه‌ی بُو ژنه‌کمی کرد. ژنه‌که وتی: قسه له قه‌زاقه‌دهر ناگرئی. فدللاج رازی بوو به قه‌زای خودا، شوکرانه‌ی زوری کرد، وتی: هه‌تا به رُوچ زیندووم مال پاشه‌که‌وت نه‌کم. مالتی بهم جوژه ساحتیب مه‌راق بِن خواردنئ له هه‌موو شتیک چاکتره. تهادوف رُوژئی کابرای شوان دوچارى میقداری سوار بوو، له ترسا پاروه‌کمی فرئی دایه ناو بیروه، شوین حیوانه‌کانی که‌وت، رَویشت. له‌دواى شوان کابرای فدللاج گه‌یشته نُوئی، میته‌زه‌که‌ی که‌وته ناو بیروه. فدللاج چووہ ناو بیروه‌که‌وه، پاروه‌کمی دُوژیه‌وه، رَویشته ماله‌وه، خه‌به‌ری به ژنه‌کمی دا. دهستی کرد به سهرف کردن. میقداری دووسهد دیناری سهرف کرد. کابرای شوان بُو سبچه‌ینئ چووہ سهر بیروه‌که، هه‌رچه‌ند گه‌را پاروه‌کمی نه‌دُوژیه‌وه. وهک ته‌عزیدار دایم عاجز بوو. رُوژئی بُو نان خواردن رتیگی که‌وته مالتی فدللاج. له‌پاش نان خواردن فدللاج سونالی کرد: بُوچ نه‌ونده عاجزیت؟ کابرای شوان وتی: میقداری سیتسه دینارم بوو، رُوژئی له‌ترسی پیاو خراب خستمه بیروه. بُو سبچه‌ینئ چووم پاروه‌که نه‌مابوو. فدللاج قسه‌ی بُو ژنه‌کمی کرد، وتی: نُو سیتسه دیناره که من دُوژیه‌وه به نِیمه حه‌رام بوو، مالتی نُو شوانه بوو نِیمه خه‌رجمان کرد. هه‌رچی ماوه بیه‌یننه ته‌سلیم به دهستی ساحتیبی بکه‌ینه‌وه. ژنه‌که پاروه‌کمی برد به ره‌سمی هه‌دیبه ته‌سلیمی کابرای شوانی کرد، شوان ژماردی سهد دیناره، شوکرانه‌ی خودای به‌جیتهینا، فکری کرد چاک وایه دارده‌سته‌که‌م کون بکه‌م و پاروه‌که به‌خمه ناوی. بهو فکره دارده‌سته‌که‌ی کون کرد و پاروه‌کمی خسته ناو. تهادوف شوانه‌که له قه‌راغ جوگه نائئ خه‌وی پیا که‌وتسوو، گزچانه‌کمی که‌وته جوگه ناوه‌که‌موه. نُو جوگه ناوه به بهر ده‌رگای فده‌لاحدئا نه‌رَویشت. فدللاج گزچانه‌کمی گرتوه، شکاندی بیکه‌نموه به ناگر، زره‌ی پاروه‌هات، ژماردی سهد دیناره، دیسان دهستی کرد به سهرف کردنئ له راهی خودا دا. رُوژتکی که شوان رتیگی که‌وته مالتی فدللاج. قسه‌سی دارده‌سته‌که‌ی بُو فدللاج گتیرایه‌وه. فدللاج وتی: نه‌ووول جار نُو سیتسه دیناره‌ت چُن دهست که‌وت؟ شوان وتی: له‌فلان جیگه دُوژیه‌وو له‌فلان بهیرا قایم کرد. فدللاج وتی: نه‌ی شوان، نُو سیتسه دیناره مالتی من بوو، تُو دُوژیه‌وو من له بیروه‌که‌وه درم هیتنا،

وہختن تو ہاتیت قسمت کرد سہد دیناری مابوو، بہ مالی من بوو بہ تو نہ خورا.

شاهزادہ وتی: ہینانہوی نو میسسالہم بو توہوہ بوو تا بزائن نہوی بہ نسیب بووین
پہززاقتی نہینتیریت، وہ نیشمہ لہ دائیرہی تہوہککول نہچینہ دہرہوہ. نوہ پوژہ بہو قسانہ
پایانہوار. بو سبہہینتی کوپہ جوانکہہ وتی: خواردنی نیمپوژتان لہسہر من. ہہلسا پرووی
کرد بو شار. وہختن داخل بہ شار بوو، بہناو شارا نگہپا، ژنتیک چاوی بہ کوپہ گہوت،
عاشقی بوو، کارہکری نارد بانگیان کرد، ژنکہہ وتی: وا دیارہ غہریسی. من عاشقی تو
بووم. ہہموو پوژہ وہرہ سہعاتی بہزم بگرین، دہ درہم خہرجی وہرگرہ. کوپہکہ قہوبولی
کرد، دہ درہمی وہرگرت، پوژشت خواردن و نہسبابی کری. لہ شار پوژشتہ دہرہوہ. لہ
دہروازہی نووسی: حہقی جوانی پوژہی دہ درہمہ. نوہ شہو بہخواردنی کوپہ جوانکہہ
پایانہوار. بو سبہہینتی کوپہ فہللاح وتی: خواردنی نیمپوژتان لہسہر من. پوژشت، پرووی
کرد بو شار. لہ پتگہہ پرسیی: نہوی بہ قیسمتہ بین چہیبہ؟ وتیان: دار پارہی چاک
نہکات. پوژشت کولتی داری کرد، بردیہ ناو شار، فروژشتی بہشہش درہم، وہ ہہتا تیارہ
جوزمالتی کرد بہ شہش درہم. خواردن و نہسبابی کری، لہ شار چوہہ دہرہوہ. لہ دہروازہی
شارہکہی نووسی: حہقی فہللاح پوژہی دوازدہ درہمہ. نوہ شہوہ بہ خواردنی کوپہ
فہللاح پایانہوار. بو سبہہینتی کوپہ بازگان وتی: خواردنی نیمپوژتان لہسہر من پوژشت
پرووی کردہ شار، تہماشای کرد پاپوژہی نہسبابی بازگانہی ہاتوہہ مزات نہکریت. کوپہ
بازگان مورعامہلہی کرد ہہمووی کری و فروژشتیہوہ بہ سہد دینار قازانج. خواردن و
نہسبابی کری، لہ شار چوہہ دہرہوہ لہ دہروازہی نووسی: قانزاجی بازگانہی پوژہی سہد
دینارہ. پوژشتہوہ لای رہفیقہکانی. نوہ شہوہ بہ خواردنی کوپہ بازگانہی پایانہوار بو
سبہہینتی پروویان کردہ شاهزادہ: نیمپوژ توہی توہی، بزائین پتگہی تہوہککول چہنہ؟
شاهزادہ پتگہی شاری گرت. تہسادوف نوہ پوژہ پادشای شارہکہہ مردبوو، ہاوار و گریان
کہوتیوہ ناو شار. شاهزادہ پرووی کرد بو مالی پادشاہ، بہ عاجزی لہ کہنارتکہوہ راہوستا.
دہرگاوان تہماشای کرد: غہریبہ بہ عاجزی وہستاوہ، وایزانی جاسوسوہ. دہرگاوان
شاهزادہی گرت، بردی لہ زبندان حہپسی کرد. شاهزادہ نوہ شہوہ بہ حہپسی مایہوہ.
رہفیقہکانی تہماشایان کرد شاهزادہ نہبوو، فکریان کرد وتیان: مورمکینہ شاهزادہ ہہچی
دہست نہکہوتین، پرووی نہہاتوہہ بیتہوہ. کاشکی نوہمان نہخستایہ سہر، چونکہہ لہ
قسہی تہوہککول زیاتر ہہچی کہی نہنہزانی. لہولاوہ لہ ناشتنی جہنازہی پادشاہوہنوہ،
مہجلیس گیرا بو نہوہ یکتن لہ جتگہی پادشاہ دانرت. دہرگاوان وتی: بہ ہتہوشی قسہ

بکن چونکه نیمروز جاسوسینکم گرتووه، وتیان بچق بزاین جاسوسسی کتیه بیهینه .
 وهختی دهرگاوان شاهزادهی داخل به مجلس کرد. وزهرا و نومهرا به عقل زانیان
 جاسوس نییه، سونالیان کرد: تو غریبی، له ج شارتکوه هاتووت؟ شاهزاده له نووهل
 تا ناخر قسهی بز مجلس بهیان کرد. هموویان بوین معلوم بو شاهزادهی و، چند
 کهسانی ناسیانهوه کوری پادشای رومه، به نیتیفاتی هموو نومهرا له جتگی پادشای
 نهستور دانرا و، سوباره کبادییان کرد. عادهتی نهو شاره واپو هر پادشایک که لهسر
 تخت دهنرایه سواری قیلی سپی نکرا به نهترافی شاره که دانیهانگتیرا. بهو تهرتیبه
 شاهزاده سواری قیل کرا و نومهرا و وزهرا نهترافیان گرت، بهنهترافی شاره که داگتیرا.
 وهختی گهشته دهرزادهی شار دستخهتی رفیقه گانی ناسییهوه. نهمری کرد بنوسن:
 جوانی و فلاحهت و تیجارهت وهختی بهکار دیت له قهزا و قهدری خودا دور بیت، وه
 کهسن نووهل روزه له زندان همدیس کرابن دووهم روزه لهسر تهختی پادشا حوکنمدار بن بز
 عبیرهت کافیه. گهراپوه جتگی خوی لهسر تهخت دانیش. نهمری کرد رفیقه گانی
 حازر کران. پووی کرده کوره جوانه وتی: هرچند دوری رفاقت گرانه و معلوم بوو
 حوسن و جهمالی تو هر روزه ژنیک گرفتار نکات و هموو روزه سوحاکه مدی تو بهمن

ناکری، چاک وایه روو بکه‌یته وه‌ته‌نی خۆت، لعم‌شاره‌ نم‌نیتیت. شاهزاده‌ نه‌مری کرد میقداری پاره‌یان دایه و ره‌وانه‌ی وه‌ته‌نی کرده‌وه. رووی کرده‌ فله‌لاح وتی: توّم کرد به سه‌رکاری هه‌موو ززاعه‌تی مولکی خاسسه‌ی هوکوومه‌تی. رووی کرده‌ کوپه‌ بازارگان، وتی: بۆم مه‌علووم بووه‌ ساحیب‌فکریت، توّم کرد به‌ وه‌زیر. به‌و جوّره‌ شاهزاده‌ له‌سه‌ر ته‌ختی سه‌لته‌نه‌ت دانیشته و هوکمداری شاری نه‌ستووری کرد. روژی نه‌مری کرد مدجلیس‌گیرا، رووی کرده‌ مه‌ئمووران، وتی: فه‌رموده‌ی خودایه‌ «تهز من تشاء» وتدل من تشاء». عه‌قل به‌ گه‌وره‌یی و بچووک‌ی نیسه. ئیوه‌ بزائن من ته‌رکی وه‌ته‌نم کرد و له‌گه‌ل شه‌ش که‌س بووم به‌ ره‌فیع. هه‌رکه‌سه‌ به‌ جوژی‌قسه‌ی مه‌عیشه‌تیا‌ن کرد. من وتم: لازمه‌ ئینسان‌ پنگه‌ی ته‌وه‌ککول‌ بگرت و به‌ قه‌زاقه‌ده‌ری خودا‌ رازی‌ بێ. ئیوه‌ قسه‌تان‌ چیه‌ به‌یانی‌ بفرموون، چونکه‌ من له‌ ته‌وه‌ککول‌ زیاتر‌ هیچی‌ که‌ نازانم. یه‌کت له‌ جینگه‌ی خۆی هه‌لسا، رووی کرده‌ پادشاه‌ وتی: شاه‌ ئه‌وی‌ جه‌نابت‌ ئه‌فه‌رموویت‌ گه‌وه‌ه‌رتکه‌ به‌ نه‌ل‌ماس‌ دروست‌ کراوه‌ و خودا‌ ژیا‌نی‌ ئیمه‌ی‌ تازه‌ کرده‌وه‌ جه‌نابتی‌ بۆ‌ ئیمه‌ ره‌وانه‌ فەرمووه‌ و ئیمه‌ قودوومی‌ موباره‌کت‌ به‌ شو‌عه‌لی‌ روژ‌ ته‌ماشاش‌ نه‌که‌ین. پیاویکی‌ پیر‌ هه‌لسا‌ وتی: ئه‌ی‌ پادشاه‌ به‌نده‌ له‌ مه‌سته‌له‌ی‌ قه‌زاقه‌ده‌ر‌ رابوردوویه‌ک‌ نه‌زانم. نه‌گه‌ر‌ ئه‌مه‌ر‌ ئه‌فه‌رموویت‌ به‌یان‌ بکرت. پادشاه‌ وتی: بیگه‌ت‌ه‌وه‌، بزائم‌ چۆنه‌؟

حیکایه‌ت

پیره‌که‌ وتی: من‌ خزمه‌ت‌چی‌ پیاویکی‌ گه‌وره‌ بووم. له‌گه‌ل‌ زانیم‌ دونیا‌ تا‌ سه‌ر‌ بۆ‌ که‌س‌ باقی‌ نایم، فکرم‌ کرد‌ ده‌ست‌ له‌ دونیا‌ هه‌ل‌گرم‌ و له‌ کونجی‌ به‌ عیباده‌ت‌ خه‌ریک‌ بم. به‌و فکروه‌ دو‌عا‌ خو‌ازیم‌ له‌ نا‌غام‌ کرد، رووم‌ کرد‌ بۆ‌ بازار، ته‌ماشام‌ کرد‌ دوو‌ تووتی‌ به‌ ده‌ست‌ کابرایه‌که‌وه‌یه‌ نه‌یفرۆشیت. تووتیه‌کان‌ به‌ زویانی‌ خو‌یان‌ بۆ‌ چه‌پسی‌ خو‌یان‌ نه‌گریان. منیش‌ دل‌م‌ بۆیان‌ سووتا، وتم‌ چاک‌ وایه‌ بۆ‌ جه‌زای‌ ناخیره‌ت‌ هه‌ردوکیان‌ له‌ چه‌پسی‌ نه‌جات‌ بده‌م. مو‌عامه‌له‌م‌ کرد‌ داوای‌ دوو‌ دره‌مه‌یان‌ نه‌کرد‌ وه‌منیش‌ له‌ دونیا‌ دا‌ له‌ دوو‌ دره‌م‌ زیاتر‌ نه‌بسوو. نه‌فس‌ پنگه‌ی‌ نه‌ه‌دا. عه‌قل‌ وتی: بۆ‌ کاری‌ خه‌یر‌ ته‌نخه‌یر‌ بوون‌ نافات‌ په‌یدا‌ نه‌کات. مه‌جسوور‌ بووم‌ دوو‌ تووتیه‌که‌ به‌ دوو‌ دره‌م‌ سه‌ندم. روژیستم‌ له‌ نه‌ترافی‌ شار‌ تووتیه‌کانم‌ به‌ره‌للا‌ کرد. هه‌ردوکیان‌ چوونه‌ سه‌ر‌ دیواری، بانگیان‌ کردم: وه‌ک‌ چاکه‌ت‌ له‌گه‌ل‌ ئیمه‌ کرد، ئیمه‌یش‌ لازمه‌ چاکه‌ی‌ تو‌ بده‌ینه‌وه. ئه‌و‌ دیواره‌ هه‌ل‌که‌نه‌ قووتوویه‌ک‌ پره‌ له‌جه‌وه‌ر‌ بیه‌ بۆ‌ ئیحتیاجی‌ خۆت‌ سه‌رفی‌ که‌. منیش‌ له‌قسه‌ی‌ تووتیه‌کان‌ سه‌رسام‌ بووم.

وتم: معنای چپیه قوتوویهک لئژر دیوار له نئیه دیاره، نهما چاوتان به داو ناکهویت خوتان دوو چاری چهس نهکن؟ توتیهکان وتیان قهزاوقهدهر که نازل بوو چاو کوئر نهبن و گوتچه گران نهکات، وه قسهی توتیهکان موافیقی فرموده‌ی پادشایه. منیش چووم دیواره‌کم هه‌لکه‌ند و قوتووه‌که پر بوو له جموهر درمهینا وه نیستاش حازره له‌ترسا نه‌مفرۆشته، وه قابیلی خه‌زینه‌ی پادشایه، نهر نه‌فرموده‌ی بجم بیهنم ته‌قدیمی خه‌زینه‌دار به‌کرتیت. پادشا فرمووی حه‌لالی خوته، حه‌قی خه‌زینه‌ی پادشای نییه. هه‌موو حازران مواره‌کیاد و نافه‌رینان له زیره‌کیی پادشا کرد. یه‌که‌یه‌که حممد و سه‌نای خودایان به‌جیهینا و، شه‌زاده تا موده‌ی ژبانی له رتگی راستیه‌وه حوکمدار بوو به‌سه‌ر شاره‌که‌دا.

وه‌ختی بره‌مه‌ن چواره نامۆگارییه‌که‌ی بۆ دابیشلیم گتیرایه‌وه، دابیشلیم پرووی کرده بره‌مه‌ن فرمووی: نه‌ی حه‌کیسی دل روناک، هر مه‌قسه‌دیکم بوو له واسیسته‌ی نوقوسی جه‌ناپته‌وه ده‌ست که‌وت، وه نومی‌د ده‌کم دیاری یه‌ک بۆ یادگار بۆ جه‌نابت به‌جی بیتلم قوبولتی به‌فرموویت. بره‌مه‌ن وتی: نه‌ی پادشا، من ده‌ستم له دونیا هه‌لگرتوه و ناره‌زوی نه‌قسم نه‌ماوه و چاو له ته‌مه‌عی دونیا نییه، وه نه‌گه‌ر جه‌نابت مه‌رحمه‌ت له‌گه‌ل من نه‌که‌یت له دوعای خیر غافلیم مه‌که «دعا الامام العادل لایره». وه رجا نه‌کم نهم نامۆگارییه‌انه له‌سه‌ر کاغه‌ز بنوسنه‌وه، وه له‌سه‌ر قانونی نهم کی‌تابه حوکمداری به‌که. پادشاه قوبولتی کرد و دوعا خوازیهان له‌یه‌ک کرد. دابیشلیم داخل به‌ته‌ختی سه‌لته‌نه‌ت بووه‌وه، نهمری کرد به نووسینه‌وه‌ی. وه‌ختی که نوسرایه‌وه له خه‌زینه‌ی پادشا دانرا. (خچسته‌رای) که وه‌زیری هوما‌یون فال بوو نه‌وه‌ل تا ناخر قیسه‌ی بۆ هوما‌یون فال گتیرایه‌وه. پادشا رۆچی زیندوو بووه‌وه و نهمری کرد به خه‌لات کردنی خچسته‌رای. وه‌زیر وتی: نه‌ی پادشا، نه‌وه‌ی به‌نده گتیرامه‌وه لازمه بنووسرتته‌وه. چونکه قیسه‌ی نامۆگاری وه‌ک رۆژ شو‌عه‌له نه‌دات. رۆژ به پارچه هه‌روێ روناکیی نامینیت، وه نه‌گه‌ر جه‌نابت نهم نامۆگارییه‌انه نه‌نووسینه‌وه، به موده‌تیک‌ی کم ناوی نامینیت. نهمر کرا به نووسینه‌وه‌ی، ناونرا (که‌لیله و دیمه)، وه له‌زه‌مانی سولتان حوسه‌ین کوری نه‌میری ساحیق‌یران کوری ته‌میوری گورگانی ته‌رجه‌مه کرا به فارسی، به زوبانی مه‌لا حوسه‌ینی کاشیفیه‌وه، ناونرا (نه‌نواری سو‌ه‌یلی) له سه‌نه‌ی ۹۱۰ هجریدا.

دیسان له سالی ۱۹۳۴ له زه‌مانی مه‌لیکول‌عیراق فه‌یسه‌لولنه‌وه‌ل کوری مه‌لیک حوسه‌ین شه‌ریفی مه‌که‌کی موعه‌ززه‌مه (زاد شرفها) ته‌رجه‌مه کرا به کوردی، به زوبانی

مهلا که مریم کوپی حاجی سه عید کوپی مهلا که مریم، وه ناو نرا (که لایژی کوردستان)، لهسه نهی ۱۳۵۱، ۲۸ی (ذوالحججه) رژی جومعه. رجا نه کم له برا خوشه و بسته گانم سه هو وهیا غه له تن که نه بیئن، قه له می عه قوی به سه را بکیتشن. ان الله هو ستار العیوب. عبدالکریم.

نامۆزگاری یازدهههم

زانینی رهوشتی چاکه، وه حه رام و حه لال

نه گیت نه وه له شاری به بغداد کا براهیکی بازگان زۆر زهنگین بوو، نه ما نه ولادی نیتینهی نه بوو. له خوسوسیی نه ولاد نه بوونه وه زۆر عاجز بوو، فکری کرد وتی: بمر ناوم کوتر نه بیته وه. بهو خه یالاته دهستی پارانه وه و گریانی بۆ قایی خودا دیت کرد. به نوێژ کردن شهوی رژی نه کرده وه. به رژی به رژی بوو. دانیهما خه ریکی زیارهت کردنی پیاوچاگان بوو. نه ذری کرد له سهمر خۆی مه ولوودی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) و کراسی هه تیوان و دهستگیری فه قیران. نینتیها خودای تهعالا مه قسه دی حاصل کرد، وه ختن ژنه که ی حامله بوو. نینتیهای حه ملی هات، کوپتکی ناوچه وان نورانیان بوو. رژی حهوتی ته واو بوو، بانگیان به گوتدا دا، ناویان نا (ابو الحسن) و ته سلیم به دایه ن کرا. وه ختن عومری گه بیته شه ش سال ته عیلمی خوتندنیان کرد. به موده تی چند سال له خوتدنی قورثانی مه جید و له نادایی شه رع و له عیلمی حیساب و له تیر نه ندازی و سواری کردن، ره فیقی ده ست نه نه که وت. رژی نه بولحه سه من له خزمهت باوکی دانیشتیوو، باوکی رووی کرده نه بولحه سه ن وتی: نهی رووناکمی چاوم من دوو سن رژی عومرم له دنیا دا ماوه، غهیره ز لیکای خودا زیاتر ناره زووی کم نییه، وه چند نامۆزگاری به کت نه کم له فکری خۆتی مه به ره وه. نهی کوپم نه ونده مالی دونیام بۆ پهیدا کردوویت له رتگی راسته وه سهرفی که هیت هه تا نه ولادی نه ولادت ناپه رته وه، وه عه مه ملی چاکه بکه. به ناره زووی نه فس و شه تان مو عامه له مه که، وه به نیسراف مال سهرف مه که و ره فاقه تی نانه سل و دوو روو مه که. به ته که ببور به رتگه دا مه رۆ، وه هه تا سوئال نه که ن له مه جلیسدا قسه مه که و حوزمه تی هه موو برای دینی به فه خر به زانه و، نازارت بۆ دراوست نه بیئ و، له غه بیهت و له فیتنه دوور به. ته مسادوف چند رژی تکی به بین که وت بازگان نه خوش که وت و نه مری خودای به جی هینا. نه بولحه سه من کفن و دفنی باوکی کرد و هه تا سن رژی ته عزیه ی بۆ گرت. له پاش ته عزیه ره فیق و دراوست روویان کرده نه بولحه سه ن، وتیان:

که سستی نه ولادیکمی و هک تۆی لئ به جۆ ما هین نه مردوووه. ناوی به زیندووایی باقی ماوه. ته عزیزه گرتن بۆ ژن هاتوووه. بۆ پیاو ناشیرینه. نینتیهها کوره که بیان برده جهمام، لیباسی ته عزیزیه بیان له بهر داگهاند، لیباسی جوانیان له بهر کرد. نه بولحه سهن وه سیه تی باوکی فهراوتش کرد، به مالی دنیا مه غروور بوو، وایزانی فه قیری نایه ته رتگیه، دهستی کرد به خهراج کردنی پاروه به بهخشینی. ناخری مالی نهما له جاریه بک زیاتر. نهو جاریه به له جوانی و خویندن ره فیقی دست نه نه کهوت. وهختی نه بولحه سهن فه قیر بوو، له موحتاجیا وای لئ هات تا سئ رۆژ نانیان دهست نه کهوت بهیخۆن. جاریه که روهی کرده ناغای، وتی: من بهر خهزمهت هاروونور ره شید، بفرۆشه به ده هزار دینار ئالتونی سوور. نه گهر وتی: بهو قیسه ته گرانه، تۆ بلتی: نهی خهلیفه قیسه تی نم جاریه ته وای نای. وه له عیلم و فهن نه زانیت، ئیمتیحانی بکه. نه گهر قابیل بوو موباره که. نهما هزار جۆره تکلیف بکا لهو قیسه ته که متر رازی نه بیت. له پاشا نه بولحه سهن جاریه که ی برد و چوه خهزمه تی خهلیفه. نهوهی به بیان کرا عمرزی خهلیفه کرا. خهلیفه له جاریه که ی پرس: ناوت چیسه؟ جاریه که جوابی دایه وه ناوم (ته وه ددود). خهلیفه وتی: له عیلم چی نه زانیت؟ جوابی دایه وه: نهی خهلیفه، عیلمی نهحو، سهرف، فیهقه، تهفسیر، لوغته، مۆسیقا، عیلمی ستاره، حساب، جمع، ترخ، زهر، تهقسیم، وه قورئان به حهوت قیرانهت، وه عهده دی سووره، حیزب، روع، عهشه ره، سوجه، ناسیخ و مه نسوخ و سه بهی نازل بوونی، وه نه حدیسی شهریف له موسنه د و مورسه ل و مورسه ق، وه له عولومی ریازی و هنده سه، فهلسه فه، حیکمهت، وه مه نسیق و مه عانی و به بیان شاره زام، شیهر خویندنه وه، تار لئدان، بهسته وتن، رهقس کردن، عوموم نه زانم. نه گهر خوتم نارایشت بدهم رهقس بکه م ژن و پیاو، پیر و جوان وهک یهک سه رخوش نه که م. له هه مو فهن و سنعهت نه وه نه ده شاره زام غهیره ز خودا نه بیت، بۆ کهس حساب ناگریت. وهختی خهلیفه نهو قسه فه سیحانه ی له ته وه ددود بهست، له فمسه حهت و به لاغه تی ته عه ججوب ما، روهی کرده نه بولحه سهن، فه رموهی: من عالیمان و حه کیمان و شاعیران و قاری یان و مونه جیمان و فه لاسیغه حازر نه که م، ههر وهقت له ئیمتیحان ده رچوو، نهو قیسه ته به تۆ عه تا نه که م، وه نه گهر ده رنه چوو بۆ من به کار نایهت، قابیلی خوته. له پاشا خهلیفه کاغزی بۆ عامیلی به سه ره نووسی که ئیبراهیم کوپی سه بیار له به لاغهت و شیهر و نه ده ب بئ نه مسال بوو ره وانیه ی به غدادی بکات. به مه رده ته چی چهند رۆژی نهوی مه تلّه ب بوو له به غداد له خهزمه تی خهلیفه حازر بوون. که سیان سه بهی ته له ب کردنی

خهلیفه‌یان بۆ مه‌علوم نه‌کرا بوو. له‌پاشا خهلیفه نه‌میری کرد به حازربوونیان و به‌حازربوونی ته‌وه‌دود و مه‌جلس گیسرا. وه‌ختی ته‌وه‌دود به‌ی حیجاب داخل به مه‌جلس بوو پرووی وه‌ک رژۆ شوعلهی ئەدا. حازران له ته‌ماشاکردنی سه‌رسام بوون. به نه‌میری خهلیفه کورسیی نالتوونیان بۆ هینا. دانیشت، ده‌ستی کرد به‌قسه‌کردن، وتی: ئەمی خهلیفه ئەمر به‌فرموو به‌حازران یه‌که‌یه‌که سونال بکه‌ن و جواییان وه‌رگرن. خهلیفه پرووی کرده حازران، فەرمووی: ناره‌زوو ئەکه‌م له‌گه‌ل ئەم جاربه سونال و جواب بکه‌ن. حازران عه‌رزبان کرد: ئەمر ئەمیری جه‌نابه‌ت. ته‌وه‌دود سه‌ری به‌رز کرده‌وه، وتی: کامتان له عیلمی شهرع و دیانته ئەزانن؟ یه‌که‌تیکیان هه‌لسا، وتی: من. ته‌وه‌دود وتی: هه‌رچی ناره‌زوو ئەکه‌یت سونال به‌فرموو. مه‌لا وتی: تۆ قورنانت خویندووه، له ناسیخ و مه‌نسوخ ورد بوویته‌وه؟ ته‌وه‌دود وتی: به‌لێ، مه‌لا وتی: خودای تۆ کێیه؟ پێغه‌مبه‌ر و ئیمامی تۆ کێیه؟ قیبله و براده‌رانی تۆ کامه‌یه؟ ته‌وه‌دود وتی: ئەوه‌ی عالمی خلق کردووه خودای منه و، (محمد المصطفی) صلی الله علیه وسلم پێغه‌مبه‌ری منه. که‌عبه‌ی موعه‌ظه‌مه قیبله‌ی منه. موسولمانان برای دینی منه. خهلیفه و حازران له فم‌ساحته‌ی ته‌وه‌دود سه‌رسام مان. مه‌لا وتی: خودا چۆن ئەناسی؟ ته‌وه‌دود وتی: به‌عقل. مه‌لا وتی: عه‌قل چیه؟ ته‌وه‌دود وتی: عه‌قل دوو عه‌قله. یه‌که‌تیکیان عه‌قلی مه‌وه‌ووب، یه‌که‌تیکیان عه‌قلی مه‌کسووب. عه‌قلی مه‌وه‌ووب نه‌وه‌یه خودای ته‌عالا به‌عه‌بدی خۆی عه‌تا نه‌فه‌رمیت. به‌وه‌ عه‌قله‌ رێگه‌ی راست ئەدوژینه‌وه. عه‌قلی مه‌کسووب نه‌وه‌یه ئینسان به‌مه‌عریفه‌تی خۆی که‌سبێ ئەکات. مه‌لا وتی: ناهه‌رین، راسته. ئەما عه‌قل جێگه‌ی کوێیه؟ ته‌وه‌دود وتی: عه‌قل له‌ناو دلا خودا خه‌لقی کردووه، شوعلهی بۆ مێشکی سه‌ر به‌رز نه‌به‌تته‌وه، له‌وه‌ی ته‌وه‌ستن. مه‌لا وتی: خه‌به‌رم به‌ده‌ری پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم چۆن ئەناسی؟ ته‌وه‌دود وتی: به‌قورنان و به‌ده‌لیلی موعه‌جیزات ئەیناسم. مه‌لا وتی: له‌فه‌رز و سوننه‌ت خه‌به‌رم به‌ده‌ری. ته‌وه‌دود وتی: فه‌رز پێنجه (١) ئیقرار کردن به‌ته‌نهایی خودا و ته‌سدیق کردن محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم. (٢) پێنج فه‌رزه‌ی نوێژ. (٣) زه‌کات دان. (٤) رۆژووی مانگی رهمه‌زان. (٥) حه‌جی به‌یتولحه‌رام. ئەما سوننه‌ت که‌به‌وه و هه‌تا ناخه‌ر نه‌بێ چواره: رۆوناکیی رۆژه و تاریکیی شه‌موو هه‌له‌هاتنی مانگ و رۆژه بۆ نه‌وه‌ی وه‌ختی پێ بزانریت. ئەما مه‌ردن مه‌علوم نییه. مه‌لا وتی: خه‌به‌رم به‌ده‌ری له‌پێش نوێژ چهند شت له‌سه‌ر تۆ فه‌رز کراوه؟ ته‌وه‌دود وتی: ته‌هاره‌ت، داپۆشینی عه‌وره‌ت، لیباسی پیس له‌خۆ دوور خستن، روو له‌قیبله‌کردن، نییه‌ت دا به‌ستن،

(الله اکبر) وتن له سهر من فهرزه. مهلا وتی: خه بهرم بدهری چۆن بۆ مزگهوت نه چیت؟ تهوه دود وتی: به نییه تی عیبادت. مهلا وتی: چۆن نه چیته دهرهه؟ تهوه دود وتی: به نییه تی خزمهت. مهلا وتی: خه بهرم بدهری نه وه لی دابهستی نوێژ چۆنه و، تهحریمی تهحریمی چۆنه؟ تهوه دود وتی: نه وه لی دابهستی نوێژ دهستنوێژه و غوسله و، تهحریمی نوێژ (الله اکبر) و، تهحریمی سهلام دانهویه. مهلا وتی: نه وه ی نوێژ ناکات لایقی چییه؟ تهوه دود وتی: له حه دیسی سه حیح پریوایهت کراوه. هه رکهس بی عوزری شه رعی به عه مدهن ترکی نوێژ بکا، له موسولمانی بی به هریه. مهلا وتی: فائیده ی نوێژ چییه؟ تهوه دود وتی: نوێژ سه به بی گه یاندنی په حمه تی خودایه به عه بدی. نوێژ کردن ده خمه له تی هه یه: (۱) دل پروناک نه کات و پرووی نینسان نورانی نه کات. په حمه تی خودا زیاد نه کات. رقی شه یتان هه لئه ستیجی. به لا دوور نه خاته وه. عه بد به خودا نزیک نه کاته وه له شه ری دشمن مه حفوز نه بیته. غه زه بی خودا دوور نه خاته وه. نینسان له کاری خراب لانه دا. نوێژ واجبه. کۆله که ی دینی نیسه لامیه به ته. مهلا وتی: کللی نوێژ چییه؟ تهوه دود وتی: کللی نوێژ دهست نوێژه. مهلا وتی: کللی دهست نوێژ چییه؟ تهوه دود وتی: ناوبردنی ناوی خودایه. مهلا وتی: کللی ناو بردنی خودا چییه؟ تهوه دود وتی: یه قینه. مهلا وتی: کللی یه قین چییه؟ تهوه دود وتی: ته وه ککوله. مهلا وتی: کللی ته وه ککول چییه؟ تهوه دود وتی: نومید بوونه. مهلا وتی: کللی نومید چییه؟ تهوه دود وتی: ئیتماعت کردنه. مهلا وتی: کللی ئیتماعت چییه؟ تهوه دود وتی: ئیعتیراف کردنه به تنه یایی خودا. مهلا وتی: واجباتی دهست نوێژ چهنده؟ تهوه دود وتی: واجباتی دهست نوێژ به مه زه بی نیسامی شافعی شه شه: (۱) نییهت (۲) دهمو چاو شتن هه تا بنا گوئی (۳) هه ردو دهست شتن هه تا نه نیشک (۴) مهسح کردنی لایه کی مووی سه ر (۵) شتنی هه ردو پیتی تا قوله پیتی (۶) یه ک له دوای یه ک شتن شه رته. مهلا وتی: سونه تی دهست نوێژ چۆنه؟ تهوه دود وتی: سونه تی دهست نوێژ ده جهزه: (۱) بسم الله وتن. (۲) دهست شتن. (۳) ناو له دم وه ردان. (۴) ناو له لووت وه ردان. (۵) ته ر کردنی هه ردو گوئی زا هیر و هاتینی. (۶) ناو داخل کردن به ناو ره شی پر. (۷) دهست هینان به به یینی نه موسته کانییا. (۸) لای راست شتن له پیتش لای چه په. (۹) هه ر نه عزایه ک سن ده قعه شتن. (۱۰) یه ک له دوای یه ک شتن. مهلا وتی: فهرز و سونه تی غوسل چۆنه؟ تهوه دود وتی: فهرزی غوسل نییهت هینانه و به دن ته ر کردنه به عوموم. وه سونه تی غوسل نه وه دل دهستنوێژ شتنه و دهستی ته ر هینانه به

به‌دنا و گه‌یاندنی ناوه به ناو مسووه‌کان. مه‌لا وتی: خه‌بهرم به‌دری له‌فهرز و سوننه‌تی ته‌یه‌موم. ته‌وه‌ددود وتی: فهرزی ته‌یه‌موم چواره: (۱) نییه‌ت هینانه. (۲) خاکه. (۳) یه‌ک ده‌ست کیتشان به خاکدا بۆ ده‌مو چاو هینان. (۴) یه‌ک ده‌ست کیتشان به هه‌ردوو ده‌ستی. وه سوننه‌تی ته‌یه‌موم هینانی ناوی خودایه‌و، پیش خه‌ستنی ده‌ستی راست له ده‌ستی چه‌پی. مه‌لا وتی: شه‌رایتی نوژی و نه‌رکانی و سوننه‌تی چۆنه، به‌یانی بکه. ته‌وه‌ددود وتی: شه‌رایتی نوژی پینجه: (۱) پاک بوونی به‌ده‌ن. (۲) داپۆشینێ عه‌وره‌ت. (۳) روو له قیبله‌ کردن. (۴) له جیگه‌ی پاک راوه‌ستان. (۵) به‌ج هینانی وه‌قت. هه‌ر نوژی‌وه وه‌ختی خۆی کردنی لازمه. نه‌رکانی نوژی نه‌وه‌ل نییه‌ته و (الله اکبر)ه. به‌ پتیه‌ وه‌ستانه نه‌گه‌ر نیقتیاداری بوو. خۆیتندی سووره‌ی فاتحه‌یه. روکووعه و قه‌رار گرتنه له روکووعدا. راست بوونه‌ویه له‌گه‌ل قه‌رار گرتندا. سه‌جده‌ی نه‌وه‌له له‌گه‌ل قه‌رار گرتن. سه‌ر به‌رز کردنه‌ویه بۆ دانیشتن له‌به‌ینی هه‌ردوو سه‌جده‌دا. سه‌جده‌ی دووه‌مه له‌گه‌ل قه‌رار گرتن. دانیشتنه وه‌ختی (التحیات). شه‌هاده‌ت هینانه به‌ ته‌نهایی خودا و په‌وانه‌ کرایی محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم، وه سه‌له‌وات دان له محمد صلی الله علیه وسلم، وه سه‌لام دانوه له‌پاش التحیات و سه‌له‌وات به‌ نییه‌تی ته‌وار بوونی نوژی. نه‌ما بانگدان و قامه‌ت کردن و ده‌ست بلند کردنه‌وه له وه‌ختی (الله اکبر)دا، و، نامین وتن له‌پاش (الحمد) و، سووره‌ین له قورئان خۆیتندن و الله اکبر له هه‌ل‌مان و دانیشتندا، وه سمع الله به‌ بلند وتن، فاتیه‌ه بلند خۆیتندن له مه‌وقیعی جه‌هر و، هیتاش خۆیتندن له مه‌وقیعی ئیخفات و، سه‌لام دانوه به‌ بلند، هه‌ر یه‌که له جیگه‌ی خۆی لازمه. مه‌لا وتی: ئافه‌رین، راسته. مه‌لا وتی: له چه‌ند زه‌کات واجبه؟ ته‌وه‌ددود وتی: ئالتوون گه‌یشته بیست مسقال نیو مسقال زه‌کات واجبه. له‌مو میقداره زیاد بوو به‌و جوژه‌ه حیساب نه‌کریت، وه زه‌کاتی هه‌یوان له پینج حوشره‌هه‌ر یه‌ک زه‌کاته. له‌بیست و پینج حوشره‌هه‌ر یه‌ک حوشره‌هه‌ر یه‌ک زه‌کاته. مه‌ر و بز له‌چل عه‌ده‌هه‌ر یه‌ک عه‌ده‌هه‌ر یه‌ک زه‌کاته. مه‌لا وتی: شه‌رووت و فهرزی رۆژوو چۆنه؟ به‌یانی بکه. ته‌وه‌ددود وتی: نییه‌ته و خۆیاراستنه له خواردن و خواردنه‌وه، جماع نه‌کردنه و رشانه‌ویه به‌ عه‌مه‌دن. رۆژوو واجب نه‌بیته به‌چاو پتیکه‌وتنی مانگ له مانگی په‌مه‌زاند، وه‌یا به‌شه‌هاده‌تی دو کسه که راست بن. فهرزی رۆژوو نه‌ویه به‌شه‌و نییه‌ت به‌نیته، وه سوننه‌ته زوو ئیفتار بکه‌اته‌وه و دره‌نگ پارشیو بکات، وه ته‌رک کردنی قسه‌ی خراپه، وه‌قورئان خۆیتندن. نه‌ما به‌ رۆن خۆ چه‌ور کردن و، چاو رشتن و، تۆز به‌ قسورگا چوون و، ناوی دم قسوته‌دانه‌وه و جاری بوونی

شه هوهوت به نيهتيلام و، تهماشا کردنی ژنی بیتگانه و، خوین بهردان و جهجامهت گرتن زهره به پڙوو نهگه به نیت. مهلا وتی: له نویژی هردوو جهژن نه لیتیت چی؟ تهوهددود وتی: نویژی جهژن دوو رکاته. بانگ و قامهتی نییه. له رکاتی نهووهل هوت جار (الله اکبر) وتنه به غهیری (الله اکبر) ی نییهت. له رکاتی دووهدا پینج جار (الله اکبر) وتنه به غهیری (الله اکبر) ی ههلسانهوه، وه خویندنی (التحیات) او شهادهت به مهزههیی شافیعی. مهلا وتی: نویژی وهتر چیهه؟ تهوهددود وتی: کهمترینی نویژی وهتر بهک رکاته. زۆرتینیی یازده رکاته. مهلا وتی: نیهتیکاف چیهه؟ تهوهددود وتی: سونهته، شهرت و نییهتی نهوه بئ له مزگهوت نهچیتته دهرهوه مهگه بۆ نیهتیاچی کاری خوئی، وه نزیک نه بوونه به ژنان، به پڙوو بئ قسهی لههوه لهعب نهکات. مهلا وتی: خه بهرم بدهرئ حهج چۆن واجب نهبیت؟ تهوهددود وتی: بهچوار جوړ: (۱) بهبولووغی. (۲) به عدقل تهواوی. (۳) به نیسلامی. (۴) به نیقتیدار بوون. وه له مرودهتی عومری بهک جار. مهلا وتی: فهززی حهج چهنده؟ تهوهددود وتی: نیحرام، وهستان له عهرفات، وهتوواف، وه سععی کردن، وه سهرتاشین. فهززی عهمره تهوواف و سععی. مهلا وتی: سونهتی حهج کامهیه؟ تهوهددود وتی: (البیک) وتن، له موزده لیهه، مینا نوستان، وه شهستان رهجم کردن. مهلا وتی: فهززی نیحرام کامهیه؟ تهوهددود وتی: نیحرام دروومانای نهپوشینه، عهتر به خوڤیا نهکردنه، سهزنه تاشینه، نینۆک نهکردنه، شم شیر دهرنه پینانه، جیماع نهکردنه. مهلا وتی: راسته. مهلا وتی: غهزا چۆنه؟ تهوهددود وتی: هاتنه دهرهوی کوفقاره بۆ سهر نیسلام له وهختی بوونی خهلیفه ی نیسلامدا و حازر کردنی نهسلحهیه و، نیقتیدار بوونی وهستانه له وهختی ههردا. وه سونهتی غهزا دلخووشی دانهوهی نیسلامه و غیرهت نانه بهریانه بۆ سهر قهومی کوفقار وهک خودای تهعالا فهرموویهتی: «یا ایها النبی حرض المؤمنین علی القتاله». مهلا وتی: نافهرین، راسته. مهلا وتی: خه بهرم بدهرئ له نهشیا بهک به نهشیا فرهشتنی دروست نییه. تهوهددود وتی: له همدیشی پیغه مهبردا (صلی الله علیه وسلم) بۆم مهعلووم کراوه فرهشتنی خورما به روتهب دروست نییه و، ههغجیری تمه به وشک دروست نییه و، گوشتی وشک به گوشتی تازه دروست نییه و، کهره به رۆن دروست نییه، نههی لئ کراوه.

وهختی مهلا نهو قسه فهسیحانهی له تهوهددود بیست، بۆی مهعلووم کرا له دهرهجهی عدقل و فامایه. فکری کرد: بهلکی به حیلله فایق بم. لهپاشا مهلا وتی: نهی تهوهددود مهعناي دستنویژ چیهه؟ تهوهددود وتی: نویژ به لوغته نهزافهته له چلکنی. مهلا وتی:

مه‌عنای نوتیز چیه؟ ته‌وددود وتی: نوتیز به لوغته دوعا کردند. مه‌لا وتی: مه‌عنای
 غوسل له‌لوغته‌تدا چیه؟ ته‌وددود وتی: غوسل به لوغته خۆ پاک کردنه‌ویه. مه‌لا وتی:
 مه‌عنای رۆژوو له‌لوغته‌تدا چیه؟ ته‌وددود وتی: رۆژوو به لوغته خۆ پاراستنه له
 خواردن و خواردنه‌وه. مه‌لا وتی: مه‌عنای زه‌کات له‌لوغته‌تدا چیه؟ ته‌وددود وتی:
 زه‌کات به لوغته زیادیی ماله و پاک کردنه‌ویه. مه‌لا وتی: مه‌عنای حج له‌لوغته‌تدا
 چیه؟ ته‌وددود وتی: حج به لوغته قه‌سد کردنه. مه‌لا وتی: جهاد له‌لوغته‌تدا چیه؟
 ته‌وددود وتی: جهاد به‌لوغته وه‌فایه. وه‌ختن سونالی مه‌لا ته‌واو بوو، مه‌لا هه‌لسایه
 سه‌ر پیتی، وتی: نه‌ی خه‌لیفه به‌شاهید به‌نم جاریه له‌من و له‌تۆ‌عالمتره. نه‌نجبا
 ته‌وددود وتی: نه‌ی مه‌لا نه‌یهی سونالی منه وه‌ جوابی تۆیه. مه‌لا وتی: فه‌رمسوو.
 ته‌وددود وتی: سیه‌امی دین چهنده؟ مه‌لا وتی: سیه‌امی دین ده‌یه: (۱) شه‌هادت.
 (۲) نوتیز. (۳) زه‌کات. (۴) رۆژوو. (۵) حج. (۶) عه‌زا. (۷) نه‌مر به‌چاکه. (۸)
 نه‌هی له‌خرابه. (۹) نولغه‌ت و موعاشه‌ره‌ت. (۱۰) ته‌له‌بی عیلم. ته‌وددود وتی:
 توسوولی نیس‌لام چیه؟ مه‌لا وتی: توسوولی نیس‌لام چواره: (۱) شه‌رت. (۲) راستی.
 (۳) ته‌مین بوون. (۴) وه‌لا و عه‌هد. ته‌وددود وتی: یه‌ک سونالم ماوه، نه‌گه‌ر جوابی
 به‌یان نه‌که‌یت، لیبسه‌کانت داکه‌نه به‌رووتی به‌رۆزه‌ده‌روه. مه‌لا قه‌بوولی کرد. ته‌وددود
 وتی: فورووعی نیس‌لام کامه‌یه؟ مه‌لا سه‌ری به‌به‌رۆکیا شۆر کرده‌وه، تا سه‌عاتن جوابی
 نه‌بوو. ته‌وددود وتی: لیبسه‌کانت داماله هه‌تا فورووعی نیس‌لام بۆ ته‌به‌یان بکه‌م.
 خه‌لیفه فه‌رمووی: نه‌ی ته‌وددود، تۆ به‌یانی بکه، من لیبسه‌کانی دانه‌مالم. ته‌وددود
 وتی: فورووعی نیس‌لام بیست و دووه: (۱) هاوهر کردن به‌قورئان. (۲) نیقتیداکردن به
 موحه‌مدی (صلی الله علیه وسلم) ناخر زمان. (۳) نازار لاه‌ردن له‌سه‌ر موسلمان. (۴)
 خۆ پاراستن له‌حرام. (۵) نه‌جاتدانی مه‌زلووم له‌ده‌ست زالم. (۶) تۆیه کردن له‌گونه‌ه.
 (۷) مه‌سنه‌له‌ی دین فیت‌ر بوون. (۸) ره‌فیقی دۆست به‌ره‌فیق گرتن. (۹) به‌مووجیسی
 قورئان موعاصه‌له کردن. (۱۰) به‌په‌تفه‌مه‌به‌ر هاوهر کردن. (۱۱) بۆ عه‌زا حازر بوون.
 (۱۲) دل سافی و عه‌فوکردنی خه‌تا له‌وه‌ختی ده‌ست ره‌یشتن. (۱۳) سه‌بر کردن له‌سه‌ر
 مسیبه‌ت. (۱۴) شوکر کردن له‌سه‌ر نیعمه‌ت. (۱۵) ناسینی خودا به‌ته‌نهایی. (۱۶)
 ناسینی حوکی په‌تفه‌مه‌به‌ر. (۱۷) شکاندنی ئاره‌زووی نه‌فس. (۱۸) خۆ لادان له‌رتگی
 شه‌یتان. (۱۹) به‌نیخلاس ته‌سلیم بوون به‌نه‌مر و ئیراده‌ی خودای ته‌عالا. وه‌ختن
 خه‌لیفه نه‌و قسه فه‌سیحانه‌ی له‌ته‌وددود بیست، نه‌مری کرد به‌رووت بوونه‌وه‌ی مه‌لا و

نه‌نجا دووم مه‌لا چوه پیتشه‌وه، روهی کرده ته‌وه‌دود وتی: سیححت تسلیم بوونی چیه؟ ته‌وه‌دود وتی: قه‌دهر مه‌علوومه، جینس مه‌علوومه، نه‌جمل مه‌علوومه. مه‌لا وتی: خواردن فه‌رز و سونه‌تی چیه؟ ته‌وه‌دود وتی: فه‌رزی خواردن نی‌عتیراف کردنه به‌وهی خودای ته‌علا رزق نه‌داو شوکرانه کردن له‌سه‌ر نی‌عمه‌ت. مه‌لا وتی: شوکرانه چۆنه؟ ته‌وه‌دود وتی: شوکرانه مه‌عنای نه‌ویه خودا هر رزق نی‌نیریت بۆ لازمات سه‌رف کرت. وه سونه‌تی خواردن نه‌ویه نه‌وه‌ل بی‌سمیلا وتن و شتنی هه‌ردوو ده‌ستی، دانیشتن له‌سه‌ر رانی چه‌پ، به‌سن نه‌مووست خواردن، خواردن شتیک به‌ خواردن نزدیک بن. مه‌لا وتی: نادابی خواردن چۆنه؟ ته‌وه‌دود وتی: تیکه‌ی بچووک گرتن، ته‌ماشاش نه‌کردن به‌ ره‌فیقی هاونشین. مه‌لا وتی: له‌عه‌قایدی دل و زیددی خه‌به‌رم بده‌ری. ته‌وه‌دود وتی: عه‌قایدی دل سیانه و زیددی سیانه: (۱) نی‌عتیقادی نی‌مان و زیددی نه‌و دوری له‌ کوفر. (۲) نی‌عتیقادی سونه‌ت و زیددی نه‌و دوری له‌ بیدعه‌ت. (۳) نی‌عتیقادی تاعه‌ت و زیددی نه‌و دوری له‌ گونا. مه‌لا وتی: خه‌به‌رم بده‌ری له‌ سن شت مانیعی سن شته. ته‌وه‌دود وتی: له‌ سه‌فیانی سه‌وریه‌وه پویا‌یه‌ت کراوه: سن شت مانیعی سن شت نه‌بن: (۱) به‌سووک زانینی سال‌حان قیامه‌ت له‌ ده‌ست نه‌چن. (۲) به‌ سووک زانینی پادشاهان زیندویتی له‌ ده‌ست نه‌چن. (۳) به‌ سووک زانینی مال و ده‌وله‌ت حورمه‌ت له‌ ده‌ست نه‌چن. مه‌لا وتی: ده‌رگای ناسمانه‌کان بۆ من به‌یانی بکه. ته‌وه‌دود وتی: خودا فه‌رموویه‌تی: «وَفَتْحَتِ السَّمَاءَ فَكَانَتْ أَبْوَابًا». پیتغه‌مه‌به‌ر صلی الله تعالی علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: ژماره‌ی ده‌رگای ناسمانه‌کان بۆ که‌س مه‌علووم نه‌کراوه نی‌لا بۆ نه‌وه نه‌بن که خه‌لقی کردوه. هر به‌نی ئاده‌مه‌ی دوو ده‌رگای له‌ ناسمان هه‌یه. یه‌کتیکی رزقی بۆ دیتته خواره‌وه، یه‌کتیکی عه‌مه‌لی پیا به‌ره‌و ژووور نه‌که‌نمه‌وه. رزقی نه‌و عه‌به‌ده قه‌تاع نا‌کریت هه‌تا رزقی نه‌هن بۆ ناسمان. مه‌لا وتی: به‌یانی که قه‌لب چیه؟ ته‌وه‌دود وتی: قه‌لب هه‌یه سه‌لامه‌ت، قه‌لب هه‌یه شه‌قاوه‌ت. قه‌لب هه‌یه (مونیب) به‌عنی له‌ خراپه‌ دوره. قه‌لب هه‌یه (نه‌ذیر) به‌عنی ترساو. قه‌لبی سه‌لامه‌ت دلی نی‌مانداره. قه‌لبی شه‌قاوه‌ت دلی کوففاره. قه‌لبی مونیب دلی پیاوچاکانه. قه‌لبی نه‌ذیر دلی پیتغه‌مه‌به‌رانه علیهم السلام. وه‌هم نه‌لین دل سن جزوه. دل‌یک سابه‌ت بن نه‌وه دلی نی‌سلامه. دل‌یک نه‌خۆشه نه‌وه دلی منافقه. دل‌یک موعه‌له‌لق نه‌وه دلی کوففاره. وه سن جزوی که دل هه‌یه. دلن پر له‌ نووری نی‌مان و، دلن له‌ تاوی خه‌فه‌ت بریندار و، دلن

نه ترسین له زه لیل و عاجزی. مهلا وتی: نافه رین راسته. ته و ددود وتی: نهی خه لیفه مهلا سونالی نه ما. من دوو سونال له مهلا نه کمم. نه گهر جوابی نه دایه وه لیباسه کانی داگنی به پروتی بچیته دهره وه. مهلا وتی: هرچی نارزوو نه که بیت سونال بکه جوابت بده مه وه. ته و ددود وتی: نیسان چیه؟ مهلا وتی: نیقرار کردنه به زویان و باوهر کردن به دل و عه مهل کردنه به فهرموده ی پیغه مبهری ناخر زه مان. نیسانتی نیسانی تمواو نایب هه تا پیتنج ره وشتی نه بی: (۱) ته و ککول به خودا. (۲) سپاردنی هممو کاری به خودا. (۳) تمسلیم بوون به حوکمی خودا. (۴) پین خوش بوونی قهزا و قه دهری خودا. (۵) هر نیشتیک بکه بیت به خودا بی. نه و هخته نیسانی ته واره. ته و ددود وتی: له واجبترینی فهرزه کان و، له فهرزی پیتش هممو فهرزیکه و، له فهرزی هممو فهرزه کان به و فهرزه موحتاجن و، له فهرزی به نه ترافی هممو فهرزه کانا هاتووه - خه بهرم بده ری. مهلا پین دهنگ بوو، جوابی بز نه درایه وه. خه لیفه رووی کرده ته و ددود، فهرمووی جوابی سوناله که ت به بیان بکه، مهلا به پروتی نه کهینه دهره وه. ته و ددود وتی: واجبترینی هممو فهرزی ناسینی خودایه. وه فهرزی پیتش هممو فهرزیکه (اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمد رسول الله) به. وه فهرزیک هممو فهرزه کان به و موحتاجن ده ستوتزه. وه فهرزی به نه ترافی فهرزه کانا هاتووه غوسلی جه نابه ته. وه ختن ته و ددود قسه ی تمواو کرد، مهلا هه لسا به سر پین رووی کرده خه لیفه، وتی: تز به شاهید به نم جاریه له من عالمتره. لیباسه کانی داگند ته سلیمی ته و ددودی کرد، به شهرمه وه چووه دهره وه.

نه مجا سته هم که میان به رامه به به ته و ددود دانیش، (قه پراء) بوو، یه عنی قورئان خوین، وتی: نهی ته و ددود قورئانت خویندووه؟ له ناسیخ و مه نسووخ ورد بوو یته وه؟ وه له مه ککی و له مه دهنی شاره زایت؟ ته و ددود وتی: به لئی، زور شاره زام. قه پراء وتی: خه بهرم بده ری له سووره یی قورئان، وه له نایاتی، وه له حور ووفاتی، وه له پیغه مبه رانی ناریان له قورئانا به بیان کراوه، وه له بالنده یین که ناریان له قورئانا هیه، وه له ناسیخ و مه نسووخ، وه له نایاتی له مه ککه و له مه دینه نازل بووه. ته و ددود وتی: قورئان سی جزه و سمد و چوارده سووره به حفتای له مه ککه و چل و چواری له مه دینه نازل بووه، شش هزار و شش سمد و شست و شش نایه ته. یهک هزاری وه عده، یهک هزاری وه عیده یه عنی هه ره شه، یهک هزاری نه مبره، یهک هزاری نه هیسه. یهک هزاری به خوسوسی موچه مده (صلی الله علیه و سلم). یهک هزاری قسه ی پیتشووه. پیتنجه سدی به حسی حلال و حرامه. سدی ناوی تمسبیحی خودایه. شست و ششی مه نسووخه. وه

حوروفاتی سن ملیتین و بیست و سن هزار و شش سده و هفتاد و یک حرفه. قورنان
 خوتین به هر حرفتیکی ده ختیری بۆ نه نووسریت، وه سه جدهی قورنان چواردهیه، نهو
 پیغه مبهرا نه که ناویان له قورنانا بهیان کراوه بیست و پینج پیغه مبهره: نادهم، نوح،
 نبراهیم، نیسماعیل، نیسحاق، یه عقوب، یوسف، وه نهلیمه سع، یونس، لوت،
 صالح، هوود، شوعهیب، داوود، زولکفیل، نیدریس، نیلیاس، یه حیا، زه که ریسا،
 نهییوب، موسا، عوزهیر، هارون، عیسا، موحه مهده (صلوات الله علیهم أجمعین). وه
 بالندهیین که ناویان بهیان کراوه نۆیه: میتشسوله، ههنگ، میتش، میترووله، په پوو
 سلیمانکه، قهله، کولله، تدرین نه بابیله، شه مشه مه کویره. قه پرا وتی: نافه رین راسته.
 نهی تمه ددود، له قورنانا کام سووره گورهیه و، کام نایهت گورهیه؟ تمه ددود وتی:
 گورهترینی سوورهی قورنان سوورهی (به قهره) یه، گورهترینی نایهتی قورنان (آیه
 الکرسی) یه. (آیه الکرسی) په لجا که لیحه یه، هر که لیحه یه لجا جوژ بهر که تی هه یه.
 قه پرا وتی: کام نایهت نۆ نایهت بهیان نه کات؟ تمه ددود وتی: «ان فی خلق السموات
 والأرض واختلاف الليل والنهار والفلک التي فی البحر» هه تا ناخری نایهت. قه پرا وتی:
 کام نایهت عهده؟ تمه ددود وتی: «ان الله يأمر بالعدل والاحسان وایشاء ذی القربی
 وينهی عن الفحشاء والمنکر والبغی». قه پرا وتی: کام نایهت نایهتی تمه عه؟ تمه ددود
 وتی: «أیطمع کل أمری. منهم أن یدخل جنة نعیم». قه پرا وتی: کام نایهت نایهتی
 نومیته؟ تمه ددود وتی: «قل یا عبادی الذین أسرفوا علی انفسهم لاتقتطوا من رحمة
 الله، ان الله یغفر الذنوب جمیعاً. انه هو الغفور الرحیم». قه پرا وتی: به چی قیرانهت
 قورنان نه خوتینی؟ تمه ددود وتی: به قیرانهتی نه هلی به ههشت. قه پرا وتی: کام نایهت
 کافران راستیان وتوه؟ تمه ددود وتی: «وقالت اليهود لیست النصراری علی شیء»،
 وقالت النصراری لیست اليهود علی شیء». ههردوویان راستیان وتوه. قه پرا وتی:
 کام نایهت خودا بۆ خوئی بهیانی فهرموه؟ تمه ددود وتی: «وما خلقت الجن والانس الا
 لیعبدون». قه پرا وتی: کام نایهت خودا له قهولی مه لاتیکه فهرمویه تی؟ تمه ددود وتی:
 «ونحن نسبح بحمدک ونقدس لک». قه پرا وتی: له (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم)
 خه بهرم یده ری. تمه ددود وتی: واجبه. خودای تهعالا نه مری فهرموه نهووه لی خوتیندن به
 (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم). ده لیلی نایهت: «فاستعذ بالله من الشیطان
 الرجیم». قهولی سه حیح نهویه له قورنان بهیان کراوه، له حه دیسدا بهیان کراوه هر
 وهخت موحه مهده (صلی الله علیه وسلم) دهستی نه کرد به خوتیندن، نهووه لی نه یغه رموه:

«عوذ بالله من الشيطان الرجيم. بسم الله الرحمن الرحيم». قه‌ر‌ر‌ا و‌ت‌ی: (بسم الله) به نایه‌ت دان‌ر‌ا‌وه؟ ته‌وه‌د‌د‌ود و‌ت‌ی: به‌ل‌ت‌ی به نایه‌ت دان‌ر‌ا‌وه، له سووره‌ی نه‌م‌ل‌دا به نایه‌ت نه‌ژ‌م‌ت‌ر‌د‌ی، وه له‌ناو عوله‌ما‌دا ئی‌خ‌ت‌ی‌ل‌اف زۆ‌ره‌ بۆ‌ خو‌سو‌وسی (بسم الله). قه‌ر‌ر‌ا و‌ت‌ی: مه‌ع‌ن‌ای (بسم الله) چۆ‌نه! ته‌وه‌د‌د‌ود و‌ت‌ی: گه‌وره‌یی و به‌ره‌که‌تی (بسم الله) ته‌واو نایه‌ن. (بسم الله) له‌هه‌ر ش‌ت‌ت‌یک ب‌خ‌و‌ت‌ر‌ت‌ت به‌ره‌که‌تی زۆ‌ر نه‌ب‌ن و، به‌سه‌ر هه‌ر نه‌خ‌و‌ش‌ت‌یک‌دا ب‌خ‌و‌ت‌ر‌ی چا‌گ نه‌ب‌یت‌مه‌وه. وه‌خ‌ت‌ن خو‌دا‌ی ته‌ع‌الا عه‌رش‌ی ئا‌فه‌ر‌یده کرد له‌رزانی گه‌وره به عه‌رش که‌وت، « بسم الله الرحمن الرحيم» له عه‌رش نو‌وس‌را، له له‌رزه که‌وت. وه‌خ‌ت‌ن بۆ مو‌حه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) (بسم الله الرحمن الرحيم) نازل بو‌و، فه‌رمو‌وی: له س‌ن ش‌ت نه‌م‌ین بو‌وم. نه‌وه‌ل به‌ زه‌وی‌یا چو‌ونه خ‌واره‌وه. دو‌وه له م‌س‌خ بو‌ون. س‌ت‌ه‌م له غه‌رق بو‌ون. گه‌وره‌یی و مه‌ع‌ن‌ای (بسم الله) در‌ت‌ه‌ی زۆ‌ره تا قیامه‌ت ته‌واو بو‌ونی نییه. قه‌ر‌ر‌ا و‌ت‌ی: نایا خو‌دا‌ی ته‌ع‌الا قو‌ر‌تانی به‌یه‌ک جا‌ر نازل کرد، وه‌یا به جیا‌جیا؟ ته‌وه‌د‌د‌ود و‌ت‌ی: جو‌هر‌اتی‌لی ئه‌م‌ین له خ‌ز‌مه‌ت ره‌ب‌وله‌اله‌م‌ین به بیست و س‌ن سا‌ل به جیا جیا قو‌ر‌تانی نازل کردووه سه‌ر مو‌حه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم). قه‌ر‌ر‌ا و‌ت‌ی: خه‌به‌رم به‌ه‌ری له نه‌وه‌ل سووره‌یی بۆ مو‌حه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) نازل بو‌و. ته‌وه‌د‌د‌ود و‌ت‌ی: به‌قه‌ولی ئی‌بنو عه‌ب‌باس، نه‌وه‌ل سووره‌یی که نازل بو‌و سووره‌ی عه‌له‌ق بو‌و، به‌قه‌ولی جا‌ه‌ری کو‌ری عه‌ب‌دول‌لا سووره‌ی مو‌ده‌سه‌س‌یر (م‌ذ‌ثر) بو‌و. قه‌ر‌ر‌ا و‌ت‌ی: له ئا‌خر سووره‌ خه‌به‌رم به‌ه‌ری. ته‌وه‌د‌د‌ود و‌ت‌ی:

نایه‌تی ره‌ب‌ا بو‌و، وه ره‌ب‌ا‌یه‌ت ک‌را‌وه «اذا جا...» بو‌و. قه‌ر‌ر‌ا و‌ت‌ی: له‌و قو‌ر‌ر‌ایانه‌نی قو‌ر‌ت‌ان خ‌و‌ت‌ر‌ا‌وه خه‌به‌رم به‌ه‌ری. ته‌وه‌د‌د‌ود و‌ت‌ی: چ‌وا‌ر که‌س بو‌ون: (١) نو‌یه‌ی بنی که‌عب. (٢) مه‌ع‌از بنی جه‌ب‌ل. (٣) سا‌لم عه‌ب‌دول‌لا. (٤) عه‌ب‌دول‌لا بنی مه‌سه‌عو‌د. قه‌ر‌ر‌ا و‌ت‌ی: مه‌ع‌ن‌ای «وما ذ‌بح علی‌ الن‌صب» چ‌یه‌؟ ته‌وه‌د‌د‌ود و‌ت‌ی: نه‌وانه به‌ت‌یکه هه‌ل‌بان‌وس‌یه کو‌ف‌ف‌ار عی‌باده‌تی نه‌که‌ن. قه‌ر‌ر‌ا و‌ت‌ی: مه‌ع‌ن‌ای چ‌یه‌ خو‌دا فه‌رمو‌ویه‌تی: «یا أیها الذین آمنوا لا تحرموا طیبات ما أحل الله لکم؟ ته‌وه‌د‌د‌ود و‌ت‌ی: ش‌ی‌خ ره‌حه‌می خو‌دا‌ی لی بی‌ت فه‌رمو‌ویه‌تی: ره‌ب‌ا‌یه‌ت ک‌را‌وه له عه‌لی کو‌ری نه‌بو‌و تا‌لیب وه عوس‌مان‌ی کو‌ری مه‌زه‌عو‌ون و له‌گه‌ل می‌ق‌دار‌ی، و‌تیان: ئی‌سه ته‌رکی دو‌نیا نه‌که‌ین و له ژ‌نان دو‌ور نه‌که‌م‌ینه‌وه، ته‌ن‌ه‌ایی نی‌خ‌ت‌یار نه‌که‌ین. نه‌و وه‌خته نه‌و نایه‌ته نازل بو‌و. قه‌ر‌ر‌ا و‌ت‌ی: «واتخذ الله ابراهیم خ‌لیلاً» مه‌ع‌ن‌ای چ‌یه‌؟ ته‌وه‌د‌د‌و و‌ت‌ی: خ‌لی‌ل به‌ع‌نی فه‌قی‌ر و مو‌ح‌ت‌اج وه‌یا مه‌ع‌ن‌ای خ‌ۆ‌شه‌ویستی قه‌ت‌عی. قه‌ر‌ر‌ا بۆ‌ی مه‌علوم بو‌و له جو‌اب‌دان‌ه‌وه هی‌لاک نایه‌ن،

ههلسایه سهر پیتیان، وتی: ئهی خهلیفه، تۆ به شاهید به تهوهدود له خویندن و له تفسیر له من شارهزاتره. تهوهدود وتی: ئهی قهپرا نۆبه سونالی منه و جوابی نۆبه. نهگهر جواب نهدهیتهوه به پرووتی بۆ دهرهوه خۆت دانن. خهلیفه وتی: جوابت نه داتهوه پروت کردنهوی لسه من. تهوهدود وتی: ئهی قهپرا کام نایه ته بیست و سنی کافی تیا به، وه کام نایه ته شازده میمی تیا به، وه کام نایه ته نایه ته سهد و چل عهینه (به عنی چاو) وه کام حیزب ناوی (الله) ی تیا نووسراوه؟ قهپرا جوابی بۆ نه درایه وه. خهلیفه وتی: تهوهدود مه عنای به بیان بکه، پروت کردنهوی قهپرا تاسانه. تهوهدود وتی: ئهی خهلیفه، ئهو نایه ته بیست و سنی کافی تیا به له سووری (به قهره) دایه، نایه تی دینه. ئهو نایه ته شازده میمی تیا به له سووری هوو دایه «قیل یا نوح اهبطه تا ناخری. ئهو نایه ته سهدو چل عهینه له سووری (ئه عراف) دایه «واختار موسی قومه سبعین رجلاه، وه حیزب ناوی (الله) ی تیا نییه سووری (قهمر) و (الرحمن) و (اذا وقعت الواقعة) به. ناخری قهپرا به پرووتی به شهرمه وه رۆیشته دهره وه.

چوارم کهسیان چوه پیتشه وه حکیم بوو، وتی: له عیلمی دیانه ت نه جاتت بوو، نۆبه عیلمی به دهنه. حکیم وتی: ئینسان چۆنه و چهند ئیتسانی له به دهن دایه، وه چهند رهگ و دهساری هیده و، سهری رهگه کان به کۆتویه؟ تهوهدود وتی: به بهنی ئادم به وه ئه لێن چونکه گهنم رهنگه. ئادم به عنی پروی ئهرز. ههزه ته ئادم له پروی ئهرز خهلق بووه، سنگی له خاکی که عبه، سهری له خاکی مه شریق، پای له خاکی مه غریب. بۆ سهری بهنی ئادم ههوت کون نافه ریده بوو: دوو چاو، دوو گوئی، دوو کونه لووت، یهک دم. چاو بۆ ته ماشا کردن، گوئی بۆ بیست، لووت بۆ هه ناسه و بۆن کردن. دم بۆ خواردن و نه وهی له دلا بۆ به زویان وتن. خودای ته عالا ئادهمی له چوار عونسور خهلق کردوه: له ناو، له ناگر، له خاک، له ها، سهفرا ته بیعت، ناگری، گهرم و وشکه. سهودا ته بیعت، خاک، سهردو وشکه. به لغم ته بیعت، ناو، سارد و ته ره. خوین ته بیعت، باد، گهرم و ته ره. بهنی ئادم ستیسه د و شهست رهگ و دوو سهد و چل ئیتسانی هیده و سنی رۆحی هیده. رۆحی هدیوانی، رۆحی نهفسانی، رۆحی ته بیعی. خودای ته عالا نهوانی ههریه که بۆ حوکمن ته رتیب کردوه. خودای ته عالا دل و سیو جگر و سپیل و رهگ و ریخۆله و گورچیله و میتشک و ئیتسانی له مانه بۆ خهلق کردوه. وه بیست و پینج ههواس... بیست و، چاو پتیکه وتن و، بۆن کردن و، تام چیشتن و، له مس کردن به عنی سارد و گهرم زانین... لهم جوړانه بهنی ئادم دروست کراوه. دل له ته ره فی چه پهره که وتوه. مه عیده له

بهره‌می دلدا خهلق بووه. جگه لای دلهوه هه لواسراوه. حه‌کیم وتی: سه‌ری نینسان
 چهند پارچه‌یه؟ ته‌وه‌دود وتی: سن پارچه‌یه تیکه‌ل به پینج حه‌واس: باتنی و، حوسنی
 مرشته‌ره‌ک و، خه‌یالی مرته‌سه‌ریفه و، واهیمه و، حیفزکردن کراوه. حه‌کیم وتی: له
 گه‌وره‌یی نیتسقانه‌کان خه‌به‌رم بده‌ری. ته‌وه‌دود وتی: مره‌ککه‌ب له دوسه‌د و چل
 نیتسقانه، وه به سن به‌ش به‌ش کراوه: سه‌ره، بده‌نه، ته‌نیشه. وه سه‌ر له‌یازده نیتسقانه،
 شه‌ویلگه‌ی خوارو نه‌بیت به‌ کله‌ل و، به‌ روو. وه کله‌ل ته‌رتیب کراوه له هه‌شت نیتسقان.
 چوار نیتسقانی گوچک‌ه‌ی پتوه‌ نه‌سب کراوه، وه دم و چاو به‌ش کراوه به شه‌ویلگه‌ی
 خوارو و سه‌روو، وه دووهم یازده نیتسقانه. شه‌ویلگه‌ی سه‌روو و خوارو دوو نیتسقانه
 سی و دوو دانی پتوه‌ نه‌سب کراوه. بده‌نی به‌نی نادم سن به‌شه: پشت، سنگ و
 ته‌نیش. سنگ بیست و چوار نیتسقانه، هه‌ر لای دوازده نیتسقانه. پشت بیست و چوار
 نیتسقانه. ته‌نیش دوو قه‌سمه. قه‌سمتیکی سه‌روو دوو شان نووساوه به‌ قورگه‌وه، وه
 قه‌سمتیکی عیباره‌ته به‌ قوژ و، قه‌سمتیکی عیباره‌ته له نانشک و قه‌سمتیکی عیباره‌ته
 له په‌نجه و، هه‌ر په‌نجه‌ی عیباره‌ته له چوار نیتسقان و په‌نجه‌کان پینج په‌نجه‌یه و، هه‌ر
 په‌نجه‌ی سن نیتسقانه. وه‌لای خوارو نه‌وه‌ل رانه، یه‌ک نیتسقانه. دووم پورزه سن
 نیتسقانه. سه‌ته‌م قاچه، نه‌ویش وه‌ک په‌نجه‌ی ده‌سته که به‌یانان کرد. حه‌کیم وتی: به‌یانی
 ره‌گه‌کان چونه؟ ته‌وه‌دود وتی: سه‌روو و به‌ینه که نه‌سلی ره‌گه‌کان له و جیسا‌بوونه‌وه.
 نه‌لین سن سه‌د و شه‌ست ره‌گ له بده‌نا مه‌وجووده. زویان بز قسه، دوو چاو بز بینین،
 دوو کونه‌ لووت بز بون کردن و نه‌فس کیشان. دوو گوئی بز دنگ بیستان. دوو ده‌ست له
 جیتیگه‌ی بال بز نیش کردن خه‌لق کراوه. ره‌حم له‌دلا خه‌لق بووه. پیتکه‌نین له توحال
 (توحال: طحال، سپل) دروست کواوه. مه‌عیده له جیتیگه‌ی خه‌زته‌یه و، قه‌لب کوله‌که‌ی
 بده‌نه. نه‌گه‌ر قه‌لب خراب بوو، هه‌موو بده‌دن خراب نه‌بی. حه‌کیم وتی: له نیشان و
 ده‌لیلی بده‌دن خه‌به‌رم بده‌ری. ته‌وه‌دود وتی: نه‌گه‌ر حه‌کیم زانست بین ته‌ماشای پروی
 هه‌ره‌کس بکات نه‌خوشیبه‌که‌ی نه‌زانن. حه‌کیم نه‌زمی ده‌ست نه‌خوش به‌گری، له‌گه‌رمی و
 ساردی، وشکی و ته‌ری نه‌خوش گه‌یشت، ده‌رمانی بز نه‌دزنته‌وه. نه‌گه‌ر نه‌خوش نازاری
 ناشکرای بوو وه‌ک زهردی بی چاو، مه‌علومه یه‌ره‌قانیبه‌تی. وه نیشانه‌ی نه‌خوشی بی باتنی
 شه‌شه (۱) له نه‌فعله. (۲) له نیتسقی‌فراغ. (۳) له‌زانه‌وه. (۴) له جیتیگه‌وه. (۵) له
 ناساویبه‌وه. (۶) له‌نه‌عراز. حه‌کیم وتی: کام خواردن نه‌زیه‌ت نه‌دات؟ ته‌وه‌دود وتی:
 زیاده‌خوری و، به‌یانیان زوو نان خواردن و نیتواران پیتش بانگ نان خواردن و، زور جیماع

کردن. لازمه نینسان سکی بکات به سی: بهشتیکی بز خواردن و، بهشتیکی بز خوارندهو، بهشتیکی بز هه ناسه دان، چونکه ریخو له همزده بسته. به هیتواش رزیشان سه لاهه ته. فرموی خودایه: «ولا تمش فی الأرض مرحاً». حکیم وتی: نیشانهی سه فرا چونه؟ تهو ددود وتی: زهردیی کولم، تالیسی دهم، نمبز خیرا لیتدان. ساحیب سه فرا نه خوشه، وهک له رزوتا و، سه رسام و، یه ره قان و قورووچی نه معا، زیادیی تینوتی. حکیم وتی: نیشانهی سهودا چونه؟ تهو ددود وتی: وهسومه نیشانهی سهودایه. حکیم وتی: ده زمان خواردن چ وهخت باشه؟ تهو ددود وتی: دار گه لا بکات، میوه دنک بکات. وهسه لاهه تی نهویه له پاش نان خواردن یهک سه عات درهنگ ناو یخوریتسه. وه هه رگهس نارزوو نهکات تووشی نه خوشی نه بی، هه تا زور برسی نه بی نان نه خوات، وه میقداری برسیه تی مابن دست هه لگرئی. پیغه مبهبر (صلی الله علیه وسلم) فرمویه تی: مه عیده خانووی نه خوشیه. نه سلی نه خوشی خواردیتیکه له سه ر تیر خواردن یخوریت. حکیم وتی: له مه سته لهی همام نه لیت چی؟ تهو ددود وتی: بز همام چوون له سه ر تیری چاک نیسه. پیغه مبهبر فرمویه تی: همام جینگه ی چاکه. به دین پاک نه کاتوه و جهه نه نم فکر نه خاتوه. وه چوونی همامیتک چاکه ناوی شیرین بی و پاک بی و بوخاری نه بی. حکیم وتی: تهعام کامیان چاکه؟ تهو ددود وتی: نهو تهعامی ژنان دروستی نه کن. له هممو تهعامی چاکتر ناو و گوشته. پیغه مبهبر (صلی الله علیه وسلم) فرمویه تی: زور چاکه (ثرید نسب ثرید) یه عنی ناو و گوشت به نیسه بت ژنانوه وهک عانیسه وایه. حکیم وتی: خورش کامیان چاکه؟ تهو ددود وتی: چاکترینی خورش نان و گوشته. حکیم وتی: چاکترینی گوشت کامیه؟ تهو ددود وتی: چاکترینی گوشت گوشتی شکه. حکیم وتی: چاکترینی میوه کامیه؟ تهو ددود وتی: چاکترینی میوه نهویه تازه پیگه یشتوو بی. حکیم وتی: ناو خواردن چ وهخت باشه؟ تهو ددود وتی: به سق وچان ناو خواردهوه سه لاهه تهو، به یهک جار زهردی زوره، له پاش همام هاتنه دهرهوه و جیماع کردن، ناو خواردهوه زور زهردی، له گمل نان خواردن ناو خواردهوه چاک نیسه. حکیم وتی: له خواردن شراب نه لیت چی؟ تهو ددود وتی: نهوی له قورنان نازل بووه بز تو کافیه «انما الخمر والمیسر والانصاب والازلام رجس من عمل الشیطان فاجتنبه». شراب دایکی هممو فه ساد و خراپه یه که، باعیسی قه تل و زینا و شهر و شوره. نهوی شراب خوره له مردن نزیکه و عه قلی شیرزه یه. نهوانه شراب نه خون له سه ر خو خاسیه تی نهویه قووه ته مه عیده په پدا نهکات و غم دور نه خاتوه، سه خاوه ته جو لیتیت و

به عزه عیله تئ نه پهرتین. دهر وون له پیسی دور نه خاتوه، مانیهی پیری نهبین، جوانی دیتن. نه گهر خودای تهعلا حهرامی نه کردایه له هممو دورمانتی چاکتر بوو. حه کیم وتی: له خوین گرتن نه لیبیت چی؟ ته وددود وتی: خوین گرتن بو که سنی چاکه خوینی پیس بین وه زیادیی خوینی زهرری بی. ههر کهس نارزه زوی خوین گرتی بوو، رژی حه قدهی مانگ خوین بگری، ههور و باران نهبین. عه جامات گرتن عه قتل و فام زیاد نکات. ههر کهس خوین بگری لازمه تا یهک رژی ترشی و سویری نه خوات. رژی سنی شه عومان وه یا شیده تی گهرما خوین گرتن زور خراپه. چاکترین رژی که خوین بگری رژی به هاره. حه کیم وتی: له جیماع کردن خه بهرم بدهری. ته وددود سهری به شه رمعه داخست، وتی: نهی خه لیفه له جوابی عاجز نه بووم، نه ما شرم نه کم جوابی بده موه. خه لیفه وتی: جواب دانوهی لازمه. ته وددود وتی: قانزاجی جیماع زوره، چونکه بدهمن پر له سه ودايه. جیماع ناگری عیشق نه کویتیتته موه و مه حه بیته رانه کیشن، شوق به دل په پیدا نکات، وه حشته دور نه خاتوه، غم و خفنه لانه دا. جیماع کردنی زور له پایز و هاویندا زهرری زوره، وه جیماع کردن له گهل ژنی پیر وه یا نه خوش له زهر کوشنده تره. جیماع کردن له گهل ژنی گهنج و سهوزه و جوان که تازه مه مکی کردین وه خوشوس له نه جیب زاده کان بین، نهو جورانه قوهوت به پیوا زیاد نکات. میردی ژنی جوان پیر بوونی نیبه. چاکترینی جیماع شهو پاش نان خواردن، پیش نوستن، به رژی پاش قاره لتی. حه کیم وتی: مهنی له کویت دیتنه دهرهوه؟ ته وددود وتی: پیوا ره گیتی هیه هممو ره گه کان ناوی لئ وهرنه گرن، ناو له سن سه و شست ره گ کوته نکاتوه نه یخاته به پزهی چه په وه، نهو وهخته نهبین به خوینتیکی سوور. له پاشا لهر گهرمی میزاج نه بیته ناویکی خست و سیی، بوئی وهک بوئی گژیکی خورمایه. حه کیم وتی: خه بهرم بدهری کام بالداره مهنی و حه یزی هیه؟ ته وددود وتی: شه مشمه کویره. ته وددود وتی: نهی خه لیفه، حه کیم له سوال ماندوو بوو، وه من یهک سوال نه کم جوابی بو نادرته موه. خه لیفه وتی: نه توانن، به رووتی نه چیتنه دهرهوه. ته وددود وتی: نهو چیه شتیکه وهک زوی گرد و مروده وره هاتوته، زور وهخت لهر چاو گومه، بین قه در و بین نه همیه ته، دائیما حه پهسه، راکردنی نیبه، زه نجیر کراوه، دهردی نیبه، دائیم برینداره به تیغی شیر، شهری نه کردوه. حامیله به نه ولادی له سک دا نیبه، چه ماوه ته وه، پالی به هیچمه نه داوه، بین ناله تی پیواوه تی جیماع نکات، بین قوهوت زوران نه گری، به شهو له جووتی خوی جیا نه بیته، به رژی باوهشی پیبا نکات؟ حه کیم رهنگی زهرد بوو، تا سه عاتن قسه ی بو

نکرا. تەوەددود وتی: لیباسەکانت داکنە، جوابی وەرگرە. حکیم وتی: ئەم خەلیفە تۆ بە شاهیید بە تەوەددود لە من زۆرزان ترە. حکیم ڕووت بۆوه، بە خەجالتی ڕۆژیشتە دەرەوه. خەلیفە وتی: مەعناى مەتەلەکەت چییە؟ تەوەددود وتی: ئەوه کراسە.

ئەجی پێنجەم کەسیان ڕۆژیشتە پێشەوه. تەوەددود وتی: هەرچی ئارەزوو ئەکەیت سوئالی بکە. مونه ججیم وتی: لە تۆلوعووع و غورووب خەبەرم بەدری. تەوەددود وتی: ڕۆژ لەسەرچاوەیەک دیتە دەرەوه و ئەچیتە سەرچاوەیەکەوه. ئەو جیتگەى لیتی دیتە دەرەوه ناوی مەشریقه. ئەو جیتگەى پیا ئەچیتە خوارەوه ناوی مەغریبه. هەردوو سەد و هەشتا جوژنە. خودا فەرمویەتی: «فلا أقسم برب المشارق والمغارب». مونه ججیم وتی: شەو چۆن دیت، ڕۆژ چۆن ئەبیتەوه؟ تەوەددود وتی: فەرموودەى خودایە: «یولج اللیل فی النهار، ویولج النهار فی اللیل». مونه ججیم وتی: لەمەنازلی مانگ خەبەرم بەدری. تەوەددود وتی: بیست و هەشت مەنزله (شرطین، بطین، ثریا، دیران، هقعه، هنعه، ذراع، نثره، طرفه، جهته، زیره، صرفه، عوا، سمک، عفر، زبانا، اکلیل، قلب، شوکه، نعایم، بلدة، سعد، ملح، سعد ذابح، سعد السعود، ذو السعد الاجنبیه، فرع موحز، رشاد)، وەنیشان زۆر هەیە غەیرەز خودا ئەبێت بۆ کەس مەعلووم نەکراوه. وە تەقسیمی مەنزلهکان دوازدەیه، لەهەر برجێ دوو مەنزله و سولس ئەمەنتیت، هەرۆک (شرطین) و (بطین) و (ثلث) و (ثریا) و (حمل). دوو سولس (ثریا)، دیران دوو سولس (هقعه) و (مقام)، (ثورە). بەو جۆرەیه هەموو مەنزلهکان. مونه ججیم وتی: لە ئەستێرەى سەبیار وە لە میزاجیان خەبەرم بەدری، وە لە برجى سەعد و نەحس و خانەى شەرف و هوبوت خەبەرم بەدری. تەوەددود وتی: ئەستێرەى سەبیار حەوتە: قەمەرە، عەتاریدە، زوهرەیه، شەمسە، مێرپیخە، موشتەرییه، زوخلە. ئەمما شەمس گەرم، وشک، نزیک بەنەحس، لەنەزەر سەعدایە. لەهەر برجى سبى ڕۆژ ئەوستی. ئەمما قەمەر سەعد و ساردە، لەهەر برجى بیست و پێنج ڕۆژ ئەوستی، وە مێرپیخ نەحسە، لەهەر برجى دە مانگ ئەوستی، وە موشتەرى سەعدە، لەهەر برجى یەک سال ئەوستی. زوخل سەرد و وشک و نەحسە، لە هەر برجى سبى مانگ ئەوستی. ڕۆژ ئەسەدە و شەرفی ئەو لەحەمەل و هوبوتی ئەو لە دەلوایە، وەخانەى مانگ سەرتان و شەرفی ئەو لەسەر و هوبوتی ئەو لەعەقەب، دوو بەلى ئەو لە جەدی، وە زوخل خانەى جەدی و دەلو شەرفی ئەو، وە میزان و هوبوتی ئەو لە حەمەل و بەلى ئەو لەسەرتان و هوبوتی ئەو لەجەدی و بەلى ئەو لە جەوزا و ئەسەدە و، زوهرە خانەى سەور و شەرفی ئەو لە حوت و هوبوتی ئەو لە میزان و بەلى ئەو

عه قهره ب و زوجه لدایه و خانهای عه تارید و جموزا و سونبوله و ، شه ره فی نه و هوبوتی
 نه و له حووت و بالی له سهورایه ، وه خانهای میهریخ همه ل و عه قهره ب و ، شه ره فی نه و له
 جه دی و هوبوتی نه و له سهره تان و بالی له میزانا یه . وه خستن مونه ججیم ناوی
 نستیره کانی بو به یان کرا زانیی ته وه دود هه موو جو ره جوابیکی بو نه دریته وه ، ناره زوی
 کرد له ریگهی حیلوه سونال له ته وه دود بکات . مونه ججیم وتی : نهی ته وه دود ، نه م
 مانگه باران نه بارت . ته وه دود سه ری داخست ، بی دهنگ بوو . خه لیفه وتی : وا دیاره
 ته وه دود جوابی بو نادریته وه . ته وه دو وتی : نهی خه لیفه له جوابی عاجز نه بووم . نه ما به
 روخسه تی خلیفه شمشری داوا نه کم له گه ردنی نه م فرمه سونه بدم . خه لیفه و حازران
 پتیکه نین . ته وه دود وتی : نهی مونه ججیم پتیج نه شیا هه یه له خودا زیاتر بو کمس
 سه علوم نه کراوه . نه نجبا نه نایه ته ی خویندوه : هان الله عنده علم الساعة ، وینزل
 الغیث ، وبعلم ما فی الارحام ، وما تدری نفس ماذا تکسب غداً ، وما تدری نفس بأی
 أرض تموت . ان الله علیم خبیر . مونه ججیم وتی : نافرین نهی ته وه دود ، له نیتیحان
 زیاتر مه قسه دیککی کم نه بوو . ته وه دود وتی : هه ر زوئی نه ستیره به ک هه یه ، نه و
 نه ستیره به ساحیبی نه و روزه یه ، نه گه ر نه و ساله نه وه ل روزه یه شنبه بوو ، ده لاله ت نکات
 له قاتی ، به نی تادم زور نه مرین ، نه هالی میسر و شام له زولمی پادشاه هه راسان نه بن ،
 هه ر دوو زور نه بن ، به ره که تی زراعت کم نه بیت . ساحیبی نه و روزه زوجه لی ناوه .
 سه ری سال یکشنبه بوو ده لاله ت نکات له زولمی پادشاه و حاکمان . پیاوان زور نه مرئی
 و مه شه قهت زور نه کیشن . کم بارانی نه بیت . به ری دانه ویله نه بن . نیسک و ته ری
 نه فه وتیت . شه ر و شوژ له ناو پادشاهانا په یدا کم نه بیت . ناوی ساحیبی نه و روزه
 نافتابه . سه ری سال دووشنبه بوو ده لاله ت نکات له چاکهی به ختی حاکمان ، له زوری
 به ری میوه و دار زور بوون . نیسک و که تان کم نه بن ، تاعوون په یدا نه بن . چوارین
 نه مرئی . ته ری و هه نگوین و پیو هه رزان نه بن . ساحیبی نه و روزه ناوی قه مهره . سه ری
 سال سن شنبه بوو ده لاله ت نکا له مردنی گموره زادن و خوین رشتن ، قاتی و گرانی و
 کم بارانی ، وه ماسی کم نه بن . نیسک و هه نگوین و جو هه رزان نه بن . موچاربه له ناو
 حوکومه ته کانا په یدا نه بن . گویدریت زور نه مرئی . ساحیبی نه و روزه ناوی میهریخه .
 سه ری سال چوارشه مه بوو ده لاله ت نکات پیاوان به زحمهت نیداره نه کن . له ناو
 میلله تدا دشمنایه تی په یدا نه بن ، میقداری باران کم نه باری . میقداری زراعت
 نه فه وتی . منال و چوارین زور نه بن . مردن له ناو به حرده په یدا نه بن . گهنم گران نه بن و

سائیره‌ی ده‌غلل هه‌رزان نه‌بێ. رهدد و به‌رق زۆر نه‌بێ. هه‌نگوین و خورما و كه‌تان و په‌نبۆ زۆر نه‌بێ. ساحیبی نمو رۆژه ناوی عه‌تاریده. سه‌ری سال پینج شه‌نبه‌یی ده‌لاله‌ت نه‌كاته و هه‌زیران عه‌ادل نه‌بن، قازی و مه‌لایان و نه‌هلی دین نه‌یاده‌یان چاك نه‌بێ. میوه، ده‌نکی به‌ردار، دار و گیا زۆر نه‌بێ. هه‌نگوین و ته‌ری و په‌نبۆ و كتان هه‌رزان نه‌بێ. ساحیبی نمو رۆژه ناوی موشته‌ریه. سه‌ری سال جوومه‌ه بوو ده‌لاله‌ت نه‌كاته له‌ درۆ و به‌هتان. له‌ پایزا چاك نه‌بێ. هه‌رزانی نه‌كه‌وته‌ شارانه‌وه، فه‌ساد له‌به‌هردا ناشكرا نه‌بێ و له‌به‌ر دا زۆر نه‌بێ. تۆری كه‌تان و گه‌م و هه‌نگوین گران نه‌بێت. ته‌ری و كاله‌ك نه‌فه‌وتی. ساحیبی نمو رۆژه ناوی زوهره‌یه. هه‌موو ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ خودا نه‌یزانی، راجیعه‌ به‌ قوده‌تی خودا. نه‌ی مونه‌ججیم یه‌ك سوئال له‌ تۆ نه‌كهم، جواب نه‌ده‌یته‌وه‌ حازر به‌ به‌ رووتی نه‌چسته‌ ده‌روه. مونه‌ججیم وتی: سوئاله‌كه‌ت چییه‌؟ ته‌وه‌ددود وتی: جیگه‌ی زوحه‌ل له‌ كوێیه‌؟ مونه‌ججیم وتی: له‌ ناسمانی هه‌وته‌م. ته‌وه‌ددود وتی: جیگه‌ی موشته‌ری له‌ كوێیه‌؟ مونه‌ججیم وتی: له‌ ناسمانی شه‌شم. ته‌وه‌ددود وتی: جیگه‌ی میسه‌ریخ له‌ كوێیه‌؟ مونه‌ججیم وتی: له‌ ناسمانی پینجهم. ته‌وه‌ددود وتی: جگه‌ی رۆژ له‌ كوێیه‌؟ مونه‌ججیم وتی: له‌ ناسمانی چواره‌م. ته‌وه‌ددود وتی: جیگه‌ی عه‌تارید له‌ كوێیه‌؟ مونه‌ججیم وتی: له‌ ناسمانی دووه‌م. ته‌وه‌ددود وتی: جیگه‌ی مانگ له‌ كوێیه‌؟ مونه‌ججیم وتی: له‌ ناسمانی یه‌كهم. ته‌وه‌ددود وتی: نه‌ستیره‌كان له‌سه‌ر چه‌ند قیسه‌؟ مونه‌ججیم جوابی بۆ نه‌درايه‌وه‌. خه‌لیفه‌ نه‌میری كرد به‌ رووت بوونه‌وه‌ی مونه‌ججیم. ته‌وه‌ددود وتی: نه‌ی خه‌لیفه‌، نه‌ستیره‌كان له‌سه‌ر سه‌ن قیسه‌، قیسه‌تیکیان به‌ ناسمانی یه‌كه‌مه‌وه‌ دونیا رۆشن نه‌كاته‌وه‌، قیسه‌تیکیان بۆ به‌هر روون كردنه‌وه‌ به‌ هه‌واوه‌ وه‌ستاوه‌و قیسه‌تیکیان بۆ شه‌یاتین دوورخسته‌وه‌ و ه‌ك ده‌له‌لی ئایه‌ته «ولقد زینا السماء الدنيا بمصابیح وجعلناها رجوماً للشیاطین». مونه‌ججیم وتی: یه‌ك دوو سوئال ماوه‌ نه‌گه‌ر جواب بده‌یته‌وه‌ به‌ زانستی تۆ شه‌هادت ئه‌ده‌م و رووت بوونه‌وه‌ به‌عار نازانم، لیباسه‌كانم ته‌سلیم نه‌كهم. ته‌وه‌ددود وتی: سوئاله‌كانت چییه‌؟ مونه‌ججیم وتی: نه‌وه‌ چییه‌ چوار نه‌شیا به‌یه‌كه‌وه‌ن و به‌یه‌ك دووشمن؟ ته‌وه‌ددود وتی: نه‌وه‌ چوار نه‌شیا به‌گه‌رم و ته‌ری و روتوبه‌ت و وشکیه‌یه‌. خودا له‌ گه‌رمی ناگری خه‌لق كردوه‌، ته‌بیعه‌تی نمو گه‌رم و وشكه‌. له‌ته‌ری ناوی خه‌لق كردوه‌، ته‌بیعه‌تی نمو سارد و ته‌ره‌. له‌روتوبه‌ت هه‌وای خه‌لق كردوه‌، ته‌بیعه‌تی نمو گه‌رم و ته‌ره‌. له‌ وشکی خاکی خه‌لق كردوه‌، ته‌بیعه‌تی نمو سارد و وشكه‌. خودای ته‌عالا دوازه‌ه‌ برچی خه‌لق كردوه‌: هه‌مهل، نه‌ور، جه‌وزا، سه‌ره‌تان، نه‌سه‌د،

سونبوله، میزان، عه‌قرب، قه‌وس، جه‌دی، ده‌لو، حوت. نه‌و برجان‌ه له‌سه‌ر چوار ته‌بسه‌تن، سق برج له‌وان ناریه، سق برج خاکیه، سق برج بادیه، سق برج ناویه. جه‌ممل، قه‌وس، نه‌سه‌د ناگریه. نه‌ور، سونبوله، جه‌دی خاکیه. جه‌وزا، میزان، ده‌لو بادیه. سه‌ره‌تان، عه‌قرب، حوت ناویه. مونه‌ججیم وتی: ده‌ر مه‌عنای چیه؟ ته‌وه‌دود وتی: ده‌ر ناوی نه‌وقاتی شه‌و و رۆژه. موحه‌محمد (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمویه‌تی: جتیو به‌ ده‌ر مه‌دن، به‌ راستی ده‌ر ناوی خودایه، وه‌ جتیو به‌ نه‌وقات نه‌دن «فان الساعة آتیه‌ لا‌رب فیها». وه‌ جتیو به‌ زوی نه‌دن «منها خلقناکم و فیها نعیدکم و منها نخرجکم تارةً اخرى» مونه‌ججیم وتی: له‌ پینج رۆج له‌هر خه‌هرم بده‌ری خواردن و خوارنده‌ویه‌ان بوو، له‌ سک نه‌زاون. ته‌وه‌دود وتی: ناده‌م، شممعون، حوشتری صالح پیغه‌مبه‌ر، فیده‌ی نیسماعیل، په‌رنده‌یین له‌ غارا نه‌بوویه‌کر چاوی پین که‌وت. مونه‌ججیم وتی: له‌و پینجه‌ نه‌چنه‌ به‌ه‌شته‌وه‌ نه‌ له‌ ناده‌من، نه‌جینن، نه‌ مه‌لاتیکه‌ن خه‌هرم بده‌ری. ته‌وه‌دود وتی: گورگی یه‌عقوب، سه‌گی نه‌سحابی که‌هف، که‌ری عوزه‌یر، حوشتری صالح پیغه‌مبه‌ر، دولدولی موحه‌محمد (صلی الله علیه وسلم). مونه‌ججیم وتی: نه‌وه‌ کتی بوو نوژیی نه‌کرده‌ نه‌ له‌ زوی نه‌ له‌ ناسمان؟ ته‌وه‌دود وتی: سوله‌یمان پیغه‌مبه‌ر بوو له‌سه‌ر ته‌خت نوژیی نه‌کرد، ته‌خته‌که‌ی به‌سه‌ر پستی باوه‌ بوو. مونه‌ججیم وتی: خه‌هرم بده‌ری له‌و که‌سه‌ نوژیی سوچی کرد ته‌ماشای کاره‌که‌ری کرد، به‌و حه‌رام بوو. نیوه‌رۆ به‌و حه‌لال بوو. وه‌ختی عه‌سر به‌و حه‌رام بوو. وه‌ختی مه‌غریب به‌و حه‌لال بوو. وه‌ختی عیسا به‌و حه‌رام بوو. بز سوچه‌نینت به‌و حه‌لال بوو ته‌وه‌دود وتی: نه‌وه‌ پیاویک نوژیی سوچی کرد، چاوی به‌ جاریه‌یک که‌وت به‌و حه‌رام بوو. نیوه‌رۆ که‌یی، به‌و حه‌لال بوو. عه‌سر نازادی کرد، به‌و حه‌رام بوو. وه‌ختی مه‌غریب ماره‌ی کرده‌وه، به‌و حه‌لال بوو. وه‌ختی عیسا ته‌لاقی دا، به‌و حه‌رام بوو. بز سوچه‌نینت ماره‌ی کرد، به‌و حه‌لال بوو. مونه‌ججیم وتی: نه‌وه‌ کتی بوو شه‌و و رۆژ له‌ ساحیتی جیا نه‌بووه؟ ته‌وه‌دود وتی: یونس له‌سکی ماسییا شه‌و و رۆژ جیا نه‌بووه. مونه‌ججیم وتی: خه‌هرم بده‌ری له‌ زوییه‌یک یه‌ک جار خۆزی لی داوه، وه‌ له‌ داوتنی ته‌وه‌ل جار به‌ زوییا راکیتشراوه. وه‌له‌شتی نه‌فسی هه‌یه‌ رۆحی نییه. ته‌وه‌دود وتی: نه‌و زوییه‌یک جار خۆزی لی دا نه‌و به‌هره‌ بوو به‌ عه‌سای موسا شفق بوو، له‌ دواي موسا هاتمه‌ یه‌ک. نه‌و دامینه‌ ته‌وه‌ل جار به‌ زوییا راکیتشرا، دامینتی هاجه‌ره‌ خاتون بوو له‌ شه‌رمی ساره‌ خاتون به‌ زوییا راکیتشرا. نه‌و شته‌ی نه‌فسی هه‌یه‌ رۆحی نییه «والصبح اذا تنفس». مونه‌ججیم قسه‌ی ته‌واو بوو.

لیباسه‌کائی داکند، به‌شهرمه‌وه رژیسته دهره‌وه.

نه‌نجیا شه‌شه‌م که‌سیان رژیسته پیشه‌وه، نای (نیزامی) بوو، رووبه‌پوری ته‌وه‌ددود دانیش‌ت، وتی: من به‌وانه مه‌زانه. ته‌وه‌ددود وتی: بۆم ناشکرا بوو له‌وان که‌متری، چونکه خۆت هه‌لنه‌کیشی. هه‌تا زووه به‌تیره ده‌ستی لیباسی که‌ت بۆ بیتن. نیزامی وتی: کارتی‌کت به‌سه‌ر دینم به‌ عیبه‌رت له‌ دونیا به‌گه‌تریته‌وه. ته‌وه‌ددود وتی: ئومید ده‌کم ده‌ری‌تکه‌ت له‌ قاچ دامالم، ده‌ستی‌کت به‌ پیش و ده‌ستی‌کت به‌ پاش بگریت، بجسته دهره‌وه. نیزامی وتی: خه‌به‌رم به‌دری له‌و پینجه له‌پیش هه‌موو شتی‌کذا خه‌لق کراوه. ته‌وه‌ددود وتی: (۱) خاک. (۲) ناو. (۳) با. (۴) رووناکی. (۵) تاریکی. نیزامی وتی: چیه‌به‌ خودا به‌ ده‌ستی قودره‌تی خۆی خه‌لقی کرد؟ ته‌وه‌ددود وتی: عه‌رش، داری تووبیا و به‌هه‌شت. وه‌سانیره‌ی نه‌شیا و مه‌خلووقات خودا فهرمووی: بیه، بوون. نیزامی وتی: خه‌به‌رم به‌دری نه‌وه چی بوو ته‌وه‌ل دار بوو، ناخری نه‌بوو به‌ رۆح له‌به‌ر؟ ته‌وه‌ددود وتی: عه‌سای موسا بوو هه‌ر وه‌خت ئاره‌زووی نه‌کرد به‌ نه‌مری خودا نه‌بوو به‌ نه‌ژده‌ها و پاسه‌وان، وه‌یا موسا عه‌ساکه‌ی به‌ زه‌وییا نه‌چه‌قان، نه‌راو میوه‌ی نه‌گرت موسا نه‌بخوارد، له‌ ژیر سینه‌ری نیسراحتی نه‌کرد. وه‌ نه‌گه‌ر موسا له‌ رژیشتن ماندوو نه‌بوو، سواری عه‌ساکه نه‌بوو وه‌ک ولاغ نه‌رژیش‌ت. وه‌ نه‌گه‌ر موسا نه‌خه‌وت عه‌ساکه وه‌ک شوان ئاگاداری چه‌یوانه‌کان نه‌بوو. نیزامی وتی: خه‌به‌رم به‌دری له‌و ژنه له‌پیاو خه‌لق بوو، وه‌ له‌و پیاوه له‌ ژن خه‌لق بوو. ته‌وه‌ددود وتی: چه‌وا له‌ ئاده‌م و عیسا له‌ مریم خه‌لق ب. ون. نیزامی وتی: له‌ به‌ستراو و له‌ کراوه خه‌به‌رم به‌دری. ته‌وه‌ددود وتی: به‌ستراو فه‌رزه، کراوه سونه‌ته. نیزامی وتی: موسا له‌ حوزووری خودا چه‌ند که‌لیمه قسه‌ی کرد؟ ته‌وه‌ددود وتی: له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه پیاو‌یه‌ت کراوه خودای ته‌عالا له‌گه‌ل موسا هه‌زار و پینج سه‌ده که‌لیمه‌ی ته‌که‌لوم کرد. نیزامی وتی: خه‌به‌رم به‌دری نه‌وه چواره‌یه چیه‌به‌ قسه‌یان له‌گه‌ل خودا کرد؟ ته‌وه‌ددود وتی: چه‌وت ئاسمان، چه‌وت ته‌به‌قه‌ی زه‌وی «اتینا طاعین». نیزامی وتی: ئاده‌م چه‌ون خه‌لق بووه؟ ته‌وه‌ددود وتی: ئاده‌م خه‌لق بوو له‌گه‌ل و، گه‌ل له‌ کف و، کف له‌به‌حر و، به‌حر له‌تاریکی و، تاریکی له‌ نور و، نور له‌ ماهی و، ماهی له‌به‌ردی سه‌خت و، به‌رد له‌ یاقووت و، یاقووت له‌ ناو و، ناو له‌ قودره‌تی نه‌وه‌وه «انما امره اذا اراد شیئاً ان یقول له کن فیکون». نیزامی وتی: خه‌به‌رم به‌دری سیرات چۆنه؟ ته‌وه‌ددود وتی: سیرات سنی هه‌زار سال رتیگه‌یه، هه‌زار سه‌رو ژوو، هه‌زار راست، هه‌زار سه‌روخوار. بۆ گونا‌ه‌بار له‌ شمشیر تیرتر، له‌ موو باریک‌تره. نیزامی وتی: موحه‌مه‌د (صلی الله علیه

وسلم) چند شه فاععت نهکا؟ تهو ددود وتی: سن شه فاععت نهکات. نیزامی وتی: نهو کهسه نهو وهل جار نیسانی به موحه مده هیتا کن بوو؟ تهو ددود وتی: نه بوویه کری سیددیق بوو. نیزامی وتی: علی پیش نه بوویه کر نیسانی هیتا یان پاش نه بوویه کر؟ تهو ددود وتی: علی له منالییوه خودا هیدایه تی دا، قه تعرییهن بتی نه پرستوه. نیزامی وتی: علی و عهباس کامیان گموره ترن؟ تهو ددود ره نگیکی هیتا و برد سوور هل لگه را، وتی: تو قسه له دوو گموره بوچ نه که بیت هردو کیان وهک یک خوشه ویست و حورمه تدارن؟ خلیفه راست بووه، وتی: نافه رین تهو ددود بو زیره کیت؟ نیزامی وتی: له ههنگوین شیرینتر له شمشیر پرنده تر، له زهر کوشنده تر چیه، وه له زه تی وهخت و، خوشی سنی پرژه و، خوشترین وهخت و، خوشییهک حفته و، حقتی خودا به تالی نهکات و، زیندانی دل و، خوشی دل و، مگری نفس و، مردنی زیندوویه تی و، ددردی بن دهرمان و، عهبین لاهردنی نه بن، چیه؟ وه رۆح له بهرئ له ناوه دانسیا نیسه، له ویرانه جیتکه نهکات، دوشمنی بهنی ناده، له حموت رۆح له بهر خهلق بووه، کامه یه؟ تهو ددود وتی: کراسه کهت داماله، مه عنای به یان بکه م. خلیفه وتی: تو به یانی بکه داکه ندنی کراسه کهی له سر من. تهو ددود وتی: له ههنگوین شیرینتر نه ولاده. له شمشیر پرنده تر زویانه. له زهر کوشنده تر نفسی نه قس پیمانه، وه له زه تی وهخت جیماع کردنی ژنانه. وه خوشی سنی پرژه داروو گرتنی ژنانه، وه خوشترین وهخت پرژی به یع و شیرایه، وه خوشی یک حفته زاوا و بووکیه تییه، وه حقتی خودا به تالی نهکات مردنه، وه زیندانی دل کوپی ناسالحه، وه خوشی دل ژنتیکه له نیساعی مژدایه. مگری نفس مهملوکی نافرمانه. مردنی زیندوویه تی فه قیرییه. ددردی بن دهرمان سهو دای عیشقه. وه عهبین لاهردنی نیسه کچی بهد نه تواره. وه رۆح له بهرئ له ناوه دانسی نیسه له چۆل نه نیسیت دوشمنی بهنی ناده. له حموت رۆح له بهر نیجاد بووه کولله یه، سه ری وهک سه ری نهمپ، ملی وهک ملی گا، بالی وهک بالی که رگس، پیتی وهک پیتی حوشتر، کلکی وهک کلکی مار، سکی وهک سکی دوویشک وایه. شاخی وهک شاخی ناسک نه نویتی. خلیفه جوابه کانی زور پین خوش بوو، نهمری کرد به داکه ندنی کراسه کهی نیزامی نیزامی وتی: نهی تهو ددود ده پیکه م دامه که نه، کیتابن به شیعر له وه سفت دروست نه که م. تهو ددود وتی: لازمه به پروتی بهیسته دهره وه نهمرچی کیتابن له زهم دروست بکه کیت، منیش حاشییه ی بو دروست نه که م، به تخمیس له عهب و خن هلکتیشانت. خلیفه ناردی کراسه کیان بو نیبراهیمی نیزامی هیتا و کراسه کهی بو

توده‌دود داکه‌ند، وتی: موباره‌کت نه‌یی.

حومتهم که‌سیان وه‌ستای شه‌تره‌لجی بوو چووہ پیتسه‌وه، ده‌ستیان کرد به یاری کردن. هر موره‌یی و‌ستای شه‌تره‌نج فریتی نه‌دا توده‌دود به‌تالی نه‌کرد، هه‌تا شه‌ترجی مات بوو. وتی: بۆیه به هیتواش یاری نه‌کم تم‌ماع نه‌نیمه به‌رت. راوسته، ئیستا یاریت پیشان نه‌دم. دووباره ده‌ستیان کرد به یاری هه‌تا وه‌ستا بیته‌وش بوو. توده‌دود پیکه‌نی، وتی: نه‌ی وه‌ستا، من فه‌رزین و‌ر‌خ و‌ مه‌یمه‌نه و‌ نه‌سپ یه‌ک جار هه‌لنه‌گرم، وه‌ نه‌گه‌ر تو له منت برده‌وه کراسه‌کم دانه‌کنم، وه‌ نه‌گه‌ر من برده‌وه کراسه‌کت داکه‌نه. وه‌ستا رازی بوو. توده‌دود ده‌ستی کرد به موره‌ هاویشتن. فه‌رزینی کرد. به‌یده‌قی ر‌خی به به‌یده‌قی نه‌سپ گه‌یاند. وه‌له پتینجهم و‌ شه‌شم بوو به شاه. له پاشا ده‌ستیان کرد به نردین. به‌ینی زۆر نه‌بوو وه‌ستا دۆراندی. وه‌ستا هه‌ستایه سه‌ریتی، وتی: نه‌ی خه‌لیفه، به‌نیعمه‌تی تو قه‌سم جۆری نم به‌لایه نییه، وه‌ هه‌تا به رۆح زیندوو بم له به‌غدادا یاری نه‌کم.

نه‌نجا خه‌لیفه رووی کرده توده‌دود وتی: ناله‌تی تهره‌ب ماوه. توده‌دود وتی: نه‌مر بقه‌رموو به حازر کردنی. وه‌ختی عوودی گرت به ده‌سته‌وو، به دنگتکی خوش ده‌ستی کرد به شیع‌ر خورتندنه‌وو عوود لیتدان. ناو له رۆیشتن، تهر له فرین رانه‌وه‌ستا. به‌دنگتکی نهرم و‌ حه‌زینه‌وه ده‌ستی کرد به شیع‌ر خورتندنه‌وه هه‌تا حازران بیته‌وش بوون. له‌پاشا توده‌دود هه‌ستا ده‌ستی خه‌لیفه‌ی ماچ کرد و‌ خه‌لیفه نهری کرد ده هه‌زار نالتوونی سوور بدن به نه‌بو‌لحه‌سن. ته‌سلیمیان کرد. وه‌ رووی کرده توده‌دود وتی: هرچی ناره‌زوو نه‌که‌سیت به‌یانی بکه پیت عه‌تا بکه‌م. توده‌دود وتی: «ومسا الاحسان الا بالتمام». وه‌ نه‌گه‌ر مهرحه‌مه‌ت نه‌فه‌رموویت بجه‌خشه‌روه به نه‌بو‌لحه‌سن. خه‌لیفه قوبولی کرد و‌ میقداری نالتوونی نایابی له‌گه‌ل میقداری نه‌لبسه و‌ له‌وازیماقی مالی پین به‌خشی و‌ دایموه به نه‌بو‌لحه‌سن. شه‌فه‌قه‌ت و‌ مهرحه‌مه‌تی ئیبنو عبیاسی نه‌وه بوو ده هه‌زار دینار و‌ خه‌لاتیکی زۆر و‌ جاریه‌کی به ناره‌زوو به‌خشییه‌وه به نه‌بو‌لحه‌سن.

«نه‌وه‌لی نووسینه‌وه ده‌ست پین کرا ۱۰ی ته‌شرینی نه‌وه‌لی سه‌نه ۱۹۳۴»

«ته‌واو بوونی گه‌لاویژ ۲۰ی ته‌شرینی ثانی سه‌نه ۱۹۳۴»

سهام نامۆزگاری لوقمعی حکیم

- ۱- نئی رژی باوکت، خودای تنها بناسه.
- ۲- هر وعز و نامۆزگاریهک نعلیت، نووول خوت بیکه.
- ۳- قسه به نندازهی خوت وەرگه.
- ۴- حورمهتی پیاوون بزانه.
- ۵- حورمهتی همرو کس بناسه.
- ۶- ناگات له سپی خوت بئ.
- ۷- رهفیت له وهختی سهغلهتی تاقی کهروه.
- ۸- دوست به قانزاج و زهرهه تهجرمه بکه.
- ۹- له کم عقیل و نمزلن دور به.
- ۱۰- رهفیتی زهرهک و عاقل بگره.
- ۱۱- له کاری خیر عهجهله بکه.
- ۱۲- نیعتیمااد به ژنان مهکه.
- ۱۳- تدبیر به پیاری صالح و عهقلدار بکه.
- ۱۴- قسه به دهلیل بکه.
- ۱۵- گنجی به تالان بزانه.
- ۱۶- له وهختی گنجی کاری همدوو دنیا بکه.
- ۱۷- رهفیتی دوستت به خوتشهوست بزانه.
- ۱۸- لهگهل دوست و دشمن رووخوش به.
- ۱۹- خزمهتی دایک و باوکت به تالان بزانه.
- ۲۰- وهستات له بارکت به چاکتر بزانه.
- ۲۱- خهرجی به نندازهی قانزاج بکه.
- ۲۲- له همرو کاریکا نوسهت به.
- ۲۳- پیارهتی و چاکه به روشت بگره.
- ۲۴- خزمهتی میوان به واجب بزانه.
- ۲۵- نهچسته هر مالن ناگات له چاو و زوبانت بئ.
- ۲۶- جل و بهدهن پاک بی.
- ۲۷- لهگهل جمعاعت رهفیت به.
- ۲۸- نهولادت فتری عیلم و نهدب بکه.
- ۲۹- نهگهه موهکینت بوو فتری تیر نندازی و سواری بکه.
- ۳۰- کموش و گۆزهوی نووول پتی راست له پئ که، ناخری پتی چهپ داگهنه.

- ۳۱- له گڼل هه موو کس کار به قهدهر نوو بکه.
- ۳۲- په شوو قسه نه کهیت به هیتولشی و نمرم بیکه. به رږږ قسه نه کهیت به هه موو لایه کا پروانه.
- ۳۳- کم خواردن، کم نووستن، کم وتن به عادت بگره.
- ۳۴- هرچی به خوت لایق نه بین به خه لقی لایق مهبینه.
- ۳۵- کار به زانستی و به تدبیر بکه.
- ۳۶- له گڼل ژن و منال قسه ی سرری ناشکرا مه که.
- ۳۷- چاوت له مالی کس نه بین.
- ۳۸- چاوت له وه فای نا نسلان نه بین.
- ۳۹- بین خوت مه چو بز کار.
- ۴۰- ناکردو به کردو معزمتیره.
- ۴۱- کاری نیمرږ مه خوره سمه بین.
- ۴۲- له گڼل له خوت گوره تر دسیازی مه که.
- ۴۳- له گڼل گوره قسه دریز مه که روه.
- ۴۴- خه لقی به سه رڅوتا زوردار مه که.
- ۴۵- نمری موحتاجته ناو میندی مه که.
- ۴۶- فکری شمیری راپورودو مه که روه.
- ۴۷- ختیری خه لقی تیکم له ختیری خوت مه که.
- ۴۸- مالت به دږست و دوشمن مه نوینه.
- ۴۹- خزماپه تی له خزم مه بره.
- ۵۰- کس ته که چاک هوو غه بیه تی مه که.
- ۵۱- به خوت مه نازه.
- ۵۲- جه ماعت ته که وه ستا توش مولغه قه تیان بکه.
- ۵۳- نمریوست به نمریوستا مه ماله.
- ۵۴- له بهر چاری خه لقی دان معنانه.
- ۵۵- چلم و تف به قایم و دهنگی به مرز فرین مه ده.
- ۵۶- له باوتشکا دست به ده موه بگره.
- ۵۷- له بهر چاری خه لقی خه لکیشان و قیته می مه که.
- ۵۸- نمریوست به لوتتا مه که.
- ۵۹- قسه ی راست و دریز تیکم له مه که.
- ۶۰- له بهر چاری خه لقی کس ته ریت مه که روه.
- ۶۱- نیشاردهت به چار و نهرږ مه ده.

- ۶۲- قسهی بیژاو تکرار مه کمرهوه.
- ۶۳- له قسه یهک پیتکه نین بیتن خۆت بیاریزه.
- ۶۴- ممدح و سه نای خۆت و خزمهت لای کس مه لێ.
- ۶۵- وهک ژنان خۆت نارایشت مه که.
- ۶۶- هه رگیز به ئومێدی نه و لاد مه به.
- ۶۷- ناگاهداری زوبانت به.
- ۶۸- له وهختی قسه کردنا دمست مه جوو لێته.
- ۶۹- خوورمهتی هه موو کهس بزانه.
- ۷۰- له گه لێ نه توار خراپان ره فیهق مه به.
- ۷۱- ناوی مردوو به خراپ مه به.
- ۷۲- هه تا نه توانی شمر و هه را دامه گیر سینه.
- ۷۳- قوههتی خۆت مه نوێته.
- ۷۴- کهسێ ته جهره به کراپ به چاک، تۆ به خراپ مه زاته.
- ۷۵- نانی خۆت له سه ر سفهری کس مه خۆ.
- ۷۶- له کار کردنا په له مه که.
- ۷۷- بۆ دونیا خۆت عه زیهت مه ده.
- ۷۸- هه ر کس ناسپاوته نه وه پناسه.
- ۷۹- له وهختی غه زمه دا قسهی فاعیده به که.
- ۸۰- به فه قیانه لووت مه سه ره.
- ۸۱- له وهختی هه له اتنی رژۆ مه نوو.
- ۸۲- له رتگه پێش له خۆ گه وره تر مه که وه.
- ۸۳- مه چۆره ناو قسهی خه لقه وه.
- ۸۴- سه ر مه خمه ره سه ر نه وێتۆ.
- ۸۵- ته ماشای راست و چه پ مه که، بۆ به رده می خۆت به روانه.
- ۸۶- نه گه ر نه توانی به رووتی سواری ئولاغ مه به.
- ۸۷- له به رده می میوان له کس تووره مه به.
- ۸۸- نیش به میوان مه سپیتره.
- ۸۹- له گه ل شیت و سه ر خۆش قسه مه که.
- ۹۰- له گه ل عاقلان و پادشاهان له سه ری کروه چه دامه نیشه.
- ۹۱- بۆ قانزاج و زه ره ر نا به رووی خۆت مه به.
- ۹۲- لووت به مرز و ساحیب کبیر مه به.

۹۳- رقی خدائی مەخەرە ڤلهوه.

۹۴- له شهر و فیتنه پارێزگاری بکە.

۹۵- بێن کێژد و نەمووستیلە، بێن پاره مەبە.

۹۶- ناکات له خۆت بێن سووک نەبی.

۹۷- خۆت قورس ڤاگرە.

۹۸- بە ڤلستی روو بکەرە خوا.

۹۹- بە نارەزوی نەفس مەرۆ.

۱۰۰- له گەل خەلق بە ئینساف بە. خزمەتی گەوران بکە. شەفەقەت له گەل وردان بکە. فەقیران بێن

بەش مەکە. له گەل دۆست و ڤهفیسقان بە نامۆزگاری بە و، جوکم بەسەر دوشمنان بکە. له گەل

جاهییلان مەدوئ. له گەل عالمان له ڤتگهی دیانەت خەریک بە. تەمەغ مەکەرە مالتی کەس. مال

هاتە بەر دەستت، دەستی ڤێسوه مەنن. بێژراوه لیسان ڤرسی: بلووغ بوون مەعنای چییه؟

ڤەرمووی: مەعنای ئەوهیه شەهوەت له ڤیاو بێتە دەرجه و، ڤیاو لەمەنت نان بچێتە دەرجه.

تەواو بوو

بہا لاجپورین

چہند چہرؤ کیتکم لہم کتیبہ خوتندنہوہ. بہ راستی موثر جیم. . مہلا کہریم، شایانی سوہاس و ستایشہ. بہلام، داخی ہجہرگم، نہین نم کتیبہ، بڑ چاہکردن، جار تکی تر بہشتیوہی نووسنی زمانی کوردی پوونووس بکریتموہ. ہندنئ لہ وشہ و گوتاری بگوتورین. موڑی ویتہکانی دوست بکریت. نہمہش کوشش و پارہی زوری نہویت. کوتسم کہوئ! لہ بازگان و پارہ زورہکانی کوردا ہاندہرکی وہا نیہ نم نیشہ چاکہ بکات، ہاتا وەرگتر بتوانن جار تکی تر نم تہقلایہ بدات. پنا بہخوا.

۱۹۵۰/۱/۲۷ - بہغدا: محمد علی کوردی

حہقلہت لہ خوتندنہوی نم وەرگترراوہ لہ زمانی فارسییوہ، نازایہتی و کوشش بہ خہرج کراوہ. وہوئ نمو کہسانہی موشتہری بن بہ خوتندنہوی نیستیفادہیکہی فوقہلہادہ وەرئہگیریت. زور سوہاسی خاومنی وەرگتر نہکہین نم خزہتہی بڑ بہجن ہتنانوہ. بہلام نورقسانییہت مارہ بڑ جیہتہی نم کتیبہ. نہو کہسانہی ساحیب ہیمہتن ہموئ بدن بڑ تہبع کردنی.

مہلا حسن زادہ، عویہیدوللا عہبدولہہزیری مہلا علیسی سہحاف

تہحسینی موثر جیمی نم کتیبہ نہکہم بڑ حسیہاتی. لاکین نہگہر ہیمہت بکا بڑ تہبع کردنی، خزہتیکہی گورہتر و بہقیہتر کوردیک نہین، وہ نہو ووقتہ ہموو کس نیستیفادہی لئ نہکا.

۱۹۳۵/۱۰/۲۲: کوردیک

زور تہقدیری موثر جیمی نم کتیبہ نہکہم، وہ تہبع کردنی نہہیتہ سہبہی خزہتیکہی زور گورہ، وہہیزن کتیبہکمش قہسہت و شہرفتیکہی زور پیدای نہکا.

۲۲ حوزہیرانی ۱۹۳۵: تہلہبہدک

لازمہ لہسر کورہکافان زور مہمنونی خاومن گہلاویژ بن بڑ فکری کہ کردویہتی وہ حوروواتن کہ ریکی ہستروہ. لای من ہاتا نیستا کس قہسہی وای نہنووسیوہ وای ریک نہخستروہ.

۱۹۳۴/۱۲/۱۵ گولانی: شیخ سہلام

سهرتاپا تهماشای نم ترجمه سهرکراوی که پره له حکیمت و عیلم و مهعریفهت و پره له جهوههر و زانستی و تشبیه و کینایه و نیستیهارهه کرد. تهقدیری موترجمه سهرکراوی دهکهم. نیرادهه کردبو نم خزمهت و نم هونهره من بیکهه. (مع التأسف) من نائیل نهبووم. بهلام بهم کردهه که لهبرائیکی کوردی خۆ ولاتیبهوه کرا، عادهتا وهکوو خۆم کردیتم وای دهزانم. چونکه به گهلقن زویان ترجمه سهرکراوه. زویانی کوردیش کهوته ریزی نهوان. کهوابوو سهبهی نیفتیخاره. نهی کاکه مهلا کهریم سهعید مهشکوره. ههموو کس بهم کردهوهت ممروروه. بۆ تهبعی تمهننای تهفیلته دهکهم. ههتا ماوم تهقدیر و تهحسین و بۆ تهبع و چایی نم نهمرهه پر گوههره تهشجیعت دهکهم. له نهموهه هیممهت. لهخوداره تهوفلیقان نهاز دهکهم.

سهعید سیدقی کابان: ۱۹۳۶/۴/۵

نهموهه تا ناخر سهحیفهی نم گهلاویژهه پروناکهم خویندهوه. زۆر زۆر تهقدیری ساحیبی نم گهلاویژهه نهکهم بۆ خۆی و فکر و تاقتی که نم کیتابهی ترجمه سهرکراوهه، موچهقق ههرچی نیخلاستیکی جوان لهه کیتابهه دا. بهخۆی له زاتیبا مهووجوده. بۆیه نههنده به تاقت و تمنسیر نم کهلیمانهی رهت و ترجمه سهرکراوهه. ههموو بهشهریک له ساحیبی گهلاویژهه، نهوی نم نووسراوهی موتهالهعه کردین. فهوقهعهاده مهنونه. نویتیم وههایه تهشویقات بهکات چهنه شهنسک بۆ خزمهتی عالمه نم کیتابه تهبع بهکری. وهخۆم هازرم به موعهوهتهت لهگهله ساحیبی گهلاویژهه دا.

ع.ق. ۱۹۳۸/۱۱/۲۰

نهم کتیبهم خویندهوه. به راستی بهیوسته خاوهنی سوپاس بهکری که له زویانی فارسیبهوه گۆزبهیهتی به زویانی کوردی. وه هیوام ههیه خویندهوارهکافان پهپهرویی بهکن که زۆر شتی وهها بهخهنه ناوهوه. خویندهوارهکافان که زویانی بیگانه نازانن کهتیبی بهکن. وه نهمههش ههموو نامادهین بۆ یاربهدهان، وه پهزدانیش یاربهدی نهمه نهدهت.

ههلهبهجه ن.م.عهلاف

بۆ خاوهنی ترجمههی نم کتیبهه پیشکشه.

برا شهیرنهکهم، زۆر رجات لئ نهکهم بۆ خاتری خزمهتهکهت به ههوا نهروات. بۆ تهبعی ههول بهه. نهگهر لهسهر نهفهقهی خۆیشت موهمکین نایهت. بههده به خاوهن مهتهبهعهههک لهچایی بهدا با نم ناوه تهنریخیهت له چهیاتدا بۆ بههتههوه لهپاش مردنیش ناوت وهکوو سانیری بهپاوه به قیسهتهکانهی کورد نهگوزتههوه. نیتر رهچای چاپدانی نهکهم.

کوردیک

نه‌لین به‌هه‌شته و جیتی عه‌یش و نۆشه

نه‌و شته خو‌شه که دلی پتی خو‌شه

نه‌وه‌ندی عه‌سکه‌ریک که له بره‌نتکی کورنده نه‌جانی بین و، نه‌وه‌ندی پیاویکی تینو له ده‌شتیکی چۆل کاره‌زین ناو به‌وزیته‌وه وه‌ک چاری قره‌انگ پروناک بین و، نه‌وه‌ندی برسپه‌ک که سکی تیر بین و، نه‌وه‌ندی مه‌لایه‌ک که له‌هم‌مو عیلم‌یک نه‌په‌ته‌وه شه‌هادی عالمی نه‌دنی و، نه‌وه‌ندی موخته‌ریه‌یک که ئیختراعی نه‌کا بۆ ره‌حه‌تی به‌شهر و، نه‌وه‌ندی قوتابه‌سپه‌ک که وه‌زیفه‌ی خۆی به‌جن دپن و مامۆستای مه‌منون نه‌کات، نه‌وانه‌ چند مسرور نه‌بن دوو نه‌وه‌نده مسرور بووم که چاوم به‌م کتێبه‌ کمو و خو‌تند‌مه‌وه. گه‌لێ شوکرانه‌ی خوام بژارد که‌وا شوکر پیاری وا هه‌له‌که‌وتیوه له‌قه‌وه‌که‌ماندا بۆ خزمه‌تی ولاتی خۆی هه‌ول نه‌دات و نه‌سیحه‌ت نامه‌یه‌کی وا جوان دروست نه‌کات بۆ لا‌افغان که عیبه‌رتی لێ وه‌ریگری و به‌ گۆره‌ی نه‌م په‌ندانه‌ بجوولێته‌وه وه‌ هه‌ر کسێ به‌ گۆره‌ی نه‌م په‌ندانه‌ بجوولێته‌وه سه‌ر نه‌که‌وتی له‌ گشت نیشیا، وه‌ دائیما بێ لێک‌دان‌وه هه‌یج ناگات چونکه‌ نه‌م عیبه‌رتانه‌ی له‌ به‌رچاره‌ و دورینه‌ی نه‌کات له‌ نیشیا. وه‌ نه‌م کتێبه‌ وه‌ک گه‌وه‌ری وایه‌ له‌بن به‌حردا بین و خاوه‌نی نه‌م کتێبه‌ گه‌به‌ستوه‌نه‌ بێ به‌حر و گه‌وه‌ره‌که‌ی گرتوه‌ به‌ ده‌سته‌وه. نو‌مێند نه‌که‌م گه‌وه‌ره‌که‌ بگه‌یه‌نێته‌ سه‌ر نه‌رز، په‌عنی نه‌م کتێبه‌ زۆر زوو ته‌بعی به‌رمووی، به‌لکو نه‌نسیر به‌کاته‌ هه‌موو کورده‌کان و گه‌لێ کتێب ته‌لیف و ته‌رجمه‌ به‌کن تا‌کو له‌بن بار دره‌جین بیه‌ن به‌ سه‌ردار. ناوی باشی هه‌له‌نه‌که‌مان به‌که‌وتیه‌ ناو هه‌له‌نه‌ باشه‌کان و پینشکه‌وتیوه‌که‌مانه‌وه. نه‌لجیا یه‌ک رچام هه‌یه، نه‌ویش نه‌وه‌یه‌ که زۆر هه‌ول به‌ده‌یت بۆ چاپ کردنی و بلا‌وکردنی، بۆ نه‌وه‌ی نه‌م په‌ندانه‌ هه‌موو که‌س به‌زانیت و نیسته‌فاده‌ی عومومیی لێ به‌کرت بۆ ورپا بوونه‌وه.

نیش زۆرم نووسی و بۆ مه‌دح کردنی هه‌شتا دوو که‌لیمه‌م نووسیه‌وه. نه‌لجیا ده‌خیل، سه‌د ده‌خیل هه‌ول به‌ده‌ بۆ ته‌بع کردنی. هه‌تا خه‌راکه‌ی، دره‌نگه‌.

1935/10/1: ن.ا.س.

هه‌ری یه‌خوا خاوه‌ندی. نه‌م کتێبه‌ خو‌شه‌ریسته‌م به‌ ته‌واری خو‌تند‌وه. زۆر سه‌نایسی حه‌سسه‌یه‌تی خاوه‌نده‌که‌ی نه‌که‌م و هه‌یج نه‌و کسه‌یه‌ش که لێم وه‌رگرتوه. من به‌ هه‌یه‌اله‌ما نه‌نه‌هات که نه‌م کتێبه‌ له‌ زه‌رفی چل رۆژ دا به‌کرتی به‌ کوردی له‌ فارسیه‌وه. یاخوا ساه‌تبه‌که‌ی خوا ته‌وفیقی به‌دا له‌سه‌ر خه‌یر و به‌یه‌تلی بۆمان که دائیما نه‌م نه‌وه‌ عه‌ خزمه‌تانه‌ به‌کات بۆ دوو رۆژمان یادگاریکی گه‌وره‌یه‌ پیتی نازانین. هه‌یوام وایه‌ که خوا مووه‌فه‌قی به‌کات بۆ ته‌بع کردنی. وه‌ رچا نه‌که‌م له‌و کسه‌انه‌ی نه‌م کتێبه‌ نه‌خو‌تند‌وه

له برادره كورده كان كه ياردهى بدمن خورشيم حازرم بۆ خزمهت به هموو نوع.
خوا هيدايقمان بذات لاسر خير له گدل ساحتبه كهى.

۱۹۴۵/۹/۲۰ هه له مهبه : م.ت. رمشيد، له خمسه خانه

خواهنى سپهاري (گه لاوتى كوردستان)!

بى گومان وه رگتراندنى نم سپهروهت هونرمه ندى نشان نهدات، وه پتويستى سوپاس و شانازيه.
به راستى بۆ نه سۆى خوئنده واران و نويسمرانى كورد ترجمه له ته نليف كردن زۆر زۆر باشتره. نومبند
نه كهين كه هر چى نه توانى پي پويوت بكات له م چمشنه كارانه دا. وه له خودامان داوايه كه خوا پرگهى
چاپ كردنيت بۆ سووك و ناسان بكات.

۱۹۴۵/۹/۲۲ : ع. ۱ موعه لليميكى عه باه يلى

نم كتيبه م خوئندهوه. تمشه ككورى حيسسيياتى موترجمى خواهنى نم كتيبه نه كم.

كورد پك

براى هاوخوئنه كان!

به راستى خاوهن نم كتيبه شايانى سوپاس و غيره ته بۆ تمشجيهى بپوين. وه پزدان يارمه تيمان
بذات بيهكدين به دهرسى گشتى له قوتابخانه كورده كان بخوئرنيت، پره له مه عناي جوان. هر بزي
خواهنى نم كتيبه.

قوتابى: ت. ع - هه له مهبه

نم كتيبه م به ديقهت خوئندهوه. حه قهقه ته ن شايستهى ستايه. له وه وه قتهى كه موترجم خهريكى
نم نووسينه بروه حيسسييات و غه مخوارى نم نوعه نيشانه كم بروه. (جدا) ته قديري جيدديهت و
تنگه يشتنى موترجم نه كرى.

۱۹۵۱/۸/۲۴ : نه حمه د تهقى

چهند چيرۆكتيكى نم گه لاوتهم خوئندهوه، به خوئنده نهموى سووديكى فوقه له ادهم لى و مرگرت و زۆر
مه سرورر بوم. به راستى موترجم زۆر شايانى سوپاسه، وه ته قدير نه كرىت بۆ تاقتى كه نم كيتابهى
ترجمه كردوه له فارسى بروه بۆ كوردى. نيتر هه روى.

۱۹۵۶/۵/۱ : به رنجى

بڑ خاوندی تہرجہ مہی نم کتیبہ پیشکشہ!

زور بہ نیہتہ تمام موتلقہ مہی نم کتیبہ م کرد. وہ سویاس بڑ موتہرجیم ماموستا مہلا کمریم مہلا
سہ عید.

برادر نکت : ۱۹۶۳/۱۲/۱۱

رینوسسی یهگرتووی کوردی

دارا له نووسه‌رانی به‌یتر ده‌که‌یمن، ئەوانه‌ی به‌رهمه‌کانیان له ڕێگه‌ی ده‌زگای ناراس-موه بلاو ده‌که‌نه‌وه، پێته‌وی لهم ڕینوسسی خوازه‌وه به‌کمن که ڕینوسسی په‌سندکراری کۆری زانیاری کوردستانه:

بهمه‌ گه‌روگرتنی پیتی (و):

نیشانه‌ی (و) له زمانی کوردیدا به‌ شێوه‌ی خوازه‌وه ده‌نووسرێ:

۱- پیتی (وای کورت، واته (وای بزوتنی کورت (w) بۆ نمونه: گورد. گورت. گوشت.

۲- پیتی (ووای درێژ، واته (ووای بزوتنی درێژ (oo:) بۆ نمونه: سوور. چوو. دوو.

۳- پیتی (وای کۆنسۆنانت (نه‌بزوتن). واته (w) بۆ نمونه: ئاوه‌ی. وه‌ره. هاولر.

۴- پیتی (زی کراوه. واته (z:) بۆ نمونه: دۆل. گۆر. نۆ.

بهمه‌ گه‌روگرتنی پیتی (وای سه‌ره‌تای وشه‌.

هه‌ر وشه‌یه‌ک به‌ پیتی (و) ده‌ست یه‌ن به‌کات به‌ په‌ک (و) ده‌نووسرێت.

بۆ نمونه: روپا. ولات. وشه‌. ورد.

بهمه‌ گه‌روگرتنی پیتی (ی):

نیشانه‌ی (ی) له زمانی کوردیدا به‌ شێوه‌ی خوازه‌وه‌یه:

۱- پیتی (یای بزوتن. واته (i:) بۆ نمونه: زه‌وی - Zewi

۲- پیتی (یای کۆنسۆنانت. واته (y:) بۆ نمونه: به‌ار - yar

• سه‌رنج ۱: پهنسێکی (یای بزوتن - سه‌ره‌ کورت هه‌یه‌ که‌ له نووسینی کوردی به‌ ته‌لفوونی لاتینیدا نیشانه‌ی (i) ی بۆ دانراوه‌ ده‌کات له وشه‌کانی: من - Min, کز - Kin, ژن - Jan. ئەم نیشانه‌یه‌ له نووسینی کوردی به‌ ته‌لفوونی سه‌ره‌یه‌دا نییه‌.

• سه‌رنج ۲: نیشانه‌کان (یای بزوتن و (یای کۆنسۆنانت واته (i) و (y) له پیتی سه‌ره‌یه‌دا هه‌ردووکیان هه‌مان نیشانه‌ی (ی)یان هه‌یه‌ به‌لام له په‌ستیدا له په‌کتر جیاوازن و له کاتی به‌ دوا یه‌کتر هه‌تیاندا ده‌بن هه‌ردووکیان بنووسرێن. وه‌ک: نییه‌. چیه‌. به‌اره‌یه‌که‌. زه‌ویه‌که‌.

• سه‌رنج ۳: له کاتی هه‌تی سن پیتی (ی) به‌ دوا یه‌کتردا وه‌ک له وشه‌کانی (ئاوه‌یه‌که‌مان...) (کۆتایه‌یه‌که‌...) (وه‌ستایه‌یه‌که‌...) (کۆتایه‌یه‌ به‌ کاره‌که‌ هه‌تا) ده‌بن په‌سه‌ر یه‌که‌وه‌ بنووسرێن، واته‌ سن (ی) به‌ شێوه‌ی (یه‌یه‌) به‌ دوا یه‌کتردا ده‌ن.

• گه‌روگرتنی پیتی (ر)ای گران، واته (ر)ای نیشانه‌دار. ئەم په‌ته‌ له هه‌ر کۆتیه‌کی وشه‌دا هات ده‌بن به‌ نیشانه‌که‌یه‌وه‌ بنووسرێت. واته‌ له سه‌ره‌تا و ناوه‌راسته‌ و کۆتای وشه‌دا هه‌ر (ر)ای گرانی

نیشانمداره.

وهک: وژا. بههار. گهر.

پهته: گيروگرفتي پيستی (وای بهیکهوهبهستن (عطف):

پيستی (وای بهیکهوهبهستن. به شتیرهوهکی جیساوازل له وشه ی پيش خوی و پاش خزهوه دهووسرت و مامهلههکی سهريهخوی لهگهلهدا دهکرت.

بژ نمونه: من و تز. نارمزود و وویا.

• سهريغ: له هندیگ وشه لیکنراودا پيستی (وای بهیکهوهبهستن بووه بهشتیک له ههردوو وشه لیکنراوهکه و به ههمرویان وشهیهکی سهريهخویان دروست کردوه.

وهک: کاروبار. دهنگوباس. نملقوبین. هاتوجز.

لهم باراندها مامهلهی سهريهخۆ لهگهله پيستی (وای بهیکهوهبهستن ناکرت و وشهکه ههمروی بهسريهکهوه دهووسرت وهک له نمونهکاندا پيشانمان دا.

ضمم: وشه ی ناساده ج ناو بین یان زاراره دهین بهسريهکهوه وهکو یهک وشه دهووسرتین. وهک:

ناو: چهمنجهمال. بهتکس. دلشاد. زورگهزواو. بهتخال. نالهاریز. مهاندلوو. گانهکهوه سهیگره.

زاراره: رتوس. رهتوان. دهسهجن. جتهجن. نهشتمانهروهر. دهستروس. دهسبازی. ولاکهاریز. نازلايهطولز. دوشهعه. سهشهعه. پتتجشهعه. پهکسهو. راستموخز. پهکشموه

(مانگی یهکشموه).

ههته: پيستی (ت) له کوتای کار (فرمان)دا دهشت بنووسرت و دهین نهشتووسرت.

وهک: دیت و دهروفت (پان) دین و دهروا.

ههته: نيسبهت له زمانی کوردیدا زۆرهی جار بههوی پيستی (ی) له کوتای ناودا دهکرت.

وهک: پهتجویش. ههولتیری. دهزگی. شتهخانی.

ههمروهها نم نمونهانهی خواروه:

نهحهدناروا: نهحمه تاواپی

پارمجه: پارمجهی.

تووزخورماتوو: تووزخورماتوو.

شنۆ: شنۆی.

ناکرت: ناکرتی (پان) ناگرهیی.

لادئ: لادئ.

• سهريغ: نهو ناوانهی خویان به پيستی (ی) تمواو دهین پيستی ناکات (ی) نيسبهتيان بهخرتته پال. وهک:

سلتیمانی: کامهران سلتیمانی.

کانیماسی: حاجی حوسین گانهماسی.

نامیدی: نازلا ئامیدی.

ههمروه وشهیهکی بیانی ج هاتبته ناو زمانی کوردیهوه. یان ههر ناو و وشهیهکی تر که له نووسینی کوردیدا دپته پتشموه. دهین بهرتیووسی کوردی بنووسرت.

وهک: لهلم. نهکهر. قاهره. ئوتزمتیل. لوستولفسکی.

ههمروه نامرزی (تر. ترین) که بژ بهراورد بهکاردین دهین بهوشهکانی پيش خویانوه بلکیتزین. وهک:

جوان: جوانتر - جوانترین.

خاو: خاوتر - خاوترین.

• **سەرئێج:** نەم نامرازی (تر) جیاوازه له وشە (تر) که بەواتە (دی، دیکه) دێت. نەمە ی دوایی دەین بە جیاواز له وشە پیش خۆی دەنووسرێت.
وێک: مالتیکی تر، چەمی ترم ناوێ.

پەڕەبەم: جێناوی نیشانە ی وێک: نەم، نەو، نەف.
نەم جێناوانە نەگەر ناوە لکارێ (کات - یان - شوتین) یان بەدوادا هات پێیانەوه دەلکێن و دەین بە یەک وشە ی سەر بەخۆ.

وێک: نەمشمو، نەمژ، نەفسال، نەمجاره، نەمبەر و نەوهر، نەفرۆ.
پەڕەبەم: نیشانەکانی نەناسراوی وێک (... یەک، ... یەک، ... وێک) بە شتێوی خوارووه دەچنە سەر وشەکانی پیش خۆیان:

۱- نەگەر وشەکان بە پێتە بزوتنی (ا، ی، ه، ئ) تەولو بووین نەوا نیشانە ی (... یەک) یان دەخزێتە پال. وێک:
چیا: چیا یەک.
زەوی: زەوی یەک.
وێتە: وێتە یەک.
دێ: دێ یەک.

۲- نەگەر وشەکان بە پێتە بزوتنی (وو) یان هەر پێشکی دەنگدار (نەبزوتن: کۆنژانەت) تەواو بووین نەوا نیشانە ی (یک - له کرمانجیی خواروو) و نیشانە ی (وێک) یان له کرمانجیی سەرودا دەچێتە سەر.

خانوو: خانوو یەک، خانوو وێک
گوند: گوند یەک (کرمانجیی خواروو)، گوندێک (کرمانجیی سەرودا).
وێ: وێ یەک (کرمانجیی خواروو)، وێک (کرمانجیی سەرودا).

پەڕەبەم: گێروگرفتی پاشگرتنی (دا، را، وه، هوه)
نەم پاشگرتنە بە وشەکانی پیش خۆیانەوه دەلکێنن. وێک:
دا: له دایدا (هەر برینێ که له دایدا هەبە سارێژێ کەن). (خەمێکم لە دایدا).
را: له نامێدرا (له وترا بەبەن هاتووین). (له خۆرا دای گۆراوه).
وه: له چوارچراوه (له وێوه هاتووین).
هوه: بە مالهوه (بە مالهوه رۆشتین).

(چارێکی تر نووسیمهوه). (خانوو هەم کرپهوه).
• **سەرئێج:** پاشگری (دا) جیاپه له وشە (دا) که فرمانه و چاوهگه ی (دان).
وێک: تهرکی له دای دا، تهرکی له دای داوم. نەم (دای) یه فرمان به جیا دەنووسرێ.

پەڕەبەم: گێروگرفتی پێشگرتنی (هەل، دا، را، وەر، دەر)
۱- نەم پێشگرتنە کاتێ دەچنە سەر چاوهگ یان فرمان یان هەر حاله تێکی تر پێیانەوه دەلکێن بە مەرجێ جێناوی لکاو نەکه و تێتە نێوان پێشگر و وشەکی دوا ی خۆی. وێک:

* چارگ:
هەل: هەلکرتن، هەلکرتن، هەلکورمان، هەلکشتان.
دا: دایران، دایحسان، دایرمان، دایکردن.
را: راکرتن، راکشتان، راپهرین.
وەر: وەرگرتن، وەرسووران.
دەر: دەرگرتن، دەرھەتتان.

* فرمان:

همل: هملکوره. هملمهه. هملکشن.

دا: دانن. دلمهپره.

را: راکتسه. رامهپهپته.

وهر: وهرگره. وهرسوپته.

دهر: دهرپته. دهرهه.

* حالتی تر. وهک:

هملکشاو. هملتهکشا. داتراو. راهپهپو. راتهپهپو. وهرگرتوو. وهرگرتو. دهرطراو. دهرگراو.

۲- نهگه جتناوی لکاو کهوته نتیان پتشیگر و فرمانهکهی دواي خوی نهوا بهجیا دنوسرین و جتناوهکه به پتشیگرهوه دهلکتیرن.

همل: هلم گرن. هملهان گن. هملمان کتشن. هملمان مهواسن.

دا: دلمان نمانهه. داپهان عمن. دای پره.

را: راهان دهگرن. رام کتسه. رام پهپته. راشمان پهپتن.

وهر: وهرمان گرتاپه. وهری نهگری. وهرمان سووپتهوه.

دهر: دهریان پهپادین. دهری هه.

پهپهپه: کیروگرتی وشه لیکنراو.

نهگه وشه دووه له دۆخی فرماندا بوو. بهجیا دنوسرین:

رتهک دهگهون. پتکیان هتاپنموه. پتک نههاتن. پهکیان نهگرتوو. دستمان نهگهوت.

بهلام نهگه وشه دووه له دۆخر، چاوگ یان حالتی تردا بوو نهوا ههردوو وشهکوه به پهکوه دهلکتیرن.

وهک: رتهکوتن. پتکھاتن. پهکگرتن. دهسختن. پهکگرتوو. دهسکوتوو. پتکھاته.

نزهپهپه: ناسرازی (شای تهئکید کهوته ههر شوپتیکتی وشوه دهبی به بهشیک له وشهکه و ناپی به هزی له تپوونی وشهکه.

وهک: پشتموی ناتدمن. نشخوی. گوتی دپم... نشهات. نشمانگرتن. پشمانهپن.

Aras Press and Publishers
Kurdistan - Erbil